

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_190208

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ^{RC} ۰۱۶۵۰۹۱ / ف - د Accession No. ۳۴۵۴

Author

دانشگاه تهران - کتابخانه مرکزی

Title

فهرست کتابخانه مرکزی - دانشگاه تهران - علی محمد

This book should be returned on or before the date last marked below.

فهرست گفتارهای این دفتر

گفتار نخستین

منطق— که ۴۴ کتاب در ۵۰ نسخه در آن شناسانده شده است .
(کتاب از شماره ۱ تا شماره ۴۴ و نسخه از شماره ۱ تا شماره ۵۰ ص ۳—۶۷)

گفتار دوم

فلسفه الهی و طبیعی— ۳۶۵ کتاب در ۴۶۹ نسخه .
(کتاب از ۵ تا ۳۶۵ و نسخه از ۵ تا ۴۶۹ ص ۷۰—۴۰۰)

گفتار سوم

عرفان— ۱۷۵ کتاب در ۱۹۸ نسخه .
(کتاب از ۱ تا ۱۷۵ و نسخه از ۱ تا ۱۹۸ ص ۴۰۲—۵۱۹)

گفتار چهارم

کلام— ۱۲۵ کتاب در ۱۳۹ نسخه .
(کتاب از ۱ تا ۱۲۵ و نسخه از ۱ تا ۱۳۹ ص ۵۲۲—۶۳۸)

گفتار پنجم

فلسفه عملی— ۵۶ کتاب و ۶۴ نسخه .
(کتاب از ۱ تا ۵۶ و نسخه از ۱ تا ۶۴ ص ۶۴۱—۶۸۹)
(۷۶۵ کتاب در ۹۲۰ نسخه در این فهرست شناسانده شده است) .

سر آغاز

وانزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك
ما لم تكن تعلم
(قرآن - سورة نساء - آیه ۱۱۳)

این دفتر بخشی است از فهرست کتابهای کتابخانه ای که فرزانه ارجمند و استاد دانشمند دانشگاه تهران جناب آقای سید محمد مشکوة پیرجندی بدانشگاه تهران اهدا کردند و از اینراه کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران را بنیاد گذاردند. بیگمان از این کار پسندیده و بسیار نیکوی ایشان همه ایرانیان و هر کس که جویای دانش و هنر است خرسند و سپاسگزار میباشد. این کتابخانه در سالیان دراز گردآوری شده است و همه کتابهای آن دارای برتری و مزیتی است که گواه بردانهای و آگاهی گرد آورنده دانشمندان تواند بود و میتواند مزایای کتابها را چنین شمرد :

۱- نسخه های شاهانه با آرایشهای دلپسند ۲- متنهای نادر فلسفی و کلامی ۳- متنهایی که در روزگار مؤلف نوشته شده است ۴- نسخه هایی که دارای خط دانشمندان یا بلاغ و اجازه آنهاست ۵- متنهای اخبار که دانشمندان تصحیح نمودند ۶- متنهای چاپ نشده ۷- متنهای فقهی بخط مؤلفان ۸- ترجمه پارسی متنهای فلسفی و ادبی و فقهی و اخبار . این بخش از فهرست مربوط بکتابهای فلسفی و عرفانی و اخلاقی و کلامی است و از چگونگی ۷۶۵ کتاب در ۹۲۰ نسخه در آن سخن رفته است .

بر کتیبه یکی از کاخهای اوزیمندیاس، فرعون خاندان
شافردهم نزدیک بدو هزار پیش از مسیح، که گنجینه
کتابهای مقدس بوده نوشته بودند:

« داروی جانها »

(ترجمه دیباچه کون و فساد ارسطو از لطفی سیدص ۶۷)

دیباچه

یادآوری

شماره‌ای که در آغاز سطر و برابر نام کتاب میان دو کمانه دیده می‌شود شماره کتابی است که در این فهرست آمده و پس از شناساندن کتاب شماره نسخه‌ها می‌آید که در میان سطر نوشته شده و نسخه‌ها پس از آن شناسانده می‌شود در همین جا در گوشه راست شماره‌ای درشت تر و سیاه تر هست که نماینده شماره ثبت نسخه در این کتابخانه می‌باشد و بالاین شماره باید کتاب خواسته شود. این شماره دفتری را می‌رساند که کتاب و نسخه مورد بحث شاید همه آنرا گرفته باشد یا اینکه یکی از رساله‌های مندرج در آن دفتر و جنگ و مجموعه بشمار آید که در هنگام شناساندن نسخه شماره رساله و شماره برگ آن در همین دفتر نیز گفته شد.

پیش از اینکه بفرست کتابها بپردازم ناگزیرم سخنانی چند درباره فهرست نگاری بیاورم :

درباره فهرست چنین گفته اند : «تفصیلی باشد در ابتدای کتاب که در آن اظهار آنچه از باب و فصل در آن کتاب شده بیان کنند» و «نوشته را گویند که در آن اسامی کتابها باشد» (برهان قاطع) نیز «الفهرست الکتاب الذی تجمع فیه الکتب» ابن منظور افریقی در لسان العرب و فیروز آبادی در قاموس هر دو این تعریف را از «لیث» آورده و گفته اند که این واژه از «فهرست» فارسی گرفته شده است .

واژه «فهرست» برابر است با «پیناکس» Pinax یونانی که از آن لوح نوشتنی و سیاهه و فهرست خواسته میشود. ابن ندیم (س ۲۳ چاپ ۱۳۴۸) گوید: «وقد ذکره جالینوس فی (فینکس) کتبه ومعنی هذه اللفظة ثبت الکتب» خزرجی در عیون الانباء (ج ۱ ص ۵-۸۴ و ۹۰ و ۱۰۳) در سرگذشت جالینوس از «فینکس کتبه» و «کتاب بینکس و هو الفهرست» و «فهرست کتبه المسمی بینکس» یاد میکند (۱) و از آن، دو فهرستی را میخواند که این بزرگوار درباره نکارهای خویش نوشت .

فهرست دو گونه است یکی کتاب شناسی یا «بیبلیوگرافیا» که در زبانهای اروپائی آنرا Bibliographie یا Bucherverzeichnis یا Bibliography یا Book Writing میخوانند .

آنرا چنین شناسانده اند: «The systematic description and history of books , their authorship printing , publication , edition etc» شناساندن بقاعده و سرگذشت کتابها و صحت استناد آن بنگارنده و چاپ و نشر آن و جز اینها .

این فهرست یا (Bibliographie) هم دو گونه است : یکی شمارش ورده بندی دفترها (Bib. Méthodique = فهرست روشی) دیگری سنجیدن و یافتن سرگذشت آنها (Bib Crittque = فهرست سنجشی)

فهرست سنجشی را چنین شناسانده اند : رده بندی نوشته ها هر گونه که باشد روی یک پایه و بنیاد راهنما (Classification des livres de toute espèce selon

۱ - در فرهنگ دوزی و محیط المحيط دارد : «فنکس الامتعة» (در کالاهای جستجو کرد تا چیز را بیابد) .

(un principe directeur).

و نیز چنین: سیاهه نگارهای يك نگارنده یا يك چاپ کننده و نشر دهنده آن یا يك کشور یا سیاهه نوشته ها و نگارهاییكه از يك چیز باز شناخته ای در آن گفتگو میشود

La liste des livres d'un auteur d'un éditeur ou d'un pays donnés , ou celle des ouvrages traitant d'un sujet (Particulier).

با گرد آمدن این دو تعریف چنین میشود گفت: سیاهه دفترها (هر گونه نوشته خطی و چاپی و کنده کاری و جز آن) روی يك پایه و بنیاد راهنمای همیشگی (Liste de livres établie suivant un principe directeur constant).

پس آنچه برای کتابخانه ها نوشته شده سیاهه Catalogue است نه فهرست اگر چه آنها هم يك فهرست کوچکی خواهد بود.

Les débuts de la bibliographie méthodique (بنگرید با آغاز از Th. Besterman چاپ ۱۹۵۰ پاریس).

دوم نسخه شناسی خواه خطی یا چاپی که آنرا Catalogue (گرفته از Kata سراسر و Lego سیاهه کردن در یونانی) میخوانند و در آن نوشته های يك کتابخانه شمرده و شناسانده میشود و گاهی آنرا Hand list یا liste میخوانند.

این گونه فهرست یا سیاهه شایسته است که بر روی يك پایه عملی و قاعده یکنواخت منطقی بوده و هر چه شماره کتابها بیشتر است گسترده تر و روشن تر باشد.

این گونه سیاهه را در برگه های فیش از روی نام نگارنده کتاب و همکار او و نویسنده نسخه و حاشیه نگار و ترجمان و دیباچه نویس و مطلبهای کتاب (تحلیلی) و شماره ثبت کتابخانه و ردیف در جایگاه کتابها می نویسند و در کتاب بیشتر از روی نام کتابها می نگارند و با فهرست نامهای کسان و جایها که در پایان هر فهرست باید باشد آنچه را که میباید نشان میدهند.

در نگارش فهرست دفترها و نسخه های خطی که گاهی بی آغاز و انجام و ناسامان و بی نام و از گمنام میباشد و بساخت گوناگونی هم در میآید و نویسندگان نیز در آن دست می برند باید آنها را دید و بچندین نسخه نگریست و بموضوع کتاب آشنا بود از این روی در باره نام کتاب باید همه آنرا خواند و دید که شاید در دیباچه یا میانه یا پایان آن نام کتاب آمده باشد و گرنه باید بسر گذشت نگارنده و فهرستها نگریست و صفحه عنوان خود نسخه را هم دید و بنام کتاب برخورد اگر این جستجوها بجائی نرسید بهتر است با خواندن کتاب نامی بزبان فهرست نگار تا بدانند از اوست بدان داد یا بزبان خود کتاب. در باره نام نگارنده بهترین راهنما خود کتاب است و اگر نشانی از او در نسخه ها نباشد باید بسر گذشت ها و فهرستها نگریست و با سنجیدن

آغاز وانجام یا فصلها یا موضوع کتاب با آنچه در اینجا آمده بجائی راه برد. آغاز وانجام کتاب و نسخه خطی ناگزیر است که در فهرست بیاید مگر در کتابهای چاپ شده که دسترس همه است و باید نشان داد که آغاز وانجام نسخه با چاپ شده چه جدائی دارد.

باید نوشت که در کتاب سر آغاز و دیباچه و جدولی هست و بخشهای آن چگونه است و کی و در کجا و برای که و برای چه نگاشته شده و چند گزارش دارد و گزینی از آن شده و خرده گیری از آن کردند و ترجمه نمودند یا نه تا تاریخ کتاب بدست آید و در شناساندن نسخه باید شهر و تاریخ و نویسنده و املا کننده و مقابله کننده و خواننده و شنونده از مؤلف یا استاد و بلاغی که هست و دارنده و نگرنده و کسی که برای او نوشته شده و سجلها و نشانه ها و مهرها (Ex libris) که در آن هست و چاپی که از روی آن شده با بدیاد گردد اگر نشانه های تاریخی و علمی و نام دانشمندانیکه در کتاب و نسخه آمده در فهرست بیاید هم برای تاریخ کتاب و سرگذشت علمی نگارنده آن و هم برای شناساندن آن گاهی که بی نام و گمنام و ناقص باشد بسیار سودمند است و کتابخانه های دیگر با خواندن چنین فهرست میتوانند نسخه کامل یا ناقص خود را با نسخه ناقص یا کامل این کتابخانه سنجیده بشناسند در همه اینها ناگزیر بایستی در کتاب و نسخه درست نگریست و نسخه ها را با هم سنجید و چاپهای گوناگون را دید و فهرستهای کتابخانه ها را خواند تا بجائی راه برد. گذشته از اینها نوع خط و حاشیه و جای آن را و کاغذ و شماره بر کها و ستونها و نگار و رنگ آمیزی و جدول و سر لوح و نشانه های نسخه و جلد و نشانه و آرایش آن و اندازه و سطر نیز باید یاد گردد.

چنانکه گفته شد در شناساندن نسخه خطی با بد کاغذ و خط و آرایش و جلد و اندازه آن را شناساند. اینک اندکی درباره تاریخ کاغذ و انواع آن گفتگو میشود:

سرگذشت کاغذ

پیشینیان در برگ خرما و پوست درخت و لوحهای آغشته بموم و انگم و روی و سرب و بارچه و کاغذ ساخته از پوست نی کرانه های نیل بنام پاپیروس (بردی = دوح) که واژه Papier و Pappar از آن گرفته شده مینوشتند. نوشته های بابلیان روی آجر بوده و چینیان روی کاغذ ساخته از گیاه (حشیش و کلا) می نوشتند و کاغذ سازی نخستین از آنها است. بگفته سال شماران چینی پیش از دوهزار سال آنها از توت و نارون و پنبه و بیشتر از بامبو یا خیزران کاغذ می ساختند و کاغذ چینی برای گراور بهتر از کاغذ های دیگر است. گویند که در ۱۲۳م تسائی لون Tsai-Lun وزیر کشاورزی دستور ساختن کاغذ را داد.

دیری بود که در تبت از پوست درختی که اندرونش مانند کتان و کنف Etoupe میبود کاغذ می ساختند. ژاپونیا از خیلی پیش بساختن کاغذ از پوست درخت توت آشنا بودند. مکزیکیان باستان از برگ صبر زرد یا عود (aloès) و پوست درخت خرما که از پیش آماده اش میکردند در کاغذ سازی بکار میبردند.

هندیها روی مس و سنک و پرنیان سفید و طومار مصری مینوشتند. اینگونه پرنیان

چهار

که مردم دیگر نیز بکار میبردند گاهی با انگم آلوده شده و پس از زدودن و روشن ساختن آن برای نوشتن بکار میرفت (۱).

هندیها در گذشته برای نوشتن برگه های نازک و سفید پوست درخت سندر (غان) بنام «bhoi-patr» که بفرآوانی در کوهستان پر برف هیمالیامیروئیده نیز بکار میبردند چنانکه بومیان امریکا نیز روی چنین پوستی نگار میکردند. نویسندگان هند پیش از سده چهارم پیش از مسیح روی پارچه پنبه ای نیز مینوشتند و گویا روی آن را از خمیری ساخته از تخم تمر هندی (Imli) پوشانده و با ذغال چوپ سیاه کرده و بارنگ سفیدی مینگاشتند. تاریخ نگار رومی کوئینتوس کورتیوس Quintus Curtius از پوست درخت نوشتنی در روزگار یورش اسکندر بهند یاد میکند که در هند بکار میرفت. اکنون هم آن پوست برای طلسم و پپ تنباکو بکار میرود. هندوها و بوداییان شمال بدان نام «لخان» که نوشته را می رساند و بنویسند و دفتر دار «لخاک» و بخامه «لخانی» میداده اند. آنهاروی آن پوست را روغن مالیده و روشن می ساختند مگر اینکه این پوست در گرما خشک میشد و میشکافت و رویش کنده میشد و بانم کشیدن هم دانه ها و قارچهای روی آن میروئید که پاك نمیگشت این بود که دانشمندان و بازرگانان کشمیر بزودی کاغذ را بکار بردند.

در هند و برمه و سرندیب روی برگ درختان نیز مینوشتند چنانکه در مدرس و جنوب هند امروزه نیز برای کتابهای خطی همان برگ بکار میرود.

در آسام برگ داربو (agar) و در سرندیب روی برگ خرما ی هندی (bal-tar) و سرندیبی (tali) نیز مینوشتند بدینگونه که با خامه فلزی روی برگها خراشیده و شکافته و با انباشتن شکافها بایک رنگ سیاه روغنی نوشته را می نمودند آنگاه برگها را دوسوراخ کرده و نخ میکشیدند و بساخت کتابی در میآمد. همینکه مرزهای کشمیر بروی پیکانگان باز شده و ایرانیان بدانجا راه یافتند ساختن کاغذ را که از چینیان فرا گرفته بودند نخستین بار بدانجا برده و زین العابدین فرمانروای کشمیر نزدیک ۸۵۴ (۱۴۵۰) در باغ شاهانه نوشر Nowsher کارخانه ای بنیاد نهاد (۲).

مصریها پاپیروس یا بردی بکار میبردند و همین نوع کاغذ بود که بیونان رفت. در سده ۷ پیش از مسیح بگ-واهی هرودتس و توکودیدس و کسینوفانس و افلاطون و ارسطو در

۱ - بنگرید: فهرست ابدت ندیم - خطط الشام کرد علی ج ۶ ص ۱۸۵ - فرهنگ تاریخ Dictionnaire des dates از M.A.-L.D'Harwonville چاپ پاریس در دو جلد سال ۱۸۴۵ درواژه «Papier».

۲ - بنگرید به دیباچه: Papermaking by hand in India. by Dard Hunter چاپ نیویورک سال ۱۹۳۹.

پنج

یونان و ایران باسانی روی آن می نوشتند و یونانیان پوست بز و گوسفند نیز بکار میبردند و از دیر باز آنها بکتاب «دفتر» و «پوست» میگفتند و نام «یلبیا» هم که بکتاب داده اند گرفته از نام «بردی» مصر است که از آن بادبان و بوریا و پارچه پوشیدنی و پرده و موزه و ریسمان و کاغذ میساختند. کتاب در آن روزگار باندازه ای فراوان بود که پزیراتس فرمانروای آتن در سده ۶ و پلیکراتس فرمانروای ساموس کتابخانه ای بنیاد کردند .

در روزگار سقراط هم کتاب فراوان بوده و ارسطو از اندازه های گوناگون کتابها و اینکه چرا خواندن برخی را بخواب میبرد و دسته ای اگر بخواهند بیدار بمانند بکتاب می نگرند یاد میکند .

کاغذهای یونان هم از بردی بوده و آن در آبگیرها و در رودخانه نیل آنجاهاست که آب میاستاد میروئید و گودی آن ازدو ارش بیشتر نبود و کلفتی ریشه خمیده آن نزدیک بیک ارش میرسید و تنه آن سه پهلوی و از پائین بیالا نازک تر و گاهی آنهم خیلی کم ، از ده ارش بیشتر میگردید. ریشه آنرا هم می کردند و گاهی هم آوند از آن میساختند. از تنه چوبین آن کشتی کوچک و از پوست آن بادبان و بوریا و پوشاک و پرده و ریسمان میساختند . بردی مصر از بردی سوریا و کنار فرات نزدیک بابل در ساخت کاغذ بهتر بود. بردی را بچندین نوار بسیار نازک و پهن بخش میکردند و بهترین نوارها از میان آن بود و بهمینگونه نابرسد بکنار آن. نوارهای درونی برای کاغذ کتابهای دینی بکار میرفت که پهنایش بیش از ۱۱ انگشت نبوده است پس از آن نوارهای دیگر که کاغذهای پست تری درست میشد تا میرسید بنوارهاییکه برای کاغذ بازرگانی برای آوند و پیچیدن کالا بکار میرفت سرانجام میرسید به پوست بردی که مانند خیزران برای ریسمان بکار میرفت و در آب فرسوده نمیشد.

از همه این نوارها بدینگونه کاغذ میساختند که آنها را روی خوانی خبس شده با آب نیل دارای لای (طمی) میگسترند تا بهم بچسبد و دنباله های آنها را می بریدند که در درازا یکسان شوند سپس نوارهای دیگری پهناروی آنها میگذاشتند تا همانند دار بست شود آنگاه آنها را زیر منگنه می گذاشتند کاغذیکه بدست میآمد در آفتاب گذارده خشک میشد سپس رویهم میگذاشتند تا بندهای آن که هر یک بیست بر گ بیشتر نبود بدست آید بهترین کاغذها آن بود که پهنای ۱۳ انگشت باشد کاغذ بنازکی و سختی و سفیدی و روشنی و زدودگی آن سنجیده میشد. امپراتور کلودیوس در نیکو ساختن کاغذ او گوستوس که نازکترین و روشنترین بایروس بوده است، کوشید بدینگونه که تار آن را از درجه دوم و بودش را از درجه یکم کرد و بدینروش پهنای آن در «فرخ» بزرگ بک ارش میرسید. کاغذ کلودیوس را در کتاب و او گوستوس را در نامه بهتر می پسندیدند .

کاغذ را با پارچه عاج یا گوش ماهی نرمی مهره کشیده روشن میساختند آنهم تا اندازه

ایکه خبریا مرکب روی آن نلغزد ونوشته شود و حرفها زودپاك نشوند. آب نیل گلناك (حمئی) اگر در ریختن آن روی كاغذ در آغاز كاردقت نمیشد بوئی در آن میگذارد كه شناخته میگردید و پیسه و لك در آن میماند كه ناگزیر بایستی جای آنرا شكافت تالك برود و طوری دوخت كه خریدار دریابد مگر پس از بكار بردن كه مرکب در جاهای دوخته خورد شده ونوشته درست خوانده نمیشد. اینگونه كاغذ اگر خوب درست میشد دیری میماند چنانكه در تابوت نوما پومیلیوس نوشته ای از همین كاغذ پس از ۵۳۵ سال یافته اند و پیداست كه در آن روزگار رومیها آنرا بكار میبردند (۱)

رومیها از پیش روی پوست درخت می نوشتند و مردم برگامس نخستین بار رق یا پوست جانوران را بكار بردند و تا پیدائی كاغذ دادسند آن رایج بوده است.

ایرانیها روی پوست برآمده گاو میش و گوسفند و جانوران بیابانی و سنگهای سفید نازك (لخاف) و شاخ خرما (عسیب) و شانه شتر و گوسفند مینوشتند.

از ۶۵۲ م كاغذ ابریشمی نیز بكار میبردند. اسکندر گاهیكه پارس را بگشود نوشته هائی روی سنك و چوب یافت و آنچه را میخواست بگرفت و بازمانده را سوزاند.

نازیان كه نزدیک بآنان بودند نیز از آنها پیروی نموده روی اینها می نوشتند چنانكه پیامبر نامه های خویش را روی پوست و چرم (ادم) می نوشت و یاران او قرآنرا روی پوست نازك شده (رق) و عسیب و لخاف می نوشتند تا اینکه معاویه پسر ابی سفیان در دیوان انشاء كاغذ (ورق) بكار برد تا دیوان خلافت از دیگر دیوانها جدا باشد. هارون رشید چون دید كه كاغذ (ورق) فراوان شده و كارخانه های آن بسیار گشت دسنوز داد جز در كاغذ ننویسند چه پوست سائیده میشود و میتوان درش دوباره نوشت و نیرنك بكار برد و كاغذ با سائیدن و پاك كردن نوشته آن رخنه بمپذیرد و اگر كنده (كشط) شود آشكار خواهد بود و نوشته بجایهای دیگر پراكنده میگردد.

میگویند كه نازیان همینكه در ۷۰۴ (۸۵) بخارا را گرفتند ساختن كاغذ پنبه ای را از مردم آنجا آموختند. در همین زمان كارخانه كاغذ سازی بزرگی در سمرقند بود. در ۷۰۶ (۸۸) یوسف عمرو درمكه كارخانه ای برای كاغذ پنبه ای بنیاد گذارد و در ۷۹۴ (۱۷۸) كارخانه كاغذ سازی در بغداد سپس در دمشق براه افتاد. نازیان در سده ۱۱ مسیحی كارخانه هائی در سبته (Cevta, Septa امروزى) افریقا و سپس در بلنسه (Valence) و طلیضله (Toledo) براه انداختند در سال ۱۱۵۴ (۵۴۹) كارخانه ای بود. كاغذ نازیان

۱- تاریخ طبیعی پلینوس ك ۱۳ ب ۲۱ چنانكه در دیباچه كون و فساد ترجمه لطفی سید ۷۷-۵۳۰ آمده است.

بیشتر از کتان بوده است اینگونه کاغذ از آفریقا و اسپانیا و ایتالیا و فرانسه رفته و ماشین آنرا در ۱۷۹۲ ساختند .

اروپائیان بگفته بلینیوس کاغذ پاپیروس را در زمان همیروس میزد. اختند و همینکه اسکندر بزرگ در ۳۳۳ پیش از مسیح اسکندریه را ساخت بکار بردن آن روائی یافت. فرانسویها و آلمانیها پیش از سده ۵ آنرا میشناختند و در سده ۶ و ۷ تنها همان را بکار میبردند و پس از یورش تازیان ناسده ۷ و ۸ ناگزیر شدند که روی پارشمن بنویسند تا اینکه در سده ۱۱ و ۱۲ بپاپیروس بازگشتند و در سده ۱۲ توانستند از شیفته (پارچه و کهنه) کاغذ بسازند. این کاغذ در نیمه سده ۱۳ در دسترس همه بود و کارخانه آن در فرانسه در ۱۳۵۰ م کار میکرد. سازندگان نخستین اینگونه کاغذ را آلمانیها یا ایتالیائیها یا یونانیان پناهنده بیال میداند. اروپائیان از سده نهم روی کاغذ پنبه ای هم می نوشتند و بکاغذ کمانی نیز در ۱۴۱۵ آشنا بودند نخستین کارخانه ساخت کاغذ از شیفته در آلمان در ۱۳۱۲ و در سوئد در ۱۳۲۳ و در پادو در ۱۳۶۰ و در انگلستان در ۱۳۸۸ و در بال در ۱۴۷۰ بنیاد گرفت. کاغذ پوست گوساله Vélín شاهان پرتگال مس ساختند و انگلیسها هم آنرا میساخته و در ۱۷۵۷ Virgile را روی آن چاپ کردند. (بنگرید بهمان فرهنگ تاریخ)

این ندیم از نوشتنی ها گل و چوب و سنک و مس و برک و توز (درختی است) و پوست پیراسه و پرنیان (حریر) سفید و قرطاس مصری که از نی بردی یادوخ ساخته میشده و طومار مصری و فلجان (پوست گوره خر) باد می کند و میگوید که ایرانیها در پوست گاو میش و گاو و گوسفند و تازیان در شانه شتر و سنک سفید نازک (لخاف) و شاخه خرما (عسیب) مینوشند و چینیان روی کاغذ چینی ساخته از گیاه خشک (حشیش) و هندوان روی سنک و مس و پرنیان سفید. باز می گوید که ورق خراسانی از کنان است که چینیان بمانند ورق چینی در خراسان ساختند (چنانکه گفته اند زندانیان چینی در ۷۵۱ م که بسمرقند آمدند این هنر را در آنجا آوردند) و دیری در بغداد روی طرس می نوشتند و در آنجا دیوانهارا روی پوست نوشته آنگاه پاکش کرده دوباره بکار میبردند (طرس در فرهنگها همین باز نوشته ها است) کتابها در پوست پیراسه بانوره نوشته میشد و آن سخت بود تا اینکه در کوفه پیراستن آن با خرما (تمر) پیرداختند (ص ۳۱).

این خلدون در فصل ۳۱ باب ۵ کتاب ۱ ص ۳-۴۲۱ از صناعت و راقه گفتگو نموده و میگوید که در روزگار پیشین بنسخ و تجلید و تصحیح (از روایت و ضبط) دیوانهای علمی و سجلها می برداختند و روی گسترش تمدن در عراق و اندلس هنر و راقه (انتساخ و تصحیح و تجلید) روائی یافت نخست روی رق (پوست) مینوشتند سپس بدستور فضل پسر یحیی کارخانه کاغذ سازی بنیاد یافت و دانشمندان هم کتابهارا از روی روایت بنگارندگان نسبت میدادند

تا اینکه هنر خط در مغرب و مصر کاهش گرفت و هنر روایت در مشرق بجا ماند و ایرانیانند که بخوشنویسی آشنا میباشند .

نام کاغذ بتازی چنین است : قرطاس، لوح، رق (پوست نازک شده) ، صحیفه، کاغذ (از بردی مصر) ، ورق، طرس، مهرق (مهر کرد) که پارچه هائی بود که بامهره (خزر) روی آن سائیده و هموار و روشنش میساختند (جمهره ابن درید چاپ دکن ج ۳ ص ۴۹۹) بگفته قلقلشندی بهترین کاغذ آنستکه سخت سفید و پیراسته و زدوده و روشن و از همه سوی هموار و یکنواخت و نغرسودنی باشد و بهتر آن بغدادی است که نرم و کلفت و کناره های آن نازک بوده و یکنواخت میباشد و بیشتر در آن قرآن می نویسند و گاهی هم نامه های خانها (قانات) سپس شامی آنگاه حموی در قطع شامی پس از اینها ورق مصری در قطع منصوری که بزرگ تر و گاهی در هر دو روی زدوده و روشن میباشد و در قطع عادی که آنهم گاهی در هر دو روی زدوده و مهر کرده میباشد و ورقان آنرا «مصباح» میگویند و جز مصلوح آنهم دو گونه است : عالی و وسط. قطع کوچک مصری کلفت و درشت و کم پیراسته است که برای شیرینپها و بوهای خوش بکار میرود. از همه پست تر کاغذ باختریان و فرنگیها است که زود فرسوده می شود. (قلقلشندی)

اندازه کاغذ بنوشته قلقلشندی

الف - اندازه برگهای کاغذ در دیوانخانه های مصر :

۱ - قطع بغدادی کامل (عرض يك درج ذراع قماش مصری و طول وصل هر درج يك و نیم همان ذراع) برای پیدانها و بیعت نامه های خلفا و نامه های شاهان . در روزگار ملك مؤید و ورق مصری پهنای يك و نیم ذراع ساخته اند. در بغدادی کامل بقلم مختصر طومار می نویسند .

۲ - قطع بغدادی ناقص (با اندازه چهار انگشت پیوسنه در پهنای درج کم دارد) برای نامه های پادشاهان دسته دوم .

۳ - دوثلث ورق مصری یا دوثلث طومار کامل منصوری (دوسوم ذراع در پهنای درج) برای فرمانروایان و وزیران و داوران بقلم ثلث ثقیل .

۴ - نیمه طومار منصوری (نیم ذراع در پهنای درج) برای دیوانیان پائین تر بقلم خفیف

۵ - يك سوم قطع منصوری (يك سوم ذراع در پهنای درج) برای دسته چهارم شاهان و فرمانروایان بقلم توقعات.

۶ - قطع منصوری (يك چهارم ذراع در پهنای درج) برای فرمانهای دیوانی .

۷ - قطع کوچک و عادی (يك ششم ذراع) برای کارهای کوچک دیوانی و نامه های مردم بقلم رقاع .

۸- قطع شامی کامل (بدر از ا و بهنای طومار شامی) که در دیوان کم بکار میرفت و نزدیک بثلث بلدی بود و بقلم توقیع در آن می نوشتند .

۹- قطع کوچک (بهنای سه انگشت پیوسته) از «ورق طیر» و این یک گونه از کاغذ شامی بوده و بسیار نازک که نامه های ریز و لطیف و «بطائق حمام» یا «نوشته خرد که بکبوتر می بستند» در آن نوشته میشد .

ب - ورق شامی :

۱- قطع شامی کامل (بهنای و درازای طومار شامی کامل) برای گرانمایگان .

۲- قطع نصف حموی (بهنای نیم طومار حموی و درازای خود آن) برای دسته دوم و بقلم رقاع .

۳- قطع عادی شامی (بدر ازای یک طومار یا کمتر و بهنای یک ششم ذراع قماش مصری) برای دسته سوم نیز بقلم رقاع و گاهی هم سرخ رنگ آن بکار میرفت .

۴- «ورق طیر» برای «ملطقات و بطائق» بقلم جناح و غبار .
(در خاور نیز همین گونه بود . در باختر و سودان و فرنگستان در طوماری مینوشتند که درازای آن اندکی از بهنای آن بیشتر بود کوچک یا بزرگ) .

ج - کاغذهای قطع عادی و بلدی در مصر و شام .

اندازه ای که در بالای کاغذ سفید میگذاشتند چنین بود: در قطع بغدادی ۶ وصل و در دو سوم ۵ و در نیم ۴ و در یک سوم و نیز در شامی کامل ۳ و در منصوری و عادی و نیم حموی و شامی عادی ۳ یا ۲ وصل - در کنار کاغذ بدلتخواه نویسنده بوده و گاهی دو یا سه یا چهار انگشت و جز آن . در روزگار قلقشندی در هر وصل قطع عادی و منصوری سه سطر و در جز آن دو سطر می نوشتند .

طومار یک ورق کامل را گویند و آنرا در روزگار قلقشندی «فرخه» میگفته اند و گویا از آن طومار بغداد خواسته میشد که تختگاه بودنه شامی آن . خلفا پس از معاویه همیشه قرطاس بکار میبردند و اندازه آن برای خود آنها دو سوم طومار و برای امیران نیمه طومار و برای کارکنان و نویسندگان یک سوم و برای بازرگانان و مانند آنها یک چهارم و برای حسابداران و مهندسان یک ششم طومار بوده است (۱) .

در «سرگذشت» ابن سینا بگفته خود او و جوزجانی از «جزء أمقدار الثمن» و «الربع الفرعونی» و در قابوسنامه نوشته سال ۴۷۵ در فصل دیری از «قطع منصوری» و در عیون الانباء (ج ۱ ص ۱۹۷) از «تقطیع مثل ثلث البغدادی» و در سعد السعود از «قالب نصف الورقة»

۱- بنگرید به : صبح الاعشی ج ۲ ص ۷-۴۷۲ و ج ۳ ص ۵۳-۱۳۲ و ۱۵-۱۸ و ج ۶ ص ۱۸۹-۹۶ وضوء الصبح المسفر ص ۴-۱۸۳ و ۷-۴۱۲ هر دو از قلقشندی .

وثلث وربع وثمان و «قالب الطالبي» (ص ۵-۶۴-۱۲۱-۲۳۱-۲۴۷-۲۵۳) یاد شده است. این بود اندازه کاغذ درخاور که کتابها هم درهماها نوشته میشد. کتاب در آغاز بساخت طومار بوده که آنرا میچیدند و گاهی هم میله ای میان آن بود. رومیان که دریگرویه پارشمن (پوستهای پیراسته و نازک و سفید شده شهر پر کلمس) مینوشند هر بند آنرا بساخت طورمای پیچیده درصند و قچه یا لوله ای (Serinium) میگذاشند از اینجا و اژه طومار یا Volumen (Volume) پیدا شد که پس از این «جلد» از آن خواسته شد. سپس بندهای يك اندازه پارشمن را دور و نوشته و از چند تای آن دفتری میساختند و دوسوی آنرا چوبی میگذاردند. پس از این که چندی گذشت ته دفترها را میدوختند از این جا تاریخ جلد سازی آغاز میگردد.

تا نیمه سده ۱۵ اندازه کتابها یکنواخت نبود و پس از پیدا شدن چاپ اندازه های یکسان گردید. گرچه در اروپا هم اندازه کاغذ گوناگون میباشد مگر اینکه در تاه کردن و چاپ روی آن قاعده ای در کار است و بر روی آن قاعده اندازه کتاب بدست میآید (۱)

کاغذ قطع بزرگ اروپا Colombier نام دارد و اندازه معمولی آن ۶۳×۹۰ میباشد. پائین تر از آن Jesus است که در کنار آن نشان J.H.S دارد و اختصار نام عیسی پیا مبر میباشد و اندازه ۵۶×۷۲ آن در پاریس بوده و اندازه Double Jesus ۱۱۲×۷۶ می باشد. پائین تر از آن Raisin میباشد که نشانه خوشه دارد و با اندازه ۵۰×۶۵ میباشد. پائین تر Carré میباشد با اندازه ۴۵×۵۶

اندازه کتاب - Format

اندازه کتابها بیشتر از اندازه چهار نوع کاغذ یاد شده بدست میآید. کاغذیکه زیر چاپ میرفت و بساخت يك برگ در میآمد آنرا in-plano مینامیدند از هر کدام کاغذ چهار گانه که بود. اگر آنرا ناه میکردند و دارای ۴ صفحه میشد in-folio اگر هشت صفحه میداشت in-quarto و ۱۶ صفحه ای را in-octavo و ۳۲ صفحه را in-16 می گفتند اندازه همه اینها در چهار گونه کاغذ یکنواخت نبود در جدول آینه اندازه کتاب جلد شده در هر یک از این کاغذها بدست میآید.

۱ - بنگرید به : Manuel pratique de l'ouvrier relieur از Ch.Chanat چاپ کارنیه در پاریس ص ۱۹.

	In-plano	ni-folio	in-4	in-8	in-16	in-18	in-32							
Colombier	84	61	61	42	42	30½ 30½	21	<	>	>	>	>		
Jésus	70	54	54	35	35	27	27	17½ 17½	13½	18½	11½	13½	8½	
Raisin	64	49	49	32	32	24½ 24½	16	16	12½	16½	10½	12½	8	
Carré.....	56	44	44	28	28	22	22	14	14	11	14½	9	11	7

دوازده

اینست نام قطع کتاب در فارسی ولاتین و نشانه آن

A = in-plano	شماره عددی یا حرفی فرم درص ۳	الف - دو برگگی	{	رحلی بزرگ
A = in-folio	=	۵	الف - یک برگگی	
B = in-4.	=	۹	ب - رحلی	
C = in-8.	=	۱۷	ج - وزیری	
D = in-8.	=	۱۷	د - خشتی	
E = in-16	=	۳۳	ه - ربعی یا ربعی	
F = in-16	=	۳۳	و - بغلی	

قطع (بیاضی) (Format oblong ou à l'italienne) نیز در کتابها هست که از عرض نوشته شده و از عرض هم صحافی میشود.

در کتابها اندازه in-12 و in-18 و in-24 هم هست که شماره فرم درص ۲۵ و ۳۷ و ۴۹ نوشته میشود. در اندازه in-18 گاهی یک برگ را به ۲۴ و برگ دیگر را به ۱۲ بخش میکنند ولی نشانه سوم روی ص ۳۷ میافتد. در کتابخانه ها برای آسانی کار اندازه ها را بدینگونه نشان میدهند: A = in-folio و B = in-4 و C و D = in-8 و E = in-16 و F = in-16.

این هم گفته شود که در اروپا کاغذی بود بنام Tellier با اندازه ۴۴ × ۳۴ میلیمتر که Le Tellier (۱۶۰۳-۱۶۸۵) مهربار و وزیر دربار هانری ۴ دستور داده بود آن را بسازند و برای کارهای رسمی بکار برند آنرا papier ministrel را میخواندند گویا قطع وزیری ایران هم از اینجا باشد (بنگرید به: لاروس سده ۲۰ در همین واژه). اندازه کتاب بر حسب اصول صحافی که اکنون روی آن کار میکنند چنین است:

اندازه	قطع
۴۵ × ۳۵ سانت	یک برگگی =
۳۵ × ۲۲/۵	نیم برگگی =
۲۲/۵ × ۱۸/۵	ربعی =
۱۷/۵ × ۱۱/۲۵	یک هشتم =
۱۱/۲۵ × ۸/۷۵	یک شانزدهم =

۱ - بنگرید به: کتاب یاد شده شانا و کتاب گرز ص ۱۱۷ و اصول فن کتابداری استاد محترم آقای دکتر صبا - در لاروس سده ۲۰ در کلمه Papier اندازه کاغذهای گوناگون اروپا دیده میشود.

قطع کتاب و اندازه تقریبی آن

نزدیک 30×20 میلیمتر	بازو بندی .
» 40×60 »	بغلی .
» 80×120 »	جانمازی
	حمایلی دارای قطر بیشتر از جانمازی
	و باندازه همان
» 100×180 »	نیم ربعی :
» 120×190 »	ربعی
» 130×200 »	وزیری کوچک
» 140×220 »	وزیری
» 200×260 »	وزیری بزرگ
» 170×210 »	خشتی
» 140×210 »	خشتی باریک
» 300×400 »	سلطانی یا شاهانه روزگار مغول و تیموری
» 160×270 »	رحلی کوچک
» 220×370 »	رحلی
» 340×580 »	رحلی بزرگ

نام کاغذ در ایران : خانبالغ - سمرقندی - خطائی - بخارائی - سپاهانی - دولت آبادی - بغدادی - ترکی - مصری - کشمیری - ترمه - فسنقی - فرنگی قدیم و جدید، شناختن اینگونه کاغذها در فهرست نسخه‌ها بسیار سودمند میباشد .

پس از یاد کردن کاغذهای گوناگون اندکی از خط چنانکه در کتابها دیده شده سخن بمیان میآید. قلمهای گوناگون چنین است : قلم طومار یا فرخه که در زمان عمر عبدالعزیز یا معاویه بوده و باندازه ۲۴ موی ستور (برذون) میباشد. قلم مختصر طومار میان ۱۶ و ۲۴ موی، ثلث ثقیل باندازه ۸ موی . ثلث خفیف کمی نازکتر. توقیع یا قلم ریاسی ساخته یوسف برادر ابراهیم شجری و نازکتر از «جلیل» که ذوالریاستین از آن خوشش میآمد و مانند ثلث است و گرد مانند . رقاع که در رقعها و برگهای کوچک نوشته میشد و گردتر و نازکتر است. غبار که از رقاع و نسخ آمده و نازک است. اصول این قلمها ثلث ورقاع و توقیع و نسخ و

۱- بنگرید به سخنرانیهای آقای دکتر مهدی بیانی درباره فهرست کتابهای خطی در کلاس

کتابداری و همچنین به فهرست مجلس و مدرسه سپهسالار و کتابخانه معارف که در اینها درباره نسخه‌ها هم نام قطع و هم اندازه آنها دیده میشود .

چهارده

مخفف میباشد و فروع آنها غبار است و مشعر و منشور و حواشی و جز آن . این قلمها در آغاز روزگار عباسیان و پایان کار امویان از قلم کوفی درآمده و آنهم بچند قلم است و همه آنها بر میگردد بدوریش «مقورولین» یا نرم و (مبسوط و یابس) یا خشک (قلقشندی) .

نام خطوط را بدینگونه نیز یاد کرده اند کوفی : نسخ - ثلث - محقق - ریحانی - تعلیق - رفاع - توقیع - نسخ جدید - نستعلیق .

در خط نیز چند قلم یاد کرده اند : قلم شش، چهار، سه، دو، نیم دانگ - قلم کتابت، عالی، جلی، ممتاز، خفی، خفی عالی، خفی ممتاز، خوش - قلم زر، لاجورد، شنگرف (۱).

رنگها و آرایش در کاغذ

کاغذ : متن و حاشیه (که میانه آن نوشته میشود و کناره آن جداگانه و بدان می - چسبانند) و رنگارنگ و زراعت و زرافشان و دارای جدول یا کمند زرین با حاشیه زرافشان یا ابری و تشعیر سازی شده و معرق و مرصع و مذهب و منقش با جدول، سر لوح، ترنج و طلاکاری شده در میان سطر ها
رنگهای آن : مشکی، آبی، سبز، نگار شده با سفید آب، کبود، سرخ .

جلدها بدینگونه است : ساغری (کبخت) که از پوست اسب یا خر میساختند و دانه دانه است - تیماج که از پوست گوسفند است و درشت و گاهی نازک میباشد - چرمی که گاهی کلفت میباشد - میشن که پوستی است نرم - سختیان یا پوست بز - مقوائی از کاغذ - پارچه ای. جلد آراسنه و روغنی - ضربی - سوخت میباشد و همچنین ممتاز و عالی و مرغشی و زرین، منقش، معرق، مشکی، سرخ، زراعت، منگنه منقش یا مذهب، با ترنج و نیم ترنج، ولچکی، حاشیه بند رومی و اندرون سوخت و قاب سازی شده (۲) .

۱ - در باره خط طاشکبری زاده ۹۶۲۴ در مفناح السعاده و مصباح السیاده چاپ دکن در ۳ جلد بسال ۵۶ - ۱۳۲۸ گفتگو نمود ادوات خط - تحسین حروف - تولد خطوط از اصول و ترتیب حروف تهجی - املاء خط عربی - خط عروض و مصحف - تصحیف - رسم کتابت قرآن در مصاحف - آداب کتابت مصحف ص ۷۶ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۴ از ج ۱ و ص ۲۲۷ و ۲۲۹ و ۴ - ۳۲۱ ج ۲ همچنین کرد علی در خط طالشام جلد ۶ ص ۶ - ۱۹۵ نیز آملی در نفائس الفنون.

۲ - مقدسی در احسن التقاسیم میگوید که مر اوراق و مجلد میخوانده اند و صحافی میکردند و مزد میگرفتند (ص ۴۳ - ۴۴ چاپ دوم) امیر عدن مصحفی برای فرستاد تاجلد برای آن سازم و من سریش (اشراس) خواسته ام و پیدا نشد. عدنیها را از تجلید زیبا خوش میآمد و مزد فراوان میدادند و من گاهی برای مصحف دودینار میگرفتم. درین کاغذها (دروج) را با نشانه میچسبانند و با همان برای دفترها (دفاتر) آستر میسازند (بطانه) (ص ۱۰۰) .

پانزده

هر کب

قلقشندی دربار هر کب چنین میگوید که دوده را از مواد چرپ میگیرفتند مانند تخم ترب و کتان بدینگونه که روغن اینهارا در چراغهایی میسوزانند و دوده آن را که در طاس روی چراغ کرد میآمد میگرفتند و با آب مورد میآمیختند تا کمی سبز رنگ هم باشد و صمغ عربی در آن میریختند تا پراکنده نشود. گاهی دوده دیکهائیکه در آن نخود و مانند آن بومیدادند باریختن آب در آن می گرفتند و باب مورد و انگبین و کافور و صمغ عربی و نمک میآمیختند.

او در باره ساختن «مداد» که خوشنویسان پیشین با آن می نوشتند میگوید: سه رطل از دوده (سخام) نفت را بیخته و پاکیزه ساخته در پاتیلی (طنجیر) میگذارند و سه برابر آب و یک رطل انگبین و ۱۵ درهم نمک و ۲۵ درهم صمغ کوبیده و ده درهم مازو در آن میریزند و روی آتش کمی گذارده با کوبه آن اندازه میزنند تا مانند گل سخت گردد سپس در جایی نهاده بکار میبرند. کافور هم در آن میریزند تا خوشبو شود و صبر هم تا مگس روی آن ننشیند.

سپس میگوید که «حبر» دو گونه است:

۱- حبر برای کاغذ که از دوده میسازند بدینگونه که یک رطل مازوی شامی را نیم کوب میکنند و با کمی مورد (آس) درش رطل آب میخیسانند تا یک هفته آنگاه آنرا روی آتش میجوشانند تا نیمه یاسه یک رسد سپس در لنگی شیره آنرا میکشند و سه روزش می گذارند و دوباره شیره میکشند آنگاه در هر رطلی از چنین آب مازو چند اوقیه (۷ مثقال یا ۴۰ درهم) از انگم تازی و زاج قبرسی با اندازه آن میریزند سپس آن اندازه از دوده بر آن میافزایند که سیاه کننده شود. صبر هم باید در آن ریخت که مگس از آن بگریزد و انگبین نیز تا دیری بپاید. در هر یک رطل از حبر سه اوقیه دوده باید ریخت آنهم پس از اینکه دوده را با کف دست با شکر نبات و زعفران شعر و زنگار بسابند نه اینکه در هاون ریخته با دسته آن بکوبند که تباہ میگردد.

۲- حبر برای رق یا پوست نازک که آنرا «حبر الراس» گویند و دوده در آن میریزند از اینرو است که درخشندگی دارد و خیره کننده است و چشم را زیان میرساند.
(صبح الاعشی ج ۲ ص ۶۷-۶۸)

این بود نمونه ای از آنچه که در باره نسخه شناسی از هنر و راق و صحافت باید دانست و دانشمندان بسته گریخته از این دهنر گفتگو کردند از آنهاست ابن الحاج ابو عبد الله محمد بن محمد بن محمد عبدری فاسی عارف مالکی (م در قاهره سال ۷۳۷ در هشتاد و اند سالگی) در «مدخل الشرع الشریف علی المذاهب» که در ۷۳۲ یایا نشر رساند. او از بسیاری از هنرها

شانزده

ویشه‌ها از رهگذر ققه و اخلاق گفتگو نمود از آنها است و راق و صحافت (ص ۱۲۶-۱۳۷ ج ۳ چاپ دوم چاپخانه وطنیه اسکندریه در ۳ جلد سال ۱۲۹۳).

شماره گذاری کتابها

ملویل دیوئی Melvil Dewey امریکائی (۱۸۵۱-۱۹۳۱) بنیاد گذارد و دبیر انجمن کتابداران در ۹۰-۱۸۷۶ و کتابدار کالج کلمبیا و مدیر کتابخانه دولتی نیویورک در ۶-۱۸۷۴ روش دهمی را آورد و در کتاب کلان خویش : Decimal classification and relative index (چاپ ۱ در ۱۸۷۶ و ۱۴ در دو جلد سال ۱۹۴۲) دانشها و هنرها را بده بخش کرد از ۰ تا ۹ و شماره اصلی آنها را به ۱۰۰۰۰ رساند و شماره هر کتابی را از روی موضوع آن نوشت و کتابدار میتواند با خواندن آن شماره هر کتاب را بیابد و در آن بگذارد. این روش گرچه از یک سوی دشوار است ولی از رهگذر برگه نویسی که فروشندگان و ناشران کتابها و مجله‌ها و کتابخانه‌ها برگه‌های فهرستی دهمی با شماره بچاپ می‌رسانند بسیار آسان است و کتابخانه‌ها دیگر نیازی بنوشتن برگه‌های تازه ندارند. مگر اینکه شماره کتاب گاهی رقم بسیاری دارا میشود. این بود که بسیاری از کتابخانه‌ها آنرا پذیرفتند و همینکه نهادن کتاب روی اندازه Format در کتابخانه گسترش یافت از آن برگشتند مانند کنفرس امریکا و بنگاه جهانی کشاورزی رم. در برخی جاها آنرا کوتاه ساختند و علمها را بهمان ۱۰۰۰ بخش کردند و کار رقم شماره را آسان ساختند و نمونه آن در ص ۱۶ و پایان کتاب Y.Oddon's petit guide du bibliothécaire چاپ پاریس ۱۹۴۸ دیده میشود.

ل. کرز L.Crozet در ص ۷۹ و ۱۴۹ و ۷۸ و ۸۱ Manuel du Bibliothécaire

چاپ پاریس سال ۱۹۳۷ میگوید که این روش دهمی نادرست است چه
۱- دانشها و هنرها دهه بخش نمیشود و مانند کم منفصل جدا از هم نبوده و پیوستگی دارند.

۲- اینگونه بخشبندی با گسترش دانشها نمیسازد.

۳- گاهی هم موضوع کتاب آمیختگی دارد و بسادگی نتوان آنرا از یکی از آنها بخشها دانست.

۴- پیدا کردن شماره کتاب برای کتابدار و خواننده فرهنگی که دیوئی برای شماره ها نوشت دشوار و دبیری باید در پی آن بپهوده گشت.

۵- شماره کتاب هم گاهی باندازه‌ای دراز میشود که نمیتوان بیاد سپرد و آسانی نوشت.

۶- اگر هم بخواهند این روش را در همه جا روا بدارند ناگزیر بایستی دستور آنرا

دیگرگون ساخت. پس شایسته است کتابها را روی اندازه درجایشان گذارد تا هم جایی در گنجینه تهی نماند و هم چشم انداز زیبایی داشته باشد. پس از گرد کردن کتابهای يك اندازه شایسته است کتابهای يك موضوع و مانند هم را پهلوی هم گذاشت آنگاه شماره گذارد تا اگر کتابی سرجایش نباشد بداند.

در کتابخانه علمی میتوان کتابها را به نه بخش نمود: A تا I بترتیب کمتر از ۱۶ و ۱۹ و ۲۳ و ۲۹ و ۴۰ و ۵۶ و ۸۰ و بیشتر از ۸۰ سانتی متر در درازا و در کتابخانه خواندنی و همگانی به شش بخش از A تا F (کمتر از ۲۰ و ۲۵ و ۳۰ و ۴۰ و ۶۰ و بیشتر از ۶۰ سم) در کتابهای خطی چنین است اندازه درازا برای چیدن در گنجینه: از A تا D (کمتر از ۱۵ و ۳۰ و ۵۰ و بالاتر از ۵۰).

چیدن کتابها در روزگار پیشی

از «سرگذشت» شیخ رئیس پیداسنکه کتابخانه نوح منصور سامانی (۳۶۶-۳۸۷) در بخارا در خانه ای بود دارای اطاقها و در هر يك صندوقهایی رویهم گذارده در یک اطاق نگارشاهی ادبی در دیگری فقه و همچنین در اطاقهای دیگر از علمهای دیگر و فهرستی داشت که شیخ بدان نگرست و کتابهایرا که نیاز داشت خواست.

بنوشته مقریزی (۷۶۴-۸۴۵) در خطط (چاپ ۱۲۷۰ مصر ج ۱ ص ۴۰۹ و ۴۵۸) از روزگار عزیز (۳۴۱-۳۶۵) تا ۴۶۱ دانشگاه فاطمیان در قاهره بنام (دارالعلم - دارالحکمه) در کاخ شاهی بوده و دارای چهل گنجینه که یکی از آنها دارای هیژده هزار جلد کتاب از علوم قدیم داشت. گنجینه چندین رف داشت و در یک تالار بزرگ و هرفرفی دری داشت که بسته می شد و بر هر دری برگی میچسباندند و روی آن نوشته میشد که چه کتابهایی در آنجا هست شماره کتابهای ادبی و دینی و فلسفی آنجا با جلد و بی جلد (مجرد) به پیش از دویست هزار رسیده بود و گاهی که صلاح الدین کرد آنجا را گرفت به ۱۶۰۰ هزار میرسید که بفروش رفت. حاکم خود در روز شنبه ۱۰ ج ۲ سال ۳۹۵ دانشگاه را بگشود و دستور داد که کتابهای کاخ را بدانجا برند.

ابن جماعه بدرالدین محمد کنانی حموی شافعی (۶۳۹ - ۷۳۳) در تذکرة السامع والمتکلم فی ادب السامع والمتعلم (چاپ ۱۳۵۳ دکن ص ۵-۱۷۰) بسال ۶۷۲ و شهید ثانی زین الدین شامی عاملی شیعی (۹۱۱-۹۶۶) در منیة المرید فی ادب المفید والمستفید (چاپ ایران ۱۳۰۷ ص ۷۰) بسال ۹۵۴ مینویسند که کتابها را رویهم که میگذارند در روی تختی بچینند یا زیر آن جویی باشد یا در رفتی بنهند نه اینکه روی زمین باشد و نم بکشد و فرسوده گردد. میان کتابها و چوپ یا تخت و دیوار هم باید چیز دیگری باشد و همچنین روی آنها تا جلد آنها خورد نشود و کتابها را بدینگونه: نخست قرآن که بهتراست بدیوار بیاویزند سپس حدیث

هژده

و تفسیر و شرح حدیث و اصول دین و اصول فقه و فقه و ادب و روایات و بچینند و اندازه کوچک باید در روی باشد. تا کتابها نریزند و نام کتاب را باید زیر هر صفحه نوشت و آغاز کتاب باید در روی باشد اگر کتاب چند جلد است باید در پایان هر یک نوشت که این جلد انجام گرفت و پس از آن جلد دیگری هست (چنانکه در بسیاری از کتابها دیده میشود و در پایان جلد آخر مینویسند که با این جلد کتاب پایان رسید).

کتابهای گنجینه‌ای

کرزه (ص ۸۵) کتابهای گنجینه‌ای را چنین می‌شمارد:

۱ - دارای جلد *maroqiun armorie* یا پوست بز پیراسته و دارای نشانه که همان سختیان باشد و گوزگانی هم گویند چون از این شهر بدست می‌آمد (ترجمه قاموس و برهان قاطع).

۲ - کتابهای دارای پیکره و تصویر پیش از ۱۸۰۰ م.

۳ - مصور بسیار زیبایی پس از این تاریخ.

۴ - چاپهای نخستین *éditions princeps*.

۵ - دارای حاشیه‌های سودمند خطی.

۶ - چاپهایی که کمتر از دو دست نسخه بچاپ رسیده باشد.

۷ - چاپهای شهرستانها پیش از ۱۸۰۰ (بجز پاریس).

۸ - کتابهای دارای *Ex-libris* یا مهر و نشانه. در کتابهای خطی خاوری نسخه

های اصل یا دارای خط نگارنده با اجازه او یا بلاغ بخط او یا شاگردش یا دارای خط و اجاره و بلاغ و حاشیه از یک دانشمند و همچنین نسخه‌های یگانه یا بسیار کهن یا دارای خط خوش و آرایش و جلد زیبارا باید در گنجینه گذارد. نیز کرزه میگوید که کتاب نادر و بیماند یا زیبا و دارای آرایش خواه در خط یا در جلد را برای اینکه گم نشود و نذرند و فرسوده نگردد و آسیبی بدان نرسد در گنجینه میگذارند و آن باید صندوق یا اشکافی باشد شبکه دار که با کلید بسته شود و نباید اینگونه کتابها را در کشوی بسته و بی سوراخ گذاشت که اگر هوای آن تازه نشود خواهد گندید. کلبه باید همیشه نزدیکی چنبر گنجه باشد تا در آتش سوزی بتوانند زود بازش کنند. کتابها را روی کهنگی و زیبایی در قفسه‌های گنجینه باید چید.

اندکی از تاریخ فهرست نگاری

از فهرست های کهن یکی فهرست نگارشهای افلاطون است که دانشمندان بدان می پرداختند. خود او گویا میخواست نوشته‌های خود را بچهار تائی بخش کند و از آنها ثنایتوس و سوفسطائی و سیاسی و فیلسوف را یاد میکند با اینکه «فیلسوف» را نوشت و همچنین میخواست بر جمهوری و تیمائوس و کربتیاس گفتگوی دیگری بیافزاید که اینرا هم

نوزده

ننوشته بود این بود که اریستوفانس بوزنتیائی ادیب اسکندریه (سده ۲ پیش از م) پاره ای از آنهارا پنج بخش سه تائی کرده و باز مانده را يك يك بر شمرد. در کولیداس (Derkyllidas) (Dercylidès) فیلسوف یونانی سده ۱ و نگارنده دفترهایی درباره فلسفه افلاطون که پاره هایی از آنها بر جای مانده در روزگار قیصر روم (۱۰۱-۴۴ پیش از م) و همچنین تراسولس Thrasyllè رودسی ستاره شناس نامور یونانی (م ۳۶) که تیر یوس (۱۴-۳۷) او را برم آورده بود آنها را بچهار تائی (رابوع) بخش کردند.

تراسولس آنها را به نه چهار تائی بخش نمود که ۳۵ گفتگو و نامه ها باشد. دیوگنوس لائسیوس آنها را از روی روش و سبک رده بندی کرد. نسخه های سده های میانین از روی رده بندی تراسولس و دیوگنوس میباشد و بهمین روش هم آنها را بچاپ رساندند. ابن ندیم وقفطی از گفته ثاون (از میری ریاضی دان یونانی سده ۲ گزارنده نگارشهای افلاطون که آنها را با اندیشه نوپوناگورسی بیامیخت و نویسنده کتابی در ستاره شناسی) مینویسند که افلاطون نگارشهای خود را چهار بچهار (رابوع) بخش میکرد تا بهمان روش بخوانند. ایندو آنها را بروش همان ثاون فهرست داده اند. خزر جی میگوید که نگارشهای فیلسوف ۵۶ دفتر است و هر چهار چهار آنها بنام «رابوع» دارای يك غرض میباشد. او ۴۵ نگارش از او می شمارد و نزدیک است بفرست تراسولس.

در رده بندی سه یا چهار تائی گفتارهایی که ما نندهم نیستند بهلوی هم گذارده میشود و نسی رساند که فیلسوف در زنگی خویش چگونه میانندیشید و کدام دفتر را در چه هنگامی نوشت این بود که پلاتونیان باستانی میگوشتند که در خواندن آنها ترتیبی گذارند مگر اینکه آنها روی سلیقه و غرضی که داشتند کار کردند و میخواستند آنها را گذشته از ترتیب رسمی نسخه هادر جه بندی کنند. این هم تحول واقعی اندیشه فیلسوف را نمی رساند و آنها کاری بتاریخ فکر او نداشتند گواهیهای هم که گذشتگان درباره ایندو دفتر ها داده اند پنداری و بی ارزش است. از این روی هوشمندان اروپا درباره آنها بچند دسته شده برخی از روی پیوستگی آنها با یکدیگر و نشانه های ساخت و سبک عبارت ها و تطور اندیشه فیلسوف و اشاره هایی که بجاده های تاریخی در آنها شده است آنها را از روی یقین یا حدس بچند دسته و گروه بخش کردند (۱).

۱- بجز ۳۵ گفتگو و ۱۳ نامه که برخی مشکوک است شش گفتگوی کوچک (داد گری برتری- دمود کوس Demodcos - سیسوفس Sisuphos و اریکسیاس Erixias و آکسیوخوس Axiochos) و تمریفهایی هم از فیلسوف دانستند که نگارش او نیست گذشته از همه اینها شش گفتگوی مرتبی هم هست: (الکیبیادس دوم - هیپارخوس - همچشان - بقیه حاشیه در صفحه بعد

برای نگارشهای ارسطو هم سه فهرست هست: از دیوگنوس لامرسیوس و هسوخوس ملیتوسی و بطلیموس رومی که قفطی و خزر جی از او گرفته‌اند چنانکه در ص ۶۴۱ همین فهرست یاد گردید.

این هم گفته شود که سرگذشت نویسان یونانی مانند همان دیوگنوس و فرفور یوس و دیگران نگارشهای فیلسوفان و دانشمندان باختری را فهرست داده‌اند. حنین اسحاق و ابو سلیمان سگری و ابن ندیم و بیهقی و قفطی و خزر جی از آنها پیروی نمودند. بجز دفترهای که گاهی برای شمارش کتابهای یک فیلسوف یا برای چگونگی آموختن یک اندیشه فلسفی مینوشتند چنانکه همان حنین دفتری دارد بنام «کتاب فیما یقرء قبل کتب افلاطون» و دفتری درباره نگارشهای ترجمه شده و نشده جالینوس و نیز درباره نگارشهای همین جالینوس که در فهرست خود یاد نمود. (خزر جی ج ۱ ص ۲۰۰ و ۱۹۸)

جالینوس نیز برای نگارشهای خویش دو فهرست نوشت یکی در دو گفتار و در ۲۷ فصل (یکی کتابهای پزشکی درمی کتابهای فلسفی و ادبی) بنام «پری تن ایدیون بیبلیون = *De libris propriis*» یا «نگارشهای خود او» که ابن ندیم و خزر جی اثر افینکس و بینکس خوانده‌اند. او در آن روشن کرد که این کتابها را چگونه و چرا و برای چه نوشته است و در دیباچه آن کتابهایی که باو بسته‌اند بر شمرد. دیگری در یک گفتار بنام «پری تس تا کسنوس تن ایدیون بیبلیون = *De ordine librorum suorum*» یا «رده بندی نگارشهای خود او» که آنرا خزر جی ج ۱ ص ۷۱ و ۹۰ «کتاب فی مراتب قراءه کتب جالینوس» خوانده است و در آن روشن گردید که کتابهای او را چگونه باید بخوانند. جالینوس برای نگارشها ابقراط نیز فهرست نوشت و روشن کرد که کدام از خود او است و کدام را باو بستند بنام «کتاب فی کتب ابقراط الصحیحه و غیر الصحیحه» در یک گفتار (خزر جی ج ۱ ص ۹۹) و همین را حنین اسحاق (۱۹۴-۲۶۴) بنام «جوامع کتاب جالینوس فی کتب ابقراط الصحیحه و غیر الصحیحه» در آورد (خزر جی ج ۱ ص ۹۹ و ۱۹۹ و ابن ندیم ص ۴۰۵).

بقیه حاشیه از صفحه قبل

تاگس - کلیتوفون - مینوس) که مشکوک میباشد. اپی نمیس که دنباله نوامیس باید باشد گویا نگارش Philippe d'Opunt دوست و رازدار افلاطون باشد. در نامه‌ها هم بندهایی بی ارزش بایندهای دیگر آمیخته شده از این روی در آنها هم شك کرده‌اند.

بنگرید به: لاروس سده ۲۰ - ابن ندیم ص ۳۴۳ - قفطی ص ۱۴ - خزر جی ج ۱ ص ۵۰ و ۵۳ - دیباچه‌های E. Chambry (چاپ کارینه) و M. Croiset (چاپ بوده) بر ج ۱ دوره نگارشهای افلاطون.

بیست و یک

همین حنین میگوید که نویسندگان گاهی از روی نادانی یا برای اینکه بگویند ما بسیاری از نگارشهای جالینوس را داریم دفترهایی از آن اوشان میدهند که دیگران پیش از او پرداختند یا کسی از نوشته‌های او گزین نمود یا در جنگی دارای چندین گفتار که نخستین آنها از او بوده است دیده شده و آنان نتوانستند آنها را از هم باز شناسند. همو کتابهایی را که بسبک و شیوایی جالینوس نیست فهرست کرد و نیز آنچه را که ترجمه شده و پاره‌ای که نشده برای علی بن یحیی ستاره شناس سیاه‌داد و گفتاری دارد که در آن کتابهایی که در «فهرست نگارشهای» جالینوس نیامده نشان داده است و خزر جی از روی همه اینها فهرست کتابهای جالینوس را نوشت (ج ۱ ص ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۹۸)،

متن فهرست نخستین جالینوس و پاره باز مانده از دومین فهرست نخستین بار در ونتکیا بسال ۱۵۲۵ جزء دوره نگارشهای او بچاپ رسید.

فهرستی که حنین اسحاق (Johannitius ۸۰۹-۸۷۳) نوشته بنام «ترجمه‌های سریانی و تازی نگارشهای جالینوس» از روی دو نسخه استانبول با ترجمه G. Bergstrasser در سالهای ۳۲-۱۹۲۵ چاپ شد. در آن آگاهیهای از نگارشهای ابقراط هم هست.

فهرست دیگری از نگارشهای جالینوس در ۱۴۸۳ بنام بخش ورده بندی و شماره نگارشهای جالینوس بچاپ رسید که از کهن ترین فهرستهای چاپ شده میباشد.

(بنگرید به Les débuts de la bibliographie méthodique ترجمه Th. Besterman از انگلیسی چاپ پاریس بسال ۱۹۵۰ ص ۱۴).

پیش از پیدا شدن چاپ در اروپا در سده ۹ فهرست یا سیاهه‌ای از سرگذشت نامه قدیسان و پاکان نوشته و در دربار Saint Gall گذاردند. کهن ترین فهرست چاپ شده دو فهرستی است از Saint Jerom و de Gennad که در ۱۴۶۷ بچاپ رسید (همان کتاب Besterman ص ۱۶).

کهن ترین فهرستی که در اسلام یاد شده همان فهرست کتابخانه مأمون عباسی است که مشکویه رازی در داستان «جاویدان خرد» نامبرده است (ص ۲۱) ابن ندیم از دفتر کهنی یاد میکند که ما نا از گنجینه مأمون بوده و در آن کتابهای آسمانی را شمرده اند (ص ۳۲).

یکی هم فهرست کتابخانه (بیت الکتب) صاحب اسماعیل بن عباد القانی (۳۲۶-۳۸۵) است درری که کتابهای آن باندازه چهار صد و یک هفتصد بار شمر میشده است و ۱۱۷ هزار نسخه گرانها در آنجا بود. محمود سبکتکین ترك (۳۸۸-۴۲۱) هنگامی که بری رسید بدو گفته اند که در آنجا نگارشهای رافضیان و بدعت گذاران هست او هم هر چه دفترهای کلامی در آنجا بود بیرون آورد و دستور داد بسوزانند (نزدیک ۴۲۰).

بیست و دو

ابوالحسن علی بن زید بیهقی (۵۶۵م) میگوید که من آنجارا پس از سوزاندن محمود دیدم فهرست آن بده جلد میرسید. (معجم الادباء چاپ اروپا ج ۲ ص ۳۱۵).
دیگر فهرست کتابخانه فناخسرو بویه ای (۳۳۸-۳۷۲) در شیراز که مقدسی (زنده در ۳۷۵) در احسن النقا سیم (ص ۴۹۹) میگوید: این کتابخانه حجره جداگانه ایست و گماشته و گنجور و بازرس از نکو کاران شهر در آنجا بند و کتابی نوشته نشده تا این هنگام که در آن نباشد. این حجره دالان درازی است در یک صفة بزرگ. در آن از هر سوی گنجینه هائی (خزائن) است و بهمة دیوارهای دالان و گنجینه ها خانه ها یا اشکافهائی از چوب آراسته و نگارین بدر ازای یک قامت و بپهنای سه ارش چسبانده اند که هر یک را دری است که از بالا بپائین می آید و دفترها (دفاتر) روی رنفا چیده و گذارده شده است و برای هر گونه از آن دفترها خانه هائی است و فهرست هائی که نام کتابها در آن آمده. (نیز: خزائن - الکتاب القديمة ص ۱۲۶).

دقت دانشمند درباره استناد کتابها

دانشمندان اسلامی در درستی استناد کتاب بنگارنده آن بسیار مواشکاف بوده اند کتاب را مانند حدیث نمیبندیرفتند مگر اینکه از آورنده و راوی آن بشنوند یا از گفته او بنویسند (سماع و املاء) یا اینکه شیخ و پیر آنرا نوشته بدست خویش بآنها دهد (مناوله) یا در کتاب و اصل خود او یاد دفتری که براو خوانده شده و او درستی آنرا بر روی آن نوشته باشد یا شاگردانش آنرا درست بدانند بیابند اینگونه شروط را در دفتراهای درایة الحدیث می بینیم و همچنین در کتابهایی که درباره سرگذشت بزرگان و رهبران مانند شافعی و احمد حنبل و اشعری و دیگران نوشته اند رشته روایت و سماع درباره کتابها دیده میشود و در نسخه های کهن هم مانند «الرساله» شافعی نام کسانی که آنرا از استاد شنیده اند نوشته شده است.

همچنین در سرگذشتها و طبقات که برای دانشمندان نوشته اند فهرست نگارشهای آنها هست و برخی مانند سبکی از کتابها عبارتی آورده اند.

برخی از دانشمندان مانند اشعری در «العمد فی الرؤیة» (ص ۵۴۸ همین فهرست) و ابوالحسن محمد بن یوسف عامری نیشابوری ۳۸۱م در «الامد علی الابد» (ص ۳۴۷) جاویدان خرد) نگارشهای خود را فهرست میدادند. یا اینکه شاگرد نوشته های استاد را بر می شمرد مانند جوزجانی در «سرگذشت» شیخ رئیس.

اینک نمونه ای از فهرستها که نوشته اند:

۱- الفهرست از ابوالفرج محمد بن اسحاق وراق بغدادی ابن ابی یعقوب ندیم (۲۰م شعبان ۳۸۵) نزدیک شعبان سال ۳۷۷ که در آن بجز تاریخ علم، فهرست نگارشهای دانشمندان یونانی و ایرانی و اسلامی نیز هست فلوکل آنرا در لیدن بسال ۲- ۱۸۷۱ در دو

بیست و سه

جلد بزوف بابر سیهای بآلمانی بچاپ رساند و در مصر نیز چاپ شد .

بارون روزن خاورشناس روسی سرگذشت ابن ندیم را نوشت (گاهنامه سید جلال تهرانی سال ۱۳۱۰ ص ۹۹) در مجله Die Kunde Morgenlandes بسال ۱۸۸۹ نیز باره هائی از همان فهرست بچاپ رسید که آن در پایان چاپ ۱۳۴۸ مصر هم دیده میشود .
۲- الفهرست شیخ طوسی (۳۸۵-۴۶۰) که در دیباجة آن میگوید : «پیش از من فهرست نگارشهای یاران ما را نوشته اند مگر اینکه همه کم و کاستی داشت مگر نوشته ابو الحسن احمد بن الحسین غضائری که دو فهرست نگاشت یکی در باره مصنفات دیگری در اصول و کسی آنهارا رونویس نکرد و او بمرد و آن نوشته ها از میان برفت » چاپ نجف بسال ۱۳۵۶
۳- رجال ابو العباس احمد بن عباس نجاشی (۳۷۲- مطیر آباد ۴۵۰) که در سرگذشت دانشمندان شیعی نگارش های آنان را یاد نمود و آن در بمبئی بسال ۱۳۱۷ بچاپ رسید .

۴- سعد السعود از علی بن طاووس حلی (۵۸۹-۶۶۴) نگارش یکشنبه ذی قعدة ۶۵۱ که کتابهای را که خریده و بر فرزندانش وقف کرده بود برشمرده و عبارتهائی از آنها با نشان دادن شماره برگ و کراسه و جزء در آن آورد تا اگر از میان برود نشانی از آنها بماند و اگر دستبردی شده و نشانه وقف آنها بریده شده بتوانند آنها را بشناسند و اگر کسی هم نخواند یا نتواند آنها را ببیند همین گلچینی ها که او کرده است برایش سودمند خواهد بود. او این کتاب را در دنبال «الابانة فی اسماء کتب الخزانة» خود که راز کتابها را در آن شناسانده بود و بماند آن نگاشته است. او این کتابها را در آن شناساند «قران - تورات - انجیل - تفسیرهای تبیان و جوامع الجامع و تفسیرهای علی بن ابراهیم و حجام و ابن عتده و امام محمد باقر ع - قصص الانبیاء راوندی و فقه او - کشاف - تفسیرهای جبائی و عبد الجبار همدانی و ابوالقاسم بلخی و کلبی و سلمی (حقائق التفسیر) و ابن جریج و ابن بحر سپاهانی و اخفش و فراء و ازهری و رمانی و جراح» چاپ نجف ۱۳۶۹-۱۹۵۰- او نگارش دیگر دارد بنام فرج المہموم فی تاریخ علماء النجوم بسال ۶۵۰ که نگارش های ستاره شناسان را در آن برشمرده و آن در ص ۵۹۸ همین فهرست شناسانده شده است .

۵- معالم العلماء از ابن شهر آشوب ساروی (۴۸۹-۵۸۸) نوشته پیش از ۵۸۱ که سرگذشت و فهرست هر دو است . چاپ تهران در ۱۳۳۵ خ .

۶- فهرست شیخ منتجب الدین ابی الحسن علی بن ... بابویه قمی (۵۰۴ - ۵۸۵) که دنباله فهرست طوسی است و در جلد ۲۵ (اجازات) بحار مجلسی آمده است .

۷- خلاصة الاقوال فی معرفة الرجال از علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) که گذشته از فهرست

بیست و چهار

نگارش‌های دیگران آنچه خود هم تا تاریخ ع ۲ سال ۶۹۳ نوشته بود برشمرده (ص ۴-۴۳) چاپ تهران در ۱۳۱۰- اودر اجازه خود بهمنابن سنان درباره روایت نگارش‌های خویش در محرم (۷۲۰) ۵۴ کتاب از خود روی بخشهای علمایاد نمود و این اجازه در دفتر شماره ۱۰۲۲ ک ۶۸ الف ۷۰ ب بخط سید حیدر آملی بسال ۷۶۲ دیده میشود و در ص ۵۲ ج ۲۵ بحار هم بچاپ رسید .

۸- امل الامل از شیخ حر عاملی م ۱۱۰۴ که در ا ج ۲ سال ۱۰۹۷ بیایانش رساند و سرگذشت نامه و فهرست هر دو است و در دنبال منهج المقال میرزا محمد در چاپخانه کربلانی محمد حسین تهرانی بسال ۱۳۰۷ بچاپ سنگی رسید .

عاملی در آغاز «تفصیل وسائل الشیعة الی تحصیل مسائل الشریعة» که در پایان جمادی دوم سال ۱۰۸۲ بانجامش رساند هم کتابهایی را که از آنها بهره برد برشمرده و در پایان جلد سوم آن از بسیاری از کتابهای دانشمندان شیعی بررسی نمود (چاپ امیربهادر در تهران در سه جلد بسال ۱۳۲۳) .

۹- لؤلؤتینی البحرین از شیخ یوسف بحرانی م ۱۱۸۶ که رشته سندر و ابیت و اجازه خویش را آورده و سرگذشت دانشمندان و نگارش‌های آنها را یاد نمود (۱۱ ع ۱ سال ۱۱۸۲) . چاپ سنگی ابوالقاسم خوانساری در ۱۲۶۹ .

۱۰ - بحار الانوار مجلسی (۱۰۳۷-۱۱۱۰) که در آغاز آن از کتابهایی که بهره بردیاد نمود و در آن از برخی بررسی نمود و در جلد ۲۵ اجازه‌های دانشمندان شیعی را آورد که بهترین سند است برای فهرست کتابها .

۱۱- مستدرک الوسائل از حاج میرزا حسین بن محمد تقی نوری (یالو ۱۲۵۴ - نجف ۱۳۲۰) که در ۹-۱۳۱۸ آنرا بیایان رساند و در جلد سوم آن درباره بسیاری از کتابها کاوش و گفتگو نمود. چاپ تهران ۲۱-۱۳۱۸ در سه جلد رحلی .

ناگفته نماند که در کتابهای رجال هم فهرست کتابها آمده و بهترین و گسترده ترین آنها تنقیح المقال فی احوال الرجال شیخ عبدالله مامقانی است که درباره صحت استناد کتابها هم کاوش کرده است (چاپ نجف در سه جلد سال ۵۲-۱۳۴۹) .

او در مقیاس الهدایه فی علم الدراية پیوست جلد سوم همین تنقیح ص ۱۱۶-۱۲۳. رجال شناسان شیعی را برشمرده و کتابهای رجال را فهرست داد .

این هم گفته شود که در برخی از کتابهای اصول فقه نیز درباره صحت استناد برخی از کتابها گفتگو شده از آنها است فصول شیخ محمد حسن سپاهانی (م نزدیک ۱۲۵۴ یا ۱۲۶۱) چاپ سنگی ایران از خوانساری که در پایان مبحث خبر در مقاله دوم از « فقه الرضا » گفتگو نمود و از رهگذر تاریخ نشر و سبک و مندرجات آن کاوش کرد و روشن ساخت که آن از امام نباید باشد .

بیست و پنج

در چاپخانه دائرة المعارف دکن بسال ۱۳۲۸ جنگی چاپ شده دارای اینها :

۱- الامم لایقاظ الهمم از برهان الدین ابراهیم بن حسن بن شهاب کردی کورانی شهرزوری مدنی شافعی صوفی (۱۰۲۵-۱۱۰۲) درباره اسناد دوصحیح و چهار سنن و چند کتاب حدیث و کلام و تصوف و تفسیر بسال ۱۰۸۶ .

۲- بغية الطالبین شیخ احمد بن محمد نخلی مکی درباره مشایخ اجازه در حدیث و علم بسال ۱۱۱۴ .

۳- الامداد بمعرفة علو الاسناد از شیخ جمال الدین عبدالله بن سالم بصری مکی عارف شیعی (۱۰۴۹-۱۱۴۳) که پدرش شیخ سالم گردآورده در اجازه های او درباره کتاب های حدیث و کلام و تفسیر و تصوف و نحو بسال ۱۱۲۲ .

۴- قطف الثمر فی رفع اسانید المصنفات فی الفنون والاثار از شیخ صالح بن محمد بن نوح عمری فلاتی مسوفی مغربی ۱۲۱۸ .

۵- اتحاف الاکابر باسناد الدفانر از قاضی ابی علی محمد بن علی شوکانی زنده در ۱۱۷۲ و ۱۲۵۵ نگارنده نیل الاوطار روی حروف تهجی نام کتاب بسال ۱۲۱۴ .

نکته هائی از ابن طاوس

در سعد السعود بنام هائی برخورد میشود که در کتابشناسی سودمند است. کتاب های کتابخانه او برخی چند «مجلد» هریک چند «جزء» هریک چند «کراس» بوده و مجلد او برابر است با Volume و جزء همان Tome میباشد و کراس نزدیک است به *Forme* یا *Fascicule* یا *Brochure* که گویا نزد او بیش از ده برگ نبوده است چنانکه زمخشری در اساس البلاغه میگوید: فی هذه الکراسه عشرو رقعات. عدة کرا ریس. قرأ کراسه من کتاب سیبویه (ص ۱۷۱ ج ۲ چاپ ۱۳۲۷ مصر) و نسخه کهنه ش ۳۵۰ این کتابخانه (تحریر شرح لمع) هم در رویه برگ های یازدهم شماره دارد (ص ۵۵۹ این فهرست). در سر گذشت شیخ رئیس دارد: «خمسة اجزاء کل واحد عشرة اوراق» و این «جزء» باید همان باشد که کراس می خوانند. گرچه در محیط المحيط و فرهنگ دوزی آمده که کراس جزئی است از کتاب و بیشتر هشت برگ است. این واژه در شعر کمیت هم آمده: «حتى کان عراص الدار اردیة - من التجاوز او کراس اسفار» کرد علی در خطط الشام (ج ۶ ص ۱۹۷) میگوید: «آنچه پیشینان جزء و مجلد و مجلد می گفتند پیش از چند کراسه مان بود و کراسه هم گاهی بیشتر از هشت صفحه نمی شد پس هزار مجلد روزگار پیش بیشتر از پنجاه یا هفتاد جلد کنونی نمیشده و برگ های یک مجلد آنها کم بود چه ورق یا رق آنها کلفت بوده و اگر برگ های یک جلد بدو بست تا بانصد میرسید سنگین میشد و برداشتن و باخود داشتن آن دشوار میگشت» .

ابن طاوس باز در نشان دادن جائیکه مطلبی از آنجا میآورد واژه های قائمه (برگ

بیست و شش

یا **Foliosi**) و وجهه اوله (رویه یا **Recto**) و وجهه ثانیه (پشت یا **Verso**) و صفحه وسطر بکار میرد. پیدا است که صفحه‌ها و برگ‌ها در آن هنگام شماره نداشت و با شمردن قائمه‌ها و سطرها و شماره دادن کراسهای ده برگی و جزء و مجلد پیدا کردن هر جایی از کتاب آسان بوده است. او گاهی نیز از «ورقة کبيرة - ربع الورقة - نصف الورقة - قالب ثمن» و «معظم - لطیف صالح للتقليد» یاد میکند و میرساند که گاهی نصف الورقة و ربع الورقة را بیکجا جلد میکردند (ص ۶۴).

فهرست عمومی یا Catalogue Collectif

۱ - کشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون از حاجی خلیفه مصطفی بن عبدالله کاتب حلبی قسطنطنینی (۱۰۰۴ ذی حجه ۱۰۶۷) که از کتابها آنچه خود گرد آورده و آنچه در کتابفروشی‌های حلب و در کتابخانه‌های عمومی استانبول دیده و یا در کتابهای طبقات و تراجم خوانده بود یاد نمود.

فلوکل آنرا با ترجمه لاتینی در ۷ جزء بزرگ در لایبتسیک ولیدن در ۵۸ - ۱۸۳۵ چاپ کرد.

حلبی کشف الظنون را تا کلمه «دروس» پا کنویس نمود و خود در گذشت و بازمانده در مسوده ماند و شش تن آنرا پا کنویس کردند. سپس سید حسین عباسی نبهانی حلبی (م پس از ۱۰۹۵ در حلب) آنرا گزین و کوتاه نمود و نامهای بسیاری هم بر آن افزود و نسخه آن بنام «التذکار الجامع للآثار» هست. محمد عزتی افندی عریف و شنه زاده ۱۰۹۲م ذیلی برای کشف الظنون نوشت که در مسوده ماند. احمد طاهر افندی حنیف زاده ۱۲۱۷م هم ذیلی بر آن افزود که بیش از پنجهزار کتاب در آن یاد شد و بنام آثار نومیباشد. شیخ الاسلام عارف حکمت بك ۱۲۷۵م تا حرف «ج» نیز ذیلی نوشت و بهترین ذیل آن «ایضاح المکنون» اسمعیل پاشای بغدادی ۱۳۳۹م است که نزدیک بسی سال درش کار کرد و نام ۱۹۰۰۰ کتاب برش افزود. او «هدية العارفين في اسماء المؤلفين و آثار المصنفين» هم دارد در دو جلد که میخواهد در آن نگارندگان و نگارشهای آغاز اسلام تا روزگار خویش را درش نام برد. اسماعیل صائب سنجر مدیر کتابخانه عمومی استانه و مدرس جامع بایزید دوم نیز ذیلی بر کشف الظنون داد. ذیل اسماعیل پاشا با خود کتاب در ۴ جلد بزرگ در اسلامبول بسال ۶ - ۱۳۶۰ (۱۹۴۱-۷) بچاپ رسید - Petisdf la Croix معلم عربی مدرسه پاریس کشف الظنون را بفرانسه ترجمه کرد.

ترجمه فارسی کشف الظنون در بنگال هست (فهرست فارسیهای انجمن آسیائی بنگال از ایوانف بانگلیسی ج ۲ ص ۴۶ ش ۶۶۳) و ترجمان آن دیباچه‌ای از خود در آن نگذاشته و از ترجمه خطبه: «بهترین نطق که ظاهر میشود انوار الطاف ...» آغاز نمود و پایان

آن برابر است باص ۵۱۰ ج ۶ چاپ فلوگل و خاتمه ای Colophon هم برای آن نوشت و شناخته نشد که کیست. در پایان نسخه بنگال مهری هست بتاریخ ۱۲۵۳ - شیخی ابراهیم افندی بن علی عربی باشایا (عرب جیلر شیخی) ۱۱۸۹م این کتاب را تصحیح و پاکیزه نمود و پاره ای از تاریخ درگذشتهای دانشمندان که چلبی نیاورده بود روشن نمود و افزوده های عربی چو، در چاپ فلوگل میان دو کمانه گذارده شده ولی در دو چاپ بر لاق در دو جزء بسال ۱۲۷۴ و آستانه آنهم دو جزء بسال ۱۱-۱۳۱۰ در جزء متن آمده است در پایان چاپ فلوگل فهرست های کتابخانه های ازهر قاهره و مدرسه ابی الذهب محمد بنک مصر و مکتبه ردوس و سلطان سلیم در آستانه و قلیج باشا در توپخانه قسطنطنیه و تصحیح و شرح شش جزء پیشین و فهرست افزوده عربی باشی و حنیف زاده و فهرست لاتینی نویسندگان آمده و در پایان جزء ششم آن چاپ «آثار نو» Nova Opera احمد طاهر حنیف زاده در فهرست نگارش های تازی و پارسی و ترکی که در کشف الظنون نیامده است و نیز بر نامه کتاب های متداول در مغرب و فهرست نگارش های جلال الدین سیوطی دیده میشود.

۲- کشف الحجب والاستار عن اسماء الکتب والاسفار از اعجاز حسین نیشابوری کنتوری برای کتاب های شیعی چاپ Baptist Mission Press بسال ۱۳۳۰ (۱۹۳۵) در ۵+۶۰۷+۱۱۸ص

۳- الذریعه الی تصانیف الشیعه از دانشمند حاج شیخ آقا بزرگ محمد محسن تهرانی برای کتاب های شیعی و ایرانی که از سال ۱۳۵۵ تاکنون ۱۹۳۶ هشت جلد در نجف و تهران بچاپ رسید، در این کتاب اجازه های دانشمندان و دخترهایی که در آنها اجازه ها را گرد آورده اند فهرست شده و در بیشتر این اجازه ها نام کتاب ها هم هست.

۴- تذکره النوادر من المخطوطات العربیه از سید هاشم ندوی (رفیق دائرة المعارف) چاپ دکن در ۲۲۴ بسال ۱۳۵۰.

۵- مؤلفات ابن سینا از اب جوج شحاته قناتانی چاپ دارالمعارف قاهره در ۱۹۵۰ در ۳۱+۴۳۵+۲۰ص

فهرست کتابخانه های ایران

۱- قهرست کتاب های کتابخانه آستانه طوس (قدس رضوی) در پایان جلد دوم، مطلع الشمس از محمد حسن خان صنیع الدوله چاپ ۱۳۰۲ ص ۴۶۹-۵۰۰ که سیاهه کتاب ها است و روی علمها بخش شده و فرمانها و اسناد و تصویرها هم در آن یاد گردید.

۲- فهرست هما نجاد در پایان فردوس التواریخ نوروز علی پسر حاجی محمد باقر بسطامی چاپ کارخانه آقا اسدالله در تبریز ذی قعدة ۱۳۱۵ که کتاب های موجود در آنجا در تاریخ

بیست و هشتم

۱۲۹۷ نامبرده شده .

۳- فهرست چاپی و خطی همانجا بنام «فهرست کتب کتابخانه مبارک آستان قدس رضوی» که پنج جلد آن تاکنون بچاپ رسیده و چهارم و پنجم آن بهتر کتابها را میشناساند جلد یکم آن دارای ۴ فصل است (فلسفه و کلام در ۹۵+۲۳ ص- منطق ۴۶ ص- تفسیر ۷۴+۱۲ ص- اخبار ۱۰۸+۳۲ ص)

دوم آن از فصل ۱۱ تا ۵ است (فقه - اصول- تجوید- ادعیه اخلاق و مواعظ - رجال و انساب - لغت) در ۳۹۲ ص

سوم آن از فصل ۱۲ است تا ۱۷ (صرف و نحو- معانی و بیان - تاریخ و افسانه- ادبیات طب - ریاضی) در ۳۷۰ ص هر سه جلد چاپ دارالطباعة طوس از میر مرتضی الموسوی مشهد

تیر ۱۳۰۵
مقدس در ۱۴۴۵ مجرم

چهارم در حکمت و کلام و فلسفه - منطق - تفسیر و ۵۴۴ ص چاپ مشهد چاپخانه

طوس (روئین تن) $\frac{۱۳۲۵}{۱۳۶۶}$

پنجم در اخبار و فقه و ۶۸۴ ص چاپ همانجا بسال ۱۳۲۹ خ و ه ۵ جلد باندازه رحلی .

۴- فهرست کتب کتابخانه مدرسه فاضله در ۱۴ فصل از آقای او کتائی چاپ شهر یور ۱۳۰۹ در مطبعة خراسان .

۵- فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی از یوسف اعتصام الملک در دو جلد. نخستین

سیاهه کتابهای خطی و چاپی آنجا است و بسال $\frac{۱۳۴۴}{۱۳۰۵}$ در ۳۶۴ ص و دومی فهرست کتابهای

خطی آنجا در ۲۶ بخش و ۵۳۹ ص بسال ۱۳۱۱ خ. جلد سوم فهرست آنجا از آقای ابن یوسف شیرازی است درباره کتابهای خطی ادبی بسال ۲۱- ۱۳۱۸ و ۸۱۴ ص هر سه جلد چاپ مجلس میباشد

۶- فهرست کتب خطی کتابخانه عمومی معارف از آقای عبدالعزیز جواهر کلام در

دو جلد و زبیری چاپخانه مهر تهران (۲۴۱ ص بسال ۱۳۱۳ و ۲۴۸ ص بسال ۱۳۱۴ خ)

۷- فهرست کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار از آقای ابن یوسف شیرازی دو جلد نخستین در قرآن و دعا و تفسیر و تجوید و حدیث و فقه و ۷۰۰ ص بسال ۵ - ۱۳۱۳ خ دوم در ادب پارسی و تازی و ترکی و ۷۹۱ ص بسال ۸- ۱۳۱۶ ه در چاپخانه مجلس بچاپ رسید و باندازه وزیری بزرگ .

۸- فهرست کتابهای فارسی و تازی و اروپائی چاپی کتابخانه ملی ایران که روی

بخشهای نوین علمها نگاشته شده .

۹- فهرست نمایشگاه خطوط نستعلیق کتابخانه ملی از آقای دکتر بیانی چاپ تابان

تهران نوروز ۱۳۲۸ خ وزیری ۷۸ ص کتابهایی که درباره خط و خوشنویسان نگاشته شده در دیباچه آن یاد گردید .

بیست و نه

۱۰- راهنمای گنجینه قرآن در موزه ایران باستان درباره گردآمدن قرآن و نوشتن آن و فهرست قرآن‌ها از دکتر مهدی بهرامی و دکتر بیانی تهران فروردین ۱۳۲۸ خ .

۱۱- فهرست نمونه خطوط خوش کتا به خانه شاهنشاهی ایران از آقای دکتر مهدی بیانی چاپ تابان تهران ۱۳۲۹ خ که کتاب‌های راجع بخط و خوشنویسان در پایان نامبرده شده (وزیری ۳۵۹ ص) .

این بود فهرست‌هایی که از باره از آن‌ها در این دفتر بهره برده شد و نام آن‌ها در آن دیده میشود .

نگارنده و گردآورنده فهرست: محمد تقی دانش پژوه
تهران - اردی بهشت ۱۳۳۲

خواهشمند است بیش از خواندن این فهرست غلط‌های زیر را درست نمایید
 که شماره نسخه در کتابخانه و در فهرست است .

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴۴	۲۹	۱۰۵۳	۱۰۳۵
۱۱۲	شماره [۵۸] باید میان دو سطر ۱۸ و ۱۹ گذارده شود		
۱۶۷	۱۶	۱۰۳۸	۱۰۳۷
۲۰۷	شماره [۱۷۰] سطر ۶ میان دو سطر ۳ و ۴ گذارده شود		
۲۲۳	۲۶	۷۸۰	۸۷۰
۲۴۷	۱۳	۹۲۹	۹۲۶
۲۶۵	۲	۳۷۳	۳۷۴
۴۸۸	۲۰ و ۱۶	۷۶۷	۸۶۷
۶۶۱	۲۰	۸۶۲	۸۶۳
>	۲۶	۱۳۰۸	۱۰۳۸
۶۷۲	۲۴	۱۳۰۸	۱۰۳۸

گفتار نخستین

منطق

یکی از فروع علم منطق آداب مناظره و بحث است و این فن پس از رواج منطق و گسترش علم کلام و فقه میان دانشمندان خاوری آشکار گردید، چه متکلمان و فقیهان ناگزیر بودند هنگام اثبات آراء خود استدلال کنند و در اینجا از منطق ارسطو بهره برده از رموز فنی این علم آداب بحث و مناظره را استخراج کردند ۵ و مرحله عملی آنرا علم خلاف نام نهادند.

در فن بحث و مناظره یا جدل کتابهای بسیاری نوشته شده و از آنها است همین رساله که قاضی عضدالدین عبدالرحمن ایجی (۷۵۶م) متکلم نامور ایرانی نگاشته است. این رساله بسیار کوتاه ولی جامع است و دانشمندانی چند مانند میرسید شریف گرگانی (۸۱۶م) و محمد حنفی تبریزی (۹۰۰م) و محیی الدین محمد بن محمد بردعی (۹۲۷م) و عصام الدین محمد بن ابراهیم اسفرائینی (۹۴۳م) و مولانا احمد جنای و مولانا عبدالعلی بیرجندی بر آن شرح نوشتند. ۱۰

آغاز: بسمه لك الحمد والمنة... اذافات بكلام ان كنت ناقلًا فيطلب الصحة،

انجام: وانما جعل الكلام على الفؤاد دليلاً، تمت الرسالة العضديه.

این نسخه بخط نسخ و شماره دوم این دفتر است و از برك ۹ (الف) تا برك ۱۰ (الف) و نویسنده آن محمد علی است که در مدرسه سپهسالار محمد خان میزیسته است و همه این دفتر که دارای شش رساله میباشد نوشته او است و بسال ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ آنرا نوشته است. در این نسخه حواشی هست بخط نستعلیق که بر رمز (س سره) پایان میابد. ۲۰

(همه این دفتر ۸۴ برك) — کاغذ فرنگی — جلد تیماج سرخ ضری

اندازه: ۲۴×۸/۵ و ۱۶×۴ س ۱۷

[٢] آداب بحث و مناظره [فارسی]

این رساله بفارسی است و نگارنده آن چنانکه در دیباچه میگوید بدرخواست یکی ازدوستان بارتجال نوشته است .

آغاز : بسملة الحمد لمن لامانع لحکمه ولاناقض لقضائه ... بدان .. که بحث از روی لغت تفتیش وجستجو کردن است و دراصطلاح علما آنست که اثبات حکم نبوتی یاسلمی کند بدلیل .

انجام : اولی مقترن نیست بلکه بوضع ثانی مقترن است، تمت الرساله.

نسخه ای از این در کتابخانه آستانه طوس (شماره ۸ صفحه ۳ بخش منطق

جلد ۱ فهرست) هست و نوشته است که شاید از ابن کمال پاشا شمس الدین احمد بن

سلیمان (م. ۹۴۰) باشد این رساله در سالنامه پارس سال ۱۳۲۳ از ص ۲۷ - ۳۱

بچاپ رسید .

[٢]

این نسخه شماره سوم این دفتر است که دارای ۳۱ رساله میباشد و بخط شکسته

و نستعلیق و در تاریخ ۱۰۷۶ نوشته شده است و این تاریخ در پایان شماره ۲ و ۲۹

و ۳۰ دیده میشود و نویسنده آن نصیرالدین حسین الحر الحسینی میباشد و این رساله

از برك ۵۷ (الف) است تا برك ۵۸ (الف) .

(هذه دفتر ۱۳۶ برك) - كاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج ساده مقوالی

اندازه : ۱۴×۳۰ و ۱۰×۱۸ س ۲۱ تا ۲۸

[٣] آداب مناظره [عربی]

در جلد ۱ ذریعه ص ۱۳ از آداب البحث علامه حلی یاد میکند و گوید

که نسخه ای از آن در کتابخانه مولی محمد علی خوانساری نجفی هست ولی در فهرست

کتابهای علامه دیده نشده است.^۱ و این رساله چون در نسخه این کتابخانه دنبال شرح حکمة العین علامه و هردو بیک خط هستند شاید از علامه حلی باشد. افسوس که این نسخه پایان ندارد تا شک از میان برود.

آغاز: بسم الله الحمد لله الذي انقذنا من الحيرة والضلال و هداانا الى منهاج

- النظر والاستدلال . . . وبعد فهذه مقدمة في معرفة الجدل مجموعة لتشجيع الالذهان
وتوجيه المقال مرتبة على فصول مختتمة بخاتمة .

[۳]

این نسخه شماره دوم دفتری اسکه نخستین آن شرح حکمة العین علامه حلی

۴۲۳

میباشد و بخط نسخ و بهمان خطی است که شرح حلی با آن نوشته شده

- و این رساله در برگ ۱۳۷ (ب) این دفتر است و پایان نیرسد و از انجام
آنچه هست اینست: « والسؤال كلام يستدعي الجواب عن الغير والجواب كلام » و
چنانکه از دیباچه رساله پیدا است باید چندین فصل و يك خاتمه در این رساله باشد و این
عبارت از بحث يك فصل يكم است، پس بحثها و فصلهایی را ندارد .
نشانه های نسخه در دنبال « شرح حکمة العین » بنام « ایضاح المقاصد فی شرح
حکمة عین القواعد » خواهد آمد .

۱۵

[عربی]

آداب مناظره

[۴]

این رساله از میرزا فخرالدین محمد بن حسین حسینی استرآبادی زنده در

۹۴۱ و ۹۶۵ و شاگرد غیاث الدین منصور دشتکی (۹۴۷م) میباشد و در ذریعه ج ۱

۱ دیده شود : فهرست کتب علامه حلی در خلاصة الاقوال فی معرفة الرجال همو

- چاپ تهران سال ۱۳۱۰ ص ۲۳-۲۵ که از نگارهای خود آنچه را که تا تاریخ ع ۲ سال ۹۹۳
نکاشته است در آن آورد و اجازه او بفخر الدین مهنا بن سنان بتاريخ مجرم ۷۲۰ که
نگارهای خود را روی موضوع بخش نموده فهرست داد و نسخه ای از آن بخط سید حیدر آملی
بتاریخ ۷۶۲ در دفتر شماره ۱۰۲۲ برگ ۶۸-۷۰ همین کتابخانه هست و این اجازه در
جلد ۲۵ «اجازات» بعار مجلسی ص ۵۲ نیز آمده است . نیز لؤلؤتی البحرین شیخ یوسف
بهرانی (چاپ سنگی) و روضات الجنات ص ۱۷۲-۱۷۵ و ریحانة الادب ج ۳ ش ۱۹۰
ص ۱۱۴-۱۰۶

۲۵

ص ۳۱ ش ۱۵۵ از آن یاد گردید .

آغاز . بسمله و به نستعين الحمد لله الحكيم الوهاب فلهذا خلاصة
مالابد منه في مسائل المناظرة لمن خاض في شئ من العلوم .
انجام . عرضت عن التمثيل المفضي الى التطويل والله الهادي الى سواء
السبيل وهو حسبي ونعم الوكيل .

[۴]

این نسخه شماره بکم این دومر است که دارای شش رساله میباشد و دربرگهای
۸۸۲۲ (الف) ۳ تا ۸ (ب) آن نوشته شده است و نویسنده همهٔ دومر که محمد علی نام دارد
در پایان این رساله مینویسد که آنرا در ماه رمضان سال ۱۳۰۰ بپایان رساندم
و این نسخه بخط نسخ است و حاشیه‌های بخط شکسته نستعلیق دارد که در پایان آنها
عبارت «منه مد ظله العالی» دیده میشود و پیدا است که حواشی نگارنده خود رساله در اینجا
آورده شده و بی واسطه یا با واسطه از روی نسخهٔ زمان نگارنده رساله نوشته شده است.
(همه دومر ۸۴ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری
اندازه: ۲۴×۸/۵ و ۱۶×۴ س ۱۷

[۵] اصطلاحات جدل و خلاف [عربی]

چنانکه در آغاز «آداب البحث» گفته شد هنر جدل و خلاف از شاخه‌های
منطق و علمی است که فقیهان از منطق ارسطو برگرفته‌اند و در آن روشی را که در
بحث و گفتگوی فقهی باید بکار برد آشکار ساختند و این هنر همان جدل ارغنون
ارسطو است که تنهائمال و شاهد آن از فقه میباشد و در این باره فارابی و محمد زکریای
۲ رازی را باید از پیشروان این هنر دانست که برهان و استدلال منطقی را ریخت
علم کلام دادند و بجای مثالهای یونانی ارسطو امثلهٔ فقهی و کلامی بکار بردند و
گویند نخستین کسی که در هنر جدل و خلاف نگارشی دارد ابوبکر محمد قفال
چاچی شافعی (۳۶۵م) است. سپس ابی جعفر محمد نخشبی حنفی (۴۱۴م) و ابوزید عبد الله
دبوسی سمرقندی حنفی (۴۳۰م) و ابی بکر احمد بیهقی (۴۵۸م) که در این هنر

کتاب نگاشتند .

فقیهان در جدل دو گروه شدند: یکی تنها دلیل شرعی را میپذیرند و رهبر آنها ابوالحسن علی بزدوی (۴۸۲م) میباشد. دسته دیگر که پیرو ابی حامد محمد عمیدی سمرقندی (۵۱۵م) هستند هر گونه دلیلی را می‌پسندند. از این پس تاسده هشتم دانشمندان خاوری کتاب‌ها در این هنر ساختند که در فهرست‌ها نام برده شده است .

این رساله در بیان اصطلاحانی است که در جدل و استدلال فقیهان را بکار می‌رود و تعریف هر یک را می‌آورد و نگارنده آن شیخ تقی الدین ابوالعزمه‌ترج می‌باشد. آغاز: بسمله... قال الفقیه الامام الشیخ تقی الدین ابوالعزالمقترح.. الحمد لله الکریم الوهاب هادی ذوی الالباب الی سبیل الصواب... فقد سألنی بعض الطلبة ان اوجز لهم کلمات يستعين بها علی مصطلحات فهم الفقهاء . ۱۰

انجام : فهو من قبیل المؤاخذات فليستدل بهذه النبذة علی امثالها والله الموفق للصواب .

[۵]

- ۹۰۲ این نسخه شماره ۴ دفری است که دارای شش رساله میباشد : ۱۵
- ۱- ازهارالریاض (جلد ۴) که کشکول مانند است (۱ ب - ۴۲ الف) بخط نسخ و ازهارالریاض از شیخ سلیمان ماحوزی (۱۰۷۵-۱۱۲۱) میباشد.
 - ۲- النفايه در موضوعهای ادب و اصول و فقه (۴۲ ب - ۶۵ الف) بخط نسخ
 - ۳- درة البحرین فی مرثیة الحسین (۶۵ ب - ۲۷۳ الف) بخط نسخ
 - ۴- همین رساله از برگ ۱۵۲ (الف) تا برگ ۱۵۵ (ب) ۲۰
 - ۵- رساله حدود (خواهد آمد)
 - ۶- رساله اسطرلاب (خواهد آمد)
- بجز این شش رساله در این دفر در برگهای ۷۲ (الف) تا ۱۵۲ (ب) موضوعهای گوناگون ادبی و فلسفی و تاریخی و خبر دیده میشود که فراهم آورنده دفر نوشته است و در چند جا از خود بنام «جامع کتاب» یاد میکند . ۱۵

نیز دربرگهای (۱۵۷ الف تا ۲۱۷ الف) باز موضوعات گوناگون است. نویسنده دفتر در برگ ۱۲۸ (الف) از سال ۱۱۱۷ یاد میکند و در برگ ۱۴۸ (ب) از شیخ سلیمان علامه بمانند زنده یاد میکند و در برگ ۱۴۷ (الف) از او بمانند مرده نام میبرد و مینویسد: «وله قدس الله نفسه ورمسه». سپس اشعاری بحر بی از او میآورد و در ۱۴۸ الف اجازه ای را میآورد که شیخ بهائی بسید عبدالمنار حسینی موسوی در میانه شوال سال ۱۰۱۱ داده باینکه میتواند کتاب الجبل المتین و دیگر مرویات او را روایت کند و این اجازه را نوح بن هایل بن احمد بحرانی نویسنده نسخه از روی خط شیخ بهائی نوشته است.

در برگ ۱۴۶ از سخنان شیخ سلیمان بن عبدالله ماحوزی آورده و در باره او میگوید «قدس الله سره» و در برگ ۱۶۵ الف باز از او بمانند زنده نام میبرد و مانا نویسنده نسخه شاگرد او بوده و قصیده ای از وی میآورد و در برگ ۱۶۵ ب مینویسد که شیخ ابوالحسن سلیمان بن عبدالله بن علی بن احمد بن یوسف بن عمار بحرانی ماحوزی نگارشهای بسیاری دارد و در ۱۱۰۱ در گذشت و در همین جا از «معراج الکمال الی معرفة الرجال» او عبارتی میآورد که در آن از اخوان صفا نکوهش کرده و آنان را اسمعیلی ملحد باطنی دانست. باز می نویسد: شیخ سلیمان بن صالح بن عصفور بحرانی درازی در ۱۱۸۵ بمرد و شیخ سلیمان بن علی بن سلیمان بحرانی ماحوزی شیخ شیخنا السلیمان ابو عبدالله ماحوزی در ۱۱۰۱ بمرد و شیخ علی بن سلیمان بن حسن بن سلیمان بن درویش بن حاتم بحرانی در ۱۱۶۴ بمرد و مینویسد که عم من شیخ ابراهیم بن احمد بن صالح در ۱۱۲۵ در گذشت. در برگ ۲۲۶ الف باز از همان شیخ سلیمان ماحوزی شعر هائی میآورد و تا برگ ۲۲۶ ب از تفسیر سید هاشم بن سید اسمعیل توابلی بحرانی نقل میکند و این سید هاشم نگارنده تفسیر برهان است و در ۱۱۰۷ در گذشت.

این رساله بخط نستعلیق ریز از نوح بن هایل بن احمد بن صالح بن عصفور بحرانی درازی است که همه این دفتر بخط اوست و برخی را به نسخ و برخی را به نستعلیق نوشته است. (همه دفتر ۴۲۶ برگ) - کاغذ قرمه سه رفتی - جلد تیماج سرخ ضری حاشیه دار مقوایی اندازه . ۲۱×۱۴ و ۱۰×۸ س ۲۵

۱ - برای شرح حال این دانشمندان دیده شود: لؤلؤنی البحرین نگارش شیخ یوسف بحرانی و امل الامل شیخ حر عاملی و پیدا است که تاریخ زاد و مرگ شیخ سلیمان بحرانی ماحوزی چنانکه در این نسخه آمده درست نیست و درست آن همان است که در لؤلؤنی البحرین آمده و در بالا بباد شده است.

[۶] امتناع الحکم علی المعنی الحرفی (رسالة فی ۰۰۰) [فارسی]

در دستور زبان تازی یا نحو و صرف، کلمه را بسته گونه بخش میکنند: اسم و فعل و حرف. این سه بخش نخستین بار در ارغنون ارسطو آشکارا دیده میشود و پیداست که دستور نویسان زبان تازی پایه و بنیاد این علم را از منطق گرفته‌اند.

- ۵ ارسطو در فصل ۱ مقولات و فصلهای ۲ و ۳ عبارات و فصل ۲۰ شعر از اسم و کلمه (فعل) و ادات (حرف) گفتگو نموده است^۱. از دانشمندان خاوری فارابی در اوسط و دیگر کتب منطقی خود و همچنین ابوعلی بن زرعه در آغاز (باری ارنیاس) و شیخ رئیس در فصلهای ۲ و ۳ و ۴ مقاله ۱ فن عبارت و فصل ۷ فن شعر شفا از اینها کاوش نمودند. مسئله جدائی این سه بخش از یکدیگر و ابراز فرقه‌های آنها نزد ادیبان و اصولیان نیز دشوار آمده و آنها هر چه میتوانستند در آن دقت کردند تا بجائی که هنوز در کتابهای اصول کنونی مسئله وضع حروف و چگونگی مفهوم آنها مورد گفتگویی باشد. این مسئله که آیا حرف استقلال مفهومی دارد یا ندارد و بر آن حکم میشود کرد یا نه گرچه در نگارشهای پیشینیان روشن است ولی مایه گیر و دار ابواسحق شبانکاره و محقق دوانی شده است، قاضی ابواسحق بن عبدالله نیریزی شبانکاره‌ای رساله در این باره نگاشته و ثابت نمود که معنای حرف محکوم علیه میشود.
- ۱۰ وی در آن از رساله حریفه افضل المتأخرین نام میبرد و گویا از آن رساله حروف پورسینا را میخواهد و باز از شریف گرگانی یاد میکند.

نیز مینویسد: ارسطو در تعلیم اول نامی از حروف نبرد و ادات را از اسم دانست ولی شارحان که پورسینا برتر از همه آنها است حرف را بجز اسم دانستند پیداست که شبانکاره از ارغنون چندان آگاه نبوده است.

- ۲۰ آغاز: بسمله تیمنا بذکره بمقتضی فرمان واجب الادغان صاحب کمال چند حرفی در تحقیق محکوم علیه بودن حرف مرقوم میگردد.

۱- دیده شود: ترجمه فرانسوی ارغنون از Tricot ص ۲ و ۷۹ تا ۸۲ ج ۱ | و جلد منطق ارسطو چاپ بدوی ص ۳ و ص ۶۰ تا ۶۲ و ترجمه فرانسوی شعر از Hardy ص ۶۰ و ترجمه فارسی آن از سهیل افنان ص ۱۳۰-۱۳۱

انجام : وحرف کافی باشد والله اعلم قال ذلك وكتبه... ابو اسحق بن عبدالله النیریزی شبانکاره بالتفویض الساطانی بالخلق السبحانی .

[۶]

این نسخه رساله ۱۵ دفتری است که ۱۶ رساله از محقق دوانی و جز او در آن ۱۵۲۱ است و علی بن مسافر قاضی بخط نستعلیق آنها را نوشته و رساله ۳ از آنها در تبریز در ۱۴ جمادی ۲ سال ۹۳۹ (نزدیک بسی سال پس از مرگ دوانی) نوشته شده است این رساله در برگ ۱۱۷ الف تا برگ ۱۲۰ ب این دفتر نوشته شده است . نشانه نسخه در ص ۴۲ و ۴۵ و ۵۲ و ۵۷ و ۷۵ بخش نخستین این فهرست آمده است ،

[۷] امکان الحکم علی المعنی الحرفی (رساله فی ۱۰۰۰) [فارسی]

این رساله از محقق جلال الدین محمد دوانی (مردۀ نزدیک ۹۰۷) میباشد که در آن شبانکاره ای را رد نمود و ثابت کرد که حرف نمیتواند محکوم علیه گردد. دوانی این رساله را بفرهان سلطان ابو الفتح سلطان خلیل بهادر خان پسر امیر حسن بیگ از پادشاهان خاندان آق قویونلو که شش ماه بسال ۸۸۲ و ۸۸۳ شاهی نموده است نگاشت . دوانی در این رساله از فارابی یاد میکند و عبارتی از او میآورد و نیز از شیخ رئیس و شارح مفتاح نام میبرد .

آغاز: بسم الله الرحمن الرحیم ارنا الحق و ارزقنا اتباعه و ارنا الباطل باطلا و ارزقنا اجتنابه . الهی غشاوت غفلت و علی ابصارهم غشاوة از بصر بصیرت ما بگشا ... نموده میشود که چون جمعی از افاضل در محکوم علیه بودن حرف بر حرف بودند و کلماتی چند پیریشان چون زلف دلبران جمع نموده از صوب صواب ... منحرّف گشته ... بخاطر رسید که .. دفع این یاوه فاسد نموده

انجام : زیرا که از اجل جلیات است آنکه هیچ حرف در هیچ سؤال کافی نیست والله اعلم تمت و آلاء ربنا غمت . محرره علی بن مسافر القاضی م

[۷]

این نسخه رساله ۱۶ دفتری است که ۱۶ رساله در تفسیر و فلسفه ازدوانی و سمرقندی و شبانکاره‌ای در آن آمده است و این رساله در برك ۱۲۰ ب تا برك ۱۲۷ ب این دفتر بخط تعلیق علی بن مسافر قاضی نوشته شده‌وی همه این ۱۶ رساله را نوشت و تاریخ آن ۹۳۹ می‌باشد و نشانه نسخه در بخش ۱ این فهرست ۵ یاد گردید .

[عربی]

الاولی

[۸]

- این کتاب یکی از نگارشهای منطقی فیلسوف بزرگوار ایرانی ابونصر محمد بن محمد بن اوزلغ بن طرخان فارابی می‌باشد وی از مردم فاراب خراسان است که اترار مینامیدند و شهری بود بالای رود چاچ نزدیک بلاساغون. فارابی در ۲۵۹ در وسیع ۱۰ که دژی است در شهرستان فاراب زاده شد و در ۳۳۹ در دمشق از این جهان رخت بر بست. این دانشمند نحو را از ابی بکر بن السراج فرا گرفت و در برابر باو منطق آموخت. فارابی از یوحنا بن حیلان بخش خواندنی منطق را که تا پایان اشکال وجودی می‌باشد فرا گرفته و بخش دیگر آن را که کلیساناروا میدانست تا پایان برهان پس از این خوانده است. وی در بغداد از شاگردان هتمی بن یونس قنایی نیز بوده و بانجمن او ۱۵ می‌رفته است و سپس بحران رفته از یوحنا بن حیلان نصرانی منطق آموخت. فارابی بجز ترکی که زبان مادریش بود و عربی که بدان نگارشها دارد، چنانکه از (کتاب الحروف) او برمی‌آید بیونانی و سغدی نیز آشنا بوده است و یونانی دانستن او از دیباچه (الاولی) هم برمی‌آید. این دانشمند ایرانی که در زیر کی و هوشمندی و روان و شیوانویسی یگانه روزگار خود بود، گذشته از بخشهای طبیعی و ریاضی و الهی ۲۰ فلسفه، در منطق سر آمد بوده تا بجائی که آنچه را کندی بغدادی و دیگران از هنر تحلیل و روشهای تعلیم فراموش کرده بودند آورده و پنج ماده منطق و سودهای آنها را آشکار نموده و راه بکار بردن آنها را شناساند و در احصاء العلوم بخشهای منطق و غرض آنها را بخوبی روشن ساخت و در (مابینگی ان یقدم قبل تعلم الفلسفه) آنچه را که در آموختن فلسفه می‌بایست آشکارا آورد .

- از نگارشهای منطقی او پیداست که وی در ایندانش بسیار آگاه بود و تاریخ پیدایش آراء منطقی را بخوبی میدانست و در اینکه منطق را که آورد، و کتابهای ارغنون کدامیک از ارسطو هست، و در اینکه آرائی که وی دارد و کاوشهایی که کرده است، در برابر کدامیک از آراء فیلسوفان پیشین است، در (الوسط) و نیز در (شرح عبارت و قیاس ارغنون) او بنکاتی برمیخوریم که هوشمندان اروپایی مانند Hamelin و W.D. Ross و دیگران از نگارشهای یونانی و لاتینی گرفته و نوشتند. مانافارابی از ترجمه‌های نخستین و کتابهای پیشینیان نسخه‌هایی را داشته بود که اکنون بجانمانده است. تنها کتابی که در دست است منطق ابن زرعه است که از این نکته‌ها اندکی دارد. آنهم دو نسخه از آن سراغ داده اند که یکی در آستانه طوس و یکی دیگر در هنداست باری فارابی در همه بخشهای منطق نگارش دارد و بسیاری از بخشهای ارغنون را شرح نمود که در فهرستهای یاد گردید. اینک از نگارشهای، منطقی او آنچه در کتابخانه‌ها هست در اینجا یاد میشود :
- ۱ شرح ایساغوجی فرفوریوس: نسخه از آن در اسکوریال بشماره ۶۱۲ هست و ابن باجه (محمد بن الصائغ م ۵۳۳) تعلیقی بر آن نوشت که ترجمه عبری آن هست و از روی آن بلاتینی ترجمه شده و نسخه لاتینی در مونیخ بشماره 36bi-210a هست
 - ۱۵ ۲ شرح المقولات لارسطو علی جهة التعلیق: نسخه شماره ۶۱۲ اسکوریال - ترجمه عبری آن در مونیخ بشماره ۳۰۷ هست.
 - ۳ شرح المواضع المستعلقة من کتاب قاطیغوریاس لارسطا لیس که ابن ابی اصیعه گوید این شرح معروف به (تعلیقات الحواشی) بوده است: ترجمه عبری شماره ۳۰۷
 - ۲۰ مونیخ که مقاله ۴ (این) را ندارد - نیز نسخه پاریس
 - ۴ شرح باری ارمنیاس علی جهة التعلیق : نسخه شماره ۶۱۲ اسکوریال
 - ابراهیم بن ابجد و ریودی میگوید که فارابی برخی از آراء ارسطو را که در کتاب قیاس دیده میشود در این شرح آورده است و ابن میمون فیلسوف یهودی (۵۲۹-۶۰۱) از آراء فارابی که در این بخش آمده است گرفته و در فصل ۱۳ کتاب «المجموع فی المنطق» یاد نمود. ابن رشد فیلسوف اندلسی (۵۲۰-۵۹۴) سخن فارابی را که
 - ۲۵

در کتاب عبارت او آمده در تعلیق خود که در مجموعه عبری کتابخانه مونیخ شماره ۴۶ هست آورد.

۵ کتاب المقائیس: ترجمه عبری آن در مونیخ بشماره ۶۳۰ و بودلیان اکسفورد بشماره ۴۰۲ و وین بشماره ۱۳۰ و پاریس بشماره ۳۳۳ هست.

۶ تعلیق علی کتاب القیاس یا تعلیقات انالوطیقا الاولى لارسطو: نسخه شماره ۶۱۲ اسکوریال - ابن باجه شرحی بنام «ارتیاض فی التحلیل» بر آن نوشته است.
۷ شرائط القیاس: متن عربی بخط عبری نسخه شماره ۷۰۳ پاریس و ترجمه عبری نسخه شماره ۶۲۵ اسکوریال

۸ القول فی شرائط الیقین: متن عربی بخط عبری و با ترجمه عبری نسخه

شماره ۳۰۳ پاریس ۱۰

۹ کتاب الجدل: ترجمه عبری نسخه شماره ۳ وین

۱۰ کتاب المغالطین: ترجمه عبری نسخه شماره ۱۱۰ مونیخ

۱۱ کتاب مختصر فی السفسطه: عمادالدین مراکشی آنرا شرح کرد و ترجمه عبری

آن در اسکوریال بشماره (S36,56) و در کتابخانه Parma De Rossi بشماره

(S.56:902) و در وین بشماره (CXD S.30,50) و در مونیخ بشماره ۱۵ (S.94,56) هست.

۱۲ صدر الکتاب الخطابه: ترجمه لاتینی در بودلیان بشماره ۵۱ هست - ابن رشد

از این کتاب مانند دیگر نوشته های فارابی بسیار بهره برد

۱۳ التوطئه فی المنطق: دو ترجمه عبری دارد یکی در Cod Bislechis No 77

بنام (رساله ابو نصر فارابی در دیباچه نوشته های منطقی) دیگری در مونیخ بشماره ۳۰۷ ۲۰

بنام رساله فارابی از توطئه در علم منطق

۱۴ فصول یحتاج الیها فی صناعة المنطق: متن عربی بخط عبری در پاریس بشماره ۳۰۳

هست (نسخه شماره ۲۴۰ دانشگاه تهران) این کتاب سه ترجمه عبری دارد ۱ - از

موسی بن لادخیس یهودی ۲ - از صموئیل بن طبون ۳ - از شالوم بن ایوب

۱۵ المختصر الصغیر فی المنطق علی طریقه المتکلمین: نسخه شماره (۲۴۰) ۲۵

دانشگاه ابن ابی اصیبعه در عیون الانباء (ج ۲ ص ۱۳۴ س ۱۹) از این کتاب یاد نموده است

۱۶ کتاب فی الاشیاء الّتی یحتاج ان تعلم قبل الفلسفه یا ماینبغی ان یقدم قبل تعلم الفلسفه: دتیرسی در (الثمره) در لیدن بسال ۱۸۹۵ بنام (کتاب ماینبغی ان یقدم قبل تعلم الفلسفه) چاپ کرد و چاپخانه سلفیه مصر آنرا بسال $\frac{۱۹۱۰}{۱۳۲۸}$ چاپ نمود.

۱۷ کلام فی معنی اسم الفلسفه و سبب ظهورها و اسماء المبرزین فیها و علی من قرء منهم: ابن ابی اصیبعه آنرا در عیون الانباء جلد ۲ ص ۱۳۴ - ۱۳۵ آورده و باز در همین جلد در دو جا (ص ۱۳۹ س ۹ و ص ۱۳۹ س ۱۲ - ۱۳) از آن یاد کرد.

۱۸ الاوسط الکبیر فی المنطق: نسخه شماره ۵۹۵ کتابخانه مجلس شورای ملی در تهران و نسخه ۲۴۰ دانشگاه - در فهرستها از این کتاب بدین نام یاد نشده جز اینکه در عیون الانباء (ج ۲ ص ۱۳۸ س ۱۹ - ۲۰) بنام «المختصر الکبیر فی المنطق» و «المختصر الاوسط فی القیاس» و در قفطی (ص ۱۸۳) بنام «الکتاب الاوسط» و «کتاب المختصر الکبیر» و در بیهقی (ص ۱۷) بنام «المختصر الاوسط فی المنطق» برمیخوریم ولی از خود کتاب در دو نسخه که در تهران دیده شد پیداست که از فارابی است و ریخت نگارش فارابی را در روانی و شیوائی دارد این کتاب چنانکه از آغاز دیباچه نسخه‌ها برمیآید باید نه بخش منطق را دارا باشد.

۱۹ مقاله فی قوانین صناعة الشعراء: نسخه از این در مجموعه تاریخ ۶۷۷ کتابخانه استاد

دانشمند آقای شیخ الاسلام زنجانی هست و در مجله Rivista d. studi orientali جلد ۱۷ ص ۲۶۶ به چاپ رسید.

۲۰ در ایران نسخه از شرح کتاب عبارت ارغنون ارسطو در کتابخانه مجلس شورای ملی هست که متن ارسطو نیز در آن آمده و همان متنی است که در مصر در جزء ۱ منطق ارسطو بسال ۱۹۴۸ به چاپ رسید دیگر بخشی از شرح قیاس ارغنون که تنها دارای مبحث خلف و تقابل و مصادره میباشد و متنی که در آن آمده برابر است با آنچه که در جزء ۱ منطق ارسطو در همان چاپ از ص ۲۶۴ س ۲ تا ص ۲۸۴ س ۱۱ (فصل ۱۱ تا ۱۸ مقاله ۲) آمده است و هر دو در دفتری است بشماره ۹۴۹ از

- کتابهایی که آقای طباطبائی بخشیده است و عبارت از برگ اب تا برگ ۱۷۲ و قیاس از برگ ۱۷۳ تا برگ ۳۲۲ میباشد چنانکه گفته شد يك نسخه از (الاوسط) نیز در همان کتابخانه بشماره $\frac{۵۹۵}{۴۱}$ هست که دارای يك دیباچه در مبحث الفاظ و کلیات و انحاء تعالیم میباشد و در آنجا بکتاب دیگری که پیش از آن است اشاره میشود و در پایان آن از تاریخ پیدایش منطق گفتگو میکند و میگوید گرچه همپروس در شعر و پروتاگوراس در مغالطه و ثراسوماخوس در خطابه اثری گذاشتند ولی قانون این هنرها تنها از ارسطو بیاد گارماند و ارسطوس فیثاغورسی که در مقولات کتاب نوشت پس از ارسطو بوده است و این دیباچه در نسخه این کتابخانه نیست سپس ایساغوجی و قاطیغوریاس و باریرمیناس و آنالوطیقای یکم و دوم و همه اینها در نسخه ماهست هنرمغالطه نیز در این نسخه میان قیاس و برهان هست که در نسخه مانیت و فارابی ۱۰ در چهار جای برهان بدان بازگشت میدهد. پس این بخش هم از (الاوسط) میباشد. در نسخه این کتابخانه که دارای (فصول یضطر الیهما عند الشروع فی المنطق) و (المختصر الصغیر فی المنطق علی طریقہ المتکملین) نیز میباشد پس از این دو دیباچه ای دارد در تعریف و تقسیم منطق و اندکی از ایساغوجی و مبحث تعریف که در نسخه مجلس نیست و پس از برهان هنرجدل در نسخه ماهست و در آنجا نیست و این بخش تحقیق ۱۵ کلی است که فارابی میکند و بمبحث مواضع نمی پردازد. در نسخه ماهنرجدل نیمه کاره گذارده شده، و نویسنده نسخه همه را نوشت یا اینکه فارابی آنرا پایان نرساند. (۱)

بخشهای الاوسط

- الف- دیباچه نسخه ماه و نسخه مجلس که بخش بندی نشده مگر اینکه دیباچه نسخه ۲۰ مجلس چهارم طلب دارد:

۱ مبحث الفاظ و معانی حروف که میرساند فارابی به نحو یونانی و تازی بخوبی

آگاه بود .

۲- مبحث کلیات ۳ - انحاء تعالیم ورؤس ثمانیه ۴ - تاریخ منطق . و دیباچه نسخه ما دو مطلب دارد یکی تعریف و تقسیم منطق دیگری کلیات و تعریف باجمال
ب- ایساغوجی دارای : (کلی و جزئی - جنس و نوع - فصل - خاصه - عرض کلیات مرکب یا حد و رسم)

ج- مقولات: تعریف جوهر و عرض - ده مقوله - حمل طبیعی و جز آن - ذاتی و عرضی - تقابل - تلازم - تقدم و تأخر - معیت

د- عبارت که بخشهای جدائی ندارد ولی همه مباحث ارسطو را داراست
ه- قیاس دارا ۱۸ فصل است

۱۰- و- مغالطه که مغالطات معنوی و لفظی را دارد و مثالهای بسیاری از فیلسوفان پیشین میآورد و از آنها نام میبرد

ز- برهان پنج بخش است : (۱- دیباچه - اقسام برهان - اقسام حدود - برهان و حد در صناعات نظری - اصناف مخاطبات برهانی

ح- جدل که تعریف جدل و فوائد و اقسام آنرا دارد و چند بار بفلسفه رواقی اشاره میکند . ۱۵

از دیباچه این کتابخانه که بنام (مقاله صدر به الفارابی کتابه فی المنطق) است پیدا است که (الاوسط) باید دارای نه بخش منطق باشد .

اینک آغاز و انجام بخشهای (الاوسط) در اینجا آورده میشود .

۱- دیباچه نسخه مجلس شورای ملی - آغاز : قال ابونصر الفارابی ان الالفاظ الدالا منها ما هو اسم، منه ما هو کلم . ۲۰

انجام : ویتدی بالنظر فی الكتاب الذی یشتمل علی اول اجزاء هذه الصناء وهو کتاب المقولات

۲ - دیباچه نسخه این کتابخانه - آغاز : مقاله صدر الفارابی، بها کتاب فی المنطق ... وهو کتاب الاوسط الکبیر قال ابونصر قصد نا النظر فی صناعة لمنطق انجام : وكذلك قدیکون له خواص کثیره تمت المقدمة التی قبل الفصوا ۲۵

٣- ايساغوجى يا مدخل - آغاز : قال ابونصر ان قصدنا فى هذا الكتاب هو احصاء الاشياء التى عنها يأتلف القضايا

انجام : ومالم يوجد له اسم استعمل حده اورسمه مكان اسمه. آخر الكتاب... ويتلو هذا الكتاب كتاب قاطيغوريوس من الاوسط الكبير.

٥ ٤- قاطيغوريوس يا مقولات - آغاز : كتاب قاطيغوريوس لابي نصر الفارابى وهو كتاب المقولات - الكلليات ضربان .

انجام : الجنس الذى عنه انقسمت رتبة واحدة بعينها، تم كتاب قاطيغوريوس وهو المقولات.

٥- باريرمينياس يا عبات - آغاز : كتاب باديرمينياس ومعناه العبارة الالفاظ

١٠ الدالة منها مفردة يدل على معاني مفردة .

انجام : غير ان الممكن الحقيقى هو المعنى الرابع من معانيه ... تم كتاب بارى ارمينياس .

٦- آنواوطيقاى يكم ياقياس - آغاز : كتاب انولوطيقا الاول وهو القياس

قال ابونصر قصدنا ان نحصى الاقاول

١٥ انجام : والاستقراء ابلغ منه. تم كتاب انولوطيقا.

٧- مغالطه (نسخه مجلس) - آغاز : الامكنة التى فيها يغلط الناظر فى كل

مسئلة و ادقلنا فى القياس ما هو

انجام : لم يقع علينا غلط اذا تاملنا ولا مغالطة اذا خوطبنا. تم الكتاب

٨- كتاب برهان - آغاز : كتاب البرهان خمسة فصول فى صدر الكتاب

٢٠ وادقلنا فى الاشياء التى

انجام : فالزمان اذن هو كرة العالم و اشباه هذه الاقاول. تم كتاب البرهان

تأليف الفارابى

٩- جدل (آنچه كه در نسخه ماهست) - آغاز : قال ابونصر ... الفارابى

صناعة الجدل هى الصناعة التى

٢٥ انجام : ويبطل الاراء التى تصادقها الفلاسفة فيها بينهم و اصرار الجهمور فيها

این نسخه در دفتری است که دارای چندین نگارش فلسفی و منطقی فارابی است و بخشهای (الوسط) بدینگونه در آن آمده است ۲۴۵

۱ - دیباچه از برگ ۱۲۳ ب تا برگ ۱۲۵ الف

۲ - مدخل از برگ ۱۲۵ ب تا برگ ۱۲۹ الف

۳ - مقولات از برگ ۱۲۹ ب تا برگ ۱۴۱ ب

۴ - عبارت از برگ ۱۴۱ ب تا برگ ۱۴۹ ب

۵ - قیاس از برگ ۱۵۰ ب تا برگ ۱۵۹ ب

۶ - برهان از برگ ۱۶۰ ب تا برگ ۱۸۴ الف

۷ - جدل از برگ ۱۸۵ ب تا ۲۰۱ ب

نسخه بخط نسخ خوش و روشن و گاهی مغلو ط که از نادانی نویسنده آنست. در برخی جاها حواشی دارد بخط تعلیق و عنوانهای مطالب و نسخه بدلها گاهی در هامش دیده میشود (همه دفتر ۲۰۱ برگ ۴۳) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد نیمه زرد حاشیه دار مقوایی اندازه: ۱۳٫۵×۲۲٫۵ و ۱۵×۸ س ۲۱

[۹] البصاغة المزجیة فی اثبات وجود الکلی الطبیعی (عربی)

افلاطون فیلسوف یونانی فلسفه خویش را بر پایه کلی طبیعی موجود که آنرا مثال نامیده است نهاده و شاگرد وی ارسطاطالیس وجود کلی را انکار نموده افراد جزئی را موجود دانست و مسئله وجود کلی و مثال افلاطونی میان پیروان ایندو فرزانه همواره مورد بحث و گفتگو بوده است. یکی از دانشمندان باختری بنام فرفوربوس (۲۳۲ یا ۲۳۱ - ۳۰۴ م) در دیباچه‌ای که برای منطق ارسطو بنام ایساغوجی (ایساگوگه) یا مدخل نگاشته است در آغاز آن چنین گفت: «درباره اینکه جنس و نوع موجود واقعی مادی محسوس یا مجرد هستند یا جز مفهومی ذهنی بیش نیستند گفتگو نخواهیم کرد زیرا این مسئله‌ای است بسیار ژرف که بررسی دیگر و کاوش دامنه‌داری می‌خواهد»^۱ همین گفته فرفوربوس مایه این شد که از روزگار بوئسیوس فیلسوف و سیاسی روم و شارح کتابهای منطقی ارسطو (۴۸۰ - ۵۲۴) تا زمان تجدد (Renaissance) مسئله وجود کلی مورد اختلاف گردد و دانشمندان باختری بسه دسته بخش شوند:

۱ - دیده شود ترجمه فرانسوی ایساغوجی از تریکو J. Tricot چاپ پاریس سال ۱۹۴۷ ص ۱۱-۱۲

۱ - واقعیان پیرو افلاطون ۲ - اسمی‌های پیرو آنتیستنس ۳ - تصویری‌های پیرو ارسطو.
این عبارت فرفور یوس بدانشمندان خاوری نیز رسیده و آنها نیز بچنین بحثی پرداختند
چنانکه ابوعلی بن زرعه نصرانی (۳۳۱ - ۳۹۸) در کتاب «اغراض ارسطو طالیس
المنطقیه» در آغاز «معانی ایساغوجی» میگوید: «والمطالب الصنعية فی هذه الخمسة بان
ينظر فيها هل هي موجودة ام ليست به موجودة. فان قوما قالوا الوجود في الامور الكلية. فان
كانت موجودة فاما ان يكون اجساماً او غير اجسام، و ان كانت غير اجسام فهل هي
مفارقة اصلا للمادة في الوجود والوهم كالباري تبارك وتعالى، اولها تعلق بالمادة ضرباً
من التعلق. و فرفور یوس يتجنب هذه باسرها، ويتسلم تسليم ان الصور في النفس موجودة...
وذلك انه ليس لصانع من الصانع ان يتكلم في موضوع صناعته. يتسلمها تسليمها من غير
ان يبحث عنه.» پیداست که ابوعلی در اینجا بگفتار فدفر یوس مینگرد و از اختلافی که
در این مسئله میان دانشمندان هست بیگانه نیست.

خواجه ابوعلی سینای بلخی بخاری ایرانی در فصل ۱۲ مقاله ۱ - فن ۱ - منطق
شفا و دیگر نگارشهای خویش از این مطلب سخن راند و در کتب حکما و متکلمان نیز
در باره وجود کلی بحث شده و اشراقیان و صوفیان هم در برابر مشائیان باعیان ثابت
و ارباب انواع و مثل معلق قائل شدند.

صدرالدین محمد شیرازی فیلسوف بزرگ در کتابهای خود بویژه در اسفار
(جلد ۱ آغاز مر حله ۴) از وجود کلی و مثل گفتگو نمود. چنانکه امام رازی در مباحث
مشرقی در فصل ۲ باب سوم کتاب ۱ در این باره سخن راند. درست میتوان گفت
بهترین کتابیکه در این زمینه نوشته شده همین البصاعة المزجية است که دانشمند
ابوالحسن بن محمد هادی حسینی تنکابنی در شب ۱۵ ماه ربیع دوم سال ۱۲۵۵ آنرا
پرداخته و در روز چهارشنبه ۵ ماه جمادی یکم سال ۱۲۵۵ بخط خود نوشته است
این کتاب دارای يك مقدمه دره کلمه و دو باب است:

۱ - ابطال سخن مانعان در ۲۰ دلیل و در دلیل یکم گوید که «کلی موجود،
فرد خارجی نیست، تا ناگزیر شود که در چند جا باشد و صفتهای گوناگون و ناسازگار
پذیرد و در واحد نوعی هم چنین چیزی «حال نیست» و در این جا با اعتراضی می‌نگرد

که شیخ در فصل ۱ مقاله ۵ الهی شفا (ص ۴۸۶-۴۸۷ چاپی) و در رساله که درباره گفتار دانشمند همدانی نوشته است آورده و آنرا رد میکند.

باب ۲ اثبات وجود کلی طبیعی در ۴۰ قاعده که در این چهل قاعده بسیاری از مطالب مهم منطق و فلسفه را میآورد و آنها را دلیل وجود کلی میگیرد مانند: بدهت، ایجاب و سلب، تضایف، سببر و تقسیم، وجود، معرفت، صدق، انتاج، تکرر اوسط، ترکیب ماهیت، غیر معلل بودن ذاتی و جزاینها و در پایان این باب بدایلی که دانشمندان آورده اند اشاره میکند.

بی هیچ گفتگو این نگارش را میتوان از شاهکارهای دانشمندان ایران بشمار آورد
آغاز - بسملة لك الحمد يا ذاالهن والعجود والعلال... فيقول.. ابن محمد هادی الحسینی ابوالحسن التنکابنی انه لما اشتهر فی الالسن ان الحق عند المحققین هو وجود الکلی الطبیعی

انجام: فتدبر حتی تعلم ان ذات الجزء قد تقدم. هذا آخر ما اردنا ايراده مع قلة البضاعة. وكان اكثره مما تفردت به. وعليك النظر بعين الانصاف. لا بعين الاعتساف وقد وقع الفراغ من التأليف في ليلة الخميس والخامس عشر من شهر ربيع الثاني في سنة خمس وخمسين بعد المائتين والالف في العتبات العاليات. ووقع الفراغ من الاستنساخ في يوم الاربعاء في خامسة شهر جمادى الاولى بيد مؤلفه ابي الحسن بن هادی الحسینی فی ۱۲۵۵.

از گفته تنکابی پیداست که وی این کتاب را در نزدیک به بیست روز پاکنویس نموده و بیشتر آن اندیشه خود او است

[۹]

۲۰

این نسخه بخط نگارنده کتاب و بنسخ و خط خوردگی ها دارد و نسخه اصل ۸۹۲ است و شماره ۱ دفتري است که دوم آن معیار العقول در جرثقیل است و از برگ ۱ الف تا برگ ۲۹ ب میباشد برگ ۱ و صالی شده و اندکی از عبارات رفته است عنوانها شنکرف و شماره مطالب درها مش نوشته شده

(بر سهای همه دفتر ۲۰) - کاغذ فرنگی - جلد مقوای پارچای و گوشه ها و ته آن تیماج انداره ۲۱×۱۰ و ۹۵×۱۵ س ۴۲

۲۵

[۱۰] پاسبخ پورمینا پیرمش هیمنه‌ای (عربی)

- ارسطو در فصل ۳ و ۵ عبارت ارغنون گفته که هر چه برمحمول روا باشد بر موضوع هم روا خواهد بود و در فصل ۲۱ کتاب ۲ قیاس و فصل ۱ کتاب ۱ برهان باز گفته است که شایسته است وصفی بر کلی حمل شود اگر چه ندانیم که بر جزئی آن حمل میشود یا نه و در اینجا اختلاف باجمال و تفصیل یا تغایر وصفی را بسنده دانست و سخن این فیلسوف بشکی می‌نگردد که ممن کرده و افلاطون آن را در رساله ممن (بند ۸۱) آورده است ولی در اینجا از پیش شکی را که سکستوس امپریکوس (Sextus Empiricus) فیلسوف یزشاک ستاره شناس یونانی سده دوم و سوم کرده است پاسخ داد. سکستوس میگوید کبری جز باستقراء افراد اوسط ثابت نمیشود زیرا شاید يك فرد محکوم بحکم کلی نباشد پس قضیه کلیه کبری دروغ خواهد بود پس شکل نخستین نتیجه نخواهد داد مگر اینکه مصادره بر مطلوب و دور معیب لازم آید این شك را ستوارت میل انگلیسی (۱۸۰۶ - ۱۸۷۳) دوباره از سر گرفت و پنداشت که با آن بنیاد منطق ارسطو را ویران میسازد.
- اصلی که ارسطو شکل نخستین را بر روی آن نهاده است قاعده اندراج یا انسحاب نامیده میشود و بالاتینی چنین درمیاید: (Dictum de omni et nullo) ۱۵ که هر چه بر کلی رواست یا از آن برداشته میشود بر جزئی نیز روا میباشد یا از آن برداشته است دانشمندان خاوری نیز در نگارشهای خود باین قاعده و پاسخ این شك اشاره می‌کردند چنانکه در اوسط فارابی و منطق ابن زرع و منطق شفا (قیاس مقاله ۹ فصل ۱۹ و برهان مقاله ۱ فصل ۳ و ۶) و المعبر ابی البرکات بغدادی (فصل ۱۷ مقاله ۳ قیاس، ج ۱ ص ۸-۱۹۷) و اساس الاقتباس خواجه طوسی (فصل ۱۰ فن ۲۰ مقاله ۲ در قیاس و فصل ۱ فن ۲ مقاله ۵ در برهان) این قاعده و این شك و پاسخ آن را باجمال می‌بینیم ابن تیمیه حرانی در (الدعوى المنطقین) در مقام ۴ و ۵ و ۶ (ص ۳-۳۶۲ چاپ بمبئی) سخنی می‌آورد که مانند گفتار میل است و سیوطی در اختصار خود بر این کتاب نیز گفته ابن تیمیه را آورده است (چاپ مصر بسال ۱۹۴۷ ص ۲۹۱ و ۲۲۲)

پیش از ابن تیمیه که دشمن منطق و عقل است ابوسعید بن ابی الخیر میهنه‌ای. (م ۴۴۰) عارف بزرگوار بر شکل نخستین همان شك سکستوس را وارد کرده است مگر این که نمیدانیم آیا این عارف که خود را آسمان بین مینامید و چیزها را بگمان خویش میدید نه اینکه میدانست این شك را از کتابهای فیلسوفان بدست آورد یا اینکه خود بدان آگاه شده و به شیخ رئیس بنمود و پاسخ خواست؟ ۵

باری میهنه‌ای میگوید: شکل ۱ پایه دوشکل دیگر است و کبرای آن تا نتیجه را ندانیم کلی نخواهد بود و این خود محال است و نارواچه نتیجه باید پیرو کبری باشد نه پایه آن

شیخ رئیس در پاسخ دوراه حل باومینماید یکی اینکه حکم کلی نیازی ندارد که از جزئی گرفته شود دیگر اینکه تنها در استقراء است که چنین است و در قیاس حکم کلی پیش از جزئی دانسته میشود. ۱۰

این شك را شارح مطالع در مبحث شکل ۱ بعنوان لزوم دور فاسد طرح کرده و باختلاف اوصاف پاسخ داده است و فرزانه سبزواری در منظومه منطق (ص ۷۸ چاپ ناصری) باز همان گفتار رازی را آورد. در نسخه شماره ۱۰۳۵ همین کتابخانه درس ۱۰۷ و ۱۱۷ دوبار این عبارت را که گزیده‌ای است از پاسخ و پرسش میهنه‌ای و ابوعلی می‌بینیم: «كتب الشيخ ابوسعید ابی الخیر الی الشیخ ابی علی بن سینا: ایاك ان تعتمد علی العقل (العلوم الرسمية) فان اول (اجلی) البدیهیات الشكل الاول وفيه دوران ثبوت النتيجة يتوقف علی کلیة کبراه (الكبری) و لا یصیر کبراه کلیة حتی یکون الاکبر صادقاً علی الاصغر لان الاصغر من جملة افراده. واجاب الشیخ ابوعلی: بان کلیة کبراه (الكبری) موقوفة علی اندراج الاصغر اجمالاً فی الاکبر والمقصود من النتيجة ثبوته تفصیلاً فلا دور»^۱ ۱۵

باز از کسانی که از این پرسش و پاسخ یاد کرده اند شیخ عبدالرحیم ومیرزا محمدعلی فرزند احمد قراچه‌داغی تبریزی (۱۳۱۰م) میباشند که هر دو در حاشیه

۱ - آنچه میان دو کمانه گذاشته شده نسخه بدل است و در هر دو جا غلط نحوی نیز هست که بقیاس درست شد ۲۵

خود بر حاشیه ملا عبدالله یزدی شهابادی (م ۹۸۱) بر تهذیب المنطق تفتازانی این شك را آوردند و عبدالرحیم آنرا از برخی صوفیان دانسته و گفت که شیخ رئیس بعام اجمالی و حدسی کبری و علم تفصیلی نتیجه این شك را حل نمود و محمدعلی از میهنه‌ای و شیخ رئیس نام برده و گفت که شیخ باجمال و تفصیل پاسخ داد و با تغایر و صفی هم دوری نخواهد بود.

گفتار اینند و در هامش حاشیه یزدی چاپ عبدالرحیم بسال ۱۳۰۶ در ص ۱۲۵ به چاپ رسید

دیگر فرزانه دانشمند میرزا محمد طاهر تنکابنی است که در حاشیه خود بر الجوهر النضید فی شرح منطق التجرید از علامه حلی (چاپ تهران ۱۱ - ۱۳۱۰) همین اشکال دور را آورده و بتغایر اجمال و تفصیل پاسخ داد

قنوتی در فهرست خود از این پاسخ و پرسش بنام قیاس (سؤال ابی سعید ابی الخیر و جواب الشیخ الیه) بشماره ۳۵ درس ۱۰۷ یاد کرده و سه نسخه از آن نشان داد که در آستانه هست^۱

آغاز: کتب الشیخ سلطان العارفين خاتم المشايخ ابوسعید بن ابی الخیر الی

الشیخ الرئيس ... اتوقع الجواب من حضرة الشیخ الرئيس ... اذا كان الغرض من القیاس الوصول الی العلم ... فاجاب الشیخ الرئيس عن هذا بجوابين وقال قد فهمت الرقعه اطال بقاء انجام: و كك في المثال الثالث ولعل هذا البیان يكفي في هذه الشبهة هو اعام

[۱۰]

این نسخه شماره چهارم دفتری است که دارای ۲۸ رساله و گفتار و ده پاسخ و پرسش از ایندو دانشمند است و بشکسته و تعلیق در تاریخهای ۱۰۷۶ و ۱۰۸۶ نوشته شده و این نسخه از برك ۵۸ ب تا برك ۵۹ ب میباشد (همه دقت ۱۳۶ برك) - کغد ثرمة سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده مقوایی اندازه ۲۰×۱۳ و ۱۸×۱۰ س ۲۱ تا ۲۸

[۱۱] پاسخ بدیرانی قزوینی (عربی)

نجم الدین عمر کاتبی دیرانی قزوینی در اینکه نقیض عام باید اخص از نقیض

۱- برای شك سکتوس و شبهه میل دیده شود: تاریخ مسائل و نحل فلسفی

Paul Janet ص ۶- ۶۴۵ و تاریخ فلسفه Albert Rivaut ج ۱ ص ۲۵۱

خاص باشد شکمی کرده وخواجه طوسی از آن پاسخ گفته است . شارح مطالع در
مبحث چهار نسبت همین شك دیران را آورده و رد نمود .

آغاز . هذا شك آورده الحکیم الامام نجم الدین المعروف بدیران علی قولهم
ان نقیض العام مطلقاً فان نقیض العام لا یجب ان یکون اخص من نقیض الخاص
مطلقاً . . . اجاب عنه نصیر الملة والدين محمد بن محمد الطوسی . . . الممكن العام
یتقسم الى قسمین هما مانعة الخلو دون الجمع
انجام : ومع الداخل فی طرفی النقیض ای الواجب ذاته والمتنع لذاته ولا یراد بكونه
اعم الالهو والله اعلم وحکم

[۱۱]

این نسخه شماره بیستم دفتری است که دارای ۵۱ رساله است و بخط تعلیق
۱۰۳۵ شکسته مورب و در ص ۱۸۶ نوشته شده است - نشانه نسخه در بخش ۱
این فهرست یاد گردید

[۱۲] **تحریر القواعد المنطقية** (عربی)

- نجم الدین عمر کاتبی دیران قزوینی (م ۶۷۵) شمسیه خود را که متنی
است کوتاه و گزیده ای از منطق بروش متاخران برای خواجه شمس الدین محمد
جوینی (کشته در ۶۸۳) نگاشته است و چند شرح بر آن نوشتند یکی از آنها شرح
علامه حلی (۶۴۸ - ۷۲۶) است بنام (القواعد الجلیه) که برای شاگردان خود
نوشت و در فهرست نگار شهای خود که در خلاصه (تاریخ ع ۲ سال ۶۹۳) و در اجازه
بمهربان سنن (تاریخ مجرم ۷۲۰) آورده است از آن یاد نمود و نسخه ای از آن که
۲۰ در روزگار علامه در ع ۲ سال ۶۷۹ نوشته شده در کتابخانه آستان طوس هست
(دیده شود فهرست آنجا ج ۱ بخش منطق ص ۴۳ شماره ۱۵۱) و پیداست که حلی
این شرح را نزدیک بسی سالگی خود نگاشته است .
دیگر شرحی است از فرزانه فیلسوف ایرانی قطب الدین محمد بن محمد
ورامینی رازی بویه ای (۷۷۶م) شاگرد قاضی عضد ایجی (م ۷۵۶) و علامه حلی که
۲۵ در ۷۱۳ از او اجازه گرفت .

قطب رازی این شرح را که (تحریر القواعد المنطقیه) نام دارد برای صاحب غیاث الدین محمد در آغاز ج ۲ سال ۷۲۹ نگاشته است^۱
 این غیاث الدین فرزند خواجه رشید الدین فضل الله است که وزیر خدا بنده بوده و در ۶۴۵ زاده و در ۱۷ ج ۱ سال ۷۱۸ ویرا بکشتند و خود غیاث الدین در ۷۲۸ وزیر ابوسعید بهادر خان (۷۱۶-۱۳ ع ۲ سال ۷۳۶) شده و در ۲۱ رمضان ۷۳۶ ۵ کشته گردید.

قطب رازی چندین رساله و کتاب در منطق دارد :

۱- رساله تحقیق دلالت

۲- رساله تحقیق تصور و تصدیق

۳- رساله تحقیق کلیات که بچاپ رسیده و نسخه ای از آن بشماره ۲۷۷ ۱۰ در این کتابخانه هست که در تاریخ پایان ع ۲ سال ۷۶۴ مقابله گردید .

۴- رساله تحقیق محصورات و نسخه از این چهار رساله در آستانه طوس بشماره های ۹۷-۹۶-۹۵-۹۴ هست (ج ۱ فهرست آنجا، بخش منطق، ص ۲۸-۲۹)
 قطب رازی بر منطق (مطالع الانوار) ابوالثنا یا محمود بن ابی بکر ارموی

آذربایگانی (۵۹۴-۶۸۲) هم شرحی بنام (لوامع الاسرار) برای همین وزیر در ۱۵ تاریخ سه شنبه ۱۰ ج ۱ سال ۷۲۸ در مدرسه غازانیه شب تبریز نگاشته است^۲ .
 شرح مطالع رازی دوبار در ایران بچاپ رسید یکی چاپ عبدالرحیم بسال ۱۲۹۴، دیگری چاپ تهران در کارخانه آقاسید اسدالله بسال ۱۳۱۵ و یکبار در آستانه در دوجزه بسال ۱۳۰۳ چاپ گردید .

۲۰ رازی در مبحث محصورات شرح مطالعه بر رساله (تحقیق محصورات) خود بازگشت میدهد و در آغاز آن از رساله (تصور و تصدیق) یاد میکند و میرسید شریف

۱ - در پایان نسخه شماره ۱۱۹ کتابخانه طوس (ج ۱ فهرست، بخش منطق، ص ۳۴) دارد: (وفد فرع من تحریر العبد الراجی الی رحمة ربّه الهادی قطب الرازی فی اوائل جمادی الاخره سنة تسع وعشرین وسبعائة

۲ - دیده شود، پایان شرح مطالع نسخه چاپ تهران بسال ۱۳۱۵ و فهرست طوس

گویا آنرا ندیده و در حاشیه میگوید که این رساله در دست کسی بوده و او بجائی میرفته و این رساله را با خود میبرد و آن از میان رفته است .

ولی چنانکه گفته شد نسخه از آن در آستانه طوس هست و نسخه دیگر هم در مدرسه سپهسالار تهران بشماره ۳۸۷۸ هست و دوبار نیز بچاپ رسیدگی در تونس
۵ سال ۱۲۸۱ دیگری در کانپور هند سال ۱۲۱۷

رازی در مبحث وجود کلی طبیعی و در مبحث فصل از (تحقیق کلیات) یاد میکند .
پس دانسته شد که رازی این سه رساله را پیش از شرح مطالع نگاشته و
شرح شمسیه را نزدیک یک سال و نیم پس از آن پایان رساند .

شرح شمسیه رازی دوبار در ایران (یکی سال ۱۲۸۲ دیگر در تهران سال
۱۰ ۱۳۱۴) و چهار بار در هند و دوبار در مصر و سه بار در آستانه بچاپ رسید
پس از رازی سعد تفتازانی (۷۹۲۸) شمسیه را شرح کرد و از رازی خرده گیری هانمود
و این شرح چندی میان دانشجویان رواج بود تا اینکه میر سید شریف گرگانی حاشیه ای
بر شرح رازی نوشت و از آنها پاسخ گفت و بشرح تفتازانی دیگر نمی پرداختند

[۱۲]

۱۵

این نسخه بخط تعلیق مجدول بطلا و لاژورد با عنوانهای شنکرف است و
جدولهای منطقی آن نیز شنکرف ولی چیزی نوشته نیست و محمد شریف بن
عبدالحق سبزواری در تاریخ ۱۰۰۸ آنرا نوشته است

۳۳۵

(۱۵۶ برگ) - کاغذ نرمه سمرقندی - جلد تیماج ساده مشغی

ال اندازه : ۱۹×۸ و ۱۴×۴ س ۱۶

۲۵

[۱۳]

این نسخه اندکی از آغاز کتاب را ندارد و آغاز آنچه هست اینست « سبب
ایراد رسم العلم فی مفتاح الکلام » و علی نقی اردکانی در ۱۹۳ (؟) آنرا بخط
تعلیق نوشت

۴۵۸

(۸۸ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد

ال اندازه : ۲۰×۱۴/۵ و ۱۴×۷ س ۱۶

[۱۳] تعلیق در مبادی قیاسات [فارسی]

منطقیان در مبحث مواد قیاس، مبادی آنرا بر حسب هنرهای پنجگانه منطق (برهان - جدل - مغالطه - خطابه و شعر) به چند گونه بخش نمودند، و شماره آنها در کتابها باختلاف دیده شده و این اختلاف از اینروست که در ارغنون ارسطو مبادی قیاس جسته گریخته و پراکنده دیده میشود و دانشمندان هم هر يك برای خود آنها ۵ را بخش نمودند. در این رساله مبادی را پانزده گونه دانست و نگارنده این تعلیق گویا قوام الدین رازی شاگرد مولی رجبهلی تبریزی سپاهانی میباشد که در سال ۱۰۸۵ زنده بود.

آغاز: تعلیق مبادی قیاسات پانزده صنف است

انجام : و مشهورات مطلق و محدود و مسلمات مبادی قیاس جدلی بود ۱۰

[۱۴]

این نسخه شماره پنجم دفتري است که دارای ۷ رساله از خواجه طوسی و قاضی محمد سعید قمی و مولی رجبهلی تبریزی و قوام الدین رازی میباشد ۳۷۴ نویسنده آن از شاگردان قوام الدین رازی است و در دنبال رساله ششم

این دفتر می نویسد: «هذه تعلیقات لاستادنا ... قوام الملة والدین طاب ثراه ...» ۱۵ و در دنبال این رساله مینویسد: «من استادنا ادام ظله واله اعلم» و چنانکه در پایان رساله شماره یکم این دفتر نوشته شده در ذی حجه سال ۱۰۸۵ هنگامی که قاضی سعید قمی میزیسته است آنرا نویسنده آن نوشت ولی این رساله در روزگار قوام الدین رازی و رساله ششم که باز تعلیق فلسفی است از همان رازی پس از مرگ او نوشته شده است پس میتوان گفت که رازی نزدیک بسال ۱۰۸۵ در گذشت مگر اینکه نویسنده این ۲۰ رساله ها یکی نباشد این رساله در برگ ۶۲ تا برگ ۶۳ این دفتر است و بخط تعلیق شکسته میباشد:

(همه دفتر ۹۴ برگ) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج ساده

اندازه : ۱۹×۱۱ و ۱۴×۱۶ س ۱۶

[۱۴] تلخیصی [عربی]

قاضی ابوالولید محمد بن احمد بن محمد بن احمد بن احمد بن رشد در قرطبه از

خاندانی که بکارداوری میبرد اxtند و بسیار مشهور بودند، بسال ۵۲۰ زاده و در مراکش در ماه ربیع یکم سال ۵۹۵ در گذشت. این دانشمند از فیلسوفان و پزشکان اندلس است و کتابها در فلسفه و پزشکی از خود بیادگار گذارد و شرحها بر کتب ارسطو نوشته و در آنها از فارابی و پورسینا و متکلمان خرده گیری نمود و در تهافت التهافت از اعتراضهای غزالی پاسخ داد. شرحهای این فیلسوف، در سده های میانی فرزائکان اروپا را تنها منبعی بود که با آنها بآراء ارسطو آشنا میشدند. تا اندازه ای که میگفتند: «جهان را ارسطو شناسانده و نگارشهای ارسطو را ابن رشد روشن ساخته است»

این فیلسوف شیفته نگارشهای ارسطو بوده است و با اینکه یونانی نمیدانست و ترجمه عربی نادرستی از آنها در دست داشت، روی هوش و زیرکی خویش و با کمک ترجمه شروح مشائیان همه کتب ارسطو را شرح کرده است. ویرا پادشاه روزگارش امیر یعقوب منصور موحدی (۵۸۰ - ۵۹۵) و فقها تکفیر نمودند و ناگزیر شد که در سال ۵۹۱ بشهر الیسانه (Lucena) که یهودیان می نشستند گوشه گزیند و شاه فرمودند که کتابهای این دانشمند را آنچه فلسفی است بسوزانند. فرمان تحریم فلسفه نیز از همین شاه در همین هنگام صادر شده است.

دانشمندان ترسای اروپا نیز پس از این، شرحهای فلسفی او را بسال ۱۲۰۹ م تحریم کردند و در سال ۱۲۶۹ م در انجمن پاریس روی همان آرائی که دانشمندان اسلام کفر میپنداشتند ابن رشد را تکفیر نمودند.

نسخی از کتابهای ابن رشد را که نزدیک به ۸۰۰۰۰ هزار میرسد، کزیمنز (Ximenez) دستور داد که در میدان غرناطه بسوزانند. این بود که نسخه آنها بسیار کم شد و بیشتر ترجمه لاتینی و عبری، آنهم فراوان، بجا مانده است ابن رشد کتابهای ارسطو را سه گونه شرح کرد

۱- شرح کوچک یا جوامع که در آن گزیده ای از مباحث ارسطو را میآورد بی آنکه از آراء پیشینیان یاد کند و بجای آنها عقاید خویش و فیلسوفان خاوری را آورده و گویا میخواهد روش مشائیان را باجمال بگذراند و این گونه شرح نگارش

خوداوست و بترتیبی که خود می‌پسندد، نه بترتیب متن کتاب. با اینکه آراء مندرج در کتب ارسطو را تحلیل و گزین می‌کند باز از آن می‌کاهد و بر آن می‌افزاید و از کتابهای دیگر ارسطو آورده آنرا کامل می‌سازد. این شرحها همان نام کتابهای ارسطو را دارند.

- ۲ - شرح میانین یا تلخیص که هر بندی بکلمه (قال) آغاز میشود ولی شرح و متن با هم آمیخته است و از هم نتوان جدا نمود. مگر اینکه پیش چشم باشد. آنکه دیده میشود که ابن رشد مانند ابن سینا در شفا، گاهی متن را با عبارت دیگر که خود می‌پسندد می‌آورد. در این شرح بنده به بند مطالب ارسطو و در آغاز هر بند اندکی از سخن ارسطو با عبارت دیگری دیده میشود و ابن رشد از ترتیب ارسطو در این شرح بیرون نمی‌رود و در این شرح بیشتر مطلب را روشن می‌سازد. نشر دهندگان ترجمه لاتینی این شرحها، چون ترجمه لاتینی ترجمه عربی متن یونانی ارسطو را درست داشتند، در هر بندی متن کامل را می‌آوردند. در این ترجمه‌های لاتینی دو شرح میانین و بزرگ را بدشواری میتوان از هم جدا نمود.

- ۳ - شرح بزرگ یا تفسیر که نخست متن آغاز و سپس شرح می‌آید و پس از هر بندی از متن باز پاره‌های آنرا آورده تفسیر میکند و آراء دیگران را نیز یاد کرده گاهی از آنها انتقاد می‌نماید و گاهی نیز از تفسیر مشائیان یونانی که درست داشت می‌آورد. در این شرح متن کامل ارسطو دیده میشود و هر کتابی بچند بخش و فصل و بند تقسیم میگردد و این بخش بندی را در مدارس مشائی ایتالیا پذیرفته بودند.

- ارنست رنان میگوید که جوامع ابن رشد روی هم یکجلد و باندازه ۱۵۰ صفره ولی تفسیرها باندازه چهار جلد میگردد و این را از عبدالواحد مراکشی نقل میکند (ص ۶۳ حاشیه ۲) باز میگوید که پیش از ابن رشد دانشمندان، مانند فارابی و پورسینا، همان جوامع مینوشتند. چنانکه آلبرتوس ماگنوس (۱۱۹۳-۱۲۸۰) همین کار را کرد و آنها متن و شرح را از هم جدا نمیساختند. در باره شفای ابن سینا بخصوص در منطق او این را شاید بتوان پذیرفت و آنرا جوامع بلکه تلخیص نامداد

ولی درباره همه نگارشهای فارابی این سخن درست نیست زیرا الاوسط او خود کتاب جداگانه‌ایست و نمیتوان آنرا از جوامع یا تلخیص بشمار آورد و شرح عبارت و قیاس او که در کتابخانه مجلس هست درست شرح بزرگ یا تفسیر است و میتوان گفت که ابن رشد اینگونه شرح را از فارابی آموخته و مانند او همه متن را می‌آورد و سپس شرح میدهد و اینگونه شرح میان دانشمندان خاوری متداول بوده و قرآن را بهمین روش تفسیر میکردند و سخن خدا را با سخن خویش نمی‌آمیختند.

این سه گونه شرح در مدارس اسلامی متداول بوده کوچک‌تر از نخستین بار، سپس میانین، آنکه شرح بزرگ را فرامی‌گرفتند.

شرحهای بزرگ‌تر ابن رشد در پایان زندگی خود نوشته و در شرح بزرگ طبیعی گوید که در جوانی شرحی کوتاه نگاشته‌ام و در شرحهای میانین نوید میدهد که شرح بزرگ‌تری خواهد نوشت. این بود که در سده‌های میانین تا روزگار تجدید می‌گفته‌اند که ابن رشد در جوانی جوامع نوشته و در سن کمال تلخیص کرده و در پیری شرح بزرگ نگاشته است.

چنانکه گفته شد البرتوس ماگنوس بشرح بزرگ نپرداخته است ولی شاگردش تماس آکوئینی از ابن رشد پیروی نموده شرح و تفسیر کرد.

ابن رشد را در سده‌های میانین و روزگار تجدید تا آغاز سده ۲۰ بنام شارح می‌شناختند و از این کلمه هم‌ورا می‌خواستند و دانتی در کمدی خدائی (سرود ۴ بیت ۱۴۲ Inferno) از وی بنام شارح نام می‌برد. وی در میان دانشمندان بزرگ باو پایگاهی بلند داده و از او بنام ابن رشد شارح یاد کرده‌است. ابن رشد در منطق بجز شروح، کتابهای دیگری هم دارد که در فهرست مندرج در عیون الالباء (ج ۲ ص ۷۵-۷۸) و متنهای عربی که از دست‌نویس در پایان کتاب خویش آورده است آمده و برخی از آنها که هست اینها است:

۱ - مختصر المنطق بزبان عربی و خط عبری

۲ - رساله در منطق پیوست بدو شرح خطابه و شعر بزبان و خط عربی

۳ - مقدمات فلسفه که بعربی و در اسکوریال بشماره ۶۲۹ هست و ۱۲

رساله میباشد (۱) - موضوع و محمول ۲ - تعریفات ۳ - قیاس و برهان ۴ - قضایا
 ۵ - قضیه صادق و کاذب ۶ - قضیه ممکن و ضروری ۷ - استدلال ۸ - نتیجه
 صحیح ۹ - رای فارابی درباره قیاس ۱۰ - صفات ذهن ۱۱ - حس و استماع
 ۱۲ - چهار صفت

۴ - مسائلی درباره بخشهای گوناگون ارغنون که پس از شروح آنها را
 میآورند و دو نسخه عبری آن هست. ابن رشد مسائل منطقی را هنگامی که مطرود
 شده بود (۱۱۵۹ م) نگاشته است

۵ - موجز منطق که بعبری در Riva di trento سال ۱۵۶۰ به چاپ رسید
 و نسخه از آن عبری و خط عبری در پاریس هست

چنانکه گفته شد ابن رشد همه بخشهای ارغنون ارسطو را سه گونه شرح
 کرد و متن عربی و ترجمه عبری یا لاتینی برخی از آنها در کتابخانههای خاور و باختر
 هست بدینگونه :

۱ - ایساغوجی فرفور یوس دوشرح کوچک و میانین آن هست

۲ - مقولات ، شرح کوچک و میانین آن هست

۳ - عبارت ، دوشرح کوچک و میانین آن هست

۴ - قیاس ، دوشرح کوچک و میانین آن هست

۵ - برهان ، هر سه شرح آن هست. وی شرح میانین برهان را در اشبیلیه

سال ۱۱۷۱ م نگاشته است

۶ - جدل. دوشرح کوچک و میانین آن هست و شرح میانین را در ۱۹ رجب

۵۶۳ نگاشته است.

۷ - مغالطه ، دوشرح کوچک و میانین آن هست

۸ - خطابه ، دو شرح کوچک و میانین آن هست و در پایان شرح میانین

مینویسد که آنرا در ۵ محرم سال ۵۷۰ با اینکه درمانده و بیمار بودم پایان

رساندم

۹ - شعر ، دوشرح کوچک و میانین آن هست

نسخه‌ای از تلخیص در فلورانس و دانشگاه لید هست که همه بخشهای ارغنون را دارد و نسخه هم در قاهره هست که مانند نسخه این کتابخانه میباشد

ترجمه عبری نگارشهای منطقی ابن رشد

- ۱- ربی شمشون آنتولی در ناپل بسال ۱۲۳۲ م برای فریدریک دوم شرح ارغنون ابن رشد را به عبری ترجمه نمود و نیز همو موجز منطق او را به عبری کرد
- ۲- کالونیموس. فرزند کالونیموس فرزند مایر Maestro Calo (۱۲۸۰-۱۳۲۸) که در آرسل زاده شده، در ۱۳۱۴ م شرح جدل و مغالطه و برهان را به عبری ترجمه کرد
- ۳- تدرس تدرسی (تئودوروس فرزند تئودوروس) آرسلی در ۱۳۳۷ م در شهرک ترینکتای شرح جدل و مغالطه و خطابه و شعر را به عبری در آورد و همین شرح است که گلدنتهال آنرا نشر نمود
- ۴- یعقوب بن شمتوب قیاس را ترجمه به عبری نمود
- ۵- یعقوب فرزند اباماری آنتولی نابلسی زنده در ۱۲۶۵ و ۱۱۹۴ م پنج کتاب نخستین ارغنون را ترجمه به عبری نمود و در کتابخانه ملی پاریس و فلورانس نسخه آن هست

۶- لای بن جرسن (۱۳۴۴-۱۲۸۸) همین متن عبری را شرح نمود که نسخه از آن در پاریس هست و ترجمه لاتینی این شرح در سده ۱۶ به چاپ رسید

ترجمه لاتینی نگارشهای منطقی ابن رشد

- ۱- هرمانوس المانوس تعلیقات فارابی بر خطابه و موجز ابن رشد را در طلیطله در ۷ مارس ۱۲۵۶ به لاتینی ترجمه نمود وی میگوید:
- ۲۰ در ترجمه شعر برای اختلافی که در وزن شعر یونانی و عربی هست دچار اشکال شدم و نزدیک بود نوهید شوم. ناگزیر از این شعر آنچه دریافتم ترجمه کردم و آنچه را نمیتوانستم به لاتینی در آوردم. ترجمه هرمانوس از تلخیص ابن رشد دشوار

نیست و میتوان آنرا دریافت .

۲ - ابراهام بالمس که تلخیص را از عبری بلاتینی کرد و ترجمه او با متن مخالف است و در ترجمه عبری هم مثالهای تازی بمثالهای عبری تبدیل شده است

از نگارشهای منطقی ابن رشد آنچه بچاپ رسید

۱- متن تلخیص قاطیغوریاس که در بیروت بسال ۱۹۳۲ موریس بوئیژ آنرا

چاپ نمود

۲- متن تلخیص خطابه و شعر که فاوستولاسی نیو (Fausto lasinio)

آندو را از ۱۸۷۲ تا ۱۸۷۵ در فیرنتس (Firenze) با ترجمه عبری و ایتالیائی شعر بچاپ رسانده ولی خطابه آن ناتمام ماند

۳- همین دو تلخیص را لوئیس شیخویسوعی در (کتاب علم الادب مقالات

لمشاهیر العرب) در جلد دوم در بیروت بسال ۱۹۲۴ چاپ نمود .

۴- ترجمه عبری موجز منطق ابن رشد در (Riva di Trento) بسال

۱۵۶۰ بچاپ رسید

۵- ترجمه عبری شرح خطابه در لایبتسیک در ۱۹۴۲ چاپ شده است

۶- ملخص شعر با تعالیق فارابی بر خطابه بلاتینی در ونتسیا بسال ۱۴۸۱

بچاپ رسید

دوره کتب ابن رشد بلاتینی در لیون بسال ۱۵۴۲ بچاپ رسیده و ترجمه

لاتینی ارغنون بوئیسیوس نیز با آن هست و تلخیص ابن رشد هم جزء آن میباشد

آثار ابن رشد بلاتینی در ونتسیا و پادو و دیگر شهرها از ۱۴۷۲ تا ۱۸۴۲

چندین بار چاپ شده است و ترجمه ای که یعقوب ماتینیو طرطوسی (۱۵۴۹ م) از

ترجمه عبری تلخیص بلاتینی کرده است بسال ۲- ۱۵۵۰ و سال ۱۵۶۲ و سال

۱۵۷۳ بچاپ رسید و در چاپ ۲- ۱۵۵۰ ترجمه لاتینی شرح لاوی بن جرسن

نیز با آن هست^۱

۱ - برای نگارشهای منطقی ابن رشد دیده شود : عیون الانباء ابن ابی اصمیه ج ۲
 بیه پاورقی در حاشیه صفحه بعد

آغاز و انجام بخشهای تلخیص

مقولات - آغاز : الغرض في هذا القول تلخيص المعاني التي تضمنها كتب
ارسطو في صناعة المنطق

انجام : وهي بحسب هذه الجهة مستوفاة انقضى تلخيص كتاب المقولات
والحمد لله العجل يتلوه... تلخيص كتاب بارارمنياس اي العبارة ۵

عبارات - آغاز : الفصل الاول قال وينبغي ان نقول ماهو الاسم وماهي الكلمة
انجام : اذا كان لايتعري الموضوع منها وهنا انقضى تلخيص المعاني التي
تضمنها هذا الكتاب بانقضاء المعاني التي تضمنها هذا الكتاب تيلوه كتاب اناطوطيقي
وهو كتاب القياس

قياس - آغاز : المقالة الاولى ينبغي ان نبتيدي اولافنخير ماهو الشئ الذي
عنه الفحص في هذا الكتاب ۱۰

انجام : لم يكن عظيم الاطراف علامة خاصة بالشجاعة وهنا انقضى تلخيص معاني
هذا الكتاب وهو القياس

برهان آغاز : المقالة الاولى من البرهان قال كل تعليم وكل تعلم فكري
فانما يكون بمعرفة متقدمه للمتعلم ۱۵

انجام : اعني قوة العلم للمعلوم وقوة العقل للمبادئ تم تلخيص المقالة الثانية
من معاني كتاب البرهان لارسطوطاليس

[۱۵]

این نسخه بخط نسخ بسیار پاکیزه . عنوانها و نشانه ها و رقمها بشنگرف
میباشد مقولات از برك ۱ تا برك ۱۷ و عبارات از برك ۱۸ تا برك ۳۶ و قیاس ۳۷۵

از برك ۳۷ تا برك ۱۲۴ و برهان از برك ۱۲۵ تا برك ۱۶۷

(بر ۳های همه دفتر ۷۰) - کاغذ ترمه سپاهانی جلد نیمج مقوای تازه

اندازه ۱۵×۲۲٫۵ و ۱۴×۱۸٫۵ س ۲۱

ص ۸۵-۷۸، پیوست تاریخ ادبیات بروکلمن ح ۱ ص ۳۷۱ و ابن رشد ارنست : رنن چاپ پاریس
بسال ۱۹۴۹ (جلد ۳ از نگارشهای رنن) و ابن رشد لئون گوتیه Leon Gauthier چاپ
پاریس بسال ۱۹۴۸ و اندیشندگان اسلام کارادو (B. Carra de vaux) جلد ۴ ص ۷-۶۶
چاپ ۱۹۲۳ پاریس و فهرست کتابهای چاپی کتابخانه ملی پاریس ج ۵ ص ۷۸۱ شماره های ۱۱ و ۲۳ تا
۲۸ و دیباچه مورس بویژ بر تلخیص مقولات ابن رشد چاپ بیروت ۱۹۳۲

[۱۵] حاشیه بیتکاری (عربی)

شمس‌الدین محمد بن حمزه فناری (م ۷۳۴) بر ایساغوجی ابهری شرحی نوشت و احمد بر آن حاشیه کرد و بیتکاری بر این حاشیه، حاشیه نگاشت که همین رساله باشد

آغاز: الحمد لله العلی الکریم... فلما نظرت وتاملت فی حاشیه الفناریه
انجام: هذا لیکن هذا آخر ما کتبه

[۱۶]

این نسخه شماره چهارم دفتری است که دارای شش رساله میباشد و در دنبال حاشیه
۹۴۳ عبدالرحیم بر شرح فناری نشانه‌های آن یاد میگردان رساله از برك ۲۵ ب تا
۳۹ الف است و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف و حاشیه (منه) دارد و ۱۰
اسماعیل بن علی بن عثمان در مدرسه فیضیه ارز روم بسال ۱۱۲۲ آنرا نوشت.

[۱۶] حاشیه بر تهذیب المنطق (عربی)

سعدالدین سعود بن عمر بن عبدالله تفتازانی ادیب متکلم ایرانی (م ۷۹۲)
شاگرد قطب رازی و قاضی عضدایجی کتابی در منطق بنام تهذیب المنطق بسال ۷۸۹
نوشته که میان دانشجویان آن روزگار تا کنون متداول گشت. ۱۵
دانشمندان بر آن حاشیه‌ها نوشتند از آنها است محقق دوانی و حاشیه او تا
مبحث جهات (مطلقه عامه) میباشد و در لکناهور بسال ۱۲۹۳ و در تهران در کنار
حاشیه ملا عبدالله بسال ۱۲۸۰ بچاپ رسید.

آغاز: تهذیب المنطق والکلام توشیحه بذکر المفضل والمنعم فیه عجاله وغلاله
رایعة تروی غلیل طالبی صناعة المیزان

انجام: فی ملتقى الخطين الخارجين بین کلیها تسهیلا للضبط علی المبتدی

[۱۷]

این نسخه شماره یکم این دفتر است و دوم آن حاشیه‌ای است بر همین
دوانی و بخط نستعلیق و مجداول و بطلا و شنکرف و لاجورد و عنوانها و برخی
۲۶۷ حواشی شنکرف است و از برگ ۱ ب تا برگ ۴۰ ب تاریخ نوشتن ۱۰۵۷ ۲۵

[۱۸]

این نسخه شماره ششم دفتری است که دارای شش رساله میباشد و نشانه‌های ۸۸۳ آن دردنبال (آداب مناظره) استرآبادی و (آداب البعث) ایجی یادگردید و بخط نسخ محمدعلی و بتاریخ ۱۳۰۱ که درمده سپهسالارمحمدخان آنرا نوشت و از برگ ۳۸ الف است تا برگ ۸۳ الف

[۱۷] حاشیه بر حاشیه تهذیب المنطق [عربی]

این حاشیه از مولانا سید آقا حسین حسینی خلخالی سنی اشعری شاگرد میرزا جان حبیب‌الله باغنوی شیرازی میباشد که بر حاشیه دوانی نوشته است و چنانکه در ذریعه (ج ۶ ص ۴۱) آمده خلخالی این حاشیه را در ۱۰۲۴ برای پسر خود نگاشته است. از کتابهای وی پیدا است که او سنی اشعری میباشد در آغاز این حاشیه پس از یاد کردن نام دوانی و نام خود میگوید: این حاشیه را برای تأیید گفتار دوانی و برای پسرم برهان‌الدین نگاشته‌ام. این حاشیه تا بمبحث دائم و مشروط میرسد.

۱۵ آغاز: بسملة نحمدك يا من نور قلوب العارفين بانوار المعارف الالهيه ... فهدى تنبيهات على التحقيقات المختفية في صفحات حاشية التهذيب

انجام: سائر الجداول الطولية والعرضية على هذه الهيئة. در نسخه این کتابخانه در پایان این حاشیه نوشته شده (تمت الرسالة في تاريخ سنة ثلث عشر و الف) پس گفتار نگارنده در ربعه خواه این تاریخ ۱۰۱۳ تاریخ نگارش خلخالی باشد یا تاریخ نوشتن نسخه درست در نمی‌آید نسخه از این حاشیه در کتابخانه استانه طوس هست ۲۰ که در هامش حاشیه دوانی بسال ۱۰۷۷ نوشته شده است.

[۱۹]

این نسخه شماره یکم دفتری است که بجز این رساله دور رساله دیگر نیز دارد یکی حاشیه بر شرح دوانی بر عقاید ایجی و دیگری اثبات واجب و هر دو از همین خلخالی ۳۱۲ میباشد و همه بخط تعلیق شکسته با عنوانهای شکرگرف است و در تاریخ ۱۰۱۳ در روزگار خلخالی نوشته شده است این رساله از برگ ۱ ب تا برگ ۷۸ الف میباشد.

(همه دفتر ۱۷۹ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده
ال اندازه . ۱۹×۱۱ و ۱۴×۱۳ س

[۱۸] حاشیه بر حاشیه تهذیب المنطق (عربی)

حاشیه‌ای است بر حاشیه دوانی بر تهذیب المنطق تفتازانی و نگارنده آن پیدا

نیست که کیست

آغاز : قال و حیدر زمانه تغمد الله بغفرانه (يقال مدحت اللؤلؤ على صفائها)
انجام . واما الى امكان الحمل دون الفعل . تم الكتاب بعون الله سبحانه القوی
فی تاریخ سنة ۱۰۵۷

[۲۰]

این نسخه شماره دوم دفتری که نخستین آن حاشیه دوانی است و بهمان خط ۱۰
و حواشی نیز دارد و از برگ ۴۱ ب تا برگ ۸۶ ب میباشد . ۲۶۷
نشانه نسخه دردنبال (حاشیه دوانی) یاد گردید

[۱۹] حاشیه بر حاشیه تهذیب المنطق (عربی)

این حاشیه‌ای است که سید میرزا ابوالفتح بن محمد علی مشهور بمیر مخدوم بن سید

شمس الدین محمد بن سید شریف گرگانی بر حاشیه دوانی نگاشته است و باب حادی عشر ۱۵
علامه حلّی را یکبار بتازی بنام مفتاح الباب یا مفتاح الباب و باره دیگر به پارسی و پس از آن و
در مرآه در لشکر گاه شاه بسال ۹۵۷ شرح کرد و در ۹۷۶ یا ۹۷۷ در گذشت . این
حاشیه را برای سلطان ابی الغازی احمد بهادر حسینی نگاشته است و نسخه از این در
آستانه طوس هست که درع ۱ سال ۹۷۲ با کنویس گردید

از نشانه‌هایی که در ذریعه (ج ۶ ص ۵۹) و در فهرست آستانه طوس (ج ۱ ص ۲۰
بخش منطق ص ۱۲) یاد گردید پیداست که نسخه این کتابخانه اندکی از خطبه را
ندارد . ابوالفتح در میانه این رساله میگوید پس از پایان یافتن حاشیه دوانی جاهایی
که از متن تهذیب دشوار است شرح میدهم و همین نشانه در فهرست آستانه هم یاد
شد و از تطبیق با حاشیه دوانی پیداست که این رساله حاشیه‌ای است بر آن .

نام محشی در فهرست آستانه میرابوالفتح سید محمد بن ابی سعید حسینی معروف بتاج سعیدی (م ۹۵۰) شاگرد موسی بن محمد قاضی زاد رومی یاد شده است و درست نیست

آغاز : الحمد لله على تهذيب المنطق والكلام عن غياهب الشكوك والاهام ... هذه تعليقات بل تحقيقات على قسم المنطق من التهذيب وحاشيته المشهورين عند كل لبيب (ذريعه وقهرست آستانه)

آغاز در نسخه این کتابخانه : الحمد لله على تهذيب المنطق والكلام والصلوة والسلام على اعراف المعرفين بطريق الاسلام واله الحجج الموصلين الى كل مرام قوله هو الوصف بالجميل آه الباء اماصلة للوصف (مانا نویسنده اندکی از خطبه ۱۰ را کاست)

انجام : واليه الرجعى وحسن مآب (در نسخه آستانه این عبارات را میافزاید) انتقل من السواد الى البياض فى شهر ربيع الاول سنة ثنتين وسبعين وتسعمائة. پس تاریخ نگارش میرابوالفتح سال ۹۷۲ میباشد .

[۲۱]

این نسخه بخط نستعلیق با عنوانهای شنکرف است و روی بسیاری از سطور خط کشیده شده و گاهی هم بی نقطه است
 (۱۲۴ برك) - کاغذ رنگی - جلد مقوا
 اندازه ۱۴۰×۲۰ و ۱۲۵×۱۹ س ۱۹

[۲۰] حاشیه بر حاشیه بر شرح مطالع الانوار [عربی]

حاشیه ایست از قاضی زاده رومی موسی پسر قاضی ملا محمود دانشمند شده ۲۰
 نهم بر حاشیه میرسید شریف گرگانی (م ۸۱۶) بر دیباچه شرح قطب الدین رازی (م ۷۷۶) بر مطالع الانوار سراج الدین محمود ارموی (م ۶۸۹)
 آغاز : قوله الفيض الوهاب عشير الى انه شبه اولاه موهبته

انجام : عما هو صا در عنه والفرق بين . هذا غاية التحقيق فى هذا المقام
 ونهاية التدقيق فى حل المرام والله الهادى الى سبيل الرشاد وملهم الصواب ۲۵

[۲۲]

این نسخه شماره نهم دفتری است که چهارده رساله از طوسی و حکیم محمد باقر و رازی پزشک و سلمی و کاشی و دیگران در آن آمده و این رساله بخط شکسته ریز در برگهای ۲۶ الف تا ۲۷ الف این دفتر نوشته شده است در پایان این رساله نوشته است : لقاضی زاده رومی حشره الله مع من تیولاه (همه دفتر ۹۹ برگ) - کاغذ قرمه سپاهانی - جلد تِمَاج حنائی ضربی یک لا اندازه ۱۰×۱۹ و ۷×۱۴ س ۱۵

[۲۱] حاشیه بر شرح شمسیه [عربی]

این حاشیه تنها مربوط با آغاز شرح قطب رازی بر شمسیه دبیران قزوینی است و خرده گیرها که بر آن شده و پاسخها که داداند فراهم آورده است تا بآسانی دریابند و نگارنده آن پیدا نشد که کیست

آغاز : الحمد لله الملهم بالتحقیق والمعلم بالصدق ... فانی اردت اجمع ما ...

علی شرح الشمسیه المنسوب الی القطبیه من الایرادات والاجوبه حتی یکون تسهیلا للاستحضار

انجام : فلایرد شمی من الاشکالات ۱۵

[۲۳]

این نسخه شماره پنجم و در برگهای ۲۷ الف تا ۳۵ دفتری است که دارای شش رساله میباشد و نشانه های در دنبال (آداب مناظره) استرآبادی یاد گردید این رساله بخط نسخ است از محمد علی که روز سه شنبه ۱۰ ج ۲ سال ۱۳۰۱ آنرا نوشت

[۲۲] حاشیه بر شرح فتادی (عربی)

این حاشیه از عبدالرحیم است که بر شرح فناری (محمد بن حمزه م ۸۳۴) نگاشته است، بر مبحث جهت وحدت نه بر همه آن.

آغاز : بسمله . حمد لمنه . هو واجب الوجود و مفیض الخیر والوجود

انجام : فی کل من التصور والتصدیق فتأمل والله اعلم بالضواب ۲۵

[۲۴]

این نسخه دردفتری نوشته شده که دارای شش رساله است و نخستین علم قوافی ۹۴۳
است از ابن جنی و دوم شرح ایات الضوء وسوم این رساله و چهارم حاشیه
بیتکاری و پنجم شرح ربع المجیب و ششم شرح اشکال التانیس . این رساله
در برگهای ۱۵ ب تا ۲۳ ب نوشته شده است خط دورساله نخستین تعلیق و نسخ است
که در ۱۱۲۰ اسمعیل بن علی بن عثمان در ارز روم آنها را نوشت و این رساله بخط
تعلیق با عنوانهای شنکرف می باشد و چهارمی را همین نویسنده در مدرسه فیضیه
ارز روم در تاریخ ۱۱۲۲ نوشت و پنجمی را در رمضان ۱۱۱۷ باز در همانجا و ششمی
را نیز در همانجا بسال ۱۱۲۲ نوشته است و این رساله هم باید در همین تاریخها نوشته
شده باشد ۱۰

(همه دفتر ۸۹ برک) - کاغذ فرنگی - جلد مقواکناره آن تیماج

اندازه ۱۶×۲۱ و ۱۶×۱۶ س ۲۵

[۲۳] حاشیه شرح مطالع (عربی)

این حاشیه از میر سید شریف گرگانی (م ۸۱۶) متکلم و ادیب و فیلسوف
و عارف ایرانی است بر شرح قطب رازی بر مطالع الانوار قاضی سراج الدین محمود ۱۵
ارموی (۶۸۹م) و از آغاز کتاب است تا پایان فصل ششم در تعریف از باب دوم در
کلی و جزئی از بخش نخستین در منطق و میر آنرا هنگامیکه نزد مبارکشاهه نطقی
درس میخواند نوشته است این حاشیه در کنار شرح مطالع از ص ۱ تا ص ۷۱ در
تهران چاپخانه آقاسید اسدالله بسال ۱۳۱۵ بچاپ رسید

آغاز : قال وحید زمانه تغمد الله بغفرانه: الحمد لله الفیاض ذوارف المعارف،
الفیاض الوهاب من فاض الماء فیضا و فیضوۃ اذا کثر حتی سال عن جانب الوادی
انجام : وهذا جار فی الذاتیات والعرضیات اذا کان افرادها محسوسة

لامعقولة

[۲۵]

این نسخه بخط تعلیق بی نقطه است و بنا بر عبارتی که در پایان نسخه دارد :
(وقد تم الكتاب فی ثانی عشر شهر رمضان سنة ۹۸۷ سبع وثمانین و تسعمائة) بسال ۸۵۸
۹۸۷ نوشته شده است .

(همه دفتر ۱۰۵ برگ) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ ضریقی مقوایی فرسوده
اندازه: ۱۲×۴۰ و ۱۴×۸ و ۱۷ س

[۲۴] الحدود (رسالة فی ۰۰۰) (فارسی)

ارسطو در دفتر پنجم تا مئتا فوسیکا یا ماوراء الطبیعه که بنام دلتا یا دال می باشد

- ۴۱ مفهوم منطقی و فلسفی را تعریف کرد و آنها عبارت می باشند، از: «مبدء - علت
عنصر - طبیعت - ضرورت - واحد - وجود - گوهر - عین و غیره و مخالف و مشابه -
مناقض و مضاد و مخالف در نوع - مقدم و مؤخر - قوه و سزاوار و عدم قوه و ناسزاوار -
کمیت - کیفیت - مضاف - کامل - حد - از چه و برای چه و چرا - وضع - حالت
انفعال - فقدان - داشتن - پیدایش - جزء - کل - ناقص - جنس - خطا - عرض»^۱
وی در این دفتر شالوده علم الهی را ریخته است و آن بمانند دیباچه ای است برای
این علم و در نگارشهای دیگر خود مانند دفترهای ششم و هفتم و نهم و دهم الهی و نیز
کتاب طبیعی و کون و فساد بدان بازگشت داده است و دیوگنوس لائرسیوس از این
دفتر یاد نمود بنام «معینهای گوناگون» و قفطی در تاریخ حکما شش کتاب در تحدید
و حدود از ارسطو نام میبرد

- ۱۵ این رساله بیارسی است که بارسطو نسبت داده شد و در آن ۱۱۵ پرسش
اسکندر از او کرده و پاسخ گرفت. ما نا این پرسش و پاسخها را از کتابهای ارسطو
گرفته و یکجا گرد آورده از آندوتن استاد و شاگرد دانستند. این پرسشها از علم
طبیعی و الهی است

آغاز: بدانکه این چند فصل است اندر صد و پانزده مسئله که اسکندر از

- استاد خویش پرسیده... میگوید که پرسیدم از استاد خود که جوهر چیست گفت
آنچه بذات خود قائم است

انجام: گفتیم: یکی را اندر عیان نشانی هست؟ گفت: دایره. گفتیم: در

اونشان هست؟ گفت: نقطه و پرگار از دایره.

۱ - دیده شود الهی ارسطو ترجمه فرانسوی Tricot. کتاب دلتا و نیز تفسیر

مابعد الطبیعه ابن رشد چاپ بیروت سال ۱۹۴۲ کتاب دال

[۲۶]

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای رساله (اضحویه) نیز هست و بخط
 ۴۲۲ تعلیق و بسال ۱۳۱۵ نوشته شده است و ۱۲ صفحه میباشد - این مجموعه
 با شماره ۴۳۴ یکجا تجلید گردید
 (۴۸+۴۶ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد نیمبج ساده ناز
 اندازه : ۲۱۵×۱۶ و ۱۶×۱۲ س ۹

[۲۵] الحدود (رسالة فی) [عربی]

شیخ رئیس پورسینا دانشمند بزرگوار ایرانی در مقاله چهارم فن برهان و
 مقاله پنجم فن جدل منطق و فصل ۷ تا ۹ مقاله پنجم الهی شفا از حد و تعریف گفتگو
 نمود و در کتاب نجات و ارجوزه منطق و اشارات و منطق مشرقی نیز از آن کاوش
 ۱۰ کرد مگر اینکه در شفا از ارسطو پیروی نموده گفته‌ها و پژوهیده‌های او را آورد
 ولی در نگارشهای دیگر شالوده‌ای ریخت که متاخران مبحث قول شارح را روی
 آن نهاده‌اند در این کتاب (حدود) از دشواری تعریف یاد کرد و علل آنرا بطوبیقا
 بازگشت داد و یکبار دیگر نیز در تعریف (حد) از طوبیقای ارسطو نام برده است و
 در دیباچه میگوید که یاران از من درخواستند که چیزهایی را که میخواهند بآنان
 ۱۵ بشناسانم و برای آنها تعریف کنم چون میدانستم که این کار دشوار است و لغزش‌پذیر
 سرباز زدم آنها نپذیرفتند و این کمک را از من خواستند که من لغزشگاه تحدید
 را برای آنان آشکار بدارم. شیخ پس از دیباچه که درباره دشواری و لغزش تعریف
 آورد ۷۲ اصطلاح فلسفی و منطقی را آورده و تعریف کرد^۱

این رساله در (تسع رسائل) در مصر بسال ۱۹۰۸ (۱۳۲۶) بچاپ رسید و آ.م. گواشن
 ۲۰ A.M. Goichon خاورشناس فرانسوی آنرا بفرانسه ترجمه کرده و در پاریس بسال

۱۹۳۳ بچاپ رسید

۱ - درباره تعریف نزد پورسینا گواشن گفتاری دارد که در مجله قاهره
 La Revue du Caire شماره ۱۴۱۵ جلد ۲۷ سال ۱۹۵۱ ص ۹۴-۱۰۶ بچاپ رسیده است

[۲۷]

این نسخه شماره ۱۰۰۶۱ دفتری است که شرح خبر (العلم نقطه کثرها الجاهلون) از خواجه طوسی نیز در آن هست و در برك ۱ ب تا برك ۱۲ الف نوشته شده و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف میباشد و تاریخ آن ۲۵ ج ۱

سال ۱۰۰۶ می باشد

(۲۸ برك) - كاغذ ترمه سمرقندی --- جلد یماج منعی

ال اندازه : ۱۲×۱۷ و ۱۲×۱۴ س ۱۸

[۲۸]

این نسخه در دفتری است که دارای ۱۴ رساله و گفتار میباشد یکی مسائل مدنیات که مهنابن سنان بن عبدالوهاب حسینی از علامه حلی پرسیده و پاسخ گرفته است و بخط سیدحیدر عارف آملی مورخ ۱۰ ع ۲ سال ۷۶۱ میباشد و فخرالمحققین پسر علامه چندجا بخط خود تصدیق کرده است و اجازه ای که علامه حلی بمهناب داده درباره روایت کتابهای خود و ۵۴ کتاب خود را در آن برحسب تقسیم موضوعی آورده است بخط سید حیدر آملی مورخ ۱ ذی قعدة ۷۶۲ در آن دیده میشود و آملی خود را چنین نام میبرد: حیدر بن علی بن حیدر علوی حسینی آملی . این اجازه در جلد ۲۵ بحار مجلسی ص ۵۲ بچاپ رسید

۲ - پرسش سید حیدر آملی از فخرالمحققین در حله سیفیه بتاریخ پایانت رجب ۷۵۹ در مسائل کلامی و فقهی. پرسش بخط آملی و پاسخها بخط فخرالمحققین است
۳- رساله حج متمتع فخرالمحققین بخط سیدحیدر که در حله در مدرسه صاحب الزمان نوشت
۲۰

۴ - اجازه فخرالمحققین بآملی در پایان ربیع ۱ سال ۷۶۱ که بخط فخرالمحققین است و صحت انتساب (مسائل مدنیات) را در آن تصدیق نموده است (برگ ۶ الف)
۵ - معراج السلامه و منهاج الكرامه جمال الدین علی بن سلیمان بحرانی که در فلسفه خواهد آمد

۶ - التنبیه علی بعض الاسرار المودعة فی بعض سور القرآن از فخر رازی (۵۵۴) - ۲۵
۶۰۶) که در ص ۶۷-۷۰ بخش ۱ این فهرست یاد گردید

رازی در فصل ۳ (معاد) این رباعی را از خیام می آورد : (دارنده چو ترکیب چنین خوب آراست - باز از چه سبب فکندش اندر کم و کاست - گر خوب نیامد این بنا عیب کراست - و رخوب آمد خرابی از بهر چراست) و میگوید بیشتر نخرمندان چنین خرده گیر را میکنند و جز دینداران نتوانند آنرا پاسخ گویند . در همین جا (برگ ۱۰۱)
۳۰

در هاشم این رباعی خیام دیده میشود: «ترکیب پیاله کی در می پیوست - بشکستن این روا نمیدارد مست - چندین سرو پای نازنین و برو دست - از بهر کی پیوست و ز بهر کی شکست»

این یادآوری که يك متكلم ومفسر از يك فرزانه روشن اندیش آزاد میکند
 ۵ بسیار گرانبهاست و پس از کتابهای الزاجر للصغار عن معارضة الکبار دانشمند خوارزم زمخشری (۴۶۵-۵۳۸) و تتمه صوان الحکمه بیهقی (۵۶۵م) که پس از ۵۴۸ نگاشته شده و چهارمقاله نظامی عروضی که میان ۵۵۰ و ۵۵۱ نوشته شده باید آنرا یکی از سندهای سرگذشت خیام شمرد و پس از همه اینها است که نجم الدین دایه رازی (م ۶۴۵) در مرصادالعباد (نوشته ۶۲۰) همان رباعی که امام فخرالدین رازی آورده است نقل نمود
 ۱۰ و پیدا است که این رباعی بسیار مشهور شده و اثر انتقادی آن شدید بوده است

۷ - عیون الحکمه فخر رازی که خواهد آمد

۸ - پرسش و پاسخ گیلی وطوسی

۹ - رساله عقیده طوسی

۱۰ - پرسش و پاسخ بحرانی وطوسی

۱۱ - پرسش و پاسخ قونوی وطوسی ۱۵

۱۲ - قضاء و قدر حسن بصری

۱۳ - الرحمة فی اختلاف الامه گرگانی

همه این رساله ها بخط آملی است و بنسخ ریز با عنوانهای شنگرف جز رساله حدود پورسینا که مانا بخط دیگری است و بنسخ درشت تر و روشن تر مگر اینکه در
 ۲۰ فهرست آغاز مجموعه بخط همین آملی نام (اصطلاحات الحکماء) ابوعلی برده شده است. در چند جا نوشته شده که آملی مقابله نموده است این مجموعه در ۱۲۹۴ از آن کاسم حسینی عاملی بوده است و در ۱۳۶۶ واقف محترم کتابخانه آنرا که از کتابهای آقا ضیاء الدین نوری بوده است خرید

رساله حدود در برگ ۱۸۸ الف تا برگ ۱۹۵ ب این دفتر است و آغاز و انجام
 ۲۵ را ندارد و آنچه هست برابر است با س ۷ ص ۷۵ تا س ۵ ص ۱۰۸ نسخه چاپ مصر
 نشانه نسخه در بخش ۱ این فهرست یاد گردید

[۲۹]

این نسخه شماره ۴۳ دفتری است که دارای ۵۱ رساله است و از ص ۳۸۶ تا ص ۳۸۶ ۱۰۵۳
 ۳۸۶ تا ص ۳۹۳ میباشد و بخط تعلیق درشت و گویا همان شهاب الدین حسینی که در دیه فیض آباد خبیص در پنجشنبه ۱۷ شعبان ۱۱۰۴ رساله شماره ۴۱

(رساله عرفانی جامی) را نوشته همین را نوشته باشد و خط ایندویکی است و این مجموعه بخط او و محمد ناصرالدین می باشد و از ۱۰۹۷ تا ۱۱۰۹ گرد آورده شده است در بخش ۱ این فهرست نشانه های آن یاد گردید

[۳۰]

- این نسخه شماره ۲۵ دفترست که دارای ۳۵ رساله می باشد و رساله ۳۴ ۱۰۷۹ (اثبات واجب) بخط تعلیق است از مراد تفرشی که در ۱۰۴۷ برای مولی محمد صالح کرامی نوشته است و این نسخه نیز بخط تعلیق و از ص ۱۴۵ تا ص ۱۶۰ می باشد
- (همه دفتر ۲۸۲) - کاغذ سپاهانی زرد - جلد تیماج سرخ ضریبی مقوایی
اندازه : ۲۶×۱۵ و ۱۶×۹ س ۲۳

[۲۶] الحدود (رسالة في ۱۰۰۰) (عربی)

نگارنده این رساله پنج کلمی و ده مقوله را تعریف میکند و شاید این رساله از همان کسی باشد که رساله (اصطلاحات جدل و خلاف) را نگاشته است و پیش از این یاد گردید

- آغاز: فائدة: العلم حصول صورة الشئ في الذهن
انجام: ان يفعل هو كون الشئ متائرا عن غيره... فهذه المقولات شاملة لجميع الموجودات الخمسة

[۳۱]

این نسخه رساله ۵ دفتری است که دارای شش رساله می باشد و در دنبال رساله (اصطلاحات جدل و خلاف) نشانه های آن گفته شده است این نسخه از برك ۱۵۵ ب تا ۱۵۶ ب می باشد و بخط تعلیق ریز است .

[۲۷] حيرة الفضلاء في حل شبهة جذر الا صم (عربی)

ارسطو در فصل ۹ کتاب عبارت ارغنون در مبحث تناقض قضایاء ممکن استقبالی و در فصل ۳ دفتر ۱۱ الهی در مبحث امکان و استعداد با گروه مکارا مانند ۲۵

اوبولیدس و دیودروس - کرونوس و فیلون مخالفت نموده است و این اوبولیدس در زمان افلاطون و ارسطو میزیسته و میان آنها پیوسته جنگ و ستیز بوده و گاهی کار بدشنام میکشید و فیلون دیالکتیکی شاگرد او بوده است و فیلون هم از بزرگان جدلیان گروه مکارا بشمار میآید و چند مغالطه از اینها بیادگار مانده است مانند: (پوشیده شاخدار - نهفته - کچل - ارزن - پیدایش - دروغگو) مغالطه اخیر چنین است: ۵

کسی دروغ میگوید و سپس میگوید دروغ میگویم آیا راست گفته است یا دروغ چنانکه ایمنیدس کریتسی گفته است: همه مردم کریتس دروغگویند آیا خود راست گفته یا دروغ؟

این مغالطه بدانشمندان خاوری رسید و بدان شبهه جذراصم نام دادند ۱۰ و کتابها در حل آن نوشتند چنانکه فضل الدین محمد ترکه در طوس برای شاگردان خود رساله بنام انموذج العلوم در حل مسائل دشوار نوشته و در آن از این شبهه که بشکل (کل کلامی کاذب) درآمده پاسخ گفته و فهرست نگار آنرا دیده است و صدرالدین دشتکی و دوانی هر دو رساله در رد یکدیگر درباره گشودن این مشکل نوشته اند و در آستانه طوس بشماره ۲۱۸ و ۷۱۹ (ج ۴ ص ۳۷۹ و ص ۳۸۰ فهرست آنجا) هست و سید داماد در الافق المبین نیز بحل آن پرداخت و در الذریعه بنام بسیاری از رساله ها که در این باره نوشته شده برمیخوریم ۱۵

محقق خفری شمس الدین محمد بن احمد شاگرد صدرالدین محمد دشتکی شیرازی و زنده در ۹۳۲ که از فیلسوفان و متکلمان بوده است دورساله در این باره دارد یکی عبرة الفضلا که خواهد آمد و دیگری حیرة الفضلاء یا حل مالاینجل که ۲۰ در دو مقصد است در یکی راه حل هایی که آورده اند یاد کرده و از آنها خرده گیری نمود و در دومی که نیم این رساله است حلی که خود کرده است آورده وی از تفتازانی و سید المصدقین و صاحب قسطاس و کاتبی یاد میکند و تاریخیچه حل این مسئله از این رساله بخوبی بدست میآید

آغاز: بسم الله الحمد لله رب العالمین . . . فیه قول العقیل . . . محمد الخفری هذه

رسالة فی بیان حل المغالطة المشهورة التي اعیت علماء الامصار ۲۵

انجام : ولا يخفى عليك الاجراء في باقى التقريرات فلنختم الرسالة المسماة بحيرة الفضلاء بالحمد والصلوة فالحمد لله على افضاله والصلوة على محمد واله

[۳۲]

- این نسخه دردفتری است که دارای ۳ رساله است: انموذج العلوم دوانی
 ۵ دوم همین رساله که از ص ۸۶ است تا ص ۱۱۳ و بخط تعلیق باعنوانهای
 شنگرف و سومی تلخیص المفتاح جمشید کاشی است همه این رساله های یک
 خط و نخستین در تاریخ ۱۰۲۱ در سپاهان نوشته شده و سومی در روز سه شنبه ۲۸ ج ۱
 سال ۱۰۲۱ نوشته شده است
 (همه دفتر ۱۶۸ ص) کاغذ ترمه سمرقندی — جلد متوا
 اندازه : ۹×۱۶ و ۴×۱۲ س ۱۶

۱۰

[۲۸] رسالة بعض الافاضل الى علماء مدينة السلام (عربی)

- درفهرست نگارشهای شیخ رئیس که ابن ابی اصیبعه در عیون الابداء فی طبقات
 الاطباء آورده است در ج ۲ ص ۲۰ س ۴-۶ دو رساله از شیخ بدین دو نام :
 « رسالة الى علماء بغداد يسألهم الانصاف بينه وبين رجل همداني يدعى الحكمة »
 و « رسالة الى صديق يسأله الانصاف بينه وبين الهمداني الذي يدعى الحكمة » آمده
 ۱۵ است و در نامه دانشوران ج ۱ ص ۸-۸۲ در سر گذشت شیخ رئیس این رساله یاد گردید:
 « جواب مسائل علماء بغداد که سؤال کرده بودند از کسی که در همدان مدعی
 حکمت بود » پس پیدا شد که پورسینا چنین نگارشی دارد گرچه در نسخه این
 کتابخانه این رساله چنین نامیده شده : « رسالة بعض الافاضل الى علماء مدينة السلام
 فی مقولات الشيخ » و گویا شیخ نخواسته است نشان دهد که این نگارش از اوست
 ۲۰ و از خود بنام (مردی از بخارا) در دیباچه یاد کرده است و در نامه دانشوران مینویسد
 که این رساله را شیخ در سپاهان نوشت . رساله دیگری هم در تاریخ حکماء قفطی
 (ص ۲۷۲) و بیهقی (ص ۱۸۸) و ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۹ س ۳۰) از شیخ دانسته شده
 بدین نام : « رسالة فی ان علم زید غیر علم عمر » و در این نسخه ما هم این عبارت آمده
 ۲۵ است : « انسانية کانت فی خیال زید و اخری کانت فی خیال عمر » ولی بسیار دور است

که ایندو رساله یکی باشند زیرا مسئله علم خود در فلسفه و کلام طرح میشده و بر سر آن گفتگوها بوده است گرچه دو مبحث وجود و علم در مورد کلی طبیعی بایکدیگر بستگی دارند

باری در دیباچه این رساله میگوید: « درود بر خواجگان دانشمند بغداد بدانید که مردی بخاری دانش را دوست داشته و آنچه میتوانست در اندوختن آن کوشید تا اینکه گذارش باین شهرها افتاد و به پیروان شما برخورد و آنان و برادران دانشمندان بشمار آوردند و او از آنها چیزهایی می شنید که بگفته های استادانش مانند بود تا اینکه بشهر همدان رسید خواهی بزرگوار و نیکمرد و فرزانه و دانای همه دانشهای فلسفی و دینی در آنجا بدید که دانسته های وی با دانش پیشینان همانند نبود و میگفت که آنرا از شما فرا گرفته است و من گفتار او و سخن خودم را در خرده گیرها که از او کرده ام برای شما فرستادم وی میگوید که در جهان هستی يك (مردمی) جداگانه ای هست که گاهی به یخت این و گاهی بساخت آن درمی آید و خود بخود پایدار است و تنها ریخته ها و ساختهای آن دیگرگون میگردد ».

میدانیم که در این دفتر سخن از وجود کلی طبیعی مبرود و خواه همدانی مانا بر رأی افلاطون رفته است و شیخ که مشائی پیرو ارسطو است میخواهد آنرا نپذیرد ۱۵ و همدانی را نزد بغدادیان شرمنده سازد. اکنون ببینیم که خواه همدانی کیست؟ میدانیم که شیخ در فصل ۱۲ مقاله ۱ فن ۱ منطق و فصل ۱ مقاله ۵ الهی شفا از بود کلی گفتگو کرده و در الهی شفا این شبهه و شک را بدسته از فیلسوف منشان بسته است و از آنها چنین تعبیر نمود: « طائفة ممن يتشخطون التفلسف و لی کسی را نام نبرد مگر این که دانشمند احمد بن زین العابدین عاملی شاگرد و داماد میرداماد (م میان ۱۰۵۴ و ۱۰۶۰) در حاشیه خود بر شفا در همین جا میگوید: « وفيه کنایة الى ابی القاسم الکرهانی ». از سرگذشت کرهانی جز آنچه که در قفطی و ابن ابی اصیبعه آمده است این راهم در بیهقی ص ۳۲ مینگریم که مردی دانشمند بوده و میان او و شیخ رئیس گفتگوئی شده و کار بستیزه و دشنام کشید و شیخ او را گفت که بمنطق کم می پردازی و او بشیخ گفت ۲۵

توهم فربب میخوری وهم فربب میدهی و این گفتگو را شیخ بوزیر امین ابی سعد همدانی نوشته است و روزی کرمانی بشیخ گفته است که حق روشن است و انصاف از میان نرفت چرا سخنان دیگران را خوار میداری. تا گفته‌های خود را ثابت سازی.

- ۵ باز در مباحثات شیخ می بینیم که یکی از پرسندگان همین کرمانی است و باز می بینیم ده پرسش است که همین کرمانی از شیخ کرده و پاسخ گرفت و در مجموعه آثار کیوان قزوینی در تهران بسال ۱۳۰۸ خورشیدی ص ۱۶۲ - ۱۷۱ بچاپ رسید. نیز میدانیم که خرده گیرها که دانشمندان شیراز از «المختصر الاصح فی المنطق» یا منطق نجات کرده اند نزد کرمانی فرستاده اند تا بشیخ برساند و پاسخ گیرد و در اینجا ابن ابی اصیبعه از گفته ابو عید می نویسد که وی یار ابراهیم بن بابای دیلمی بوده و ۱۰ بعلم تناظر (یا بگفته قطبی. علم باطن) می پرداخت پس چنین بدست آمد که کرمانی با شیخ گفتگوها داشت و خرده گیرها از وی میکرد و اگر سخن عاملی درست باشد همو است که این رای را داشته و سخنان او در نزد شیخ شکفت انگیز می آمد و شیخ دانشمندان بغداد را از گفته‌های وی که با آراء دانشمندان ناسازگار بوده است آگاه ساخت

۱۵

آیا میشود که این مرد شیخ ابوالفرج باشد؟ فهرست نگاران و سرگذشت نویسان از دودانشمند یاد میکنند که در روزگار شیخ رئیس میزیستند و بنام ابوالفرج بوده اند یکی ابوالفرج بن ابی سعید یمامی که نزد شیخ می آمد و از گفته‌های وی بهره مند میشد و شیخ پرسشهای وی پاسخ میگفت و از پرسشها و پاسخهای ایندو بنام (تعلیقات) یاد کرده اند و این ابوالفرج فرزند ابی سعید فضل پسر عیسی یمامی ۲۰ پزشکی دانشمند و فیلسوف بوده و میان او و شیخ رئیس پزشکی و جز آن گفتگوها شده است. درباره او کسی نگفت که چنین رای را داشت. دیگر ابوالفرج عبدالله بن الطیب ترسای بغدادی (م ۴۳۵) که با شیخ گفتگوها داشت و او را آزارها کرد. وی در ۴۰۶ پزشک بیمارستان عضدی بوده و از وی پزشکی می آموختند و بر کتب ارسطو شرحها نوشت

ابوالفرج گفتاری درباره نیروهای طبیعی دارد که شیخ رئیس در برابر آن رساله بنام (ابطال حجج رساله ابی الفرج بن الطیب) نوشته و درباره او گفته است، «انه قد کان يقع علينا كتب يعملها ابو الفرج بن الطیب ادام الله عزه في الطب و نجدها صحيحة مرضية خلاف تصانيفه التي في المنطق والطبيعيات وما يجري معها». شیخ پزشکی او را می‌پسندد ولی از نگارشهای منطقی و طبیعی او نکوهش میکند. باز شیخ درباره نگارشهای او در (مباحث) میگوید که سزاوارست آنها را بفروشنده آنها برگرداند.^۱ رساله اقوای طبیعی ابوالفرج و رد شیخ هردو در همین کتابخانه در دفتر شماره ۱۰۷۴ هست. ابوالفرج رساله در عقل دارد که در دفتر شماره ۲۵۳ این کتابخانه هست و این عبارت در آن دیده میشود: «فاذا وصلت اليه (العقل) الحواس صور الاشخاص من خارج بتوسط القوة المتخيلة يسمى عقلا بالفعل منطبع بالاشخاص فاذا فصل العقل تلك الصور واستخرج الكلّي فيها تسمى قوة مميزة» و پیداست که وی درست رای مشائیان دارد و کلی را گرفته از صورتهای محسوس میداند نه موجود جداگانه در خارج، پس نمیتوان گفت که شیخ در این نامه ابوالفرج بن الطیب را می‌خواهد رد کند

این نکته را نیز باید گفت که شیخ در این نامه که بدانشمندان بغداد نوشت نمیکوید که آن دانشمند همدانی بوده و همین اندازه میگوید که او را در همدان دیده است پس از این رهگذر اشکالی نیست که آن دانشمند کرمانی یا بغدادی باشد ولی باید جستجوی بیشتری کرد دید که چه کسی در آن روزگار چنین رای شکفت‌انگیز را داشته بود. گرچه عاملی در این که او را ابوالقاسم کرمانی دانست سندی نشان نداد ولی تا مدرك دیگری بدست نیاید سخن او ارزشی خواهد داشت ۲۰ اکنون باید دید که جنگ و ستیز ایندو بر سر چیست؟ از این رساله پیداست که همه گفتگوهای شیخ و مرد همدانی درباره بود کلی طبیعی بر روی این نکته است که

۱- دیده شود بیهقی ص ۲۷-۲۸-۱۸۹ و ابن ابی اصیبه ج ۱ ص ۲۳۹-۲۴۰ و ج ۲ ص ۲۰ و شهر زوری در تاریخ حکمانسخه شماره ۸۵۶ این کتابخانه برك ۱۲۵ الف و ترجمه آن بشماره ۴۲۷ برك ۱۷۲ الف و قنواتی شماره ۱۴۵ و طریحی ص ۱۰۷ و ۱۱۶ و غنی ص ۸۳

آیا میشود يك چیز در چند جا باشد و بچند گونه در آید شیخ میگوید چنین چیزی نمیشود و پس از شیخ هم حاشیه نگاران و شارحان و دانشمندان دودسته شدند برخی مانند محقق خوانساری در حاشیه الهی شفا در همین مسئله میگوید: «آنچه را که بتوان شمرد و یکی دانست در چند جا نخواهد بود و بچند گونه در نخواهد آمد ولی چیزی که مانند (مردمی) شمردنی نباشد و در معنی یکی باشد میتواند در چند فرد پیدا شود» باز میگوید: «شیخ نتوانست اشکال را پاسخ گوید و گره مطلب را بگشاید وی نتوانست در باره کلی طبعی بررسی کند و سخنانش پیوستگی ندارد و خود در شك است» و پیرزاده محمد رفیع شاگرد مولانا رجبعلی در (المعارف - الالهیه) میگوید: «کلی در جزئیات هست و طبیعت متکثر میتواند در چند جای باشد و چندین صفت ناسازگار پذیرد»

۱۰

دانشمند ابوالحسن تنکابنی در (البضاعة المزجية) گوید: «کلی موجود واحد نوعی است و میتواند در چند جا باشد و چند صفت پذیرد». دسته دوم کسانی هستند که کلی را موجود خارجی نمیدانند و روا نمیدارند که یک چیز در دو جا باشد یا دو صفت ناسازگار پذیرد و از آنها است ابن رشد اندلسی که در کتاب (مابعد الطبیعه) چاپ دکن بسال ۱۳۶۵ ص ۵۵-۶۰ و در (تفسیر مابعد الطبیعه) چاپ بیروت بسال ۱۹۴۲ جلد ۲ ص ۹۷۶-۹۸۲ در این باره گفتگو نمود.

۱۵

باز محقق سبزواری و دیگرانند که بود يك چیز را در چند جا و در آمدن آن بچند صفت را محال میدانند. خود شیخ در دانشنامه چنین میگوید: «تا قومی پنداشته اند که یکی نفس است، که وی بعینه اندر زید و اندر عمرو است... و اما شاید که بیرون نفس و وهم و اندیشه یکی مردمی بعینه بود یا یکی سیاهی بعینه، و وی اندر هر چیزی از مردمان و از سیاهان موجود بود».

۲۰

باز در نجات این عبارت دیده میشود: «انسانیه فی الوجود و هی بعینها محموله علی کل واحد.... فهذا غیر موجود....»

بهمینار آذربایگانی در تحصیل میگوید: «کلی در ذهن است و بس و گرنه

۲۵

می باید يك فرد هم دانا و هم نادان باشد.

سبزواری در حاشیه الهی شفا به پیروی از شیخ این امر را محال میدانند و سخنان خوانساری را رد میکند و در چند جا باین نامه شیخ و مخالف او اشاره میکند و میگوید «و مذهب الشیخ انه لیست انسانیة واحدة موجودة يعرض له خصوصیات - الاشخاص و يزول مع بقائها بحالها كما هو رای بعض معاصریه و قد ذكر ذلك فی مواضع و فصله فی رسالة انفدها الی دار السلام» - «هذا رد علی من زعم ان انسانیة زید و انسانیة عمرو معنی واحد ... كما هو رای جماعة كبعض معاصریه و غیرهم» - «و نقل الشیخ عن بعض معاصریه ان فی الوجود انسانیة واحدة ...» در این جا اندکی از عبارت همین نامه را میآورد و پیدا است که سبزواری نامه شیخ را در دست داشت ولی هیچ نمیگوید که آن مرد کیست

در رساله (وجود واجب) شماره ۸۴۹ همین کتابخانه (برگ ۶-۷) عبارتی از خواجه طوسی دیده میشود که در پاسخ قونوی گفته است و در بر سرش و پاسخ آندو که در همین کتابخانه هست (شماره ۱۰۲۲ برگ ۱۶۶ الف، پاسخ و پرسش ۳) آنرا می بینیم و خلاصه آن اینست: «معین بر چند تا گفته نمیشود زیرا اگر در همه باشد پس یکی نیست بلکه چند تا است بلکه اشتراك کلی بحمل است و آنهم عقلی است» باز در همانجا از شرح مفتاح الغیب شمس الدین فناری سخنی میآورد که خواجه را رد میکند و میگوید: «يك چیز میتواند چند صفت پذیرد. کلی را با جزئی و دیده را با نادیده نباید سنجید و حقیقتهای همانند می توانند يك هستی داشته باشند» مانند این عبارت در شرح مفتاح الغیب چاپ تهران بسال ۱۳۲۳ ص ۱۸۴ دیده میشود

فیلسوف شیرازی در حاشیه شفا چنین می نگارد: «گماز عمه بعض معاصریه ان المہیة من حیث هی واحدة فی الخارج قد عرض لها جمیع التخصصات الخارجیة ... حتی انسانیة زید بعینها انسانیة عمرو» باز از پیشینیان ابوالعباس لوکری فیلسوف خراسان در بیان الحق بضمن الصدق همان گفته های شیخ و بهمنیار را میآورد و پذیرفتن يك چیز چندین عرض را محال میداند از دانشمندان اخیر فرزانه سبزواری است که

که در منطق شرح منظومه چنین می نویسد :

« وقد صادف الشيخ في مدينة همدان رجلا من العلماء كبير السن عزيز المحاسن

يقول ان الطبيعي موجود بوجود واحد عددي في ضمن افراده »^۱

نگارنده (المثل العقلية الافلاطونية) که پس از مرگ عبدالرزاق کاشی م ۷۳۶

- و گویا پیش از ۷۴۰ نگارش یافته باشد در راه سوم برای اثبات مثل گفتار ابن سینارا
در مقاله ۵ فصل الهی شفا (ص ۷ - ۴۸۶) می آورد و در برابر گفته او، « قد وقع
منه الشبهة في زماننا هذا الطائفة ممن يتشخط في التفلسف » چنین میگوید: « وهذا الوجه
لبعض معاصري الشيخ اورد على سبيل القدح في الحكمة لاعلى انه مثبت لوجود المثل
وهو دال على وجودها » میگوید که این مرد از طرفداران مثل افلاطونی نیست ولی سخن
او آثر اثبات میکند. گویا نگارنده این کتاب نامه شیخ را ندیده و همین اندازه است که
وی در دلیل دوم برای نبودن مثل بمبنای سخنان شیخ و مرد همدانی اشاره میکند
و میگوید: « ان الشئ الواحد وحدة عقلية يجوز ان يكون موصوفا بالصفات المتقابلة
معاً »^۲

از آنچه تا کنون گفته شد آشکار میگردد که این نامه چنانکه محقق سبزواری

- و حکیم سبزواری نشان داده اند از بورسیناست و او هم بسیار بدین مطلب ارج می نهاد
چنانکه در فصل ۱ مقاله ۵ و فصل ۲ مقاله ۷ الهی شفا بدان پرداخته است و میرساند
که سخن مرد همدانی در گروهی اثر کرده بود و شیخ میخواست به بطلان آن راهوید و اساسا

۱ - دیده شود الهی شفا چاپ تهران مقاله ۵ فصل ۱ ص ۷-۴۸۶ و نجات الهی مقاله

۱ فصل تحقیق کلی و تحصیل بهمینار کتاب ۲ مقاله ۳ فصل کلی و جزئی و بیان الحق لو کری

شماره ۲۵۰ این کتابخانه برك ۱۸۸ تا ۱۸۸۸ (فصل ۲۵ مابعد الطبیعه) و دانشنامه علامی آغاز
علم برین دانستن کلی و جزئی و حاشیه شیرازی چاپ تهران ض ۱۸۸ حاشیه خوانساری شماره
۲۶۴ برك ۱۲۴ ب ۱۱۸ و ۱۱۹ و حاشیه سبزواری شماره ۲۴۳ بر گهای ۱۱۳ تا ۱۲۴
و شرح منظومه چاپ تهران ۱۲۹۸ ص ۲۲ و المعارف الالهیه شماره ۲۹۰ برك ۹۶-۱۰۲
و شرح و ترجمه فارسی سپاهانی بر شفا مقاله ۵ فصل ۱ شماره ۲۵۱ برك ۱۸۲ ب از این
کتابخانه

۱ - دیده شود : المثل العقلية الافلاطونية چاپ بدوی در مصر بسال ۱۹۴۷ ص ۴۳

و بداشمندان بغداد می نویسد . که این مرد این رای شکفت انگیز را از شما میداند و در این نامه و همچنین در شفا و در دیگر کتابها دلائل او را می آورد و رد میکند این هم گفته شود که پایه سخنان شیخ و ابن رشد در این زمینه از خود ارسطو است و این فیلسوف در دفتر ۷ (Z) الهی فصل ۱۳ و ۱۴ از کلی و مثال گفتگو نمود و در بند ۱۰۳۹ ب فصل ۱۴ گفته است :

«اگر ذات حیوان در دو یا چند پا باشد مجال خواهد بود زیرا که صفت های متضاد در یک زمان و در یک جوهر و در یک شخص فراهم خواهند آمد^۱
اینک آغاز و انجام رساله را می آوریم

آغاز: سلام الله علی مشائخ العلم والحکمة بمدينة السلام مد الله فی اعمارکم و زاد فی الخیرات لدیکم... ان رجلا من اهل بخارا احب الفلسفة ... حتی بلغ مدينة همدان فصادف بها شیخاً کبیراً غریزاً بحاسن وافر العلوم

انجام : فهذه صورة المسئلة التي جرت (بیني) وبين هذا الشيخ فی مذهب نفسه . مقالة انفذت الى مدينة السلام فی يوم الجمعة . والحمد لواء العقل والحيوة [۳۳]

این نسخه شماره سومی دفتری است که دارای ۴ رساله میباشد و از روی ۱۵ دونه نسخه ای که در دو مجموعه شماره ۱۲۱۶ (برک ۱۱۲ الف تا برک ۱۱۴ ب) و شماره ۲۹۱۲ (برک ۲۶۸ تا برک ۲۶۹) مدرسه عالی سپهسالار تهران هست رونویس شده و با هر دو برابر گردید و بجز این دو نسخه در تهران کسی نسخه دیگر نشان نداده و قنواتی در فهرست خود هم نامی از این نبرد

این نسخه بخط نسخ تازه و ۲۶ صفحه میباشد
(همه دفتر ۱۱۷ ص) - کاغذ فرنگی - جلد مقوای
اندازه ۱۷/۱۰ و ۱۲×۹ س ۷

[۲۹] رساله فی تحقیق الکلیات (عربی)

از قطب رازی فیلسوف و منطقی نامور ایرانی که در این دفتر از قواعد مربوط بکلیات پنجگانه منطق گفتگو میکند و در پنج فصل است و در هر فصلی یک قاعده ۲۵

۱- دیده شود ترجمه فرانسوی الهی ارسطو از تریکو ج ۱ ص ۲۹۶ و تفسیر ما بعد الطبعه ابن رشد ج ۲ ص ۹۸۸ ترجمه عربی در اینجا مانند دیگر جاها بسیار نارسا میباشد و آمیختگی دارد

میباشد و پس از این فصلها يك خاتمه دارد در ردسه شبهه آنگاه يك وصیت است و رساله بیایان میرسد و این رساله در همامش شرح مطالع رازی در ایران در چاپخانه سیداسدالله بوسيله محمدرحیم بن حاج محمدباقر خوانساری در ۱۳۱۵ بچاپ رسید و آغاز وانجام چاپی و نسخه خطی ما نزدیک بهم است و در نسخه ما عنوان فصل ندارد و تنها همان (القاعده الاولى ... والثانیه ...) آورده شده است

۵

[۳۴]

این نسخه بخط نسخ از همان عبدالواحد سیواسی نویسنده نسخه محاکمات

۲۷۷ قطب رازی است و محاکمات شماره یکم و این رساله شماره دوم این

مجموعه میباشد و از برگ ۲۲۶ الفنا برگ ۲۲۸ ب است و برگ آخرین

- ۱۰ آن از بالا و صالی شده و چند سطر خوانده نمیشود و محمد بن سدیدالدین اسنوی دمشقی در پایان مینویسد که این رساله استاد (ادام الله ایامه) را هم در پایان ع ۲ سال ۷۶۴ مقابله نمودم

نشانه های نسخه در زیر عنوان محاکمات خواهد آمد

[۳۵]

- ۱۵ این نسخه شماره دوم دفتری است که شرح منازل السائرین نیز در آن

هست و از برگ ۴۲ تا برگ ۴۶ ب این دفتر که بخط تعلیق ریز در مدرسه

سلطانیه سمرقند در پنجشنبه ۲۰ شوال ۸۱۳ نوشته شده است

(۴۰۴ برگ) - کاغذ قرمف سمرقندی جلد تیماج زرد مقوایی

اندازه ۱۷×۱۳ و ۱۴×۱۳ س ۲۱

[۳۰] رساله فی حل شبهة جذور الاصل (عربی)

پیش از این در شرح (حیره الفضلاء) خفری گفته ایم که شبهه هائی در میان

دانشمندان مکارا رواج داشته و ارسطو بکشودن برخی از آنها پرداخته است. در

کتاب مغالطه ارغنون و در فن مغالطه شفا که گزیده از آن است پاسخ برخی از آنها

و نیز شبهه های پارمنیدس و زنون و پروتاگوراس را می نکریم فارابی در (اوسط)

- ۲۵ بویژه در (مغالطه) بسیاری از اینها را آورده و گره گشائی کرد. در باره شبهه (دروغگو)

که از مکارا آمده است فارابی در شرح فن قیاس ارغنون ارسطو از این شبهه یاد

۴۳۷۵۳

میکند و بدین عبارت آنرا میآورد : (کل ما نكلام به فهو باطل)^۱

این رساله نیز در گشودن این شبهه است و از محمد سراب پسر عبدالفتاح تنکابنی است . وی از فیلسوفان بوده و در سالهای ۱۰۸۸ و ۱۱۰۶ میزیسته و این رساله را در میانه ماه جمادی یکم سال ۱۰۹۷ نوشته است . وی در این رساله از نقد التنزیل خواه طوسی میآورد که در آنجا گفته :

در این قضیه (کل کلامی کاذب . هر چه میگویم دروغ است) خبر با مخبر عنه دوتا نیستند تا احتمال راست و دروغ در آن برود . باز مینویسد که ابن کمونه در اینجا گفته است که : احتمال حکم بر است یا دروغ بودن با این ناسازگار نیست که قضیه خود بخود نه راست باشد نه دروغ و خود تنکابنی در گشودن این شبهه چنین میگوید که خبرهای متداول یا راست است یا دروغ و این قضیه و خبر استثنائی است

آغاز: الحمد لله رب العالمین . . . شبهة مشهودة بشبهة جذر الاصم تقریرها ان يقال اجتماع التقيمين واقع

انجام . قد عرفت ما فید من ان مانع الاتصاف مانع الامكان ایضا هذا ما تيسر للعبد ... محمد بن عبدالفتاح التنکابنی فی حل هذه الشبهة حرره فی اواسط شهر جمادی الاولى من شهر سنة ۱۰۹۷ سبع وتسعين بعد الالف من حجرة خير البرية علیها جرها الف السلام والتحية

[۳۶]

این نسخه شماره ششم دفتری است که دارای ۹ رساله است : اسطرلاب طوسی و آملی و هفت رساله از همین تنکابنی در فقه و اصول و طبیعی و الهی و منطق . این رساله از برك ۹۶ ب تا ۹۹ الف میباشد و محمد بن حبیب گیلانی در ۱ ذی حجه ۱۱۰۵ در روز گار تنکابنی بخط تعلیق نوشته است و حاشیه (منه مد ظله العالی) دارد .

(همه دفتر ۱۸۷ برك) كاغذ فرنگی . جلد نیمه جلدی

اندازه : ۲۴×۱۴ و ۱۴×۱۴ . ۱۸ س

۲۵

۱- دیده شود! نسخه شماره ۹۴۹ کتابخانه مجلس شورای ملی در تهران (بخشیده آقای طباطبائی) که شرح فن عبارت (برگ ا تا برگ ۱۷۲) و شرح قیاس (برگ ۱۷۳ تا برگ ۳۲۲) در آن هست و این شبهه در برگ ۲۴۶ آن آمده است

- مسئله وضع الفاظ از روزگار باستان تا کنون مایه گفتگو و گیرودار فیلسوفان و ادیبان می باشد. نخستین بارد مکریتس یونانی گفته که لفظها را مردم وضع میکنند و شاگردش هرموگنس وضع الفاظ را اختیاری دانست ولی کراتولس وضع آنها را ذاتی و توقیفی پنداشت. افلاطون کتابی در مسئله الفاظ بنام کراتولس نوشته و در آن رأی آندو را نپذیرفت و ارسطو هم بوضع بشری قائل شده و در آغاز عبارت از آن یاد نمود و پیروان او نیز بدین رای بوده اند. این مسئله میان همه دانشمندان یونانی و اروپائی گفته می گشته تا اینکه امروزه در روانشناسی جائی برای خود باز نمود و کتابها در آن نوشته شد. دانشمندان خاوری از فیلسوفان و ادیبان و اصولبان این بحث را از کتابهای افلاطون و ارسطو گرفته اند و برخی پیروی از شاگردان هراکلیتوس که می گفته اند خدایان لفظها را بمردم داده اند وضع الفاظ را خدائی دانستند و دسته وضع را ذاتی پنداشته اند و بیشتر آنها وضع تخصیصی یا تخصصی گفته اند و سیوطی در (المزهر) از وضع حکائی Onomatapée نیز یاد نمود که امروزه زبان شناسان اروپا میگویند و بنابر آن الفاظ مردم در آغاز گرفته از آواهای طبیعی^۱ و نمایش آنهاست. مسئله وضع در کتب اصولی امروز نیز دیده میشود و ۱۵ بهترین رساله که درباره وضع اسم و حرف و تقسیم الفاظ موضوع نوشته شده رساله ایست کوتاه از قاضی عضالدین ایجی که بسیار معروف می باشد.

آغاز: هذه رسالة افادتها المولى الاعظم عضدالمله والدين ... حيث قال هذه فائدة مشتملة على مقدمة و تنبيه و تقسيم . المقدمة : اللفظ قد يوضع لشخص بعينه

- انجام . بعضهما مكان بعض اذا لمعتبر الوضع ۲۰

این نسخه رساله چهارم دفتری است که دارای شش رساله می باشد و بخط

نسخ محمد علی است که در ۱۳۰۰ این رساله را نوشت و از برك ۲۰ ب

است تا برك ۲۶ ب و حواشی دارد بتعلیق شکسته و در پایان آنها رمز

- (س سره) نوشته شده و گویا از میرسید شریف باشد که حاشیه بر این رساله نکاشت ۲۵
نشانه نسخه دنبال (آداب البحث) ایجی یاد گردید

شرح آداب البحث

(عربی)

[۳۲]

این شرح از قاضی میرحسین بن معین الدین میبیدی یزدی (م ۹۱۰) است که بر (آداب البحث) سمرقندی نگاشته است و در این شرح از بهشتی یاد میکند (برک ۴ الف) سمرقندی رساله خود را برای نجم الدین عبدالرحمن سمرقندی ساخت و چندتن بر آن شرح نوشتند.

۵ — قطب الدین گیلانی زنده در ۸۳۰ که شرح آمیخته‌وی در تاشکند بسال ۱۸۹۴ بچاپ رسید

۶ — کمال الدین مسعود شیروانی رومی شاگرد شاه فتح‌الله زنده در سده نهم که آنهم شرحی آمیخته نوشته است

۱۰ ۳ — فاضل علاء الدین ابی‌العلا محمد بن احمد بهشتی فخر خراسان شرحی به (قال و اقول) بنام (مآرب) نوشته است

۴ — ابی‌حامد که شرح مبسوطی دارد

۵ — علامه شاسی که شرح آمیخته‌ای دارد

۶ — عبداللطیف بن المومن بن اسحاق بنام (کشف‌الابکار)

۱۵ ۷ — برهان الدین ابراهیم بن یوسف بلناری که شرحی به (قال و اقول) دارد^۱

آغاز متن : المنة لواهب العقل

آغاز شرح : الحمد لله الذي جعلنا باحثين عن ذاته ناظرين في صفاته...

يقول... حسين بن معين الميبدي... ان اشرح الرسالة المشهورة في آداب البحث للمولى...

۲۰ شمس الدین السمرقندی

انجام متن : وان يكن يلزم العلية وبها يحصل المقصود كما مر

انجام شرح : في الشق الاول من الترديد و هذا مثال ثالث لما ذكرنا في التنبيه

الاول والله الحمد اولا و آخر ا و باطنا و ظاهرا

[۳۸]

- این نسخه بخط تعلیق و متن بشنگرف است و عبدالله بن شمس الدین بن نجم الدین در محرم ۹۴۶ آنرا نوشته و در پایان چنین مینویسد: (منع عن نقلها سائلا معلل نقضه ملازمه سنداللازمه الیقین و معارضه مناقض الدین عبدالله بن شمس الدین بن نجم الدین اواسط محرم ۹۴۶) وزیرمهریکه زده شده عبارتی از نویسنده هست که میرساندوی شیعی است و درست خوانده نمیشود
- (۴۰ برگ) کاغذ قرمه سمرقندی -- جلد تیماج مشکو ساده
اندازه ۱۹×۱۴ و ۱۱×۷ س ۱۷

[۳۳] شرح آداب البحث (عربی)

- یکی از نگارشهای معروف در (آداب بحث) رساله ای است از شمس الدین محمد بن اشرف سمرقندی (م نزدیک ۶۰) نگارنده (قسطاس المیزان) و (صحائف) که در سه فصل است
- ۱ - تعریفات ۲ - ترتیب بحث ۳ - مسائلی که خود در آن آورده است . این رساله را شرحها است یکی همین است که گویا از کمال الدین مسعود شیروانی رومی (سده ۹) باشد و شرحی است آمیخته با متن .
- آغاز: الحمد لله رب العالمین ... قال ... شمس الملة والدین محمد السمرقندی
المنة علينا من عدل و اهب الفضل النعم
انجام . كما في الشق الاول من الترديد المذکور والله اعلم بالصواب

[۳۹]

- این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای هفت رساله است و از برگ ۱۶ است تا برگ ۳۶ و بخط نسخ و در شهر امامیه در مدرسه چله خانه در ۱۰۹۱ نوشته شده و روی متن خط کشیده است و حواشی دارد
- (همه دفتر ۱۱۴ برگ) -- کاغذ فرنگی -- جلد تیماج مشکو ضری
اندازه ۲۱×۱۵ و ۱۴×۱۵ س ۱۵

[۳۴] شرح آداب البحث (عربی)

قاضی عضدالدین عبدالرحمن ایجی (م ۷۵۶) متکلم نامور ایرانی در آداب

بحث رسالهٔ نکاشته که در شماره ۸۸۳ (۲) یاد گردید و مولانا محمد حنفی تبریزی مرده در بخارا نزدیک ۹۰۰ آنرا شرح نموده و در آن بحواشی میرسید شریف نگریسته است و این شرح آمیخته بامتن میباشد

آغاز: الحمد لله العظیم حمدایلیق بذاته . الحمد لك جعل الله مخاطبا تنیها
 ۵ علی القرب

انجام : وبالجمله الفرق ليس على ما ينبغي وان ختم الكلام على هذا القدر لئلا
 ينجر الى الملل اعلم ان الحواشی المنسوبة الى المحقق الشريف... لهذه الرسالة لما لاحظتها
 في نسخ متعددة وجدت بعضها سقيمة ولم يبق اعتماد عليها لم التزم نقلها بل قررت الكلام
 على وجه لاحظته ووقع تقرير انها موافق لثقتي... وبعضها غير موافق له، فان وجدته
 ۱۰ حقا فاتبعه والا فاصلحه فان الله لا يضيع اجر المحسنين

[۴۰]

این نسخه شماره سوم دفترست که دارای ۶ رساله میباشد و در برگهای ۱۰
 ۸۸۳ الف تا ۲۰ ب و بخط نسخ محمد علی است که در رمضان ۱۳۰۰ آنرا نوشت
 و حواشی دارد بخط تعلیق شکسته
 نشانه نسخه در دنبال (آداب البحث) استرادی و ایجی یاد گردید

[۳۵] شرح آداب البحث (عربی)

این کتاب شرحی است بر رساله (آداب البحث) و (حسینیة) نام دارد و
 نگارنده شرح و متن دانسته نشد. این شرح بامتن آمیخته است
 آغاز: یامن وقفنا لوظائف البحث و کلمه یامشترکه بین الاحوال الثلث

۲۰ انجام : مع ان هذا اشنع وجوه الالزام وعلى الله التوكل والاعتصام

[۴۱]

این نسخه شماره چهارم دفتری است دارای هفت رساله و از برك ۳۹ ب تا برك
 ۵۸ ب میباشد و بنسخ نوشته شده و مجدول بشکرف است و روی متن خط
 سرخ کشیده و حواشی دارد. در پایان این نسخه نوشته شده : (تمت الحسينيه)

فی سنه احدى وستين و مائه والف فی رجب ۲۰) پس این نسخه در ۲۰ رجب ۱۱۶۱
نوشته شد

نشانه همه دفتر در دنبال شرح (آداب البحث) سمرقندی نوشته شد

[۳۶] شرح تهذیب المنطق (فارسی)

- این شرحی است بر تهذیب المنطق تفازانی (م ۷۹۲) که ملا عبدالرزاق بن
علی بن حسین گیلانی لاهیجی (م ۱۰۷۲) متکلم فیلسوف شیعی بفارسی نوشته است
آغاز: الحمد لله الملهم الصواب... فیقول... عبدالرزاق بن علی بن الحسین
اللاهیجی... که این کلمه چند است در شرح تهذیب المنطق
انجام. یعنی ذکرش مقاصد مناسبی است از ذکرش در مقدمه. هذا آخر
ما اردنا ایراده فی شرح هذا المختصر والحمد لله الذی وقفنا للاثمام... برحمتک
یا ارحم الراحمین

[۴۲]

این نسخه بخط نسخ و روی من خط سرخ کشیده شده و در ۱۰۹۹
عبدالواحد بن حاجی محمد امین شیرازی آنرا نوشت

۱۵ (۸۷ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده
اندازه ۱۹×۹ و ۱۲×۶ س ۱۷

[۳۷] شرح تهذیب المنطق (فارسی)

شرحی است که مولوی عنایت الله هندی بر تهذیب المنطق سعدالدین مسعود
هروی تفازانی خراسانی (م ۷۹۲) نوشته است

- آغاز: بك ثقتی... الحمد، حمد در لغت و صنفی است بجمیل اختیاری بر جهت
تعظیم و تبجیل نه بطرین سخریه و استهزاء
انجام. وهذا بالمقاصد اشبه یعنی آنچه مذکور شد در ثامن از رؤس ثمانیه
بمقاصد اشبه است و این ظاهر شد از بیان مذکوره

[۴۳]

این نسخه بخط تعلیق و متن بشنکرف و در نیمه روز یکشنبه بسال ۱۲۰۸ نوشته شده است و شرح از برك ۱ ب است تا برك ۷۷ ب و در برك ۱ الف چنین نوشته شده، «شرح تهذیب المنطق مولوی میا عنایت‌اله هندی من مملکاتی وانا العبد الاقل بن مرحوم مبرور نجم‌اله و الدین القندرهای عبداله الشهیر بجاجی آخند» در برك ۷۷ ب دارد: «مالک‌هبة الدین محمد اسمعیل ابن محمد عابد» در برك ۸۰ الف عبارتی بی نقطه دارد که درست خوانده نشده و برخی از آن چنین است: «شرح تهذیب میا عنایت‌اله از یاران ... محمد شفیع مدرس که در مسجد محبوری درس ... حواشی ملا عبدالغفور...»

در برك ۷۹ ب از (مختصر کتاب النفس) منسوب به سبط و چند سطر بی نوشته شده و در این کتابخانه چندین نسخه کامل از آن هست
(۸۰ برك) — کاغذ ترمه سمرقندی — جلد مقوای
اندازه ۱۲×۱۹٫۵ و ۷٫۵×۱۲٫۵ س ۱۸

(عربی)

شرح شمسیه

[۳۸]

سعدالدین تفتازانی (م ۷۹۲) بدرخواست دوستان شمسیه دیران قزوینی را شرح نمود و در آن بشرح قطب رازی نگریسته آنچه را که می‌پنداشت رازی نگفته است آورد وی این شرح را در روزگار رازی نگاشته است
شرح تفتازانی در آستانه بسال ۱۳۱۲ چاپ سنگی شده (معجم المطبوعات ص ۶۳۷)

[۴۴]

۲۰

مقاله ۱ این نسخه بنسخ و با عنوانهای شنکرف است و عبداللطیف بن ابی عبداله محمد القاضی آنرا نوشت و مقاله ۲ آن بخط تعلیق وحید بن اسمعیل بن احمد المختار الحسینی الحوروقی در روز چهارشنبه ششم رمضان سال ۹۲۷ آنرا نوشته است

(۱۲۰ برك) — کاغذ ترمه سمرقندی — جلد تیماج سبز ساده
اندازه ۱۳×۱۸ و مقاله ۱ (۷٫۵×۱۲٫۵ س ۱۹) و مقاله ۲ (۸×۱۲ س ۱۷)

(فارسی)

شرح گبری

[۳۹]

میرسید شریف علی بن محمد گرگانی حنفی متکلم و فیلسوف عارف ادیب

ایرانی (۸۱۶م) که شاگرد قطب رازی و استاد دوانی بوده است کتابی بفارسی بنام کبری در منطق دارد که بارها در ایران بچاپ رسید و طلاب مدارس قدیم در آغاز کار آنرا میخوانده و میخوانند

- عصام الدین^۱ ابراهیم بن محمد بن عربشاه اسفرائینی م ۹۴۳ دانشمند ادیب منطقی اشعری حنفی و شاگرد جامی شرحی بر کبرای گرگانی نوشته است
- ۵ آغاز: ... شریعت او متحیرند و به متابعت او مستظهرند چنین گوید خادم کمین اهل دانش و یقین ابراهیم بن محمد بن عربشاه الاسفرائینی معروف بعصام الدین که این فوائدی است ... بر فارسی منطق ... سید شریف
- انجام: و گفته اند که این قسم مجرد احتمال عقلی است و معلوم نیست که در اقیسه یافت شود والله تعالی اعلم والحمد لله رب العالمین علی الاتمام والوصول
- ۱۰ الی المرام

[۴۵]

این نسخه بخط تعلیق شکسته و اندکی از آغاز را ندارد و شرحی است
 ۱۴ آمیخته با متن که روی آن خط سرخ کشیده شده

۵ (۸۸ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد یماج سبز ساده مقوای
 اندازه ۱۵×۱۵ و ۱۱×۱۴ س

[۴۰] عبارة الفضلا فی حل شبهة جذر الاصل (عربی)

- محقق خفری این رساله را در حل شبهه (دروغگو) که از نحله مکارا بدانشمندان خاوری رسید و بشبهه جذراصل مشهور گردید نوشت و بدان نام عبارة الفضلا داده است و در این رساله بحل دوانی اشاره میکند
- ۲۰ آغاز: قداجاب الحضرة الجلالية المحمدية حلت افادته عن هذه الشبهة بان قول القائل كل كلامي في هذا الساعة كاذب
- انجام: فان صار هذا الجواب مقبولا عند العلماء حقيقا بان يسمى عبارة الفضلاء

[۴۶]

این رساله شماره ۱۱ دفتری است که دارای ۵۱ رساله است و بخط شکسته
 ۱۰۳۵ تعلیق ریز میباشد و با عناوینهای شنکرف و ازس ۱۱۰ تا ص ۱۱۱ نشانه‌های
 نسخه در (بخش ۱ این فهرست) یاد گردید

[۴۱] فصول يضطر اليها عند الشروع في المنطق (عربی)

این رساله را فارابی دره فصل نگاشته و اندکی از مطالب منطقی که پیش
 از پرداختن بآن هنرشایسته است بدانند در آن آورد در فصل ۱ میگوید در هر هنری
 باید بزبان همان هنر گفتگو نمود و در ۲ مبادی قیاس را بر شمرد و در ۳ آشکار
 ساخت که دو چیز بچند گونه میشود با هم پیوندند و در ۴ اقسام تقدم را آورد و
 ۱۰ در ۵ که از همه فصلها درازتر است لفظ مفرد و مرکب و اسم و کلمه و ادات را
 شناساند

متن عربی این رساله بخط عبری در پاریس بشماره ۳۰۳ هست و سه
 ترجمه عبری دارد ۱- از موسی بن لادخیس یهودی ۲- از صموئیل بن طبون ۳- از
 شالمون بن ایوب

آغاز. فصول يشتمل علی جميع ما يضطر اليه معرفته من اراد الشروع في صناعة
 ۱۵ المنطق من كلام المعام الثاني ... الفارابی . قال هذه المقالة يشتمل علی خمسة فصول
 انجام . فالقول الاول هو وحد الحائط والثاني رسمه وكذلك الامر في سائر
 الاشياء

[۴۷]

این نسخه در دفتری است که چندین نگارش فلسفی و منطقی فارابی در آن
 ۲۴۵ نوشته شده و از برك ۱۰۷ ب تا برك ۱۱۰ الف و بخط نسخ خوش میباشد .
 نشانه‌های نسخه در دنبال (الاولی) یاد گردید

[۴۲] الفوائد الفناریة (شرح ایساغوجی) (عربی)

فروریوس صوری (۲۳۲ یا ۲۳۳-۳۰۴ م) رساله‌ای بنام ایساغوجی که

که دیباچه‌ای است بر ارغنون ارسطو نوشته و در آن از پنج کلی گفتگو نمود و دانشمندان خاوری آنرا یکی از دفتر های ارغنون بشمار آورده و در آغاز کتابهای منطقی آنها مباحث فروریوس دیده میشود و ابی‌العباس احمد بن محمد بن مروان سرخسی کشته در ۲۸۶ و موفق‌الدین عبداللطیف بن یوسف بغدادی کتاب ایساغوجی نوشتند
 ۵ اثیرالدین ابهری رومی (م ۶۶۰) شاگرد فخر رازی که در روزگار زین‌الدین کشی و قطب‌الدین مصری خراسانی و افضل‌الدین خونجی مصری و شمس‌الدین خسروشاهی دمشقی میزیسته است و از فیلسوفان ایران بشمار است رساله دارد در منطق بروش متاخران که همه بابهای این علم را در آن آورد و بدان نام (ایساغوجی) داده است و این رساله را دانشمندانی چند شرح کردند :

- ۱۰ ۱- حسام‌الدین حسن کاتی (م ۷۶۰) به (قال و اقول) که نسخه از آن در کتابخانه مجلس بشماره ۱۲۷ (ج ۲ فهرست ص ۶۶) و در کتابخانه آستانه طوس بشماره ۱۳۳ (ج ۱ فهرست فصل ۲ در منطق ص ۳۸) هست
- ۲- شریف نورالدین علی بن ابراهیم شیرازی شاگرد میرسید شریف کرگانی (م ۸۶۲)

- ۱۵ ۳- شیخ زکریا بن محمد انصاری قاهری م ۹۱۰
- ۴- حکیم شاه محمد بن مبارک قزوینی م ۹۶۶
- ۵- مصلح‌الدین مصطفی بن شعبان سروری م ۹۶۹
- ۶- فاضل عبداللطیف عجمی که برای علاء‌الدین کیقباد نوشته است
- ۷- شیخ شهاب‌الدین ابی‌العباس احمد بن محمد آمدی (شرحی است آمیخته

۲۰ و مبسوط)

- ۸- خیرالدین تبلیسی به (قال و اقول)
- ۹- عمادالدین یحیی بن علی فارسی که نسخه از شرح وی بشماره ۱۳۸ در کتابخانه آستانه طوس (ج ۱ فهرست فصل منطق ص ۳۹) هست
- ۱۰- خیرالدین خضر بن عمر عطوفی
- ۱۱- محمد بن ابراهیم حنبلی حلبی

نورالدین علی بن محمد اشمونى م ۹۰۰ ایساغوجى ابهرى را بنظم در آورد
و عبدالرحمن بن سیدی محمد و شیخ ابراهیم شبستری م ۹۲۰ نیز آنرا بنظم در آورده،
مفسر آنرا شرح کردند^۱

شمس الدین محمد بن حمزه فناری (۷۵۱ - ۸۳۴) حکیم عارف و دانای
علوم نقای و از نزدیکان و شناختگان سلطان بایزید و نویسنده مصباح القدس در شرح
مفتاح الانس قونوی نیز شرحی بر ایساغوجی ابهری نوشت و آن شرحی است دقیق
که در یکروز آنرا پایان رساند. نسخه از این شرح در آستانه طوس بشماره ۱۳۷
ج ۱ فهرست فصل منطق ص ۳۹) هست این شرح را در کشور عثمانی میخواندند و
حاشیه ها و شرحها بر آن نوشتند و در آستانه بسال ۱۲۶۸ و ۱۳۰۹ بچاپ رسید و متن
ابهری در رم با ترجمه لاتینی بسال ۱۶۲۵ م و در هند بسال ۱۲۶۸ و در مصر هفت بار
از ۱۲۷۳ تا ۱۳۲۳ بچاپ رسید و خود ابهری هم بر این کتاب شرحی نوشته به (قال
و اقول) که در کانپور بسال ۱۲۹۳ و در لکناو بسال ۱۸۴۰ م و چند بار دیگر در هند
چاپ شده است

[۴۸]

این نسخه از شرح فناری شماره ۱ دفتری است که دارای ۴ رساله است و از برگ ۱ ب تا
برگ ۲۱ الف و بخط تعلیق و در ۱۰۲۵ ادهم بن فاضی بیک هرآبادی خلخالى
آنرا نوشت
(همه دفتر ۹۱ برگ) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج ضربی در یکسوی
اندازه : ۱۱ < ۱۹ و ۵ < ۱۳ س ۱۹

[۴۳] المنطق الصغیر فی المنطق کلى طریقۃ المتکلمین (عربی)

ابن ابی اصیبعه در عیون الانباء (ج ص ۱۳۴ س ۱۹) در فهرست نگارشهای
فارابی از این (مختصر) یاد میکند. فارابی این رساله را برای اینکه برساند منطق با
دین سازگار است نوشت و در دیباچه میگوید: ناگزیر نیستیم برای دریافتن سخنان
ارسطو به مثالهای یونانی که او در نگارشهای خود آورد بنگریم بلکه قواعدی را که او
آورده است با مثالهای فقیهان و متکلمان میتوان فرا گرفت. پیش از فارابی محمد

زکریای رازی فیلسوف پزشک ایرانی (۲۵۱-۳۱۳) همین کار را کرده و رساله‌ای بنام (فی المنطق بالفاظ المتکلمین) نوشته است و این کار را فلاسفه از ترس دشمنان فلسفه میکرده‌اند. چنانکه فارابی رساله دیگری بنام (کلام جمعه من اقوال النبی یشیر الی صناعة المنطق) نوشته است این رساله فارابی درده گفتار است : ۱- قضایا ۲- تقابل قضایا ۳- مبادی ۴- قیاس جزمی ۵- قیاس شرطی ۶- خلف ۵ ۷- قیاس مرکب ۸- اسنقراء ۹- تمثیل ۱۰- قیاس فقهی - فارابی در پایان گفتار ۵ از (الاوسط) خود یاد میکند و در آغاز گفتار ۱۰ از فصل ۲۳ کتاب ۲ قیاس ارغنون ارسطو عبارتی می‌آورد

آغاز ؛ الف - القول الاول فی القضايا علی الاطلاق ... کتاب... الفارابی الذی خرج

فیه ادلة المتکلمین و عبارات الفقهاء الی القیاسات المنطقیه علی مذاهب القدماء قال ۱۰ ابونصر نبین اولایک القیاس

انجام : فقد ظهر کیف یرجع ... المقائیس الفقهیه الی مقائیس الاشکال الجزمیه

فهذا منتهی غرضنا ... ولیکن هذا الموضوع آخر کتابنا

[۴۹]

این نسخه در دفتری است که چندین نگارش فلسفی و منطقی فارابی در

۲۴۵ آن هست و بخط نسخ وار برگ ۱۱۰ ب نا برگ ۱۲۲ الف میباشد .

نشانه آن در دهبال (الاوسط) یاد گردید

(۴۴) مقبولات مشهور (فارسی)

از خواجه طوسی است و همان نه فصل مقاله دوم اساس الاقتباس میباشد که

۲۰ در تهران بسال ۱۳۲۶ خورشیدی بچاپ رسید (ص ۲۴-۵۹)

[۵۰]

این نسخه شماره ۱۱ دفتری است که دارای ۱۵ رساله و چندین گفتار

۱۵۸۸ میباشد و از برگ ۶۳ تا برگ ۷۵ الف و بخط تعلیق و عنوانها نسخ است

و محمد علی بن محمد یوسف آنرا نوشت و نام وی در پایان رساله شماره

۲۵

۳ یاد گردید

(همه دفتر ۹۵ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سبز یک لا

اندازه . ۱۱٫۵ ۱۶٫۵ و ۱۴٫۵ س ۱۵

گفتار دوم

فلسفۂ الہی و طبیعی

این رساله از ابویوسف یعقوب بن اسحق کندی بغدادی (۱۸۸-۵۲۵۸هـ = ۸۳۷م)^۱ است این فیلسوف خاوری را تازی پنداشتند و فیلسوف عرب نامیدند ولی باینگونه نسبها در سدهای نخستین اسلام چندان وثوقی نیست زیرا خوی برخی از فرمانروایان تازی این بود که مردم را برده می گرفتند و نام خاندان خود را بنام نسب و لائی به بردگان خویش میدادند و در کتب رجال شیعی و سنی اینگونه نسب و لائی بسیار دیده میشود بویژه آنکه برخی کندی را یهودی و برخی نصرانی نومسلمان خواندند^۲. آنچه درست میدانیم اینست که وی در بصره بزرگ گشته و در بغداد پرورده شد و از فرهنگ ایران و یونانی آن دوشهر برگرفت وی با دربار امون (۱۹۸-۲۱۸) و معتصم (۲۱۸-۲۲۷) و احمد بن معتصم و متوکل (۲۳۲-۲۴۷) شد آمد داشت و میان او و ابی معشر بلخی (۲۷۲م) دشمنی بود و محمد بن موسی بن شاکر خوارزمی ستاره شناسی نیز با وی دشمنی داشت. این فیلسوف خاوری نگارشهای بسیاری دارد که برخی از آنها یافت میشود و چندتائی به چاپ رسید از آنها است همین رساله که محمد هادی ابوریده با سیزده رساله دیگر او در مصر سال ۱۹۵۰ به چاپ رساند و سرگذشت او را هم در دیباچه آورد و این رساله در ص ۲۰۱ تا ص ۲۰۷ این چاپ دیده میشود. در آغاز این رساله در نسخه چاپی از علی بن جهم یاد شده است وی همان علی بن جهم بن بدر بن جهم خراسانی شاعر دربار متوکل ۲۳۲-۲۴۷) است که در ۲۴۹ بمرد و دوست ابوتمام بوده است ولی در نسخه مام محمد بن جهم یاد شد. کندی در این رساله بدلیل تطبیق تناهی جسم را ثابت میکند، سپس

۱ — چنانکه جاحظ را نیز تازی پنداشتند ولی سید مرتضی علم الهدی (۳۵۵-۳۵۵-)

۲۰ (۴۳۶) در امالی (ج ۱ ص ۱۳۸ چاپ ۱۹۰۷/۱۳۲۵ مصر) از وی چنین نام میبرد :

«جا حظ ابو عثمان عمرو بن بحر بن محبوب مولی لابی القلمس عمرو بن قلم الکنانی

ثم القیمی» و از گفته اسفرائینی (۴۷۱۲) در التبصیر فی الدین (ص ۵۰ چاپ مصر ۱۹۴۰/۱۳۵۹)

ییداست که کمبی معتزلی بلخی (م ۳۱۷) او را از نژاد تازی پنداشت و از دودمان کنانه ولی خود اسفرائینی این را نمی پذیرد. نام نیای وی «محبوب» هم مانند کلمات «سهل» و «سید» و جزاینها از نامهایی است که بردگان میسازد

زمان را متناهی نشان میدهد و از حدوث جهانی پی بآفریننده میبرد وی این رساله را برای پسر جهم نوشت. نسخه ما با نسخه چاپ شده اندکی فرق دارد. اینک آغاز و انجام رساله چنانکه در نسخه ما هست :

آغاز: رساله یعقوب بن اسحق الکندی الی محمد بن الجهم فی الابانة عن وحدانية الله جل ثناؤه و عن تناهی جرم الكل و انه لا یمكن ان یكون شیء بالفعل لانهایه له...
فهمت مسائلت من وضع ما کنت سمعتنی اوضحه بالقول من وحدانية الله
انجام: واقتنها لحيوة نفسك الزکیة واصبر نفسك علی اقتفاء آثارها الخفیه
تقص بك الی سعة اقطار المعرفة والله اعلم

۱۰ [۵۱]

این نسخه رساله دوم دفتری است که دارای چهار رساله میباشد و بخط تعلیق و نونیس است و این رساله ۸ صفحه میباشد
(همه دفتر ۹۲ برگ) و با شماره ۴۴۴ یکجا تازه جلد شده — کاغذ فرنگی — جلد نیماج

زرد ساده مقوایی

۱۵ اندازه: ۲۱۵×۱۷ و ۱۶×۱۲ س ۹

[۴۶] ابطال تسلسل (عربی)

این رساله از نگارنده «قصص العلماء» ملا محمد تشکابی (۱۳۰۲م) است و در آن از شبهه «دروغگو» که بنام جذراصم مشهور شده است پاسخ میگوید و از روی تعریف خبر با احتمال صدق و کذب تسلسل عالم و قدم آنرا باطل میسازد و حدوث آنرا ثابت میکند

۲۰

آغاز: الحمد لله... قال بعض الفضلا اعلم ان امتیاز الخبر عن نظائره من الکلام انما هو باحتمال الصدق والکذب

درهامش دارد که این فاضل اقارضی قزوینی است

انجام: وقد عرفت مافیہ وظهر بما ذکرته مافی قوله فظهر بما قررنا الخ

۲۵ [۵۲]

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای سه رساله میباشد :

۱ - معارج در اصول فقه از محقق حلی (۱ ب - ۵۲ الف)

۲ - تخلف از سپاهیان اسامه (۵۳-۱۰۱ ب)

۳- این رساله که از برگ ۱۰۲ الف تا برگ ۱۰۵ الف میباشد و بخط تعلیق است و همه رساله‌ها بیک خط میباشد و در برگ ۱ الف نوشته شده که این دفتر را محمد ابراهیم بن محمد معصوم حسینی برای خود نویساند و بسفارش سید مهد بن سید ابراهیم حسینی قزوینی بردانشجویان دینی در ج ۲ سال ۱۱۶۳ وقف گردید باین شرط که از آن شهر بیرون نبرند
(همه دفتر ۱۰۸ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد ایماج سرخ ساده يك لا
اندازه : ۱۴×۱۹ و ۱۴×۱۴ س ۱۷

[۴۷] ابطال حجج ابن الطیب (رساله...) (عربی)

- ابی الفرج عبدالله بن الطیب الجائلیق پزشک فرزانه ترسای بغداد گفتاری در باره
۱۰ نیروهای طبیعی دارد در برابر شیخ رئیس ابوعلی سینا، این گفتار را در خرده گیری از سخنان او نگاشته و در آغاز میگوید: «از نگارشهای ابو الفرج بن الطیب که خدای شکوهش را پاینده دارد آنچه که در پزشکی پرداخته است درست و استوار و بدلخواه است مگر اینکه نگارشهای منطقی و طبیعی وی و مانند آن چنین نیست^۱ سخنانی از وی در باره نیروهای طبیعی بما رسیده که نه آنچه خواست در آن ثابت کند درخور پزشکان است و نه دلیلهائی که بر آن آورد درست میباشد ما نا این سخنان را پیش از اینکه پزشکی فرا بگیرد فراهم آورده است» آنکه شیخ رئیس برد گفته‌های ابو الفرج می بردازد و در این گفتار از شفای خود یاد میکند. ابو الفرج گفتار خویش را برای شیخ نگاشته و او هم این رد را در پاسخ وی نگاشته است شیخ میگوید:
- ۲۰ «ما دلیلهای او را سست نشان داده ایم گویا وی پزشکی نخوانده و اینها را گفت یا اینکه اینها از سخنان زشت پزشکی او است و هیچ کاوش و بررسی در آنها نکرد وی در این گفتار با اصول علمی ناسازگاری نمود.

۱- ابن ابی اصیبه در ج ۱ ص ۲۳۹ عیون الانباء تا اینجا را آورد و بی‌هی در تنه ص ۷۷ مینویسد: ابوعلی وی را بدمیگفت و نگارشهایش را نکوهش می نمود و در «مباحث» میگوید که نگارشهایش را شایسته است بهمانکه فروخته است برگرداند. نیز دیده شود تاریخ حکماء شهر زوری نسخه شماره ۸۵ برگ ۱۲۵ الف و ترجمه آن بشماره ۴۲۷ برگ ۱۲۲ الف از همین کتابخانه

آغاز: ابطال حجج رساله ابن الطيب ابی الفرج، المقدمة للشيخ الرئيس . انه كان قديق علينا كتب يعملها ابو الفرج بن الطيب ، ادام الله عزه ، في الطب ، و نجدها صحيحة مرضية ، خلاف تصانيفه التي في المنطق والطبيعات وما يجري معها ثم قد وقع اليها كلام له في القوى الطبيعية، مشتملة على دعوى وعلى حجج

- انجام : كانه لا يعرف ان الحار بسوء مزاج خارة... فلنذكر هذا القدر
 هذا يسترح (١٤) والحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا محمد
 والله الطاهرين

[٥٣]

- این نسخه رساله نهم این دفتر و پس از رساله ابو الفرج در قوای طبیعی و در برك
 ١٥٧٤ ١٣٤ الف تا ١٣٨ الف نوشته شده و بخط نستعلیق ریز میباشد . در این
 دفتر رویم ١٨ رساله فلسفی و پزشکی است
 (همه دفتر ٢٢٢ برك) - كاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضربی
 اندازه . ٢٠×١٠ و ١٤×٥ س ١٨

[٤٨] ابطال الزمان الموهوم (عربی)

- افلاطون در کتاب تیمائوس بند ٢٨ میگوید : «زمان با آسمان هردو با هم
 آفریده شدند تا اینکه با هم از میان بروند، اگر نابود شدن آن دو ناگزیر باشد. و زمان
 از روی نمونه طبیعت پایدار ساخته شده تا هر اندازه ای که میتواند مانند آن باشد،
 زیرا آن نمونه (خدا یا هستی زنده) همیشه پایدار هست ولی آسمان بوده است و تا
 زمان هست خواهد بود»^١

- ١- دیده شود ترجمه فرانسوی از Emile chambry ص ٤٦٩ ج ٥ از دوره
 کتب افلاطون چاپ پاریس بسال ١٩٣٩ - درباره زمان نگاه کنید به ترجمه سماع طیبی
 ارسطو بفرانسه از Henri CATERON ج ٢ ص ٤-١٠٣ چاپ پاریس ١٩٣١ و ترجمه انگلیسی
 آن از Hardie و Gaye جلد دوم دوره کتب ارسطو چاپ اکسفورد بسال ١٩٣٠ ص ٢٥١:
 درباره زمان همه کس بجز یکی ، گویا میگویند که نیافریدنی است و دمکریس گوید نارواست
 همه آفریدنی باشند مگر اینکه زمان نیافریدنی است تنها پلاتون است که زمان را آفریده
 پنداشت وی زمان ١ با آسمان آفریده پنداشت و آسمان نزد او آفریده شده میباشد. و نیز شقای
 شیخ رئیس فصل ١٠ تا ١٣ مقاله ٢ فن ١ طبیعی ص ٦٨ تا ٨١ چاپ تهران و الزمان الوجودی
 از عبدالرحمن بدوی چاپ مصر ١٩٤٨ ص ٤٨ و پس از آن و دو کتاب افلاطون (ص ٢-١٩١
 چاپ مصر ١٩٤٤ و ارسطو (ص ٢١٧-٢٢١ چاپ مصر ١٩٤٤) از همو معتبر بغدادی چاپ دکن ج ٢
 (طبیعی) بسال ١٣٥٧ ص ٦٩-٩٠

ارسطو در کتاب سماع طبیعی (مقاله ۸ بند ب ص ۲۵۱ س ۱۷-۲۰) از این گفتار چنین دریافت که زمان نزد افلاطون آفریده است ولی خود او در بند ۳۷ تیمائوس باز میگوید که: «آفریننده، جهان جنبنده زنده را مانند خود کرده و کوشید که آنرا تا اندازه‌ای که می‌شاید همیشگی و پایدار سازد ... وی اندیشید که پیکر جنبنده‌ای از ابدیت بیافریند و همینکه آسمان را سامانی داد از ابدیت پایدار در وحدت این پیکر همیشگی را که از روی شمار پیش می‌رود، بیافرید و همین است که ما آن را زمان می‌نامیم»^۱

از این سخنان افلاطون پیداست که وی زمان را نمونه‌ای از همیشگی و پایندگی آفریننده می‌پندارد شاید از اینجا باشد که متکلمان معتزلی و اشعری زمان موهومی پنداشتند و ابی البرکات زمان را اندازه هستی دانست^۲

سید داماد استرآبادی سپاهانی فیلسوف روزگار صفویان در مسئله حدوث جهان رای تازه‌ای آورد و گفت که میان گیتی و آفریننده اونیستی بود که از هر گونه کشش بیگانگی داشت نه اینکه کشش و امتداد موهومی پیش از پیدایش گیتی بوده است چنانکه متکلمان یابند سنت پنداشته‌اند. داماد در صراط مستقیم و افق میان وقبسات از همین مسئله گفتگو نموده و بدان عنوان حدوث دهری داده است. وی در رساله «مذهب ارسطاطالیس» برخلاف فارابی در رساله جمع بین رایین میگوید سخنان ارسطو در این باره با هم سازگار نیست و کشودن راز این مطلب را از آن خود میداند. مانا داماد فلسفه خود را روی همین حدوث دهری که بسیار بجستن آن مینازد نهاده و باید هم گفت که وی داد سخن را در این زمینه داده است.

پس از وی شاگردش فیلسوف شیرازی صدرالدین محمد چندان بحدوث دهری ارجی نهاد و خود همه هستیهای مادی را جنبنده دانست و گفت که چون گوهر همه چیزها در جنبش بوده و زمانی میباشد پس سراسر جهان حادث زمانی خواهد

۱- دیده شود ص ۶۸ همان ترجمه

۲- دیده شود قبسات سید داماد ص ۸ و ۲۲-۲۳ چاپ تهران ۱۳۱۵ و داماد این

سخن باندادی را از مطارحات سهروردی می‌آورد

- بود بجز جهان عقل مجرد که پرتوی است از خدای و چندان جدائی از جهان خدائی ندارد و نتوان گفت که حادث میباشد. این هم ناگفته نماند که بیشتر فلاسفه پیروی از ارسطو نموده برای زمان آغازی نپنداشتند و شیخ رئیس در شفا و در رساله «الحکومة فی حجج المثبتین للماضی مبدأ زمانیا» از این مطلب کاوش نموده و در این رساله دلائل فیلسوفان مشائی را بساخت قیاسهای منطقی در آورد. شیخ رئیس دلیلهای متکلمان را نمی پذیرد و از آنها خرده میگیرد باز شیخ در «المبدأ والمعاد» هم بگشودن این مشکل میپردازد. از متاخران شیخ حسین بن ابراهیم تنکابنی بسال ۱۲۱۹ رساله کوتاهی در اثبات حدوث واقعی جهان نگاشته و در آن گفته که نارواست زمان موهومی از همیشگی و پایداری خداوند انتزاع نمود و جهان را بر پایه آن حادث زمانی دانست. این رساله در هاشم مشاعر و عرشیه ملاصدرا در تهران بسال ۱۳۱۵ چاپ رسید.

- دانشمند جمال الدین خوانساری (۱۱۲۵م) در حاشیه‌ای که بر حاشیه خفزی بر الهیات تجرید نگاشته (نسخه شماره ۳۰۸۱ همین کتابخانه) عبارتی از قبسات سید داماد که درص ۳-۲۲ چاپ تهران دیده میشود آورد. و از آن خرده گرفت و در پایان گفته است که حدوث جهان باین چیزها درست نمیشود و باید دید که شرع در این باره چه میگوید؟ اگر بآنچه از برخی اخبار بر میآید پابند باشیم باید چیزی در این باره نگفت تا خدای گشایشی دهد.^۱ خوانسای در این رساله تنها میخواهد دلائل داماد را بی پایه نشان دهد.

- مولی محمد اسمعیل بن محمد حسین بن محمد رضا بن علاء الدین محمد مازندرانی سپاهانی خواجوی که در کوی خواجوی سپاهان می نشست و در ۱۱ شعبان ۱۱۷۳ از اینجهان در گذشت. بسخنان خوانساری برخورد و خواست از خرده گیریها که وی از داماد کرده است پاسخ گوید و این رساله «ابطال الزمان الموهوم» را نوشت وی در آغاز از خود بنام «محمد اسمعیل بن حسین مازندرانی» یاد میکند و میگوید: چون دیدم دلیلی که داماد برای ابطال زمان موهوم آورد درست میباشد،

۱- دیده شود بر گهای ۲۵ الف تا ۲۹ الف رساله یکم شماره ۳۰۸ این کتابخانه

مگر اینکه برخی از آن خرده گیریها کرده اند، خواستم راه درست و استوار را بنمایانم و در آشکار ساختن آن خود راه بیداد ننویم آنگاه سخنان داماد خوانساری را بندبند میآورد سپس خود بررسی و کاوش میکند و تا پایان بهمین روش پیش میرود. وی میگوید که آقا حسین خوانساری پدر جمال الدین خوانساری گفت: اشعریان پنداشتند که پیش از پیدایش جهان زمان موهومی بوده است ولی متکلمان دانشمند و از میان آنها خواجه طوسی چنین زمان موهوم را نپسندیدند. (برگ ۱۱۵ ب این نسخه)

درباره یکی از خرده گیریهای جمال الدین مینگارد که وی این را از «بهجة الدارين» نگارش «مولی محمد طاهر بن محمد حسین قمی» گرفته است و او میگفت که پیش از جهان امتدادی بود نامتناهی (برگ ۱۲۰ الف). این دانشمند شیرازی و شیخ الاسلام قم بود و در ۱۰۹۸ بمرد. دانشمند مازندرانی این رساله را پس از مرگ جمال الدین نگاشته است

این راهم باید گفت که یکی از شاگردان آقا حسین خوانساری بنام شیخ علی فراهانی کمره ای که به «آقاشیخ» نامبردار بوده و در کاشان میزیسته و در همانجا در هزار و صد و اندی در گذشت رساله در حدوث زمانی جهان نگاشته و هشتصد حدیث در آن گواه آورد.^۱

آغاز: بعد حمد الله المتفرد بالقدم والازلیة ... يقول ... محمد بن الحسين المدعو باسماعیل المازندرانی

انجام: و ارشدنا الى ما فيه صلاحنا في البداية والنهاية ... والحمد لله اولا

۲۰ و آخر

[۵۴]

این نسخه شماره دوم دفتری است که شماره یکم آن حاشیه نامبرده جمال الدین خوانساری است و از برگ ۱۰۱ (ب) تا برگ ۱۲۷ (الف) میباشد و بخط نسخ روشن نوشته شده و در پایان آن دارد: (قد تمت هذه الرسالة الجليلة من تصنیفات...)

۱- دیده شود ذریعه ج ۳ ص ۱۶۲ و ج ۱ ص ۶۸-۶۹ و ۸۸-۸۹. این رساله

ما رد بر میرداماد نیست چنانکه در ذریعه آمده بلکه باید اوست و رد بر جمال الدین

مولانا محمد اسمعیل المازندرانی بعون اله تعالی سنة ۱۱۹۷) پس این نسخه در سال ۱۱۹۷
۲۴ سال پس از مرگ نگارنده نوشته شده

(همه دفتر ۱۲۷ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد نیمه مخامص سرخ ضری

اندازه: ۱۴ × ۲۱ و ۱۴ × ۷ س ۱۷

[۴۹] اتصاف الماهیه بالوجود (رسالة فی... (عربی)

- یکی از مباحث مهم فلسفی مبحث هستی است و ریشه آنرا در سخنان
فرزانگان باستانی مانند میلئسوس و افلاطون و ارسطاطالیس و مانند آنها باید جست
فرابی در «رسالة الحروف» و شیخ رئیس در شفا و تعلیقات از هستی و وجود گفتگو
کردند پس از ایندو ابی البرکات بغدادی در «المعتبر» و شیخ اشراقی سهروردی در
نگارشهای خود از بود و نبود هستی سخن راندند. سهروردی ماهیت را اصل
پنداشته هستی را اعتباری دانست. سید داماد به پیروی از او در «افق مبین» و «قبسات»
هستی را موجود ندانست پس از وی شاگردش صدرالدین محمد بن ابراهیم بن یحیی
شیرازی قوامی م ۱۰۵۰ پیروی از مشائیان و عارفان مانند قونوی و دیگران هستی
را اصل دانست وی چنانکه در آغاز «مشاعر» مینگارد گشایش بسیاری از مسئله‌های
دشوار فلسفی را بر پایه اصالت وجود میگذارد. فرزانه شیرازی چنانکه در مشعر ۶
فاتحه کتاب «مشاعر» مینویسد در آغاز کار ماهیت را اصل میدانست سپس از آن برگشت
و هستی را اصل پنداشت (ص ۴۵ چاپ تهران سال ۱۳۱۵) وی در همین «مشاعر» و «شواهد
ربوبی» و «اسفار» در این زمینه داد سخن داده و هر چه میبایست گفت تا بجائی که فیلسوفان
پس از او همه در این مسئله از وی پیروی کردند. فرزانه شیرازی این رساله «اتصاف الماهیه
بالوجود» را در باردیو بستگی هستی و چیستی یا وجود و ماهیت نگاشته است و میخواند
بمشکلی که در باره حمل هستی بر چیستی پیش میآید پاسخ گوید و آن اینست که میگوئیم:
(سنگ هست) و ثبوت چیزی برای چیز دیگر آنگاه رواست که خود آن چیز باشد
و ماهیت هستی دیگری ندارد بجز همین هستی که بر آن حمل میگردد پس باید یا
این قاعده روشن عقلی را پذیریم و یا اینکه نگوئیم چیزی هست. در اینجا دانشمندان
مانند دوانی و دیگران راههایی برای گشایش این دشواری پیشنهاد کرده اند. ۲۵
شیرازی همه را یاد میکند و نمی‌پسندد و خود از سه راهی که نشان میدهد سومین

را بهتر از همه می‌پندارد که اگر درست بنگریم چیستی برهستی و ماهیت بوجود
 حمل میشود نه اینکه وجود بر ماهیت بار گردد و این راه بر پایه اصیل بودن هستی
 میباشد شیرازی در این رساله از «اسفار» خود یاد میکند و بدان بازگشت میدهد
 این رساله نخستین بار در ایران در کارخانه آقامیرزا عباس، بسال ۱۳۰۲
 ۵ با هشت رساله دیگر شیرازی (از ص ۱۱۰ تا ۱۱۹) بچاپ رسید و بار دیگر در کنار رساله
 «تصور و تصدیق» همودنبال «الجواهر النضید» علامه حلی در تهران بسال ۱۳۱۱
 چاپ شد

[۵۵]

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای پنج رساله در تفسیر و عرفان و فلسفه
 ۸۷۵ میباشد و چهارم آن «رساله فی فهم متشابهات القرآن» فیلسوف شیرازی است
 که در ص ۱۹۴ بخش ۱ این فهرست شناسانده شد. این رساله بخط تعلیق
 و از برگ ۴۳ (الف) تا برگ ۵۰ (ب) این دفتر میباشد نشانه دفتر در بخش ۱ ص
 ۱۹۴ این فهرست یاد گردید و این رساله بخط همان محمد علی کرمانشاهی است که
 رساله یکم این دفتر را نوشت

[۵۰] اثبات العقول (عربی)

این رساله از شیخ رئیس است که در آن نخست خدا را اثبات میکند و سپس برای
 گشایش مسئله دشوار پیدایش چندین آفریده از خدای یگانه خردها و عقول را
 میانجی میسازد تا اینکه به عقل فعال میرسد و رشته آفرینش را بمردهی میرساند
 آنگاه از روی نیاز مردم بآمین و داد گستری بود پیامبر دارای اعجاز را ناگزیر میداند
 ۲۰ و ستایش و نیایش خدا و پرده پوشی زنان را از کارهایی بشمار میآورد که پیامبران
 دستور میدهند. باز میگوید که پیامبران قانونهای کلی میآورند و امور جزئی باندیشه
 و دانش مجتهدان برگذار شده است و پاداش و کیفر تن از روی تخیل و پیوستن
 بجرمهای آسمانی نیست بلکه جانهای نیکوکاران همین که بآن جرمها پیوندند
 روی تخیل و پندار مستقلی که دارند چیزهایی را درمی یابند که هیچ چشمی ندیده
 ۲۵ و هیچ کوشی نشنیده است. این سخنان را شیخ در پایان الهی شفا نیز آورد و دلیلی

- که برای ناگزیر بودن از پیامبران یاد کرده همان است که پس از شیخ فرزانه‌گان خاوری یاد نموده‌اند و پایه و ریشه آن سخن ارسطو است که گفته است مردمان بطبع اجتماعی و شهرنشین میباشند و همین دلیل را ابن‌خلدون در مقدمه خویش در کتاب ۱ باب ۱ مقدمه ۱ (ص ۴۳-۴۴ چاپ معرب مصر) ناتمام دانست و گفت که اجتماع بشری بابود پیامبر بستگی نداشته و ندارد و ناگزیر بودن از پیروی آنها سمعی است نه عقلی چنانکه پیشینیان گفته‌اند. درباره خردها و عقول که شیخ آنها را میان آفریننده و آفریدگان میانجی میسازد باید گفت که از نگارشهای ارسطو بویژه فصل هشتم دفتر لاند (لام) از الهی گرفته است و ارسطو در این فصل که نامسطیوس و شیخ رئیس و ابن‌رشد آنرا شرح کردند^۱ از عقول آسمانها گفته‌گو کرده و آنها را میان نخستین جنباننده و جنبندگان نهادهاست.

- درباره اثبات نبوت از روی مدنیت طبیعی انسان چنانکه گفته شد شیخ در پایان الهی‌شفا (فصل ۲ مقاله ۱۱) باین گونه استدلال پرداخت و گفت که مردم ناگزیر ندگرد هم آیند و شهر بنشینند و یکدیگر را یار باشند و این همکاری و بیوستگی خواهان آئین و داد است و آئین گذار هم از سوی خدای باید باشد که همان پیامبر خواهد بود پدید است که شیخ در اینجا از (آراء مدینه فاضله) و (سیاست) و (شرح رساله ۱۵ زنیون) فارابی گرفته است و ریشه سخنان او هم گفتار افلاطون و ارسطو می‌باشد چه افلاطون در جمهوری آئین گذار را چنان نشان می‌دهد که درست با پیامبر و پیشوای دینی یکی می‌گردد و ارسطو در اخلاق نیکوماخوس و سیاست و جدل و ارغنون روشن می‌سازد که مردمی ناگزیر است که با همکاری و شهرنشینی زیست کنند این سخن را ارسطوسه بار در اخلاق (ک ف ۱ بند ۶، ۱۱، ۱۰۹۷ b - ک ف ۸ بند ۱۲) ۲۰ بند ۷، ۱۱۶۲ a ۱۷ - ک ف ۹ بند ۳، ۱۱۶۹ b ۱۸) و دو بار در سیاست

۱ - دیده شود: تفسیر ما بعد الطبیعه ابن‌رشد (مقاله لام) و ارسطو عند العرب عبد الرحمن بدوی که ترجمه تازی بخشهایی از دفتر لاند و شرح نامسطیوس بر آن و نیز شرح شیخ رئیس بر مقاله لام که پاره‌ای از کتاب انصاف او است در آن آمده است نیز ترجمه الهی ارسطو از تریکو بفرانسه

(ك ۱ ف ۲، 30-1253 a 2-ك ۳ ف ۶، 20 b 1278) و دوبار در جلد (ك ۵
و ۱، 17 b 128-ك ۵ ف ۳-132 a 8)^۱ گفته است

این استدلال شیخ رئیس را غزالی در بایان بخش طبیعی (مقاصد الفلاسفه)
باختصار آورد و ابن خلدون چنانکه یاد شد از آن انتقاد نمود با اینکه وی در
مقدمه ششم باب نخستین کتاب نخستین مقدمه خویش وحی و نبوت را روی مبانی
فلسفی تفسیر نموده است

آغاز: الحمد لواهب العقل بالانهایة. کل شئی فی عالم الکون والفساد
ممالم یکن فکان کان قبل الوجود ممکن الوجود لذاته

انجام: جل جناب الحق عن ان یكون شریعة لکل وارد او یطلع علیه الا واحد
بعد واحد. فمن سمع واشماز فلیتهم نفسه فاعلمها لایناسبه. وکل میسر لما خاق له.
والحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد واله اجمعین. للمشیخ رئیس قدس سره

[۵۶]

این نسخه شماره ۱۹ دفتری است که دارای ۳۱ رساله میباشد و بخط شکسته
نستعلیق از برك ۸۳ الف تا برك ۸۴ الف نوشته شده است. در این دفتر
تاریخهای ۱۰۷۶ و ۱۰۸۶ دیده میشود و نام نویسنده رساله ۲۹ این دفتر
«نصیرالدین حسین الحر الحسینی» میباشد

(همه دفتر ۱۳۶ برك) — کاغذ ترمه سمرقندی — جلد تیماج سرخ مقوایی ساده

اندازه: ۲۰×۱۳ و ۱۸×۱۰ س ۴۱ تا ۴۸

دیده شود: اخلاق نیکوماخوس ترجمه فرانسوی J. Volquin چاپ پاریس بسال
۱۹۴۰ و ترجمه تازی آن از لطفی سید (ك ۱ ب ۴ ف ۶ — ك ۸ ب ۱۲ ف ۷ — ك ۹ ب ۹ ف ۲) —
سیاست ترجمه انگلیسی E-Barker چاپ آکسفورد بسال ۱۹۴۸ و ترجمه فرانسوی Thurot
چاپ کارنی فرر در پاریس و نیز ترجمه تازی لطفی سید (ك ۱ ب ۱ ف ۹ تا ۱۳ — ك ۳ ب ۴
ف ۲) — ترجمه تازی جلد دوم منطق ارسطو چاپ عبدالرحمن بدوی و ترجمه فرانسوی
تریکو چاپ پاریس جلد ۲ بسال ۱۹۳۹. در ترجمه عربی جلد (حیوان آنس بالطبع) آمده
و تریکو آنرا به (Animal naturellment doux) ترجمه کرد

- دکتر عثمان امین در تعلیق خود بر احصاء العلوم فارابی ص ۱۹۹ مینویسد که از این فیلسوف چهار رساله بجای مانده سی و یکی از آن بتازی و شش رساله بترجمه عبری و دو رساله بترجمه لاتینی میباشد و این را بفهرست بروکلمن (ج ۱ ص ۱۳-۲۱۰) بازگشت میدهد ولی در این فهرست (ج ۱ همانجا و ج ۱ پیوست ص ۷-۳۷۵) ۶۵ نگارش از فارابی یاد می شود که ۱۱ کتاب در منطق و ۸ کتاب در اخلاق و سیاست و ۱۷ کتاب در ستاره شناسی و ستاره شماری و کیمیا و موسیقی و ۲۳ کتاب در مسائل فلسفی و چهار کتاب در باره فلسفه مشائی ارسطو و ۲ کتاب در فلسفه افلاطون میباشد. لطفی جمعه در تاریخ فلاسفة الاسلام در سرگذشت فارابی میگوید که از فارابی نه کتاب در ریاضی و کیمیا و موسیقی در کتابخانه های اروپا و آستانه در متن عربی یا ۱۰ ترجمه عبری و لاتینی هست و ۱۴ کتاب در منطق در اروپا بویژه در اسکوریا ل بعربی یا عبری و لاتینی هست و برخی از ترجمه های لاتینی در بند قیه (ونتسیا) و دیگر جاها بچاپ رسید و ۳۱ کتاب دیگر در فلسفه و سیاست و ادب است که از آنها هم برخی بچاپ رسیده و از برخی نسخه خطی در کتابخانه ها هست باز وی نگارش های فارابی را می شمارد و میگوید که از آنها ۱۷ شرح و ۶۰ کتاب و ۲۵ رساله میباشد که رویم ۱۰۲ کتاب میشود ولی در فهرست نگارش های فارابی که در عیون الانباء و تاریخ الحکماء ۱۵ قفطی دیده میشود نزدیک به ۱۲۴ کتاب یاد گردید.

- خاور شناس آلمانی شتینشیدر Steinschneider کتابی کلان در باره نگارشهای فارابی نوشته و در یادگارهای فرهنگستان امپراتوری علوم سنت پترزبورک (VIIe s, t. XIII, No. 4) بسال ۱۸۶۹ بچاپ رسید. اکنون از ۲۰ کتابهای فلسفی فارابی یاد کرده نخست از چاپهایی که چندین نگارش را در بردارد گفتگو میکنیم.

- ۱- دیترسی استاد دانشگاه برلین (۱۸۸۸-۱۸۲۱) رساله هایی از فارابی را از روی نسخه های لیدن و لندن و برلین بسال ۱۸۶۰ درلیدن بچاپ رساند.
- ۲- ا. شمولدرس Schmoelders دو رساله (ماینبری ان يقدم قبل

تعلّم الفلسفه) و (عیون المسائل) را با ترجمه لاتینی در بن (Bonnae) بسال ۱۸۳۶ چاپ نمود .

۳ - همان دتیرسی باز ایندو رساله را بار ساله های دیگر فراهم آورده و بسال ۱۸۹۵ و ۱۹۲۵ بچاپ رسیده است .

۵ - نیز دتیرسی رساله های (جمع بین رایین - فی اغراض الحکیم فی کل مقالة من الكتاب الموسوم بالحروف - مقالة فی معانی العقل - فیما ینبغی ان یقدم قبل تعلّم الفلسفة - عیون المسائل در ۲۲ بند - فصوص الحکم - جواب مسائل سئل عنها - فیما یصح و ما لا یصح من احکام النجوم) را از روی نسخه ای که از سپاهان بدست آمد بنام « الثمرة المرضیة فی بعض الرسائل الفاراییه » فراهم آورده و در لیدن بسال ۱۸۸۹ - ۱۸۹۰ با دیباچه ای بآلمانی بچاپ رسیده است .

۵ - همین رساله های « الثمره » در مصر بسال ۱۹۰۷^{۱۳۲۵} بانصوص الکلم علی فصوص الحکم و نیز دوبار دیگر در همین تاریخ و در همان شهر و باز یکبار دیگر بسال ۱۹۰۹^{۱۳۲۷} بچاپ رسید .

۱۵ - ۶ - دور ساله از فارابی (ما ینبغی ان یقدم قبل تعلّم الفلسفة - عیون المسائل در ۲۲ بند) در چاپخانه سلفیه مصر بسال ۱۹۱۰^{۱۳۲۸} بچاپ رسید و چاپخانه مؤید در مصر نیز این دورا بنام « مبادئ الفلسفة القديمة » در همین سال چاپ کرد .

۷ - سه رساله فارابی (نکت فیما یصح من احکام النجوم در ۳۰ بند و بنام مختصر الفصول الفلسفیه - عیون المسائل در ۲۴ بند - فصوص الحکم در ۶۱ بند) نیز بچاپ رسید و ناشر ندانسته ۱۲ بند از (نکت) را دوبار در آن آورد ۲۰ اکنون از یکایک کتابهای فلسفی فارابی گفتگو کنیم :

۱ - اراء المدينة الفاضله :

این کتاب را دتیرسی فراهم آورده و در لیدن بسال ۱۸۹۵ چاپ گردید و در چاپخانه نیل بسالهای ۱۳۲۳ و ۱۳۲۵ و در چاپخانه سعادت بسال ۱۳۲۴ در مصر

بچاپ رسید .

۲ - ابطال احکام النجوم :

نسخه از این در دفتری نوشته محمود تبریزی شاگرد صدرالدین دشتکی
میان سالهای ۹۰۳ و ۹۱۹ در کتابخانه حاج سید نصرالله تقوی در تهران هست
(ذریعه ج ۱ ص ۶۶ ش ۳۲۶)

۵

۳ - اثبات المفارقات که در دکن بسال ۱۳۴۵ در ۸ صفحه بچاپ رسید و بحث
در آن خواهد آمد .

۴ - احصاء العلوم : این کتاب را نخستین بار عارف الزین از روی نسخه‌ای

که محمدرضا شیبی در نجف جسته است در مجله العرفان در جلد چهارم بسال ۱۹۳۱

بچاپ رساند سپس دکتر عثمان امین آنرا با دیباچه و تعلیقات در قاهره بسال ۱۹۳۱

چاپ کرد آنگاه آنگل گونسالس پالنسیا Angel Gonzalez Palencia

در جزء انتشارات دانشکده فلسفه و ادبیات دانشکده مادرید در جلد یازدهم بسال

۱۹۳۲ بادو ترجمه لاتینی ژراردر کرمونا Gerard de Cromona و دمنیکوس

گوندیسالینوس Domnicus Gundissalinus و بان ترجمه اسپانیایی خود در

۱۵

مادرید بچاپ رساند .

سرانجام باز دکتر عثمان امین از روی نسخه‌های چاپ شده و خطی و ترجمه

لاتینی آنرا بسال ۹-۱۹۶۸ در قاهره چاپ کرد .

احصاء العلوم سه ترجمه لاتینی دارد :

۱- از دمنیکوس گوندیسالینوس که در نیمه نخستین سده ۱۲ مسیحی زنده

بود و از مترجمان بزرگ تازی بلاتینی است وی در کتاب خویش که بنام

۲۰ De Division Philosophiae میباشد نزدیک بدو سوم از بخشهای احصاء

العلوم را آورد و پاره‌ای مانند (فصل مربوط بعلم کلام) را انداخت و در جاهائی هم

بکوتاهی پرداخت .

این ترجمه را گیلیموس کامرازیوس Guiliemus Camerarius استاد

الهی دانشگاه پاریس در آنجا بسال ۱۸۳۸ بچاپ رساند .

۲ - از ژرارد کرمونا که در کرمونا از استان لمبارد یا نزدیک ۲۱۱۴ زاده و در طلیطله بسال ۱۱۸۷ در گذشت و از مترجمان بزرگ تازی بلاتینی بشمار میآمد و ۷۱ کتاب عربی دردانشهای گوناگون را بلاتینی ترجمه کرد وی احصاء العلوم را نیز بلاتینی در آورد و نسخه از آن بنام De Scientiis بشماره ۹۳۳۵ در کتابخانه ملی پاریس هست و پالنسیا آنرا درمادرید بامتن تازی چاپ کرد .

۳ - از یحیی بن داود اشیلی طلیطلی مرده نزدیک ۱۱۵۷ که آنرا بلاتینی کرده و نسخه ای از آن در موزه بریتانیا هست و کلمراریوس آنرا در ۱۸۳۸ بچاپ رساند .

۱۰ احصاء العلوم فارابی را دوبار عبری ترجمه کردند :

۱ - از کالونیموس پسر کالونیموس (م ۱۳۲۸) که گزیده از آنرا عبری ترجمه کرد و نسخه از آن در کتابخانه De Rossi در بارما بشماره ۴۵۸ و ۷۷۶ هست و موسی بن عزرا (م ۱۱۴۰) از این کتاب بهره برده است .

۲ - ترجمه عبری دیگری از احصاء العلوم که آنرا میش روزنشتاین Mich Rosonstein در بروسلاو بسال ۱۸۵۸ بچاپ رساند .

احصاء العلوم چنانکه از نام آن برمیآید بخش بندی و شمارش دانشهاست و دانشمندانی چند در این زمینه کار کردند خواه تنها بشناساندن دانشها پرداخته باشند یا دریک دفتر چندین دانش را آورده باشند . مانند :

۱ - فیلسوف کندی بغدادی کتابی بنام (کمية کتب ارسطو و ما يحتاج الیه فی تعلیم الفلاسفه) دارد که در مصر در رسائل فلسفی او بسال ۱۹۵۰ بچاپ رسید و در آن علوم مشائی و غرض آنها را روشن ساخت .

۲ - اخوان صفا و خلان وفا با اینکه در رسائل و رساله جامعه از بیشتر دانشهای روزگار خویش سخن راندند در رساله هفتم بخش ریاضی از دانشهای گوناگون گفتگو نموده هر يك را شناساندند .

۳ - خوارزمی (م ۳۸۷) در مفاتیح العلوم گزیده ای از بسیاری از دانشهای روزگار خویش را با اندازه که يك نویسنده راهی باید آورد .

۴ - ابن حزم اندلسی (م ۴۵۶) در (مراتب العلوم و کیفیت طلبها) از بخشهای دانشها سخن راند .

۵ - ابوعلی مشکویه رازی (م ۴۲۱) در (ترتیب السعادات) که در کنار (تهذیب الاخلاق او در تهران بسال ۱۳۱۴ بچاپ رسید از نگارشهای علمی ارسطو و دانشهای مشائی گفتگو نمود .

۶ - ابوعلی محمد بن هیشم بصری مصری (م نزدیک ۴۳۰) در (مقالة فیما صنع و صنف من علوم الاوائل) که ابن ابی اصیبعه در عیون الانباء (ج ۲ ص ۶ - ۹۱) آنرا آورده است از غرض کتابهای ارسطو یاد کرده و نوشته های خود را که تا پایان سال ۴۱۷ پایان رسانده بود نشان داد .

۷ - خواجه رئیس ابوعلی سینا گذشته از اینکه در شفا و دانشنامه علائی و نجات چندین دانش را آورده در رساله (اقسام العلوم العقلیه) که در تسع رسائل در مصر بسال ۱۹۰۸ بچاپ رسید بمانند کار فارابی پرداخت وی در آغاز حکمت مشرقی نیز از اینگونه سخنان دارد .

۱۵

۸ - شمس الدین محمد سنجاری (م ۷۴۷) نیز (ارشاد المقاصد الی اسنی المقاصد) نگاشته و در آن از بخشهای دانشها یاد نمود و این کتاب در بیروت ۱۳۲۲ چاپ شد .

۹ - خواجه طوسی رساله کوتاهی بنام (اقسام الحکمه) دارد که نسخه از آن بشماره ۱۰۳۳۱ در این کتابخانه هست .

۲۰

۱۰ - قطب شیرازی (۶۴۴ - ۷۱۰) در (درة التاج لغرة الدباج) از چندین دانش فلسفی و عرفانی سخن راند و دو بخش آن در تهران بسالهای ۱۷ - ۱۳۲۰ و ۱۳۲۴ بچاپ رسید وی در دیباچه آن دانشها را بخش نموده و در خود کتاب منطق و طبیعی و الهی و ریاضی و کلام و فقه و اخلاق و سیاست و تدبیر منزل و عرفان

و تصوف آورده است

- ۱۱- شهاب الدین احمد مصری قلعشندی در (صبح الاعشی فی صناعة الانشاء)
 بسیاری از دانشهای را که نویسنده را بکار میرود آورده است و این کتاب در مصر
 بسال ۱۳۳۸ تا ۱۳۴۰ در ۱۴ جلد بچاپ رسید و خود او آنرا بنام ضوء الصبح
 المسفر و جنی الدوح المشرکیز، جلد ۱ آن در مصر بسال ۱۳۲۴ بچاپ رسید. ۵
- ۱۲- ابن خلدون اندلسی (م ۷۸۴) در مقدمه خویش بسیاری از دانشهای
 ادبی و فلسفی و عرفانی را شناسانده و سرگذشت کوتاهی از آنها را آورد.
- ۱۳- مولی محمد آملی در نفائس الفنون از ۱۶۰ علم ۸۵ از علوم اواخر و
 ۷۵ از علوم اوائل سخن راند.
- ۱۴- طاشکبری زاده (م ۹۶۸) در (مفتاح السعاده) خود در باره دانشهای
 گوناگون و شناساندن آنها داد سخن داده است و این کتاب در دکن بسال ۱۳۲۸
 بچاپ رسید.
- ۱۵- میرفندرسکی استرآبادی (۱۰۵۰) در رساله صناعیه از بخشهای گوناگون
 دانشها یاد نمود و این کتاب در بمبئی با اخلاق ناصری بسال ۱۲۶۷ و در تهران بسال
 ۱۳۱۷ خورشیدی بچاپ رسید ۱۵
- ۱۶- حاجی خلیفه (م ۱۰۶۸) در کشف الظنون که بارها بچاپ رسید گذشته
 از یاد کردن نام کتابها از بخشهای دانش نیز سخن راند.
- ۱۷- صدیق حسن خان فرما نروای بهوپال هند (م ۱۳۰۷) در (ابجد العلوم)
 که در چاپخانه صدیقیه در بهوپال هند بسال ۱۸۹۶ بچاپ رسید نیز بچنین کاری
 پرداخت. ۲۰
- ۱۸- مولوی تهانوی هندی کشاف اصطلاحات الفنون نوشته و در آن دانش
 های را بخش نموده و هریک را شناسند و این کتاب در کلکته بسال ۱۸۶۲ در دو
 جلد بچاپ رسید.
- ۱۹- دانشمند شیخ آقا بزرك تهرانی در الذریعه الی تصانیف الشیعه که نگارشهای

دانشمندان شیعی و ایرانی را در آن فهرست میکنند نیز بچنین کاری پرداختند.

۲۰ - شهاب الدین احمد نویری (م نزدیک ۷۳۳) نهاية الارب فی فنون

الادب خویش را در ۵ فن در علوم طبیعی (آثار علوی و آسمان و جهان و

جغرافیای ریاضی و طبیعی) و انسانی (ادب و اخلاق و سیاست) و حیوانی و

ونباتی و تاریخی در ۳۰ جلد نوشت و ۱۴ جلد آن تا باب ۲ قسم ۴ فن ۵ در مصر ۵

از ۱۳۴۲ تا ۱۳۶۲ بچاپ رسید و باب ۳ تا ۵ قسم ۴ و ۱۲ باب قسم ۵ فن ۵

مانده است.

در باره بخش بندی دانشها در اروپا-فرنیس بیکون فیلسوف انگلیسی

(۱۶۲۶-۱۵۶۱) رای تازه‌ای آورده و علوم را از روی نیروها حفظ و تخیل و تعقل

بتاریخ مدنی و طبیعی، شعر منظوم و منثور، فلسفه الهی و طبیعی^۱ و انسانی و ۱۰

اجتماعی بخش نموده است وی در کتاب ارجمندی و فزونی دانش در این زمینه

سخن راند.

سپس اگوست کنت فیلسوف ریاضی فرانسوی آورنده فلسفه تحقیقی (۱۸۵۷)

(۱۷۹۸) در این باره رای دیگری آورده و در کتاب Cours de philosophie

positive که از شاهکارهای سده ۱۹ میباشد دانشها را از روی کلیت و سادگی ۱۵

یا پیچیدگی آنها بخش نمود آنگاه هربرت اسپنسر H. Spencer (۱۹۰۳ -

۱۸۲۰) فیلسوف انگلیسی بنیادگذار فلسفه تطور در این زمینه کتابی نگاشته که

ترجمه فرانسوی آن بنام Classification des sciences در پاریس بسال

۱۹۳۰ بچاپ رسید وی دانشها را روی تعجر و عینیت‌رده بندی نموده است

۲۰ امروزه در روش شناسی نوین از بخشهای دانشهای بشری کاوش میگردد

چنانکه در منطق صوری ارسطو نیز در فن برهان در این زمینه گفتگو میشده است

و در همه کتابهای منطقی که بروش پیشینیان نوشته شده این سخن را میبینیم.

ابن ندیم در فهرست (ص ۳۶۸) از این کتاب فارابی بنام (مراتب العلوم)

یاد نمود .

قاصی صاعد اندلسی در طبقات الامم (ص ۸۴ چاپ مصر) از احصاء العلوم بسیار ستایش نموده و گفت هیچ دانشجوئی از آن بی نیاز نخواهد بود .
 قفطی (ص ۱۸۲) از آن بنام احصاء العلوم یاد کرده و عبارت صاعد را آورده
 ۵ است و باز در (ص ۱۸۳) در فهرست نگارشهای او از (احصاء العلوم) یاد کرد .

ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۳۶) نیز همان عبارت صاعد را آورد . باز در (ص ۱۳۸)
 از آن بنام (احصاء العلوم و ترتیبها) یاد نمود .
 ۵ - اغراض مابعدالطبیعه :

این کتاب را دیترسی در الثمره بچاپ رساند و در المجموع للمعلم الثانی بسال
 ۱۳۲۵ و در هند بسال ۱۳۴۳ نیز بچاپ رسید و ابن ابی اصیبعه در فهرست نگارشهای
 فارابی از آن یاد نموده است .

فارابی در این دفتر مانند کندی و دیگران بدانشهای گوناگون روزگار خود
 اشارتی نموده غرض ارسطو را در دوازده مقاله کتاب الهی نشان داده است .
 ۱۵ این کتاب بعبری ترجمه شده و نسخه آن در اکسفورد و لایبتسک و
 لیدن هست .

۶ - الالفاظ الافلاطونیه و تکوین السیاسة الملوکیة والاخلاق :

این کتاب در کتابخانه ایاصوفیا بشماره ۲۸۲۰ هست .

۷ - بغیة الامال فی صناعة الزمل و تقویم الاشکال یا الحیل الروحانیة و الاطیار
 ۲۰ الطبیعیة فی دقائق الاشکال الهندسیة : از این کتاب نسخه ای در اوپسالا بشماره ۳۱۷
 و در بادلیان (I,956) هست و از فارابی دانسته شد ولی در صحت انتساب آن
 شک کردند زیرا فارابی در « نکت » ستاره شماری و احکام نجوم را نکوهش نموده
 و بی پایه اش دانست و میگوید :

« میتوانیم در برابر حوادث جهان و سرگذشت‌های مردم که بد و نیک و زشت و زیبا و ستوده و نکوهیده و سودمند و زیانبخش در آنها هست بچیزهایی مانند جنبشها و رفتارهای جانوران و آوازهای پرندگان یا سخنانی که بنگارش در آید یا تیرهاییکه پیراکنند یا نامهایی که یادکنند یا جنبش و گردش ستارگان و مانند اینها بنگریم آنگاه می‌بینیم که اینها با آنها گاهی یکنواخت و سازگار درمی‌آیند و گاهی در اینها ۵ بنامهایی برمیخوریم که مایه شکفتی است مگر اینکه اینگونه هماهنگی همیشگی نیست و خردمند نباید بدان بنگرد و درستش بداند و کودکان و فرومایگان و آنانکه روی برخی از رنجها و بیماریهای روانی مانند کامپرستی و خشم و اندوه و ترس و سرخوشی و مانند اینها از خرد و هوش آنها کاسته شد بدینها می‌گیرانند » پس بسیار دور است که کتاب یادشده از آن فارابی باشد

۱۰

۸- پیدایش دانش (de ortu scientiarum) : بروکلن میگوید که بلاتینی است و نسخه آن در پاریس بشماره ۶۲۹۸ و بادلیان بشماره ۵۶۲۳ر ۲۹ هست . وی باز رساله دیگری در فهرست خویش (ج ۱ ص ۲۳۵ شماره ۹ D) از فارابی بنام Alfarabi de tempore نشان میدهد .

۱۵

۹- تحصیل السعاده :

این کتاب در دکن بسال ۱۳۴۵ بچاپ رسید و در کتابخانه مصر بشماره ۱۲۰ (حکمت) بنام (رسالة فی السعاده الموجدة) هست و عبری نیز در آمده است .
۱۰- التعليقات :

این رساله در دکن بسال ۱۹۴۶ بچاپ رسید و با تعلیقات خواجه رئیس ابوعلی سینا بی رابطه نیست و گویند که شاید آنرا از کتابهای گوناگون فارابی ۲۰ فراهم آورده باشند .

۱۱- تفسیر اسماء الحکماء : بروکلن (ج ۱ پیوست ص ۳۷۷ شماره ۱۶ D) از آن یاد میکند .

۱۲- تلخیص نوامیس افلاطون :

این کتاب درلیدن بشماره ۱۴۲۹ هست .

۲۵

۱۳ - التنبیه علی اسباب السعادة : این رساله بعبری ترجمه شده و نسخه از آن بشماره ۷۷ درموزه بریتانیا هست .

۱۴ - التنبیه علی سبیل السعادة یا رساله السعادة :

این کتاب دردکن بسال ۱۳۴۶ چاپ شده و ترجمه عبّری دارد که درموزه بریتانیا بشماره ۴۲۵ هست .

۱۵ - الجمع بین الرايين :

این کتاب چندین بار بچاپ رسیده است : ۱ - درالثرمه دبترسی بسال ۱۸۹۰ .

۲ - درانجموع للمعلم الثانی بسال ۱۹۰۷ درمصر و نیز چندبار دیگر درهمانجا

۳ - درهائش شرح حکمت الاشراف چاپ تهران بسال ۱۳۱۵ ص ۵۳۷ تا پایان کتاب .

۱۰ فارابی درین کتاب کوشید که میان رایهای افلاطون و ارسطو سازش دهد . آنرا

بنام (کتاب فی اتفاق آراء ارسطوطاليس و افلاطون) نیز خوانده اند و از نگارشهای

فارابی (کتاب الفلستقین) نیز نام برده اند که شاید همین کتاب باشد . فارابی دوست

نداشت که میان دانشمندان ناسازگاری باشد چنانکه دو کتاب دیگر مانند اینها

درفهرست نگارشهای او یاد کرده اند : (کتاب فی اتفاق آراء بقراط و افلاطون)

۱۵ و (کتاب التوسط بین ارسطو و جالینوس) - فارابی ارسطورا بسیار بزرگ میداشت

این بود که از جالینوس و یحیی نجوی خرده گرفته و دو کتاب (الرد علی جالینوس

فیما تاوله من کلام ارسطو علی غیر معناه) و (الرد علی یحیی النحوی فیما رد به علی

ارسطوطاليس) نوشته است .

فیلسوف سید داماد استرآبادی نیز از فارابی پیروی کرده (رساله فی مذهب

۲۰ ارسطاطاليس) را نگاشته و در آن گفته که افلاطون جهان را حادث دانسته ولی

سخن ارسطو روشن نیست ولی فارابی در این رساله هردورا همراهی پنداشت .

۱۶ - جوامع السیر المرضیه فی اقتفاء الفضائل الانسانیة :

از این کتاب يك نسخه درلیدن بشماره ۱۹۳۲ هست و شاید همان (السیره الفاضلة)

باشد که در فهرستها یاد کردند زیرا مورخان نامی از این کتاب نبرده اند .

۱۷- جوامع کتب النوامیس لافلاطون :

نوامیس افلاطون را حنین و یحیی بن عدی ترجمه کردند و فارابی مانند جالینوس که بر برخی از نگارشهای افلاطون جوامع نوشته و تنها ترجمه تازی آنها در جهان هست ، از این کتاب گزین کرده است و نسخه آن درلیدن بشماره ۱۴۲۹ هست .

۵

۱۸- الحیل الروحانیة والاسرار الطبیعیة فی دقائق الاشکال الهندسیة :

نسخه آن در اوپسالا بشماره ۳۲۴ هست :

۱۹- الدعای القلییة المنسوبة الی ارسطو مجردة عن الحجج :

این رساله در دکن بسال ۱۳۴۵ بچاپ رسید فارابی در این کتاب بیشتر مسائل

- ۱۰ الهی و طبیعی نحله مشائی و نوبلاتونی را فهرست وار یاد میکند و دلایل آنها را نمیاورد و بخوبی می‌رساند که مسائل فلسفی که بدانشمندان خاوری رسیده کداهند .
- ۲۰- رساله فی الاخلاق .

۲۱- رسالة افلاطون فی ردمن قال بتلاشی الانسان .

۲۲- رسالة فی التصوف .

۲۳- رسالة فی تعریف الفلاسفة : بروکلمن (ج ۱ ص ۲۳۲ شماره های ۱۸ و ۱۵

و ۱۹ و ۲۰ D و ص ۲۳۶ شماره ۲ F) نسخه هائی از این چهار رساله را نشان میدهد که هست .

۲۴- رسالة فی تفسیر کتاب المدخل فی صناعة المنطق : بروکلمن دو نسخه

با نشانه (A8 ۴۸۵۴/۵ و A8 ۴۸۳۹) نشان میدهد .

۲۰

۲۵- رسالة فی تقسیم الواحد .

۲۶- رسالة فی حدوث العالم : نیز وی از این دو رساله یاد نموده و گفته که

دومی در رامپور بنشانه (I,303,1575) هست .

۲۷- رسالة الحروف .

ابن ندیم در فهرست درسر گذشت فارابی ص ۳۶۸ نامی از این کتاب نبرد ولی

قفطی در تاریخ الحکماء ص ۱۸۴ نام (تعلیق کتاب الحروف) را برده است . ابن ابی ۲۵

اصیبعه (ج ۲ ص ۱۳۹ س ۲ و ۲۶ و ۳۰) از سه کتاب فارابی یاد میکند: ۱- (الالفاظ والحروف) ۲- (کتاب فی اغراض ارسطوطاليس فی کل واحد من کتبه) ۳- (مقالة فی اغراض ارسطوطاليس فی کل مقالة من کتابه الموسوم بالحروف وهو تحقیق غرضه فی کتاب ما بعد الطبیعه). دوم وسوم این کتابها همان است که در لیدن و مصر و هند به چاپ رسیده است و نخستین آن همان است که بروکلمن (پیوست ج ۱ ص ۷-۳۷۶) در باره آن بکتاب المزهر سیوطی^(۱) بازگشت داد و گویا نسخه ای از آن در کتابخانه ها نباشد بجز همین (رسالة الحروف) این کتابخانه و از آنچه که سیوطی در المزهر (چاپ عیسی البابی الحلبي در مصر جزء ۱ ص ۲-۲۱۱) از این کتاب میاورد پیدا است که نسخه (رسالة الحروف) ما همان (الالفاظ والحروف) فارابی میباشد.

سیوطی مینویسد که ابونصر فارابی در (الالفاظ والحروف) میگوید: قریش شیواترین مردم عربستان هستند و زبان تازی تنها از دودمانهای قریش و قیس و تمیم و اسد و هذیل و کنانه و طی گرفته شده نه از شهرنشینان و بیابان گردانی مانند خاندانهای لخم و جذام همسایه مصریان و قبطیان و از قضا و غسان و ایاد همسایه شامیان که بیشتر تر ساو عبری خوانند و نه از تغلب و یمن که در جزیره زیست میکنند و همسایه یونان هستند و نه از بکر همسایه قبطیان و پارسیان و نه از عبد القیس و ازد عمان که در بحرین بوده و با هندیها و پارسیان آمیزش دارند و نه از یمنیان آمیخته با هندیان و حبشیان و نه از بنی حنیفه و یمامیان و ثقیف و طایفیان که با بازرگانان یمن آمیزش میکنند و نه از شهرنشینان حجاز زیرا زبان اینها را آوردندگان زبان تازی آمیخته با زبانهای بیگانگان و تباه شده یافتند. آنانکه زبان تازی را آوردند و نگارشها در آن دارند و آنرا هنر و دانشی ساختند تنها همان بصریان و کوفیان میباشد.

این سخن را در این رسالة الحروف فارابی (نسخه این کتابخانه برك ۲۴) می بینیم این فیلسوف نخست قاعده کلی بدست میدهد و میگوید: زبان پاك و سره را باید از بیابان گردان و خانه بدوشان که با بیگانگان نمیآمیزند گرفت نه از دهکدگان

(۱) بروکلمن بدین نشانه (2I و 728) بآ نکتاب بازگشت داده است

و شهرنشینان چنانکه درباره زبان تازی همین کار را کردند و بصریان و کوفیان از سال ۹۰ تا سال ۲۰۰ زبان تازی شیوا و رسا را از بیابان گردان میان خاك عربستان که بیشتر مردم گریز و درشتخوی بودند و کمتر فرمان می بردند و از دیگران پیروی نمی کردند گرفتند و اینها دودمانهای قیس و تمیم و اسدوطی و هذیل هستند و دیگران که با بیگانگان از حبش و هندی و پارسی و سریانی و شامی و مصری رفت و آمد داشتند زبان آنها آمیخته است و سره نیست .

از برابر کردن سخن فارابی و گفتار سیوطی پیداست که وی گفته فارابی را گسترده و مشروح آورده است نه اینکه همان گفته او را در اله زهر گنجانده باشد. فهرست نگار گفتاری بنام (متافیزیک ارسطو و رسالة الحروف فارابی) در مجله جلوه سال ۱ شماره ۲ تاریخ مرداد ماه سال ۱۳۲۴ خورشیدی ص ۷۶-۸۲ نگاشته و اندکی آنرا شناساند این کتاب گرانها گذشته از مطلبهای دقیق فلسفی و تاریخی که دارد از چندین اصطلاح فلسفی گفتگو میکند و با شرح آنها دشواریهای الهی ارسطو را بر میدارد و گویا همین کتاب باشد که خواجه ابوعلی سینا در سرگذشت خویش از آن نام برده و گفته که آنرا خریده و خوانده و دریافت سخنان ارسطو برای او آسان گردید اگرچه در سرگذشت شیخ که خود برای جوزجانی املا نموده است چنین آمده است: (کتاب ابی نصر الفارابی فی اغراض ما بعد الطبیعه) و نامی از رسالة الحروف برده نشد .

شاید چون بکتاب الهی ارسطو (کتاب الحروف) میگفته اند این رساله هم که تعلیقی است بر آن چنین نامیده شده باشد .

چنانکه یاد شد این کتاب شامل تعریف و بررسی پاره ای از اصطلاحات فلسفی است و گفتگو درباره اصطلاحات فلسفی و شناساندن آنها را نخستین بار در (تعاریفی) می بینیم که با افلاطون نسبت داده اند گرچه بسیاری از آنها از نحللهای مشائی و رواقی و الثانی میباشد ولی چندین تعریف را از کتابهای افلاطون گرفته و با سخنان دیگران یکجا فراهم آورده اند و بسیاری از آنها را دیوگنوس لائرتیوس با افلاطون نسبت داده

- است. ترجمه فرانسوی این (تعریفات) در جلد ۸ دوره کتابهای افلاطون در مجموعه Budé بسال ۱۹۳۰ با متن یونانی به چاپ رسید و مترجم آن J. Souilhé میباشد و باز هم E. Chambry آنرا ترجمه کرده در جلد ۸ دوره کتب او بسال ۱۹۳۹ چاپ شد این دومترجم در دیباچه و حاشیه تعریفات تاریخ و منشأ آنرا نشان داده اند پس از افلاطون چنانکه پیش گفته ایم ارسطو در دفتر دلتا (دال) از الهی از الفاظ فلسفی کاوش نموده است و مانا پایه کار فارابی همین کتاب باشد.
- در میانه دانشمندان خاوری کندی بغدادی کتابی در حدود نوشته که در جزء ۱۴ رسائل او بسال ۱۹۵۰ چاپ شد باز اخوان صفا در رساله دهم قسم ۳ (نفسانیات عقلیات) اصطلاحاتی را تعریف کردند پس از اینها شیخ رئیس در رساله حدود الفاظی را تعریف نمود که پیش یاد گردید.
- ۱۰ میر سید شریف گرگانی نیز کتابی بنام تعریفات دارد که در قاهره بسال ۱۲۸۳ به چاپ رسید.
- مندرجات رساله حروف فارابی بجای خود گزارش داده خواهد شد.
- اکنون ببنیم دانشمندان پیشین چه آگاهی از این کتاب داشته اند: ابن رشد اندلسی گویا همین رساله را درست داشته که در تهافت التهافت در مسئله هفتم (چاپ بوئیر ۱۵ در بیروت بسال ۱۹۳۰ ص ۳۷۱) میگوید: فارابی در کتاب الحروف روشن نمود که مراد از « موجود » معنی اشتقاقی آن نیست بلکه مترجمان از آن معنی « ذات » و « شیء » میخواهند نه معنی عرضی و چون در زبان تازی لفظ دیگری نیافتند کلمه « موجود » مشتق را در این معنی بکار بردند. برخی برای رساندن این معنی کلمه « هویت » را از « هو » ساختند ولی این تکلفی بیش نیست.
- ۲۰ این مطلب در بحث از وجود و موجود برك ۱۵ و ۱۶ کتاب الحروف نسخه این کتابخانه یافت میشود و فارابی در اینجا میگوید در زبان تازی لفظی نیست که بجای « هست » فارسی و « استین » یونانی و « استی » سغدی آورده شود ناگزیر برخی بجای آن « هو » را بکار برده و از آن « هویت » درست کردند و برخی دیگر بجای آن « موجود » مشتق را بکار بردند از اینجا است که می پندارند « موجود »
- ۲۵

فلسفی مشتق و عرضی است. باز میگوید من رو امیدارم هم « هو » و هم « موجود » بکار برند ولی باید « هو » را ادات دانست نه اسم. فارابی در اینجا داد سخن را میدهد و آنچه بایست میگوید و پیدا است که ابن رشد آنچه گفته است از وی گرفت باز ابن رشد در تفسیر مابعد الطبیعه دفتر دال (ج ۲ ص ۸-۵۵۷ چاپ بوئیز) و در جامع مابعد الطبیعه مبحث موجود و هویت (چاپ دکن ۱۳۶۵ ص ۱۰-۲۱) همین سخن را آورد.

فارابی در (فصول یشتمل علی جمیع مایضطر الی معرفته من اراد الشروع فی صناعة المنطق) باز بهمین آوردن « هو » بجای « است » اشاره ای نمود و گفت: « يقوم مقام الكلمة الوجودية فی الحاضر هذه اللفظة ».

پس از ابن رشد سعد تفتازانی در شرح شمسیه خود سخن فارابی را در رابطه بودن « هو » در قضیه حملیه عربی آورد^(۱) وی در تهذیب المنطق خویش در آغاز مقصد دوم میگوید: « قد استعیر له هو » و شهابادی در حاشیه خود بر این کتاب آشکارا این مطلب را بفارابی نسبت میدهد ما نا همین کتاب حروف را در دست داشته بود. قطب رازی در شرح مطالع سخن رئیس (در شفا فصل ۶ مقاله يك فن عبارت منطقی) را در اینکه « هو » رابطه قضیه در زبان تازی است میآورد و میگوید که این لفظ ضمیر است و ربطی را نمی رساند و رابطه در زبان تازی همان اعراب می باشد و اگر قضیه ای از دو لفظ مبنی ساخته شود ثنائی و گرنه ثلاثی خواهد بود. رازی در اینجا اشاره ای بگفتار فارابی ندارد^(۲). سخن رازی درست نیست زیرا همین اعراب در زبانهای دیگر مانند یونانی و جز آن هست و رابطه غیر زمانی در قضیه حملیه هم دارند.

۲۸- رسالة فی الحکمة : برو کلمن از این رساله یاد نمود.

۲۹- رسالة فی السیاسة :

۱- بنقل عید الرحیم در حاشیه بر حاشیه شهابادی چاپ تهران سال ۱۲۸۰ در هامش همین حاشیه -. نیز دیده شود شرح شمسیه تفتازانی برک ۶۶ نسخه شماره ۲۹۱ دانشگاه تهران ولی نامی از فارابی نمیبرد. تفتازانی پس از آوردن این سخن از آن خرده گیری کرد و اعراب را رابطه دانست و از قطب رازی که در شرح شمسیه گفته که در زبان پارسی رابطه همیشه هست نیز خرده گرفت و گفت رابطه در قضیه ای که محمول آن فعل باشد لازم نیست
۲. دیده شود. شرح مطالع فصل ۲ باب ۱ قسم ۲ (اکتساب تعدیقات)

از این رساله نسخه‌ای در واتیکان رم هست که اب شیخو از روی آن بچاپ رسانده است و در کتابخانه دانشگاه مصر نیز نسخه از آن هست. از این (رسالة السياسة) پاره در سال ۱۲ مجله (الطبيب) و همه آن در مجله (المشرق) بسال ۱۹۰۱ چاپ شد.

۳۰- رسالة في العقل :

ابن ابی اصیبعه (۶۰۰=۱۲۰۳-۶۶۸=۱۲۷۰م) (ج ۲ ص ۱۳۹ س ۹) ازدو کتاب یاد میکند (کتاب فی العقل کبیر و کتاب فی العقل صغیر) ولی در دیگر فهرستها یکی یاد گردید و در نسخه های چاپی و خطی بجز نسخه فایح که بومیژ بچاپ رساند در پایان، مبحث بود عقل فعال و عقول فلکی را ندارد و گویا چون با عقیده متکلمان

نمی ساخت از نسخه ها برداشتند ولی بایستی جزء نسخه باشد و اگر نه مطلب ناقص میماند این افزوده تنها در ترجمه های لاتینی و عبری سده های میانی دیده میشود این رساله را يك ترجمه لاتینی است کامل که مترجم آن شناخته نشد و گویا از سده ۱۳ و ۱۴ باشد و نسخه ای از آن در برسلو هست و دو ترجمه عبری یکی تلخیص یداعیا پنینی Jedaia Pennini فیلسوف یهودی (۱۲۷۰-۱۲۴۰) نسخه پاریس ۹۸۴ عبری . دومی ترجمه کالونیموس بن کالونیموس در ۲۷ آوریل سال ۱۳۱۴ م که نسخه از آن در لایبتسک بشماره ۳۹ هست و نیز در مونیخ بشماره ۱۲۵ عبری. ترجمه لاتینی که در سده ۱۳ و ۱۴ شده در ۱۴۹۵ و در ۱۵۰۰ و یکبار دیگر در مجموعه از فلسفه ابن سینا و نیز در ۱۶۳۸ بچاپ رسید .

از فلاسفه یهودی هلال بن صموئیل واسحق لطیف در سده ۱۳ و لاوی بن جرشون در سده ۱۴ و ابراهام بیاجو و یوسف بن سبتوب در پایان سده ۱۵ بر این رساله تعلیق نوشتند .

چنانکه گفته شد این رساله بلاتینی ترجمه شده است و ماسینیون آن را با متن تازی برابر ساخته سپس بفرانسه ترجمه کرده و در جلد ۴ Archive d'histoire doctrinal et litteraire du Moyen Age با تعلیق ژیلسون بچاپ رسید .

ربانی جوان میکائیل روشن شتاین Mich Rosostein ترجمه عبری و لاتینی

این رساله را در برسلو بسال ۱۸۵۸ بچاپ رساند و ترجمه عبری دیگری از آن که شاید از سموئیل بن تبیون (۱۲۳۰ - ۱۱۵۰) باشد در پاریس هست (بشماره ۱۸۵ عبری) این رساله در (الثمره) دیترسی و در مصر بسال ۱۹۰۷ سه بار و نیز یکبار در ۱۳۲۷ چاپ شد و نسخه کامل آنرا مورس بوئیز از روی نسخه کتابخانه فاتح در اسلامبول مورخ ۵۹۰ در چاپخانه کاتولیکی بیروت بسال ۱۹۳۸ بچاپ رساند و از این بخش که برپایان رساله افزوده است و باندازه شش صفحه میباشد در دلالة الحائرین موسی بن میمون فیلسوف یهودی (۵۲۹ = ۱۱۳۵ - ۶۰۱ = ۱۲۰۴) آمده است (بخش ۲ فصل ۱۸ چاپ مونک در پاریس ۱۸۶۱ ج ۲ برك ۳۷ ب س ۱۰-۱۳ متن و ص ۱۳۹ ترجمه).

۱۰ ۳۱- رسالة فی العلم الالهی در کتابخانه تیمور (۱۷ حکمت) هست

۳۲- رسالة فی علم الفاسفه : برو کلمن از این رساله یاد میکند .

۳۳- رسالة فی علم الفراسة :

نسخه‌ای از آن در کتابخانه مجلس بشماره ۶/۶۳۴ (ج ۲ فهرست ص ۳۹۶

هست .

۱۵ ۳۴- رسالة فی ماهیة الروح : لطفی مینویسد (ص ۱۸) که نسخه از آن هست .

۳۵-۳۶- رساله فی ماهیة النفس : از این رساله نسخه‌ای در بودلیان بشماره

(1980) هست و بعضی نیز ترجمه شده است و نیز رساله‌ای بنام (شرح رسالة النفس

لارسطوطالیس) در رامپور هست .

۳۷- رسالة الماهیة والهویة : نسخه‌ای از آن در کتابخانه مجلس بشماره

۶۳۴/۴ (ج ۲ فهرست ص ۳۹۵) هست که همان فصوص الحکم میباشد .

۲۰ ۳۸- السیاسات المدنیة یا مبادیء الاجسام یا مبادیء الموجودات .

این کتاب در بیروت بسال ۱۹۰۲ و در دکن بسال ۱۳۴۶ بچاپ رسید و بعضی

نیز ترجمه شده و گویا موسی بن طبون آنرا ترجمه کرده و نزدیک بسال ۱۲۴۸ م

پایان رسانده باشد . موسی بن میمون فیلسوف بزرگ یهود (۵۲۹ - ۶۰۱) در

«دلالة الحائرین» از آن یاد کرد و بشاگرد خود ابن طبون سپرد که در فلسفه جز آنرا

۲۵

نخواند و ترجمه عبری آن در کتابخانه پادشاهی در سه نسخه گوناگون هست و M. Philippowski آنرا در مجموعه‌ای که بدان Sepher ha AsiPh نام داده بسال ۱۸۴۹ در لایپتسیک بچاپ رساند (دائرة المعارف اسلامی) و متن عبری با آنچه را که قاضی صاعد اندلسی (۴۲۰ - ۴۶۲) در طبقات الامم (چاپ مطبعه سعادت مصر بی تاریخ ص ۸۵) درباره السياسة المدنیة گفته است سازگار میباشد.

۵ فارابی در این کتاب نخست از شش مبدء (سبب نخستین - سببهای دوم - عقل فعال - نفس - صورت - ماده) یاد میکند و رشته سخن را از جهانشناسی بشناخت مردمی میکشاند تا اینکه باخلاق و سیاست میرسد و مانند (اراء المدینه الفاضله) از مدینه فاضله و اضداد آن گفتگو میکند و پیداست که از جمهوری افلاطون بسیار متأثر است.

۱۰ ۳۹- شرح رسالة الاملا الاعلی لزینون یا شرح رسالة فی العلم الاعلی لزینون الکبیر الیونانی :

این کتاب دردکن بسال ۱۳۴۹ بچاپ رسیده و در آغاز آن فارابی میگوید از زینون بزرگ شاگرد ارسطو و از شیخ یونانی (پلوتینوس) نگارشهایی دیدم که ترسیان شرحها بر آن نوشتند مگر اینکه چیزهایی از آنها کاستند و چیزهایی بر آنها افزودند و من چنانکه بر یک شارحی می باید بر آنها شرح نوشتم و نخستین آنها رساله زینون بزرگ یونانی است آنگاه سخنان زینون را که از شش چیز کاوش میکند : (خداشناسی - شناخت صفات او - بستگی آفریدگان با او - درباره پیامبری - درباره دین و آئین - درباره روز رستاخیز) کزین کرده گزارش میدهد این کتاب بروش مشائیان اسکندرانی نوشته شده است.

۲۰ در تاریخ الحکماء شهرزوری (برک ۹۳-۹۵ شماره ۸۵۶ و ترجمه پارسی آن بشماره ۴۲۷ برک ۱۱۶ ب تا برک ۱۱۹ ب و ترجمه آن از دری بخش ۱ ص ۴- ۱۸۰ و ترجمه گزیده آن بشماره ۲۸۳ برک ۳۳ ب ۳۴ ب) و در محبوب القلوب قطب الدین محمد بن شیخعلی شریف دیلمی لاهیجی (چاپ ایران بسال ۱۳۱۷ ص ۸- ۱۳۴) سرگذشت زینون آمده و پیداست که از آن زنون الثانی را میخواهند

زیرا در تاریخ فلسفه از سه تن فیلسوف بنام زنون یاد کرده‌اند :

- ۱- زنون Zenon الائی که در اثنامیان ۴۸۵ و ۴۹۰ پیش از مسیح زاده و از آزاریکه جبار شهری در باره او رواداشت در گذشت وی شبهاتی دارد که فارابی در کتاب مغالطه «الاولسط» برخی از آنها را آورده است .
- ۲- زنون رواقی که در سیتیوم Citium قبرس نزدیک بسال ۳۶۲ پیش از مسیح زاده و در آن نزدیک بسال ۲۶۰ در گذشت . وی یکی از فلاسفه رواقی میباشد .
- ۳- زنون سیدونی که در نزدیک بسال ۱۰۰ پیش از مسیح رهبری دسته اپیکوریان را داشته و استاد سیسرون و فیلودمس بوده است .
- فارابی در این کتاب که درست از فلسفه نوبلاتونی که رنگ اسلام گرفته است گفتگو میکند گویا از زنون همان دانشمند رواقی را میخواهد مگر اینکه برخی از مسائل مانند نبوت از کلام یهودی و مسیحی و اسلامی بر آن افزوده شده است .
- ۱۰- لاهیجی دو فصل اخیر این شرح فارابی را در محبوب القلوب آورده و از سخنانیکه شهرزوری از وی دانسته بر آن افزود .
- ۴۰- شرح المجسطی .
- ۱۵- درموزه بریتانیا بشماره (۷۳۶۸ خاوری) هست .
- ۴۱- شرح المستغلق من مصادرة المقالة الاولى والخامسة من اوقليدس :
- این کتاب را موسی بن طیبون نزدیک بسال ۱۲۷۰ م بهیروی در آورد و نسخه‌ای از آن در کتابخانه مونیخ بشماره ۳۶۲۹۰ هست .
- ۴۲- شرح مقالة الاسکندر الافرو ديسي في النفس على جهة التعليق :
- ۲۰- نسخه‌ای از این در کتابخانه بادلیان اکسفورد بشماره ۸۹۰ و در برلین بشماره ۴۱۷۸ هست .
- ۴۳- عیون المسائل علی رای ارسطوطالیس .
- ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۴۰) میگوید که این کتاب دارای ۱۶۰ مسئله ارسطاطالیسی است این کتاب در لیدن در النمره دیترسی بسال ۱۸۹۰ م و در مطبعه السعاده مصر بسال ۱۳۲۵ و در المجوع و در مکتبه سلفیه مصر بسال ۱۳۲۸ چاپ شد و نسخه ۲۵

چاپی مصر دارای ۲۲ مسئله میباشد و دیتیرسی و المجموع نیز آنرا در ۲۲ بند گذارده اند و يك بار ديگر نیز در مصر با دو رساله ديگر بچاپ رسيد و در ۲۴ بند گذارده شده است و از چاپهای ديگر در جدا کردن مسائل بهتر است .

۴۴- الفصوص .

ابن ندیم (۲۹۷-۳۸۵) در فهرست و قاضی صاعد اندلسی (م ۴۶۲) در طبقات الامم و بیهقی (م ۵۶۵) در رتبه صوان الحکمه و قفطی (۵۶۸-۶۴۶) در تاریخ الحکماء (و ترجمه آن بشماره ۴۶۴ بر گهای ۱۲۲ و ۱۲۳) و شهرزوری در تزه الارواح و روضة الافراح (نسخه شماره ۸۵۶ برک ۱۳۱-۱۳۲ و ترجمه پارسی آن بشماره ۴۲۷ برک ۱۶۹ تا برک ۱۷۱ در این کتابخانه و همچنین ترجمه دري از آن ص ۳۶- ۴۰ بخش ۲) و ابن ابی اصیبعه (۶۰۰-۶۶۸) در عیون الابیاء و ابن خلکان (۶۰۸-۶۸۱) در وفيات الاعیان از کتاب فصوص الحکمه یاد نکرده اند و خوانساری (م ۱۳۱۳) در روضات الجنات نیز از آن یاد ننمود تنها حاجی خلیفه کاتب چلبی (۱۰۱۰-۱۰۶۸) در کشف الظنون از فصوص فارابی و شرح آن یاد کرده است .

شهاب الدین یحیی بن حبش سهروردی تعلیقی بر فصوص دارد بنام عجائب النصوص فی تهذیب الفصوص. فصوص الحکم را امیر سید اسمعیل حسینی شام غازی تبریزی (م ۱۸ مجرم ۹۱۹ در ۶۹ سالگی) شاگرد دوانی بنام سلطان یعقوب بهادر خان بایندری آق قوینلو (۸۸۳-۱۱ صفر ۸۹۶) شرح کرده و در نیمه روز آدینه ۲۵ ربیع دوم سال ۸۹۶ آنرا پایان رساند . این شرح در تهران بسال ۱۳۱۸ بچاپ رسید و نیز در چاپخانه العامر در ۱۲۹۱ بچاپ رسیده است و همان است که هورتن Horten بر آن تعلیقی نوشته و بسال ۱۹۰۶ چاپ نمود .

ابو جعفر محمد تقی استرآبادی (م ۱۰۵۸) نیز فصوص الحکمه را شرح نموده و در ۱۰۵۶ آغاز کرده ولی آنرا پایان نرساند و نسخه از آن بشماره ۸۳۵ در کتابخانه آستانه طوس هست و شرح دیگری هم بشماره ۸۳۶ در آن کتابخانه هست که آغاز و انجام ندارد و کمنام است (فهرست طوس ج ۴ ص ۱۸۷-۱۸۹) در المجموع للمعلم الثانی ... الفارابی چاپ چاپخانه سعادت در مصر. بسال ۱۹۰۷ در ص ۱۱۵-۱۷۶

گزیده‌ای از شرح تبریزی به چاپ رسیده است که سید محمد بدرالدین حلبی عبارات تبریزی را جسته جسته گرفته و گرد هم آورده بدان نام (نصوص الکلم علی کتاب فصوص الحکم) داده است وی از شرح تبریزی بسیار ایرا انداخت و در آغاز و انجام گزیده خود می‌رساند که این شرح از وی نیست و او تنها گزین نموده است و از برابر کردن دو نسخه چاپ ایران و مصر این امر آشکار خواهد بود - شرحی قطب شیرازی بر فصوص نوشته که در رامپور هست (برو کلمن ج ۱ ص ۲۳۵ شماره D۷) شکفت این است که بند ۳۰ تا بند ۵۰ فصوص (در شماره گذاری دیترسی) درست همان رساله (القوی النفسانیة و ادراکاتها) است که بخواجه ابوعلی سینا نسبت داده اند و در تسع رسائل در مصر بسال ۱۰۹۸ و در مجموع رسائل در مصر بسال ۱۳۲۸ به چاپ رسید.

۱۰

از دانشمندان سید داماد (م ۱۰۴۱) است که در قبسات (قبس ۱۰) صفحه ۲۹۹ چاپ ۱۳۱۵ ایران بند ۱۱ از فصوص فارابی (فصان فذالی الاحدیة تدهش الی الابدیة جری القلم علی اللوح بالخلق) را می‌آورد و نیز در قبس یکم (ص ۱۴) بند ۳ آنرا آورده است: «المهية المعلولة لها عن ذاتها ان لیست ولها عن غیر ان توجد فهی محدثة لا بزمان تقدم»^(۱).

۱۵

پس از وی صدرالدین شیرازی در مبدء و معاد در مقاله ۱ فن ۱ (ص ۲۹) چاپ تهران بسال ۱۳۱۴ پارهای از بند ۲۲ فصوص فارابی: (ان لك منك غطاء افضل عن لباسك من بدنك) را آورد ولی در مقاله ۲ آن (ص ۵۳) عبارت (وجود کله وجوب کله علم کله قدرة کله حیوة کله . . . را می‌آورد و به فارابی نسبت می‌دهد و نامی از فصوص نمی‌برد مگر اینکه این عبارت در نسخه‌های چاپی فصوص دیده نشده اگر چه بسیار شبیه بسبک فصوص می‌باشد.^(۲)

۲۰

۴۵- علوم المسائل ونتایج العلوم:

برو کلمن (ج ۱ ص ۲۳۵ شماره D ۲۳) از آن یاد کرد.

۱- دیده شود، فصوص چاپ دیترسی ص ۶۷-۶۹ و در المجموع ص ۱۲۸-۱۳۵

۴۶- الفصول : در بودلیان (I, 102) نسخه‌ای از آن هست و عبری نیز

ترجمه گردید.

۴۷- فی مسائل متفرقه :

ابن ابی‌اصیبیه (ج ۲ ص ۱۴۰) از آن بنام (جوابات لمسائل سئل عنها)

یاد میکند و میگوید که دارای ۲۳ مسئله میباشد و دیترسی آنرا در النمره بسال ۵

۱۸۹۰ در ۴۰ بند بچاپ رساند و در دکن بسال ۱۳۴۴ در ۳۱ پرسش و پاسخ و ۵

فصل و چندین بند دیگر که درست جدا نشده است چاپ گردید و نیز در مصر بسال

۱۹۱۷ بچاپ رسید.

۴۸- کتاب فی علم المزاج :

بروکلن از آن با نشانه (Landberg Brill 1484) یاد میکنند.

۱۰

۴۹- کتاب الملة الفاضله : نسخه از این در کتابخانه تیمورپاشا بشماره ۲۹۰

اخلاق هست.

۵۰- کلام فی العلم الالهی : نسخه خطی آن در کتابخانه تیمورپاشا بشماره

۱۱۷ حکمت هست.

۵۱- ماینبغی ان يقدم قبل تعلم الفلاسفة : این کتاب بارها بچاپ رسیده و

۱۵

ترجمه عبری نیز دارد.

۵۲- المقالات الرفیعه فی اصول علم الطبیعه : بروکلن (ج ۱ ص ۲۳۴ شماره ۵ C)

نسخه‌ای از این رساله را نشان میدهد که هست.

۵۳- مقالة الاسکندر الافرویدیسی : بروکلن (ج ۱ ص ۲۳۵ شماره ۲۲ D)

مینویسد که در پاتنا هست و در شمار نگارشهای فارابی می‌آورد.

۲۰

۵۴- مقالة فی وجوب صناعة الكیمیا و الرد علی مبطلیها : نسخه از این در لیدن

بشماره ۱۲۷۰ و در برلین بشماره ۴۱۷۸ هست.

۵۵- الملتقطات لافلاطون : نسخه از این در رامپور II, 841 هست.

۵۶- منتخبات من المدخل فی الحساب : در رامپور بشماره 1, 418, 68

نسخه از این هست.

۵۷- الموسیقی :

ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۳۹) گوید که فارابی (الموسیقی الکبیر) را برای وزیر ابی جعفر محمد بن القاسم الکرخی نگاشته است .

این کتاب در لیدن بشماره ۱۴۲۳ هست و بارون رداف در لانژه

- ۵ Baron Rodelphe d'Erlanger موسیقی بزرگ فارابی و موسیقی شفای خواجه رئیس و موسیقی ارموی را بفرانسه ترجمه کرده و در سه جلد بنام La Musique Arabe بسالهای ۱۹۳۰ و ۱۹۳۵ و ۱۹۳۸ در پاریس بچاپ رساند^(۱) .

از کتاب موسیقی کبیر فارابی پیداست که وی از بزرگترین موسیقی دانهای سده های میانی است . باز ابن ابی اصیبعه از کتاب دیگر فارابی بنام (کلام فی الموسیقی) یاد میکند .

۱۰

پنج کتاب موسیقی در فهرستها نشان داده و از فارابی دانستند :

۱- (کتاب علم الموسیقی) که در اسکوریال بشماره S40 هست .

۲- (کتاب المدخل فی تعلیم الموسیقی) که در کتابخانه رامپور (1, 366)

و کتابخانه راغب پاشا در استانبول بشماره ۸۷۶ و کتابخانه کوپرولی بشماره ۹۵۳

۱۵

هست و این کتاب را در زبان عبری می شناختند .

۳- (صناعة علم الموسیقی) که نسخه ای از آن در کتابخانه کوپرولی بشماره

۹۵۳ و در کتابخانه مصر نسخه عکسی از آن بشماره ۵۱۲ (هنرهای زیبا) هست .

۴- (کتاب فی الموسیقی) که در کتابخانه تیمور نسخه ای از آن هست ولی

درص ۲۰۹ آن از ابن سینا یاد میشود پس از فارابی نخواهد بود .

- ۵- (اسطیقات علم الموسیقی) که بگفته بروکلین از فارابی است و نسخه ای

۲۰

1— La Musique Arabe, traduction par

T. I Alfarabi, Grand traité de la musique paris 1930.

T. II Kitab al-Shifá, Mathématique ch. XII Paris 1935.

T. III, Safiyu-D.Diu Al-Urmawi Paris 1928.

از آن درمادريد بشماره ۶۰۲ هست .

لاند Lande خاورشناس هلندی پاره‌ای از رساله موسیقی فارابی را در نامه ششمین انجمن خاوری درلیدن بسال ۱۹۰۳ بچاپ رساند .

دانش و هنر موسیقی را دانشمندان خاوری از ایران و یونان گرفته اند و از آغاز موسیقی دانه‌ای ایرانی بدر بارهای فرمانروایان تازی راه یافته در این هنر سرآمد بوده اند . نگارشهای موسیقی یونانی بزبان تازی درآمده بود . ساختمان و روش این فن از ریاضی یونان و اصطلاحات این هنر بیشتر پیارسی میباشد و نشانه‌های ایرانی در این هنر آشکار است .

نخستین بار نگارشهای اقلیدس (کتاب النغم معروف بموسیقی) و نیکوماخوس (الموسیقی الکبیر) بزبان تازی درآمده آنگاه دانشمندانی چند در این دانش کار کرده اند که بیشتر آنها ایرانی هستند :

۱- اسحق ارجانی موصلی (۱۳۵-۱۵۰) که مادرش شاهک رازی و پدر وی ابراهیم پسر ماهان پسر بهمن پسر نسک بوده است . این هنرمند چندین نگارش در موسیقی و سرود دارد و از آنها است : آغانی کبیر - مجموعه آغانی - آغانی معبد - الاختیار من الاغانی للوائق . یحیی بن علی در نگارشی که بنام موصلی ساخته از (کتاب النغم) او گرفته است .

۲- فیلسوف کندی بغدادی (۱۸۸-۲۵۸) که ابن ندیم (ص ۳۵۹) هفت نگارش موسیقی از وی یاد میکند یکی از نگارشهای موسیقی اورا الاخمان و حفنی بچاپ رساندند .

۳- ثابت بن قره حرانی (۲۲۱-۲۸۸) که قفطی (۸۲) دو کتاب موسیقی از او یاد میکند .

۴- قسطابن لوقا ترسای بعلبکی شامی رومی (مردم درارمنستان نزدیک ۳۱۰) که ابن ندیم میگوید وی در موسیقی آگاه بوده است .

۵- ابی طالب مفضل بن سلمه نحوی لغوی (۱۹۰ م = ۹۰۱) که (الملامی ۲۵) نوشته است .

- ۶- پسر خرد اذبه (م نزدیک ۳۰۰) نویسنده (اللهو والملاهی) .
- ۷- فارابی (۲۵۹-۳۳۹) که چند کتاب موسیقی دارد .
- ۸- خوارزمی (م ۳۸۷) که در مفاتیح العلوم (باب ۷ مقاله ۲ ص ۱۲۶-۱۴۱ چاپ منیریه مصر) از موسیقی سخن راند .
- ۹- اخوان صفا (سده ۴) که در رساله ۵ بخش ریاضی رسائل و رساله ۴ بخش ریاضی الرسائل الجامعة این هنر را آورده اند .
- ۱۰- خواجه رئیس ابوعلی سینا (۳۷۰-۴۲۸) که در فن چهارم ریاضی شفا و رساله موسیقی این هنر را آورد . این دومی را استاد محمود حنفی از روی نسخه اکسفورد در برلین بسال ۱۹۳۱ چاپ کرد و در مجموعه هفت رساله درد کن بسال $\frac{۱۹۴۴}{۱۳۵۳}$ نیز به چاپ رسید .
- ۱۱- ابو عیید جوزجانی شاگرد شیخ رئیس که بر نجات و دانشنامه اور رساله موسیقی افزود .
- ۱۲- ابی منصور حسین بن محمد بن عمر بن زیله (م ۴۴۰) که الکافی فی الموسیقی را در سه فصل (نغم - ایقاع - تألیف اللحن) نوشته و نسخه از آن در موزه بریتانیا و راهپور هست .
- ۱۳- ابی الصلت امیه اندلسی (م ۵۲۹) پزشک شاعر موسیقی دان که عود خوب میزد و (رسالة فی الموسیقی) دارد .
- ۱۴- ابن باجه ابوبکر محمد بن الصائغ اندلسی (م ۵۳۳) پزشک موسیقی دان که عود خوب میزد است .
- ۱۵- امام فخرالدین تبرستانی رازی (م ۶۰۶) که در جامع العلوم یاستینی پاریس در شماره ۴۷ از موسیقی سخن راند .
- ۱۶- ابوالمعالی بدرالدین محمد علی خطیب شافعی فرزند احمد اربلی موصالی (زاده ۶۸۶) سراینده (ارجوزة الانعام) بسال ۷۲۹ که عزای در بغداد بسال $\frac{۱۴۷۰}{۱۹۵۱}$ چاپ کرد و نیز در مجله مشرق (ج ۱۶ ص ۸۹۵) بنام جواهر النظام فی معرفة الانعام از روی نسخه ۸۷۷ چاپ شد و شرح آن بنام براء الاسقام فی شرح قصيدة الانعام در برلین ۲۵

بشماره ۵۵۱۵ هست.

۱۷ - صفی الدین ابوالمفاخر عبدالؤمن بن یوسف بن فاخر ارموی آذربایگانی که قطب شیرازی در موسیقی درةالتاج (چاپ تهران ص ۵) درباره آن (افضل ایران) گفته است وی نزدیک بسال ۶۱۳ زاده و در ۸ یا ۲۰ صفر سال ۶۹۳ در زندان بگناه تهی دستی و بدهکاری در گذشت. این دانشمند از مردم بلخ بوده و ۵
بآداب و تاریخ و خلاف آشنائی داشت و شعر میسرود و خوش می نوشت و در موسیقی سرآمد بوده است. وی در تبریز و بغداد میزیست و کار کتابداری نیز کرده است، این موسیقی دان ایرانی با آمیختن قانون و رباب و نزه ساز مغنی را ساخت و چندین نگارش در شعر و موسیقی دارد:

۱۰ الف - العروض والقوافی والبدیع که نسخه ای از آن در (بودلی) هست .

ب - الکافی من الشافی که در (کتابخانه عمومی دمشق) هست

ج - ایقاع در م - موسیقی پیارسی که شکرالله احمد اوغلو آنرا بترکی در آورده بخشی از کتاب بزرگ خویش ساخت و در مجله ترکی (شهبال) در استانبول چاپ شد و احمد بن عبدالرحمن موصلی آن را به عربی در آورد .

۱۵ د - الرسالة الشرفیه فی النسب التألیفیه یا کتاب الموسیقی که برای شرف

الدین هارون پسر شمس الدین محمد جوینی نوشت و نسخه هایی از آن در آستانه و مصر و برلین (مورخ ۶۷۶) و مجلس شورای ملی و کتابخانه ملی ملک در تهران هست و ترجمه فارسی آن در کتابخانه حاجی محتش السلطنه بوده است و کارادوو خاور شناس فرانسوی گزیده آنرا بفرانسه در آورده و در مجله آسیائی به چاپ رسید
۲۰ ه - الادوار که ارموی آنرا پیش از گشودن بغداد نگاشته و در ۱۵ فصل

میباشد و نسخه م - ورخ ۶۲۳ آن در - نور عثمانیه بشماره ۳۶۵۳ و نسخه نوشته عبدالکریم بن السهروردی در تاریخ ۷۲۷ در مصر بشماره ۳۴۹ (هنرهای زیبا) هست این کتاب را چندین بار پیارسی ترجمه و شرح کردند :

I - ترجمه پارسی نسخه ملی ملک که گویا از خود صفی الدین است

II - شرح شهاب الدین صیرفی .

III شرح یحیی بن احمد کاشی موسیقی دان که بدستور شاه شیخ ابواسحق اینجو (۷۲۱-۷۵۸) نگاشته و نسخه ای از آن در مجلس تهران هست و در آن گاهی ترجمه و گاهی تفسیر نمود .

IV شرح نصرالله قاینی .

- V شرح خواجه عبدالقادر غیبی مراغی آذربایگانی (۷۵۴ - ۸۳۸) بنام زبدة الادوار . وی رساله زواید الفوائد خویش را پس از آن نوشته و بر آن افزود و ایندو با رساله موسیقی بترکی در سیمه سالار تهران هست . مراغی دیباجه ای بر این شرح نوشته و بنام شاه رخ ساخته است و عزای نسخه آنرا دید .
- VI شرح لطف الله سمرقندی .

- VII ترجمه محمد اسماعیل سپاهانی که برای میرزا آقاخان نوری صدراعظم ناصرالدین شاه نگاشت و نسخه آن در مجلس و مسجد سیمه سالار هست .

الادوار چندین شرح و ترجمه بعربی و ترکی دارد :

I شرح عربی مولانا مبارکشاه که برای جلال الدین ابوالفوارس شاه شجاع مظفری (۷۶۰-۷۸۶) نگاشته و نسخه آن در موزه بریتانیا هست .

II شرح عربی فخرالدین محمد بن محمد بن ابی نصر خجندی (موزه بریتانیا) ۱۵

III شرح عربی گمنام (موزه بریتانیا) .

VI ترجمه ترکی شکرالله احمد اوغلو و اماسیه ای در آغاز سده نهم که ۲۱ فصل بر آن افزود . این ترجمه در جلد آخر مجله ترکی شهبال بچاپ رسید و دوره ای از آن را مخبر السلطنه بکتابخانه آموزشگاه عالی موسیقی بخشیده است .

۱۸- قطب شیرازی (۶۳۴ - ۷۱۰) که در درة التاج (بخش ۲ چاپ تهران ۲۰

بسال ۱۳۲۴ در ۱۴۹ صفحه) در فن ۴ جمله ۴ (علم اوسط) از موسیقی سخن راند و در آغاز از خرده گیریهای ارموی برفارابی و ابن سینا پاسخ گفته و باز در جاهای دیگر از فارابی و ارموی یاد نموده است .

۱۹- شهاب الدین عبدالله صیرفی خنیاگر خوشنویس (۷۴۲م) که خلاصة الافکار

فی معرفة الادوار را برای سلطان اویس (۷۵۷ - ۷۷۶) نوشت (نسخه آقای همائی ۲۵

که در تاریخ ادبیات ایران خود ج ۱ ص ۲۱۴ و ج ۲ ص ۸۸ از آن یاد کرد).

۲۰- شمس الدین محمد آملی (م ۷۵۰) که در مدرسه غازییه تبریز درس

میکفت و سپس در روز کار شیخ ابی اسحق بشیر از رفت شیرازی در شدالازار (چاپ

تهران بسال ۱۳۲۸ ص ۱- ۴۵۰) مینویسد که او را دیدم و با او آمیزش داشتم

و او دوستدار خاندان پیامبر بوده است و در شیراز در گذشت. آملی در نقایس الفنون

(چاپ تهران بسال ۱۳۰۹ و سال ۷- ۱۳۱۶) در فن ۴ مقاله ۳ قسم ۲ از موسیقی

سخن راند و در آغاز این فن در دو جا از فارابی و ابن سینا یاد کرد وی در آنجا

بخرده گیریهای صفی الدین ارموی در شرفیه از فارابی همان پاسخهاییکه قطب شیرازی

در درة التاج داده است میدهد.

۲۱- صفدی نگارنده الوافی بالوفیات (م ۷۶۴) که «الکتاب الجامع

فی الموسیقی» نگاشته و نسخه‌ای از آن در برلین بشماره ۵۵۲۵ (ج ۵) هست.

۲۲- خواجه کمال الدین ابوالفضائل عبدالقادر بن غیبی حافظ مراغی

آذربایگانی (۷۵۴-۸۳۸) که این نگارشها از او است:

الف- جامع الالحن بفارسی که کتابی است بزرگ و در یک مقدمه و ۱۲

باب و یک خاتمه و همه مسائل را دارد و برای شاهرخ نگاشته است نسخه‌هایی از آن

در نور عثمانیه هست در دانشمندان آذربایجان ص ۲۶۲ گوید وی این کتاب را برای

پسر خود نورالدین عبدالرحمن بسال ۸۱۶ نگاشته است.

ب- کتاب الموسیقی که نسخه‌ای از آن در نور عثمانیه هست.

ج- مقاصد الالحن که برای سلطان محمد بن سلیمان مراد نگاشته و نسخه‌ای

مورخ ۴ ج ۲ سال ۸۳۸ در طوبقو بشماره ۱۷۲۶ هست نگارنده دانشمندان

آذربایجان (ص ۲۶۱) از نسخه‌ای بخط خود او و مورخ ۸۸۱ که برای شاهرخ

میرزا نوشته بود یاد میکند.

د- زبدة الادوار که نسخه‌ای از آن را منیف یک مستشار پیشین سفارت عثمانی

در تهران در آنجا بسته و با استاد رؤف یک موسیقی دان ترك ارمغان داد.

ه- شرح ادوار ارموی که عزای نسخه‌ای از آن را دیده و آنرا جزء زبدة الادوار میداند.

و - كنز الالحن فى علم الادوار .

- ۲۳- محمد بن عبد الحميد لاذقى (م نزديك ۹۰۰) كه زين الالحن فى علمى التاليف والاوزان را در ۸۸۸ نگاشته و نسخه‌اى از آن بشماره ۳۶۵۵ در نور عثمانيه هست . وى الفتحيه فى الموسيقى را براى سلطان بايزيد پسر سلطان محمد نگاشته و نسخه‌اى از آن در كتابخانه عمومى اوقاف بغداد در گنجينه خالديه بشماره ۲۱۲۹ ۵ هست و در آستانه طوس هم نسخه‌اى بتاريخ ۹۵۷ (فهرست انجاء ۳ ص ۳۴۴) بشماره ۱۴۲ هست (۱) .

- ۱- دیده شود: مجله موسيقى سال ۱ شماره ۴ و ۵ تاريخ ۱۳۱۸ ص ۱۱-۱۸ و سال ۳ تاريخ ۱۳۲۰ شماره ۸ و ۹ ص ۳۱ و شماره ۱۱ و ۱۰ ص ۱۲-۲۳ كه در اينجا از رساله موسيقى گننامى ياد ميكند كه در نزديك بسال ۹۱۰ نوشته شده است و ص ۲۶-۲۷ ۱۰ همين شماره .
- نيز مجله المجمع العلمى العراقى جزء ۱ سال ۱ چاپ بمداد بسال ۱۳۶۹-۱۹۵۰ كه كتاب النغم ابواحمد يحيى بن على بن يحيى بن (ابى منصور مجوسى ستاره شناس پارسى) درس ۱۱۴-۱۲۴ اين مجله چاپ شده است . اب-واحمد (۲۴۱-۳۰۰) اديب شاعر متكلم معتزلى بوده است . جواد على در ديباچه‌اى كه براين كتاب النغم نوشته است ص ۱۰۴ - ۱۱۲ از مجموعه‌اى در موسيقى ياد ميكند كه در موزه برتانيا بشماره ۸۲۳ هست و مينويسد كه در آن چند بن رساله است :
- ۱ رساله‌اى بفارسى از محمد بن خلال رضى مورخ ۱۰۲۸ درباره اراء فقيهان و صوفيان درباره موسيقى ۲- رساله جواز سماع از عبد الجليل بن عبد الرحمن كه براى نواب مسيح الزمان نگاشته است ۳- الادوار ارموى ۴- شرح ادوار ۵- شرح ادوار مبارك شاه ۲۰ ۶- شرح ادوار خجندى ۷- موسيقى دانشنامه يا حكمت علامى ۸- رساله فى خبر تاليف الالحن از كندى كه گويا همان باشد كه لاشمان (Lachman) و محمود حفى بهمين نام در لايتيك بسال ۱۹۳۱ شرح و چاپ كردند و از آن رساله نسخه عكسى در قاهره هست ۹- رساله گننام در موسيقى كه از شفا وادوار و شرفيه ارموى و مقاصد الالحن مراغى ياد ميكند و براى سلطان محمود بن سلطان مراد عثمانى (۸۴۷-۸۴۹) نگاشته شد ۱۰- الكافى ۲۵ فى الموسيقى ابن زيله ۱۱- رساله يحيى نديم كه از خاندان دانش بوده و از اسحق بن ابراهيم موصلى پيروى ميكرده است اين رساله بچاپ رسيد . نديم چند رساله ديگر در تاريخ شعرا و خنياگران دارد ۱۲ بخشى از (المدخل فى الموسيقى) فارابى ۱۳- كشف الاوتار از قاسم فرزند دوستعلى بخارى كه پيارسى است و براى امپراتور جلال الدين اكبر نگاشته است ۱۴ كنز التحف در موسيقى كه پيارسى است و دريك مقدمه ۴ مقاله است و بيت هاى در ۳۰ بقيه حاشيه در صفحه بعد

۵۸- نکت فیما یصح وما لا یصح من احکام النجوم .

این رساله در الثمره دیتریسی و در المجمع بنام (نکت ابی نصر فیما یصح و ما لا یصح من احکام النجوم) بچاپ رسید و در ۳۰ بند شماره گذاری شده است .
در چاپ دیگر مصر که سه رساله فارابی بادعوة الاطباء ابن بطلان در آن است بدان
۵ (مختصر الفصول الفلسفیه) نام داده شده و عنوانهای فصل دارد و در ۳۰ فصل است
این رساله در دکن بنام (رسالة فی فضیلة العلوم والصناعات) بسال ۱۳۴۰ بچاپ رسید
آنها عنوانهای فصل دارد .

در مدرسه سپهسالار تهران دو نسخه بشماره های ۱۲۱۶ و ۲۹۱۲ هست
و دومی رساله الفصوص الصغیر نامیده و سر هر بندی (فص) دارد و در دیگری رساله
۱۰ (النکت لابی نصر الفارابی) نامیده شده و بیک واسطه از خط فارابی نقل گردید
و دیباچه از ابواسحق ابراهیم بن عبدالله بغدادی دارد که در چاپ دیتریسی و المجمع
دیده میشود ولی در چاپ دیگر مصر و در چاپ هند نیست .

در نسخه این کتابخانه (شماره ۳۳۹) که بدو واسطه از روی خط فارابی
نوشته شده عنوان فصل دارد و ۳۰ فصل میباشد و این دیباچه را هم دارد و در پایان هم

۱۵ مانده حاشیه صفحه پیش

آن هست که برای سید غیاث الدوله والدین حسینی سروده شد این کتاب در ۷۴۶
بشگارش در آمد .

نیز: الموسیقی العراقي فی عهد المغول والترکمان از محامی عباس عزوی که پس
از دیباچه ای در تاریخ موسیقی عراق (که در آن همه موسیقی دانهای ایرانی را از عراق دانست!!)
۲۰ سه رساله ملاهی ابن سلمه و لهو و ملاحی بسرخراد از روی مروج الذهب مسعودی و ارجوزة
الانغام اربلی را در بغداد بسال ۱۳۷۰-۱۹۵۱ بچاپ رساند .

ملاحی ابن سلمه راجیمس روبس با انگلیسی ترجمه کرده و در مجله انجمن همایونی
آسیائی باعکس نسخه خط یاقوت مستعصمی بسال ۱۹۳۸ چاپ نمود و چاپ عزوی از روی
آن است و نسخه اصل در سرای طوبفیو در استانبول میباشد . عزوی در دیباچه از المودو الملاحی
۲۵ یحی بن ابی منصور موصلی و قصیده فی آلات الطرب از نویسنده گمنام (فهرست مصرج ص ۲۸۷)
یاد میکند وی باز میگوید که عبدالعزیز نواده خواجه عبدالقادر مراغی برای سلطان سلیمان
نقاوة الادوار نگاشته و نسخی از آن در آستانه هست .

با دو نسخه سیمهسالار و چاپ مصر و هند نزدیک است در دو نسخه چاپی دیتیرسی و المجموع نکته‌ای که بایستی از همان دیباچه نگار باشد نیست^(۱).

اکنون از اثبات المفارقات گفتگو کنیم: فارابی در این کتاب میگوید که مفارقات چهارند (خدا - عقلهای فعال - نیروهای آسمانی - روان مردمان) آنگاه خدا را با برهان نیازمندی رشته ممکنات بهستی بی سبب از روی دلیل «وسط و طرف» که متأخران آنرا یکی از دلایل امتناع تسلسل دانستند اثبات میکنند و برای اثبات عقلها شش دلیل میآورد که یکی از آنها برهان (آفریننده یگانه و یکتا را آفریده‌ای یگانه و یکتا خواهد بود) میباشد و در همین دلایل نیروهای آسمانی و روان را مجرد نشان میدهد و در پایان دلایلهای دیگری برای تجرد روان میآورد که یکی از آنها همان دلیل حضور ذاتی است که شیخ رئیس در مباحثات با بهمنیارا آورده است. امام رازی در مباحث مشرقی و صدرالدین شیرازی در مبدء و معاد و اسفار این گفتگوی استاد و شاگرد آورده ترتیبی بدانها دادند و دانشمند سبزواری در منظومه بدان اشاره نمود. فارابی در انجام این کتاب بعقل هیولائی و بفعل و مستفاد اشاره میکند.

۱۵

[۵۷]

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای چندین رساله از فارابی میباشد ۲۴۵ و از برك ۸ ب تا ۱۰ ب بخط نسخ نوشته شده است. نشانه نسخه در دنبال «الاولی» یاد گردید.

۱- دیده شود:

۲۰

- ۱- متن فرانسوی دائره المعارف اسلامی در کلمه فارابی.
- ۲- دیباچه و خاتمه احصاء العلوم چاپ مصر بسال ۱۹۴۹ از دکتر عثمان امین.
- ۳- الفارابی عباس محمود چاپ مصر بی تاریخ
- ۴- تاریخ فلاسفه الاسلام لطیف جمعه چاپ مصر بسال $\frac{۱۳۴۵}{۱۹۲۷}$ در شرح حال فارابی.
- ۵- دیباچه مورس بومیژ بر رساله فی العقل فارابی چاپ بیروت بسال ۱۹۳۸ بفرانسه.
- ۶- شرح حال فارابی در دنباله نکت فارابی که با دو رساله دیگر او یکجا چاپ گردید ص ۶۴.
- ۷- معجم المطبوعات

خواجه رئیس ابوعلی سینا در این رساله که در (تسع رسائل) چاپ قاهره سال ۱۹۰۸ ص ۱۲۰-۱۳۲ آمده است پیامبری را ثابت میکند و پرده از روی راز و رمز پیامبران بر میدارد و فرشته آسمانی را نیروی عقلی می پندارد و مسئله دشوار و حی را باروش فلسفی میگشاید آنگاه پیامبری پیامبر اسلام را روی سنجش با پیامبران دیگر اثبات میکند وی در اینجا میگوید که پلاتون در نوامیس می نویسد: «هر که راز پیامبران را در نیابد بجهان خدائی نخواهد رسید» باز میگوید که پیامبران یونانی همه رمز بکار می برده اند از این روی بود که پیامبر توانست تازیان نادان را دانا سازد. شیخ در اینجا آیه نور را تفسیر فلسفی میکند چنانکه در بند ۱۱ نمط ۳ اشارات همین کار را کرده و آیه را بچهار عقل تأویل نمود آنگاه میگوید که اسکندر افرویدی در اینکه عقل کلی را همان خدای ارسطو پنداشت نادرست گفته است. سپس بر عرش بودن خدا و فرشته بودن آسمانها و پاداش و کیفر و صراط و هفت در دوزخ و هشت در بهشت را تأویل فلسفی میکند روش شیخ در اینجا مانند باطنیان اسمعیلی میباشد و تأویلهای ناصر خسرو را بیاد میآورد. شیخ میگوید که فیلسوفان بزرگ یونان همه بر رمز می نوشتند جز ارسطو که افلاطون او را در این باره نکوهش کرده و او گفت اگر چه من دانش را در دسترس همه گذارده ام ولی در نگارشهایم شکافهایی است که همه بدان راه نمی یابند قنواتی (ش ۲۴۵) می نویسد که ترجمه پارسی این رساله در نور عثمانیه بشماره ۴۸۹۴ هست.

این نسخه شماره بیست ششم دفتری است که دارای ۳۵ رساله میباشد و بخط ۱۵۷۹ تعلیق از ص ۱۶۰ تا ص ۱۶۷ است و در پایان نسخه نام (عبد الرحمن بن محمود بن عبد الکرم الحارثی الطیب) نوشته شده که گویا دارنده نسخه بوده است. نشانه نسخه در دنبال رساله (حدود) شیخ یاد گردید.

این رساله همان رساله اثبات العقول شیخ رئیس (شماره ۳۳۹/۱۹) است که در آن بروش مشائیان رفته خدا را ثابت میکند و رشته آفریدگان را چنانکه آنان

گفته اند گزارش میدهد و از پیامبری و روز رستاخیز نیز یاد میکند.

آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم والصلوة والسلام على محمد واله اجمعين كل

شيء في عالم الكون والفساد مما لم يكن فکان قبل الكون ممكن الوجود».

انجام: جل جناب الحق عن يكون شريعة لكل وارد او يطلع عليه الا واحدا

- بعد واحد فمن سمع و اشماز فليتهم نفسه فلعلها لا يناسبه و كل ميسر لما خلق له
عبارتی که در پایان رساله دیده میشود همانست که شیخ رئیس در اشاره ۲۸ نمط ۹
اشارات آورد.

[۵۹]

این نسخه شماره چهل و ششم دفتری است که دارای ۵۱ رساله میباشد و درص

- ۱۰ ۱۵۳۵ ۲-۴۰۱ این دفتر که بخط نسخ و تعلیق شکسته با جدول بزرولازورد میباشد و
صفحه شماری دارد و سه تن آنرا فراهم آوردند یکی ناصرالدین حسین بن نورالدین
محمد کرمانی بسال ۱۰۹۷ (ص ۷۷-۱۵۲-۱۶۷-۱۷۲) و سال ۱۰۹۹ (ص ۴۵-۷۲)
و سال ۱۱۰۱ (ص ۴۶) و سال ۱۱۰۲ (ص ۴۰۲). دیگر سالک الدین یزدی (۲۹۹).
دیگر شهاب الدین علی حسنی حسینی دیباجی در شعبان ۱۰۹۸ (ص ۶-۲۸۵)
و در رباط کرمان بسال ۱۰۹۹ (ص ۲۱۹ و ۳۰۰) و در شعبان سال ۱۱۰۰ (ص ۴۵۰ و ۴۵۵)
و شب ۱۸ ج ۱ سال ۱۱۰۴ (ص ۴۵۰) و در دیه فیض آباد خبیص در پنجشنبه ۱۷ شعبان
همین سال (ص ۳۵۱) و بسال ۱۱۰۹ (ص ۴۲۵). باز نام همین شهاب الدین درص ۴۱۳
دیده میشود درص ۲۹۹ نوشته است که سالک الدین یزدی اصل نسخه را نوشت.
درص ۴۵ دارد: «کتابه ابن نورالدین محمد ناصرالدین شنبه ۲۴ رجب ۱۰۹۹»
۲۰ و درص ۴۶: «حرره الاخ الاعز ناصرالدین محمد فی شهر شوال ۱۱۰۱» و درص ۷۲:
«ابن نورالدین محمد ناصرالدین حسین کرمانی در فیضا باد خبیص کرمان بفرموده مخدوم
شهابا علیا سه شنبه ۲۵ ج ۲ ۱۰۹۹» و درص ۷۷ و ۱۵۲ و ۱۷۲ سال ۱۰۹۷ و درص
۱۶۷ نیز شعبان همین سال خوانده میشود و درص ۴۰۰ دارد: «ابن نورالدین محمد
ناصرالدین» باز درص ۴۰۲ همین نام یاد شده و دارد: «بدستور سیادت شهابا علیا
در سه شنبه ۲۴ رجب ۱۱۰۲» - باز تاریخ ۱۱۰۱ درص ۴۱۴ دیده میشود.
۲۵ درص ۴۱۶ دارد: «قلتها من مجموعة... مولانا عبدالحسین الباقی سلمه فی
قصبه بافق ۱۱۴۲ پس این دفتر را این سه تن از سال ۱۰۹۷ تا ۱۱۴۲ بنگارش
درآوردند و در کرمان نوشته شده و پیدا است که ناصرالدین آنچه را نوشت بدستور
همان شهاب الدین بوده است.

درس ۱۸۵ این دفتر پاره‌ای از سخنان ابن الطیب درباره عشق دیده میشود که از رهگذر روانشناسی و پزشکی از آن گفتگو میکند و چنین آغاز میشود: «فصل من کلام ابی العباس احمد بن الطیب فی العشق ذکر فی کتابه فی تثبیت امر النجوم و اجزاء الحکمه و اسرار النفس» باز در همین جا سخنی آورده شده از دیگری در همین مسئله عشق. ۵

درس ۲۱۹ محمد قاسم حسینی دوبخش از سخنان شرف الدین علی یزدی را می‌آورد بدینگونه: «من حلل مطرز فی تعریف کمال اسمی کل عدد، من مصنفات مولانا شرف الدین علی یزدی...» آنگاه خود از این مسئله ریاضی کاوش میکند.

درس ۲۲۰ نیز گفتارهایی است در ریاضی و درس ۲۲۴ سخنانی است از شیخ اقرائی و دیگران درباره نشانه‌های آبستنی و سترونی. و درس ۲۳۲ چند بیت بتازی از ابن سینا. درس ۲۴۶ خرده‌گیری که دبیران قزوینی از سخن خواجه رئیس در شفا درباره شناساندن فصل «الذی یمیز الماهیه عما یشار کها فی الجنس» کرده است آمده و نیز تعریف امکان خاص و واجب است و ممتنع.

درس ۲۶۳: سخن حلاج در دم مرگ و گفتگوی او با شبلی و نماز خواندن و خندیدن او هنگام دیدن چوبه دار و میخهای آن چنانکه ابراهیم فرزند فاتک می‌آورد. ۱۵
درس ۲۶۷: بیتهایی از و طواط و شیخ رئیس و مغاربه و ابوسعید رستمی و خبزرزی.

درس ۲۶۸: گفتگوی اوحدالدین ابی حامد کرمانی با مستنصر بالله در رباط مرزبانیه.

درس ۲۷۱: راز و نیاز شیخ رئیس با ستاره عطارد هنگامیکه میخواست مسئله دشواری برای وی آسان گردد در سه بیت.

درس ۳۱۴: سه نامه پارسی که کلمات همانند و بی نقطه (جناس خطی) در آنها بسیار آمده نخستین از قاسم نوربخش است پادشاه غیاث‌الشاه عبدالعلیا دومی بر سشی است که از امیرعلی شیر کرده‌اند و پاسخ او سومی نامه دیگری است.

درس ۳۱۶: از باب دوم «مفید المستفید» در شناختن تن و جان پارسی که از محمد غزالی دانسته شد ولی از بابا افضل کاشی است.

درس ۳۳۶: از نگارشهای میرزا سعید وزیر ملک حمزه خان.

درس ۳۷۷-۳۸۵: گفتار یزدی در عرفان و علم حروف بفارسی شیوا و چنین آغاز میشود: «من حلل مطرز من مصنفات مولانا شرف الدین علی یزدی».

درس ۴۱۳: سخنی از پلاتون. ص ۴۱۴: سخنی از خواجه طوسی در آغاز ۳۰

وانجام جهان بروش عرفانی و باطنی و بفارسی از برخی رساله‌های او و آغاز و انجام آن چنین است: «در صفت راه آخرت و ذکر سالکانش و اسباب اعراض مردم از آن - و تمسك بكلمات تامات او و تمت كلمه ربك صدقا و عدلا . . . و هادیا و نصیراً .

ص ۶-۴۱۵: پاسخ شیخ بهائی بشاه عباس در برخی مسئله‌های فقهی و تاریخی بفارسی که در آن از پیدایش آبله فرنکی (آتشك) یاد شد .

۵

ص ۱۷-۴: پاسخ شیخ زین‌الدین عاملی بکسی که می‌پرسد چرا صوفیان کرامتها دارند و دانشمندان ندارند . وی می‌گوید: صوفیان مانند بندگان همدم شاهند و از راز او آگاهند و دانشمندان مانند نمایندگان شاهند در کشورداری و دورند از وی مگر اینکه از بندگان برترند .

ص ۱۸-۴: پاسخ خواجه طوسی بکسی درباره جدا ساختن وحدت و توحید و اتحاد بیارسی .

ص ۴-۴۳۳: گفتار از مایشگران و پزشکان درباره درجه‌های نطفه در رحم .
ص ۳۵-۴: سخن دوانی درباره توحید (من افادات محقق الدوانی فی کلمة التوحید اعلم ان محمل التوحید اثبات وجود فرد واحد للواجب) .

ص ۷-۴۳۶: از رساله اثبات واجب جدید دوانی درباره توحید بیارسی .

۱۵

ص ۴۱-۴: درباره معنی وجود بیارسی که در آن از حاشیه شرح حدید میرسید شریف‌الدین علی‌گروگانی که در شهر از درگذشت آورده شده و ترجمه گفتار او بیارسی .
ص ۵۱-۴: نامه قاضی میرحسین میبدی بمولانا جامی بیارسی .

ص ۶۰-۴: از عجائب المخلوقات قزوینی در اعداد وفق و مرعات بیارسی .

ص ۸۸-۴: پندهای لغمان بیارسی - ص ۹۶-۴: نامه سالک محمد بملازین‌الدین

۲۰

طیب بیارسی با اصطلاحات پزشکی و تاریخ نوشتن آن ۲۲ شوال ۱۱۰۳ می‌باشد .
ص ۵۰۳-۴۹۹: گزیده‌ای از قرا بآدین شفا . ص ۵۴۲: ترجمه پندهای شیخ رئیس بنظم پارسی .

نشانه نسخه در بخش یکم یاد گردید و در ص ۲۴ و ۵۴ و ۶۴ این بخش نیز از آن

۲۵

یاد شد .

[۵۴] اثبات واجب (عربی)

خواجه رئیس ابوعلی سینا این رساله را در سه فصل (اثبات آفریننده - علتها و معلولها - دانائی خدا) نوشته و در آن از خدا و صفتهای او آفرینش او گفتگو نمود . این رساله همانست که قنوانی در فهرست خود بنام « الفصول الثلاثة » بشماره

۱۸۷ یاد نمود و جز رساله ایست که پیش شناسانده شد .

آغاز : قال الشيخ الرئيس - بسملة الحمد لله رب العالمين الفصل الاول
فی اثبات الصانع و ایراد البرهان القاطع علیه کل جملة من علل و معلولات فلا بد
وان یشتهی الی طرف هو علة لیس بمعلول .

انجام : انت المرجوع الیه والمعلول علیه فی تفسیر هذا الامر العظیم والانزال
فی هذا المنزل المبارك الکریم والمشتاقین منهم الی مرتبه العشق . انک انت
الرحیم والحمد لله رب العالمین .

[۶۰]

این نسخه شماره چهارم دفتری است دارای ۱۶ رساله و بخط شکسته تعلیق از
از برك ۴۳ ب تا برك ۴۷ ب میباشد .

۸۷۶

(همه دفتر ۲۰۵ برك) - کاغذ فرنگی - جلد مقوای ۱۵ و ته آن میسن
اندازه : ۱۸×۱۱ و ۱۵×۹ س ۱۸

(عربی)

اثبات الواجب

[۵۵]

دانشمند بزرگوار ابو جعفر محمد فرزند علی طوسی که در ۷۵ سالگی
در نجف بسال ۶۰ در گذشت از رهبران نامور شیعی بشمار می آید و بشیخ یاشیخ الطایفه
یا شیخ الامامیه یا الشیخ الطوسی نامبردار میباشد . وی شاگرد شیخ مفید و سید
مرتضی و ابن الغضائری و ابن عبدون بود و بیشتر از ۳۰۰ شاگرد سنی و شیعی داشت
فرمانروایان عباسی او را مانند دیگر رهبران مذهبها کرسی تدریس داده بودند و
آزادانه درس میگفت . طوسی در حدیث و رجال و ادب و تفسیر و کلام و اصول و فقه
سرآمد روزگار خویش بوده و نزدیک به ۳۷۴ نگارش دارد وی در کلام « اصول العقاید
که در آن از توحید و عدل گفتگو نمود و نیز « مایمل و مالا یملل » که دیباچه ای است
بی مانند برای کلام نوشت در پیروی دانشمندان شیعی از طوسی همین بس که شیخ
سدیدالدین محمود فرزند علی فرزند حسن رازی حمصی (زنده در ۵۸۱ و ۵۸۳)
دانشمند متکلم اصولی فقیه و استاد فخر رازی و شیخ منتخب الدین و امیر ورام بن
ابی فراس (۶۰۵م) ^(۱) میگوید : « پس از شیخ طوسی برای امامیان دیگر فتوا دهنده ای

۱ - نگاه به : ریعانة الادب ج ۲ ص ۳۹۹ - ۴۰۱ و ج ۱ ص ۷ - ۳۴۶ و هدیة الاحباب

قمی ص ۹

- نمانده و همه از او نقل میکنند . این سخن را زین الدین شهید ثانی عاملی جبلی (۹۱۱-۹۹۶) در الرایة فی درایة الحدیث (چاپ سنکی ایران از آقامیرزا حسین کجوری بسال ۱۳۰۹ ص ۳-۳۲) و ابومنصور جمال الدین حسن (م ۱۰۱۱) فرزند شهید ثانی در معالم درمطلب ۵ در اجماع اصل ۱ (چاپ سنکی تهران بسال ۱۳۱۶ بی صفحه شماری) از همان « الرایة فی درایة الحدیث » پدر خود از « البهجة لثمرة المهجة » سید رضی الدین ابوالقاسم علی بن طاوس (م ۶۶۴) از امیر ورام بن ابی فراس (م ۶۰۵) از سدید الدین رازی حمصی آورده است . و ایندومی نویسنده که متأخران هر چه فتوا میدادند گرفته از سخنان طوسی بوده و از روی خوشی گمانی از او پیروی میکردند پس بشهرتی در فقه میتوان نگریست که پیش از طوسی میان دانشمندان پیدا شده باشد نه شهرت میان دانشمندان پس از شیخ که همگان از وی پیروی میکردند نه اینکه از خود چیزی آورده باشند ^(۱) .

- باری طوسی در روزگار ترقی علم کلام و رواج بازار جدل و بحث میزیست و مسئله اثبات خدا که فیلسوفان و متکلمان همه بدان مینگریستند او را هم بخود کشید و او در این گفتار کوتاه که گویا از نگارشهای کلامی او گرفته شده است بی آنکه نیازی با بطلان دور و تسلسل باشد خدا را ثابت نمود .

۱۵

آغاز : برهان شریف علی اثبات الواجب . . . غیر متوقف علی ابطال الدور و التسلسل و هو ما (ذکره) شیخ (۱۲) الطوسی . . . و بیانیه موقوف علی تقدیر مقدمتین انجام : و لیس بتمام فی التأثير فی سقط النقصان .

۱- این سخنان را اندو دانشمند آورده و میخواهند از متأخران نکوهش کنند، در برابر

- دانشمند میرزا ابوالقاسم فرزند محمد حسن کیلانی قمی (۱۱۵۱-۱۲۳۱) در « القوانين المحکمه » در مبحث اجماع در تنبیه ۴ قانون ۱ (چاپ سنکی عبدالرحیم در ایران در دو جلد ۱ بسال ۱۳۰۲ و ۲۰ بسال ۱۳۱۹ ج ۱ ص ۳۷۴ و ۳۷۷ از گفتار آنان خرده گرفته و گفت: اگر چنین بگوئیم متأخران را فسیق کرده ایم و آنان برترند از اینکه از شیخ تنها پیروی کنند و خود رأیی نداشته باشند نیز دانشمند شیخ محمد حسن فرزند عبدالرحیم سپاهانی (م نزدیک ۱۲۵۴ یا ۱۲۶۱) در « النصول » در القول فی الاجماع (چاپ سنکی ایران از غلامحسین بن محمد خوانساری بی تاریخ و شماره) همین گونه از گفته آنان خرده گیری کرده است

۲۵

این نسخه شماره ششم دفتری است که دارای ۱۵ رساله و چندین گفتار است و بخط ۱۵۸۸ تعلیق میباشد و در برگ ۳۴ الف و نشانه نسخه درس ۶۷ یاد گردید .

آنچه در این دفتر آمده بدینگونه است :

- ۵- ۱- سخنی از قاضی نجم الدین عمرو بن محمد بن الکریدی بالشویک (!؟) درباره اینکه «س» و در پایان کلمات یونانی مانند تنوین عربی است (برک ۱ ب). درباره حرف «س» یونانی لاهیجی در محبوب القلوب (چاپ سنکی ایران بسال ۱۳۱۷ ص ۱۴) نیز گفتگو نمود و همان را در ترجمه نزهة الارواح شهرزوری بنام کنز الحکمه (چاپخانه دانش تهران بسال ۱۳۱۶ خورشیدی در دیباچه ص ۲۶) آورد .
- ۱۰- ۲- لغات متضاد و مثنی (۲ الف) .
- ۳- رساله نفی حیز و جهت از فخر رازی .
- ۴- از کتاب آداب المریدین شیخ ضیاء الدین ابی النجیب عبدالقاهر بن عبدالله السهروردی م ۵۶۳ در اینکه بی نوائی بهتر از توانگری است (۳ ب) .
- ۱۵- ۵- از فنوحات محی الدین اندلسی و از شرح خطبه طوالم دوانی (۴ الف) .
- ۶- ترجمه تازی فصول خواجه طوسی .
- ۷- تسلسل اسباب و مسببات ابن سینا .
- ۸- رساله وجیزه در نفس ناطقه .
- ۹- نهاية البیان فی درایة الزمان از امام داود بن محمد قیصری م ۷۵۱ .
- ۱۰- اثبات واجب شیخ طوسی (رساله ششم) .
- ۲۰- ۱۱- رساله عروس ابن سینا .
- ۱۲- برهان توحید گیلانی .
- ۱۳- از «منتخبات انوار الشریعه» از عارف آملی که در آن ثابت میکند که ماهیات مجعول نیستند (۳۷ ب - ۴۵ الف) و بروش عرفانی است و آغاز و انجام آن چنین است :
- ۲۵- « بسمله و به نستعین من منتخبات انوار الشریعه من افادات سید حیدر بن علی آملی ساکن مشهد الغروی طاب ثراه : ما وقع الخلاف بین الانبیاء والرسل علیهم السلام فی اصول الدین و ارکان الاسلام و ان وقع فی الفروع و الاحکام الجزئیة - ولذلك خلقهم والله اعلم و احکم و السلام علی من اتبع الهدی » آملی در آن از فصوص شیخ اعظم و از مقدمات شارح فصوص یاد میکند .
- ۳۰- ۱۴- از کتاب الروح شمس الدین محمد ابو عبدالله بن قیم جوزیه حنبلی م ۷۵۱

که بدینگونه آغاز میشود: «اعلم ان الله سبحانه و تعالی جعل الدور ثلثة دارالدنیا ودارالبرزخ ودارالقرار» وانجام آن چنین است: «فمن سوء فهم وقلة عقله - والسلام علی من اتبع الهدی» (۴۵ ب - ۴۶ الف).

۱۵- از روضة الجنان در ۱۴ رأی که درباره نفس آورده اند (۴۶ ب - ۴۷ الف)

- و از حاشیه شرح حکمة العین محقق شریف درباره جدائی میان علم الیقین و عین الیقین
 و حق الیقین (۴۷ الف) و برهان مجرد نفسها بفارسی (۴۷ ب - ۴۹ الف) که بهمان
 خط تعلیق و مورخ ۱۱۹۸ می باشد. و اثبات اینکه شناختن خدا نه بدانگونه که ملحدان
 گویند نیازی بآموزنده ندارد. این عبارت از «نقدالمحصل» طوسی است (۴۹-۵۰
 الف) و سخنی از فارابی در پیوستن نفسهای متوسط بجرمهای آسمانی و نیز از همو
 در خرده گیری از جالینوس در اینکه دماغ و مغز جایگاه نیروی مدبر هست (۵۰ الف)
 و باز از همو در شرح معنیهای «ذات - جوهر - طبیعت» (۵۰ ب) بهمان خط
 و همان تاریخ.

۱۶- رساله وجود مطلق سیدعلی همدانی که در دنبال آن سخنانی از پلاتون

درباره یگانگی خدا و جهانها و جهان مثالی (بهمان تاریخ و برک ۵۲ ب تا برک ۵۳

- الف) و از ارسطو (از شهرستانی) (۵۳ ب ۵۴ الف) آمده است و نیز از حواشی
 فصوص فارابی در اینکه از «وجه» ذات را میخواهند (۵۴ الف و ب).

۱۷- اعتقادات شیخ بهائی که در ۱۳۲۶ بچاپ رسید (دزیه ج ۲ ص ۲۲۸)

در دنبال آن اینهاست: گفتار فیلسوفان درباره آمیختن عنصرها (۵۹ الف) و گفته های
 دانشمندان درباره فرشتگان و دیوان که در آن از (اکلیل) همدانی یاد میشود (۵۹

- الف و ب) و سخن میرفندرسکی در این که رهروان یکتاپرست نباید وابسته یکی بودن
 هستی یا چندتا بودن آن باشند و تفسیر گفتار ارسطو، «المحرك الاول فی المحيط دون
 المحاط» (۵۹ ب) و سخنانی از فیلسوفان درباره مجرد نفس (۶۰ الف) و اثبات
 اعتباری نبودن هستی (۶۰ ب ۶۱ الف) و در توحید حقیقی و اینکه این جهان آشکارا
 یکی بیش نیست (۶۱ ب - ۶۲ الف) و سخن ترسایان در خداشناسی و خرده گیری از آنها
 (بهمان تاریخ و ۶۲ ب - ۶۳ الف).

۲۵

۱۸- مقولات عشرطوسی.

۱۹- رساله نفس ارسطو و در دنبال آن این سخنان دیده میشود: در اینکه

تندرستان هر روز ۲۵۸۰۰ بار نفس میکشند و در هر بار نبض پنج بار میزند و بگفته
 علامه شیرازی در تحفه شاهی در گفتن هر لفظی فلك اطلس ۶۰۰۰ فرسنگ می پیماید

- و هر لفظی برابر است با زدن يك نبض پس در هر شبانه روزی نبض ۱۲۹۰۰۰ بار میزند
 ۳۰

(ب ۷۶) نیز از « رسالة التوضیحات » حسام الدین لاهیجی در آگاه شدن بمغیبات (۷۷) ب (۷۸ الف) و از « مرآت الحقایق و مجلی الدقایق » میرغیاث الدین منصور در اینکه وضو و غسل و زکوة و روزه و حج چیست (۷۸ الف و ب) که در آن حکمت فلسفی و طبیعی و خلقی اینها را میآورد .

۲۰- رساله در نسبت مؤلفه در دنبال آن از حاشیه نفعات در تحقیق انبساط و انقباض زمان آورده شده و بفارسی است (۸۱ الف) .

۲۱- علوم غریبه (نفس و وهم) و در برک ۸۸ الف سخنی از امام در « السرا المکتوم » درباره اینکه فرشته همان رب النوع است آمده .

۲۲- شرح دوانی بریتی از گلشن راز و در دنبال آن اینها است . پاره ای از « تحفة الاحباء » و « درج الدرد » که هر دو عرفانی است (۹۰ الف) و سخنانی عرفانی از سید ابراهیم قزوینی و صدر الدین شیرازی (۹۰ ب - ۹۱ الف) و مطالبی گوناگون در عرفان و حدیث و ادب (۹۱ ب - ۹۲ ب) و قصیده ای در ۱۲ بیت که به ۴۲۰ گونه میشود آنرا خواند (۹۳ الف) و سخنانی از صدر الافاضل و عارف کاشی در اصطلاحات و از شرح فصول نصیری و از علامه حلی در عرفان و فلسفه و کلام .

۱۵ [۵۶] اثبات واجب (فارسی)

خواجه طوسی در این رساله فارسی بروش منظره خدا را ثابت میکنند و اندکی مفصل است نسخه ای از آن در دفتر بشماره ۲۹۱۲ در مدرسه سپهسالار هست . در آستانه طوس (ج ۴ ش ۲۹۶ ص ۲) نسخه دیگری از خواجه هست که این نیست در ذریعه (ج ۱ ص ۱۰۸) می نویسد که خواجه این رساله را برای نجم الدین کاشی فرستاده بود .

آغاز : مسئله در اثبات واجب الوجود بطریق مناظره . اگر واجبی نبود هیچ موجود نبود .

انجام : و بر تقدیر تسلیم حصر فساد لازم بیاید . والسلام .

[۶۲]

این نسخه شماره ۱۹ دفتری است دارای ۳۵ رساله و درص ۱۰۳-۱۱۳ و نشانه آن درص ۴۵ یاد شد شماره اسام آن بخشی است از آغاز رساله « و در جالینوس ۱۵۷۹ در این که وی فیلسوف نبوده است » از موسی بن میمون بن عبدالله قرطبی اسرائیلی پزشک فیلسوف نکارنده دلالة العائین (۵۲۹-۶۰۱) وی در اینجا میگوید :

جالینوس در ریاضیات ورزیده شده و منطق هم خوانده و بهمه نگارشهای طبیعی و الهی ارسطو نگریسته سخنانیکه در پزشکی دارد درست میباشد ولی در نگارشهای طبیعی و الهی و منطق خویش بسیار کوتاه آورد. او درباره رایهای ابقراطس و افلاطون کتابی نوشت و ردی بر ارسطو دارد مگر اینکه شایسته چنین نگارشها نبوده است. آغاز و انجام آن چنین است :

۵

« قال موسى بن عبدالله القرطبي المعروف بموسى بن ميمون فى اول رسالة كتبها رداعلى جالينوس فى انه ليس فلسفيا . . . من العلوم قول الفلاسفة ان للنفس صحة ومرضها كما للجسم صحة ومرض وكتبا بایضمن الرد على ارسطو » .

امام طوسی (گویا خواهی باشد) نکته‌ای در سه سطر درباره تفسیر سخن ابن

۱۰

میمون دارد بدینگونه :

« قال الامام الطوسي بعد مطالعة هذه الرسالة اما بيان المرض الذى لا يكاد ان يسلم منه احد . . . فهو كما ذكره و هو الذى يسمى بالعجب . . . اشد من ذلك العجب المعجب » (از ص ۶ تا ص ۸) شماره ۱۳ این دفتر چنانکه در فهرست آن یاد شده بایستی « رخس » سهروردی باشد که در ص ۳۲ بوده و در آورده و شماره ۱۸ آن (از ص ۹۰ تا ص ۹۲) نامه رشیدالدین و طواط است بحسن قطان در پاسخ وی که میگفته است

۱۵

توهنگام گشوده شدن مرو بدست اتسز خوارزمشاه کتابهایم را ربوده‌ای . یا قوت حموی در سرگذشت حس بن علی الکافی در معجم الادبا (چاپ گیپ قسم ۱ جلد ۳ ص ۱۶۹-۱۷۶) این نامه را آورد . نیز چند خبر از پیامبر (ص ۹۲-۹۹) و از ثرالثالی از علی ع (ص ۹۹-۱۰۳) و شماره ۳۳ این دفتر کلمات قصار است بترتیب حروف تهجی و نیز

۲۰

حدیث (ص ۹-۲۳۸) در دنبال شماره ۳۴ سخنانی است از عارفان و پارسایان و فیلسوفان و ادیبان در تصوف و پارسائی و کیمیا و جز آنها و نیز خبر و حدیث (ص ۲۴۲-۲۸۱) نیز نامه‌ای از ارسطو که از عیسای مسیح میبرد آیا راهی هست که با آن مردم بآنچه میخواهند، برسند و پاسخ عیسا که می نویسد : تنها خرد بسته نیست این پرسش و پاسخ مانند نامه‌ای است که میگویند جالینوس بعیسا نوشته و پاسخ گرفت و پیدا است که همه اینها ساختگی است ایندو نامه در محبوب القلوب ص ۱۶۰ و ۱۶۰ آمده است نیز نامه‌ای از شاه مصر بشریف مکه (ص ۲۷۰) . شماره ۳۵ سفارشنامه سید داماد است .

۲۵

(عربی)

اثبات الواجب

[۵۷]

دیران قزوینی نجم الدین علی بن عمر کاتبی (۶۷۵م) فیلسوف منطقی ریاضی دان و شاگردخواجه طوسی و استاد علامه حلی این رساله را نگاشته و در آن از برهانی که

پیشینیان برای بودن خدا از راه نیازمندی ممکن بواجب و ناروائی دور و تسلسل آورده‌اند، خرده گرفت. وی آنرا بدرخواست یکی از دانشمندان همکار خود نوشت.

در آستانه طوس (ج ۴ فهرست ش ۲۹۷ ص ۳) نسخه‌ای هست که در آن شش رساله و نامه از دبیران وطوسی در همین مسئله آمده است.

آغاز: بسم الله قال الامام . . . الکاتبی القزوينی رحمه الله: « اما بعد حمد الله والثناء عليه بما هو اهله . . . ف هذه رسالة حررتها بالتماس من شاركته في البحث من العلماء . . . في مباحث يتعلق بالبرهان الذي ذكره الاوائل في اثبات موجود واجب لذاته.

انجام: لم قلت من بانه ليس كذلك، لابد له من دليل وليكن هذا آخر ما اردنا ايراده في هذه الاوراق. الحمد لله لو اهاب العقل بلا نهاية والصلوة على محمد بغير عدد وغاية وصلى الله عليه وآله اجمعين الى يوم الدين.

[۶۳]

این نسخه شماره پنجم دفتری است که دارای ۶ رساله میباشد و بخط شکسته تعلیق با نشانه‌های شنکرف است از برگ ۵۹ تا برگ ۷۳ ب. (همه دفتر ۸۱ رک) - کاغذ قرمه سمرقندی - جلد تیماج سبزرنگ اندازه: ۹ × ۱۶ و ۵ × ۱۰ س ۱۱

۸۶۳

[۵۸] اثبات الواجب (عربی)

محقق دوانی (۸۳۰-۹۰۷ یا ۹۰۸) دورساله در اثبات خدا نگاشته است

۲۰. و یکی را که نخستین بار نوشته و (قدیم) نامیده میشود بنام سلطان بایزید ۲ (۸۸۶-۹۱۸) ساخته و در درو روز از کوتاهترین روزهای تابستان آنرا پایان رساند در دیباجه اثبات واجب جدید میگوید که ده سال پیش در جوانی بدرخواست یکی از بزرگان گیلان رساله‌ای درباره اثبات واجب در ده فصل نوشته‌ام (کشف الظنون) ولی از دیباجه اثبات واجب قدیم پیداست که این رساله در دو مقصداست. دوانی در دیباجه ۲۵ این رساله میگوید که بجز برهان تطبیق تا پایان رساله را در درو روز از کوتاهترین

روزهای تابستان نوشته بودم و پس از مدتی که فراموش شده بود و گرفتاری های روزگار از نشر و اتمام آن باز میداشت از يك پایگاه پاکی دستوری رسید و مرا یارشد و این دفتر بنگارش در آمد آنگاه نام آن پادشاه (بایزید) را میبرد و رساله را بنام او میسازد .

- ۵ این رساله که اثبات واجب قدیم میباشد در دو مقصد است در یکی دلیلهائی که وابسته بابطال دور و تسلسل است میاورد و در دومی دلیلهائی را برای اثبات خدایاد میکند که نیازی با بطلان آندو ندارد بلکه نخست خدا با آنها ثابت میشود سپس بطلان آندو روشن میگردد .

در معجم المطبوعات ص ۸۹۲ می نویسد که رساله اثبات واجب دوانی در آستانه

- ۱۰ چاپ سنکی شده است ولی نمیرساند که قدیم است یا جدید .
آغاز : سبحانك ما اعظم شأنك و اظهر برهانك انت المشاهد في العين ولا يشاهدك العين .

انجام : الحسنی والیه الرجعی و لهذه المباحث مزید تفصیل ربما يعتبر علیه

فی تعلیقاتنا . . .

۱۵

[۶۴]

این نسخه شماره دوم دفتری اسب که دارای ۴ رساله میباشد و نشانه آت

۳۰۳ در ص ۶۶ یاد گردید این رساله نیز بخط تعلیق ادهم بن قاضی يك هرابادی خلخالی

واز برگ ۲۱ ب تا برگ ۴۹ الف میباشد و در شامگاه پنجم رمضان سال

۱۰۲۵ نوشته شد و حاشیه هائی دارد از خود دوانی که در کنار نسخه دیده میشود .

۲۰ (فارسی)

اثبات واجب

[۵۹]

دوانی رساله دیگری در اثبات واجب دارد که بنام جدید نامبردار است و این

گفتار ترجمه بخشی از آنست بهارسی و مترجم در بیان آن میگوید که نخواستم همه

کتب را ترجمه کنم و پس از ترجمه آن بخش از سه گونه آفرینش یاد میکند یکی

آفریدن هستی که لازم ماهیت است و مشائیان مانند ارسطو و ابن سینا و خواجه

طوسی و همه متأخران بدین رأی هستند . دیگری آفریدن ماهیت که اشراقیان مانند ۲۵

سهروردی میگویند سوم آفریدنی که آفریده بهستی حقیقی یا خدا بیبوند که ذوق متالهان مانند دوانی همین است در این ترجمه از « بهجة السعادة » بهمینارشاگرد شیخ یاد میشود .

آغاز : در بحث توحید از رساله اثبات واجب جدید میگوید که « این مطلب یعنی اثبات واجب ادق مطلب الهیه است و احق است بآنکه طالب در آن صرف سازد اوقات خود را » .

انجام : وموجودات اعم است ازین وجود قائم بنفس خود و آن وجود منسوب الیه است بانتساب خاص - مترجم کلام میگوید که مقصود محقق دوانی . . . اثبات ذوق حکماء متالیهین وصفیه متشرعین که قایل بوحدت وجودند . . . دیگر رشك ۱۰ و شبهه در تحقیق حقیقت این طریق حقه نماید . والله المستعان والیه التکلان .

[۶۵]

این نسخه در ص ۷-۴۳۶ این دفتر اسب که دارای ۵۱ رساله میباشد و بارها از آن یاد گردید . ۱۰۳۵

[۶۰] اثبات الواجب (عربی)

دانشمند فیلسوف شمس الدین محمد بن احمد خفری شیرازی (م ۹۳۵ یا ۹۵۷) از شاگردان صدرالدین محمد دشتکی (۸۲۸-۹۰۳) بوده و در روزگار شاه اسماعیل یکم صفوی (۹۰۷-۹۳۰) میزیسته و در کاشان و شیراز بسر میبرده است وی تذکره خواجه طوسی را بنام تکمله بسال ۹۳۲ شرح نمود قاضی نورالله شوشتری در مجلس هفتم مجالس المؤمنین او را از فرزندان شیعی بشمار آور^(۱) .

۲۰ - شوشتری می نویسد که در روزگار شاه اسماعیل شهربانان و سران هر شهری مردم را آئین شیعی میآموختند و ناگزیر میساختند که از جانشینان سه گانه پیامبر بیزاری جویند و بر آنها نفرین فرستند روزی داماد خفری هراسان نزد وی رفت و گفت که سرگذشت چنین است چه باید کرد خفری بدو گفت برو و بر آنها نفرین کن که (دوسه عرب عامی جلف) بوده اند . باز میگوید : هنگامیکه این شاه شروان و آذر بایگان بگرفته بود دانشمندان سنی بقیه حاشیه در صفحه بعد

خفري چندین رساله در اثبات خدا و بحث از صفات او دارد و در آنها مشرب اشراقی و عرفانی وی پیداست یکی از آنها رساله‌ای است که برای ابو الفتح سلغر شاه بن توران شاه بن محمد شاه بن تهمتن بهادر خان نوشت و نسخه‌ای از آن در آستانه طوس هست (ج ۴ ش ۳۰۱ ص ۵) و یکی از آنها رساله است که برای مبارز الدین حسین خان نگاشته است و دارای يك مقدمه در اصول موضوعه و سه مقصد (دلیلهای بود خدا - دلیلهای یگانگی او - اثبات دانائی او) و يك خاتمه در سخنان فیلسوفان پیشین یونان در باره بود و یگانگی خدا که در آن گفته‌های آنان را می‌آورد و شرح میدهد .

آغاز : بسملة الحمد لله الذی کان ولا زمان ولا مکان فاجد الخلاق بقدرته .

انجام : والکواکب وحرکاتها الطولیه والعرضیه (تمت الرساله بعون الملک الوهاب والیه المرجع والمآب) .

۱۰

[۶۶]

این نسخه شماره هفتم دفتری است دارای ۱۵ رساله و گفتار و بخط تعلیق درشت با عنوانهای شنکرف از برك ۱۱۳ ب تا ۱۱۸ الف .

۹۲۶

[۶۱] اثبات الواجب (عربی)

این رساله نیز از خفري است و چنانکه در دیباچه نوشته است باید درده مقصد ۱۵ باشد ولی از خود نسخه که کامل می‌نماید پیداست که سه مقصد بیش نیست (اثبات

مانده حاشیه صفحه پیش

عراق از ترس میگریخته از شهری به شهری میرفته‌اند چنانکه در کاشان کسی نماند که داوری کند و فتوا دهد ناگزیر مردم نزد خفري رفته پرسشها میکردند و او از روی هوش و خرد خویش با اینکه فقه نخوانده بود پرسشهای آنان پاسخ میداد . شیخ علی بن عبدالعالی محقق کرکی عاملی (که در نزدیک بهشتاد سالگی بسال ۹۲۷ در گذشت) در آن هنگام بکاشان رفت و خفري را بدید و بنوشته‌های او نگریست دید که همه سخنان او با گفته‌های دانشمندان شیعی سازگار میباشد . سپس شوشتری از این جانیجه میگیرد که خرد زشت و زیبا و نیک و بد را از هم باز می‌شناسد چنانکه معتزلیان و امامیان نیز بهمین رأی هستند .

در ریحانه الادب تبریزی (ج ۱ ش ۹۲ ص ۴۰۴) نوشته است که کرکی در روزگار شاه تهماسب صفوی (۹۳۰ - ۹۸۴) میزیسته و او گاهی که میخواست بزیارت بروی خفري را جانشین خویش ساخت و در این هنگام بود که وی بکار فتوا و داوری پرداخت و کرکی همینکه برگشت و دید که سخنان خفري همه از روی دین است بیشتر بدو بگرایید .

۲۵

خدا - یگانگی او - دانائی او) و يك خاتمه هم دارد بس دراز که در آن سخنان فیلسوفان یونانی و اسلامی را درباره دانائی خدا میآورد و در هر يك از مقصدها هم از سخنان فیلسوفان یونانی یاد میکند و بیشتر این رساله درباره دانائی خداوند است . خفري در آن از نگارنده « فتوحات مکیه » و از فصوص فارابی (برك ۱۲۹ الف) یاد میکند خفري در دیباچه نوید میدهد که ۱۴ دلیل برهانی و ۵ دلیل عرفانی برای اثبات خدا بیاورد ولی در رساله جز ۱۲ دلیل بروش مشائی دیده نمیشود .

آغاز : بسملة الحمد لله الفرد الذی لم یلد ولم یولد . . . فبقول . . . محمد بن احمد الخفري هذه رسالة فی الالهیات وقدر تنبها علی عشرة مقاصد .

انجام : ولما كان مبحث العلم بحر اعمیقا ساحل له (اقتصر - ظ) علی ما ذکر . الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله الطاهیرین .

[۶۷]

این نسخه شماره هشتم دفتری است دارای ۱۵ رساله و گفتار و بخط تعلیق درشت و از برگ ۱۱۸ تا برگ ۱۳۳ الف است . ۹۲۶

اثبات الواجب (عربی) [۶۲]

این رساله نیز از خفري است و دارای يك مقدمه و سه مقصداست و يك خاتمه که در آن سخنان فیلسوفان مانند تالیس ملیتوسی و انکسیمانس و امید کلس و پلاتون درباره دانائی خداوند را میآورد و پس از آوردن رأی پلاتون درباره مثل و شرح دادن آن بمشرب خویش میگوید که ارسطو نیز با او هم رأی است و اعتراضی را که نگارنده شفا کرده است رد میکند خفري در این رساله از دانائی خداوند بیشتر گفتگو میکند - نسخه از این رساله در آستانه طوس (ج ۴ ش ۳۰۰ ص ۴) هست ۲۰

آغاز : بسملة الحمد لله رب العالمین . . . فبقول احوج خلق (عباد) الله الیه محمد الخفري هذه رسالة فی اثبات واجب الوجود بالذات و صفاته بالدلائل القطعیة التي تقررت عندی قطعیتها .

انجام : و اما مراتب هذا العلم التفصیلیه فهو علی اربعة علی التفصیل المذكور ولما (كان) مبحث العلم بحر العلم اعمیقا ساحل له اقتصر علی ما ذکر و الحمد لله علی افضاله ۲۵

والصلاة على محمد وآله عليهم الصلاة والسلام - تم بحمد الله سبحانه .

[۶۸]

این نسخه شماره پنجم دفتری است دارای ۱۸ رساله و بخط تعلیق ریز و کاهی ۱۰۷۴
بی نقطه است و از برك ۷۶ الف تا برك ۱۲۲ الف میباشد .
(همه دفتر ۲۴۲ برك) كاغذ فرنگی - جلد تیماج ضربی
اندازه: ۱۰۵×۲۰ و ۵۵×۱۴ س ۱۸

[۶۹]

این نسخه شماره هیجدهم دفتری است که دارای ۲۳ رساله و گفتار میباشد و محمد
سلیم و درویش بن علی و محمد حیدر و محمد مؤمن و دیگران بسالهای ۱۰۸۴ و
۱۰۹۱ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۱۸۷ آنرا نوشته اند و برکهای ۱ تا ۶ و ۱۰۱ تا ۶۰۶
سفید است .

این رساله بخط تعلیق باعنوانهای شنگرف است و بیایان نرسیده و از انجام
آنچه که هست اینست :

« فکذلك الوجود الحقیقی غیر ان الکثرة فی الوجود الحقیقی انما یکون فی
الظهور » برابر با سطر ۱۵ برك ۹۶ الف شماره ۱۰۷۴ .
(همه دفتر ۲۰۸ برك) كاغذ فرنگی - جلد تیماج ضربی
اندازه: ۱۴۱۵×۲۰ و ۴×۸ س ۱۸

[۶۳] اثبات الواجب (عربی)

این رساله کوتاه نیز از خفری است و بسیار شیوا و شیرین و روان نگاشته
است و در آن با دو گونه دلیل مشائی و اشراقی که رویهم بشش دلیل میرسد بود
و یگانگی و سادگی (بساطت) خدا را روشن میسازد و بسه دلیل مشائی عنوان
«لمحه» و بسه دلیل اشراقی عنوان لمعه میدهد خفری در اینجا باینکه هستی محض
یکی بیش نیست اشاره دارد و همانست که ملاصدرا در نگارشهای خود یاد میکند .
آغاز بسمله قال العلامة الخفري : « رب افض علينا بفضلک يا فياض -
« لمحة مشائية » فی اثبات الواجب . مجموع الامکنات بالامکان الخاص فی حکم
ممکن واحد . . . »

انجام : والامکان اظهر منه وهو باطل . تم والحمد لله واهب العقل .

این نسخه شماره پنجم دفتری است دارای ۱۹ رساله و چندین گفتار که بخط

۱۰۳۸ محمد درویش بسال ۱۰۵۵ و محمد باقر سپاهانی در ۱۰۵۶ می باشد . از برك

۳۱ الف تا برك ۳۴ الف سخنانی است بنظم و نثر از خواجه احرار و بوذرجمهر

- و ناصر خسرو بابا افضل و مؤیدالدین جندی در شرح فصوص و دیگران و در ۳۷ ب تا ۴۱ ب ۵
الف نظم و نثری است از نظامی و قونوی در تبصرة المبتدی و تذکره المنتهی پیاری
و از شیخ عبدالعلی در نور الثقلین و از ابی الفتوح رازی و امام فخر رازی هر دو در تفسیر
خود. در بركهای ۴۱ ب تا ۴۸ الف باز سخنان گوناگون دیده میشود و رساله ششم آن
در بدیع است پیاری (۴۸ ب - ۵۰ الف) و در ۵۰ الف تا ۵۴ ب همچنین سخنان
دانشمندان است در برك ۶۵ ب شعرهایی از مولانا لطف الله نیشابوری و در برك ۶۶ ب ۱۰
تا برك ۷۱ ب سخنان شیخ اشراقی سهروردی و عارف صوفی سهروردی و دیگران
در بركهای ۷۲ الف تا پایان دفتر بجز رساله هایی که هر يك در جای خود یاد میشود
نیز خبر و نظم و نثر دانشمندانی مانند محقق گرگانی و از مرزبان نامه و شرح حورائیه
امیر حسین میبیدی دیده میشود چنانکه در ۱۱۶ ب تا ۱۳۲ ب از مبدء و معاد و شواهد ربوبی
شیرازی و شرح فاضل قزوینی در مباحث فلسفی و در برك ۹۹ الف سخن فارابی در دروغ
بودن احکام نجوم و گفتار سنائی آورده شده در برك ۱۳۶ ب تا ۱۳۷ الف پایات
لوامع الاشراق فی مکارم الاخلاق دوانی برابر با ص ۳۳۲ تا ص ۳۳۷ چاپ هند بسال
۱۲۸۳ نوشته شد .

این رساله خفری بخط تعلیق شکسته و مورب و در برك ۴۱ ب نوشته شده و باید

- ۲۰ بخط همان محمد باقر سپاهانی باشد که رساله دوم این دفتر را در اکبر آباد و رساله
سوم را در حیدرآباد بسال ۱۰۵۶ نوشت .

(همه دفتر ۱۶۳ برك) کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضربی

اندازه : ۱۱ × ۲۶ و ۹۵ × ۱۹۵ س ۳۱

- ۲۵ در مجلس هفتم مجالس المؤمنین قاضی نورالله شوشتری (م ۱۰۱۹) در
سرگذشت میر غیاث الدین منصور دشتکی می نویسد که وی بر رساله اثبات واجب
پدر خود میر صدرالدین کبیر محمد (زاده در بامداد روز ۲ شعبان ۸۲۸ و کشته در بامداد
آدینه ۱۲ رمضان ۹۰۳) شرحی نوشت و خود غیاث الدین هم رساله ای در اثبات واجب

- بنام « مشارق » دارد و در کشف الظنون (ج ۱ ص ۵۳۹) نوشته است که میرصدرالدین محمد شیرازی اثبات واجب نگاشته و آغاز آن چنین است : « الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنی » باز در آنجا (ج ۲ ص ۴۳۸) نوشته است که « مشارق النور و مدارك السرور في الكلام » از شیخ ابی منصور فرزند محمد حسینی است در کشف الحجب (ص ۴) می نویسد که اثبات الواجب از غیاث الدین شیرازی است و آغازش چنین است :
- « سبحانك اللهم يا من تفرد بالوجوب والوجود وتوحد بافضاء الخير والجد » در الذریعه (ج ۱ ص ۹ - ۱۰۸) چنین آمده : که اثبات الواجب از میرصدرالدین محمد شهید بدست تر کمانها و معروف بصدر الحقیقه و صدرالعلما و الحکما می باشد و او فرزند میرغیاث الدین منصور پسر صدرالدین محمد پسر ابراهیم پسر صدرالدین محمد پسر اسحق پسر علی پسر عرش شاه حسینی دشتکی شیرازی است و تاریخ زاد و مرك او را از شرح پسر وی استادالبشر میرغیاث منصور (م ۹۴۸) بر همین اثبات الواجب آورده است . باز میگوید نسخه ای از متن اثبات الواجب در کتابخانه تقوی در نهران هست و بخط حاج محمود پسر محمد پسر محمود نیریزی و بتاریخ ربیع یکم سال ۹۰۳ می باشد و در آن اجازه ای است از همان میرصدرالدین و بخط او برای همین نیریزی که در ماه محرم نوشته است و آغاز اثبات الواجب در آنجا چنین است : « الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنی منه الابتدا و به البقا » نیز می نویسد که غیاث الدین منصور بجز شرح بر اثبات الواجب پدر خود کتابی بنام « مشارق » در اثبات واجب دارد .
- این غیاث الدین دشتکی از دانشمندان و فیلسوفان بوده و در سال ۹۳۶ صدر اعظم شاه طهماسب یکم صفوی (۹۳۰ - ۹۸۴) شده و در شیراز بسال ۹۴۸ در گذشت و پسر وی داشت بنام صدرالدین محمد که او هم از دانشمندان بشمار می آمد و از نامه های ۲۰ این خاندان پیدا است که بسیاری از آنها همانا بوده اند .
- این رساله گویا همان مشارق باشد و در بیشتر جاها شکهای رازی بزرک را می آورد و در برابر آن از سخنان رازی کوچک یاد میکند و گاهی از کتابهای ابوعلی و از طوسی در آن یاد میشود گویا خطبه آغاز رساله را که در کشف الحجب آمده و در این نسخه نیاروند

آغاز : بسمله . هذه الرسالة مرتبة على ستة مقالات اما المقالة الاولى ففيها اربع مسائل . المسئلة الاولى في اثبات واجب الوجود . اما البرهان الذي اقامه الحكماء عليه انجام : و حكم الكلى على الجزئى ليس بقادح فى هذا و نحن قد قررنا فى ماسلف هذا المعنى فلا نعيدها .

این رساله شش مقاله است : (۱) اثبات واجب در ۴ مسئله ۲ صفات خدا در ۴ مسئله ۳ افعال او در ۳ مسئله ۴ احوال اجسام در ۴ مسئله ۵ اقسام اجسام در ۲ مسئله ۶ در نفس که بسیار کوتاه است) از خود کتاب نام آن و نگارنده آن دانسته نمیشود .

[۷۱]

این نسخه بخط تعلیق ریز و بسیار جاها بی نقطه و عنوانها و نشانهها بشنگرف است دربرك ۲۶ الف حاشیه ای از قاضی میرحسین دارد دراینکه چرا نگارنده هنگام آوردن خبر « اول الدین معرفته » قال علیه السلام گفته با اینکه درودفرستادن بر جز پیامبران بتنهایی نکوهیده است آنگاه سخنان فقیهان بزرگ سنی را درباره این میآورد . این رساله از برگ ۱ ب است تا برگ ۳۷ الف . دربرك ۱ الف و برگهای ۳۷ الف تا ۳۹ ب سخنانی از عارفان و فیلسوفان مانند رینون اکبروهمیروس و سولون و بقراط و ذیمقراطیس و سقراط و دیگران و از تأویلات کاشی و تعلیقات شیخ و تاریخ و صاف و از احادیث شیعی آمده است و دربرك ۱ الف دنباله کتاب دیگری است بخط همین نویسنده و همین تاریخ و در همینجا . نویسنده نسخه عبدالقادر اردوبادی است که در روستای فاروق شیراز در نیمه ذی قعدة سال ۱۰۲۰ آنرا نوشت .

(۴۰ برگ) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ ساده

اندازه : ۲۱×۱۲ و ۱۳۱۵×۲۳ س ۲۳

[۶۵]

اثبات الواجب

(عربی)

این رساله از مولانا سید آقا حسین خلخالی است که برای شاه روزگار خود حسن پاشا نگاشته است .

آغاز : بسمله . . . لك الحمد يامن تفرد بوجوب الوجود والقدم .

انجام : وليكن هذا آخر الكلام في اثبات الواجب وصفاته . . . من لدنك

رحمة انك انت الوهاب . تمت الرسالة .

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای ۳ رساله میباشد و در ص ۳۶
 ۳۱۲ نشانه آن یاد گردید این رساله از برك ۱۵۴ ب است تا برك ۱۷۸ ب و بخط
 شکسته تعلیق با عنوانهای شنکرف میباشد و در تاریخ ۱۰۱۳ نوشته شد .

[۶۶]

اثبات واجب

۵ (عربی)

این رساله از میر نظام الدین دشتکی شیرازی (احمد بن ابراهیم بن سلام الله
 حسینی ۱۰۱۵م) است و در آن بروشی تازه بود خداوند را روشن میسازد و در پایان
 آن میگوید که بگفته استاد نخستین (ارسطو) در الهیات یقین نتوان رسید و تنها
 میتوان گفت که بهتر و شایسته تر چنین است . دشتکی در این رساله از ارسطو (۸۲
 ب) و از شرح « منافع الاعضاء » جالینوس (۸۱ الف) و از خصوص (فصوص) استاد دوم
 فارابی (۷۸ ب) و از شرح حکمت اشراق شیرازی (۶۵ الف) و شجره الهیه شهرزوری
 (۷۶ ب) و از محقق شریف (۶۵ ب) و شارح تجرید (۷۸ ب) و از شرح زوراء یاد
 میکند و در پایان از شیخ رئیس نام می برد این رساله دارای يك مقدمه و بیست فصل
 و يك خاتمه در کلام نفسی است این نظام دشتکی نیای سید علیخان مدنی (پسر معصوم پسر
 نظام الدین) است و در رساله اثبات واجب میانین و كوچك دیگری هم دارد (ذریعه
 ج ۱ ص ۱۰۳) .

آغاز : بسمله و به نستعین . سبحانك اللهم يا من تفرد بالوجوب والوجود
 وتوحد بافاضة الخير والوجود . . . فهذا نمط جديد وطرز سديد في اثبات الواجب وسلب
 المثالب منه .

انجام : وقد قال الشيخ الرئيس : جل جنب الحق عن ان يكون شريعة لكل
 وارد . . . ونقل عن المعلم الاول انه لا سبيل في الالهيات الى اليقين وانما الغاية القصوى
 فيها الاخذ بالاليق والاولى واعلموا اني وان لم ابلغ درجة الصنيف . . . لكن من نظر
 فيه . . . يجد فيه اشارات الى فوائد وتلويحات الى زوائد خلت عنها الكتب المتعارفه
 والزبر المتداولة والله ولي الافاضة واليه الرجوع في البداية والنهاية ومنه التوفيق ويده
 ازمة التحقيق .

این نسخه شماره چهارم دفتری است دارای ۸ رساله (۱ فوزاصغر مشکویه ۲
 ۸۹۷ اوائل التحریر از اختیار فرزند غیاث الدین حسینی در بیان و انشاء که در ۸۹۰
 نگاشته است از برک ۲۰ الف تا برک ۵۱ ب ۳ فصوص فارابی بخط نسخ تاریخ
 ۱۰۹۶، ۴ اثبات واجب دشتکی ۵ عرشیه فیلسوف شیرازی ۶ اطباق از شرف الدین
 عبدالؤمن سفر وی بخط نسخ معرب بتاریخ ۱۰۹۶ از برک ۹۷ ب تا ۱۲۹ الف ۷
 ترجمه فارسی سه نمط آخر اشارات ۸ دره فاخره جامی بنسخ تاریخ ۱۰۹۷) این رساله
 مانند دیگر رساله ها بخط نسخ و همه از یک نویسنده است و از برک ۵۹ ب تا برک ۸۹
 الف میباشد و بایستی در همین سالهای ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ نوشته شده باشد.

(همه دفتر ۱۵۹ برک) - کاغذ فرنگی - جلد روغنی و یک سوی فرسوده

اندازه : ۲۱٫۵ × ۳۴٫۵ و ۳۶ × ۲۸ س

(فارسی)

اثبات واجب

[۶۷]

مولانا رجبعلی تبریزی سپاهانی (م ۱۰۶۵ یا ۱۰۸۰) که از فیلسوفان
 منطقی روزگار خویش و از نزدیکان و شناختگان شاه عباس دوم (۱۰۵۲-۱۰۷۷)
 و درباریان و بزرگان کشور بشمار میآمده استاد حکیم کوچک قاضی محمد سعید
 ۱۵ قمی (۱۰۴۹ - ۱۱۰۳) و برادرش حکیم محمد محسن قمی نویسنده تفسیر بزرگ
 فارسی و میرزا قوام الدین رازی و مولی محمد تنکابنی سراب و دیگران بوده است.
 این فیلسوف رساله «اثبات واجب» بفارسی نگاشته و در آن بود و یگانگی
 خدا را آشکار ساخت و روشن کرد که لفظ بود و وجود میان واجب و ممکن مشترک
 لفظی است و این رساله او دارای یک مقدمه و پنج مطلب و یک خاتمه است و در
 ۲۰ دیباچه آن میگوید: درباره اشتراك لفظی وجود نباید از اینکه کسی بدین رأی
 نیست بیم داشت چه رسد باینکه استاد نخستین در «اثولوجیا» و حکیم مسلمة بن
 احمد مجریطی (از مادرید اندلس که در ۳۹۵ یا ۳۹۸ در گذشت) و صوفیانی مانند
 شبستری (محمود فرزند امین الدین تبریزی م ۷۱۹ یا ۷۲۵) و شیخ صدر الدین
 قونوی (م ۶۷۳) در نصوص و تفسیر سوره حمد و برخی از فیلسوفان و نیز فرزندانگان
 ۲۵ هند همگنان چنین میگویند. مولانا در مطلب پنجم با دلیلهای فلسفی ثابت میکند

که وجود میان واجب و ممکن مشترك معنوی نیست بلکه لفظی و در مطلب چهارم
میرساند که صفت جز ذات میباشد و در پایان میگوید که خدا را صفتی نیست و گرنه
یا خود او است یا جز او و هر دو ناروا است و برای این مطلب و همچنین برای اشتراك
لفظی وجود سخنان پیشوایان شیعی را دلیل میآورد - نسخه از این رساله در آستانه
طوس (شماره ۷۲۰ ج ۴ ص ۱۵۱) هست و بر رساله وجودیه نامیده شد

۵

آغاز: پس از نام بردن خدا و ستودن او: بدانکه این رساله مشتمل است
بر مقدمه و پنج مطلب و خاتمه. مقدمه در بیان معنی وجود و معنی اشتراك لفظی
و معنوی.

انجام: پس اطلاق وجود بر الله تعالی باین معنی است که معدوم نیست

و اطلاق واجب بر او باین معنی است که ممکن نیست... چنانچه در ممکنات است. ۱۰
سبحانك رب العزة... والحمد لله رب العالمين.

[۷۴]

این نسخه شماره دوم دفتری است که دارای هفت رساله میباشد و نشانه آن

درس ۲۷ یاد گردید. این رساله بخط شکسته تعلیق است و از برك ۵۲ الف

۱۵

تا برك ۵۸ ب میباشد.

(فارسی)

اثبات الواجب

[۶۸]

مسیحای شیرازی یا محمد مسیح بن اسمعیل فدشکوئی فسائی شیرازی

که در نزدیک به ۹۰ سالگی بسال ۱۱۲۷ در گذشت این رساله را در يك فاتحه

و دو مقصد نگاشته است. وی شاگرد دانشمند خوانساری آقاحسین بوده و بتازی

و پارسی شعر میسرود و شیخ الاسلامی فارس را داشت. نسخه از این رساله در آستانه
طوس بشماره ۳۰۲ (ج ۴ ص ۵) هست. ۲۰

آغاز: بسمله و به تقی. یا من منه المبدء و الیه المنتهى... چنین

گوید... ابن اسمعیل الفسائی محمد المدعو بمسیح... این چند کلمه ایست مختصر

در بیان اثبات واجب و توحید او.

انجام: چنانکه او را شریکی در واجبیت بالذات و در ایجاد ممکنات نیست ۲۵

[۷۵]

این نسخه بخط نسخ و دارای سرلوح زرین و جدول بزروشنکرف و لاجورد
و عنوانها بشنکرف است . ۸۵۵

(۷۳ برگ) - کاغذ قرمه سپاهانی - جلد تیماج زرد حاشیه دار

اندازه : ۱۱×۱۸٫۵ و ۱۴×۱۴ س ۱۴

[۷۶]

این نسخه شماره هشتم دفتری است که دارای نه رساله و گفتار میباشد و بخط
شکسته تعلیق از برگ ۲۳۳ ب تا برگ ۲۹۲ ب است و آنچه در این دفتر نوشته
شده بدینگونه است : ۸۷۴

۱۰ - حواشی میرفندرسکی بر شرح لمعه بخط شکسته تعلیق (۱ ب - ۷۲ ب) .
۲ - رساله در رد رساله نماز جمعه ملاخلیل قزوینی از ملا محمد طاهر شیرازی
بفارسی و بهمان خط (۷۳ ب - ۹۴ الف) .

۳ - خطبه ششقیه و خطبه‌های دیگر بخط نسخ و تعلیق (۹۴ ب - ۱۱۶ الف) .
۴ - شرح زوزنی بر برخی از قصیده‌های هفتگانه بخط شکسته تعلیق (۱۱۶ ب -
۱۴۰ ب) . ۱۵

۵ - ابطال وحدت وجود ملا محمد سعید گیلانی (۱۴۱ ب - ۱۷۰ الف) بهمان خط
و عنوانها در هاشم بشنکرف و صفحه (۱۴۷ الف) این رساله را نویسنده بار دیگر
در برگ ۱۴۱ الف دوباره نوشت .

۶ - در شرح حدیثی که برخی با آت استدلال کردند که وجود مشترک معنوی
نیست بهمان خط (۱۷۰ الف - ۱۷۱ ب) . ۲۰

۷ - رساله ملا محمد طاهر شیرازی در رد بر رساله ملا حسن علی در ناروا بودن نماز
آدینه بفارسی و بتاریخ ۱۰۶۸ بهمان خط (۱۷۲ ب - ۲۳۳ ب) .

۸ - همین رساله فسائی ۹ - خطبه نکاح از برخی دانشمندان بخط نسخ (۲۹۲ ب -
۲۹۴ الف) .

همه این نوشته‌ها از يك نویسنده است . ۲۵

(همه دفتر ۲۹۴ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری مقوایی

اندازه : ۱۰×۱۹٫۵ و ۷×۱۵ س ۱۴

[۶۹] اثبات الواجب یا قواهد التوحید (عربی)

جعفر بن محسن الحسینی برای یکی از بزرگان روزگار خود که همنام
۳۰ «خلیل الله» میخواندش این رساله را نوشت و در يك مقدمه و دو مقاله و يك خاتمه

است او از ابن کمونه (دربرك ۲۳ ب) یاد میکند .

آغاز : اللهم يامن عجز عن تصور هويته عقول العقلاء .

انجام : واما امكان احد الفردين المفروض واجبيتهما .

[۷۷]

- ۵ این نسخه بخط نسخ خوش از درویش علی فرزند حاجی شمس کازرونی
 ۲۸۵ بتاریخ روز آدینه ۱۴ ذی قعدة سال ۱۱۱۸ می باشد و در پایان آن دارد : « تم
 الرسالة نسخا و مقابلة ابن حاجی شمس ، درویش علی الكازرونی
 غفر الله ذنوبه و ستر عيوبه » .

(۳۱ برک) - کاغذ ترمه سیاهانی --- جلد تیماج کهنه

اندازه . ۱۸×۱۴ و ۷۵×۱۴٫۵ س ۲۰

۱۰

[۷۰] اثبات واجب (عربی)

نگارنده این رساله دودلیل برای اثبات خدامیآورد که در آن نیازی بباطل
 ساختن دور و تسلسل نیست و در پایان آن بکتاب خود بنام (الرضیة الحسینیة)
 بازگشت میدهد .

- ۱۵ آغاز : هوالموفق والمعین . الموجود اما واجب او ممکن ، لانه من حیث
 هو ، مع قطع النظر عما یغایره ، موجود ، لایقبل العدم ام لا .
 انجام : فلم یکن واجبا، وذلك خلاف المفرد (و) ض . وقد بسطنا فی الدلیلین
 فی « الرضیة الحسینیة » . فمن یرد الاطلاع علیه ، فلیرجع الیه . والله تبارک و تعالی
 هوالموفق والمعین .

[۷۸]

۲۰

این نسخه شماره ۳۴ دفتری است که دارای ۳۵ رساله است و بخط تعلیق
 ۱۰۷۹ از ص ۲۴۰ تا ۲۴۱ می باشد و مراد تفرشی در ذی حجه سال ۱۰۴۷ این رساله را
 برای مولی محمد صالح کرامی نوشت .

[۷۱] اثبات الواجب (عربی)

- ۲۵ در این رساله از بود خدا و نامها و صفتهای او و از اینکه چگونه چندین چیز
 از خداوند یکتا آفریده شده است کاوش میگرد و در آن از فتوحات مکیه محیی الدین

اندلسی (م ۶۳۸) واز خواجه طوسی (م ۶۷۲) و قونوی (م ۶۷۳) و قطب رازی (م ۷۷۶) یاد میشود و بسیار شیوا و رسا نوشته شده است.

آغاز: بسمله و به نستعین. الحمد لله الذی تجلی بذاته لذاته، فتعین فی باطن علمه بمجالی ذاته اوصفاته... اما بعد، فهذه: رسالة فی تحقیق مذهب الصوفیه و المتکلمین و الحكماء المتقدمین، و تقریر قولهم فی وجوب الواجب و حقایق اسمائه و صفاته و کیفیت صدور الکثرة من وحدته.

انجام: و قال الحكماء هی واقعة علی سبیل الوجوب... و ارتفاع الموانع.

[۷۹]

این نسخه شماره نخستین دفتری است که دارای پنج رساله میباشد و بخط تعلیق ۸۴۹ و عنوانها بنسخ درشت تر، از برك ۱ الف تا برك ۲۸ ب. رساله دوم این دفتر گزیده ای است از مثنوی عرفانی صدر المتالین شیرازی بخط نسخ (۳۱ الف - ۵۰ ب) و سوم مقامات میرمرشدی در عرفان و منظوم بهمان خط (۵۰ ب - ۵۵ ب) چهارم مشواق فیض کاشانی بخط تعلیق (۵۵ ب - ۶۰ ب) پنجم قضا و قدر فیلسوف شیرازی بهمان تعلیق (۶۱ الف - ۱۷۴ الف). همه اینها را محمد علی نوشته و نام خود را در پایان رساله نخستین آورد بدینگونه: «تمت الرسالة الشریفة... ید اقل الطلبة محمد علی قلمی گردید سنه ۱۳۰۰» و رساله پنجم را در ۱ صفر ۱۳۰۰ پایان رساند.

(همه دفتر ۱۷۴ برك) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ساده مقوای

اندازه هر ۱۰×۱۷ و ۶×۱۴ س ۱۱

[۷۲] اثبات وحدة الواجب (عربی)

۲. فیلسوف مولی شمس الدین محمد گیلانی (ملا شمس) که در روزگار فیلسوف ملا صدرا شیرازی (م ۱۰۵۰) و دانشمند آقا حسین خوانساری (م ۱۰۹۸) میزیسته از شاگردان فرزانه ایرانی میرداماد استرآبادی سپاهانی (م ۱۰۴۱) بوده است وی در ۱۰۴۵ در شهر طوس بود و رساله حدوث عالم را در آنجا نگاشته (نسخه شماره ۹۲۶/۵ برك ۱۱۰ الف این کتابخانه) و در ۱۰۴۷ در حجاز میزیست و فوائدی فلسفی در آنجا گرد آورد^(۱) شمار ساله ای بسیار شیوا در علم دارد و در ذریعه (ج ۱ ص ۱۰۵)

۱ - این فوائد در نسخه شماره ۹۲۶/۱۱ این کتابخانه هست و از سبک نگارش و روش نوشتن نسخه پیداست که از شمس است و در برك ۱۵۱ الف مینویسد که در ۱۰۴۷ اینها را در حجاز نگاشته ام و در ۱۴۷ ب از استاد او بنام «الاستاد الفیلسوف الکبیر» یاد گردید چنانکه در حدوث غالم (نسخه یاد شده برك ۱۲۴ ب) از استاد او سید داماد یاد میشود.

- از رساله فارسی او در اثبات خدا یاد میشود که پاره‌ای است از کتاب «التحقیقات فی احوال الموجودات» او. شمس‌نامه‌ای بصدرانوشته و چند پرسش فلسفی از وی کرده است و او در پاسخ بسیار از شمس‌استوده و نوید داده که اگر از سفر برگرد بازنامه نویسد و او را دیدار کند. پرسشها و پاسخهای شمس‌استوده در کنار «المبدء والمعاد» شیرازی در ایران بسال ۱۳۱۴ ص ۵۹-۳۴۰ بچاپ رسید این رساله (اثبات وحدة الواجب) بتازی و از همین شمس‌امیباشد و در آن بروش مشائیان خاوری یگانگی خداوند آشکار گردید و گاهی شعر پارسی و تازی نیز در آن آمده است.
- آغاز: بسمله . . . الحمد لله الواحد الاحد الصمد . . . فيقول ... محمد الشهير بشمس الجیلانی . . . هذه رسالة في بيان لزوم الفساد على تقدير تعدد الواجب بالذات.
- انجام: تتجلى عليه انوار التحقيق والله ولي التوفيق.

۱۰

[۸۰]

- این نسخه شماره دوم دفتری است دارای ۱۵ رساله و گفتار: ۱ حواشی ۹۲۶ بر اصول کافی بنام الدر المنظوم من كلام المعصوم از علی بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی عاملی جبلی که در ۱۰۱۳ یا ۱۰۱۴ زاده و این رساله را در پایان ذی حجه ۱۰۶۱ نوشته و بخط تعلیق می باشد ۱ ب- ۹۲ ب در کنار برك ۹۲ ب ۱۵ اجازه ایست بخط همو که در تاریخ ۱۸ ربیع یکم سال ۱۰۸۵ بشیخ علی بن زین الدین (بن محمد بن حسن بن زین الدین شهید ثانی) شاعر ادیب برادرزاده خود میدهد ۲ همین رساله که بخط تعلیق ریز وحاشیه (منه دام ظلّه) دارد و از برك ۹۳ الف تا برك ۹۶ الف می باشد و پیدا است که در روز کار نگارنده رساله نوشته شده است ۳ در برابر اعتراض رازی و کاتبی بر شیخ رئیس درباره پاسخ او به بهمنیار در اینکه یکی جز یکی نیافریند از ابراهیم حسینی همدانی ۴ - عبارتی از لمحات شیخ شهید اشراقی (لمحه چهارم) در اثبات تجرد نفس بدلیل حضور ذاتی و بی نیازی از چیزهای دیگر در نه سطر در برك ۹۶ الف بهمان خط ۵ - رساله حدوث عالم شمس که در روز کار او نوشته شده ۶ - رساله وجود شمس نوشته در روزگار او ۷ - رساله از خفری بخط تعلیق دیگر و درشت تر و بشنگرف ۸ - رساله دیگر از همو بهمان خط ۹ - مرآة الحقایق و مجلی الدقایق دشتکی بهمان خط ۱۰ - اظهار الکمال شمس بخط تعلیق ریز تر ۱۱ - گفتارهای گوناگون فلسفی که در پایان آنهارمز (س م س رحمه الله) دیده میشود و گویا از سید داماد باشد در برك ۱۴۴ ب نیز سخنانی فلسفی در وجود خدا و آفریدگان دیده میشود که گویا از شمس باشد

۲۵

(برك ۱۴۵ الف تا ۱۵۱ الف) و در آن از استاد خود چنین یاد میکند : « و جميع ما ذكرنا تفصيلا هو مختار الاستاد الفيلسوف الكبير قدس سره في تصانيفه القدسيه و كتبه النوريه » (برك ۱۴۷ ب) و در پایان دارد كه اين برگهارا بروش پيروان تاله و اشراق در ۱ صفر سال ۱۰۴۷ در حجاز نوشته ام و در آن از شرح هياكل دواني (۱۴۵ الف) و از خلق اعمال هو (۱۵۱ الف) باد ميشود و آغاز و انجام اين سخنان چنين است : « اعلم ان الوجود بلا علة يجب ان يكون وجود اقاما بذاته - وقد وقع الفراغ من تسويد هذه الاوراق ... في اول شهر صفر ... في بلدة الحجاز ... في سنة سبع واربعمين بعد الالف » اين گفتارها بهمان خط رساله شماره ۲ است و جاشيه (منه دام ظلّه) دارد و از برک ۱۴۵ الف است تا برک ۱۵۱ الف .

۱۰- ۱۲- رساله وجود واجب ۱۳- شرح دواني بر رساله عقل طوسي ۱۴- حاشيه بر اين شرح ۱۵- رساله علم - چنانكه گفته شد خط رساله ۱۲ و ۲۱ يكي است و هر دو در روزگار شمساً نوشته شد .

(همه دفتر ۱۵۵ برک) كاغذ ترمه سپاهاني - جلد مقوا

اندازه : ۲۰ × ۲۷ و ۱۴ × ۲۰ س ۲۵

۱۵ [۷۳] اذني و علة الی اجب (عربی)

علی بن شیخ فضل الله گیلانی زاهدی در این رساله سخن ابن کمونه بغدادی را در اینکه در گفته های فیلسوفان برهانی از روی اختلاف ماهیت دیده نمیشود ، آورده و از آن خرده میگیرد و خود برهانی میآورد که هیچ شبهه ای در آن راه ندارد .

آغاز : اعلم انه قد نقل عن ابن کمونه قال : لانجدالی الآن فی کلام المتقدمين والمتأخرين برهان التوحيد باختلاف المهيته .

انجام : وبه يندفع هذا الشبهه عن كلام المحققين . . . من المتلفظات اضعف عباد الله الغني علی بن شیخ فضل الله الجیلانی الراهدی

[۸۱]

این نسخه شماره هشتم دفتری است که دارای ۱۵ رساله و چندین گفتار میباشد و بخط تعلیق از برک ۳۶ ب تا برک ۳۷ ب است . نشانه آن درس ۶۷ یاد گردید

۱۰۸۸

[۷۴] الاجزاء المحمولة (رسالة فی . . .) (عربی)

یکی از مباحث دشوار امور عامه فلسفی الهی مسئله جزء های محمول است که با جزء بودن بر کل حمل میگردد میرزا محمد رستم داری شیعی این رساله را

برای شاه سلطان محمد (۵-۹۸۴) فرزند شاه تهماسب صفوی (۹۳۰-۹۸۴) در گشودن راز این مسئله دشوار نگاشته است وی همان کسی است که در هنگام جنگ طوس نامه‌ای باوزبکها نوشته و آنها پاسخ داده‌اند.

- رستم‌داری در این رساله میگوید که اشرافیان ماهیت را و مشائیان اتصاف را آفریده دانستند (۳۴ ب) وی دلیلهائی که برای بود و نبود کلی طبیعی آورده‌اند (از ۳۶ تا پایان) و پاسخی را که طوسی بقونوی داده است می‌آورد و دلیلی را که طوسی برای حمل يك چیز عینی برچیند چیز آورد و خرده گیری که شارح مفتاح الغیب کرد یاد نموده سپس خود بررسی میکند و میگوید يك چیز اگر چه کلی هم باشد روا نیست که در چند جا باشد و این را روشن و بدیهی میداند (۳۹ الف). او در این رساله از این دانشمندان و از این نگارشها یاد میکند: تجرید طوسی و شرح جدید آن و گفتار دوانی (۳۹ الف تا پایان) نیز دوانی (۲۳ ب و ۳۰ ب) و سیدالمحققین (۱۲ ب) و «سید قدس سره» بسیار دارد نیز از فاضل لاری (۲۰ الف) و محقق شریف و حاشیه او بر شرح قدیم تجرید (۳۲ الف) حاشیه بر شرح حکمه العین (۳۴ ب) - رستم‌داری در ترکیب ماهیت از جزئیهای محمول چهار راهی را که دانشمندان رفته‌اند یاد میکند و از آنها بحث می‌نماید.

۱۵

آغاز: بسمله یا من دل بجوده علی و جوده و استقل بوجوده علی جوده...
فیقول... محمد الرستم‌داری ان مبحث الاجزاء المحمولة من غوامض مباحث الحکمة والکلام.

- انجام: ولا تنظر الی من قال وانظر الی ما قال و اعرف الرجل بالعلم لا العلم بالرجال. و لنختم الرسالة بهذا المقال متوکلا علی الکرم المتعال الحمد لله علی جزیل نواله والصلوة علی سید انبیاء محمد وآله.

۲۰

[۸۲]

- این نسخه بخط نسخ از محقق کرکی کوچک حسین بن خیدر حسینی کرکی عاملی است که میگوید جز چهار صفحه (برگهای ۲۶ الف و ۲۷ و ۴۵ که به چهار صفحه و پنج سطر میرسد و بخط تعلیق شکسته میباشد) همه را من در مشهد رضا

۲۵

(طوس) در پسین روز دوشنبه ۱۳ رمضان سال ۱۰۱۰ نوشته ام و در کنار صفحه باز می نویسد که من در طوس این نسخه را با نسخه هایی که از روی خط نگارنده رساله نوشته شده بود برابر کردم و تا توانستم جز آنچه را که از پیش چشم رفته باشد درست نمودم (۱) - عنوانها بنسخ درشت تر و بشنکرف است و حاشیه (منه رحمه الله) دارد .

(۴۵ برك) كاغذ ترمه سمرقندی - جلد مقوا

اندازه : ۱۴ × ۱۹ ص و ۱۴ × ۳۰ س

۱ - چهار کس بنام حسین کرکی در روضات الجنات (ص ۱۸۶-۱۹۱) و امل الامل (۴۳۴) و ملافة المصر سيد عليخان (۶۷-۳۵۵) یاد شد :

۱۰ - ۱ - امیر سيد حسين بن سيد بدرالدین حسن بن سيد جعفر ارجی حسینی موسوی کرکی عاملی که در سپاهان میزیست .

۲ - امیر سيد حسين مجتهد پسر سيد ضياء الدين ابی تراب حسن فرزند سيد ابی جعفر محمد موسوی کرکی عاملی که در قزوین بوده و بدستور شاه عباس یکم (۹۸۵-۱۳۰۸) باردیبل رفته و شیخ الاسلام آنجا شد گویند که در سال ۱۰۰۱ در قزوین بطاعون درگذشت وی در ۹۵۹ « دفع المناواة من التفصيل والمساواة » نوشت و در روزگار شاه اسمعیل دوم (۹۸۴-۹۸۵) میزیست این دانشمند نواده دختری محقق دوم شیخ علی بن عبدالعالمی کرکی (م ۹۴۰) بوده است .

۳ - شیخ حسين بن شهاب الدين بن حسين فرزند خاندان شامی (بگفته سلافه) یا فرزند محمد بن حیدر عاملی کرکی فیلسوف بزرگ شاعر ادیب نویسنده که ارجوزه در نحو و منطق دارد وی در سپاهان میزیست آنگاه بحیدر آباد رفت و در آنجا بسال ۱۰۷۶ در ۶۸ (امل الامل) یا ۶۷ (روضات) یا ۶۴ سالگی (سلافه) درگذشت وی نگارشهایی در ادب و منطق و پزشکی دارد .

۴ - سيد عزالدین ابو عبدالله حسين بن سيد حیدر بن حیدر بن قمر بن علی حسینی کرکی عاملی که بمجتهد یامفتی یا مفتی سپاهان نامبردار بوده است وی در روزگار تهماسب صفوی (۹۳۰-۹۸۴) در سپاهان داور و مفتی بود و از سيد حسين کرکی (دومی) روایت میکرد و از او اجازه داشت . وی در ۲۲ رمضان سال ۱۰۲۱ اشراق الحق من مطلع الصدق (نسخه شماره ۲۹۳ این کتابخانه) را نگاشته است و در پشت کتاب بخط خود نام خویش را نوشت (برک ۱ الف) و نیز اجازه ای را که به نصیرالدین محمد داد بخط او در برک (۶۹) همین اشراق دیده میشود . او در اشراق از شیخ علی بن عبدالعالمی (م ۹۴۰) و از شیخ بهائی (۹۵۳-۱۰۳۰) بعنوان شیخ یاد میکند و میرساند که این اجازه پس از مرگ شیخ علی بن عبدالعالمی و مولی

۳۰ - لطف الله نیشابوری (شاگرد پسر شیخ طوسی) و در روزگار بهائی نوشته شده است . او باز در این دفتر از معین الفکر محمد بن جمهور (گویا نویسنده مجلی در ۸۹۵) و کفایة الطالبین احمد بن متوج بحرانی (استاد ابن فهد و شاگردش میدو و فخر المحققین) و تفرید (تمرید) الاعتماد فی شرح تجرید الاعتقاد شمس الدین محمد بهشتی (اسفرائینی بیهقی که در نزدیک بروزگار طوسی میزیست - ذیمه ج ۳ ص ۵۳ ج ۴ ص ۲۱۴) و شرح نجات العباد محمد بن ابی طالب استرآبادی (زنده در نزدیک ۹۴۰) یاد میکند - او در ۱۲۰۹ زنده بود و هموست که در ۱۰۱۰ نسخه «الاجزاء المبحوله» ما را نوشته است .

اسباب حدوث الحروف (عربی)

- قنواتی در شماره ۴۹ فهرست خویش از النیروزیه یارسالة الحروف یارسالة فی فواتح السور الکریمه یاد میکند که شیخ آنرا برای شیخ امیرسید ابی بکر محمد بن عبدالرحیم درمعانی حرفهای هجاء آغاز سوره های قرآن نگاشته و در نوروز باو ارمغان داد و در پایان میگوید رازهایی مانده که باید زبانی گفت سپس از امیرستوده ۵ از خدای میخواهد که بتواند از دهشهای اوسپاسگزاری کند - این رساله جز رساله مااست و درسه فصل میباشد (ترتیب هستی ها و اثر آنها - چگونگی دلالت حرفها - غرض) و بروش باطنیان و حروفیان نوشته شده و در تسع رسائل بنام الرسالة النیروزیه فی معانی الحروف الهجائیة بسال ۱۲۲۱/۱۹۰۸ بچاپ رسید باز قنواتی در شماره ۴۷ از حدوث الحروف یا فی تحقیق الحروف یا اسباب الحروف یا فی اسباب الحروف یاد میکند که ۱۰ محب الدین خطیب در قاهره بسال ۱۲۳۲/۱۹۱۴ بچاپ رساند و م. براومان (M. Brauman) آنرا در Mater. und Unters. zu den phonetischen Lehren der Araber (۱۳۱-۱۱۲) در برسلاو Breslau بسال ۱۹۴۳ بچاپ رساند در معجم المطبوعات نیز از این دو چاپ مصریاد گردید و می نویسد که رساله دوم شش فصل است (پیدایش آواز- پیدایش حرفها - تشریح حنجره - سببهای جزئی هر حرف تازی - حرفهای ۱۵ همانند که در زبان تازی نیست - اینکه این حرفها از کدامیک از جنبشهای غیرنطقی شنیده میشود) در کشف الظنون نیز از رساله دوم و شش فصل آن و از رساله نخستین یاد شده است (ج ۱ ص ۵۴۸ ج ۱ ص ۵۶۸) این رساله نیز جز رساله ما است شیخ در این رساله نخست از پیدایش آواز سپس از حرفها از رهگذر دستور زبان آنگاه از رهگذر تجوید کاوش میکند پس از آن بروش فیثاغورسیان و صوفیان درباره ۲۰ حرفها سخن میراند و در پایان این مسئله را که لغت و زبان ساخته مردم است یا اینکه خدا آنرا ساخته و بمردم آگاهی داد (اصطلاحی و توقیفی) میآورد .
- این رساله ما فصل بندی نشده است .

آغاز : بسم الله اما بعد حمد لله الذی افاض علی الانسان سجال النجود و الاحسان

... فاعلم یا اخی ... ان الصوت قرع فی الهواء تدر که حامسة السمع . ۲۵

انجام : كما يفعل الابوان بالولد الرضيع حذو القذة بالقذة . هذا آخر ما اردنا
تقريره وتحريره من مراتب الحروف . والله الموفق للصواب واليه المرجع والمآب .

[۸۳]

این نسخه از روی نسخه شماره ۱۲۱۶ کتابخانه مدرسه سپهسالار نوشته شده
۳۶۷ و در دفتری است دارای ۴ رساله که نو نویس و بنسخ است و هریک صفحه شماری
دارد و این رساله ۲۳ صفحه است .

(همه دفتر ۶۰ برك) كاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۰×۱۷ و ۹×۱۲ س ۷

[۷۶] استئاضة الجو (عربی)

۱۰ این رساله از خواجه رئیس ابوعلی سینا است درباره روشنائی و در آغاز
میگوید که در نگارشهای دیگر خود بتفصیل سخن رانده ام قنواتی در شماره ۵۶ بنام
« استئاضة النور » از آن نام برده و دو نسخه نشان میدهد .

آغاز : بسم الله رسالة استئاضة الجو للشيخ الرئيس - سالتني وفقك الله وانا الصواب
ان اعتذر بالاختصار عما افترق من مخالفة في امر استئاضة الجو وامر الطول والعرض
۱۵ والعمق المأخوذ جميع ذلك في حد الجسم فاجتبتك الى ذلك تاركا للتدقيق والتحقيق فيه .
انجام : فامر ما يحتاج الآن الى شرحه فقد بالعناية في مواضع اخرى -
تمت الرسالة .

[۸۴]

این نسخه شماره ۱۴ دفتری است دارای ۱۸ رساله و بخط تعلیق ریز از
۱۰۷۴ ۲۱۴ الف تا ۲۱۵ ب میباشد نشانه نسخه درص ۷۳ یاد شد .

[۷۷] اشارا (عربی)

ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۸) گوید که اشارات بهترین و آخرین نگارش
فلسفی شیخ رئیس است و آنرا بهمه کس نشان نمیداد در فهرست پایان سرگذشت
(السیره) نیز چنین آمده است شیخ در دو نامه^(۱) خود که گویا بیهمنیار یا دیگری

۲۵ ۱- دیده شود : ارسطو عند العرب بدوی (۲۴۰ و ۲۴۵) . نامه دومی گویا پس از
تاراج سپاهیان مسعود غزنوی بسال ۴۲۵ نوشته شده باشد .

نوشته باشد می‌رساند که نسخه از آن را نزد خود نگاه میدارد و جز این زیله و مانند او نباید بدان بنگرند از دیباچه و پایان اشارات نیز بدست می‌آید که شیخ بسیار بدان ارجح مینهد و سفارش می‌کند که بدست هر کس نیافتد.

نامی که شیخ بدان داده در دفترهای اخوان صفا (رساله ۴ و ۹ بخش

- نفسانیات - ج ۲ ص ۲۲۷ و ۳۳۴ چاپ مصر) دیده میشود و آنان بروش آموزش ۵ خویش نام (اشارات و تنبیها) میدادند.

از گفتار رزریکن Roger Bacon (۱۲۱۴-۱۲۹۴) برمی‌آید که اشارات را در سده ۱۳ در اروپا میشناختند.

اشارات را یعقوب فرژه Forget درلیدن بسال ۱۸۹۲ بچاپ رساند و مهران

- سه نمط آخر آنرا با گزیده‌ای از شرح طوسی در جزء رسائل عرفانی شیخ دربریل ۱۰ با تعلیقه‌ای فرانسوی خود بسال ۱۸۹۱ چاپ کرد و سلیمان دنیا همه سه بخش آنرا در مصر بسال ۱۹۴۸-۹ (۸-۱۳۶۷) چاپ نمود و در ایران با شرح طوسی همه آن بسال ۱۳۰۵ و طبعی و الهی آن بسال ۱۲۷۱ چاپ گردید شرح طوسی درهند نیز بسال ۱۲۸۱ و ۱۲۹۳ و ۱۲۶۷ و ۱۳۱۸ و در اسلامبول بسال ۱۲۹۰ چاپ شد چندین دانشمند بر اشارات شرح و محاکمه و حاشیه نوشتند مانند شرح‌های شیخ شهید ۱۵ سهروردی بفارسی و انوری و فخر رازی و ابن کمونه و ارموی و نخجوانی و سمرقندی و آمدی و بیهقی و طوسی و حلی (سه شرح) و مانند محاکمات قطب رازی و شوشتری و سپاهانی و مانند حاشیه‌های سید شریف گرگانی و قطب شیرازی و دوانی و ملا میرزا جان شیرازی^(۱) و ترجمه پارسی اشارات در تهران بسال ۱۳۱۶ بچاپ رسید.

[۸۵]

۲۰

این نسخه بخط نسخ و عنوانها درشت‌تر و بسال ۶۹۳ نوشته شده است بسیاری

از جاها اعراب‌دارد و نویسنده آن چنین نام بر نه شده : «محمود بن حسین بن محمد افغانی الرسی».

(۸۰ برگ) کاغذ قرمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ

اندازه : ۱۴ × ۱۹ و ۱۴ × ۱۰ س ۱۷

نگاه به : فهرست قنواتی که چندین نسخه از اشارات نشان میدهد و چهارده‌تای از ۵۸۳ تا ۸۶۹ نوشته شده است و هفت نسخه از اینها پیش از نسخه ما است.

[۷۸] اشراق هیاکل النور لکشف ظلمات شواکل الغرور (عربی)

- شیخ شهید اشراقی شهاب الدین یحیی بن حبش بن امیرك سهروردی (۵۴۹-۵۸۷) فیلسوف بزرگوار ایرانی که بدست مشتی مردم نادان و بدستور صلاح الدین ایوبی (۵۶۴-۵۸۹) بگناه آزاداندیشی کشته گردید تنها دانشمندی بود که گذشته از دیگرگون ساختن بنیاد فلسفه مشائی سخنان فلسفی خویش را با اندیشه مزدا-پرستان ایران پیامیخت و فلسفه خود را بر روی دوپایه روشنی و تاریکی نهاد وی نگارشی بنام هیاکل النور دارد در هفت هیكل: ۱- جسم ۲- روان ۳- جهات ۴- خدا ۵- نامتناهی بودن حوادث ۶- جاوید بودن روان ۷- پیامبری.
- این کتاب را نخستین بار جلال الدین محمد بن اسعد دوانی (م ۹۰۸) شرحی آمیخته بنام «شواکل الحور فی شرح هیاکل النور» در سال ۸۷۲ نگاشته است.
- سپس غیاث الدین منصور (م ۹۴۸) فرزند صدر الدین محمد دشتکی شیرازی (۸۲۸-۹۰۳) نیز شرحی آمیخته بنام یاد شده در بالا نگاشت و در آن بشرح دوانی نگریسته از آن خرده ها گرفت وی در دیباچه آن آشکارا میگوید که در این شرح میخواهم لغزشهای دوانی را نشان دهم و آنچه خرده گرفت پاسخ گویم وی در بیشتر جاهای سخنان دوانی را میآورد و لغزشهای آنها را روشن میسازد. دوانی شرح خویش را «شواکل الحور» نامیده و دشتکی بشرح خود «اشراق هیاکل النور لکشف ظلمات شواکل الغرور» نام داده و در آن شرح دوانی را انکوهیده و زشت و نگارش خویش را ستوده و زیبا چون روشنائی در برابر تاریکی نشان داد چنانکه در آغاز آن دیده میشود. دشتکی میگوید در این شرح من نمیخواهم سخن بدراز کشد و آنچه را که نمی پسندم آشکار بدارم تنها این را میخواهم که لغزشهای دوانی را بگویم.
- آغاز: بسم الله افتتح فاقول: یا غیاث المستغیثین! نجنا باشراف هیاکل النور عن ظلمات شواکل الغرور... يقول... منصور بن محمد الحسینی.
- انجام: الذی نجنا بانوار الهدایة عن ظلمات الضلالة والغواية و آله الکرام الابرار وصحبه العظام الاخیار، ماتعاقب اللیل والنهار.

[۸۶]

این نسخه بخط تعلیق پاکیزه و تصحیح شده با عنوانهای شنکرف میباشد
 ۳۵۱ و روی متن خط سرخ کشیده شده است درکناره چپ نخستین برگ، پایات
 برخی ازسطرها رفته وخوانا نیست - نسخه در ۱۳۲۰ بدستکاری مجدالادبا
 خریده شد .

(۱۳۷ برگ) - کاغذ زرد سپاهانی -- جلد تیماح سرخ ضربی
 اندازه : ۲۳×۱۳ و ۱۶×۷ س ۱۷

[۸۷]

این نسخه دردفتری است دارای سه رساله ۱- رساله حج میرزای قمی ۲- جبر
 ۸۵۲ و مقابله ملك محمد بن سلطان تحسین سپاهانی ۳- همین شرح که از برگ ۳۵ ب
 ۱۰ است تا برگ ۱۶۱ ب وبخط تعلیق ودرپایان دارد : « وقع منالغراغ من
 تسویده و تحریره يوم الاربعاء من شهر رمضان المبارك سنة تسع وتسعين وتسعمائة الهجرة
 النبوية في دار السلطنة قزوین علی ید مالک و راقمه . . . » پس نویسنده نسخه که نامش
 خوانا نیست درروز چهارشنبه رمضان سال ۹۹۹ درقزوین آنرا برای خود نوشته است
 (همه دفتر ۱۶۱ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد مقوا
 اندازه : ۱۸×۱۰ و ۱۴×۷ س ۱۶

[۷۹] اصالت وجود (فارسی)

یکی از مسئله های دشوار فلسفی مبحث وجود و ماهیت و اصالت آنها است
 ۲۰ که متکلمان و عارفان و فیلسوفان خاوری همه از آن گفتگو کردند و اصالت یکی
 از ایندو در نگارشهای خواجه رئیس و شیخ اشراقی بحث شده و ملاصدرای شیرازی
 بخصوص آنرا یکی از پایه های فلسفه خویش ساخت .

این رساله چنانکه در آغاز آن آمده برای این نوشته شده که بتوان مسئله
 وجود ماهیت و اصالت یکی از آن دو را باسانی دریافت نگارنده رساله از متأخران
 ۲۵ است و در آن از شیخ اشراقی و خواجه طوسی و علامه حلی و سراینده گلشن راز
 و جامی (۷ ب) و محقق لاهیجی (۸ الف و ۹ الف) و منظومه فرزانه سبزواری (۸
 الف) یاد میکند و شعری از منظومه میآورد (۷ ب) .

آغاز : حمد الجاعل نور الوجود وظلمة المهية ... این چند کلمه ایست در بیان
 مراد از وجود و مهیت .

انجام : آنچه که دارد آورده شد چومافی الخارج هويت وجوديه میباشد

و بس .

[۸۸]

این نسخه شماره یکم دفتری است دارای ۱۶ رساله و نشانه آت در دنبال
 ۸۷۶ « اثبات الواجب » ابن سینا یاد شد این رساله از برك ۱ ب است تا برك ۲۹ ب
 و بخط تعلیق شکسته و بگواهی خط خورده گی ها باید نسخه اصل باشد . پس از
 این آغاز رساله دیگری میاید پیارسی در همان موضوع و گویا دیباچه دیگری است
 از نگارنده بر همین رساله و چنین آغاز میشود : « پس از نام خدا و ستایش او و درود
 بر پیامبر - چون اهم مسائل علم مقول که مبتنی میباشد بر او معرفت مبدء و معاد . . .
 مسئله اصالت وجود و اصالت مهیت میباشد و مهیت امری است اعتباری » (برك
 ۳۰ ب) و درست با برك ۲ الف از رساله ما مربوط میشود آنگاه از برك ۳۱ الف
 تا ۴۰ الف سخنانی است بر عری درباره مفهوم منطقی و طبیعی و وجود ذهنی و جبر
 و اختیار بهمان خط و باید از همین نگارنده باشد .

۱۰

[۸۰] اصول الفوائد فی اصول المسائل المعکمه (عربی)

این نگارش از عباس مولوی شاگرد ملا رجبعلی تبریزی میباشد که در آن
 از وی با احترام یاد میکند و سخنانی از وی میآورد و پیداست که پس از مرگ استاد
 آنرا نگاشت (برگهای ۹ ب و ۱۸ ب و ۴۲ ب و ۵۰ الف و ۵۲ الف) . مولوی
 در آن از انولوجیا و از ابن سینا و ابی البرکات و خواجه طوسی یاد میکند این نگارش
 در هفت مقاله است (۱- بود و یگانگی خدا ۲- آفریدن چیزها ۳- آفرینش و جعل
 چیست ۴- در اینکه کوه رهای عقلی و آسمانی بسیارند و جهان مثالی و هستی ذهنی
 هست ۵- جسمها چیستند ۶- مقوله های دهگانه ۷- امور عامه) و در ۱۰۹۷ پایان
 یافت مولوی در این کتاب پیروی از استاد اشترک لفظی و وجود را ثابت میکند و یکی
 بودن صفت و موصوف را محال میداند .

۱۵

۲۰

آغاز : بسم الله الذی فاق عن مدح المادحین فخر مدحه و عدا وصف
 الواصفین مآثر حمده . . . فیقول عباس المولوی . . . اريدان اکتب مختصراً یشتمل
 علی عدة اصول المسائل .

۲۵

انجام : انتهاء المركبة الى البسيطة . قد وقع الفراغ من تسويده في شهر
ذی الحجة الحرام سنة سبع وتسعين بعد الالف .

[۸۹]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف است و محمد باقر هزار جریبی آنرا
در شب سیوم رجب ۱۱۱۴ نوشت و نسخه‌ای است مقابله شده .
(۸۶ برگ) — کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ حاشیه دارد و لا
اندازه . ۱۲×۱۹ و ۷×۱۴ س ۱۴

۳۳۱

[۸۱] اضمحیله (عربی)

این رساله خواجه ابوعلی سینا چنانکه در آغاز و پایان نسخه (۱۰۷۴/۲)

- ۱۰ ما دیده میشود « رساله المبدء والمعاد » و در دو نسخه موزه بریتانیا و مصر و همچنین
در آغاز نسخه ۴۲۲ این کتابخانه « اضمحیله » نامیده شده است . شیخ این رساله را
برای شیخ امین یا امیر سید ابی بکر بن محمد بن عبدالله بگواهی نسخه‌ها و ذریعه
و بگفته ابن ابی اصیبه (ج ۲ ص ۱۹) برای ابی بکر محمد بن عبید و بگفته بیهقی
(ص ۳۳) برای شیخ وزیر امین ابی سعد همدانی نگاشته است مانا که در روز « اضمحی »
بدو ارمغان دارد و این ابو بکر همانست که شیخ « رساله نیروزیه » را نیز برای او
۱۵ نگاشته است (ذریعه ج ۲ ص ۱۴ و نسخه چاپی نیروزیه) و ابو سعد همدانی همانکس
است که شیخ گفتگوئی را که میان او و حکیم ابوالقاسم کرمانی شده و کار بستیزه
و دشنام کشیده و شیخ او را بیگانه از منطق و او شیخ را فریبخوار و فریبکار خوانده
بود ، نوشته و برای او فرستاد (بیهقی ص ۳۳) . شیخ در آغاز این رساله از « الشیخ
الامین » نام میبرد و او را میستاید و از سختیها و گرفتاریهای خویش مینالد و از او
۲۰ میخواهد که ویرا بدست بخت نگذارد و از وی چشم نپوشد شیخ در پایان رساله
(نسخه ۱۰۷۴/۲) باز از شیخ امین درخواست میکند که بچشم خوشنودی بدان
بنگرد و لغزش آنرا درست سازد .

این رساله در هفت فصل است ۱- رستاخیز چیست ۲- گوناگون بودن سخنان

- دانشمندان در آن ۳- ناسازگاری رأیهای باطلی که درباره آن آمده است ۴- آنچه
۲۵ در مردمی پایدار است اگرچه همه چیزها از میان بروند (در اینجا سخن دکارت

میان‌دیشم پس هشتم بیاد می‌آید (۵- آنچیز پایدار گوهری است جاوید و همیشگی
۶- در اینکه بایست رستاخیزی باشد ۷- دسته‌های گوناگون مردم پس از مرگ
و بررسی و کاوش از جهان دیگر . این فهرست را شیخ در آغاز پس از دیباچه می‌آورد
این رساله را استاد سلیمان دنیا در مصر بسال $\frac{۱۳۶۸}{۱۹۴۹}$ از روی دو نسخه موزه بریتانیا
و مصر با دیباچه‌ای بچاپ رساند (۱) .

۵

این شیخ امین که گاهی وزیر ابی سعد همدانی و گاهی ابی بکر محمد بن
عمید و گاهی ابی بکر بن محمد بن عبدالله و گاهی ابی بکر بن محمد بن عبدالرحیم
(آغاز رساله نیروزیه) خوانده شد مانا کسی بود که شیخ می‌توانست رازهای خود را
بدو گوید چنانکه شیخ در نیروزیه که بدو در نوروزارمغان داده است بروش باطنیان
و حروفیان سخن راند و گفت رازهایی ماند که باید زبانی گفت و در این رساله هم
که بنام اوساخت رستاخیز جسمانی را انکار کرد و آشکارا پیروان سنت ناسازگاری
نمود و گفت چون تن نابود می‌شود و جان در تن دیگری هم نمی‌رود پس رستاخیز تنها
از آن جان خواهد بود شیخ رستاخیز جسمانی را در آغاز فصل دوم از آن دسته‌ای
از تازیان اهل جدل دانست .

۱۰

شیخ در آغاز فصل پنجم این رساله گوید در بسیاری از نگارشهای خویش
بویژه در شرحی که بر کتاب نفس ارسطو نوشته‌ایم گوهر جان را روشن ساختیم که
چیست (۲) .

۱۵

وی در پایان سخن ثابت بن قره را که می‌گوید جانها از تن جدا میشوند
و بجسمی لطیف می‌پیوندند شکفت و بی پایه می‌خواند مگر اینکه رمزی گفته باشد .
شیخ در فصل سوم می‌گوید آنچه در دینها آمده از روی تشبیه و استعاره
است نه اینکه آنچه آشکارا از لفظ در مییابند خواسته شده باشد و در اینجا است
که تحریف تورات را انکار می‌کند . ملاصدرا در مبدء و معاد (ص ۲۹۵) گوید برخی
از فیلسوفان آیه‌های قرآن که درباره رستاخیز تن آمده تأویل نمودند و خود این را
نمی‌پذیرد و پیدا است که او در اینجا بگفتار شیخ در همین اضحویه مینگرد .

۲۰

۱- برای برخی از آنچه درباره اضحویه گفته میشود باین دیباچه بنگرید

۲- شرح نفس اودار ارسطو عند العرب بچاپ رسید .

۲۵

- گرچه شیخ رئیس در الهی شفا (ف ۷ م ۹ ص ۲۶۵) و در نجات در فصل معاد (ص ۲۹۱) بازگشت تن را پذیرفت ولی از همان شفا و نجات پیداست که وی در ایندو کتاب نمیخواهد با ظاهریان بستیزد این است که او در رساله اثبات نبوت و در پاسخ ابو سعید و در «الحکومة فی حجج الہدیین للماضی مبدء ازمانیا» و در رساله فارسی معراج که بگواهی سید داماد در صراط مستقیم (شماره ۱/۲۷۹ برك ۴ الف) از آن او است روش تأویل پیش گرفت و آشکارا با پیروان سنت ناسازگاری نمود. از آغاز منطق مشرقی و دیباچه طبعی و پایان اشارات پیداست که وی شفا را برای توده مردم نوشت و نخواست که با مشائیان و متکلمان ن سازد. پس هیچ دور نیست که همین شیخ رساله اضحویه بنگارد و در آن سخنانی مخالف ظاهریان بیاورد. غزالی در تهافت الفلاسفه در مبحث معاد از این کتاب بهره برده است این را هم باید دانست که ۱۰ غزالی در بسیاری از نگارشهای خود مانند شیخ با ظاهریان خلاف کرد و آرائی آورد که او را هم نگاهبانان سنت بمانند شیخ ببیدین خواندند.
- آغاز: بسملة افاض الله على روح الشيخ الامين في الدارين انوار الحكم وطهر نفسه من ادناس الطبيعة.

- انجام: الا ان يرمز رمزا كسائر الرموز واذا بلغنا هذا المبلغ فيلتمم (فلنختم) ۱۵
- المقالة (الرسالة) ولنحمد الله تعالى على ما وفقنا له من ذلك ولنسئل الشيخ الامين ملاحظة بعين الرضا و اصلاح ما وقف فيه الزلة منعما انشاء الله تعالى - تمت الرسالة المسماة برسالة المبدء والمعاد والحمد لله رب العالمين والسلام على رسوله محمد وآله اجمعين.

۲۰ [۹۰]

این نسخه شماره یکم دفتری است دارای چهار رساله و بخط تعلیق و نو نویسی است و در ۶۰ صفحه نشانه نسخه درس ۴۲ و ۷۱ یاد شد.

۴۲۲

[۹۱]

این نسخه شماره دوم دفتری است دارای ۱۸ رساله و بخط تعلیق ریز و گاهی بی نقطه از برك ۱۸ ب تا برك ۴۳ ب (دیده شود ص ۷۳).

۱۰۷۴

[۸۲] اظهار الكمال على اصحاب الحقيقة والعال (فارسی)

این رساله از شمس الدین محمد کیلانی است در اینکه خیر هستی است و شر نیستی و دلائل برای آن میآورد.

مسئله شر و آفرینش یکی از مباحث دشوار فلسفه است اینجا است که پیروان زردشت بدو اصل گفتند ولی فیلسوفان و عارفان مانند غزالی طوسی و ابن عربی اندلسی و شیخ اشراقی سهروردی و قطب شیرازی و صدرای شیرازی و دیگران دستگاه آفرینش را بهترین دستگاه پنداشتند و شر را عدمی دانستند^(۱) شمس در این رساله از حدیث (کنت کنزاً مخفياً) یاد میکند.

آغاز: بسم الله... بدان اسعدك الله في الدارين... که کمال خیر مؤثر است

۱۰ و نقص شر منفر است.

انجام: که خدای تعالی گنج مخفی بود یعنی غیر خدای تعالی بر آن گنج کمالات سرمدی ابدی واقف نبود.

[۹۲]

این نسخه شماره دهم دفتری است دارای ۱۵ رساله و گفتار و بتعلیق ریز با نشانه های

۹۲۶ شنکرف در برك ۱۴۳ الف و ب. نشانه نسخه دردنبال «اثبات وحدة الواجب»

شمس گفته شد این رساله در این نسخه از پایان ناقص و برك ۱۴۴ ب سفید گذارده

شده است.

[۸۳] اغراض ارسطو طاليسی (عربی)

فارابی در این نگارش که درص ۸۸ و ۹۲ شناسانده شده غرض الهی ارسطو را

۲۰ آشکار میدارد. و آنرا دوازده گفتار میداند از سنجش گفتار فارابی با آنچه در هر برك

دفتريهای چهارده گانه الهی آمده چنین بر میآید که وی دفتر آلفای بزرگ و کوچک

۱ - دیده شود شرح حکمة الاشراق و حاشیه صد را بر آن که در آن دلائل بر این

مسئله آمده است ص ۲۳ - ۵۱۹ صدرا در حاشیه ص ۵۲۱ گوید افلاطون در پاسخ دو گانه

برستان گفت که جهان سراسر زیبا است و نیکو ولی ارسطو میگوید که در اینجا خیر محض

۲۵ داریم و خیر اکثری - نیز نگاه به: فصل ۶ مقاله ۹ الهی شفا و قبس دهم قبسات سید امام

و شواهد ربوبی صدرا ص ۱۰۳ و مبده و معاد او ص ۱۰۰

الهی را در گفتار نخستین و بتارا در دوم و گامارا در سوم و دلتارا در چهارم و اسیلون را در پنجم و زتا و ئتا را در ششم و ئتا را در هفتم و یوتا را در نهم و کاپا را در دهم و لاندا را در یازدهم گذارده است و از گفتار هفتم دفتر مو و از دوازدهم دفتر نورا را میخواهد.

- ۵ در آغاز میگوید که چون برخی پنداشتند که الهی ارسطو تنها از خدا و خرد و جان و چیزهایی که بدانها میپیوندد سخن میراند و مابعدالطبیعه و خداشناسی یکی میباشند باینکه جز د. بازدهمی که نشانه لام (لاندا) دارد یادی از آنها نشده است و همین مایه گمراهی گروهی گروید این بود که این دفتر بنگارش در آمد. سپس میگوید پیشینیان بر الهی ارسطو شرح شایسته ننوشتند جز اسکندر که شرح وی بر دفتر لام نانام و ثامسطیوس که شرحی کامل بر این دفتر دارد و بر دفترهای دیگر ۱۰ یا شرحی ننوشتند یا بما نرسید اگر چه متأخران مشائی میگویند که اسکندر بر همه دفترهای الهی شرح نگاشته است.

[۹۳]

- این نسخه شماره یکم دفتری است دارای چندین رساله فلسفی و منطقی فارابی ۲۴۰ از برك ۲ ب تا برك ۴ الف و نشانه آن درس ۱۸ گفته شد. ۱۵

[۹۴]

- این نسخه شماره ششم دفتری است دارای ۲۲ رساله و گفتار از برك ۷۴ ب ۲۵۳ تا ۷۶ الف و بخط تعلیق ریز و نویسنده این دفتر حیدر بن علی بن اسماعیل بن عبدالعالی هاشمی کرکی عاملی است که بسالهای ۶ - ۱۰۷۵ نوشته است ۲۰ شماره هفتم این دفتر سه فائده دارد در نخستین گفته شده که در نگارشهای فلسفی هر گاه بگویند شاعر او میرس و شاعر ساقف (گویا سافو) که زنی بود شاعر مانند همیروس میان مردان، و الهی بقراط، و فاضل افلاطون، و منفرد دیوجانس، و زاهد سقراط را میخواهند و فرور یوسها سه اندیکی از صور دیگری سفل سوم از لوییقی در دومی چنین آمده که ارسطو از افلاطون و او از سقراط چنین آورد: دانشجو باید جوان باشد و آسوده دل و تندرست و بگیتی ننگر و چیزی را بر دانش برتری ننهد و راست گوید و خود بخود دوستدار داد باشد و دیندار و امین و باتوده ۲۵ مردم در روشها و خوهای زمانه بسازد و خوشخوی و مهربان باشد و کم خورد و پرده ندرد و از مرک نترسد و خواسته نیاندوزد جز آنچه که بدان نیازمند باشد چه دانشجو می

با گرد کردن خواسته نمی سازد در سومی دارد که بقراط از سقراط پرسید با اینکه از گیتی در گذشتی و مرد مرادوست میداری چرا ترا دشمن میدارند وی گفت چون نادانی دشمن دانش است .

(همه دفتر ۱۵۶ برك) - كاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده

اندازه : ۱۴×۱۹٫۵ و ۶×۱۱٫۵ س ۱۸

[۸۴] (الافق المبین) (عربی)

یکی از نگارشهای فلسفی میرداماد^(۱) «الافق المبین» است که در آن از وجود و زمان و دهر سخن رانده بنوشته عالم آراء پیش از ۱۰۲۵ نگاشته است و در دو صرح که هر یکی

- ۱- فرزانه فیلسوف میرمحمد باقر بن شمس الدین محمد داماد فندرسکی استرآبادی
- ۱۰ فرزند دختری دانشمند محقق ثانی نورالدین علی بن عبدالعالی کرکی (م ۹۴۰) و خود را گاهی فرزند داماد و گاهی نیز داماد میخوانده است در کودکی در طوس بوده و در آنجا دانش اندوخت و اندک زمانی پیشرفت نمود و در روزگار شاه عباس یکم (۹۸۵-۱۰۳۸) بسپاهان رفت و از مرگ محمد شاه (۵ - ۹۸۴) تا سال ۱۰۲۵ بمباحثه می پرداخت و وی از نزدیکان و شناختگان شاه عباس و شاه صفی (۱۰۳۸-۱۰۵۲) بوده با شیخ بهائی (۹۵۳-۱۰۳۰) آمیزش داشت میرابوالقاسم فندرسکی (۱۰۵۰) و میرمحمد باقر طالبان استرآبادی شاگرد بهائی نیز در روزگار او میزیستند .
- ۱۵ داماد شاگرد دائمی خود شیخ عبدالعالی (۹۲۶-۹۹۳) و شیخ عزالدین حسین بن عبدالصمد پدر بهائی (۹۱۲-۹۸۴) و میرفخرالدین محمد سماکی استرآبادی و سید نورالدین علی بن ابی الحسن عاملی شاگرد شهید ثانی بوده است .
- ۲۰ حسین بن حیدر کرکی (زنده در ۹۸۴ تا ۱۰۲۹) مفتی سپاهان و صدرای شیرازی (م ۱۰۵۰) و سید احمد عاملی داماد و پسرخاله او (م ۶۰-۱۰۵۴) که نزد وی برهان شفا را خوانده است و ملاخلیل بن غازی قزوینی (۱۰۰۱-۱۰۸۹) شاگرد شیخ بهائی و محمدحسن زلالی خوانساری شاعر (م ۱۰۲۴) ستایشگرا و عادل بن مراد اردستانی از شاگردان داماد بشمارند .
- ۲۵ شاه عباس از وی می ترسید که مبادا نافرمانی کند و بروی بشورد و چند بار خواست او را آزار کند ولی نتوانست .
- داماد گاهی که باشاه صفی از سپاهان بنجف میرفته بسال ۱۰۴۱ در میان نجف و کربلا در گذشت و در نجف بخاکش سپردند .
- برای سرگذشت و فهرست نگارش میر دیده شود : الکنی واللقاب فی ج ۲ ص ۲۰۲-۳ و هدیه الاحباب همو ص ۱۳۴ و روضات الجنات ص ۶-۱۱۴ و قصص العلماء ص ۱۷۵ و ۴۰-۲۳۸ و امل الآمل ص ۹۸ و ولولوتی البحرین چاپ سنکی و عالم آرای عباسی اسکندر بیک ترکمان چاپ تهران ۱۳۱۴ ص ۱۰۹ و ۶۵۸ و فهرست سوم مجلس ص ۴۶۰ و فهرست سهیم - الاراج ۱ ص ۶۹ و ۲۶۵ و سلافة العصر فی محاسن الشعراء بکل مصر از ابن معصوم سیدعلی خان مدنی (م ۱۱۱۷ یا ۱۱۱۸) چاپ مصر ۱۳۳۴ ص ۷-۴۸۵ و فهرست کتابخانه بوهار هند چاپ کلکته بسال ۱۹۲۳ ج ۲ (نسخه های تازی) و فهرست آستانه طوس ج ۴ ص ۲۰۴ شماره ۸۸۸ و فهرست مجلس ج ۲ شماره ۱۳۸ ص ۷۳ و فهرست معارف ج ۱ ص ۶۰-۶۶-۷۳-۹۸

- چند مساقه و هریکی از آنها هم چند فصل و هر فصلی چند عنوان است می باشد وی در چهار جای این کتاب از « الصراط المستقیم » خود یاد میکند و در مساقه ۶ صرحه یکم زیر عنوان « اعضال طاج و معرج ضاج » (۳۳۸ الف) که از تناهی زمان سخن میراند عبارتی می آورد که تاریخ نگارش کتاب تا اندازه ای روشن میشود : « وانی وقد كنت وكدت الفصية عنها حتى مازال ذلك وكدي برهة من العمر فلم يستبن لي في هذه الثلاثين سنة الاما او مض احايين الاشتغال بكتاب الصراط المستقيم فضمنته اياه والآن . . . استأنف نمطا غيبيا واسلوبا قدسيا . . . واقتصر تاصيل اصل الحكمة . . . واما البسط والتفصيل . . . فعسى ان يكون في آخرين من الحكماء لما يلحقوا بنا من ينوب عنى نيابة تامه روعية عقليه . . . قد اثقل ظهر قريحتي فما وحت وحم الفروع ولا التفت لفت الجزميات » از اینجا بر می آید که داماد افق مبین را پس از صراط مستقیم نوشته و بیش از سی سال داشته وی در این کتاب از فروع و جزئیات کاوش نمی کند و آنرا بفیلسوفان آینده واگذار می نماید در ذریعه (ج ۲ ص ۱۶۱) از « الافق المبین » دیگری یاد میکند که در قفه است و شاید از میر باشد .

- آغاز : بنوشته کشف الحجب ص ۵۵ و ذریعه همانجا در نسخه کتابخانه بوهار (فهرست آنجا چاپ کلکته بسال ۱۹۲۳ ج ۲ ش ۳۲۷ ص ۳۵۴) : سبحانك اللهم جل حمدك وعزمجديك يا رب العاقلات العاليه والسافلات البالية . تلويح استناری
- آغاز نسخه ما : بسمله و منك الاستيفاق يا عليم يا حكيم . تلويح استناری - عسيت ان اثبتك (لك) على التفطن لان ليس الوجود حقيقة الانفس الموجودة ... لامعنى ما ينضم الى المهمة .

[۹۵]

۲۰

- این نسخه بنسخ و تعلیق و عنوانها درشت تر و شنکرف و گاهی در هامش .
- ۲۸۹ چند، برك در پایان سفید است و کتاب ناتمام و بدینجا « فضانی لست استصح ارسال التقدم الزماني . . . وهو التقدم بالزمان وعلى ما يتصف به الباري الاول تعالى وهو » پایان مییابد . نسخه پا کیزه و ناتمام دیگری دیده شد که نزدیک بهفت برك از نسخه ما بیشتر داشت : (دنباله بند آخر نسخه ما وهفت بند دیگر و ده سطر از بندی) دیگر و پایان آن چنین بود : « شك و توهين تحقيقى - قال مثيرقة التشكيك

۲۵

فی المباحث المشرقیة فان قيل تقدم العلة علی المعلول امتنع ان يكون للمجموع تقدم
فقول اننا لانعنی بهذا .

حاشیه هائی در هامش نسخه مادیده میشود که به (من دام ظلّه العالی) یا (ادام الله
افضاله) یا مانند اینها پایان مییابد پس این نسخه در روزگار داماد نوشته شده است
(۳۷۸ برک) — کاغذ قرمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ضریقی مقوایی
اندازه : ۲۰×۱۳ و ۶×۱۳ س ۱۴

[۸۵] اقسام الحکمه (عربی)

خواجه طوسی (۵۹۷-۶۷۲) در این دفتر کوچک دانشهای گوناگون را یاد
کرده هر یک را شناساند و پیداست که از احصاء فارابی و اقسام العلوم بوعلی گرفته
است وی از اخلاق و علم المنزل و علم السیاسه آغاز سپس هشت بخش منطق را آورد
و نامهای یونانی آنها را نیز با تحریف یاد نمود و گویا نسخه غلط است آنگاه علمهای
دیگر را شناسانده و میگوید از فروع الهی یکی علم وحی است که معقول در آن
بر یخت محسوس درمیآید در همینجا از الهام و روح الامین تعریف میکنند دیگر علم
معاد روحانی است در اینجا میگوید رستاخیز جان را خرد درمییابد و باز گشت تن
از آمین اسلام گرفته شده است در پایان میگوید حکمت ۴۴ بخش است و اگر
منطق را بشمار نیاوریم ۳۵ میشود از اینجا برمیآید که جدل را بایست بشمار بیارود
و در نسخه یاد نشد.

آغاز : فصل فی بیان اقسام الحکمة علی سبیل الایجاز من فوائد . . .
خواجه . . . الطوسی . . . الحکمة قسمان نظری و عملی فالعملی ثلثة اقسام .
انجام : فجميع اقسام الحکمة اربعة و اربعون قسما مع اقسام المنطق
والافخمسة وثلثون قسما .

[۹۶]

این نسخه شماره یکم دفتری است که درس ۳۹ شناسانده شده و بخط شکسته
تعلیق مورب در برک ۲ ب می باشد . ۱۰۳۳

[۸۶] ۲۵ اکسیر السعادة الرضویه (عربی)

این دفتر در مسائلی چند از فلسفه طبیعی و اصول وفقه در یک مقدمه و ۴

باب و يك خاتمه ميباشد و بسيار ساده است و على بن احمد بن قريش حسيني برغانى قزوينى بدرخواست بزرگى در روز آدينه ۱۰ رمضان ۱۲۹۶ نگارش آنرا پايان رساند در برك ۹۳ الف از محقق سبزوارى ياد ميشود .

آغاز : بسم الله الحمد لله الذى اتقن بحكمته نظام العالم .

- انجام : لكن الله . . . من على . . . للانمام . . . و تهيأ الفراغ من نقله الى البياض
 فى يوم الجمعة العاشر من شهر رمضان المبارك فى المحول السادس والتسعين بعد المائتين
 والالف من الهجرة . . . بمحرسة دار الخلافة الباهرة صانها الله عن الافات والبلىة .

[۹۷]

- این نسخه بنسخ روشن و در دو جدول بزر و لاجورد و شنکرف با سر لوحی
 زیبا در دو صفحه نخستین و میان سطرها طلاکاری شده و نویسنده آن عبدالعالی بن
 حاجی محمد رحیم برغانی میباشد .

(۱۱۵ برك) - كاغذ ترمه سپاهانى زرد - جلد تیماج ضریى عنای

اندازه : ۱۴×۲۲ و ۱۴۵×۸ س ۱۱

(عربی)

الف صغرى

[۸۷]

- ۱۵ كتاب الهى ارسطو كه بنام (تايماتا فوسيكاً) خوانده ميشود چهارده بخش ميباشد
 و از آغاز هريك از اين بخشها ييكى از حرفهاى يونانى. از آلفا تا نو ناهيده شده است
 اسطاط Eustache كه در روزگار حنين پسر اسحاق ميزيست و نظيف پسر ايمن
 (م نزيك ۳۶۰) از ۲۴ پزشك بيمارستان فنا خسرو در بغداد و اسحاق پسر حنين
 (م ۲۹۸) و ابو بشر متى و يحيى پسر عدى آنها را از يونانى ياسريانى بتازى در آورده
 اين رساله كه بخش دوم الهى ارسطو است و بنام الف صغرى (آلفا لاتين)
 خوانده ميشود باگزارشى است از يحيى بن عذى ترساي فيلسوف ترجمان سريانى
 (۲۶۳-۳۶۴) و متن از ترجمه اسحاق است كه در تفسير ما بعد الطبيع ابن رشد با ترجمه
 ديگرى از اسطاط در بيروت بسال ۱۹۳۸ بچاپ رسيد . پيشينيان اين بخش را از
 پاسيكلس ردسى Pasielès de Rodés دانستند و لى اسكندر افرودىسى ميگويد
 كه از ارسطو است و او دموس آنرا نشر نمود. اين بخش ديباچه اى است بر فلسفه

و در آن از دشواری طبیعی و شایستگی دانشمندان و ارزش دانش و بود مبادی نخستین یاد میگردد^(۱). از پایان الف صغری عربی پیداست که باید پیش از الف کبری باشد باینکه در چاپها و ترجمه‌های اروپائی پس از آن است ابن سینا در فصل ۲ مقاله ۸ الهی شفا یادی از الف صغری نمود و از گفته ملا اولیا در حاشیه آن پیداست که شیخ در «مبدء و معاد» باینکه الهی ارسطو روی القبای یونانی مرتب شده اشاره نمود سیداحمد عاملی در حاشیه شفا در اینکه چرا الف صغری نامیده‌اند مناسباتی عرفانی یاد کرد.

آغاز : متن «ان النظر فی الحق صعب من جهة سهل من جهة والدلیل علی ذلك انه لم یقدر احد من الناس علی البلوغ بقدر ما یستحق».

آغاز شرح : «قال یحیی بن عدی : لما کان غرض الفیلسوف فی هذا الکتاب باسره اعنی فی کتابه ذی المقالات المرسوم بمطاطافوسیقائ فیما بعد الطبیعیات انما هو فی الجزء الثالث فی اجزاء الجزء النظری من جزئی الفلسفه».

انجام متن : «ظهر لنا الاشياء التي یبحث عنها بالنظر الطبیعی» آنگاه دارد «و هل ینبغی ان ینظر فی علل و اوائل العلم و احدا و لعلوم اکثر و احد».

ابن عدی در اینجا میگوید که این عبارت را در ترجمه اسحاق یافتم و در ترجمه‌های سریانی و ترجمه‌های دیگر عربی نبود و باید آغاز «الف کبری» باشد نه انجام «الف صغری»

انجام شرح : «والاوائل کلها العلم واحد و لعلوم اکثر من واحد . تم تفسیر یحیی بن عدی لمقالة الف الصغری من کتاب ارسطو فیما بعد الطبیعة».

[۹۸]

این نسخه شماره یکم دفتری است که دوم آن ترجمه نهاییه شیخ طوسی است پیارسی کهن از یکی از یاران طوسی که نزدیک بروزگار او میزیسته است و باید ۲۲ کتاب و ۲۱۵ باب و ۳۶۰۰۰ مسئله باشد (ذریعه ج ۴ ص ۴-۱۴۳) در این نسخه از ترجمه «وصیت» آغاز میشود. الف صغری و تفسیر آن در ۲۳ برگ است و بنسخ

۱ - دیده شود گفتار فهرست نگار در شماره ۲ سال ۱ مجله جلوه ص ۷۶ تا ۸۲
 - فهرست ابن ندیم ص ۳۵۲ - ترجمه فرانسوی الهی ارسطو از نریکو - اندیشه ارسطو از هاملن بفرانسه .

وروی عنوان «قال» خط کشیده شده و جناب آقای مشکوة آنرا با نسخه شماره ۸۷۵ مدرسه خان مروی تهران مقابله کردند. رستم نامی این نسخه را برای برادرش افراسیاب بیک درشام روز سه شنبه ۲۰ رمضان سال ۱۳۰۴ فرستاد و مهر رستم نیز دیده میشود (۲ الف).

۵ (برکها ۸۷) جلد ندارد - کاغذ ترمه سمرقندی
اندازه : ۱۸×۱۴ و ۱۳×۶٫۵ س ۱۶

[۸۸] امتناع صدور الکثیر عن الواحد (عربی)

یکی از مسائل مهمی که مشائیان بدان می پرداختند این است که از يك چیز جز يك چیز بر نیاید و يك آفریننده جز يك آفریده نخواهد داشت ورشته موجودات و دستگاه جهان هستی برأی آنان بر پایه این قانون نهاده شده و شیخ رئیس در کتابهایش ۱۰ بدین قانون اشاره نمود و امام رازی از آن خرده گیری کرد از متأخران سید داماد و ملاصدرای شیرازی از آن گفتگو نمودند. این رساله کوتاه نیز در همین مسئله است که دانشمند شادروان میرزا یدالله نظر پاك كجوری بخط خود در ۲۶ محرم سال ۱۳۱۴ خورشیدی نوشته است.

۱۵ آغاز : بسملة الحمد لله رب العالمين . . . فيقول العبد . . . یدالله . . . ان هذه نبذة من المباحث تتعلق بالمسئلة المبحوث عنها في العلوم العقلية والاصول الكلامية وهي امتناع صدور الكثير عن الواحد .

انجام : فيسد باب اثبات الصانع فضلا عن توحيده والله ولي الافضال تمت على يدمؤلفها... یدالله في السادس والعشرين من شهر محرم الحرام من السنة الشمسية ۱۳۱۴

۲۰ [۹۹]

این نسخه بنسخ از خود نگارنده کتاب و مورخ ۲۶ محرم سال ۱۳۱۴ خورشیدی میباشد. ۲۴۹

(۴۹ صفحه) کاغذ فرنگی جلد قیماج زرد مقوای

اندازه : ۱۱×۱۸٫۵ و ۱۳×۸٫۵ س ۸

[۸۹] انقاسخ الصور بعد الموت (عربی)

این رساله در این است که آنچه در نفس صورت می بندد و نادرست میباشد

پس از مرگ تباہ میگردد و شیخ رئیس آنرا برای بزرگی که «سیدنا الاستاذالرئیس الاجل» میخواند نوشته و میگوید که چون خیال و پندار با مرگ از میان میرود از صورتهای ذهن آنچه نادرست و بد باشد نخواهد ماند تنها آنچه درست و راست و نیکو باشد چون از روان می تراود پایدار میماند.

۵ آغاز: پس از ستایش و درود - قدائق النظر فیما امر به سیدنا الاستاذالرئیس الاجل ادام الله علمه وهو انفساخ الصور الموجودة فی النفس المخالفة للحق فی النفوس البشرية بعد الموت.

انجام: فقد صرح ان الصور المعقولة المخالفة للحق ینفسخ عن النفس البشرية بعدم فارقة التخیل. در نسخه قنواتی (۸۱) پس از این عبارتی دارد که شیخ باز در آن از آن بزرگ یاد کرد و پوزش خواست.

[۱۰۰]

این نسخه شماره ۵ دفتری دارای ۷ رساله و گفتار فلسفی است و از برک ۲۰۷
 ۱۰۳۷ الف تا برک ۲۰۵ الف و نسخه بخط نستعلیق و بیاضی میباشد شماره دوم آن (۲۱۶ الف تا ۲۱۵ ب) پاره ای است از «حدود» ابن سینا برابر با ص ۷۹-۸۲
 ۱۵ چاپ مصر در تسع رسائل بسال ۱۹۰۸ که در ص ۴۲ این فهرست شناسانده شده و شماره سوم آن همان «اثبات النبوة» شیخ است که در ص ۱۱۲ این فهرست شناخته شده از برک ۲۱۴ الف است تا برک ۲۰۸ الف و در پایان آن دارد «تمت فی شهر ربیع الثانی سنه ۱۷۱».

(همه دفتر ۴۴۹ برک) کاغذ سپاهانی - جلد نیمج مشکى ساده و فرسوده
 اندازه: ۶ × ۱۶ و ۴ × ۱۴ س ۴۴

[۹۰] انموذج العلوم (عربی)

دانشمند دوانی (م ۹۰۷) این دفتر را برای سلطان محمود پرداخت و در ده مسئله فقه و کلام و منطق و ریاضی بطور نمونه میباشد. دوانی رساله اثبات الواجب را نیز برای همین محمود که یکی از پادشاهان هند است نوشت وى شرحى بر عقاید عضدالدین ایجی دارد که در تاریخ چاشت چهارشنبه ۱۸ ربیع یکم سال ۹۰۵ در شهر جیرون بیابان رساند و در لکهنوه بسال ۱۴۴۸ به چاپ رسید و آخرین نگارش او است

آغاز : بسمله وبه نستعين الله المحمود في كل فعاله وهو المشكور على جزيل نواله ... فيقول ... محمد بن اسعد الدواني ... اني كنت مشعوباً بان اسلك في سلك خدام حضرت من فاق سلاطين الانام .

انجام : هذا آخر ما قصدنا ايراده في هذه الرسالة جعلته انموذجاً لتلك العلوم

(فيا لحظ خدام العتبة العلية ... وغاية المعنى ... ونجوم الهدى والحمد لله رب العالمين) ۵

[۱۰۱]

این نسخه شماره یکم دفتری است که در ص ۴۷ این فهرست شناسانده شده و از

۸۶۸ ص ۲ است تا ص ۸۳ و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف و در سپاهان بسال

۱۰۲۱ نوشته شده است نسخه ما خطبه و سرگذشتی که دوانی از خود در دیباچه

میاورد ندارد و آغازش چنین است : « پس از ستایش و درود - المسئلة الاولى في اصول الفقه » و در پایان نیز عبارت میان دو کمانه در آن نیست . ۱۰

[۹۱] انوار الحكمه (عربی)

فیض کاشانی (۱۰۰۷ - ۱۰۹۱) این کتاب را از علم الیقین خود گزین نموده

و چیزهایی بر آن افزود و در چهار بخش هریک با عنوان « نور » کرد : ۱ - شناختن

خدا ۲ - فرشتگان ۳ - پیامبران و کتابها ۴ - رستخیز و در سال ۱۰۴۳ آنرا پر داخت ۱۵

آغاز : نحمدك اللهم وانت للمحمد اهل ونستهديك وهدايتنا عليك يسير سهل

(دزیعه ج ۲ ص ۴۲۵) .

[۱۰۲]

این نسخه شامل کتاب نخستین و اندکی از کتاب سوم است و بدینجا پایان

۴۳۳ مییابد : « ان الروح الانساني كمرآة فاذا صقلت ... ولم يمنعها حجاب عن ۲۰

ذلك وذلك » و در آغاز از حاشیه‌هایی از لطف الله دیده میشود و بخط نسخ

و گاهی معرب و برخی از عنوانها بشنکرف و جای برخی دیگر سفید است .

(۹۱ برک) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج زرد

اندازه . ۱۴ × ۱۸ و ۶ × ۱۱ س ۱۵

[۹۲]

الانوار القدسیه (عربی) ۲۵

قاضی محمد سعید قمی (۱۰۴۹ - ۱۱۰۳) شاگرد فیض کاشانی و فیاض لاهیجی

وفيلسوف متشرع و شارح توحيد صدوق اين كتاب را درسه «نور» كه هريك درچند «فتوح» است نوشته و از هيولى و صورت و نفس بروش عرفان شيعى كاوش نمود وى در ديباچه از نادانان مينالد و پيامبر و خاندان او پناه ميبرد و گاهى در مطالب فلسفى خبرهاى شيعى كواه ميآورد و تأويلهاى شگفتى ميكند. (۱ محرم ۱۰۸۵ درقم)

۵ آغاز : الحمد لله الذى آتانا الحكمة لكى نتوصل بهـ الى ما لديه ...
فالفقيه ... محمد المدعو بسعيد القمى يقول تلك انوار قدسية افضت على روعى اوقات المذاكرة .

انجام : هذا ما اردنا ليراده فى ذكر الهىولى وشرفها ... وسيرها الانوارى ...
واتفق مساعدة توفيق الله لاتمام تلك الرسالة على يدى مؤلفها غرة شهر محرم ... خمس
۱۰ وثمانين من الالف الثانى ... فى وطنه قم ... مصلية مستغفراً .

[۱۰۳]

این نسخه شماره ۱۶ دفتري است داراى ۲۳ رساله و گفتار كه درص ۱۲۷ شناخته
۱۰۳۰ شد و بخط شكسته نستعلیق و در ۹ شوال ۱۰۹۴ ۹ سال پس از نگارش قمى
نوشته شد برك ۱۵۹ ب - ۱۶۶ ب .

(فارسی)

ایزد شناخت

۱۵ [۹۳]

این رساله درسه باب (شناخت خدا، مردمى و رستاخیز، پيامبرى) ميباشد
و دو بار در تهران بچاپ رسيديكى در ۱۳۱۶ خ از روی ۵ نسخه كه در دو نسخه بنام « ايزد
شناخت » مانند نسخه ما و در سه تاى ديگر بنام « يزدان شناخت » و در چهار تا از
عين القضاة و دريكى آنهم مانند نسخه ما از سهروردى شهيد (۵۴۹-۵۸۷) دانسته
۲۰ شده بود از ديباچه اين چاپ پيدااست كه كتاب براى صدر الافضال جمال الدين محمد بن
محمود دارى بنگارش در آمد . باره ديگر در ۱۳۲۷ خ بنام « يزدان شناخت »
از روى نسخه تاريخ ۷۳۱ بچاپ رسيده و از عين القضاة ابوالفضائل عبدالله بن محمد
ميانجى همدانى فيلسوف عارف تند بى پروا دانسته شد وى شاگرد دانشمند روشندل
احمد غزالى (م ۵۲۰) و فيلسوف آزاداندیش خيام (۴۵۵-۵۱۵) بوده است او را
۲۵ بكنه سخنانيكه آزادانه بنظم و نشر گفته است و بدستور قوام الدين درگزى و فتواى

فقیهان پس از اینکه یار او عزیزالدین مستوفی وزیر سلطان محمود بن محمد بن ملک‌شاه (۵۱۱-۵۲۵) از سلجوقیان عراق از کارافتاد دستگیر کرده بغداد فرستادند سپس بهمدانش آورده در ۴ شنبه ۷ ج ۲ سال ۵۲۵ بدارش آویختند آنگاه پوست کنده و در بوربائی نفت آلود پیچیده بسوختند. شهرزوری در نزهه یکی از نگارهای

- سهروردی را «یزدان شناخت» بشمار آورد و در این رساله نیز از شعر سنائی (م ۵۳۵) آمده و دور است که همدانی معاصر او از شعرش یاد کند مگر اینکه عزیزالدین نسفی عارف (سده ۷ و ۶) در کشف الحقایق از همدانی سخنی می‌آورد که در این رساله هست و روش آن هم روش فلسفه مشائی آمیخته با عرفان است و از خواندن آن سخنان فارابی و ابن سینا بیشتر بیاد می‌آید تا اندیشه اشراقی سهروردی در دیباجه نسخه ما و چاپ ۱۳۲۷ از کسی نام برده نشده و تنها «مجلس عالی» دیده می‌شود و در آغاز و انجام دارد که «این تحفه‌ای است روحانی» و در پایان می‌گوید که این مختصر بیاد کار بزرگی نوشته شده و می‌خواهد که بناشایستگان‌ش ندهند باز می‌گوید گزیده و راز حکمت طبعی و الهی را که تاکنون نهفته میدانستند آشکار ساختم اینگونه سفارشها نیز سخنان ابن سینا و محمد غزالی را بیاد می‌آورد و همدانی هم در آغاز کار بنگارهای غزالی مینگریست آنگاه نزد برادرش احمد رفته و از او آموخت باینهمه شناختن نگارنده رساله نیاز ببررسی بیشتری خواهد داشت^(۱)

[۱۰۴]

این نسخه شماره ۱۷۲ دفتری است دارای ۴۴ رساله که در جلد یکم شناسانده شده و بخط تعلیق رجعی بتاریخ ۱۰۶۱ از ۷۴ ب تا ۸۱ الف می‌باشد.

۱۰۴۶

- [۹۴] بقا النفس بعد بواری البدن (عربی) ۲۰

این رساله را خواجه طوسی (۵۹۷-۶۷۲) برای مؤیدالدین فیلسوف مهندس بنگارش در آورد و در آن از پایداری روان‌کاویش نمود و در مصر با شرح اباعبدالله زنجانی و تعلیق شهرستانی بسال ۱۳۴۲ بچاپ رسید و آقای زین‌الدین کیائی نژاد

۱- نگاه به: تاریخ شهرزوری (ش ۸۵۶ ک ۱۷۰ ب) و ترجمه آن (ش ۴۲۷ ک ۲۱۴ ب) و ترجمه در بخش ۲ ص ۱۴۵ نیز دیباجه دو چاپ ایزد شناخت.

متن و شرح را پیارسی کرده و در سال یکم مجله جلوه چاپ شد. خواجه در آغاز و انجام آن از مؤید یاد میکند.

[۱۰۵]

این نسخه شماره دوم دفتری است که دارای شش رساله میباشد (ص ۱۲۲ این فهرست) و بخط تعلیق شکسته با عنوانهای شنکرف از برك ۹ ب تا برك ۱۷ الف است.

[۱۰۶]

این نسخه شماره ۲۲ دفتری است دارای ۲۵ رساله (ص ۱۰۱ جلد ۱) از برك ۱۶۱ الف تا ۱۶۴ ب و بخط تعلیق محمدعلی میباشد که در ۱۲۹۹ و ۱۳۰۱ این دفتر را نوشت.

[۱۰۷]

این نسخه شماره دهم دفتری است دارای شانزده رساله که در دنبال « اصالت وجود » نشانه آت یاد شد از برك ۷۶ ب تا ۸۱ الف و بخط شکسته تعلیق تاریخ شب دوشنبه ع ۱ سال ۱۰۳۶.

۱۵ [۹۵] بیان الحق بضممان الصدق (عربی)

این دفتر نگارش ابوالعباس فضل بن محمد لوکری مروی ادیب شاعر فیلسوف^(۱) است

- ۱ - لوکر بضم (سمانی) یا فتح (یا قوت) لام دهمی بود در خاور رود مرویان پنجده و بر کدز (در اختر آن رود) و در روزگار سمانی (۵۶۲م) ویران شده بود و یا قوت در ۶۱۶ بدانجا گذشته نشانه های آن را بدید (انساب - معجم البلدان) - لوکری در روزگار خیام (۴۵۵-۵۱۵) و ابوالفتح بن کوشک و میمون بن نجیب واسطی خوزی هروی میزیسته و از آندو برتر بوده است وی شاگرد بهمنیار مجوسی آذربایگانی (م ۵۸۴) شاگرد شیخ بوده و از شاگرانش اینان را نام برده اند: ۱ - افضل الدین غیلانی استاد سید صدرالدین سرخی استاد فریدالدین داماد نیشابوری استاد خواجه طوسی در اشارات ۲ - فیلسوف قطب الزمان محمد بن ابی طاهر نصیری طبسی مروزی (م ۵۳۹) ۳ - قاضی فیلسوف مجد الافاضل عبدالرزاق ترکی ۴ - امام اسعد میهنی استاد نظامیه بغداد (م ۵۲۷) ۵ - فیلسوف ادیب عین الزمان حسن قهان مروزی بغارامی (۴۶۵- کشته غزان در مرو در ۵۴۸) نگارنده گیهان شناخت بسال ۹۸۸ و اختر شناخت. همین لوکری با همکاری خیام و عبدالرحمان خازنی (زنده در ۵۲۵ و میمون واسطی و ابوحاتم الطغفراسفزاری (م میان ۵۰۶ و ۵۱۵) بسال ۶۷۷ بدستور ملکشاه زبجی پرداختند و در رمضان سال ۴۷۱ آغاز فروردین را باغازه حمل بردند.
- بقیه حاشیه در صفحه بعد

- و در آغاز آن میگوید که از نگارشهای فارابی و شیخ رمیس و دیگر فرزانشان گزین نمودم و این دفتر که گزارش آنهاست پیرداختم بی آنکه سخن را بدر از کشانم یا بکوتاهی پیردازم و این دفتر برای خودم دستور و آیندگان را یادگاری است از من و اگر نمیرم بخش ریاضی را نیز بر آن میافزایم . او این کتاب را باستان صدراعظم روزگار خویش ارمغان داد . بیان الحق در ۵ بخش است : ۱ - منطق در نه فن و ۳۸ ۵ مقاله و درست برابر شفا است مگر در برخی جاها چنانکه تعریف را مانند اشارات پس از کلیات آورد و نیز فن شعر را در یک فصل کوتاه نوشت (۱ ب - ۸۷ الف) - آغاز : « بسملة الحمد لله و اهاب الصور للمواد اجمع كتابا . . . علی سبیل الشرح والتلخیص معا مستخرجا من جميع كتب الحكمة المنسوبة الى الشيخ الرئيس . . . و الى الشيخ الحكيم ابي نصر الفارابی . . و من سائر كتب المحدثين والمتقدمين ۱۰ الموجودة » .

انجام : « و نوع آخر یمین به صناعة الموسيقى لا يستعمل فی غیره والله تعالی اعلم بالصواب و الیه المرجع و المآب - تم کتاب الاقوایل الشعرية و بتمامه تم المنطق و الحمد لله . . . » .

- ۲ - طبعی که مانند منطق درازتر از بخشهای دیگر و در ۸ فن و ۳۵ مقاله ۱۵ و گزیده ای است از شفا و بروش آن (۸۷ ب - ۱۷۱ ب) - آغاز : « ستایش - هذا هو الجزء الثاني من الكتاب المؤلف فی قوانین العلوم الحکمیة الذی سمیناه کتاب بیان الحق بضمان الصدق » .

بقیه حاشیه از عطفه قبل

- ۲۰ لوکری بود که دانشهای فلسفی را در خراسان در دسترس مردم گذاشت وی در پایان زندگی نابینا شد و میگفت چون ناتوان شدم و نابینا دیگر از افزودن برداش خویش نومید گشتم و مرگ را بر میگزینم . او را بجز بیان الحق رساله ها و تعاقبا و گزیده ها است و قصیده ای دارد با شرح آن بیاری . نگاه به مجالس المومنین مجلس ۷ سرگذشت طوسی - لؤلؤتی البحرین - روضات الجنات ۵۸۲ - گاهنامه تهرانی سال ۳۰۸ ص ۷۶ و ۳۱۱ ش ۱۳۲ و ۱۸۴ و ۲۰۶ - ابن اثیر ج ۱۰ ص ۳۷ - بیهقی ص ۱۲۰ و ۲۰۴ نیز فهرست نامه های آن - ۲۵ دره ش ۷۷ - شهرزوری ش ۸۵۶ گک ۱۴۴ الف و ترجمه آن ش ۴۲۷ گک ۱۸۲ الف و ترجمه گزیده آن ش ۲۸۳ گک ۶۱ و در بخش ۲ ص ۷۸ .

نجام : « واما حديث الاسنان و منافعها فقد علمت فى مواضع اخر والله تعالى اعلم . . . تم كتاب الحيوان و بتمامه تمت الطبيعيات والحمد لله . . . كثيرا » .

۳- الهی دريك فن وده مقاله و ۵۴ فصل در ديباچه آن ميگويد كه الهی دو بخش است يکى مابعدالطبيعه و علم کلی ديگر علم الربوبية و انالوجيا . باز می نویسد كه

۵ چون در معاد بسزا سخن نراندند من از آن بیشتر کاوش میکنم و خردها و روان را نیز ميشناسانم (۱۷۲ الف - ۲۱۲ الف) - آغاز : « نام خدا و ستایش او - هذا الجزء الثالث من الكتاب المؤلف فى العلوم الحكمية . . . (مانند آغاز طبعی) و قصد نافية ان نتكلم فى الاصول (من) العلم الالهى على سبيل التلخيص والشرح معاً .

انجام : « فيما يبقى فيهم السنة والشرعة التى هى اسباب وجودهم وبما يقرهم عند المعاد من الله زلفى بزكائهم والله تعالى اعلم بالصواب واليه المرجع والمآب » .

۴- خداشناسی كه در آن ازدانائی و توانائی و خرد و بخشایش خدا و يکى بودن آفریده او (الواحد لا يصد عنه الا الواحد) و از خردها و قدمت و آفریدگان آنها و خرد ستارگان و از روانشناسی عقلی و رستاخیز گفتگو نمود و چنانكه خود در آغاز گفته است در اینجا رازها را آشكار بداشت و پيدا است كه در اینجا مانند شيخ بامتكلمان و پروان سنت خلاف نمود و بیشتر از ثلثو لوكيا يا گزیده انشاد پلوتينوس گرفته

۱۵ و اين بخش را بنام « الرسالة الملحقة بعلم الربوبية » خوانده است (۲۱۲ الف - ۲۱۸ الف) .

آغاز : « فى ذكر بيانات مسئل من علم مابعدالطبيعه تجرى مجرى الاسرار » .

انجام : « تقتنص من الرصد والحس والله اعلم بالصواب . تمت الرسالة الملحقة »

۵ - « الفصول المنتخبة من رسالة الاخلاق » كه در آن گزیده اى از اخلاق و تدبير منزل و سياست در ۵ باب آورد (۲۱۸ الف - ۲۲۳ الف) - .

آغاز : « بسم الله هذه جمل وفصول منتخبة من علم الاخلاق يشتمل على اكتساب فضائل النفس الانسانية والاجتناب عن رذائلها » .

انجام : آنچه كه در نسخه ما خوانده ميشود در مبحث عدل و محبت : « فى ثلثة احدها فى المبدء وفى المنتهى وفيما بينهما واتفاق الرأى فى المبدأ » .

۲۵

تدبیرا و تفرقه نیستند و بفرقه بجزایر من الشور. کما ان الصرحة انما بسبب الخفيف فلما لم يجد لها مخرجا صارت انما على سطح، والناقص من طاقا اذا كانت
آلة تروى لشدة التره و على كبري الاله الاكثير كذا للصوت يتبدل للثورة. و انما صير طاقا من شدة فيها تفرقه من مواضع اخرى

۲۵۰

و انما على كبري الاله ابد الاله الصرحة و الباب ۲۰۰ کما ان الجوار انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل
و انما على كبري الاله ابد الاله الصرحة و الباب ۲۰۰ کما ان الجوار انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل

انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل

و انما على كبري الاله ابد الاله الصرحة و الباب ۲۰۰ کما ان الجوار انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل
انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل

انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل
انما يتبدل في ثلث الاله يتبدل

[۹۶]

پاسخ ابن سینا به پرسش (عربی)

این پرسشها در این است که چرا و از کجا باینجهان آمده ایم و پس از مرگ بکجا خواهیم رفت و چگونه خواهیم بود و شیخ بروش نوبلاتونیان و عارفان و باطنیان همه را پاسخ میدهد.

- آغاز : بسمله و ستایش و درود- هذا نبذ من المسائل الرفیعه اوردها الشیخ
الرئیس فی جواب من قال انامن ای موضع جئنا الی هذا العالم ، اعلم انامن ذلك العالم
جئنا الی هذا العالم (من فوق فلك الزهره الی فلك البروج) من فوق فلك البروج
تحت الفلك المستقیم الی هذه الارض .

۱ انجام : و کلا اجزاء له فی الکل والصورة فی الشخص و کالشخص فی الصورة

- و کالعله فی المعلول و کالشیء فی التمام- این گفتگو در کنار شرح هدایه شیرازی ص
۴-۲۷۲ (تهران ۱۳۱۳) بچاپ رسید و چهار پرسش و پاسخ است و پایان آن چنین
میباشد : « علی ما توافق علمه عمله والله اعلم » و نزدیک است به نسخه ای که قنواتی
در ش ۱۹۶ شناساند و آنهم چهار پرسش است مانند چاپ قاهره (مجموعه رسائل
تاریخ ۱۳۲۸ ص ۵-۲۵۰) .

[۱۰۹]

۱۵

این نسخه شماره یکم دفتری دارای ۷ رساله و بخط تعلیق از ۲۱۸ ب تا
۲۱۶ الف .

۱۰۳۸

[۹۷]

پاسخ ابن سینا به پرسشهای بیرونی (عربی)

دانشمند فرزانه ایران بیرونی (۳۶۲ - ۴۳۰) هجده پرسش از فیلسوف

- ابن سینا کرده در ده تایی آنها از « آسمان و جهان » ارسطو خرده گرفت و در هشت تایی
دیگر خود چیزهایی پرسید . بیرونی در آغاز پرسشها از شیخ بسیار بستود و از خوارزم
آنهارا برایش فرستاد . شیخ نگارش پرسشهارا بفقیه معصومی (۴۵۰ م) شاگرد خود
که با بیرونی نامه نگاری داشت واکذاشت و هرگاه از کارها میآسود معصومی
پاسخها را برای او مینوشت این بود که پاسخها دیر به بیرونی رسید و شیخ در پایان
آنها نوشت که امیدوارم اگر دوباره چیزی پرسشی در دادن پاسخ شتاب کنم و بقیه

۲۵

وانگذازم و درخواست که اگر باز هم چیزی بر تو دشوار است دوباره پرس تا روشنش سازم. بیرونی از بیشتر پاسخهای شیخ خرده گرفت و سخنانی زننده در آن گنجانید و او را (ای جوان) و (ای فرزانه) خواند که شیخ دیگر نمی‌یارست بدان ارجی نهد و اینها پس از مرگ او رسیده ناگزیر معصومی پاسخ بیرونی پرداخت و بدو نوشت که اگر در نوشته خود روش دیگر بر میکزیدی در پیشگاه خرد و دانش شایسته‌تر

میبود بیرونی در نامه‌ای که برای او فرستاد از این لغزش پوزش خواست شیخ در این گفتگو درست خود را یکتن مشائی پیرو ارسطو نشان میدهد و از سخنان ارسطو در سمع الکیان یا طبیعی و کون و فساد و آسمان و جهان و آثار علوی و نفس و حس گواه می‌آورد و نمیکذارد رخنه‌ای در گفتار استاد پیدا شود نیز از تفسیر خود بر مقاله

یکم ماطافوسیفاء و جمع راثین فارابی یاد میکند و به بیرونی میگوید گویا در این سخنان از رازی پزشک که از پیشه خود گذشته بالهی پرداخت و از یحیی‌ای نحوی ترساکه در کون و فساد خود تنها برای دین از ارسطو خرده گرفت پیروی کردی. بیرونی یحیی‌را ستوده و گفت مانا توردی را که او بر پر کلس درباره همیشگی جهان نوشته و خرده گیری که او از ارسطو کرده و تفسیری که کرد آورده نخوانده‌ای و تو

گاهی از رازی پیروی میکنی با اینکه او را شایسته ندانستی.

این گفته‌تکودر «جامع البدایع» ش ۱۲ چاپ رسید و حاج میرزا ابوالفضل ساوجی حکیم همه آنها را با خرده گیریهای بیرونی بیارسی کرد و در نامه دانشوران در سرگذشت معصومی (ج ۲ ص ۵۸۵-۶۰۴) همه اینها و در (ج ۱ ص ۷۰-۷۱) فهرست آنها آمده است این فهرست در فرهنگ دهخدا در سرگذشت ابن سینا (ص ۶۴۹) و آن پارسی در سرگذشت بیرونی (ص ۸۱-۶۷۰) در همین فرهنگ نیز دیده میشود سرگذشت:

بیرونی باز جداگانه در مجله آموزش و پرورش (ش ۳-۷ سال ۱۵ تاریخ مهر ۱۳۲۴ خ) چاپ شد (۱).

آغاز: «هذه الرسالة الى ابي الريحان البيروني في جواب مسائل انفعها الى من خوارزم حاطك الله مغبوطا نبيل مانها و واسعك بجميع ما تمناه و قسم لك سعادة الدارين

وصرف عنك جميع ماتكره في المحلين سألت ادا م الله سلامتك الابانة عن مسائل ماتراه
جدير ابان يؤخذ على ارسطوطاليس اذ تكلم منها في كتابه الموسوم بالسما والعال...
ولم يتأخر اصدارها الى هذه المدة الالماعسى ان يقرره الفقيه المعصومي .

انجام : ذلك لان الماء عند جموده تنحصر فيه اجزاء هوائيه تمنعه عن الرسوب

- الى اسفل فهذا جواب جميع ماسالتنيه من المسائل و نحب ان اشكل عليك شيء من
هذه الفصول ان تمن على بمطالبة المعاودة بشرحها حتى اعجل في ايضاحها وانفاذها
اليك وماعسى يتأخر اجوبة هذه المسائل فاني لانا منى عليها الفقيه المعصومي اذا اخذني
بالفراغ من نسخها كما فعل هذه المرة وبالله التوفيق والعون وعليه التكلان .

[۱۸۰]

- این نسخه شماره ۲۲ دفتر است و بتعلیق با عنوانهای شنکرف گ ۱۴۳ ب ۱۰
۲۵۳ ۱۵۶ الف (ص ۱۵۱ این فهرست) قناتی درش ۵۴ این گفتگورا شناساند
و نسخه ما نزدیک بنسخه هائی است که او نشان میدهد و درش ۱ شانزدوم پریش
و پاسخ نشان میدهد و آنها را از آن بیرونی و شیخ میدانند با اینکه از مباحثات است
(برابر بانسخه ایاصوفیا ۲/۲۳۸۹ درش ۱۹) و درش ۲ پاسخ و پریشی دیگر از ایندو
دانشمند نشان میدهد با اینکه گفتگوی شیخ و کرمانی است (نسخه ش ۴/۴۲۲ ما) ۱۵
باز درش ۹۹ نسخه ای را میشناساند که در آت پریش ابن زبله و پاسخ شیخ آمده
و در عنوان آن یکی از پرسندگان را بیرونی بشمار آورد .

[۹۸] پاسخ ابن سینا بده پرسش کرمانی (عربی)

- دانشمند ابوالقاسم کرمانی ده پرسش از ابن سینا کرده و پاسخ گرفت و این
گفتگوها که در الهی و طبیعی است در مجموعه نگارشهای ملاعباسعلی کیوان قزوینی
که از آنها « ثمره الحیوة » است در تهران بسال ۱۳۰۸ خ ص ۷۱-۱۶۲ بچاپ رسید
در کتابخانه سپهسالار نسخه از این بشماره ۲۹۱۲ گ ۵۰-۵۱ هست و در آغاز آن
مانند نسخه ما ابوالقاسم جرجانی یا کرمانی نوشته است قناتی درش ۲ نسخه ای را
نشان میدهد که باید همین پرسش و پاسخ باشد و او آنرا گفتگوی ابن سینا و بیرونی
دانست .

این نسخه شماره ۴ دفتری دارای ۴ رساله و نو نویس است و ۱۲ ص (نشان آن ۴۲۲ درص ۴۲ و ۷۱).

[۱۰۸-۹۹] پاصح ابن سینا پیرمیشهای میهنه‌ای (عربی)

۵ ابوسعید ابی‌الخیر دانشمند روشن بین میهنه (۳۵۷-۴۴۰) از فرزانه بخارا ابن سینا یازده پرسش کرده و پاسخ گرفت ایندو بسیار بیکدیگر ارجح می‌نهادند و در گفتگو همدیگر را بسی می‌ستودند و پیداست که میهنه‌ای بنگارشهای شیخ می‌نگریست تا راز فلسفه بر او آشکار گردد^(۱). اینک پرسش و پاسخها:

- ۱- در «حالات و سخنان شیخ ابوسعید» چاپ ژوکوفسکی در پترسبورگ ۱۸۹۹ ص ۷-۶۴ چنین آمده: «میهنه‌ای و شیخ باهم نامه نگاری داشتند و شیخ ناشناس میهنه رفت تا او را ببیند و هنگامی بدان شهر رسید که میهنه‌ای در انجمن سخن میراند همینکه او را بدید بشناخت و گفت اکنون که آسمان دانی نزد آسمان بینی بیامد باید بروش فیا سوفان سخن راند و هفته ایندو باهم بودند گاهی که جدا شدند از شیخ رئیس پرسیده شد میهنه‌ای را چگونه دیدی گفت اگر ورامی بود پس از محمد ص پیامبری بیاید بجز او کسی سزاوار بود و من جز سه چیز هرچه از او دیدم سه را فلسفه می‌پذیرد» - در اسرار التوحید (تهران ۱۳۱۳ خ ص ۶۰-۱۵۹) دارد: «ابن سینا در نیشابور بنزد میهنه‌ای رسید و آندو همدیگر را نمی‌شناختند سه روز باهم بودند پس از این از شیخ پرسیده شد که ابوسعید را چگونه یافتی گفت «هرچه من میدانم او می‌بیند» از او که پرسیدند شیخ را چگونه دیدی گفت «هرچه ما می‌بینیم او میداند» این بود که شیخ شیفته ابوسعید شد و کم روزی بود که نزدش نیرفت و در کتابهای فلسفی خود مانند اشارات و جزآن یغشی از کرامتهای عارفان یاد میکرد یا جداگانه در آن کتاب می‌نوشت» - در نامه دانشوران (ج ۱ ص ۶۱۳) از برخورد و گفتگوی آندو درباره دور شکل ۱ یاد شد و نوشته است که ابوسعید در این هنگام کاسه‌ای را به او انداخت و آن درهوا بماند پس گفت اینکار با آن میل طبیعی که در فلسفه ثابت کرده‌اید نیست از شیخ گفت خواست و نگاه شما آنرا درهوا نگاه بداشت. اینجا بود که ابوسعید پیروان خویش گفت این کور باعصا دربی ما که بینا می‌یامد. شیخ رئیس در پاسخ ۲ (ش ۳۳۹/۱۵ گ ۶۹ ب) بمباحثات خویش باز گشت میدهد و میهنه‌ای در پرسش ۳ (ش ۳۳۹/۵ گ ۶۰ الف) میگوید که شما برای دریافت اینکه طبیعت بنیاد چیزها نیست بمباحثات باز گردانید و من هنوز آنرا ندیده‌ام همینجاست که شیخ از (فیض الهی) یاد میکند. میدانیم که شیخ شفا را در ۴۲۰ (قنوانی ش ۴ ص ۷۳) نگاشته و در اشارات آخرین کتاب خود از آن یاد نمود و در مباحثات از هر دو یاد کرد پس این پرسش و پاسخها باید یکی دو سال پیش از مرگ شیخ چنانکه در نامه دانشوران یاد شده (ج ۱ ص ۶-۷۲) بنگارش درآمده باشد.
- ۱۰
- ۱۵
- ۲۰
- ۲۵
- ۳۰

۱- می‌رسد شکل نخستین بالینکه دوری است چگونه نتیجه میدهد (ص ۲۱-۲۳ این فهرست).

۲- می‌رسد آیا جان بهمه نیروهای تن می‌پیوندد یا برخی از آنها - شیخ رئیس در پاسخ از مباحثات خود یاد میکند و میهنه ای را بدان بازگشت میدهد (۶۹ ب).

۵

آغاز : و كتب الشيخ سلطان العارفين خاتم المشايخ ابوسعيد ابي الخير ... الى الشيخ الرئيس ... تعلق النفس بالبدن بجميع قواها ما ببعضها فان كان بجميع قوى البدن فلا يمكن عدم قوة الاو و ينعدم التعلق وليس كذلك ... فاجاب الشيخ الرئيس . . . وصل خطاب الشيخ الاعظم سلطان العارفين خاتم المشايخ ابي سعيد . . . هذا السؤال يحتاج الى مزيد تحرير فقول و نورد ما يجب فيه وان كان الامر يطول .

۱۰

انجام : فقد اندفعت شبهة المسئلة مع وضوح اشياء اخرى . . . فافهم وفقت للسداد والله اعلم بالصواب .

[۱۱۲]

این نسخه شماره ۱۵ دفتری است دارای ۳۸ گفتار و بخط شکسته تعلیق ک ۳۳۹ ۶۸ الف - ۷۰ الف قنواتی در ش ۸۳ از این گفتگو یاد نمود .

۱۵

۳- می‌رسد چرا طبیعت نمیتواند آغاز و بنیاد چیزها باشد و شما این را بکتابهای دیگر و مباحثات بازگشت دادید باز از فیض الهی می‌رسد که چیست و میگوید من هنوز کتاب مباحثات را ندیده‌ام . شیخ در پایان یادی از فیض الهی خود میکند و میگوید من آنرا نوشته‌ام و اکنون باز آنرا میاورم در اینجا عبارتی از آغاز رساله « فیض الهی » یا « الفعل والانفعال واقسامهما » چاپ دکن بسال ۱۳۵۳ (ش ۲۰ ۱۹۰ قنواتی) می‌آید و پاسخ پایان مییابد ولی باید همه آن دردنبال باشد و اگر نه سخن بریده خواهد ماند . پیداست که شیخ این رساله را که پیش نوشته بود چون با پرسش میهنه‌ای میساخت دردنبال پاسخ او گذارده‌است و سخن شیخ بدین گواهی میدهد این پرسش و پاسخ با پرسش و پاسخ شماره ۲ (۳۳۹/۱۵ ک ۶۸ - ۷۰) وابستگی دارد و پس از آن است .

۲۵

آغاز : فکتاب الشیخ . . . ابوسعید . . . اسبغ الله تعالى نعم الشیخ الرئيس . . .
 علی الخادم اشکالان اما الاول قد ذكرت فی خلال الکلام . . . فاجاب الشیخ الرئيس وقال
 وبعد فقد وصلت المسئلة والمعاودة فی امر النفس والفیض .

انجام : وهذا ما اردنا ان نبین وبعدها نذكر رسالة الفیض الالهی وقد کتبناها...

الفیض الالهی فی اول السؤل الثانی من امر النفس فاقول الافعال والانفعالات .

[۱۱۳]

نسخه شماره پنجم دفتر است و بخط شکسته تعلیق ک ۶۰ الف - ۶۱ الف. قنواتی ۳۳۹
 آنرا در ش ۲۶۹ یاد کرد .

۴- می پرسد اینکه صوفیان میگویند « هر که راز سر نوشت را بشناخت از
 بگشت دین از آن چه میخواهند . شیخ در پاسخ گفتار پیامبر ص « القدر سر الله فلا تظن روا
 سر الله » و پاسخ علی ع پرسنده قدر « بحر عمیق فلا تلجه - انه طریق و عرفلا تسلكه
 انه صعود عسر فلا تمکلفه » را گواه میآورد و در اینجا پاداش و کیفری را که متکلمان
 میگویند نمیپذیرد و پس از سه مقدمه (دستگاه جهان - پاداش و کیفر - رستخیز)
 راز سر نوشت را روشن میسازد این گفتگو در مجموع رسائل (دکن ۱۳۵۳) و (مصر
 ۱۳۲۸ ص ۹-۲۴۵) و در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۳-۳۳۰ بچاپ رسید . ۱۵

آغاز : بسمله و سأل ایضا (الشیخ سلطان العارفين . . . شیخ ابوسعید . . .
 عن الشیخ الرئيس - بعض الناس الشیخ الرئيس ابی علی بن سینا) قدس سره عن معنی قول
 الصوفیه من عرف سر القدر (الله) فقد الحد يقال فی جوابه ان هذه المسئلة فیها ادنی غموضه .
 انجام : و یختل نظام امور العالم بتولية المتحلی (المنحل - بسبب الحل) ۲۰
 عن القیدین (والله اعلم واحکم) فهذا ما حضرنی علی هذا السؤل والله اعلم بالصواب
 والسداد رب اجعل خاتمة امورنا خیر انشاء الله تعالی

[۱۱۴]

این نسخه شماره دهم دفتر است و بشکسته تعلیق ک ۶۲ الف و ب قنواتی در ش ۳۳۹
 ۱۸۱ این گفتگو را یاد نمود و مانند نسخه های چایی پرسنده برای او ناشناس
 است نیز در کتابخانه مجلس تهران بشماره ۶۳۰/۴ (ج ۳ فهرست ص ۳۸۹)

۲۵ هست و نسخه ها یکسان نیستند .

[۱۱۵]

این نسخه شماره ۵ دفتری است که درس ۱۱۶ شناسانده شد و بخط شکسته
تعلیق ک ۴۸ ب - ۵۰ ب میباشد .

۸۷۶

[۱۱۶]

این نسخه شماره ۴۵ دفتری است که درس ۱۱۳ شناسانده شده و درس ۱ -
۴۰۰ آن میباشد .

۱۰۳۵

۵- میهنی در اینجا از فرمان و قضاء خداوندی می پرسد و این گفتگو پس از
آنست که از قدر پرسیده و پاسخ گرفت .

آغاز : و کتب الیه ایضا . . . فهمت ما کتبه المولی افضل المتأخرین سومه الله

بنسبته السعادة والسلامة . . . فی سر القدر وما لبق بهذا الموضع حقيقة قضاء الله ...
فکتب الشیخ الرئيس قضاء الله هو حکمه الاول الواحد الذی یشتمل علی کل شیء ویتفرع
عنه کل شیء علی ممر الزمان .

۱۰

انجام : و لیس شأنه شأن غیره ولا حکمه حکم من سواه جل عن ذلك لا یسأل

عما یفعل وهم یسألون و صلی الله علی محمد و آله . . . الی یوم الدین انتهى

۱۵

[۱۱۷]

این نسخه شماره ۱۱ دفتراست و بخط شکسته تعلیق ک ۶۴ الف

۳۳۹

[۱۱۸]

این نسخه شماره ششم این دفتر است و از برك ۵۱ الف تا ۵۲ الف و بخط

تعلیق شکسته میباشد و در دنبال آن چند بند در معنی قضا و قدر و تقدیر و امر

۸۷۶

۲۰

و مشیت و اراده است .

۶- میهنه ای در اینجا از شیخ سر نوشت و فرمان و خواست خدا و ندرا می پرسد

آغاز : و کتب ایضاً . . . کیف امر بین القضا والقدر والمشیة والارادة . .

فاجاب وقال المشیة والارادة الالهیة اختیار انفاذ القدرة بالجود علی مقتضى الرحمة

انجام : لانه لیس لغایة بل هو تبع ضروری والله تعالی اعلم بالصواب .

۲۵

[۱۱۹]

این نسخه شماره نهم دفتراست و بخط . شکسته بی نقطه ک ۶۲ ب

۳۳۹

۷- می پرسد چرا بنده اگر از خدا چیزی بخواهد او می پذیرد و زیارت چیست و اثر آن در مردم چه میباشد شیخ پس از مقدمه ای فلسفی بروش فیلسوفان پاسخ میدهد - سید داهاد در قبسات قبس دهم ص ۵-۳۰۴ نیمه دوم این گفتگورا آورد و آنرا بسیار بستود . این گفتار در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۵-۲۹۰ و در جامع البدایع شماره ۶ ص ۳۲-۳۳۵ و در مجموعه مهرن ج ۳ ش ۶ به چاپ رسید .

[۱۲۰]

این نسخه شماره ششم دفتر است و بشکسته تعلیق گ ۶۱ الف - ۶۲ الف. قنواتی درش ۲۱۳ این نسخه را شناساند و آنرا از تعلیقات دانست .

[۱۲۱]

این نسخه شماره ۲ دفتری است دارای ۱۶ رساله و همه بخط نسخ محمد بن حاجی نادعلی است که در مشهد در ۲۱ محرم سال ۱۲۸۴ برای حاجی محمد شریفخان مستشار لشکر از روی نسخه خط شیخ (در آستانه طوس) نوشت و عنوانها بشکرف است گ ۲ ب - ۴ الف .

(همه دفتر ۱۵۱ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماح مشکی ضری

الداذه : ۱۵ × ۲۱٫۵ و ۱۰٫۵ × ۱۵٫۵ س ۱۹

[۱۲۲]

این نسخه شماره ۱۵ دفتری است که دردنبال (بقاء نفس طوسی) شناسانده شده و بخط محمدعلی میباشد .

۸- می پرسد از اینکه در کتاب نفس گفته اند که صورت معقول اگر در جسمی باشد بخش پذیر خواهد بود چه میخواهند .

آغاز : و کتب ایضاً . . . اسال سیدنا و مولانا الشیخ الریس ... عن شرح قوله فی کتاب النفس ان کان محل الصورة المعقولة جسمافانها تنقسم بانقسامه . . . فاجاب وقال الصورة المعقولة انما هی معقولة علی مافی الجوهر العاقل .

انجام : و ينقسم الی غیر متشابهین ولا يشابهان الكل فی المعنی لیس فی القدر والشکل والعدد و لیس کلک و هو اعلم .

[۱۲۳]

این نسخه شماره هفتم دفتر است و بخط تعلیق شکسته بی نقطه گ ۶۲ الف. قنواتی درش ۸۸ این گفتگورا یاد نمود و درش ۲۶۱ از گفتاری یاد میکند که شیخ در آن بجوز جانی و ابی سعید درباره نفس خطاب میکند و عنوانت فقیه میرساند که خطاب بجوز جانی است نه میهنه ای

۹- می پرسد آیا در گیاهان و جانوران جسمی هست که پایندار باشد

آغاز : و کتب ایضاً قدس الله روحه العزيز سرمد الله تعالى في بقاءه ليرتع الخدم
 في رياض فضائله ويكرع الحشم في حياض منامحه وفواضله مالبرهان على ان (فی)
 كل حيوان ونبات ثباتا وان ذلك الثبات جسم وان في اجزاء الجسم ماهو اولی بالثبات
 من الآخر فاجاب الشيخ الرئيس . . . وقال اسأل الله تعالى ان يمتعني ببقاء الشيخ سلطان
 العارفين خاتم المشائخ . . . كل حيوان معناه كل حيوان بالفعل يبقى حيواناً بالفعل ۵
 اما آنا واما زمانا .

انجام : ولامانع ان يكون للشيء شخصيتان من جهتين يعرف هذا من باب
 التشخص في الكتب المطولة والله تعالى اعلم بالصواب .

[۱۲۴]

- ۳۳۹ این نسخه شماره هشتم دفتر است و بشکسته تعلیق بی نقطه گ ۶۲ الف وب ۱۰
 ۱۰- میپرسد که راه را بمن بنما و شیخ میگوید در کفر حقیقی شو و از
 اسلام مجازی بیرون آی اینجا است که میهنه ای در «مفاتیح» یا «مصایح» خود نوشت
 این سخن مر ابدان جای که مردمان با پرستش صدهزار ساله میرسند رسانده است .
 این پرسش و پاسخ مرموز را سعد الملة والدين کازرونی^(۱) گزارش نوشت
 و در آن از قرآن و گفته حلاج (کفر بدین الله و الکفر واجب لدی وعند المسلمین ۱۵
 قبیح) و بیت پارسی .

(بحور بهشت همی وعده دادند چه جای بهشت است وصل و لقا کو)

- گواه آورد (ش ۱۰۳۰) دانشمندی دیگر بر يك بند از پاسخ مرموز شیخ
 گزارشی نوشت (ش ۳۳۹) . لویی ماسینیون در «متون» ص ۹۰ - ۱۸۹ از زبده
 عين القضاة همدانی از روی نگارشی از احمد غزالی (راوی ابوسعید) همه این پرسش ۲۰
 و پاسخ را آورد و قنوائی درش ۲۵۶ نیز این گفتگو را آورده و نسخه هائی که او
 نشان میدهد با نسخه ما یکسان نیست .

آغاز متن : «کتب الشيخ العارف ابوسعید المیهنی الی الشيخ ابی علی سینا دلنی
 علی الدلیل (ارشدنی) فقال فی الرسالة علی طریق الجواب (فکتاب فی جوابه) الدخول

فی الکفر الحقیقی والخروج عن الاسلام المجازی .

انجام آن : « فانك تعلم ان لاقیامة لك ولا بعد (فقد) لك من جميع الموجودین (الموجودات) فأورد الشيخ ابوسعید . . . فی کتابة المصاییح (المفاتیح) اوصلنی هذه الکلمات الی ما اوصل الیه عمر مائة الف سنة من العبادة . »

۵ آغاز گزارش : « كتب المولى الفاضل الكامل سعد الملة والدين الكازرونى (الکابوبی) رحمه الله فى حل هذه الکلمات وماتوفىقى الابالله علیه توکلت والیه انیب اعلم ایها الخائض فى لجج هذه الحجج الا یتیسر لك سلوک هذه الطریقة الابالدخول فى الکفر الحقیقی . »

انجام آن : « فهذا ما سخط به الوقت وجار به الحال وساعد علیه الزمان والیه المستعان وعلیه التکلان والصلوة علی محمد وآله . » ۱۰

آغاز گزارش بر عبارت شیخ (وان كنت تحت هذا فانت مشرك مسلم) : « ای وان كنت بعد ذلك جامعا لمرتبتی الاطلاق والتقیید فانت مشرك مسلم . »
انجام آن : « فهو العماء المطلق وفقنا الله للنجاة فى هذه المراتب العلیة بمنه وجوده . »

[۱۲۵]

۱۵

این نسخه شماره ۱۸ دفتر است و بخط شکسته تعلیق می باشد در ک ۷۲ ب و پرسش و پاسخ در آن با گزارشى است که از کازرونى نیست . ۳۳۹

[۱۲۶]

این نسخه شماره ۷ دفتری دارای ۲۳ گفتار و بخط تعلیق سلیمان بن جمشید ۱۰۳۰
بانشانه های شنکرف ومورب ک ۷۲ الف وب و گزارش کازرونى در این نسخه می باشد .

۱۱- میهنه ای میگوید من از هر جوینده ای میبرسم که حقیقت چیست شما هم آنچه میدانید بمن بگوئید . شیخ بدو میگوید که خدا را بشناس و بادانائی نیک بیاندیش .

این گفتگو در عیون الانباء ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۹-۱۰) وحالات وسخنان ۲۵

- شیخ ابوسعید (چاپ ژوکوفسکی در پترزبورگ سال $\frac{۱۸۹۹}{۱۳۱۷}$ ص ۷-۶۴) و کشکول بهائی (ایران ۱۲۹۶ ص ۶۲۳) و در آغاز نجات چاپ قاهره سال ۱۳۳۱ ص ۵-۱۲ و با ترجمه در نامه دانشوران (ج ۱ ص ۶-۷۲) و فرهنگ دهخدا در سرگذشت شیخ ص ۲-۶۵ چاپ رمید و نسخه های یکسان نیستند و قنواتی درش ۲۶۰ آنرا شناساند و درش ۲۶۸ گفت که ابن زبیله گاهی که میخواست گوشه گزیند نامه ای بشیخ نوشت و پاسخ گرفت که همین پاسخ و پرسش باشد و گویند که از ابی سعید و شیخ است باز درش ۲۶۶ آنرا نامه ای دانست که شیخ بابی الحسین بن محمد بن مرزبیله (!) نگاشت آغاز : بسمله و حمد و صلوة هذه رسالة كتبها الشيخ الزاهد المحقق ابوسعید ابن ابی الخیر قدس الله روحه الى الشيخ ابی علی سینا . . . وفقك الله لما ينبغی ورزقك من معادة الابد ماتبعنی انی من الطريق المستقیم علی یقین الان اودیة المظنون علی الطريق الواحد لم تشعبه . . . جواب الشيخ الرئيس . . . وصل کتاب الشيخ الزاهد منبأ عن جمیل صنع الله لديه .

انجام : واسئله ان یقر بنی الیه انه قریب مجیب الحمد لله رب العالمین و واهب العمل و صلوته علی . . . محمد . . . مبارک طیبیا .

۱۵ [۱۲۷]

این نسخه شماره یکم دفتری است دارای ۱۶ رساله که در دنبال پرسش و پاسخ ۷ شناسانده شد گ ۱ ب - ۲ ب .

۸۶۱

[۱۲۸]

این نسخه شماره ۵ دفتری است که پیش شناسانده شده و از ص ۱۳ تا ۱۶ و بخط تعلیق میباشد .

۱۰۷۹

۲۰

[۱۰۹] پاسخ سبزواری به پرسشهای بجنوردی (عربی)

دانشمند محمد اسمعیل بجنوردی هجده پرسش دینی و فلسفی از فیلسوف حاج ملاهادی سبزواری (۱۲۸۹ - ۱۲۱۲) کرده و پاسخ گرفت اشعار پارسی هم در این گفتگو دیده میشود .

آغاز : بسمله الحمد لله الودود فیاض الوجود ففتح ابواب الخیرات معطی المسئلات ۲۵

انجام : واستمستك بالله الودود الرحيم وقد فرغت عن تسويد هذه الاوراق ...
 فی سبزوار ... وهی اولی ارض مس جلدی ترا بها و ان آثرت برهة من الزمان
 اغترابها ... حين كان من مدة العمر غضاة شبابها حتى عیش بفرق هامتى بومها
 وغرابها وبلغت من العلوم الحقيقة باتم نصابها فعطفت عنان عزيمتى الى تلك الدار نازلا
 قبابها ... وسكنت زاویه دارى مغلقا بابها ... واشتغلت بابانة العلوم ... فازاحت
 الاشعار وافاضت الاسرار ... وقد تم هذا الخطاب يوم الاربعاء رابع شهر ذى القعدة من
 سنة اربع وسبعين ومائتين بعد الالف من الهجرة على هاجرها الف سلام وتحية (تاريخ
 نگارش چهارشنبه ۴ ذی قعدة ۱۲۷۴) .

[۱۲۹]

این نسخه شماره ۲ دفتري است دارای سه گفتار وهمه بخط نسخ و نستعلیق
 ۳۲۴ محمد علی فیروز کوهی باعنوانها و نشانه‌های شنکرف میباشد اخبار و عنوانها
 در این گفتگو بنسخ است و فیروز کوهی آنرا در سمنان ۲۷ رمضان ۱۲۸۱ نوشته
 است ک ۹۹ ب - ۱۱۹ ب .

(همه دفتر ۱۳۲۹) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۵×۲۲ و ۱۰×۱۶٫۵ س ۲

۱۵

[۱۱۰] پامیخ و گفتار سبزواری (عربی)

در این گفتار پاسخها و سخنانی است از فیلسوف سبزواری درباره ازل - جهان
 مثالی - هستی - حدیث طینت و حدیثهای دیگر که نویسنده نسخه (فیروز کوهی)
 آورده و چنین برمیآید که از شاگردان او بوده و در زندگی استاد این سخنان را گرد
 ۲۰ کرده است در بند آخرین شعرهای فارسی دیده میشود و بند پیش از آن پیارسی است
 آغاز : قال الشارح ره فی شرح رسالة العلم للعلامة الكاشي ... وقال استادنا ...
 زبدة متاله الاسلام الهادی الى دار السلام .

انجام : وبين القلة والكثرة المدلول عليها بلفظ قديما فعل كما بين الادبار .

[۱۳۰]

این نسخه شماره ۳ دفتراست و نزدیک بیک صفحه از پایان کم دارد ک ۱۲۰
 الف - ۱۲۹ ب خط تعلیق و خبرها بنسخ .

۳۲۴

[۱۱۱] پاسخ شیرازی بیرمش طوسی از خسروشاهی (عربی)

خواجه طوسی (۵۹۷ - ۶۷۲) از شمس الدین خسروشاهی (۵۸۰ - ۶۵۲) دانشمند کلامی فیلسوف و شاکر دفخر رازی (م ۶۰۶) درباره پیوستگی جنبش وزمان و حامل امکان بود و نبود روان و چگونگی پیدایش چند چیز از یک چیز پرسیده و خسروشاهی بدانها پاسخی نداده بود فیلسوف صدرای شیرازی (م ۱۰۵۰) همه اینها را پاسخ گفت و این گفتگو در کنار مبدء و معاد شیرازی (تهران ۱۳۱۴ ص ۹۱-۳۷۱) و شرح هدایه همو (تهران ۱۳۱۳ ص ۹۳-۳۸۳) به چاپ رسید.

[۱۳۱]

۱۰۳۰ این نسخه شماره نهم دفتر و بخط نسخ از گ ۷۴ ب تا ۷۰ الف میباشد

[۱۱۲] پاسخ شیرازی بیرمش کاشانی (عربی)

دانشمند مظفر حسین کاشانی از صدرای شیرازی درباره خود آگاهی و پایداری روان پنج پرسش کرده و شیرازی بدانها بروش خویش پاسخ داده و از ایات و اخبار گواه آورده و تأویل نمود و در آن از شرح هدایه خود یاد کرد.

آغاز: یارب کل عقل و نفس و غایة کل حیوة و حرکة و حس... فقد سالنی بعض اجلة الاخوان... مسائل عویصة... فاجبت علی ذلك مسئوله.

انجام: وظهر بطلان قول هؤلاء المتشبهین باذیال افکار الفلاسفة... وهذا... لمعة یسیره مما آتیت به من جانب الطوز الایمن... وتمامها یطلب بالمراجعة الی الاصل. وبیده مقالید الوصل والفصل والسلام علی من اتبع الهدی ونهی النفس عن الهوی.

[۱۳۲]

۱۰۳۰ این نسخه شماره دهم دفتر و بنسخ گ ۸۰ الف - ۹۴ ب

[۱۱۳] پاسخ شیرازی بیرمش گیلانی (عربی)

صدرای شیرازی بیرمشهایکه ملاشمسای کیلانی فیلسوف (م ۱۰۹۸) از وی کرده (که اگر جنبنده در هنگام جنبش باید پایدار بماند پس جنبش کمی چگونه

خواهد بود و اگر نیروی گیاه مادی است پس پایدار نخواهد بود و اینکه چیزها در ذهن چگونه درمیآیند و ادراک جزئی جانور و مردمی چگونه است و آیا نفس حادث است؟ پاسخ داد و در اینجا او را از گرانمایه ترین برادران خویش میخواند و میگوید اکنون که او نامه نگاری آغاز کرد من اگر از این سفر که در پیش دارم برگردم باز نامه می نویسم و من با آشفتگی که دارم بدین پرسشها پاسخ میگویم. این گفتار در کنار مبداء و معاد شیرازی (ص ۵۹-۳۴۰) به چاپ رسید و در آن از جنبش کوهری یاد شد و روش نگارش آن هم از آن شیرازی است.

[۱۳۳]

۱۰۳۰ این نسخه شماره ۱۱ دفتر است و بنسخه ۹۵ الف - ۱۰۰ الف

۱۰ [۱۱۴] پاسخ طوسی پیرمیش بحرانی (عربی)

جمال الدین علی بن سلیمان بحرانی سترای نزد استاد خود کمال الدین ابی جعفر احمد بن علی بن سعید بن سعاده بحرانی سترای میرفته و درباره علم با وی گفتگو می نمود استاد ۲۴ رشته از این مسئله را فهرست وار یاد کرد بی آنکه درباره آنها بررسی نماید و خود در گذشت این بود که بحرانی چگونه را به خواجه طوسی نوشت و همه آن مسئله ها را بدو بنمود و درخواست که طوسی آنها را روشن سازد بحرانی در اینجا مسئله را طرح میکند و سخن کمال الدین را میاورد سپس خرده گیریهای خویش را یاد میکند خواجه در پاسخ بحرانی بیتها و عبارتها در ستایش جمال الدین گفت و بند ببند سخنان او را در پیرامون همان ۲۴ مسئله گزاش کرده است (۱)

۱- جمال الدین فیلسوفی بود دانای علوم نقلی و آرامگاه او در روستای مستره بحرین
۲۰ ایران بهلوی خوابگاه کمال الدین است وی قصیده نفس ابن سینا را شرح کرد و بر رسالة الطیر او شرحی بنام مفتاح الخیر نوشت و در فلسفه و کلام «اشارات» نوشت و کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی فیلسوف متکلم شارح نهج البلاغه که در ۶۷۹ در گذشت (آرامگاهش در هلندایی در ماحوز میباشد) و شاگرد او و طوسی و استاد علامه حلی و عبدالکریم بن طاوس و خواجه طوسی (درفقه) بوده است. این اشارات شرح نوشت ابن میثم از این جمال الدین اجازه دارد. ۲۵

نگاه به: امل الآمل ص ۴۸۷ - لؤلؤنی البحرین - هدیه الاحباب والکنی والالقب
شمی ج ۱ ص ۴۱۹ - ریحانة الادب ج ۳ ص ۳۸۴ - ذریعه ج ۲ ص ۹۶ و ۹۸

آغاز : بسملة الحمد لله على ما اولانا من ملامح مناهج . . . وهذا من مطارح
مدارج التحقيق . . . اعلم . . . ان المتكلمين اطلقوا القول بان العلم تابع للمعلوم -
قال . . . نصير الملة والدين ... الطوسي «اتانى كتاب فى البلاغة منته - الى غاية ليست
تقارب بالوصف» . . . وردت رساله شريفة .

- د انجام : قال فينبغى ان يتكلم فى هذه المسائل . . . اقول الاصل الذى هو مهمه
فى هذا الباب مستغن عن ايراد هذه المسائل وانما اوردت هذه المسائل اقتفاء لكلام
اهل البحث عن هذه المسائل ولنختم الكلام ههنا والله ولى التوفيق والحمد لله وصلواته
على محمد وآله والسلام على من اتبع الهدى .
[۱۳۴]

- این نسخه شماره ۳ دفتري است دارای پنج رساله و از گ ۱۷ ب تا ۴۲
۳۸۹ الف است و پرسش بحرانی بندیند پس از (قال) زیر خط سرخ در میان پاسخ
طوسی پس از (اقول) آمده و ایندو عنوان بشنگرف است و خط آن تعلیق
و عنوانها شنکرف و در روز ۲۴ صفر سال ۱۱۰۲ نوشته شد .

(همه دفتر ۴۸ برگ) - کاغذ سمرقندی - جلد گیماج سرخ ساده

اندازه : هر ۱۷×۱۲ و ۱۱×۵ س ۱۶

۲۵

[۱۳۵]

- این نسخه شماره ۸ دفتري است دارای ۱۴ رساله از گ ۱۳۰ الف تا ۱۴۷
۱۰۲۲ ب و بخط نسخ سید حیدر آملی میباشد نخست پرسش بحرانی است آنگاه
پاسخ طوسی که در میان آن باز بندیند میان (قال) و (اقول) از همان پرسش
با انداختن میانه هر بندی آمده است در کنار صفحه ها نوشته شده که با اصل برابر گردید
۲۰ در گ ۱۴۸ الف گفتاری است در اینکه ممتنع در ذهن هست پس در خارج نخواهد بود
و پاسخ آن .

۱۰۲۲

کتاب التلخیص فی شرح المثلثین
کتاب التلخیص فی شرح المثلثین
کتاب التلخیص فی شرح المثلثین
کتاب التلخیص فی شرح المثلثین

واجزت له ادام الله ايامه ان
يرد عنى جميع ما ربه واجزت له ادام الله ايامه ان
وكذا اجزت له ان يرد عنى جميع ما صغرت وروبه واجزت له ادام الله ايامه ان
غده اوانى له جميع المصنفات والروايات وكتب العبد الفقير الى
الله تعالى حسن بن يوسف بن علي بن ابي طالب اكل اعانة الله تعالى على
طاعته ووفقه الخير وعلاه منته في شهر الحرام سنة عشرين وسبعمائة
يا كحلوم واكبره رزق العالم وصل الله على سيدنا محمد وعلى الطاهرين
وفيه من محرم العبد الفقير الى الله تعالى
الى العبد الفقير الى الله تعالى حسن بن علي بن ابي طالب
الحسن بن علي بن ابي طالب اكل اعانة الله تعالى على
الغلاء والهمم وسبعمائة
بسم

پایان اجازه علامه حلی بمهناين سنان که در اجازات بحار مجلسی ج ۲۵
ص ۵۲ بچاپ رسیده و بخط آملی بتاريخ ۱ ذی قعدة ۷۶۲ در برك
۷۰ دفتر شماره ۱۰۲۲ دیده میشود

سید محمد باقر

۱۰۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

در عهد صفاری

صفتی که یزدان به ما داده سبب در درون ما طبع پاک و طاهر
فنا و رویت را تا علی در درون تو که در رویت و در اجابت و امان

لعل که بکشد ایام السلام العالی العظم المکرم
و تفعلی علی را علی الفضل احسان سر علم را علم شرف
الامام سید محمد اولاد البقره سید العالی و سید الامام
جید من بکشد بهود حاج میر علی بیگنا من بکشد سعد رکن
حیدر العالی بکشد ایام الله فضل و اسع فضل انی بورد
از کتب علی در درون تو که در علی بکشد بکشد بکشد بکشد
ایام بکشد علی را ارا و سید که سید بکشد بکشد بکشد
بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد

[۱۱۵] پاسخ طوسی به پرسش دبیران قزوینی (عربی)

دبیران قزوینی از خواجه طوسی میپرسد که شیخ رئیس از گفته خویش در اینکه گرما در ترمایه سیاهی و در خشک مایه سفیدی است و سرما تر را سفید و خشک را سیاه میکند چه میخواهد و طوسی از آن پاسخ داده درخواست که اگر سخنش نادرست است برگزید و در دیباچه میگوید من بایستی از شما بهره برم مگر اینکه چون فرمودید من می نویسم تا بدان بنگرید و استوارش سازید .

آغاز : قال مولانا . . . الطوسی . . . سئل مولانا علامة العصر نجم الدین مد ظلّه العالی داعیه المخلص عن قول الشیخ الریس ان الحرارة تفعل فی الرطب سوادا و فی ضده بیاضا والبرودة تفعل فی الرطب بیاضا و فی ضده سوادا .
انجام : فهذا ما عندی فی هذه المسئلة والمتوقع من کرمه ان یرشد داعیه المستفید علی یری مافیہ من الخلل والنقصان واللّه الموفق وعلیه التکلیل .

[۱۳۶]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف از گ ۴۲ ب تا ۴۵ الف . ۳۸۹

[۱۱۶] ۱۵ پاسخ طوسی به دبیران قزوینی درباره مزه ها (عربی)

خواجه طوسی در پاسخ دبیران قزوینی (م ۶۷۵) درباره مزه های گوناگون این گفتار را بنکارش در آورد و درخواست که او در آن بنگرد و آنچه میانداشد برگزید .

آغاز : من فوائد مولانا . . . الطوسی . . . فی تحقیق الطعوم - اشار مولانا
۲۰ علامة العصر نجم الملة والدين افضل العالم ادام الله علوه ، الی داعیه المستفید بان یکتب ما نسخ له علی قول بعض الحکماء « الجسم اما لطیف او کثیف او معتدل » .
انجام : و غیر ملائم عند بعضهم فهذا ما عندی فیہ ومولانا ینظر فیہ و یفید ما ینسخ بخاطرہ الشریفة الوقادة انشاء الله .

[۱۳۷]

این نسخه شماره یکم دفتر است و بخط تعلیق ص ۱-۲ در دنبال آن پاسخی

۱۰۷۹ است از قاضی فخرالدین الیای پیرش دبیران درباره نه مزاج و از روی

خط او نوشته شده ص ۲-۳ و گفتاری از طوسی درباره حرارت غریزی ص

- ۳-۴ و در کنار ص ۳ حاشیه ایست از غیبی کرگانی بر آت و بخط شکسته تعلیق که
در شب دوشنبه ۲۱ ج ۱ سال ۱۲۹۹ نوشته است .

[۱۱۷] پاسخ طوسی درباره تنفس (عربی)

شیخ رئیس در فن ۱۰ کتاب ۳ قانون از تنفس سخن راند و دانشمندی گویا

دبیران از آن خرده ها گرفته و از خواه در خواست که پاسخ گوید وی این گفتار را

- نوشت و گفت اگر باز هم دشواری هست برگوید .

آغاز : ذکر الشیخ الرئيس فی ألفن العاشر من الكتاب الثالث من القانون كلام

کلی فی التنفس - التنفس يتم بحرکتين و وقتين بينهما . . . المسئول من انعامه . . .

ان يبين هذه الاشکالات .. تأملت هذه الاشکالات فاقول اما قول الشیخ الرئيس فی التنفس

انجام : فهذا ما عندی ... فان كان موافقا للحق فهو المطلوب والا فلينعى بالانعام

- عما يخالفه . . . والله اعلم بالصواب .

[۱۳۸]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط تعلیق ص ۱۸-۲۰

[۱۱۸] پاسخ طوسی درباره مزاج اندامها (عربی)

شیخ رئیس در فصل ۲ تعلیم ۳ در مزاج اندامها از قانون چهار دلیل برای

- خشکتر بودن مواز استخوان آورد و دانشمندی (گویا دبیران) این را از خواه ۲۰

می پرسد و او پاسخ میدهد و میخواهد که او بدان بنگردد و اندیشه خویش

را برگوید .

آغاز : سؤال بعض الافاضل من . . . الطوسی . استدلل الشیخ الرئيس . . .

فی الفصل الثانی من التعلیم الثالث فی امزجة الاعضاء . . . ان ينعم ببيان هذه الشبه . . .

- وقف الداعی والمخلص علی هذا السؤال و اجاب عنه . . . اما فی الاستدلال فمعلوم ۲۵

ان الدم السوداني .

انجام : فهذا ما يحضرني فيه ولينعم النظر في ذلك ويخبر بما يخطر بباله على ذلك انشاء الله وهو ولي التوفيق .

[۱۳۹]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بتعلیق درس ۴-۶ و در دنبال آن گفتاری است درباره « نشف » که درسین شیخ در اینجا آمده و آنهم پرسش و پاسخ گونه است و نیز درباره « مخ » ص ۶

[۱۱۹] پاسخ طوسی درباره نیکوئی هستی (عربی)

از خواجه طوسی پرسیده شد که فیلسوفان گفته اند هستی نیکو نیستی زشت است پس چرا گاهی مردم آرزوی مرگ میکنند طوسی پاسخ میدهد و سخن آنان را استوار میدارد .

آغاز : الحكماء اعطونا ان الوجود خیرة و کمال الوجود خیر الوجود ان الشر لا ذات له الجواب عنه اقول « ما نقله عن الحكماء فهو كما قاله . . . »

انجام : اذلولاً ذلك لما اقتضت الحكمة الالهية وجوده كذلك فهذا ما يحضرني

۱۵ فی هذه المسئلة والله تعالى ولي التوفيق .

[۱۴۰]

این نسخه شماره ۲۵ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۲۹۹ گ ۱۷۱ الف - ۱۷۴ الف . ۸۷۱

[۱۲۰] پاسخ طوسی پرسش رومیان (عربی)

۲۰ شرف الدین محمود رازی ۲۳ پرسش در ریاضی و طبیعی و الهی از روم آورده و خواجه طوسی همه آنها را پاسخ داد و یکی از نکته ها که او در اینجا آورد اینست که آفریده را خود چیز دانست نه هستی آن و نه ماهیت چه ایندورا عقل میسازد .

آغاز : استؤلة وردت من الروم علی يد شرف الدین محمود الرازی علیه بر دالله مرقدہ (الاستؤلة الواردة من الروم واجوبتها للمحقق الطوسی طاب ثراه - هامش)

۲۵ السؤال ۱ العلة (یؤثر) فی وجود المعلول اوفی ماهیته .

انجام : اما کرات متناهیه بینها خلاه فذلك محال . تمت المسائل واجوبتها

[۱۴۱]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق محمدعلی ک ۱۳۶ الف - ۸۷۱
۱۳۹ ب .

[۱۲۱] پاسخ طوسی بهر شمس شمس الاسلام (عربی) ۵

خواجه طوسی در سال ۶۶۶ نزد قاضی القضاة فخرالدین شمس الاسلام رفت و او از طوسی درباره آفرینش و گفتار فیلسوفان در آگاه بودن خدا بجزئیات پرسید وی پاسخ داد و در پایان آن نوشت که اگر بازهم دشواری هست بگوید تا روشن سازد .

آغاز : بسم الله الحمد لله حمد الشاکرین ... يقول ... محمد بن محمد الطوسی ۱۰
سالنی مولانا قاضی القضاة . . . فخر الملة والدین شمس الاسلام والمسلمین . . . حین
استسعدت بخدمته فی سنة ست وستین وستمائة .

انجام : وان توقف فی شیء من ذلك اعاد بفضلہ ذلك الموضع لاوضح ما عندی
فیه انشاء الله وهو ولی التوفیق و ملهم الصواب منه المبدء والمآب فرغ من کتابته مسودة
فی ذی القعدة ستة (و) ستون وستمائة هجرية حامدا . . . و مستغفراً . ۱۵

[۱۴۲]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق ص ۸-۱۳

[۱۲۲] پاسخ طوسی بهر شمس قونوی (عربی)

ابوالمعالی صدرالدین محمد بن اسحق قونوی عارف شافعی (م ۶۷۳) درباره
عنیت بود خدا و آفریده بودن مہیات ممکنات و هستی عام و حقیقت روان مردمی ۲۰
و چیزهای دیگر از خواجه طوسی پرسید و پاسخ گرفت دیباچه دو نامه قونوی و
طوسی پیارسی شیوائی است و مطلبها بتازی .

آغاز :

ما زال سمعی من طیب لذكرك ما یزری
على الروض غب العارض الممتن
حتى حملت حمی قلبی ولا عجب
فرب ساع الى قلب من الاذن

۵

گوش ایام و لیالی باستماع مآثر و معالی مجلس خواجه معظم ... نصیر الملة
والدين مشنف و حالی باد خدمت و دعا از منیع صفا و مشرع و لا رسانیده می آید
بسمله و علیه اتوکل و هو حسبی . اتانی کتاب ما اراه مشابها ؛ لغیر کتاب الله من
سائر الكتب .

۱۰ خطاب عالی مولانا امام اعظم ... صدر الملة والدين ... بخادم دعا و ناشر
نمازید صادق و مستفید عاشق محمد طوسی رسید .

انجام : كما سبقت الاشارة اليه في بعض الاسئلة المتقدمة والسلام . تمت الاسئلة
بحمد الله وحسن توفيقه والسلام على من اتبع الهدى - فهذا ما خطر ببال داعيه و مستفیده ...
والحمد لله ذي الجود الفاض والكرم العام وصلى الله على محمد خير الانام .

[۱۴۲]

۱۵

این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط نسخ آملی و چنین می نه یسد : « تم الجواب
۱۰۲۲ فی غرة ربيع الاول سنة اثنين وستين وسبعماته ببغداد بمدرسة الامامية الغروية »
ک ۱۴۸ ب - ۱۷۱ الف در ک - ۱۷۲ دو گفتار است درباره تأویل آیه نور
بخردهای گوناگون (هیولانی - بالملکه - بالفعل - مستفاد - فیاض) .

۲۰ [۱۲۳] باصغ طوسی پیرمیش کیشی (فارسی و عربی)

شمس الدین محمد بن احمد بن عبداللطیف کیشی فیلسوف عارف شاعر پارسی
و تازی (۶۹۴م) ^(۱) گاهی که در سپاهان بوده بخواجه طوسی نامه ای نوشت و در آن
از جدائی میان موجب معدول و سالب بسیط و پایداری صور نوعی آمیخته و اینکه
وجود خاص جوهر مفارق همان معقولیت اوست پرسید و طوسی بدانها پاسخ داد
و در پایان از کتاب مجسطی و جز آن که کیشی خواسته بود پوزش خواست .

۲۵

آغاز : نسخه کتاب کتبه الاستاد ... شمس الملة والدين ... الکیشی ...

حین کان باسفهان الی ... الطوسی ... پرتوخورشید ضمیر منیر مخدوم ... که سبب
اهتداء سالکان طریقت ... است ... بواسطه دریچهای حواس بر محبوبان چهار
دیوار طبایع فایض باد ... سه مسئله القا میافتد تا ابتدا مواصات از غایت آنکه
استفادت علمی است عاقل نماند ... اجاب عنه ... نصیر الملة والدين ... تا ذکر
مناقب ذات شریف ... خداوند ملک العلماء والحکما ... شمس الملة والدين افضل
ومفخر ایران ... بمسامع دعاگوی مخلص او محمد الطوسی رسید است مرید صادق
بل محب عاشق شده است .

انجام : اینست آنچه برین سئوالها در خاطر آمد انشاء الله که پسندیده باشد

۱۰ و اگر بمعادوت محتاج باشد توقع است که اعلام فرماید ... فیما بعد اگر خدای ...
فراغتی کرامت کند آن خدمت بجای آورده شود ... کاهرانی و شادمانی ... میسر
باد با بقاء جاودانی و صلواته علی سیدنا محمد و آله .. الطاهرین .

[۱۴۴]

این نسخه شماره ۲۶ دفتر است و بخط تعلیق ص ۲۳۹-۲۴۲ نسخه ای از این

۱۰۳۵ گفتگو در جنگی در کتابخانه ملک تهران هست .

[۱۲۴] پاسخ عاملی پیرمیش طومسی از خسرو شاهی (عربی)

دانشمند احمد بن زین العابدین عاملی جبلی (م میان ۱۰۵۴ و ۱۰۶۰) شاگرد
وشوهر دختر میرداماد بدستور محمد صالح کرامی بسه پرسشی که خواجه طوسی
از خسرو شاهی کرده بود پاسخ گفت و در آن از شرح اشارات طوسی (نمط ۵ فصل
زمان) و مقاله ۲ الهی شفا (بحث عقل و نفس) و تعلیقات ابن سینا و تعلیقات خود
بر جواهر و اعراض تجرید یاد نمود

آغاز : بسم الله الحمد لله علی الائه ... فیقول ... احمد بن زین العابدین (بریده)

۱ - نگاه به : گفتار آقای نفیسی در مجله ارمغان سال ۱۳۵۵ ش ۶ شهریور ۱۳۱۲ خ

ص ۱۳-۴۱۸ - گفتار قزوینی در مجله یادگار سال ۱۳۲۴ خ ص ۵۹-۷۰ - شد الا زار

شیرازی ص ۳-۱۱۰ و گفتار همو در همینجا درس ۸-۹۲

شده) انه لما صدر عن منبع زلال الافضل . . . مولانا محمدالصالح الكرامی . . .
مخلصه الداعی يتصدى للجواب عن الاسئلة التي ارسلها نصير . . . (بریده شده) الى ...
شمس الدين (ابو) محمد الخسر وشاهی . . . الاولى لما امتنع وجود حركة من غير
ان يكون على حد معين من السرعة والبطوء .

انجام . فان الفاعل الواحد قد يفعل بسبب اختلاف امور عقليه او عدميه افعالا
كثيرة .

[۱۴۵]

این نسخه شماره ۲۹ دفتر است و بخط تعلیق درشت تر و مورب ص ۱۷۸-۱۸۱
از بالا و پائین صفحات کمی بریده شده است . ۱۰۷۹

۱۰ [۱۲۵] با صیغ فزالی پیرمیشهای پیروان صفت (فارسی)

در سال ۵۰۳ تنی چند از پیروان ابوحنیفه و مالک و شافعی چون دیدند غزالی
(۴۵۰-۵۰۵) در المنحول از ابوحنیفه بدگفت و پیروی صوفیان و فیلسوفان سخنانی
بیاورد کرده ام و از مشکوة الانوار و کیمیای سعادت این گفتارها : « لا اله الا الله
توحید العوام » و « لا اله الا هو توحید الخواص » و « الله هو النور » و « روان مردمی
در این جهان بیگانه است و شیفته جهان بالا » و « افشاء سر الربوبیة کفر » را در آورده
و گفته اند از اینها چه میخواهی ؟ و در اینکه خدا را بروشنی مانند ساختی مجوس شدی
و درباره روان آنچه گفتی بترسایان و فیلسوفان نزدیک گشتی .

آنها این سخنان را بشاه (محمد سلجوقی ۴۹۸ - ۵۱۱) رساندند غزالی
که در این هنگام پنجاه و سه سال داشت و گوشه گزیده بود بدستور او ناگزیر
بلشکر گاه طوس رفته و از همه خرده گیریها پاسخ داد و بدانشمندان طوس گفت
که در معقولات تنها برهان می پذیرم و در شرعیات پیرو کسی نیستم و قرآن را بکار
می بندم شاه همینکه پنندهای غزالی را بشنود و سخنان او را استوار بدید نوازشش
نمود و بدشمنانش ارجی ننهاد . این گفتگو در « فضائل الانام من رسائل حجة الاسلام »
که پس از مرگ او برادرش احمد گرد آورد و در اکبر آباد هند بسال ۱۳۱۰ بچاپ رسید .

۲۵ دیده میشود .

[۱۴۶]

این نسخه شماره ۲ دفتري است دارای ۸ گفتار و همه بخط تعلیق ریز خوش
 ۳۴۰ با عنوانها و نشانه‌های شنکرف که در سال ۱۲۶۰ نوشته شد گ ۲۷ ب -
 ۳۷ ب - نام و مهر دارندگان نسخه (محمد باقر پسر ابراهیم حسینی لواسانی
 رازی تهرانی و شیخ العراقین) در آغاز و پایان دفتريده میشود .

(همه دفتر ۳۱۴۶) - کاغذ قرمه سمرقندی رنگارنگ - جلد تیماج ضری زیبا

اندازه : ۱۲×۴۰ و ۷×۱۴ س ۱۵

[۱۲۶] پامیخ فندرسکی پیرمیش کاشی (فارسی)

این پرسش و پاسخ میان آقامظفر حسین کاشی و میرابوالقاسم فندرسکی
 ۱۰ استرآبادی (م نزدیک ۱۰۵۰) شده است و فندرسکی از دانشمندی است که دیری
 در هند بزیست و بدانش زردشتی و بودائی آشنا شده بود و روش اشراقی دارد .
 مسئله تشکیک ذاتی میان مشائیان و اشراقیان مطرح بوده و فندرسکی در این گفتار
 آنرا محال میداند چنانکه رفیع الدین محمد حسینی رساله در تشکیک نوشته و بهمین
 رأی بود (چاپ شده در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۸-۳۶۳) .

۱۵ آغاز : آنچه فرموده اند در ذاتی و تشکیک و عدم تشکیک او بر آنچه ذاتی
 است او را معتقد این ضعیف آنست که شاید که ذاتی مقول بتشکیک باشد .
 انجام : و چون خواهند که این فصل را مأخذ بدانند بکتاب مابعدالطبیعه
 رجوع کنند و بالجمله هر چه بجز حضرت رب العزة است از موجودات غیبی او را از
 ترکیب چاره نباشد .

۲۰

۱۴۷

این نسخه شماره ۷ دفتري است و بخط شکسته تعلیق مورب گ ۵۵ ب -
 ۱۰۳۸ ۶۵ الف .

[۱۴۸]

این نسخه شماره ۷ دفتري است و بخط شکسته تعلیق محمد شریف پسر محمد
 قائمی نزدیک سال ۱۰۴۰ گ ۴۳ الف - ۴۴ الف .

۲۵

۱۰۴۶

[۱۲۷] پاسخ کاشانی به رسشای هراسکانی (فارسی)

منتجب یا منتخب الدین هراسکانی که از شاگردان و پیروان باباافضل کاشانی بوده است چون از استاد دور شده بود یازده پرسش در عرفان و اخلاق از استاد کرده و پاسخ خواست و این بازپسین سخنانی بود که بابا بنکارش در آورد تا اینکه در گذشت و از مرق برای هراسکانی فرستادند و گفتگوی ۷ و ۸ آن درباره گفته‌های غزالی است در کیمیای سعادت که در آنجا آمده که روان پایدار است و برخی اینرا نپذیرفتند و بر غزالی نفرین میکردند و نیز آمده که خدادار اینجهان دانستنی و در آن جهان دیدنی ولی نه با دیدار اینجهانی و همین را مردم نپسندیدند و گوینده را بدکیش خواندند هراسکانی از استاد که کیمیای سعادت را گزین نموده بود میخواست روشنش سازد. ۱۰

در همین جا است که هراسکانی از استاد تفسیر چند آیه و خبری را میخواست و او میگوید سخنی را که بر زبان من نرفته تفسیر گفتن گزاف است مگر اینکه من آنچه از این سخنان دریافتم بر گویم.

آغاز: منتخب اشکالی چند که از جناب خواجه شخصی سؤال کرد و او جواب آنها نوشت... سؤال نماید بنده داعی که چون آدمی از مادر بزاد طالع او میگیرند. ۱۵

انجام: و از جهان نام گذشتگان بردن خاصه جز بند و فائده بار ندهد تلك امة قد خلت... عما كانوا يعملون.

[۱۴۹]

این نسخه شماره ۲ دفتری است دارای ده رساله و گفتار باباافضل کاشی که بخط شکسته نستعلیق خوش با عنوانهای شنکرف میباشد و در ۱۰۸۳ نوشته شده است از ک ۱۰ ب تا ۱۴ ب.

(همه دفتر ۳۴) - کاغذ سمرقندی . جلد تیماج زرد ساده

اندازه : ۱۲×۱۷ و ۱۴×۱۴ س ۱۷

[۱۵۰]

این نسخه شماره ۷ دفتری است دارای ۲۳ رساله و نامه و گفتار از کاشی و
 ۴۳۱ فیلسوف شیرازی و همه بخط تعلیق محمدعلی است که در مدرسه سپهسالار
 تهران بسال ۱۳۰۲ آنها را نوشت از ک ۱۲۴ الف تا ۱۳۲ ب . این دو نسخه
 باهم یکسان نیستند .

(همه دفتر ۴۰۱) - کاغذ قرنکی . جلد تیماج سرخ ضربی
 اندازه : ۱۸×۱۰ و ۱۶×۱۳ س ۱۴

[۱۲۸] پاسخ گرگانی پیرمیش میرزا اسکندر (فارسی)

- میر سید شریف گرگانی (م ۸۱۶) فیلسوف متکلم در پاسخ میرزا اسکندر
 پسر عمرشیش در باره شماره طبقات بهشت و دوزخ این گفتار را پرداخت و بروش
 ۱۰ فیلسوفان آنرا تأویل نمود و این گفتگو از پاسخ و پرسشهای میر گرفته شده است .
 آغاز : سیدالاحقین میر سید قدس سره در رساله ای که در اجوبه اسؤله میرزا
 اسکندر بن عمرشیش نوشته فرموده «تأویل عدد طبقات دوزخ و بهشت چنین کرده اند
 که عناصر بسیط ۴ است و مرکبات عناصر ۳ و عدد افلاک نه .
 انجام : واعراف اشاره بآن مرتبه است و در تأویل معراج روحانی رسول الله
 ۱۵ سخنان بسیار بزرگ فرموده .

[۱۵۱]

۱۰۳۷ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق گ ۲۰۸ الف - ۲۰۷ الف

[۱۲۹] پاسخ همدانی بر ازی قزوینی (عربی)

- شیخ رئیس در پاسخ پرسش بهمنیار بر اینکه یکی جز یکی نیافرند برهانی آورد
 ۲۰ امام رازی و دیران قزوینی از آن خرده گرفتند، ابراهیم حسینی همدانی در این گفتار
 بر هر دو رد نوشت .

آغاز : يقول الفقير الفاني ابراهيم الحسيني الهمداني . . . نقل ان بهمنيار لما
 طلب البرهان من الشيخ .

انجام : ومساعدة التوفيق من ذوى الافضل .

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق ک ۹۶ الف در دو سطر و در همین جا
 ۹۲۶ سخنی از لمحات سهروردی شهید (لمحه ۴) در ۹ سطر و بهمین خط آمده که
 در آن روی خود آگاهی و حضور ذاتی نفس و بی نیازی آن از چیزهای دیگر تجرد
 ۵ آنرا ثابت میکند .

[۱۳۰] پرسش طوسی از جیلی (عربی)

خواجه طوسی از شیخ علامه جمال الدین عین الزمان جیلی سه پرسش کرد
 یکی اینکه چیزیکه امکانش را حاملی نیست باید قدیم باشد و همیشگی و این قانون با
 حدوث نفس نمیسازد همین پرسش را طوسی از خسروشاهی نیز کرده بود و در اینجا
 ۱۰ کوتاه تر است . دیگر اینکه ادراک چیست سوم از « توحید اسقاط اضافات است »
 چه میخوانند خواهجه در اینجا بسیار از جیلی میستاید و گویا او بخواجه پاسخ
 نداده است .

آغاز : سلام علیکم و رحمة الله و برکاته تحية مشاهد معاین بالبصيرة ...
 فہذہ اسئولة قد تداولتہا النظر ... الاول لما ثبت ... ان کل ما لاحمل لامکان وجودہ
 ۱۵ وعدمہ .

انجام ... ولسنا من ان یتہ اجتماع الشمل بنیل حلاوة بآیسین و هو حسبنا
 ونعم المعین سبحان ربك رب العزة ... رب العالمین .

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق آملی گ ۱۲۴ ب ۱۲۵ ب و عنوانها
 ۱۰۲۲ بنسخ و در پایان (گ ۱۲۵ ب) ۳ گفتار است در این که عین ثابت در علم ازلی
 یا ماهیت، آفریده نیست و معقول و محسوس یکی نخواهند شد و جدائی میاف
 حکمت و غرض

[۱۳۱] پرسش و پاسخ در خداشناسی (فارسی)

نکارنده این گفتار دانسته نشد و چنین آغاز میشود : « بِسْمِ اللَّهِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ
 ۲۵ سؤال واجب الوجود چه چیز است ؟ - جواب واجب الوجود موجود آنچنانی است

که از عدم او محالی لازم آید « و انجام آن چنین : » و این اقوی است هم در اینجا و هم در سایر قوای ظاهره .

[۱۵۴]

این نسخه در دفتری است دارای « زادالزائرین » و درس ۱۲۲ ج ۱ شناسانده
 ۱۰۲۶ شده و بخط تعلیق با عنوانها و نشانه‌های شنکرف در ک ۱۶۳ - ب ۱۹۲ -
 الف میباشد .

[۱۳۲] تعدید نفس کلی مطلق (عربی)

شیخ رئیس در این گفتار پس از کاوش از هیولی و صورت و جسم روان را
 میشناساند .

۱۰ آغاز : اما القول فی تحديد النفس الكلية اعني المطلقة الجنسية فيتضح بما قول .
 انجام : کمال اول لجسم طبعی ذی حیوة بالقوة ... فقد قسمنا النفس الجنسية
 وحددناها وذلك ما اردنا ان نبينه .

[۱۵۵]

این نسخه شماره ۱۸ این دفتر و بخط تعلیق محمد علی ک ۱۵۳ الف -
 ۸۷۱ ۱۵۴ الف .

[۱۳۳] تحصیل (عربی)

کیا رئیس ابوالحسن بهمنیار فرزند مرزبان فیلسوف مجوسی آذربایگانی
 (م ۴۵۸) شاگرد شیخ رئیس و استاد لوکری که بیشتر سخنان شیخ در مباحثات
 در پاسخ او است تحصیل را در سه بخش پس از مرک استاد از روی حکمت علامی یا
 ۲۰ دانش نامه برای خال رئیس ابی منصور بهرام فرزند خورشید فرزند یزدیار نوشته
 و از نگارشهای دیگر شیخ و گفتگوهاییکه میان آندوشده و از سخنان خویش بر آن
 افزود و بسیار ساده و شیوا و گسترده تر از دانشنامه است میگویند تحصیل در قاهره

بسال ۱۳۲۹ بچاپ رسید (۱) .

آغاز منطق : ستایش و درود - قال بهمنیار بن المرزبان و بعد فانی . محصل فی هذه الرسالة للمخال الرئيس الاجل ابی منصور بهرام بن خورشید بن یزدیار . . . کتاب الحکمة التي اهداها الشيخ الرئيس ابوعلی . . . مقتديا فی الترتیب بالحکمة العلامة انجام آن : مبتدئين بعلم مابعد الطبيعة تم الكتاب الاول فی المنطق - آغاز امور عامه : ستایش - الكتاب الثاني فی المقدمات التي يحتاج اليها فی جميع العلوم وهو العلم الموسوم بعلم مابعد الطبيعة - انجام آن : والنفس ليس كذلك تم الكتاب الالهی من كتاب التحصيل - آغاز الهی اخص : ستایش - الكتاب الثالث فی الاشارة الى اعيان الموجودات - انجام آن : وهذا القدر اذا احکم سهل السبيل الى مابعده من التدقيق والتفصيل والبسط والتحقيق ونسال الله التوفيق . ۱۰

[۱۵۶]

این نسخه بخط تعلیق ریز با عنوانهای شنگرف که سلطانعلی بن حسنعلی در ۲۵ ج ۱۳ سال ۹۷۱ تا امور عامه و در ۳ ع ۱ همین سال الهی اخص را بپایان رساند منطق از ک ۳ ب تا ۱۱۶ الف و دو بخش دیگر از نو شماره گذاری شده و تا ۱۵ بک ۱۷۴ ب میباشد .

(همه دفتر ۳۹۱) . کاغذ سه رقندی . جلد تیماج سرخ ضری

الدزاه : ۱۴ × ۱۸ و ۶ × ۱۱ س ۱۷

(فارسی)

تصحیح

[۱۳۴]

این دفتر در شناخت روان و سرگذشت او پس از جدا شدن از تن در دستاویز است، که در نسخه مانند روضة القلوب از خواجه طوسی دانسته شد و روشن باطنی ۲۰

۱ - بهمنیار مراتب الموجودات (لیدن ۱۴۸۲ مورخ ۵۱۴ و ۱۴۸۳) و رسالة فی موضوع العلم المعروف بمابعد الطبيعة (چاپ مطبعة کردستان ۱۳۲۹ و چاپ سلمون پوپر S. Poper در لایپتسیک در ۱۸۵۶ با مراتب الوجودات و ترجمه آندو آلمانی) نوشته و نسخه هائی از اینها و از تحصیل در خاور و باختر هست نیز البهجة والسعادة والزينة فی المنطق والموسیقی دارد همچنین نامه ها که او و شیخ بهمدیگر نوشتند و آنها هم هست نیز اثبات المقول الفعالة والدلالة علی عددها و اثبات النفوس السابوينة که بخشی از آن در آستانه هست . ۲۵ نگاه به بیهقی ص ۹۱ - ارسطو عند العرب بدوی ص ۳۷ دیباجة - فهرست دوم مجلس ش ۱۱ - قناتی ش ۷

و تاویل در آن پیدا است .

آغاز : بسمله شکر بی نهایت و سپاس بی عنایت ذاتی را که بلبل روح و روان را
بعشق چمن جبروت و اغصان عالم ملکوت مزین و مشرف گردانیده است . . . سبب
تحریر این کلمات ربانی و زکوة روحانی آن بوده است که این ضعیف خواست تا آنچه
بمعرفت نفس تعلق دارد چگونگی احوال او از الم و لذت بعد از مفارقت در این نسخه
تمام کنم .

انجام : بنده ضعیف این رساله از هر جای جمع کرد تا اخوانی که بعد از ما
باشند از این معنی بهره مند گردند و ما را بدعا یاد دارند ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین
سبقونا بالايمان . . . انک رؤف رحیم تمت الرسالة الموسومة بالتحفة حامداً ومصلياً .

۱۰ [۱۵۷]

این نسخه بخط تعلیق با نشانه و عنوانهای شنگرف و از برك ۴۷ ب تا ۷۷
ب و دفتر دوم این شماره و با روضة القلوب خواجه میباشد .
(۷۷ برك) كاغذ ترمه سپاهانی . جلد تیماج سرخ ساده مقوایی
اندازه : ۱۱×۲۰ و ۱۲×۱۱ س ۱۱

۱۰۸۴

۱۵ (فارسی) **تحقیقی معنی قابلیت** [۱۳۵]

این دفتر گویا از فیض کاشانی است و بروش عرفان شیعی از قابلیت گفتگو
می کند .

آغاز : بعد از سپاس بیحد و قیاس پروردگار باینکه باینکه آمادگی و قابلیت
هر چیز را در کارگاه جمعیت پناه صبغة الله . . . چنانچه بایست نقش بست .
انجام :

۲۰

آنکس که ز شهر آشنائی است

داند که متاع ما کجائی است

بیش از این حاجت نمیدانند بیان . والسلام علی من تم بوجوه الاتم کل تمام علیه
و علی آله السلام .

[۱۵۸]

این نسخه شماره ۵ دفتری است دارای ۵ رساله از فیض و جزا و ک ۷۲ - ب ۳۱۴ ۷۷ الف و در پایان آن دارد « تم الکتابه فی شهر رجب المرجب سنة ۱۰۶۱ » و پیداست که در روزگار او نوشته شد .

۵ (همه دفتر ۷۷ ۳) . کاغذ ترمه سپاهانی . جلد تیماج زرد
اندازه : ۱۷×۸ و ۱۱×۵ س ۱۴

[۱۳۶] تحقیق الهیولی (عربی)

فیلسوف محمد بن احمد خفری این دفتر را درباره هیولی در یک مقدمه و دو مقصد نوشته و رأی ارسطو را در آن اثبات و گفته افلاطون و شیخ اشراقی را ابطال کرده است و در آن از شیخ رئیس و سهروردی و شارح مواقف سیدالمحققین نام میبرد .

آغاز : الحمد للخالق الوری فاقول هذه رسالة فی تحقیق الهیولی ونوابعها قدالفها تذکرة لاولی النهی .

[۱۵۹]

این نسخه بتعلیق ریز و دوبرک پایان سفید و ناقص است و بدین جا « فالصورة الجسمیة التي تكثرت افرادها انما تكون كثرة افرادها و تشخصاتها بالمادة ولاخفاء فی ان » انجام مییابد . ۳۲۲

(۳۹۸) . کاغذ ترمه سپاهانی . جلد تیماج دولاحشیه دار
اندازه : ۱۹×۱۰ و ۱۱×۵ س ۱۶

[۱۳۷] ۲۰ تحقیقات در بیان احوال موجودات (فارسی)

ملاشمسای گیلانی فیلسوف این دفتر را برای کسانی که فلسفه میجویند و تازی نمیدانند نوشته و در آن از مباحث مهم هستی و شناخت بروش اشراقی کاوش نمود و خود بدان این نام را داد

آغاز : بسمله والتوفیق من الله العلیم الحکیم سپاس تقدس اساس و ستایش بیرون از قرینه و قیاس مهمی را سزد که ایجاد عالم کرد لامن شیء و لامن لاشیء ... ۲۵

چنین گوید . . . محمد مشهور بشمس‌اکیلانی .

انجام : مسلک حکما در اثبات واجب الوجود بالذات مسلک لم است و مسلک متکلمین مسلک ان یبین تفاوت ره از کجا است تا بکجا (تم یوم الاثنین ثالث عشرین من شهر شعبان المعظم سنة الف و اثنین و خمسين).

[۱۶۰]

این نسخه بخط تعلیق و حاشیه‌هایی دارد که عبارت (منه سلمه الله) پایان مییابد و پیدا است که در روزگار شمس در روز دوشنبه ۲۳ شعبان ۱۰۵۲ نوشته شده یا اینکه شمس آنرا در این تاریخ نگاشته است .
(۳۴۲) . کاغذ سمرقندی . جلد تیماج متوالی
اندازه : ۱۷۵×۹۵ و ۱۱×۵ س ۱۵

۲۷۸

(فارسی)

ترجمه اشارات

[۱۳۸]

در این دفتر سه نمط پایان اشارات شیخ بیاری شده و مترجم گاهی از خود سخنانی افزوده و در داستان سلامان و ابسال از رازی و طوسی افسانه‌ها را آورده است این ترجمه در شیوائی پیاپی ترجمه گمنام دیگر از اشارات که در تهران بسال ۱۳۱۶ خ بچاپ رسیده است نمیرسد .

۱۵

آغاز : بسمله و به نستعین نمط ثامن در بهجت و سعادت بدانکه بهجت در لغت بمعنی سرور و نصرت است و سعادت مقابل شقاوت . . . و هم و تنبیه در وجود لذات باطنه .

انجام : و شیخ بعد از وجود شرایط مذکور امر کرده با احتیاط تمام عقلا و رسماً چنانچه گفته و کتاب بآن ختم کرده است .

۲۰

[۱۶۱]

۸۹۷ این نسخه شماره ۷ دفتر از گ ۱۳۰ ب تا ۱۵۳ الف مییابد .

(فارسی)

ترجمه الهیات شفا

[۱۳۹]

سید علی بن محمد بن اسد الله امامی عریضی سپاهانی مترجم اشارات که شاگرد

آقا حسین خوانساری (م ۱۰۹۸) بوده و در روزگار نگارنده ریاض العلماء (م ۱۱۳۰) ۲۵

در گذشت شفای شیخ را پی‌ررسی کرد (ذریعه ج ۴ ص ۹-۷۸ و ۱۱۰) نسخه ماکه بند ببند سخنان شیخ در آن آمده و ترجمه لفظی و سپس گزارش شده گویا از همو باشد.

آغاز: بسمله و به نستعین حمدی که عندلیبان گلستان ابداع میسر آیند مبدعی را باد... این رطب و یابس ترجمه فن ثالث عشر کتاب شفاء رئیس الحکماء شیخ ابوعلی سینا است که عبارات وی بالتمام مذکور میگردد و ترجمه مطابقه الفاظ بیان میشود

[۱۶۲]

این نسخه بخط تعلیق و متن بنسخ زیر خط سرخ از عبدالظہیر بن المعصوم کرهرودی
 ۲۵۱ در سپاهان بدستور امیر صدرالدینا مییاشد گ ۱ ب - ۳۹۰ الف و نسخه بدلها

در کنار صفحه‌ها است و ترجمه در گ ۳۸۰ ب بدینجا « نانه کیف کان فجدوثة متعلق بالحرکه لایسکن غیر هذا (فصل ۱ مقاله ۹ ص ۶۰۱ چاپ تهران) پس در اینصورت ازدیاد بصیرت میگوئیم ما بدرستی که تو بتحقیق که دانسته آنکه هر « پایان مییابد و گ ۳۸۱ الف سفید است آنکاه در گ ۳۸۱ ب عبارت « وقوم آخرون لم یرو بهذه الصورة مفارقة بالوجود... (فصل ۲ مقاله ۷ ص ۵۵۷) و قومی کمان نکرده اند

از برای صور طبیعی مفارقی را» دوباره میآید و نسخه بعبارت « وهذا هو خلاف ما عقلوه (عقدوه در نسخه ما) و بنو اعلیه اصل رأیهم (فصل ۳ مقاله ۷ ص ۵۶۲) ... ووی خلاف آن چیزی است که عقد کرده اند ایشان آنرا، و عقیده بسته اند باو، بنا گذاشته اند برواصل رأی و مذهب خود را. حاصل که این فصل در بیات ابطال گفتار قدماء سابق است در تعلیمات و در مثل افلاطونیه پس میگوئیم ... و ملتفت نمی شویم بجانب آنچه که گفته اند و عمل کرده اند ایشان از دوام استغناء اینها از اثباتشان. تمام شد بعون پروردگار عالم آنچه یافت شد از ترجمه مزبوره بتاریخ هفتم شهر رجب المرجب من شهر اربع وثمانین و الف من الهجرة النبوية المحمدية » پایان مییابد.

و آنچه در گ ۳۸۱ ب تا ۳۹۰ الف آمده همان است که درس ۲۲ گ ۲۹۶ ب تا س ۳ از پائین گ ۳۰۵ بنوشته شده و مکرراست نویسنده نسخه را بهمان اندازه ای که یافته بود در ۱۰۸۴ نوشت و در کنار گ ۳۱۶ ب نوشته است که نسخه ای که از روی آن مقابله میشد مقاله دوم تا آخر فصل ۷ مقاله ۸ « فی نسبة المعقولات الیه... و فی تفصیل حال اللذة العقلیه - ص ۵۹۱ » را نداشت. ما نا نسخه نویسنده آشفتهگی داشت و خود هم نمی توانست آنرا دریابد و از روی آن نوشت.

متن در این ترجمه (ک ۳۱۵ ب س ۱-۴) نسبت بنسخه ش ۲۴۳ ک ۵۷۱ الف
(بایان فصل ۳ مقاله ۷) افزوده دارد .

ازدارندگان نسخه محمد کریم سپاهانی در همان شهر میباشد .

(۳۹۰ ک) . کاغذ ترمه سپاهانی . جلد تیماج سرخ ضری رنگ آمیزی شده

اندازه : ۱۴ر۵×۲۶ و ۱۷ر۵×۲۶ س ۲۶

۵

[۱۴۰] تعبیر الرؤیا (عربی)

این رساله در نسخه ها بنام تعبیر الرؤیا (ک ۱۱۰ الف) و تفسیر الرؤیا (ک ۱۱۰ ب) یاد گردید و از ابن سینا دانسته شده و جز نسخه ای است که در مجلس (ج ۲ ش ۷۵۶) و آستانه طوس (ج ۱ ص ۲۵ ش ۶۰) هست و قنوتی در (ش ۱۵۶) بنام « الرؤیا والتعبیر - المنامیه » شناساند این نسخه ها تنها در خوابگزاری است ۱۰ و ۱۱ باب میباشد .

۱- آنچه در آسمان است .

۲- آب و زمین و آنچه در این دو است .

۳- کشت و درخت

۴- آتش و کانه ها . ۱۵

۵- ساختمان و پوشاک و پاکیزگی .

۶- خوردنی و زن گرفتن و دیدن اندامها .

۷- تخت و بازرگانی .

۸- گریه و خنده و بازی .

۹- رهنده و خزنده و دونده و پرنده . ۲۰

۱۰- پوشش و آرایش جنگ .

۱۱- زدن و کشتن و بیماری و مرگ و گور .

و در آن از خواب و چگونگی آن از رهگذر فلسفه و پیش بینی که در خواب میشود و پایه فلسفی آن که با بحثهای روانشناسی عقلی وابسته است هیچ یاد نشده با اینکه در نسخه مجلس هست و همین بخش فلسفی که بده فصل میرسد پیارسی ۲۵

ترجمه شده و در تهران بسال ۱۳۱۶ خ بچاپ رسید .

آغاز : کتاب تفسیر الرؤیا منسوب لابن سینا و هو علی احد عشر بابا الباب الاول
فی العلویات من السما و ما فیها والرد والبرق . ضوء السماء خیر و رزق .
انجام : والخلاص من الحبس خلاص من شدة . والله اعلم بالصواب هذا آخر
هذه الرسالة والحمد لله رب العالمین . ۵

[۱۶۳]

این نسخه شماره ۱۰ دفتری است دارای ده رساله و گفتار : (المویس فی الاحکام
۱۰۴۵ شیخ مفید - صد سخن از علی ع - حدیث - پرسشهای عبدالله بن سلام از علی ع -
تفسیر عسکری ع - داستات تولد علی ع بخط محمد بن عبدالحسین حسینی
۱۰ نجفی در ۲۳ محرم ۱۰۵۶ در سپاهان ۶۳ ب - رساله رجعت - زیارت رضا ع - گفتارهای
گوناگون) و از ک ۱۱۰ ب تا ۱۲۲ ب بخط نسخ با عنوانها و نشانه های شنکرف و در کنار ک
۱۲۲ ب گفتاری است از ابن سینا بتازی که پارسی آت اینست : « زنان تاده سال
باز بچه اند و از ده تا ۱۵ فراخ و سیاه چشم و از ۱۵ تا ۲۰ پیه و گوشت و شیر و از
۲۰ تا ۳۰ مادر پسران و دختران و از ۳۰ تا ۴۰ پیر فرتوت مردنی و از ۴۰ تا ۵۰
۱۵ باید با کردشان کشت و از ۵۰ تا ۶۰ نفرین خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنها باد
(همه دفتر ۱۲۲) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج زرد ضری مقوایی
اندازه : ۱۶×۱۲ و ۱۲×۱۴ س ۱۸

(فارسی)

تعمیر خطاطی

[۱۴۱]

قاضی اسمعیل بن نظام الملک ابرقوهی این دفتر را برای جلال الدین ابوالفوارس
۲۰ شاه شجاع مظفری (۷۶۰ - ۷۸۶) و وزیر او خواجه قوام الدین محمد بسال ۷۶۳
نگاشته و میگوید که آنرا از روی گفتار آگاهان در اینهنر و نگارشهای خوابگزاران
پیرداختم و از آنها اینانرا نام میبرد : « موبدانی مانند هرمز پسر آذرشیب (؟) و
بزرگمهر و انوشیروان و کشمرو جاماسب - از مشرکان و کاهنان تازی و جادوگران
مانند عبدالله بن هلال و مرط بن زید و عباب بن سمر رازی - از آشنایان بهنر فراست
مانند سعید بن سنان و ایاس بن معاویه و جندل بن حکیم و معاویه بن کلثوم و نکله بن
۲۵ نصاب - چند تن از فیلسوفان یونانی » باز میگوید که از سخنان پیامبران و یاران

و پیروان پیامبر اسلام و فقیهان و پارسیان و دانشمندی مانند محمد بن سیرین و ابراهیم بن عبدالله کرمانی و عبدالله بن مسلم بن قتیبه و ابواحمد خلف بن احمد و محمد بن جماد الحبار الرازی و یعقوب کندی و ابو زید بلخی و بختیشوع و اهرن و محمد زکریا و حنین اسحق مترجم و ابو محمد زرب (!؟) طبری (دواسقف) بهره بردم و از تعبیر قادری که حکیم ابوسعید نصر بن یعقوب دینوری در ۳۹۷ برای خزانه ابوالعباس احمد ۵ قادر بالله (۳۸۱ - ۴۲۲) نوشته و در آن از طبقات المعبرین حسن بن حسین الحلال یاد کرده است و نیز از التحمیر فی علم التفسیر فخر رازی و کامل التعمیر شیخ ابوالفضل تفلیسی که برای عزالدین قلعج ارسال پادشاه روم (۵۵۱ - ۵۸۴) نوشته و اصول دانیال و جوامع ابن سیرین و تقسیم امام جعفر صادق ع و دستور کرمانی و ارشاد جابر مغربی و تعبیر ابن اشعث و کنز الریاء ملعونی گرفته‌ام. کتاب در یک مقدمه و ده نکته ۱۰ و بروش التحمیر می‌باشد و در دیباچه از خواب از رهگذر فلسفه و کلام و نیز از استخاره و زجر و فال و از قانون خوابگزاری کاوش میکند سپس بترتیب حروف تهجی تعبیر هر چیز را میگوید و در پایان از ابن شاهزادگان (قطب الدین ابوالحارث سلطان اویس، مظفر الدین سلطان شبلی، ابواللیث معز الدین ابوالقاسم جهانگیر، شمس الدین سلطان زین العابدین) میستاید. ۱۵

آغاز: بسم الله الحمد لله الذی خص خواص الانام بمبشرات الاحلام... چنین گوید... اسمعیل بن نظام الملك ابرقوهی... موجب تحریر تعبیر که مسمی است بتعبیر سلطانی.

انجام: و ثمره شاخ نبوت و سلطنت شمس الدنیا و الدین سلطان زین العابدین

۲۰ اسلح الله احوالهم... برحمتك يا ارحم الراحمين (آمرزیده باد که چون این کتاب بنظر مبارکش... مزین شود... مصنف و کاتب را بدعای خیر یاد فرمایند اللهم اغفر لمصنفه وصاحبه وکاتبه واعف عنهما وارحمهما).

[۱۶۴]

این نسخه بنسخ و عنوانها و آیه‌ها بشکرف و برك ۱ آن از پائین باندازه

۸۳۴ شش سطر بریده شده و کاغذ چسبانده و دوباره نوشتند و در پایت دارد: ۲۵

» تمام شد کتاب تعبیر... فی وقت صلوة العصر فی يوم الرابع عشرین مبارک

جمادی الثانی سنه اثین و تسعمائة کتبه . . . علی بن محمد بن حاجی مقیم ولدان «
ونسخه را در تاریخ ج ۱ سال نهصد و گویا هشت (گ ۴۱۹ الف که بریدگی دارد)
عطاءالله بن علی پیسر خود محمد بخشید از گ ۴۲۰ ب تا ۴۲۲ ب رساله خواص قرآن
است از گفتار امام جعفر صادق ع .

(۴۲ ص) . کاغذ سمرقندی . جلد نیمج زرد کهنه ضریب مقوالی

اندازه : ۲۱×۱۴ و ۱۶×۸ س ۱۷

[۱۴۲] تعریف اراده و قدرت و حیات و حکمت (عربی)

این گفتار از شیخ رئیس دانسته شده و این چهار چیز در آن شناخته می‌گردد .

آغاز : الارادة عبارة عن كون الفاعل عالما بفعله .

انجام : مع القصد الى ايصاله اليه .

[۱۶۵]

این نسخه شماره ۲۴ دفتر در ۱۷۰ ب و نه سطر بخط تعلیق محمد علی و نزدیک
بسال ۱۲۹۹ نوشته شد .

۸۷۱

[۱۴۳] تعلیق فی نسبة الصورة الى المادة (عربی)

در این گفتار روشن می‌گردد که میان ماده و صورت چه پیوندی هست .

آغاز : تعلیق نسبة الصورة الى المادة . . .

انجام : يتصف النفس بجاعليتها مقصورة .

[۱۶۶]

این نسخه شماره ۷ دفتر و گ ۹۲ ب - ۹۳ الف بتعلیق شکسته

۳۷۴

[۱۴۴] ۲۰ تعلیقات (عربی)

فارابی بیشتر سخنان خویش را دربرگها می‌نوشت و کمتر آنها را در دفترها
می‌نگاشت از این روی بیشتر نگارشهای او بساخت مقاله و فصول و تعلیقات میباشد
ابن ابی اصیبعه (ج ۲ ص ۱۳۹) در شمار نگارشهای فارابی از «تعلیق فی الحکمة»
یاد میکند و در نام چندین کتاب فارابی که فهرست داده‌اند کلمه تعلیق دیده میشود
و پیداست که وی آنها را یادداشت مانند می‌نگاشت و بسیاری از نگارشهای فارابی

۲۵

بساخت يك كتاب كاملی نیست و مانا شاگردانش آنها را یکجا گرد کرده نامی بدانها دادند این تعلیقات نیز چنین است و مانند فصوص مسئله‌های گوناگونی را دارا است (ص ۸۹ این فهرست).

[۱۶۷]

- این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط نستعلیق کرکی از گ ۴۵ ب تا ۵۴ الف
 ۲۵۳ میباشد و محمد فاسم گویا اردستانی و شاگرد مجلسی و دارای نگارشهای
 فلسفی در هاشم گ ۵۰ ب حاشیه دارد.

[۱۶۸]

- این نسخه شماره ۳۱ دفتر و بخط شکسته روشن گ ۱۲۶ ب - ۱۳۳ ب
 ۳۳۹ و پایان آن برابر است با س ۶ ص ۲۱ چاپ ۱۳۴۶ دکن و کم دارد و سه
 ۱۰ برک آن سفید گذارده شده.

[۱۴۵] تعلیقات (عربی)

- در فهرست نگارشهای شیخ رئیس از «تعلیق فی المنطق» و «تعلیق علق
 عنه تلمیذه ابو منصور بن زیله» و «تعلیقات ابو الفرج بن ابی سعید یمامی از گفتگوی
 ۱۵ شیخ با او در مجلس درس و پاسخ شیخ بدو یا رسالة الی ابی الفرج الیمامی» و
 «تعلیقات استفادها ابو الفرج الطیب الهمدانی من مجلسه و جوابات ابن سینا له»
 و «مناظرات له فی النفس مع ابی علی النیسابوری» و «مباحثات» که پاسخ پرسشهای
 بهمنیار و کرمانی است و «مسائل ترجمها بالتذاکیر» و «مسائل جرت بینة و بین
 بعض الفضلاء فی فنون العلوم» و «اجوبة لستوالات سأله عنها ابو الحسن (محمد بن
 ۲۰ یوسف) العامری وهی اربع عشر مسئله» یاد گردید^(۱).

و چنین برمیآید که شیخ در بسیاری از مسائل مانند فارابی یادداشت‌هایی
 (تذاکیر) می‌نوشت یا اینکه باشاگردان خود و دانشمندان روزگار مانند نیشابوری
 و عامری (شاگرد ابوزید بلخی) و یمامی و همدانی گفتگو می‌نمود و پاسخ‌هایی که

۱ - نگاه به : ابن ابی اصیبه ج ۲ ص ۱۹ - ۲۰ - بیهقی ص ۱۸۹ - نامه دانشوران

ج ۱ ص ۸۸ فهرست طوس ج ۴ ش ۴۱۵ و ۴۱۶ ص ۵۱ - فهرست پایان سرگذشت (السیرة)
 ۲۵ شیخ ش صبح.

میداد آنها می نوشتند و بنام « تعالیق و تعلیقات » یا « مناظرات » یا « مباحثات » نامیده میشد. و این تعلیقات نیز از همین ها است و آنرا بهمینار مرزبان از نگارش فارابی و گفتار شیخ فراهم آورده و روایت کرد و لوکری بسال ۵۰۳ برای آن فهرست نوشت (نسخه ۳۲۰۴ احمد ۳ و نسخه مورخ ۵۲۱ شماره ۳۹۰، ایاصوفیا - قنواتی ش ۱۸).

شیخ در این کتاب بیشتر از خدا و علت و معلول و شناخت و علم کاوش نمود و در هر بندی که گاهی بسیار کوتاه و گاهی هم دراز است یک مسئله را گنجانده و بسیار شیوا و شیرین نوشته شده است تعلیقات و مباحثات از بهترین کتابهایی است که در آن از مبحث علم کاوش شد.

۱۰ آغاز: تعلیق ان العالم انما یصیر مضافا الى الشیء المعلوم بهیئة تحصل فی ذاته و لیس الحال فی العالمیة کالحال فی التیا من والتیاسر .
انجام: و ذلك المبدء هو التصور البسيط العقلی و هذا هو الملكة المستفادة من و اهاب الصور و یخرج به عقولنا من القوة الى الفعل .

[۱۶۹]

این نسخه بخط تعلیق زیبا و دارای سرلوح و در جدول زرین و درست برابر است
۲۶۱ با نسخه ش ۶۲۱ کتابخانه مدرسه خان مروی تهران و ش ۴۱۶ طوس و نسخه
ش ۳۲۰۴ احمد (ش ۸ قنواتی) و فهرست لوکری را ندارد در مروی نسخه
دیگری هست بشماره ۸۷۵ که آغاز آن (موضوع المنطق هو المعقولات الثانية المستندة
الى المعقولات الاولى من حيث ینوصل بها من معلوم الى مجهول) میباشد و برابر است
۲۰ با ش ۴۱۵ طوس (ج ۴ ص ۵۰-۵۱) و این بند در پایان نسخه ش ۶۲۱ مروی و درگ
۱۶۰ الف نسخه ما دیده میشود.

(۱۸۷ ۴) . کاذب سمرقندی . جلد تیماج سرخ زرکوب

اندازه: ۱۱×۲۰ و ۱۳×۱۶ س ۱۶

[۱۴۶] تعلیقات (عربی)

۲۵ این گفتار نیز بساخت تعلیقات و مباحثات است و از شیخ دانسته شده .
آغاز: بسملة للشیخ الرئيس فی الالهی - الحمد لله رب العالمین . وجود کل موجود

فهو الاول (گویا الاول) لانه فايض عنه. ووجوده هوله. فوجوده مباین لساير الموجودات
انجام : الاول لا يدرك كنهه و حقيقته العقول البشرية وله حقيقة لا اسم لنا عندنا ..

والوحدة مساوية للحقيقة المطلقة. ومن الله التوفيق ولو اهاب العقل بالانهاية (؟)
این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گک ۵۲ ب - ۷۰ الف
۸۷۶ و در شب شنبه ع ۱ سال ۱۳۰۶ نوشته شد.

۵

[۱۷۰]

(فارسی)

تعلیقات

[۱۴۷]

قوام الدین رازی، در این جا چند مسئله از امور عام را بعنوان تعلیق یاد میکند
و از آن کاوش می نماید و کاهی بکوتاهی میبرد.

آغاز : در تفسیر قول حکیم الممكن فی حد ذاته لیس ولد عن علته ایس یعنی ۱۰
ممکن را بجهتی که ممکن است چیز نیست و وجود ندارد.

انجام : دانسته شد کیفیت عام عقل بموجودات و احساس عقل موجودات را
بعون الله... اتبع الهدی.

[۱۷۱]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف (گک ۶۴ ۱۵
۳۷۴ ب - ۹۲ الف ۹×۱۴ س ۱۶) و در پایان دارد : « هذه تعلیقات لاستادنا
ومولانا ومقتدانا قوام الملة والدين طاب الله ثراه وجعل الجنة مثواه » و پیداست
که نسخه بخط شاگرد او است (ص ۲۷ این فهرست).

[۱۷۲]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق درویش بن علی بن حاجی میرزا ۲۰
۱۰۳۰ که برای حاج شریف بسال ۱۰۹۲ نوشته و در آستان شاهزادگان گرامی
« باوره » مقابله این نسخه آغاز و در روستای « فردو » با ملا محمد علی
در بالاخانه محمد ظهیر در ۲۰ شعبان ۱۰۹۳ پایان رسید و سزاوار دانسته شد که این
گفتار (قوام الحکمه) نامیده شود - گک ۳۹ ب - ۶۳ ب - نسخه ای از این تعلیقات
در آستانه طوس (ج ۴ ش ۴۱۷ ص ۵۱) هست و از ملا رجعی تبریزی متخلص بواحد ۲۵
در شعر و هدم عباس دوم صفوی (۱۰۵۲-۱۰۷۷) و مرده در ۱۰۶۵ یا ۱۰۸۰ دانسته شد

[۱۴۸] تعلیقات اثولوجیا (عربی)

قاضی سعید قمی (۱۰۴۹ - ۱۱۰۳) برائولوجیا (نئولوجیا) گزیده انشاد پلوتینوس شرحی نوشته و گزارش او که بروش عرفان شیعی است تا بیابان میمر چهارم میرسد . قمی در آغاز آن ارسطورا پیامبر دانست ^(۱) و گفت که این کتاب را از راه رسمی نتوان دریافت چه رمزهای آن از منبع نبوت و ولایت گرفته شده و باید ریاضت کشید و بخاندان پیامبر نزدیک شد تا آنرا دریافت میگوید اصول آن از پیامبران و اصحاب رصد روحانی گرفته شده است و میگویند که سید داماد میگفت من اثولوجیا را هفتاد بار خواندم تا دریافتم . باز میگوید که افلاطون میگفت :
 هزاره مسئله برایم روشن شد که برهانی بر آن نیست و از روی کشف است .
 قمی پس از دیباچه پاره هائی از اثولوجیا را میآورد و از آن گفتگو میکند
 و گاهی نظم و نثر پارسی میآورد در گ ۱۷۲ ب س ۹ هاشم از صدرای شیرازی بنام « الاستاد صدر المتالین » یاد نمود .

آغاز : هو ملتقطات - نحمدك يا مغيث النفوس و نشكرك يا مبدع العقول و خالق المحسوس ... فيقول محمد المدعو بسعيد هذه تعلیقات علی رسالة معلم الحكمة ارسطاطليس . ۱۵

۱ - علی بن طائوس (۵۸۹ - ۶۶۴) در فرج المهموم فی تاریخ علماء النجوم (چاپ نجف ۱۳۶۸ ص ۱۵۱) از ریحان المجالس و تحفة الموائس احمد رنجی که در روزگار سید مرتضی میزیست از ابوالحسن الهیثم میآورد که هوشمندان مانند هرمس مثلث بحکمت (ستاره شناس و پزشک و کیمیا گر) یا ادریس و ابرخس و بطلمیوس و بیشتر فیلسوفان دیگر پیامبر بوده اند و مردم روی اینکه دانشمندانی دیگر نیز بهمین نامهای یونانی خوانده میشدند و از پیکان نبوده اند درباره اینها با شتاب رفته اند شیخ بهائی در حدیقه هلالیه و لاهیجی در محبوب القلوب ص ۱۴ همین را از ابن طائوس آورده اند در صناعیه میرفندرسکی (چاپ هند همراه اخلاق ناصری سال ۱۲۶۷ ص ۱۰ و تهران سال ۱۳۱۷ خ ص ۱۸) خبری که ساخته اند دیده میشود و سپهر در ج ۱ نسخ التواریخ در سرگذشت ارسطو همین خبر را آورد و ابی آلوسی در بلوغ الارب ج ۲ ص ۲۷۸ نوشته است که این خبر درباره خالد بن سنان آمده است بعبارت (ذاك بنی اضاعه قومه) این خبر در کتاب قمی چنین است : قال النبی فی شان ارسطو انه كان نبیاً قد جهله قومه لوادركنی لاستفاد منی » درس ۱۴ و ۱۰۷ محبوب القلوب نیز همین سخنان دیده میشود . در برابر مجلسی در ج ۵ بحار ص ۱۶۹ ، ایران ۱۳۰۳) از گفته امام رازی ارسطورا از بد کیشان میشمارد .

انجام : المراد ان الكل في الكل والنفس المحيط بالمعقولات مركز محيط ليس فيها اختلاف فعل ومراتب ذوقوى . الى هناتم الميم الرابع . . . (خوانده نشد) (الى هنا . . . المصنف ره) پیداست که قمی بیش از این ننوشته است .

[۱۷۳]

- ۱۰۳۰ این نسخه بخط شکسته ریز و بی نقطه و مورب و درهامش دفتر و در شوال ۱۱۷۷ در کربلا نوشته شده گ ۱۵۹ ب - ۲۷۴ ب

[۱۴۹] تفسیر حی بن یقظان (عربی)

- دانشمند ابو منصور حسین بن طاهر بن زیلای سپاهانی مجوسی از شناختگان شاگردان شیخ رئیس و همدام او که در جوانی بسال ۴۴۰ در گذشت و در ریاضی و موسیقی توانا بوده گزارشی بر « حی بن یقظان » استاد نوشت (بیہقی ص ۳۰ - ۹۲) ۱۰ و رمزهای آنرا بگشود . وی سخنان او را بید بید در گزارش خویش میآورد و روشن میسازد .

آغاز : مختصر فی تفسیر معانی رسالۃ « حی بن یقظان » من تعلیق ابن زیله صاحب شرح الشفا . قوله : « انه قد يتسرت لی حین مقامی ببلادی برزه برفقائی - بلاده بدنہ و اعضائہ التی ہی محال قواہ . . . ورفقائہ قواہ التی فی البدن » . ۱۵

انجام : فی الوجود الممكن من العجز و نقصان القوة التی يستطيع ذلك العقل . تمت الرموز و ایضاً و لله المنة هذا آخر ما علق علیه من تفسیر الشیخ ابی منصور بن زیلة رسالۃ حی بن یقظان للشیخ رئیس ابی علی سینا .

[۱۷۴]

- ۱۰۷۴ این نسخه شماره ۱۷ دفتر و بخط تعلیق گ ۲۲۷ الف - ۲۳۲ الف . در پایان دارد « فی شهر شوال ختم بالخیر والاقبال »

[۱۵۰] تقویم الايمان (عربی)

- نگارش میرداهاد و در چند رصد که در آن از هستی و آفرینندگی و پاکی خدا و ازدانائی گفتگو نموده در برهان تطبیق شك میکند (ش ۲۷۹/۲ گ ۸۶ ب) و از ماطاطا فوسیقا و اثولوجیا (۱۱۸ الف) و ایماضات و تشریقات یا صحیفه ملکوتیه (۱۳۳) ۲۵ ب) و صحف حکمیه خود (۱۲۲ ب) و تقدیسات (۱۳۷ ب) یاد میکند .

آغاز : بسمله والاستيفاق من العزيز العليم والثقة بالعلی العظیم تقدست یا من
الانوار ظلالک وتمجدت یا من الذوات افعالک ... محمد باقر الداماد ... يقول معاشر
رواد الحق انی قد اقيمت اليکم کتاباً من کتب الدين .

[۱۷۵]

این نسخه از برك ۶۵ ب تا برك ۱۴۰ الف و شماره دوم این دفتر است و شماره
نخستین آن الصراط المستقیم میباشد و بخط نسخ و چند صفحه بتعلیق و شکسته
و بی نقطه و حاشیه دارد که به (منه دام ظلّه العالی) پایان میابد و در انجام نسخه
مهر (محمد باقر داماد) دیده میشود پس این شماره در روزگار او نوشته شده و از آن
او بوده است و کتاب در این نسخه بیایان نمیرسد انجام آن چنین است :

« انما قال فی کتبه الشفا والنجاه والمباحثات والتعلیقات و غیرها ... البسيط الذی
عرفته فی کتاب النفس ... علی المعنی الذی مضی فی کتاب النفس فهو لذلك یعقل الاشیاء
دفعه واحده من غیر ان ینا کر » جای عنوانها در انجام آن سفید گذارده شده و پیدا نیست
که تا رصد چندم را دارد .

(۱۴۰ برك) کاغذ سپاهانی - جلد مقوای ته میشن

اندازه : ۴۰×۱۴ و ۱۶×۷ س ۱۸ تا ۲۰

۱۵

[۱۷۶]

این نسخه از برك ۱ ب تا برك ۳ الف این دفتر و شماره یکم آن است و شماره
دوم آن معلقات بر تقویم الایمان میباشد انجام آن چنین است : « المرصد الاول
وفیه تقویم ان فی الوجود من هو القیوم ... ومبداء سلسلة الوجود » برابر با گ
۱۴۰ الف س ۱۲ شماره ۲۷۹ و این نسخه دو صفحه بیش نیست و خطبه و مقدمه و دو سطر
از مرصد یکم را دارد و در برك ۲ حاشیه ای از خود داماد نوشته شده که به (منه قدس
سره) پایان میابد .

نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف است

(۱۵۵ برك) -- کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سبز ساده مقوای تازه

اندازه : ۲۵×۱۶ و ۱۵×۹ س ۱۷

۲۵

(فارسی)

تفسیر قنانه ایلخانی

[۱۵۱]

این دفتر در اخواجه طوسی برای هولاکو (۶۵۴-۶۶۳) در شناختن سنکهای بهادر
و کانهها و فلزها نگاشته و ۴ بخش است (جسمهای ساده - گوهرها و سنکها و پیدایش

آنها - پیدایش و سود و زیان هفت فلز - بوهای خوش و مانند آنها) .

آغاز : الحمد لله فاطر الصنایع و مبدع البدایع ... چنین گوید ... محمد بن محمد بن الحسن الطوسی .

انجام : و همه با وی پیامیزند و بآن اعتبار آنرا مثلث گویند ... والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب والحمد لله رب العالمین .

[۱۷۷]

این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف و بتاریخ ۲۳ رمضان ۱۰۶۷ ۸۱۵ میباشد و کم دارد و از مقاله یکم چنین آغاز میشود : « که خیر عالم کون و فسادند و آن خاک است و آب و هوا و آتش ... در منفعت طبیعت چهار عنصر بحکم فائده علت غایت انسانی که صورت ایشان قابل تبدل باشد » این دفتر در ذریعه (ج ۴ ش ۳۰۴۶ ص ۴۵۸) شناسانده شده و نسخه ای از آن در مجلس (ج ۲ ش ۷۰۶ ص ۴۴۷) هست . مهر محمد هاشم در پایان نسخه ما دیده میشود و دوبرگ اول آن ف و صالی شده است .

(۳۷۹) - کاغذ سپاهانی . جلد تازه شده

الذازه : ۱۳×۲۴ و ۱۹۰×۷۵ س ۱۴

[۱۵۲] التلویحات فی شرح التلویحات (عربی)

تلویحات از شیخ شهید اشراقی (۵۴۹-۵۸۷) رهبر اشراقیان است که نوشته های بسیاری از خود با اینکه بیش از ۳۸ سال در این جهان نزیسته بیادگار گذارد و از آنهاست همین تلویحات که بخش الهی آن در استانبول بسال ۱۹۴۵ بالهیات مقاومت و مشارع و مطارحات همو بچاپ رسید . کتابی است بسیار دقیق و شیوا و شامل منطق و طبیعی و الهی میباشد و پیش از مشارع و مطارحات و مقاومت نوشته شده و چنانکه خود شیخ در دیباچه مشارع و مطارحات (ص ۱۹۴ چاپی) میگوید باید پیش از آن خوانده شود و آن یکی هم پیش از حکمت الاشراق که در پایان روز سه شنبه ۲۹ ج ۲ سال ۵۸۲ نوشته شده است . مشارع و مطارحات هم در نزدیک بسی سالگی او (نزدیک ۵۷۹) بنگارش در آمد .

تلویحات دو گزارش دارد یکی از شمس الدین محمد بن محمود شهرزوری

نگارنده نزهة الارواح و رسائل الشجرة الالهيه والاسرار الربانية در روز شنبه ۲۳ ذی حجه ۱۱۸۰ که تا تاریخ ۶۸۷ نیز زنده بود. شرح شهر زوری در نسخه تاریخ ۱۱۱۸ نور عثمانیه «التنقيحات فی شرح التلویحات» نام دارد و همه متن در آن نمیآید. دیگر از عزالدوله سعدبن منصور بن کمونه اسرائیلی (زنده در ۶۶۷ - ۷۰۶) که در آغاز سال ۶۶۷ آنرا بدرخواست گروهی پرداخت و در دیباچه میگوید که من ندیده‌ام کسی تلویحات را شرح کرده باشد (۱).

ابن کمونه در شرح خود نامی بدان نداده ولی نویسنده الذریعه بدان نام التنقيحات داده است.

شرح او نه چنانکه در کشف الظنون نوشته شده آمیخته با متن نیست و همه متن را بندبند میآورد و آنگاه شرح میدهد و باشتابزدگی آن را نوشت و نتوانست دوباره بدان برگردد و پاکیزه‌اش سازد و تنها کاری که کرد این است که سخنان سهروردی را روشن ساخت و با بهره بردن از نوشته‌های او از روش وی دور نکشت.

آغاز منطق: بسمله وبه نستعين بعد حمد الله تعالى على الآثمة المتواتره والرغبة اليه ان يوفق للهداية. ۱۵

انجام آن: فهذا ما حضرني من شرح المنطق... فأسألك اللهم ان تهديني السبيل.... هذا آخر شرح المنطق من الكلام على التلويحات والحمد لله رب العالمين آغاز طبعی: بسمله... قال نستعين بالله واهب العقل عز سلطانه... اقول انما

۱ - در ذریعه (ج ۴ ص ۶۷) از نسخه‌ای از شرح طبعی همین کتاب بخط ابن کمونه که در گنجینه غروی نجف هست یاد میشود. در تذکرة النوادر ص ۱۴۴ میگوید که نسخه آصفیه در ۷۳۶ مقابل گردید و نسخه دیگری بشماره ۸۸۰ در کویپولی هست و نوشته است که ابن کمونه در ۶۹۰ در گذشت ولی عبارتی که از دیباچه آن میآورد در نسخه ما نیست و نسخه سرای احمد مورخ روز یکشنبه ۱۶ ج ۲ سال ۶۸۷ بیست سال پس از نگارش ابن کمونه و بگسده پس از مرگ سهروردی میباشد و از آن قطب شیرازی بود و او آنرا در ۶۹۲ بیک شاهزاده‌ای بخشید در طوس نسخه کاملی از این شرح بتاریخ ۷۰۵ دست و در دیباچه از وی بمانند زنده یاد میشود و چندین نسخه ناقص دیگر (ج ۴ ش ۷۷۴ تا ۷۷۷) نیز نگاه به: حکمه الاشراف چاپ تهران ص ۵۶۱ - تلویحات چاپ کربن ص ۱۲۱ و ۵۰۵ و دیباچه فرانسوی. او ص ۶۴ و ۶۵ و ۶۸ - ۷۱.

قدم الکلام فی هذا العلم علی الکلام فی الالهی .

انجام آن : و هذا ما آخر سمح به الخاطر من شرح العلم الطبیعی من کتاب التلویحات . . . تم الجزء الثاني ولواهب العقل الحمد والمنة .

آغار الهی : بسمله قال المنصف رحمه الله تبارکت ربناخالق النور ومبدء الوجود اقول انما قدم علی هذا العلم ذکر تقاسیم العلوم .

انجام آن : وهذا آخر شرح التلویحات . . . وقع الفراغ . . . فی اوائل سبع و ستین وستمائة هجرية .

[۱۷۸]

این نسخه دارای بخش منطق و طبعی شرح ابن کمونه است و یک صفحه از

۲۷۳ الهی آراهم دارد و بخط نسخ بسیار پاکیزه نوشته شده و بی نقطه است و در پشت
برک ۱ نوشته است : ملکه الراجی ... محمد بن محمد بن برکات فی سنة ۹۶۱
(۲۱۴ برک) منطق از برک ۱ ب تا برک ۱۱۴ الف و طبعی از برک ۱۱۵ ب تا برک
۲۱۴ الف الهی در ۲۱۴ ب . کاغذ ترمه سمرقندی جلد تیماج زرد ساده مقوای
اندازه : ۲۴×۱۶ و ۲۴×۲۰ س ۲۲

[۱۵۳] قی حیدر (عربی) ۱۵

دانشمند محمد سراب تنکابنی (زنده در ۱۰۸۸-۱۱۱۵) در این دفتر از صدرای

شیرازی در حاشیه بر الهیات شفا و از شمسای گیلانی در ردی که بر شبهه ابن کمونه
کرده اند خرده میگیرد و از گوهر مراد لاهیجی نیز آورده رد میکند وی آنرا
در ذی حجة ۱۱۰۳ پایان رساند .

۲۰ آغاز : بسمله الحمد لله رب العالمین .. اما بعد فقد قال الفاضل المحقق مولانا
صدرالدین محمد الشیرازی فی حاشيته علی الهیات الشفا و العالم الربانی مولانا
شمس الدین محمد الجیلانی فی بعض رسائله .

انجام : فی دفع شبهة مشهورة و تقوية دلائل فی الكتب مذكورة قد فرغ
من تحريره فی اواخر شهر ذی الحجة الحرام من شهر سنة ۱۱۰۳ ثلث ومائة والف
مؤلفه . . . محمد بن عبد الفتاح التنکابنی غفر الله ذنوبهما و ستر عیوبهما .

[۱۷۹]

این نسخه شماره ۴ دفتری است دارای ۹ رساله و بخط تعلیق محمد بن حبیب

۸۸۸ تاریخ پنجشنبه نزدیک بیایان محرم ۱۱۰۴ می باشد گ ۹۰ ب ۹۳ الف و شماره ۳
رساله فصول از آن همین تنکابنی است بتاریخ شعبان ۱۰۹۸ بخط تعلیق محمد

جعفر از دوستان او در آدینه ۲۲ رمضان ۱۱۰۱ و شماره ۷ رساله رؤیت هلال رمضان پیش از زوال که موجب انظار است یا نه از همو بتاریخ ۲۶ محرم ۱۱۰۶ وی در ۷ رمضان ۱۱۰۹ بران بندهایی افزود و محمد بن حبیب گیلانی نوشتن نسخه را در بامداد آدینه صفر ۱۱۰۶ در چهار باغ قهوه‌ئی برابر شبکه آغاز و در مدرسه مرحوم ملا عبدالله شامگاه همان روز پایان رساند و در دوشنبه ۱۳ صفر در زمان (دهی در سپاهان) آنرا مقابل نمود و در ۹ صفر ۱۱۰۹ افزوده‌ها را بدان پیوست. شماره ۸ و ۹ حجیت اجماع و اخبار بتاریخ رمضان ۱۱۱۵ از همو و رساله نماز آدینه او است که بهمان خط و ناقص است (ص ۵۶ همین فهرست).

(عربی)

قو حیدر

[۱۵۴]

۱۰ این گفتار از امام جعفر صادق ع (۸۳-۱۴۸) دانسته شده که در چهار نیمه روز برای ابی عبدالله یا ابی محمد مفضل بن عمر جعفری کوفی (۱) فرموده و او نوشت برخی

- ۱ - شیخ طوسی در فهرست (نجف ص ۱۳۵۶) از «وصیت» و «کتاب» او یاد کرد و در رجال (ش ۹۷۹ گ ۵۶) او را از یاران صادق ع برشمرد و در غیبه او را ثقة دانست و مفید در ارشاد (ایران ۱۳۱۷ ص ۲۶۴ نیز ترجمه آن از محمد مسیح کاشانی بنام تحفه سلیمانیه ایران ۱۳۰۳ ص ۶-۴۳۵) از شناختگان و نزدیکان صادق ع و از فقیهان نیک که نص بر امامت کاظم ع را روایت کرده‌اند بشمار آورد ولی علامه در رجال (تهران ۱۳۱۱ ص ۱۲۶) او را در بخش ضعیفان یاد کرده و گفت «فاسد المذهب مضطرب الروایة لا یعبأ به منہات مرتفع القول خطابی و قد زید علیہ شیء کثیر و حمل الغلاة فی حدیثه حملا عظیما ولا یجوز ان یکتب حدیثه» و کتابی از او یاد نکرد. ابن شهر آشوب در معالم العلماء (تهران ۱۳۵۳ ص ۱۱۰) از «وصیت» و «کتاب» و «اهلیجة» که صادق ع در توحید برای او فرمود یاد نمود. علی بن طاووس در کشف المحجۃ لثمرۃ المہجۃ (نجف ۱۳۷۰ ص ۹) از کتاب او در نشانه‌های آفرینش که امام بدو گفته و از اهلیجة یاد کرد و در امان الاخطار (ش ۱۰۱۸ گ ۵۶ الف) گفت که اهلیجة (گفتگوی صادق ع با دانشمندی هندی) و توحید مفضل و مصباح الشریعہ و مفتاح الحقیقہ را باید در سفرها همراه داشت. نجاشی و کشی و ابن الفضاری مفضل را غالی و خطابی و ضعیف و فاسد المذهب و مضطرب الروایة دانستند و نجاشی کتابهای او را فهرست داد و گفت بدانها نتوان گرائید و از چند کتابی که نام میبرد: (کتاب الفکر - بدء الخلق والحث علی الاعتبار - وصیت) شاید یکی از اینها همین توحید باشد ابن النضاری میگوید که غالبان حدیثهای او را روایت میکردند. مجلسی در ج ۲ بحار ص ۱۷ تا ۶۲ توحید و اهلیجة که امام صادق ع بدرخواست مفضل در درملحدان زمان نگاشته است آورد و بند ببند گزارش کرد و گفت که ایندو اگرچه مرسل هستند ولی شهرت آندورا از مفضل میداند و ابن طاووس و دیگران بدان گواهند. ضعف محمد بن سنان و مفضل را هم نمی‌پذیریم آنهم متن ایندو بر درستی آنها گواهی میدهد گذشته از اینها در ایندو گفتار برهانی است که با ورداشتن آنها بدرستی خبر بستگی ندارد (بحار ج ۲ ص ۱۸)
- نیز نگاه به: ذریعہ ج ۲ ص ۴۸۴ ج ۳ ص ۳۱۰ ج ۴ ص ۹۱-۴۸۲ - رجال مامقانی ج ۳ ش ۱۲۰۸۴ ص ۴۲-۲۳۸.

- آنرا «کنز الحقایق والمعارف» نامیدند و در پایان بخش یکم «کتاب الادلة علی الخلق والتدبیر و الرد علی القائلین بالاهمال و منکری العمد» خوانده شده (ص ۳۴) داستان آن چنین است: مفضل بگفته محمد بن سنان شامگاهی در آرامگاه پیامبر میان قبر و منبر نشسته بود و در باره بزرگواریهای او میاندیشید ابن ابی العوجاء (۱) با یاران خویش در رسید اینان نیز در باره برتری و پیشرفت پیامبر گفتگو میکردند یارش ۵ گفت اوفیلسوفی بود که خود را از گرانمایگان خواند و خردمندان و سخنوران از او پذیرفتید و دین او در همه جا روا گردید ابن ابی العوجاء گفت من در ریشه دین و خدای جهان سخن دارم تا چه رسد پیامبر مفضل این را که بشنید با او پر خاش کرده بیدینش خواند وی گفت اگر متکلمی با تو سخن خواهیم گفت و اگر از شاگردان صادقی ع او هردی است بر دبار است و دشنام نمبگویند و بنرمی سخن میراند تا بر ما چیره گردد. ۱۰ مفضل اندیشناک از مسجد بنزد امام رفت و سرگذشت بگفت امام این گفتار را برای او گفته و او بنوشت. در آغاز جهان را شناساند و در بخش یکم آن که کالبد شناسی است از متکلمان و فیلسوفان ناتوان یاد شده و از سخنان آنها خرده گیری گشت در دومی و سومی از جانوران و گیاهان و کائنات جو و ستارگان سخن بمیان آمد و از معطلان یاد گردید در چهارمی از بخت و اتفاق و از خرد و گفتار فیلسوفان و مهندسان ۱۵ در باره آفتاب سخن رانده شده و از اصحاب طبایع و معطلان و مانی و مانویان یاد

-
- ۱ - عبدالکریم بن ابی العوجاء ربیب حماد بن سلمه و دائی معن بن زائمه بود و از شاگردان حسن بصری (۲۲ - ۱۱۰) که از او برگشت. از زندیقان و مانویان بشمار میآمد و بتناسخ میگرایید گویند که رفض را دوست میداشت و مردم ساده را با اصل تعدیل و تجویر بدو گانه پرستی میخواند و از روش مانی میستود او را قدری نیز پنداشتند با ابن مقفع و ابن طلوت و ابن الاعمی و زندیقان دیگر یار بود و با صادق ع گفتگوها نمود سخنانی از خود ساخته و بیامبر بست و چهار هزار حدیث بساخت و شیعیان را از دیدن ماه باز گرداند و حسابی برای هلال رمضان درست کرد و بصادق ع بست. ابو جعفر محمد بن سلیمان هاشمی م ۱۷۳ پسر عم و فرمانداری منصور (۱۳۶ - ۱۵۸) در بصره همینکه داستان ابن حساب را بشنید دستور داد که در کوفه او را بسال ۱۶۰ کشته و بدار آویختند - نگاه به: امالی مرتضی ۲۵ مصر ۱۳۲۵ ج ۱ ص ۹۵ - الهند بیرونی ص ۱۳۱ - الفرق بغدادی مصر ۱۳۶۷ ص ۱۶۳ - التبصیر اسفرائیتی ص ۸۱ - من تاریخ الالحاد فی الاسلام ص ۳۶ - ۳۷ - ۳۹ ۶۸-۶۹ الکنی و الالقب و هدیة الاحباب قمی در همین کلمه.

گردید و گفته شد که یونانیان جهان را «قوسموس - آرایش» مینامند و از چهار گونه شناخت (۱) (ص ۹۲) و از خرده گیری که ارسطو از بخت و اتفاق کرده است (۲) (ص ۹۳) یاد شد.

امام در پایان بخش چهارم نوید میدهد که سخنانی درباره آسمان و زمین و شکفتیهای آفرینش و فرشتگان برای او بگوید این راهم که مانند خود توحید در دسترس نبوده اخیراً میرزا ابوالقاسم ذهبی شیرازی جسته و همه را در تباشیر الحکمه فارسی خود (ایران ۱۳۱۹) آورده و گفت گرچه همه اینها با سندهای معتبر بمن رسید ولی می نماید که از امام باشد (ذریعه).

[۱۸۰]

این نسخه شماره ۴۴ دفتر است و بخط تعلیق خوش و مورب گ ۲۱۶ الف - ۱۰۴۶ ب ۲۴۲. توحید در ایران و بغداد بچاپ رسید و مجلسی دوم آنرا پیاری کرد (چاپ ایران ۱۲۸۷) و محمد صالح بن محمد باقر قزوینی روغنی در ۱۰۸۰ و شیخ فخرالدین ترکستانی و ارودی قم نشین که شیعه گشت در ۱۰۶۵ آنرا ترجمه کردند و همین ترکستانی باز آنرا برای حاج نظرعلی پیاری شرح کرد و باقر بن اسماعیل واعظ کجوری تهرانی (م طوس ۱۳۱۳) آنرا شرح نمود و اسماعیل بن حسین تبریزی بنظم در آورد نیز در $\frac{۱۳۶۹}{۱۹۴۹}$ در نجف با اهللیجه بچاپ رسید.

۱۵

[۱۵۵]

ثئولوگیا

(عربی)

ثئولوگیا (ثئولوگیا) گزیده ایست از انثاد (تاسوعات) شیخ یونانی پلوتینوس فیلسوف عارف نوپلاتونی (۲۰۵-۲۷۰ م) که فرفورپوس صوری (۲۳۳-۳۲۲ م) آنرا فراهم آورد این گزیده با دیباچه ای در سده ششم بنگارش در آمده و ابن ناعمه حمصی نزدیک بسال ۲۲۶ (۸۴۰ م) آنرا از یونانی یاسریانی بتازی در آورد و کندی (۱۸۸-۲۵۸) برای مستعین (۲۴۸-۲۵۲) پسر معتصم (۲۱۸-۲۲۷) اصلاح نمود فهرست دیباچه آن نزدیک بهمان فهرستی است که فرفورپوس در (زندگی پلوتینوس) برای انثاد نوشت ترجمه لاتینی از این گزیده هست که از ترجمه تازی

۲۵

- دیگری فراهم آمده یا گزیده است از همین ترجمه. گر چه کندی در (کمیه کتب ارسطو) از ثولوجیا یاد نکرد مگر اینکه فارابی در (جمع) و اخوان صفا در (دفتر ۳ بخش ریاضی چاپ مصر ج ۱ ص ۹۲) و شیخ رئیس در نامه بکیا (ارسطو عند العرب ص ۱۲۱) که از شرح خود بر آن یاد میکنند و سید داماد در قبسات و صدرای شیرازی از آن بهره برده از آن ارسطویش دانستند جز اینکه ابن سینا در آن نامه میگوید (علی مافی ائولوجیامن المظعن) قاضی سعید قمی بر آن تعلیق نوشته (ش ۱۵/۱۰۳۰) و تقی الدین فارسی آنرا تحریر و فاضل عیقلی شرح کرد (ذریعه ج ۱ ص ۱۲۰). باری این دفتر را فیلسوفان خاوری از ارسطو میدانستند. دیترسی این کتاب را بنام ائولوجیا بسال ۱۸۸۲ و ترجمه آلمانی آنرا در ۱۸۸۳ در لایبتسیک بچاپ رساند و در کنار ۱۰ قبسات داماد در ایران بسال ۱۳۱۴ نیز چاپ شد.

- برهیه در فلسفه سده های میانی (ص ۷-۸۳) ائولوجیا و تاسوعات را باهم سنجدیده و در ترجمه خویش از انشاد (ج ۴ ص ۲۱۸ حاشیه ش ۱) میگوید که من در اینجا متن یونانی انشاد را از روی ترجمه آلمانی ائولوجیا درست کرده ام. ماسینیون در (متون ص ۱۷۶) نیز بند ۱ بخش ۸ انشاد ۴ (ص ۲۱۶ ج ۴ برهیه) را با میمر ۱ آن (ص ۱۷۱ چاپ تهران) و بند ۵ بخش ۸ انشاد ۵ را با میمر ۱۰ سنجدید و چنانکه خود سنجدیده ام آغاز سخن پس از فهرست در میمر ۱ ائولوجیا (ص ۱۶۸ س ۱۵) برابر است با بند ۱۳ بخش ۷ دفتر ۴ انشاد (ج ۴ ص ۲۰۹ ترجمه برهیه) و بهمین گونه میتوان دو متن را باهم سنجدید تا پایان ائولوجیا که برابر است با نیمه بند ۷ بخش ۸ دفتر ۵ انشاد (ج ۵ ص ۱۴۳ س ۲۶ برهیه) (۱).

۲۰

- ۱- نگاه به : فرهنگ دهخدا در ائولوجیا - ترجمه فرانسوی انشاد از برهیه و Philososophie du moyen age از هو ص ۸۶ حاشیه ۱ ص ۷-۸۳- ملل و نحل شهرستانی (ص ۷-۷۲ و ۸۸-۹۳ ج ۳) و ترجمه آن ص ۴۷ و ۴۶۷ - قطعی ص ۷۰-۱۶۹ - ابن ندیم ص ۳۵۴- شهرزوری (ش ۸۵۶ گ ۷۷ ب) - محبوب القلوب ص ۱۵۱-۹۰-۱۲۷ - خریف الفکر الیونانی بدوی ص ۱۶۸ - تاریخ فلسفه برهیه بفرانسه ج ۱ ص ۹۹ و ۴۷۱ و تاریخ فلسفه آلبر ریو بفرانسه ج ۱ ص ۵۲۱ و ۵۴۱- دائره المعارف اسلامی (ائولوجیا) منجم المطبوعات. میمر و اژه ای است سریانی برابر با پند و سوگند و کتاب الیامر جالینوس و امپد کلس و میمر نبود و رابی قره یاد شده است. سید داماد در حاشیه قبسات ص ۹ میگوید که آنرا نازی بسازد!

۲۵

- این نسخه شماره یکم دفتری است دارای ۱۳ رساله و گفتار که ششم آن خبر «سئل امیرالمؤمنین عن العالم العلوی...» در گ ۵۶ ب می باشد و گفته اند از علی ع پرسیده شد جهان برین چیست و او در پاسخ فرموده است : « صور عاریة عن المواد عالیة عن القوة والاستعداد تجلی لها فاشرقت وطال المعافلات فالقی فی هویتهامثاله فاطهر عنها امثاله » و خلق الانسان ذا نفس ناطقة ان زکاه بالعلم والعمل فقد شابه جواهر اوائل العلل و اذا تعدل مزاجه و عدم الاضداد شاکل بها السبع الشداد » این پاسخ دوبند از گفتار شیخ رئیس است که در ستایش و نیایش خداوند ساخته و دانشمند عمر بن ابراهیم خیام نیشابوری (۴۵۵ - ۵۱۵) آنرا بدرخواست گروهی از یاران خویش در سپاهان بسال ۴۷۲ پیارسی در آورد . گویا این دوبند را بهم پیوسته و پاسخ علی ع بچنان پرسشی دانسته اند . از ریخت و ساخت آن هم پیدا است که چنین گفتاری از سده نخستین اسلام نیست و اینگونه خبرها چند تائی در کتابها دیده میشود که بسبب سخنان صوفیان و باطنیان و فیلسوفان نزدیکتر میباشد و از آنهاست خبر کمیل درباره چهار گونه نفس که مجلسی در آسمان و جهان بحار (ج ۱۴ ص ۴۱۱) آورده و از یاوه های صوفیان دانست نه فرموده امام . پس از این خبر « اذا تم العقل نقص الکلام » و گفتار فارابی درباره تعقل خداوند و خبر کمیل درباره نفس (۵۶ ب - ۵۷ الف) . و ۱۳ آن دوبند است در نجوم نخستین در احکام و اسرار حالات ستارگان و دومی در شناختن اوج سال ۶۷۳ تازی (۶۴۴ باری) که گفته های بطلمیوس و اصحاب الممتحن و ابن یونس در زیح حا کمی درباره اوقات با قیاس بدرجه در آن آمده است (۱۴۰ ب - ۱۴۱ الف) .
- همه این رساله ها و گفتارها بخط تعلیق است و اثولوجیا از برک ۱ ب تا برک ۵۲ الف در تاریخ ۱۰۸۰ نوشته شده است .

(همه این دفتر ۱۴۴ برک) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج مشکی

اندازه : ۱۲×۱۹ و ۸×۱۴ س ۲۴

[۱۵۶] جام جهان نما (فارسی)

- از غیاث الدین منصور دشتکی در اینکه مردمی چیست و در خوشبختی دوج جهانی و پاکیزه ساختن خوی و رفتار . دشتکی در دیباچه از دوانی بیدی یاد میکند و این بخش که رساله یکم وجه سوم جام جهان نمای او است در دوم مجله میباشد نخستین دارای ۴ تجلیه و دوم ۳ تجلیه .

آغاز : بسمله ...

حمد بیحد ز ازل تا بابد

احدی را که جز او نیست احد

منشی هر حرف که از هبده انشا بواسطه قلم اعلا بر سر لوح هستی آمده رقیم
اسمی است از اسماء حسنی او ... باعث ... غیاث مشهور بمنصور بر تحریر این
سطور .

انجام : و ارباب براعت این صنعت ... عبارات تعبیر نمایند و در معانی آنرا
خارج کلام ... خوانند و در بدایع آنرا ... اعاده نامند .

[۱۸۲]

این نسخه شماره ۲ دفتر بخط شکسته تعلیق بتاریخ ۱۰۴۳ در تبریز ک ۲ ۱۰
ب - ۲۴ الف . ۱۰۴۶

[۱۵۷] جامع الافکار و ناقد الانظار (عربی)

نگارش دانشمند مهدی بن ابی ذر نراقی (م ۱۲۰۹) در شناخت خدا که
در کاشان درع ۱ سال ۱۱۹۳ آنرا پایان رساند و بزرگترین کتابی است که در این باره
نوشته شده و در یک مقدمه و چند مقصد است. نراقی در پایان کتاب از مردن شاه
و درگذشت فرزندان و بیماری وبا و زمین لرزه سخت مینالد. در دیباچه از خود
و نام کتاب یاد میکند و میگوید که در آن از حواشی شرح جدید تجرید و آراء
دیگران خرده میگیرم از اینرو آنرا « جامع الافکار » نامیدم .

آغاز : الحمد لله الذی دل علی ذاته بذاته و تجلی لخلقه ببدایع مصنوعات .
انجام : و نسئله ان یکون ذلک آخر الرزایا و المصائب و خاتمة البلیا و النوائب
وان یصلح جمیع امور المسلمین بمحمد و آله سادات الخلق اجمعین .

[۱۸۳]

این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف در متن و هاشم و روی آغاز
هر گفتاری خط سرخ کشیده شده و محمد بن الحاج طالب طاهر آبادی از روی
نسخه خط نراقی و در زمان او در محرم سال ۱۱۹۴ آنرا نوشت و در ک ۱ ۲۵

الف همو نوشته است : « کتاب جامع الافکار من مؤلفات افضل المتأخرين المحقق النراقي زيد احترامه حرره يميناه الدائرة اقل تلامذته محمد الطاهر آبادي في سنة ١١٩٢ » از اينجا برميآيد كه نراقي از اين تاريخ يا پيش از آن بنگارش كتاب پرداخت و شاگرد او هم از روى آن مى نوشت . طاهر آبادي در پايان نسخه نيز خود را شاگرد نراقي نشان داده و از اين كتاب بستود .

(٢٤٩ برك) — كاغذ فرنگى — جلد قىماج سرخ ساده

اندازه : ١٧٥×٢٨ و ١٠×١٨٥ س ٢٩

[١٥٨] جاودان نامه (فارسی)

از افضل الدين محمد بن الحسن بن الحسين بن محمد بن خوزه مرقى كاشانى فيلسوف عارف پارساى شاعر (م نزيديك ٦٦٧) (١) كه در فارسى نويسى بسيار توانا و در نگارش مطلبهاى باريك عرفان و فلسفه از بكار بردن تازى بى نياز بوده است و نوشته هاى او بسيار شيرين و شيوا مي باشد دفترها و گفتارها و نامه هاى چندين پيارسى و تازى از او بياد كارمانده كه بيشتر آن در اين كتابخانه هست (٢) آيات الصنعه او در جامع البديع در مصر بسال ١٣٣٥ بچاپ رسيد . جاودان نامه او در ٤ باب و در شناختن دانش و روان و آغاز و انجام مي باشد و در تهران بسال ١٣١٢ خ و در بخش يكم نگارشهاى كاشانى شماره ١٣٨ دانشگاه بسال ١٣٣١ خ بچاپ رسيد . نسخه هاى آن يكسان نيستند مانا چند بار بنگارش درآمده يا اينكه نويسندگان در نسخه ها

١- براى سرگذشت بابا افضل نگاه كنيد به : احوال و آثار او در ديپاچه رباعيات

همو بخامه دانشمند سعيد نفيسى چاپ تهران ١٣١١ - ربحانة الادب تبريزى ج ١ ص ١٣٠ گفتار دكتر خطيرى در رسالة الاسلام ش ٤ ص ١٠ - ٤٠٣ — سيد قطب الدين محمد نيريزى. (م نزيديك ١١٧٣) در فصل الخطاب (ش ٣٦٤ ص ٧١) ميگويد : « ومنهم (الفضلاء العارفون) خال نصير الدين الطوسى بابا افضل الكاشى » در هاشم دارد : « وهو الشيخ حسن بن محمد النامقى له رسائل كثيرة والمشهور ببابا افضل النامقى الساوجى رحمه الله الكاشى سكن كاشان مدة » - نيز ذريعه ج ٥ ص ٧٧

٢- يكي از نگارشهاى او كه در اينجا نيست منهاج المبين لاصابة اليقين در منطق است كه بسيار ساده و شيوا مي باشد و مانا از روى « العلم والنطق » شيخ رئيس (ش ٢٩١٢) كه ٣٠٣ - ٣١٥ سپهسالار) پيارسى پرداخته شد و نسخه پاكيزه اى از آن در كتابخانه مروي ش ٨٧٤ هست و نسخه ش ١٢١٥ ص ٣١ - ١٧٧ سپهسالار از پايان كم دارد رآى درباره خلف كه در شرح اشارات طوسى آورده شد درهمين كتاب هست .

دست برده‌اند . بابا درباره این کتاب میگوید :

« گر جان دلت بجاودان نامه رسد

گر جان بدل تو جاودان نامه رسد

خود را زدرون بوی رسان چون بیرون

چشم‌ت بنگار و کاغذ و خامه رسد »

(هامش صفحه ۱ ش ۴۲۸/۹) .

[۱۸۴]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر و بخط شکسته تعلیق ریز گ ۱۲۲ ب - ۱۴۰
الف میباشد .

۴۰۲

[۱۸۵]

این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط شکسته تعلیق خوش گ ۳۱ ب - ۶۴
ب و فهرست در گ ۳۱ الف . کتاب را مصطفی تهرانی در ۴ صفر ۱۳۰۶ خوانده
و دوست او محمد نسخه را در همین سال بدو بخشید در هامش ص ۱ شرحی
کوتاه درباره کاشی نوشته شده و شعر خواجه درباره او یاد گردید .

۴۲۸

[۱۸۶]

این نسخه شماره ۲۲ دفتر و بخط تعلیق محمد علی در مدرسه سپهسالار میرزا
محمد خان قاجار سال ۱۳۰۳ که در ج ۲ این سال نسخه‌های این دفتر را
مقابل نمود گ ۳۴۰ ب - ۳۹۶ الف .

۴۳۱

[۱۸۷]

این نسخه شماره ۸ دفتری است دارای یازده رساله و بخط تعلیق خوش
تاریخ ع ۲ سال ۱۱۰۴ گ ۵۶ ب - ۷۷ ب
(همه دفتر ۱۴۴ ۳) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماح منکی ساده
اندازه : ۱۹×۱۳ و ۱۵×۸ س ۱۵ .

۱۰۳۹.

[۱۸۸]

این نسخه شماره ۳۲ دفتر است و بخط تعلیق رجبعلی در ۱۲ ج ۱ سال
۱۰۶۲ گ ۱۴۳ ب - ۱۵۹ الف .

۱۰۴۶

[۱۵۹] جبر و اختیار (عربی)

این گفتار از خواجه طوسی است و در آن از آزادی خواست و اراده مردمی گفتگو میشود.

آغاز: افعال العبد ینقسم الی ما یکون تابعاً لقدرته و ارادته والی ما لایکون انجام: و اذالم یکن للعلم اثر فی العقل فلا یکون الفعل بالجبر والایجاب ۵ والله اعلم.

[۱۸۹]

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط تعلیق شکسته سال ۱۰۸۵ گ ۶۰ الف - ۳۷۴ ۶۱ الف.

۱۰ [۱۶۰] جبر و قدر (فارسی)

این گفتار نیز از طوسی است و در ده فصل میباشد و میرداماد فصل نهم آنرا در پایان ایقاز ۵ ایقازات (هامش قبسات ص ۴۲ - ۱۳۸) آورده است در آستانه طوس عربی همین رساله نیز هست (ج ۴ ص ۱۲۱).

آغاز: بسملة الحمد لله رب الارباب ر مسبب الاسباب... بحکم آنکه بعضی برادران دینی بر سییل حسن الظن بمحرر این سواد تصور آن داشتند که در مباحثه چشم و دیداری دارد اقتراح کردند که... در مسئله جبر و قدر... بر سیاق تقریر و تفهیم نه بر طریق جدل و نظر تحریر کند.

انجام: هر چه که معقول و موهوم و متخیل و محسوس خلق باشد از و تعالی مسلوب باشد و او از آن منزله و او ازین تنزه هم منزله اذ ابلاغ الکلام الی الله فامسکو. تمت الرسالة ۲۰ و الحمد لله رب العالمین (والسلام علی خیر الانام محمد و علی آله و اصحابه اجمعین).

[۱۹۰]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق ریز تاریخ ۱۲۶۰ گ ۳۹ ب - ۳۴۰ ۵۶ الف.

[۱۹۱]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط شکسته تعلیق گ ۱۸ ب - ۴۹ ب میباشد. ۸۶۳

[۱۶۱]

جذوات

(فارسی)

از میرداماد که بدستور شاه عباس (۹۹۶-۱۰۳۸) نوشته و در دیباچه او را بسیار میستاید و در این باره است که چرا گوه طور هنگام آشکار شدن خداوند سوخت و تن موسی نسوخته است و میخواهد این مسئله را که مورد گفتگوی دانشمندان هند شده و از دربار شاه عباس پرسیده بودند بکشد و کتاب در ۱۲ جلد و دوازدهم آن ۲۴ میقات است و در بمبئی بسال ۱۳۰۲ بچاپ رسید داماد در این جا بروش فلسفی خود کاوش نموده و از علم حروف هم آورده است و سبک فارسی آن هم بسیار دشوار میباشد و همان کلمات تازی که در کتابهای خود بکار میبرد در اینجا آورد و تنها رابطه ها فارسی است.

[۱۹۲]

۱۰

این نسخه شماره ۲ دفتری است دارای دورساله بخط تعلیق ریزخوش و مورب ۳۸۲ و نشانه ها و عنوانها شنکرف گ ۱ ب - ۱۱۶ الف بیشتر آن از روی نسخه خط داماد نوشته شده و دوباره همه آت با خط او برابر گردید چنانکه در برگ ۱۱۶ الف این نکته یاد گردید و سه صفحه آغاز نسخه فهرست است (برگ ج و د).

۱۵

(۶ + ۱۱۶ + ۲ برگ) کاغد فرنگی - جلد تیماج زرد
اندازه : ۹×۱۹ و ۱۵×۱۹ س ۱۹

[۱۶۲]

جلوات ناصریه

(فارسی)

از ملا محمد اسمعیل بن محمد جعفر سپاهانی که برای ناصرالدین شاه قاجار (۱۲۶۴-۱۳۱۴) در وحدت وجود نوشته است. ۲۰

آغاز : بسمله سبحانه اللهم یا من تحیرت العقول فی کنه ذاته ... چون مسئله توحید از اشرف مسائل الهیه و اهم مقاصد ایمانیه بود.

انجام : هذا کتابنا ینطق علیکم بالحق الموسومة بالجلوات الناصریة .

[۱۹۳]

این نسخه شماره ۱ دفتری است دارای ۵ رساله و بخط شکسته تعلیق ۷۸۰ محمد علی کرمانشاهی بتاریخ ذی حجه ۱۲۸۷ گ ۱ ب - ۲۶ ب و برگهای ۱۳ ب تا ۱۶ ب سفید و میانه این رساله را ندارد (نشانه در ص ۱۹۴ ج ۱).

[۱۶۳] الجمع بین الرايين (عربی)

نگارش فارابی است که درص ۹۰ شناسانده شده و در آن پیروی از فیلسوفان
اخیر یونان کوشید که میان سخنان افلاطون و ارسطو سازش دهد.

[۱۹۴]

۲۴۰ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط نسخ گ ۱۰ ب - ۲۲ ب

[۱۹۵]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق ریز حیدر بن علی کرکی گ ۵۴ ب
۲۵۳ ۶۹ الف .

[۱۶۴] جوابات لمسائل متفرقه (عربی)

نگارش فارابی است که در ص ۴۷ یاد شد و فیلسوف در آن از ۴۱ مبحث
۱۰ کوناگون فلسفی سخن راند .

[۱۹۶]

۲۴۰ این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط نسخ گ ۳۱ ب - ۳۸ الف .

[۱۶۵] ۱۵ جوامع ()

ابن رشد اندلسی (۵۲۰ - ۵۹۵) بسیاری از کتابهای فلسفی ارسطو را گزین
نموده که بنام شرح کوچک یا جامع یاد میگردد (ص ۲۸ این فهرست) و از آنهاست
گزیده سماع طبیعی و آسمان و جهان و کون و فساد و آثار علوی و نفس و مابعدالطبیعه
که در دکن بسال ۱۹۴۷ به چاپ رسید و مابعدالطبیعه آن را نیز خانجی در مصر چاپ
۲۰ کرد چهار کتاب نخستین را ابن رشد در روز دو شنبه ۱۶ ع ۱ سال ۵۵۴ بانجام
رساند (پایان آثار علوی) مابعدالطبیعه او چهار گفتار بیش نیست و گفتار پنجم را
که مبادی علوم بایستی در آن گزین شود و خود او هم نوشتن آنرا نوید داده بود
چون ناگزیر ندانست بنگارش در نیاورد (پایان چاپ هند) ابن رشد در برابر کسانی که
نادر یافته بر کتابهای ارسطو رد نوشتند یا اینکه مانند غزالی در مقاصد نتوانستند
۲۵ بخوبی آراء ارسطو را آشکار سازند این کتابها را گزین نموده و سفارش میکنند

که پیش از آن کتابهای منطقی فارابی یا «مختصر سغیر» خود او را ببینند (آغاز طبیعی) باز در طبیعی از «موجودات متغیره» فارابی یاد میکند و در الهی از ابن سینا و تهافت غزالی خرده میگیرد و در آثار علوی از شکاف و لرزش زمین که در باند و جز قرطبه رخ داد یاد میکند.

[۱۹۷]

۵

این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف فریدون بن محمد بشاریخ روز یکشنبه ۲۹ ج ۲ سال ۱۰۶۱ و ۱۷ ع ۲ سال ۱۰۶۳ و برابر است با چاپ هند ولی کتاب نفس را ندارد و از کتابخانه صنیع الدوله بوده و مهران دیده میشود. سماع طبیعی گ ۲ ب - ۳۴ ب و سماء و عالم ۳۴ ب - ۵۴ الف و کون و فساد ۵۴ الف - ۶۲ ب و آثار علوی ۶۲ ب - ۸۹ الف و الهی ۹۰ ب - ۱۲۵ الف. ۱۰ نسخه را همین فریدون مقابله نمود - نسخه شماره ۱۲۸ مجلس (ج ۲ ص ۶۶) همه بخشها را دارد.

(۱۲۵ ۳) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج ساده

اندازه: ۱۳×۲۵ و ۱۹×۹ س ۴۴

[۱۶۶]

۱۵ (عربی)

جوهریة النفس

شیخ رئیس این رساله را برای برخی از یاران خویش درباره گوهر بودن و پابندگی و سعادت و شقاوت روان نگاشته و ده دلیل برای گوهر بودن روان آورد و در مجموع رسائل دکن بنام رساله فی السعاده بسال ۱۳۵۳ بچاپ رسید و قنواتی درش ۸۴ آنرا شناساند.

[۱۹۸]

۲۰

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق ریز و گاهی بی نقطه از گ ۱ ب تا ۱۸ الف میباشد و در رجب ۱۰۶۱ نوشته شد.

۱۰۷۴

[۱۶۷]

(فارسی)

چگونگی دانائی خدا

عبدالرحیم رضوی حسینی علوی در این رساله از دانائی خداوند گفته و نموده و در آن از کلمات مکنونه فیض (۶۱ الف) یاد کرد و از آیات و اخبار گواه آورد. ۲۵ آغاز: بسم الله الرحمن الرحیم رب العالمین... و بعد عبد سقیم... و اذل سادات

داعی دولت بهیه عبدالرحیم الرضوی الحسینی العلوی بعرض عالی میرساند که مسئله کیفیت علم خداوند . . . باشیا از جمله مسائل ضروریه در مذهب نیست .
انجام : زیاد نوشتن مورث ملال ناظرین است و کفایت نمودم بهمین . . . و قد تم
بید مؤلفه السقیم عبدالرحیم الرضوی الحسینی العلوی فی مدة اربعة عشر ساعة .

[۱۹۹]

این نسخه شماره ۳ دفتری است دارای چهار رساله در کلام و فلسفه و بخط تعلیق ۸۸۷
ک ۵۴ ب - ۶۶ الف .

(همه دفتر ۸۶ ص) - کاغذ سپاهانی - جلد مقوایی
اندازه : ۲۴×۱۷ و ۱۸×۱۴ س ۲۴

(فارسی)

چهار عنوان

[۱۶۸] ۱۰

دانشمند بابا فضل کاشانی کیمیای سعادت غزالی (نگارش نزدیک ۵۰۰) را در چهار
عنوان گزین نموده و در آنها خود و خدا و گیتی و رستخیز را شناساند و آن در کنار
جنگی دارای اشعه اللمعات جامی و مقصد اقصی و مبدء و معاد نسفی و جواهریامنتخب
مفتاح الاسرار آذری و جزاینها درص ۳۶۵-۳۸۱ در ایران بسال ۱۳۰۳ بچاپ سنگی
رسید . ۱۵

[۲۰۰]

این نسخه شماره ۸ دفتری است بسیار پاکیزه افسوس که نویسنده آنرا با
۳۴۰ «ره انجام نامه» بیامیخت و بارنجی از هم جدا میتوان کرد و آغاز آن چنین است :
« این سخنان کیمیای سعادت است که خواجه افضل الدین کاشی از کتاب کیمیای
۲۰ که امام محمد غزالی ساخته انتخاب کرده و چنین که گوید که نامه مردمی بچهار عنوان
تمام بود عنوان اول آنکه حقیقت خود را بشناسد ... » گ ۱۱۱ ب. اندکی از عنوان ۱
این رساله هست و میرسد به عبارت «و معدن اصلی و مأوای اوحضرت الهی و از آنجا است
و بدان باز گردد» گ ۱۱۳ الف (برابر باص ۱۶ ص ۳۶۸ چاپی) نسخه خطی فارسی
تراز چاپی است. در مجلس نسخه ای از این بشماره ۶۲۱/۱۶ هست. پایان آن در چاپی
۲۵ چنین است : « و آن کوری روح است و تخم شقاوت ابدی اجارک الله و ایانامنه بلطفه
و رحمته » .

[۱۶۹] حاتمیه (عربی)

در این رساله سخنان ارسطو با سروده های ابوالطیب احمد بن حسین متنبی
کندی جعفری کوفی (۳۵۴-۳۰۳) سنجیده میشود .
آغاز : قال ارسطو « اذا كانت الشهوة فوق القدرة كان هلاك الجسم قبل بلوغ
المراد » المتنبی :

« و اذا كانت النفوس كبارا

تعبت في مرادها الاجسام »

انجام : الحكيم « آخر افراط التواني اول موارد الخوف » المتنبی :

« وغاية المفرط في سلمه

۱۰ كفاية المفرط في حربه »

[۲۰۱]

این نسخه شماره ۳۰ دفتر است و بخط نسخ با نشانه های شنکرف و حاشیه هائی
۱۰۳۵ بشکسته تعلیق و در پایان دارد تمت الرسالة الحاتمية . . . فی ۱۸ شهر شعبان
سنة ۱۰۹۷ - هو فی بعض النسخ بعد قوله كالحكم : الحكيم « لاغنى لمن
ملكه الطمع واستولت عليه الامانى » المتنبی « امسيت ارواح مشرخاب ناويدا - انا الفنى
۱۵ و اموالى المواعيد » . . . فجعل اللطيف من الهواء والكثيف من التراب ص ۲۵۷-۲۶۱

[۱۷۰] حاشیه اثبات عقل (عربی)

این رساله حاشیه ای است بر « اثبات عقل » خواجه طوسی و گویا از شمسای
کیلانی باشد .

۲۰ آغاز : ملخص استدلاله قدس سره « ان احكاماً كثيرة صادقة بيقين » .

انجام : فلا يكون الحادث منحصراً على الحادث الزماني على ما عرفت مشروحا

[۲۰۲]

این نسخه شماره ۱۴ دفتر و بخط تعلیق ریزگ ۱۵۰ ب - ۱۵۲ الف و در
۹۲۶ پایان رمز « س م س دام ظلّه » دیده میشود و پیداست که نویسنده
در روزگار شمسای آنرا نوشت .

[۱۷۱] حاشیه اثبات واجب (عربی)

ملا میرزا جان حبیب الله باغنوی شیرازی (م ۹۹۴) شاگرد خواجه جمال الدین محمود شیرازی این حاشیه را بر اثبات واجب قدیم دانشمند دوانی در نیمه ذی حجه ۹۸۳ نگاشته است .

۵ آغاز : بسمله . . . جل جلالك اللهم يا واجب الوجود وعم نوالك يا صاحب الافضال والجلود . . . فهذه تعليقات علقها حبيب الله الشهير بميرزا جان الباغنوی علی الرسالة القديمة . . . للعلامة . . . استادی . . . جلال الملة والدين محمد بن اسعد الدوانی .

[۲۰۳]

این نسخه شماره ۳ دفتر واز پایان کم دارد و بدینجا «موجوداً فی الذهن بنفسه ۳۰۳ لا بوجهه اجمالاً والثانی ان يكون» میانجامد و بخط تعلیق شکسته هفت هرابادی خلخالی است که سال ۱۰۲۵ شماره ۲۰۱ ایندفتر را نوشت ک ۴۹ ب - ۹۰ ب دو نسخه ازین کتاب درطوس (ش ۴۵۸ و ۴۵۹ ج ۴ ص ۶۶) هست .

[۱۷۲] حاشیه اثبات واجب (عربی)

۱۵ ملا میرزا جان باغنوی یکبار دیگر این حاشیه را بر اثبات واجب قدیم دوانی نگاشته است .

آغاز : بسمله وبه نستعين قال المنصف ره اعلم البراهين المؤدية الى هذا المطلوب آه اشار الى ان المط برهانی يجب ان (يستعمل) فی اثباته المقدمات اليقينية . انجام : لو سلم من القدح ولا يقدح فی منع المصنف ولا يلزم منه استدراك .

[۲۰۴]

۲۰ این نسخه پاکیزه بخط شکسته تعلیق محمد حسین بن سلطان نجید رحسینی بتاریخ ۳۵۴ صفر ۱۱۱۰ است وحاشیه منه قدس سره دارد .
(۹۸ بروك) كاغذ سپاهانی - جلد تیماج مشکی وحاشیه آن برخی اندازه : ۱۴×۱۹ و ۱۲×۱۴ س ۱۸

[۱۷۳] ۲۵ حاشیه اشارات (عربی)

دانشمند آقا حسین بن جمال الدین محمد بن حسین خوانساری (۱۰۹۸-۱۰۱۶)

که « استاد الكل في الكل ذوالجمالين » میخواندندش این حاشیه را بر اشارات و شرح طوسی و حاشیه دانشمند ملا میرزا جان باغنوی بر محاکمات رازی بسال ۱۰۷۱ نگاشته است و از مبحث ماده و صورت و جسم آغاز و بمبحث لذت و الم پایان مییابد .
 آغاز : قال المحقق قد عرفت فيما سبق ان الاشارة الخ ای الحكم المصدر بها .
 انجام : سواء كان بالنسبة الى الجميع او البعض المدفوع فافهم هذا آخر ما تيسر
 لنا من الكلام على الشرح و شرح الشرح و حاشية المحقق الشيرازی الباغنوی . . . تمت
 بعون الله و حسن توفيقه والاكرام .

[۲۰۵]

این نسخه بخط تعلیق ریز خوش با عنوانهای شنکرف و گاهی در هامش
 عنوان مطلب دیده میشود و در ۱۷۳ الف نشانه (بلغ) دارد و برک آخری ۲۸۰
 نو نویس است نسخه از آن در طوس هست (ج ۱ ص ۲۸ ش ۷۰) .
 (۳۲۵۰) - کاغذ سپاهانی . جلد تیماج سرخ ضری
 اندازه : ۲۹×۱۵ و ۲۰×۹ س ۲۹

[۱۷۴] حاشیه شرح قیجری (عربی)

دانشمند ملا میرزا جان باغنوی ۹۹۴ بر حاشیه قدیم دوانی بر شرح جدید تجرید
 این حاشیه را نگاشته و گاهی بمتن و شرح تجرید نیز در آن نگریسته است .
 آغاز : قال المصنف رحمه الله اما بعد حمد واجب الوجود علی نعمائه .
 انجام : فان الميل الطبيعي يشهد بحسب القرب من الخير الطبيعي فيه نظر
 لان الاشتداد انما هو اطول الحركة . . . مرتفع جدا . . . ان يكون الحركة في الاول
 اشد من الحركة في الثاني .

۲۰

[۲۰۶]

این نسخه بخط شکسته تعلیق ریز شمس الدین علی بن شمس الدین محمد حسینی
 گرگانی در نزدیک بیایان ج ۲ سال ۹۹۹ که دارنده نسخه هم بوده و در گ
 الف نیز نام او دیده میشود و حاشیه هائی از خود باغنوی در نسخه هست .
 (۳۲۳۱) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مقوالی
 اندازه : ۲۰×۱۰ و ۱۲×۵ س ۲۴

۲۵

[۱۷۵] حاشیه حاشیه شرح تجرید (عربی)

فیاض لاهیجی بر حاشیه خفری بر الهیات شرح تجرید این حاشیه را هنگام درس و باشتابزدگی و بغوازش دوستان نگاشته است .

آغاز الحمد لصانع السماوات العلی و خالق الارضین السفلی والاسماء الحسنی
انجام : فاثبات اصل العلم الحضوری لایغنی عن اثبات الاحساس الذی المراد به
هو انکشاف الخصوصیات الزایدة علی اصل الوجود .

[۲۰۷]

این نسخه بخط نسخ است با عنوانهای شنکرف و حاشیه هائی از لاهیجی با عبارت
۳۱۷ (منه دام ظلّه العالی) بشکسته تعلیق و پیدا است که در روزگار او نوشته شد .
۱۰ (۳۵۸) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشکى ضربی
الدازه : ۲۰×۱۳ و ۷×۱۴ س ۲۰

[۱۷۶] حاشیه حاشیه شرح تجرید (عربی)

دانشمند جمال الدین خوانساری ۱۱۲۵م بر حاشیه خفری بر الهیات شرح تجرید این
حاشیه را نوشته و در آن از حدوث دهری میرداماد خرده گرفت (ص ۷۵ این فهرست) .
۱۵ آغاز : نام خدا و ستایش او - اعتبر فيه حدوث الخلق هذا اشارة الى طريقة
جماعة من المتكلمين الذين قالوا علة الحاجة الى المؤثر انما هي الحدوث .
انجام : هو مرادهم فلا يرد الاشكال عليهم فافهم .

[۲۰۸]

این نسخه شماره ۱ دفتری است دارای ۲ رساله و بخط روشن و در پایان
۳۰۸ دارد « هذه من تصنيفات مولانا جمال الملة والدين آقا جمال طاب ثراه على
الخفري تمت . . . فسی شهر ذی حجة الحرام سنة ۱۱۹۷ » و حاشیه هائی از
خوانساری دیده میشود با عبارت (منه رحمه الله - منه طاب ثراه) که اب - ۱۰۰ الف
(ص ۷۶ همین فهرست) .

[۱۷۷] حاشیه حاشیه شرح تجرید (عربی)

دانشمند شیخ ابو عبدالله محمد بن حاج محمد زمان کاشانی که در سپاهان
۲۵

میزبسته و در نجف در گذشت و «القول السدید - نور الهدی - هداية المسترشدين» نوشته و بفقّه و فلسفه آشنا بود (روضات ص ۶۵۲) بر حاشیه جمال الدین محمد خوانساری (م ۱۱۲۵) بر تجرید این حاشیه را نگاشته و در آن از حدوث جهان و زمان بسزا گفتگو نمود و در آن از سخنان صدرای شیرازی و داماد و طوسی و ابن سینا آورده است.

آغاز: بسمله يقول احوج المرء بين ... ابو عبد الله يدعى الشيخ وهو محمد بن الحاج محمد زمان ... فقد قال جمال الدين محمد الخوانساري ره فيما كتبه على التجريد .
انجام: اذ ليس الاعتبار از ليا فتامل ولا تبادر بالانكار قبل النظر والاعتبار فاعتبر يا اولي الابصار .

۱۰

[۲۰۹]

این نسخه در دفتری است دارای چند رساله از همین کاشانی و بخط شکسته ۸۷۳ تعلیق ریز خوش و گاهی مورب با نشانه‌ها و عنوانهای شگرف از علی بن محمد سپاهانی که در روزگار کاشانی آنرا نوشته و بدستور او در تاریخ ۱۱۶۲ دفتر را پایان رساند و حاشیه‌هایی بهمان خط دارد با عبارت (منه مد ظله) و خط متن گاهی نسخ است و حواشی دیگران هم هست نسخه يك سر لوح زیبا در آغاز دارد ۱۵ و در جدولهای زر و لاجورد - گ ۸۳ ب - ۱۰۴ الف .

(همه دفتر ۱۹۸ ص ۳) کاغذ نرمه سمرقندی رنگارنگ - جلد تیماج سرخ ضری
اندازه: ۱۷×۱۰ و ۱۱×۶ س ۱۲

[۱۷۸] حاشیه شرح تجرید (عربی)

۲۰ دانشمند میر سید شریف کرگانی (۷۴۰-۸۱۶) بر شرح قدیم شیخ شمس الدین محمود سپاهانی (۶۹۴-۷۴۹) بر تجرید طوسی این حاشیه را نگاشته که در کشور عثمانی بحاشیه تجرید ناهبردار شده و بدستور برخی از شاهان از کتابهای درسی بشمار می‌آمد. فیلسوف کلامی فقیه نصیر الدین علی بن محمد کاشی حلی که در نجف بسال ۷۷۵ در گذشت بر این شرح حاشیه‌ای نوشته بود که پایه و مایه کار کرگانی گردید.

۲۵

آغاز: بسمله ... اما بعد حمد واجب الوجود علی نعمائه - خص بالذکر

من صفاته العلی ما هو اخص به .

انجام : الی ان یتأثر المتأثر بقبول تلك الصفة فیکون هناك متأثرية اخرى
وهكذا ويلزم التسلسل والحمد لله علی وصول الکلام الی هذا المقام (درمبحث فعل
وانفعال جواهر واعراض و برابر باش ۹۲ طوس) .

[۲۱۰]

۵

این نسخه بخط نسخ و دارای سرلوح زرین با شنکرف و لاجورد و هر صفحه
۳۶۰ درج دول زرین و لاجوردی و حاشیه های گرگانی در آغاز نسخه هست که بعبارت
(منه) میانجامد برك ۱ فرسوده و کاغذ دیگری بدان چسبانند و اندکی از متن
و حاشیه رفته است - چند نسخه از این در طوس هست (ج ۱ ش ۶۶-۶۷-۹۲-۱۱۵

ص ۲۷-۳۳-۳۸ و ج ۴ ش ۵۱۱ ص ۸۲) .

(۴۸۷) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرج ضربی

اندازه : ۱۰×۱۹ و ۵×۱۴ س ۲۱

[۱۷۹] حاشیه شرح تجرید (عربی)

شمس الدین محمد خفری بر شرح الهیات تجرید قوشچی این حاشیه را
۱۵ نگاشته است .

آغاز : نام خدا و ستایش او - اما بعد فیه قول . . . محمد بن احمد الخفری
هذه تعلیقات اتفقت منی علی شرح الهیات التجرید .

انجام : کان واجب الوجود بذاته واجب الوجود بغيره

[۲۱۱]

این نسخه بنسخ با عنوانهای شنکرف از جمعی کازرونی است که در ۱۴ ذی حجه
۳۳۲ ۱۱۱۰ آنرا نوشت .

(۹۱ ص) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج ضربی مقوالی

اندازه : ۱۴×۲۳ و ۷×۱۶ س ۲۱

[۱۸۰] حاشیه شرح تجرید (عربی)

۲۵ دانشمند جلال الدین دوانی (۸۲۸ - ۹۰۸ سال ۲۶۹۰) بر شرح تجرید قوشچی
حاشیه ای بسیار خوب نوشت و بنام سلطان یعقوب بایندری آق قونیلو (۸۸۳-۸۹۶)

- یا برادر اوسلطان ابو الفتح خلیل بیک (۸۸۲ - ۸۸۳) کرد و آن میان دانشجویان، قدیم، نام گرفت (نسخه‌ها) و فیاسوف صدرالدین محمد دشتکی (۸۲۸ - ۹۰۳) هم حاشیه‌ای زیبا بر آن شرح نوشته و بساطان ایلدرم بایزید خان دوم (۸۸۶ - ۹۱۸) و مولی بن مؤیدار مغان دادودر آن ازدوانی خرده گرفت این بود که او در دشتکی حاشیه جدید را نوشت بار دیگر دشتکی حاشیه دوم خود را نوشته و در آن فریفتگی‌های دوانی و گرایش که دانشجویان بسخنن وی دارند و پیشرفتهائی را که پسر خود او غیاث الدین منصور کرده است یاد نمود و آنرا بنام همان بایزید کرد باز دوانی حاشیه اجد خود را در رد او نوشت. این حاشیه‌ها را طبقات جلالیه و صدریه نامند پس از مړك دشتکی پسر او غیاث الدین (م ۹۴۸) بیاری پدر بر خاسته و حاشیه‌ای بنام تجرید الغواشی در رد بردوانی نوشت (۱).

۱۰

آغاز : نام خدا و ستایش و درود. قوله فی الحاشیه قیل لم یرد به معینا اقول مراده بالزیاده بوجه ما .

انجام : ثم استدلل علیه بنهط آخر و اطال الکلام فیه علی ماهودابه (تمت الحاشیه القدیمه (۲) .

۱۵

(از امور عام و جواهر و اعراض تا مبحث عناصر) .

[۲۱۲]

- این نسخه بخط تعلیق با عنوانها و نشانه‌های شنکرف است و روی سطرها ۳۵۵ گاهی خط سرخ کشیده شده و حاشیه‌هایی ازدوانی در هاشم هست با عبارت (منه) و محسن بن محمد طاهر در قزوین روز سه شنبه ۱۹ شعبان ۱۱۱۹ آنرا برای خود نوشته و حاشیه‌هایی از نویسنده و دیگران در آن هست و عنوانهای مطلبهای

۲۰

۱ - نگاه به : کشف الظنون ج ۱ ص ۲۵۲ - فهرست طوس ج ۱ ص ۳۵ ش ۱۰۱ و ۱۰۲ و ص ۳۸ ش ۱۱۲ و ۱۱۳ و ج ۴ ص ۱ - ۸۰ ش ۵۰۳ و ۵۰۴ .

۲ - همین حاشیه در ج ۱ فهرست طوس (ش ۱۱۲) دوم و در ج ۴ (ش ۵۰۳) نخستین حاشیه دوانی دانسته شد و نسخه ۵۰۳ آنجا تا مبحث مزاج در فصل ۲ مبحث جواهر است و افزوده‌های کمال الدین حسین لاری شاگرد دوانی نیز در آن هست و تا با آغاز فلکیات میرسد .

۲۵

مهم در هاشم آمده و نسخه تصحیح کردید و از ک ۱ تا ۲۳۸ حاشیه دارد .

(۲۴۰ برگ) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج تازه

اندازه : ۱۹×۱۲ و ۱۲×۱۴ س ۱۴

[۱۸۱] حاشیه شرح تجرید (عربی)

۵ ملا میرزا جان باغزوی بر بخش جواهر و اعراض شرح تجرید این حاشیه را بنگارش در آورد .

آغاز : بسمله قوله فناسب ذلك آه حاصل وجه المناسبة انه لما كان وجود الاعراض متوقفا على وجود الجوهر .

انجام : قوله قال صاحب المواقف آه لا يخفى ان كلام صاحب المواقف لا يضر المنصف لانه من الذاهين الى بطلان الجزء الذي لا يتجزى . ۱۰

[۲۱۳]

۳۱۱ این نسخه بخط شکسته تعلیق با عنوانهای سنگرف میباشد .

(۳۴۹) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سرخ ضری

اندازه : ۱۱×۲۴ و ۱۶×۲۵ س ۴۰

[۱۸۲] ۱۵ حاشیه شرح تجرید (عربی)

قاضی علاءالدین عبدالخالق قاضی زاده کرهرودی شاگرد شیخ بهائی (۹۵۳ - ۱۰۳۰) که در روزگار شاه عباس یکم (۹۸۵ - ۱۰۳۸) میزیسته و تحفه شاهی را در امامت بفارسی برای او نوشت بر بخش جواهر و اعراض شرح تجرید قوشچی و حاشیه قدیم دوانی این حاشیه را نگاشته است . در طوس دو نسخه از این هست ۲۰ (ج ۱ ص ۳۹ ش ۱۲۰ ج ۴ ص ۶۶ ش ۴۶۰) .

آغاز : لان تعریف الجوهر هو الموجود لافى موضوع ومعناه مهية اذا وجدت كانت لافى موضوع .

انجام : كالنسبة بين الاجزاء عددية كما سبق نقله من خامس عشرة الاصول - تم .

[۲۱۴]

این نسخه بخط شکسته تعلیق ریز و حاشیه هائی از کرهرودی دارد که به (منه مد ظله العالی) میانجامد و پیداست که در زمان او نوشته شد . ۳۰۱

[۱۸۳] حاشیه شرح تجرید (عربی)

دانشمند شمسای گیلانی بر الهیات تجرید و شرح جدید آن و حاشیه خفری بر آن این حاشیه را نگاشت .

آغاز : بسملة الحمد لله ذی المجد والبهاء... اما بعد فيقول افر خلق الله الغنى محمد المدعو بشمس الجیلانی... هذه معلقات على مبحث الهیات التجرید و شرحه الجدید والحاشية التي علقها العلامة الخفري عليها .

انجام : قوله و سایر الاوصاف ای بشرط سلب سایر الاوصاف... عين ذاته

تعالی و هذا اشارة الى نفی الکثرة بعد الذات .

[۲۱۵]

این نسخه شماره ۱ دفتري دارای ۲ رساله و بخط شکسته تعلیق محمد قاسم

۳۰۴ حسینی است که در رمضان سال ۱۰۵۸ [دومین رساله ایند فتر (علم شمس) را

نوشت و اجازه ای که شمس درباره روایت همین رساله بدو داده بخط خود

۱۵ در نزدیک بیایان شوال ۱۰۵۸ در طوس در برگ ۱۹۸ الف برای او نوشت - گ ۱

ب- ۱۹۷ الف. در برخی جاها حاشیه هایی از خود شمس دیده میشود که بعبارت (منه دام ظلّه - منه سلمه الله) میانجامد .

(همه دفتر ۲۱۰ برك) كاغذ سمرقندی - جلد تیماج ساده مقوایی

اندازه : ۲۰×۲۵ و ۱۴×۲۰ س ۲۰

[۲۱۶] ۲۰

این نسخه بخط تعلیق باعنوانها و نشانه های شنکرف است و در پایان دارد :

۴۰۰ «تمت بعون الله وحسن توفيقه في سنة ۱۱۲۰» و حاشیه هایی از شمس و دیگران

در آن دیده میشود و یحیی فرزند شاه قلی قزوینی بسال ۱۱۲۳ آنرا تصحیح نمود

(۳۱۰۷) - كاغذ سمرقندی - جلد تیماج زرد

اندازه : ۱۲×۱۸ و ۷×۱۴ ص ۱۹

[۲۱۷]

این نسخه بخط تعلیق شکسته و عنوان (قوله) بشنکرف است و نسخه تصحیح کردید و در پایان دارد : «تمت بیمن اقر العباد الى الله صدر الدين» و نویسنده

اوست و یکی از دارندگان نسخه حسنعلی بن حاجی عبدالغفار ابروانی بوده و مهر او
(عبدالعزیز الراجی حسنعلی) دیده میشود .
(۱۴۰ برك) كاغذ سپاهالی - جلد تیهاج سرخ ضری

اندازه : ۲۱×۱۳ و ۱۴×۸ س ۱۷

۵ [۱۸۴] حاشیه شرح تجرید (عربی)

فیلسوف کلامی مولی عبدالرزاق فیاض لاهیجی شاگرد و داماد صدرای شیرازی و شارح تجرید و هیاکل النور و نگارنده گوهر مراد و سرمایه ایمان که در مدرسه قم درس میگفت و در ۱۰۵۱ در گذشت حاشیه ای بر جواهر و اعراض شرح جدید تجرید دارد (ش ۴۹۸ ص ۷۸ ج ۴ فهرست طوس) و این حاشیه برك عبارتی از طوسی در مبحث علم خدا از الهیات تجرید است و در آن سخنان انکسیمانس و نالیس ملطی و پلاتون و ارسطو و فارابی و شیخ و سهروردی را میآورد و گفته شیخ اشراق در تلویحات در باره دیدار او در خلسه از ارسطو و پرسش از دانائی خدا و مانند کردن او آنرا بخود آگاهی جان در نزدیک به نیمی از این حاشیه دیده میشود
آغاز : من حاشیه مولانا عبدالرزاق اللاهیجی علی الهیات التجرید « قوله اعلم ان للملطیین آه لابس بان نحرر اختلاف الحكماء فی علم الواجب .
۱۵ انجام : و لعلك تعذر لی فی نقل هذا الكلام الطویل فان فيه شفاء العلیل ورواء الغلیل . تمت

[۲۱۸]

۳۸۹ این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق و حاشیه های (منه) دارد ک ۱۲ ب ۱۵ ب

۲۰ [۱۸۵] حاشیه شرح تجرید (عربی)

مولی محمد جعفر بن محمد صادق لاهیجی که در روزگار محمد شاه قاجار (۱۲۵۰-۱۲۶۴) میزیسته بر بخش الهی شرح تجرید قوشچی و حاشیه خفری این حاشیه را نگاشته است .
آغاز : اعظم حلیة للكلام حمد الله الملك العالم . . . فیقول . . . محمد جعفر بن محمد صادق اللاهیجی .
۲۵

[۲۱۹]

این نسخه بخط نسخ خوش با نشانه‌های شنکرف و بیایان نمیرسد و بدینجا ۳۰۵
 « فی من کان ذاته عین الوجود کما نحققه اذ جاء وقته » میانجامد .
 (۳۴۱ ص) - کاعذ فرنگی - جلد تیماج مشکى ضربی
 اندازه : ۱۴ × ۲۱٫۵ و ۱۴٫۵ × ۱۴ س ۲۰

[۱۸۶] حاشیه شرح تجرید (عربی)

سلطان العلماء محمد قاینی بر شرح جدید تجرید این حاشیه را نگاشته و در آن نکته‌هایی که هنگام درس میگفت فراهم آورد و از آغاز جواهر و اعراض است تا بحث مکان . نسخه اصل و بخط مؤلف است .

آغاز : بسم الله الحمد لله الذى عرفنا الخلاص عن العلائق الجسمانية وعرفنا النجاة ۱۰
 من العوائق الظلمانية .

انجام : بل قد يكون هواء وقد يكون ترابا وقد يكون ماء الى غير ذلك .

[۲۲۰]

این نسخه بخط نسخ و گاهی شکسته تعلیق از خود قاینی چنانکه درگ ۱ ب ۳۳۳
 دیده میشود و حاشیه‌هایی دارد که بعبارت (منه) میانجامد و برخی جاها روی ۱۵
 سطرها خط کشیده شده و درست را پس از آن نوشت و جای (قوله) در هر جا
 که متن را می‌آورد سفید است .
 (۲۴۹ ص) - کاعذ سپاهانی - جلد تیماج ساده
 اندازه : ۱۱ × ۲۰ و ۱۴ × ۱۴ س ۱۵

[۱۸۷] حاشیه شرح حکمة الاشراق (عربی) ۲۰

دانشمند صدرای شیرازی بر شرح قطب شیرازی بر حکمة الاشراق شیخ سهروردی این حاشیه را نگاشته است .

و در هامش همین شرح در تهران بسال ۱۳۱۶ بچاپ رسید شیرازی در آن از اسفار و شواهد ربوبی خود ص ۳۰۹ و ۵۳۵ یاد میکند .

آغاز : قوله دلالة اللفظ على المعنى آه الدلالة مطلقاً كون الشيء بحيث يعلم ۲۵
 منه شيء آخر .

انجام : والخواطر فهو ملكى لان الجن لا يقدر على ذلك وامثاله (ص ۵۳۶

درباره سخن سهروردی فائها قد ترد علیهم فی اسطر مکتوبه درص (۵۳۵).

[۲۲۱]

این نسخه بخط تعلیق شکسته ملا علی نوری است که گویا همان فیلسوف ۲۸۱
(م ۱۲۴۶) باشد.

(۳۹۷) . کاغذ فرامی . جلد تیماج منکی

اندازه : ۱۹×۱۵ و ۱۶×۱۰ س ۲۷

[۱۸۸] حاشیه شرح حکمة العین (عربی)

مولانا کمال الدین مسعود شیرازی م ۹۰۵ بر شرح آمیخته شمس الدین محمد بن
مبارکشاه شهیر بمیرک بخاری بر حکمت العین دبیران قزوینی م ۶۷۵ و حاشیه آن
این حاشیه را نگاشته است. ۱۰

قطب شیرازی بر حکمة العین حاشیه نوشت و شمس الدین آنرا در شرح خویش
آورد و میرسید شریف کرکانی م ۸۱۶ نیز بر این شرح حاشیه دارد و غیاث الدین
منصور دشتکی و ملا میرزا جان باغنوی هم بر آن حاشیه نوشتند (ش ۵۱۶ و ۵۱۷
ج ۴ و ج ۱ ش ۱۰۵ و ۱۰۵ فهرست طوس).

آغاز : بسمله و معتصماً بلطفه العظیم - الله (رمز الشرح است) اذا لاحظ بهما
له من صفات الجلال ای مع ما له من تلك الصفات. ۱۵

انجام : علی قیام مبادیها بالنوع - ثم قال المؤلف قد بلغ ما التزمه من التعليقات
علی الشرح والحاشیه الی هذا المقام ومن الله الاستعانة فی التوفیق للاتمام.

[۲۲۲]

این نسخه بخط تعلیق ملک حسین بن محمود شاه اردکانی در ۱۰۳۲ می باشد و برخی
جاها حاشیه (منه) دارد و چنین بیان میرسد : « فی شهر رجب المرجب سنة ۱۰۳۲
عن ید اقل عباد الله الغنی ملک حسین بن محمود شاه اردکانی » در این نسخه مطلبها
بس از عبارات الله می آید و با سفیدی از هم جدا هستند.

(۳۹۱) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سرخ ضری

اندازه : ۱۸.۵×۱۰.۵ و ۱۱.۵×۲۱

[۱۸۹] حاشیه شرح حکمة العین (عربی)

حاشیه ای است بر شرح آمیخته شمس الدین محمد بخاری بر حکمة العین

دیران از آغاز تا مبحث وجود و ماهیت و نگارنده آن بدست نیامد.

آغاز : بسمله قال قدس سره انما قال فاطر ذوات العقول ولم يقل فاطر العقول ...

مرادهم بالتوهم المنفی امکانه و بیان امکان التوهم .

انجام : وعلى التقديرين يحصل الاستغناء عن الفكر الذى اركمه انش اتم م .

[۲۲۳]

این نسخه بخط تعلیق و عنوانهای « قال - اقول » و نشانه‌ها بشکرف است

۸۵۰

و حاشیه‌های (منه سلمه الله و منه دام ظله) دارد .

(۳۹۸) . کاغذ سپاهانی . جلد تیماج سرخ ضربی

اندازه : ۱۷×۱۰ و ۱۰×۵ س ۱۵

[۱۹۰] حاشیه شرح منظومه (عربی) ۱۰

دانشمند حاج ملاهادی بن مهدی سبزواری (۱۲۱۲ - ۱۲۸۹) برهمة شرح

منظومه فلسفی خود این حاشیه را نکاشته و در هامش همین شرح چندبار در ایران

بچاپ رسید .

آغاز : الحمد لله المتجلی بنور جماله على الملك والملکوت .

انجام : قولنا كل الامانات آه اقتباس من الكتاب الالهى ان الله يأمرکم ... ۱۵

اهلها وفى الفقرات متناوشر أحسن الخاتمة اللهم اجعل خاتمة امور تاخيراً بمحمد وآله ...

والصلوة على محمد وآله .

[۲۲۴]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط تعلیق ریز محمد علی فیروز کوهی بسال ۱۲۸۱

۳۲۴

میباشد گ ۱ ب - ۹۹ ب . ۲۰

[۱۹۱] حاشیه شرح هدایه (عربی)

سید امیر فخرالدین محمد بن حسین حسینی (۱) بر شرح مورخ ۸۸۰ قاضی

۱ - او جز فخرالدین محمد بن حسین حسینی سماکی استرآبادی گفتگوکننده بامیر داماد

م ۱۰۴۱ است که در سالهای ۹۴۱ و ۹۵۰ و ۹۶۵ بر شرح تجرید حاشیه نوشت و شاگرد

غیاث الدین دشتکی م ۹۴۸ بوده است و در ۹۷۰ یا ۹۸۴ در گذشت در طوس نسخه‌ای از همین ۲۵

حاشیه هست (ش ۱۰۶ و ۵۲۶ تا ۵۲۸) که از سماکی پنداشته و گفته که او آنرا برای

ابوالغازی نظام شاه هندی نوشته است. بنگریه به : ذریعه ج ۶ ص ۱۳۹ و فهرست طوس

ج ۱ ص ۳۶ و ۳۷ و ج ۴ ص ۷۷ و ۷۸ و ۸۷ .

کمال‌الدین میرحسین بن معین‌الدین میبیدی م ۹۱۱ برهدایه اثیرالدین ابهری رمی
 ۶۶۰م این حاشیه را نگاشته و تا بمبحث فلکیات رساند و از خدای درخواست که آنرا
 بانجام برساند. او نخست این حاشیه را نوشته و پاک‌نویس نکرده چون دید که
 دانشجویان آنرا میخوانند نوشته پیشین را گسترده و روشن نموده و چیزهایی
 بر آن افزود و بدینگونه که هست در آورد و در تبریز در ۱۴ شعبان ۹۲۸ از پرداختن
 آن بیاسود.

آغاز: بسم الله الحمد لله العليم الحكيم والصلوة على محمد المبعوث بالخلق
 العظيم... فيقول... محمد بن الحسين المدعو بفخر الدين الحسيني.
 انجام: ومنه الاستعانة لتحقيق الفنون الباقية انه الموفق ونعم المعين.

[۲۲۵]

۱۰

این نسخه بخط شکسته تعلیق ریز و خیلی جاها بی نقطه است و حاشیه‌هایی دارد
 ۳۰۹ با عبارت (منه) و عنوانها در بسیار از جاها بشنکرف است و عنوان (قوله) در آغاز
 برخی نوشته شده و در پایان جای آن سفید است و نظام‌بن درویش محمد
 گونابادی (جناب‌نوی) در ۱۰ ع ۲ سال ۹۸۶ در آستان طوس آنرا نوشت.
 (۳۱۰۳) کاغذ سمرقندی. جلد تیماج تازه شده
 اندازه: ۱۹×۱۳ و ۱۱×۷ س ۱۹

(عربی)

حاشیه شفا

[۱۹۲]

فیلسوف صدرای شیرازی (۱۰۵۰م) بر الهی شفا حاشیه‌ای نگاشت که در تهران
 بسال ۱۳۰۳ بچاپ رسید و در آن از کتابها و رساله‌ها (ص ۱۲۶) و اسفار او (ص
 ۲۰ ۱۲۶ و ۲۱۱) و از حکمت مشرقی شیخ (ص ۲) یاد میشود.

[۲۲۶]

این نسخه بخط تعلیق ریز عبدالرشید شوشتری است که در مدرسه آصفیه شیراز
 ۳۲۷ در روز شنبه ۱۲ ذی قعدة سال ۱۰۵۳ از روی نسخه خط شیرازی برای دانشمند
 بزرگی بنام شمس‌امیرزا محمد هادی نوشته و مقابله و تصحیح کرد برگها با جدول
 ۲۵ زرین و لاجورد و عنوانها بشنکرف میباشد و سر لوحی بزرو لاجورد در آغاز نسخه هست
 (۳۲۲۶) کاغذ فرنگی. جلد تیماج ضری زرکوب
 اندازه: ۲۴٫۵×۱۳ و ۱۵٫۵×۷ س ۲۵

دانشمند فیلسوف مولی محمد باقر بن مولی محمد مؤمن سبزواری، سپاهانی (۱۰۹۰م) در روزگار شاه عباس دوم امام جمعه و جماعت و شیخ الاسلام بود و در مدرسه مولی عبدالله شوشتری درس میگفت وی شاگرد شیخ بهائی و استاد سید حسین بن حیدر عاملی و آقا حسین خوانساری شوهر خواهر خود و مولی محمد سراب بوده ۵ و بفارسی شعر میگفت این دانشمند برای شاگردان خود بر الهی شفا حاشیه ای نگاشته و در آن از خرده گیرهای شارحان پاسخ گفت و مانند خواجه طوسی بهمان روشن کردن گفتار شیخ پرداخت و خود از آن خرده نگرفت و این را در آغاز گفته است .

آغاز : بسم الله الحمد لله رب العالمین . اما بعد فان کتاب الالهیات مما قد کثرت مراجعة المحصلین و طال نظر العلماء فی مباحثه .

انجام : و کل جزء من اجزاء النظام له غاية والمرجع اخیر الی العناية الاولى و يرجع الی نفس الذات الاحدية (در بیرامون گفته شیخ « حتی یکون له فیما یکون عنه غرض » از نیمه فصل ۷ مقاله ۸ الهی در دانائی خدا س ۱۱ ص ۵۹۴ چاپی و س ۵ گ ۵۷۶ ب ش ۲۴۳ خطی) .

۱۵

[۲۲۷]

این نسخه بخط تعلیق ریز و از گ ۷۹ تا ۱۳۴ ب شکسته تعلیق میباشد و یک برک در آخر سفید است .

۲۶۳

(۱۶۶۴) - کاغذ فرنگی . جلد تیماج سرخ مقوایی

اندازه : ۱۹×۱۴ و ۱۴×۸ س ۱۹

[۲۲۸]

این نسخه بخط نسخ بی نقطه تاریخ ۱۱۹۰ و جای (قوله) سفید گذارده شده

۱۰۱۶ و در گ ۱۱ ب حاشیه ای از محمد مهدی حسینی هست و در آت از گفتار

صدر الافاضل (صدرای شیرازی) که سبزواری از آن خرده گرفت استوار

میگردد و باز در گ ۸۵ ب حاشیه ای است گویا از همو . برک ۱ موریانه خورده و چند ۲۵ کلمه ناخوانا است - در برک ۱ الف مهر میرزا عبدالجواد دیده میشود که کمی سوراخ شده و نسخه از کتابخانه او بوده است باز در گ ۱۴۳ ب مهر دارنده دیگری بنام محمد حسین هست .

[۱۹۴] حاشیه شفا (عربی)

دانشمند آقا حسین خوانساری (۱۰۹۸ - ۱۰۱۶) بر الهیات شفا یکبار حاشیه نوشته و هنگامیکه بحج میرفته است آن از میان رفت و باره دوم این حاشیه را نگاشته و در ۲۰ رجب ۱۰۹۶ از پرداختن آن بیاسود وی در آن از گفتار سبزواری خرده گرفت و از سخنان صدرای شیرازی نیز آورد (ذریعه ج ۲ ص ۱۴۲) .

آغاز : نام خدا و ستایش - قوله فی ابتداء موضوع الفلسفه . اقحام لفظ الابتداء بناء على ان الفصل التالى ايضا فى ذلك الطاب .

۱۰ انجام : و يكون محصل كلامه ان الایجاد الذی يكون بعد العدم المطلق اولی بان يكون ایجادا وهو ايضا كما ترى فتدبر قد وقع الفراغ . . . فی عشرين شهر رجب المرجب من شهر سنة ست وتسعين بعد الالف من الهجرة النبوية ...

حاشیه خوانساری از آغاز الهی است تا نزدیک پایان، فصل ۳ مقاله ۸ در معرفت مبدء اول، عبارت (المحدث هو الذى كان بعد ما لم يكن) از شفا (سطر آخر گ ۵۷۳ الف شماره ۲۴۳ و س ۶ ص ۵۷۸ چاپی) از سنجدین سخنان سبزواری و خوانساری (گ ۱۱۷ و ۱۱۸ ش ۲۶۳ و گ ۱۲۴ و ۱۲۵ ش ۲۶۴) در مبحث وجود کلی طبیعی در فصل ۱ مقاله ۵ چنین بر میآید که خوانساری گفتار او را با عنوان (بعض الاعلام) میآورد و خرده میگیرد .

خوانساری پس از پایان کتاب گفتاری شیوا دارد که در آن پس از نیایش و درود از شیخ رئیس و شفا و حاشیه خود میستاید و نگارش خویش را بشاه سلیمان بهادر خان (۱۰۷۷ - ۱۱۰۵) ارمغان میدهد و آغاز و انجام آن چنین است « بسملة الحمد لله الذى نزل من القرآن ما هوشفا - ثم رزقه البلوغ الى اقصى ما انطوى عليه بضميره ... والحمد لله رب العالمين » .

[۲۲۹]

این نسخه بخط تعلیق خوش و متن با (قوله) آغاز و از حاشیه گاهی با نشانه سرخ و گاهی با رمز (آه) یا (الخ) یا با فاصله سفیدی جدا میشود و جای (قوله)

نیز گاهی سفید گذارده شده . حاشیه از گ ۱ ب تا ۱۵۱ الف و گفتار پیوست از ۱۵۱ ب تا ۱۵۲ ب در مجلس (ش ۱۲۱ ج ۲ ص ۶۱) و در آستانه طوس (ش ۳۰-۵۲۹ ج ۴ ص ۸۷-۸۸) نسخه از این حاشیه هست و اندکی از آن در هامش الهی شفا ص ۳ چاپ تهران دیده میشود

(۱۲۵ ۴) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سرخ مقوالی

اندازه : ۸ر۵×۱۶ر۵ و ۱۵ر۵×۲۴ر۵ س ۲۰

[۲۳۰]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق مورب گ ۴۵ ب ۴۶ الف و آغاز

۳۸۹ و انجام آن چنین است :

« قال الجبر المحقق العلامة آقا حسین رحمه الله فی تعلیقاته علی الهیات الشفا

فی مبحث الوجود : اما الاولی ای العینیه فامر هامشکل اذ لو بنی علی طریقه ذوق المتالین ۱۰
کما قاله علامه الدوانی - فلاشک انها اقوی من براهین الحکماء و بالجملة الامر واضح
تعالی الله عما یقول الظالمون علواً کبیرا » .

در هامش ۴۵ ب عبارتی از حکمة عرشیه (س ۲۲) آورده شده و در ۴۶ ب -

۴۸ الف باز چند قاعده از حکمت عرشی صدرای شیرازی دیده میشود .

[۱۹۵]

حاشیه شفا

۱۵ (عربی)

دانشمند جمال الدین محمد خوانساری (م ۲۶ رمضان ۱۱۲۵ در نزدیک

بهشتاد سالگی در سپاهان) شارح اشارات بر آغاز طبیعیات شفا تافصل ۱ مقاله سوم
فن سماع طبیعی حاشیه ای نگاشته که در هامش طبیعی شفا بچاپ رسید (ص ۲-۸۲)
و در فهرست مجلس (ج ۲ ش ۱۲۰) نیز بهمین گونه یاد شد ولی در فهرست طوس

(ج ۱ ش ۷۵) این حاشیه از آن پدر او آقا حسین خوانساری دانسته شد چنانکه

در پایان نسخه ما نیز نویسنده آن چنین پنداشته است در ذریعه (ج ۶ ص ۱۴۲ نیز
آنها از پدر پنداشت با اینکه در ص ۱۴۳ باز از حاشیه پسر یاد نمود در حاشیه نسخه
ما (گ ۷ ب) از استاد محقق یاد میشود و پیداست که پسر از پدر یاد میکند .

خوانساری در این حاشیه بیشتر بمباحث مشرقی رازی می نگرد و بادی از حواشی

اشارات باغنوی میکند (حاشیه گ ۳۷ ب) باز از حاشیه اشارات پدر خود می آورد

و از آن خرده میگیرد (حاشیه گ ۲ ب) پدر او بر شرح اشارات حاشیه نوشته و روز

دوشنبه ۴ شعبان ۱۰۷۱ آنرا پایان رسانده بود و همین جمال الدین بازر آن حاشیه‌ای نوشت آقا حسین حاشیه دومی هم بر آن شرح دارد که پس از دو سال نگاشته و در آن بر حاشیه سبزواری که پس از او نوشته است پاسخ داد (ذریعه ج ۶ ص ۱ - ۱۱۰) پس یکی از این دو حاشیه پدراست که پسر بدان می‌نگرد.

[۲۳۱]

۵

این نسخه بخط نسخ خوش با عنوانهای شنکرف ولاجوردی در متن وهامش ۴۱۶ بتاریخ روز آدینه ۲۵ محرم ۱۱۱۶ و حاشیه (منه مد ظله) دارد و همین میرساند که حاشیه از پسر است و در روزگار او نوشته شد نه پدر که در ۱۰۹۸ درگذشت

و نویسنده نسخه ما از او بمانند مرده یاد کرد نسخه ما از آغاز ندارد و آنچه هست از اینجا

است : « لا یلزم ان یکون متحرکا . قوله : طبیعة غیر محدودة . کان المراد بها قابله للقسمة ۱۰

الی غیر النهایة ولا ینتهی قسمتها الی حد . » که در پیرامون عبارت شیخ « وقال قوم انها

طبیعة غیر محدودة » در فصل ۱ مقاله ۲ سماع طبعی در باره حرکت س ۲۰ ص ۳۵ چاپی

کاوش میشود و این آغاز در س ۲۲ هامش ص ۳۴ چاپی دیده میشود . این حاشیه مانند

چاپی تا عبارت « ثم لا یخفی مافی حمل قوله او معها علی ما ذکره من التکلف بخلاف

ما ذکرنا فتدبر » (ص ۸۲) در پیرامون سخن شیخ « والاحوال التي تعتبر للجسام من ۱۵

کمیتها » از فصل ۱ مقاله ۳ سماع طبعی در باره جهت کمی طبیعیات (س ۱۶ ص ۸۲)

پایان مییابد و آغاز حاشیه در چاپی چنین است : « قوله الفن الاول فی السماع الطبعی الخ

قال بعض سادة المحققین طاب ثراه هو ما یند کرفیه المبادی العامة لابیواب العلم (ص ۲) .

(۳۵۶) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج زرد مقوایی تازه

اندازه : ۱۴۵×۲۴۵ و ۱۷۵×۲۴

۲۰

[۱۹۶] حاشیه الشواهد الربوبیه فی المناهج السلوکیه (عربی)

از مولی علی بن جمشید نوری مازندرانی سپاهانی فیلسوف (مدرسپاهان رجب

بسال ۱۲۴۶) که جسته جسته و پراکنده از اشراق سوم شاهدیکم مشهدیکم تا اشراق

شانزدهم شاهد دوم مشهد چهارم عباراتی را میآورد و نکته هائی از خود میگوید

و در آن بورق و سطر نسخه ای که در دست نوری یا نویسنده حاشیه بوده هم اشاره ۲۵

میشود .

آغاز : بسمله و به نستعین فی کتاب شواهد الربوبیه فی المناهج السلوکیه در ورق

اول قوله الاشراق الثالث ان شمول الوجود ليس كشمول الكلّی قوله ليس كشمول الكلّی للجزئی تستهیدیه قوله تعالی الا انه بكل شیء محیط وتلك الوحدة یسمى عند قوم بالوحدة فی الكثرة نوری نورالله رسمه .

انجام : حاشیه يك سطر بعد قوله و اشتدت نغمته وربما فی ظاهر الامر ان

بین ما ذکرناه اولاً . . . و بین انقطاعه عن کل واحد من اهلها منه . ۵

[۲۳۲]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی کرمانشاهی نویسنده شماره یکم میباشد . ک ۷۳ - ب ۱۰۲ .

۸۷۰

[۱۹۷] حاشیه شاعر (عربی)

- ۱۰ میرزا احمد بن محمد ابراهیم بن الحاج نعمة الله اردکانی شیرازی چنانکه خود در دیباچه نسخه ما میگوید باره سوم که مشاعر صدرای شیرازی را خوانده است اندیشید که آنچه از استاد خود مولانا مصطفی العلماء یا دیگران شنیده و یا در کتابها دیده و یا خود در هنگام خواندن و آموختن آن بدان برخوردیده است گرد آورد این بود که این حاشیه را در بود استاد نگاشته و گاهی هم از او خرده گرفت (ص ۲- ۹-۲۶-۱۷۳ نسخه ما) او در اینجا از سروده های فندرسکی گواه آورد (ص ۱۷۰ ۱۵ خطی و ۷۵ چاپی) . باز پس از مرک استاد دیباچه آنرا گسترش داده و چیزهایی بر خود متن افزوده و آنرا « نور البصائر فی حل مشکلات المشاعر » نامیده و بنام وکیل الدوله ساخته و از وی بسیار بستمود (دیباچه) و همین دومی است که در کنار مشاعر در تهران بسال ۱۳۱۵ ص ۲-۱۰۴ بچاپ رسید .

۲۰ [۲۳۳]

این نسخه بخط شکسته تعلیق و عنوان (قوله) شنکرف و حاشیه هائی از اردکانی با عبارت (منه) دارد و آغاز آن نزدیک بچاپی است : « بسملة احمدك اللهم يا مفيض الخير والجلود » و انجام آن چنین است : « قوله السادس فی ان واجب الوجود مرجع كل الامور الخ یعنی انه تعالی كل الاشياء وله احتمالات ... انتزع من زید عدم الكتابة علی ان يكون ذلك القدر الواقعی علة (نزدیک بآن درص ۷۵ چاپی دیده ۲۵

میشود) و کم دارد و ص ۱۷۵ تا ۱۷۷ سفید باز در ۱۷۹ اندکی از همان بند اخیر دوباره آمده (۱۳ س ستون ۱ ص ۷۵ چاپی) و در ص ۱۸۳ تا ۱۸۷ سخنانی است درباره دانائی خدا که از ابن سینا و فارابی و بهمنیار و طوسی در آن یاد میشود.

(ص ۱۹۳ ص) - کاغذ فرنگی . جلد تیماج ساده مشکی

اندازه . ۱۵×۱۰ و ۵×۱۰ هر ۱۴ س

۵

[۱۹۸] حدوث اجسام (عربی)

در این نامه سخنان فیلسوفان و پیروان دینها آمده و از حدوث جسمها گفتگو گردید.

آغاز: هو بسمله اختلف اهل العلم في حدوث الاجسام والوجوه المحتملة بحسب ۱۰ الفرض اربعة.

انجام: ثم حدث من الحركات السماوية امتزاجات هذه العناصر ومنها هذه المركات.

[۲۳۴]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط شکسته تعلیق ک ص ۱۰۸

۱۵ [۱۹۹] حدوث عالم (عربی)

دانشمند صدرای شیرازی در این نامه از حدوث زمانی جهان بروش خویش گفتگو و در آن سخنان فیلسوفان یونانی را آورد و از شواهد ربوبی خود (ص ۷۹ و ۱۰۲ چاپی) و از رساله کلی طبعی شیخ (ص ۵۰) و الامد علی الابد شیخ ابی الحسن عامری (ص ۸۳) یاد کرد. از این رساله است که در اسفار او یاد میشود این رساله ۲۰ در مجموع رسائل شیرازی در ایران بسال ۱۳۰۲ بچاپ رسید.

[۲۳۵]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر و بخط شکسته گ ۱۱۷ ب - ۱۱۹ الف و پایان نمیرسد و بدینجا (و اثبات الحركة الجوهرية لكل صورة طبيعية والاشارة الى نحو) میانجامد . ۱۰۳۰

(عربی)

حدوث عالم

[۲۰۰]

دانشمند شمسای گیلانی در این نامه بروش فلسفی حدوث جهان را روشن نمود و در آن از حواشی خویش بر الهیات تجرید و شرح جدید آن و از حواشی خفزی (۹۶ ب) یاد نمود و از قبسات استاد خود میرداماد آورده و خرده گرفت (۱۰۴ ب) گیلانی آغاز ذی قعدة ۱۰۴۵ در طوس آنرا بنگارش در آورد .

۵

آغاز : بسملة ... الحمد لله الذی تفرد بالقدم والازلیه ... فیکول ... محمد المشتهر بسمسا الجیلانی ... هذه رسالة فی اثبات حدوث العالم .

انجام : ای شمع بهرزه میگذازی خود را . تمت فی المشهد المقدس الرضوی ... فی اوائل شهر ذی القعدة المندرج فی سنة خمس واربعمین والفاء وکتب مؤلفها بیده ... محمد الشیر بسمسا الجیلانی غفر الله له ولوالدیه ولجميع من له حق علیهما وعلیه تم

۱۰

[۲۳۶]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق ریزک ۹۶ ب - ۱۱۰ الف و بهمین خط در هامش حاشیه هائی با عبارت (منه دام ظله) دیده میشود و در هامش نوشته است که از روی خط نکارنده نوشته شده پس نسخه را در روزگار شمسافراهم آوردند .

۱۵

(فارسی)

حدوث و قدم و سرمد

[۲۰۱]

عبدالرحیم رضوی حسینی علوی در این گفتار واژه های (حدوث و قدم و سرمد) را میشناساند تا ماطالبی که در رساله (دانائی خدا) آورده روشن گردد .

آغاز : بسملة والحمد لله رب العالمین ... بخواطرم (؟) رسید آنکه باین عبارات و بیاناتی که در این اوراق ثبت گردید .

۲۰

انجام : عبارتش اینست که خدا و خلقش بالتام (کم دارد) .

[۲۳۷]

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط تعلیق ک ۶۶ ب - ۶۷ ب از این پس تا پایان شعرها و نیایش است .

۸۸۷

(عربی)

حروف (و رساله ...)

[۲۰۲]

۲۵

فیلسوف فارابی در این رساله که در ص ۵ - ۹۱ شناخته شده نخست از مقولات

سپس از معانی لغوی و فلسفی عرض سخن رانده آنگاه از « مابالعرض - مابالذات - جوهر - مابذاته - محمول بذاته - منسوب بذاته - موجود - شی با اشاره برای برمانیدس که لاشی و لاموجود را یکی میداند - لغانی که درخطابه و شعر و فلسفه و بکار می‌رود مانند : ما - ای - کیف - هل - الف استفهام - نعم ولا - لم » بسزا گفته‌گو نمود و در پایان از هنرهای پنجگانه منطق و پرسش هریک و پیدایش مجازات و استعارات کاوش کرد. از دین و سیاست نیز در آن یاد گردید و از آن پیداست که فارابی بزرگانهای یونانی و سریانی و فارسی و سغدی آشنائی داشت ولی هیچ یادی از ترکی نمیکند.

آغاز : بسم الله الرحمن الرحيم . . . اما بعد فان معنى ان الثبات والدوام والكمال والوثاقه فى الوجود والعلم بالشىء (۱).

انجام : فالسؤال الجدلى يكون بتصريح المتقابلين او يكون قوة ماصرح به قوة المتقابلين و كك فى كثير من الصنایع و اما السؤال الخطبى فمن ضروب سئوالاته ان يكون ماخذ المتقابلين فقط .

[۲۳۸]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط شکسته بنی نقطه درنیمی و درنیمه دیگر شکسته ۳۳۹
تعلیق روشن بتاریخ سه شنبه ۷ ج ۲ سال ۱۰۷۶ و بنی غلط هم نیست گ ۳ ب -
۵۲ ب س ۲۵ - عنوان رساله در نسخه ما : « رسالة الحروف لابی نصر الفارابی
وهو من اكبر مصنفاته واعظمها » و در پایان دارد : « نمت رسالة الحروف للفيلسوف
ابی نصر الفارابی » .

الحركة [۲۰۳] ۲۰ (عربی)

میرفندرسکی در این گفتار که برای پیر و استاد خویش در ۵ بند نوشته است

۱ - پس از این دارد : « و موضع ان وان فى جميع الاسنة بين وهو فى الفارسية كاف مكسورة حينا وكاف مفتوحة حينا و اظهر من ذلك فى اليونانية ان واو و كلاهما تاكيد الا ان اونا الثانية اشد تاكيدا فانه دليل على الاكمل والاثبت والادوم فلذلك يسمون الله اونا ممدودا و اواوهم يخضعون به لله فاذا حملوه لغير الله قالوا ما بان مقصورة و كك يسمى الفلاسفة الوجود الكامل انية الشىء وهو بعينه مهميته ويقولون ما انية الشىء ويعنون ما وجوده الاكمل وهو مهميته الا ان حرف ان وان لا يستعمل الا فى اخبار فقط دون السؤال .

[۲۰۳] الحركة (عربی)

میرفندرسکی در این گفتار که برای پیر و استاد خویش در ۵ بند نوشته است از جنبش سخن راند و روشن ساخت که همه جنبندگان بیک جنباننده یگانه‌ای باز می‌گردند و در جهان هستی بمثالهای پلاتونی نیازی نیست و مثالها بیهوده‌اند.

آغاز : بسمله قال سید الافاضل قدوة الفلاسفة الراسخین امیر ابو القاسم . . .
و بعد فانی ارید فی مقالاتی هذه ان ابین امر الحركة ... وان المثل المنسوبة الى الافلاطون فضل لا يحتاج اليها .

انجام : فاذن المثل الافلاطونية فضل لا يحتاج (اليها) الموجودات . فهذا آخر ما اردت ايضاحه بايجاز و اختصار مستقيم والحمد لواء العقل تمت بالخير .

[۲۳۹] ۱۰

این نسخه شماره ۶ دفتر و بخط شکسته تعلیق گ ۴۲ ب - ۴۳ الف گویا از محمد شریف بن محمد قائمی و باید در لاهیجان میان ۱۰۴۰ و ۱۰۵۱ نوشته شده باشد .

[۲۰۴] حظيرة الانس من ارکان رياض القدس (عربی)

دانشمند احمد بن زین العابدین جبلی عاملی (م میان ۱۰۵۴ و ۱۰۶۰) که در ۱۰۱۲ از بهائی و در ۱۰۱۷ از داماد اجازه گرفت بر شرح تجرید این حاشیه را نوشته و در آغاز آن گفت که پیشه‌ابر حواشی خفری بر الهی تجرید تعلیقاتی بنام ریاض القدس نوشتم . چون خوانندگان کم مایه را خسته میکرد از آن گزین نموده و از گفته‌های فیلسوفان بویژه شفا در آن آوردم و آنرا « حظيرة الانس من ارکان رياض القدس » نامیدم و در آغاز ذی حجه ۱۰۳۷ است که بنگارش آن می‌پردازم . او بروش کلامیان و مشائیان و اشراقیان در این حاشیه سخن رانده و از فارابی و ابن سینا و بهمنیار و سهروردی و امام رازی و داماد و سماکی (۸۰ الف و ۵۸۵ ب) و تفسیر او (۴۰۵ ب) و دیگران یاد کرد و بروش داماد نگاشته است (۱) .

۱ - او در پایان از سه نگارش فارسی خویش « مصقل فی تجلیه آینه حق نمایی رد مذهب النصاری - اللوامع الربانية فی رد الشبهات النصرانية من کتب الاناجیل الاربعة - صواعق الرحمن فی رد مذهب اليهود ان نقلا من التوریه » یاد میکند . وی کتابی در تفسیر بفارسی بنام لطائف غیبی دارد ش ۲۴ و ۲۴ که دز ۱۰۳۳ و ۱۰۴۴ آنرا نوشت .

آغاز : بسمه عونك يا واهب الحيات و ملهم الخيرات ... فيقول ... احمد بن زين العابدين العلوى .

انجام : نقلا من التوروة فقد (تم) كتاب الموسوم بخطيرة الانس من ارکان کتاب ریاض القدس ویتلوہ کتابنا الموسوم بروضة المتقين فی مبحث امامة الائمة المعصومین .
[۲۴۰]

این نسخه بخط نسخ و شکسته تعلیق روشن بتاریخ ۱۰۵۴ و درک ۲۱ ب حاشیه ای ۳۱۰ دارد با عبارات (منه مد ظله العالی) و در خیلی جاها عنوانها بشکر ف است در پایان دارد : (تمت سنة ۱۰۵۴) و نسخه نوشته روزگار اوست .
(۵۸۶ هـ) - کاغذ سپاهانی - جلد تِمَاج سرخ مقوای
اندازه : ۲۳×۱۴ و ۱۴×۷ س ۱۷

[۲۰۵] حقیقت و کیفیت سلسله موجودات و تسلسل اسباب و مسببات (فارسی)
شیخ رئیس در این گفتار بروش پرسش و پاسخ رشته هستی ها را چنانکه مشائیان میگویند گزارش داد .

آغاز : بسمله وله الحمد دائماً و کفی جوده ... با کرم دوستی که دوستی ۱۵ وی خدای را بودنه ریارا درخواست تاحقیقت و کیفیت سلسله موجودات و تسلسل اسباب و مسببات بیانی رود بفارسی .

انجام : و شرح ایندو طریق عمرها باید و و قتهای مساعد تا برسبیل اجمال اینقدر گفته شد والله اعلم بحقائق الامور .

[۲۴۱]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق محمد علی بن یوسف با عنوانهای شکر ف ۱۰۸۸
۱۳ - ب - ۲۰ ب نسخه از آن در طوس هست (ج ۴ ش ۶۴۳ ص ۱۲۵) .

[۲۰۶] حکمت عرشیه (عربی)

شیخ رئیس (حکمة عرشیه) را که خزر جی (عیون الابناء ج ۲ ص ۱۹ س ۲۹) درباره آن «وهو کلام مرتفع فی الالهیات» گفته و بیهقی آنرا (حکمة قدسیه) نیز ۲۵ خوانده است (ص ۵۶ و ۵۷) بدرخواست برخی از نزدیکان درباره حقایق خداشناسی

درسه اصل (بود خدا - یگانگی او - نبود علتها برای او) نگاشته و میگوید از دیگران در این نامه هیچ پیروی نکردم نسخه ای از آن با (حکمة مشرقیه) در کتابخانه مسعود غزنوی در غزنین که از تاراج شهر سپاهان در ۴۲۷ فراهم آورد بوده و علاء الدین حسین جهانسوز غوری بسال ۵۴۶ آنها را بسوزاند (بیهقی ص ۵۶) .

- ۵ این حکمت قدسی یا عرشی و مشرقی را گویا شیخ پس از نگریستن بسخنان پلوتینوس در ثئولوگیا (گزیده اشاد) و آشنائی با گفته های صوفیان و نگارهای باطنیان فراهم آورد. دانشمندان خاوری (مشرقیون) که او در برابر باختریان (مغربیون) یاد میکند نه چنانکه دکتر بدوی در ارسطو عند العرب (ص ۲۴) پنداشته است مشائیان بغداد در برابر شارحان یونانی نیستند چه شیخ آنها را ناتوان و ترسایان آنها را بی خرد میخواند و تازه آنها بجز گفته های همان شارحان چیز دیگری ندارند .
- ۱۰ و میتوان از سنجش سخنان عرفانی و تأویلی شیخ که فراوان هم هست با گفته های صوفیان و باطنیان چنین پنداشت که او از خاوریان دانشمندان ایرانی عارف یا باطنی را میخواهد نه متکلمان و مشائیان بغداد که از آنها نکوهش میکند. این نامه دردکن بسال ۱۳۵۳ بچاپ رسید .

۱۵

[۲۴۲]

این نسخه شماره ۴۴ دفتر است و بخط تعلیق زیبای محمد ناصرالدین بن نورالدین ص ۳۹۳ - ۴۰۰ .

۱۰۳۵

[۲۴۳]

- این نسخه شماره ۱ دفتری است دارای ۷ رساله که همه آنها بخط تعلیق و نو نویس از روی نسخه تاریخ ۱۲۶۶ بدستور دانشمند بزرگوار واقف فراهم آمده. پایات نامه چنین است : والحمد لواء العقل وملهم الصواب (مانند ۱۰۳۵) اللهم افض من نور هدايتك علينا ... حتى نرزق جوارك في المقام الاعلى والالتداد بمشاهدة جمالك في المقصد الاقصى انك اهل التقوى واهل المغفرة برحمتك يا ارحم الراحمين
- ص ۱ - ۲۲ .

(۴۰) کاغذ فرنگی جلد مقوا - جلد مقوا

الداذه : ۲۱×۷ و ۱۶×۹ س ۹

(عربی)

حکمة العین

[۲۰۷]

نجم‌الدین ابوالحسن علی بن محمد دیران کاتبی قزوینی ۶۷۵م فیلسوف منطقی
نامور ایران این نامه را درطبیعی والهی پس از رساله‌العین درمنطق نگاشته است .
آغاز : سبحانک یا واجب ان جماعة من اخوانی لما فرغوا من
بحث الرسالة المسماة بالعین فی المنطق التمسوا منی ان اضیف الیها رسالة
فی العلمین الالهی والطبیعی .

انجام : وهی قوة مجردة عن المادة لمامرولیکن هذا آخر ما اردنا ایراده فی
هذه الرسالة ولواهب العقل الحمد بالانهایة والصلوة والسلام علی محمد وعترته بغير
عدد وغایة .

[۲۴۴]

۱۰

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط نسخ و محمد موسی بن محمد رضا مشهدی
آنرا در پنجشنبه دهم سوم ع ۱ سال ۱۱۰۴ نوشته است برك ۶۱ ب تا برك
۱۱۲ الف و نخستین آن تلخیص‌الافتاح و سوم آن مشاعر شیرازی میباشد .
(۱۵۲ برص) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده يك لا
اندازه : ۱۲×۱۷ و ۱۴×۱۶ س ۱۷

۱۵

[۲۰۸] حکمة المتعالیة فی الاسفار الاربعة العقلیة (عربی)

فرزانه دانشمند صدرای شیرازی (م ۱۰۵۰) این کتاب را در فلسفه مخصوص
خویش که آمیخته‌ایست از سخنان مشائیان و اشراقیان و عارفان نگاشته است او
برخلاف استاد خود میرداماد که شاید از ترس ظاهریان بسیار دشوار و پیچیده مینوشت
روان و شیوا و ساده ولی پرمغز نگاشته فلسفه را در دسترس همه گذاشت گرچه این
فیلسوف بمانند استاد در نگارشهای خود نصوص دینی را گواه می‌آورد و آنها را با
قواعد فلسفی سازش میداد ولی شاید روی همین ساده نویسی بود که از آزار و شکنج
دشمنان نیاسود چنانکه در دیباچه برخی از کتابها از سختگیریها که درباره اش
روایداشتند مینالد و در « الواردات القلیة » ص ۲۵۸ از فقیهان و ستایشگران دربار
نکوهش میکند . او در دیباچه همین « الحکمة المتعالیة فی الاسفار الاربعة العقلیة »
که آنرا چنین نامیده و در « اتصاف الماهیة بالوحد » آنرا الاسفار الابعه خوانده است .

۲۰

۲۵

- میگوید که در جوانی بفلسفه الهی پرداخته و بنگارشهای فیلسوفان پیشین و یونانیان می نگریستم و میخواستم کتابی جامع بنویسم ولی روزگاری که بدان دچار شدم نمیکذاشت ناگزیر گوشه‌ای گزیدم و چیزی ننویشتم تا اینکه بنگارش این کتاب پرداختم (۱). شیرازی در این کتاب ارجمند از کلیات طبیعی و الهی گفتگو کرده و در آن از نگارشهای فیلسوفان و عارفان بهره برد ولی روش استدلالی مباحث مشرقی رازی در آن بسیار پیدا است و در اینجا استدلال را با شهود بیامیخت و برخی مسائل (اصالت وجود - حرکت جوهری - اتحاد عاقل و معقول - حدوث عالم - تجرد خیال - مثال افلاطونی - عالم مثال - رستاخیز) را با برهان روشن ساخت .
- این کتاب در چهار بخش است (هستی - گوهر و عرضها - خداشناسی - روان و هریک برابر است با یکی از چهار سفر که عارفان را است .

۱۰

[۲۴۵]

در این نسخه بخش نخستین (الحکمة المتعالیه) است و بخط تعلیق زیبادر جدول زرین با سر لوح زیبا بزر و شنکرف و لاجورد میباشد و عنوانها بشنکرف ۲۵۷ است و در سپاهان سال ۱۲۴۵ نوشته شده است .

(۲۴۲ بر ۳) کاغذ فرنگی . جلد تیماج قهوه ضری مقوایی

اندازه : ۲۴×۱۴ و ۱۷×۸۵ س ۲۴

- ۱ - از اینجا پیداست که شیرازی نخستین بار بنگارش اسفار پرداخت ولی از باز گشتهای یک درهر یکی از نگارشهای خود بدیگری میدهد پیداست که بسیاری از کتابها را با هم نوشته است . او در اسفار (چاپ تهران در ۴ بخش سال ۱۲۲۲ و ۱۲۸۲) از رساله حدوث یاد نمود و در فصل ۶ منبج ۸ مرحله آن از حشر العوالم یا طرح الکونین و در همان حدوث ص ۲۹ و ۱۰۲ از شواهد ربوبی (چاپ تهران ۱۲۸۶) و در آن ص ۱۴۸ از میده و معاد که بسال ۱۰۱۵ پایان رساند و در بیاجه آن ص ۳ از اسفار یاد گردید چنانکه در همان حشر ص ۳۴۳ از اسفار یاد میشود . در بیاجه مشاعر ص ۷ از کتابها و رساله ها و در عرشیه ص ۱۱۹ از کتابهای بزرگ و از اسفار ص ۱۴۴ و از کتابها و رساله ها و حدوث ص ۱۲۷ و ۱۶۶ و از حواشی شرح حکمة الاشراق ص ۱۳۳ و در این حواشی (چاپ شده در کنار همان شرح ص ۳۰۹ و ۵۳۵) از اسفار و شواهد ربوبی یاد میشود در رساله تصور و تصدیق او که همراه الجوهر النضید در تهران بسال ۱۳۱۱ با رساله اتصاف الباهیه بالوجود چاپ گردید در ص ۸ از اسفار یاد شد و در حاشیه شفای او چاپ ۱۳۰۳ تهران ص ۱۲۶ و ۲۱۱ از کتابها و رساله ها و از اسفار یاد گردید .

۲۵

۳۰

[۲۴۶]

بخش دوم (الحكمة المتعاليه) است با همانگونه خط شماره ۲۵۷ و بتاریخ ۱۲۴۴ نوشته شد.

۲۵۸

(۱۵۴ برك) - كاغذ فرنگی - جلد روغنی و هردو سویش کتبه و گل و بوته دارد و رنگارنگ وزمینہ مشکى است .

اندازه : ۱۴×۲۴٫۵ و ۱۷×۹ س ۲۴

[۲۴۷]

بخش سوم (الحكمة المتعاليه) است با همانگونه خط شماره ۲۵۷ و درتاریخ ۱۲۴۴ نوشته شد .

۲۵۹

(۱۵۴ برك) - كاغذ فرنگی - جلد روغنی مانند شماره ۲۵۸

اندازه : ۱۴×۲۴٫۵ و ۱۷×۹ س ۲۴

[۲۴۸]

۱۰

بخش چهارم (الحكمة المتعاليه) و پایان آنست با همانگونه خط شماره ۲۵۷ و در ۱۲۳۹ نوشته شد و درها مش برك (۱ب) نوشته است (...یوم الاثنین سابع شهر رجب المرجب من شهور ۱۲۳۷) .

۲۶۰

(۱۴۴ برك) - كاغذ فرنگی - جلد روغنی و مانند شماره ۲۵۸

اندازه : ۱۴×۲۴ و ۱۷×۹ س ۲۴

۱۵

[۲۴۹]

این نسخه نیز بخش چهارم (کتاب نفس) است و بخط نسخ باعنوانهای شنکرف و حاشیه‌ها بخط شکسته میباشد و در پشت کتاب بخط و مهر علم الهدی محمد پسر فیض کاشانی در تاریخ ۱۰۸۷ نوشته شده که از روی نسخه نوشته شده از روی نسخه ۲۰ فیلسوف شیرازی این نسخه را نوشته اند .

۳۸۵

(۴۸۸ برك) - كاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سبز مقوایی تازه

اندازه : ۱۷×۴۶ و ۱۰×۱۸ س ۲۵

[۲۵۰]

این نسخه نیز بخش نخستین است و بخط تعلیق شکسته ریز باعنوانهای شنکرف و حاشیه‌هایی هم دارد و نویسنده آن محمد رضا بن محمد قدیم بن محمد کریم تبریزی است که در سپاهان در شب ۲۹ صفر سال ۱۲۳۲ از نوشتن آن یاسود .

۳۸۶

(۴۴۴ برك) - كاغذ ترمه سمرقندی جلد تیماج مشکى ضربى مقوایی

اندازه : ۱۸-۳۶٫۵ و ۹-۱۹ س ۲۵

[۲۰۹] الحکومة فی حجج المثبتین للماضی مبدءاً زمانياً (عربی)

خواجه ابوعلی سینا در این رساله که یازده فصل است پس از آوردن چندین مقدمه منطقی و فلسفی از حدوث و قدم زمانی جهان بروش مشائیان گفتگو میکند و دلایلهائی که دسته‌ای آوردند و برای گذشته آغاز زمانی نپنداشتند میسجد و آنها را بساخت قیاسهای منطقی برمیگرداند و روشن میکند که زمان و گیتی را آغازی نیست ۵ چنانکه در مبدء و معاد و نجات و فصل ۱ مقاله ۹ الهی و فصل ۱۱ مقاله ۳ سماع طبیعی شفا نیز چنین گفت سید داماد در قبس ۷ قبسات بسخنان شیخ نگریسته و در ص ۱۸۰ از این رساله یاد نمود .

آغاز : قال ابوعلی الحسین بن عبدالله بن سینا البخاری هذه رسالة عملتها فيما

تقرر عندی من الحکومة فی حجج المثبتین للماضی مبدءاً زمانياً و بیان تحلیلها الی ۱۰ القیاسات بصورها و بمادة مقدماتها معها .

انجام : فاذا بلغنا هذا المبلغ فلنختم المقالة و ههنا شبه اخرى لم اتعرض لها

اذا كان المشغول شرحه و ايضاحه هو هذا النمط من الشبه و الحمد لله رب العالمين .

[۲۵۱]

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط تعلیق نو نویس از روی نسخه تاریخ ۱۲۶۶ ۱۵ ۳۸۴ میباشد قنواتی در ص ۷۵ بنام (النهاية والالانهاية) از آن یاد نمود و در آغاز نسخه او پس از عبارت بالا دارد : « وقد قسمت هذه المقالة الى فصول عشر » و در فهرست طوس (ج ۴ ش ۶۹۴ ص ۱۴۲) از آن بنام (رساله در مبدء زمان ماضی) یاد گردید .

[۲۱۰] حل مشکلات الاشارات (عربی)

اشارات شیخ رئیس ابوعلی سینا چون دشوار بوده و با عباراتی کوتاه

معانی فراوان و باریک در آن گنجانده شده بود دانشمندان روزگار بشرح آن پرداختند . یکی از آنها خواجه طوسی (۵۹۷-۶۷۲) میباشد .

او چنانکه در دیباچه شرح خود مینگارد این کتاب را برای روشن ساختن

اشارات شیخ و رد اعتراضات فخر رازی نوشته است و در نیمه صفر ۶۴۴ آنرا پایان ۲۵

رساند و روایت نخستین سلامان و ابسال را پس از این و روایت دوم آنرا پس از بیست سال (۶۶۴) بر آن افزود.

[۲۵۲]

این نسخه شماره ۱ دفتر و همه شرح اشارات را دارد و در انجام آن چنین

۲۴۷

آمده: «والله ولي السداد والرشاد ومنه المبدء واليه المعاد وهو معين صالح» -

العباد وحسبنا الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير فرغ المصنف اعلى الله

محله من تصنيفه في اواسط صفر سنة اربع واربعين وستمائة» و عبارت «رقمت اكثر هافي

حال صعب» تا پایان نسخه چاپ تهران (۱۳۰۵) را ندارد. گ ۱ الف تا ۱۶۷ الف -

شماره ۲ گزیده کمال الدین بحرانی است از داستان سلامان و ابسال ترجمه حنین بن اسحاق

این نسخه بخط نسخ نوشته شده و تاریخ نوشتن شرح اشارات ۴ ج ۲ سال ۶۷۲ می باشد

۱۰

و نویسنده آنرا برای خود نوشته و ۲۸ سال پس از نگارش خواجه و ۱۴ روز و شش ماه

پیش از مرگ وی که در روز غدیر ۱۸ دی حجه ۶۷۲ رخ داده بود پایان رساند. از آغاز

تابرك ۱۹ بنسخ ریز و از برك ۲۰ تا ۲۴ بنسخ درشت ترمی باشد و این دو خط مانا تازه تر

است و از برك ۲۴ تا برك پایان بنسخ درشت و با اعراب است عنوانها بشنگرف و درشت تر

از متن می باشد حواشی دارد بتعلیق و در شرح لغتها بفارسی و بخط تازه تری است و حواشی

۱۵

دیگری بنازی دارد.

از دارندگان نسخه نام اینها دیده میشود: فضل الله حسینی - نجم الدین بن عبد العلی -
محمد تقی بن شیخ احمد جوهری در تاریخ ج ۱ سال ۱۹۱ (۱?)

(۱۶۸ بر ۳) . کاغذ ترمه سمرقندی . جلد تیماج سرخ زرکوب مقوایی

اندازه: ۲۶ × ۱۷ و ۱۲ × ۴۵

۲۰

(۲۱۱) حی بن یقظان (عربی)

شیخ رئیس سه داستان مرموز فلسفی و عرفانی (سلامان و ابسال - حی بن

یقظان - طیر) دارد و دومی را در فردجان نوشته و در آن گفته که بدرخواست یاران

آنرا نکاشته و گزارش داده ام.

۲۵

گویا این داستان بر سر زبانها بوده یا اینکه خود او در جای دیگر از آن

یاد کرده و شاگردان گزارش آنرا از وی خواستند گویند شیخ در رساله قدر از حی بن

یقظان و ابسال یاد نمود

بگفته ابن سبعین م ۶۶۹ شیخ در این داستان از آئین (نوامیس) پلانون

- و گفتار صوفیان پیروی نموده از تمدن و شهر نشینی و فلسفه کاوش کرد این سخن تا اندازه ای هم درست است چه پلاتون در آنجا خود را بنام يك بیگانه ناشناس آتنی نشان داده درباره ریشه قانون با یاران خویش گفتگو کرد . فیلسوف فارابی که از جمهوری و آئین گرفته است درسیاسات مدنیّه (ص ۵۷) از نوابت و در آراء مدنیّه فاضله ص ۱۰۹ از متوحد یاد نموده و در تحصیل السعاده ص ۴۶ گفته است که رهبر شایسته کشور ۵ خود بخود رهبر است خواه کسی ازش بپذیرد یا کسی اورا یار نباشد و ناشناخته بماند همه اینها کسی را بیاد میآورد که خود بیاندیشد و بجهان بنگرد و براز آن برسد و نیک و بد را از هم باز شناسد این باجه هم که تدبیر المتوحد نوشته است اندیشه چنین کسی را در آن نمایانده و در ص ۱۰ و ۵۴ از دو واژه « نوابت یا خودرو و متوحد » یاد نمود. شیخ رئیس در این داستان هم اندیشه و پندار يك مرد گمنام آزموده را ۱۰ نشان میدهد و شاید در نگارش آن از داستانهای ایرانی و بودائی که در اخوان صفا دیده میشود نیز بهره برده باشد میگویند ریشه آن همان داستان نوبلاتونی قبطی « ایمن ذریس - مرد مدار » است که از هوملس دانسته شده (۱) .

[۲۵۳]

- ۱۰۷۴ این نسخه شماره ۱۵ دفتر و بخط تعلیق گ ۲۱۶ الف - ۲۲۰ ب میباشد . ۱۵

۱ - حى بن يقظان را مهن با ترجمه و گزارش كزیده آن بفرانسه بسال ۱۸۸۹ درلیدن بچاپ رساند و در جامع البديع و در مصر بسالهای ۱۲۹۹ و ۱۳۲۷ و ۱۳۴۰ و با حى بن يقظان ابن طفيل و سهروردی در ۱۹۵۲ بچاپ رسيد و بمبرى نیز ترجمه شد (طریحی ۱۰۲) ابن زیلاى مجوس سپاهانى و جوزجانی (بیهقی ص ۹۴) و بابا افضل کاشی بر آن گزارش نوشتند . ۲۰

- نگاه به : ذریعہ ج ۷ ص ۱۲۹ - سرگذشت جوزجانی - شرح طوسی بر اشارات - دیباچه احمد امین بر چاپ اخیر این داستان ص ۱۷ - متون ماسینیون ص ۱۲۹ - دیباچه ساز و بیرایه کاشانی چاپ ۱۳۱۱ - ابن طفیل اندلسی بیروی از شیخ حى بن يقظان دیگری نوشته و در پایان آن داستان سلمان را آورد و ریشه آن گویا افسانه (بت و شاه دخترش) باشد که در پیرامون اسکندر ساخته اند و نسخه آن با حروف لاتینی آراگون سده ۱۶ در اسکوریا ۲۵ هست و اورنك فلسفی بدان داد . Gracian Balthazar در Critieon (سرقسطه Saragozza ۱۶۵۱) هم از این افسانه بهره برده است (دیباچه احمد امین ص ۹ - ۱۳ - ۱۴) داستان ابن طفیل را فضل الله بن جهان هیجی اصفهانی پیارسی کرد (دیباچه صلیبا بر چاپ ۱۹۳۵)

[۲۱۲]

حی بن یقظان منظوم (عربی)

در این بیت‌ها داستان حی بن یقظان بنظم در آورده شده و سراینده آن دانسته نشد
آغاز:

حی بن یقظان ما حی بن یقظانا

سبحان موجد ذاك الشيخ سبحانا

شيخ من البلد القدسی منشأه

سرى الینا فحیاً و احیاناً

انجام: لاشیاء الطف منها ان من عرف القديم اصفی جميع الخلق اذهانا.

[۲۵۴]

این نسخه شماره ۱۸ دفتر و بخط نسخ خوش در چهارستون چلیپا ص ۱۶۸-۱۷۲
۱۰۳۵ و در پایان دارد « تمت القصيدة والحمد لله على نعمائه الحميدة فى شهر شعبان
سنة ۱۰۹۷ ».

[۲۱۳]

خزائن (عربی)

دانشمند مولی احمد بن مولی مهدی نراقی م ۱۲۴۵ این کتاب را که مانند
۱۵ کَشکول بهائی جنگی است در همه دانشهای آن روزگار نگاشته دنباله مشکلات العلوم
بدر خود دانشمند مهدی نراقی م ۱۲۰۹ ساخته است و چندین بار یکی در ۱۳۰۸
بچاپ رسید.

[۲۵۵]

این نسخه بخط نسخ با نشانه‌ها و شکلها و عنوانهای شنگرف و محمد مسیح
۸۳۷ موسوی خوانساری در ۱۲۵۰ آنرا نوشته است و از دیباچه کمی ندارد و چنین
آغاز میشود: « ونقلية و فوائد عجيبة ودقائق غريبة ولكنه طاب ثراه اقتصر فيه
على المشكلات . . . وسميتها بالخزائن ».

(۱۳۴۳) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج زرد صری

اندازه: ۲۱×۱۵ و ۱۴×۱۰ س ۲۳

[۲۱۴] ۲۵

خلق افعال (عربی)

دانشمند دوانی (۸۲۸-۹۰۸) درباره آزادی خواست و اراده این رساله را

نوشته و در آن از گفتار اشعری یاری نموده و گفت که او باندیشه خویش یا از روی سخنان پیامبر بتوحید افعال رسید دوانی در اینجا از شفا و تحصیل بهمینار و رساله طوسی و رساله دقیق عمر بن الخیام شاگرد شیخ رئیس که همه از توحید افعال گفتگو کردند یاد میکند و میگوید که اگر عازم سفر نمی بودم برخی از سخنان خیام را گزین می کردم و در پایان بخبر کلیات خمس علی (ع) اشاره میکند و میگوید که توحید افعال و صفات و ذوات در آن آمده است .

آغاز : بسم الله اما بعد حمد الله فتاح القلوب مناح الغیوب ... فقد سالنی ...
مولانا سعید الملة والدين محمد السدنی الاستر ابادی ... ان اکتب ما حضرنی فی الوقت من الدقائق المتعلقة بمسئلة خلق الاعمال .

انجام: و یکفی فی تحقیق هذه المراتب الکلیات الخمس المأثورة عن امیر المؤمنین
و یعسوب الموحدين علی بن ابی طالب ... فی جواب کمیل بن زیاد ... فلینظر بنظر
دقیق و یتفکر فیہ بفکر عمیق ستجلی علیه انوار التحقیق والله ولی التوفیق .

[۲۵۶]

این نسخه شماره ۱۱ دفتری است دارای ۱۳ رساله و گفتار که بیشتر بنسخ
۸۸۱ «ا» عنوانهای شنگرف و گاهی بتعلیق است و نویسنده آنها محمد بن فتح الله
بسطامی میباشد که در مدرسه رزم ساریه قزوین و در باغ قاید حسن در تاریخیهای
۱۰۰۳ و روز آدینه ۱ و روز یکشنبه ۲ ع ۱ (۴) و روز شنبه ۱۴ و روز پنجشنبه ۱۷ ع
۲ (۴) و روز شنبه ۱۹ ج ۲ سال ۱۰۰۴ و روز دوشنبه ۵ ذی حجه سال ۱۰۰۵ و در سال
۱۰۱۴ برای دارنده نسخه صدرالدین محمد تبریزی نوشته است و این نسخه بخط نسخ
تاریخ روز یکشنبه ۲ ع ۱ سال ۱۰۰۴ از همان نویسنده است از گ ۴۵ ب تا ۴۸ ب
و گ ۴۹ الف - ۵۶ الف گفتارهای پراکنده است . نسخه از این نامه دوانی در طوس
هست (ج ۴ ص ۱۲۷ ش ۶۴۷) .

(همه دفتر ۳۴۳) کاغذ سپاهانی - جلد مقوا ته میئن

الدازه : ۱۲×۱۹ و ۱۲×۱۴ س ۲۱

[۲۱۵] خلق اعمال (عربی) ۲۵

دانشمند صدرای شیرازی بمانند استاد خویش فیلسوف داماد که ایقانات
و خلق اعمال (ش ۶۴۷ ص ۱۲۷ ج ۴ فهرست طوس) نکاشته است این گفتار را
بپرداخت وی در آغاز میگوید که چون سخن درباره سر نوشت و آزادی دشوار

و ماهیه سرگشتگی بود ما این نامه را نگاشتیم و گفته های دانشمندان (اختیار - جبر - امر بین الامرین یا علیت خدا و قابلیت مستقیم و غیر مستقیم موجودات در برابر فیض او) را در آن میاوریم سپس روش اهل الله یا وحدت وجود را یاد می کنیم این نامه در رسائل شیرازی بسال ۱۳۰۲ ص ۷-۲۷۱ و در کنار کشف الفوائد حلی بسال ۱۳۰۵ بچاپ رسید .

[۲۵۷]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ محمدعلی بسال ۱۳۰۱ میباشد گ ۱ ب - ۴۳۱
۱۱ الف

[۲۵۸]

این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی که در مدرسه سپهسالار میرزا محمدخان قاجار بسال ۱۲۹۹ آنرا نوشت گ ۹۱ ب - ۹۳ ب این هر دو نسخه تمثیل پایان رساله (س ۱۶ ص ۳۷۵ - ص ۳۷۷ چاپ ۱۳۰۲) را ندارد . ۸۷۱

[۲۱۶] داستان مسلمانان و ابدال (عربی)

این داستان فلسفی را حنین بن اسحاق (۱۹۴-۲۶۴) از یونانی بتازی در آورد و آن در تسع رسائل در مصر بسال ۱۹۰۸ و در آستانه با روایت ابن خلکان از مسلمانان و ابدال شیخ بسال ۱۲۹۸ بچاپ رسید . سپس کمال الدین علی بن سلیمان بحرانی فیلسوف روزگار طوسی آن ترجمه را با اندک افزایش و کاهشی در عبارت گزین نمود (نسخه ما) و آن در کنار شرح اشارات طوسی چاپ ۱۳۰۵ (نمط نهم) بچاپ رسید بی آنکه نامی از بحرانی در آن برده شود. شیخ رئیس بگواهی جوزجانی در سرگذشت نیز همین داستانرا نوشته و در آغاز نمط ۹ اشارات از آن یاد کرد رازی چون از این داستان آگاه نبود نتوانست در شرح اشارات سخن شیخ را روشن کند. طوسی در اینجا نخست از افسانه های تازی یاد نمود آنگاه روایت نخستین (۱) را که گزیده کوتاهی

۱- این روایت را جامی (۸۱۷-۸۹۸) بنام يعقوب بيك بسراوردن حسن آق قونلو

(۸۸۳-۸۹۶) بنظم در آورد که رشید یاسمی در تهران بسال ۱۳۰۶ خ بچاپ رساند و نظم

جامی را اگوست بریکتو Aug. Bricteux بشر فرانسوی ترجمه کرده و با سرگذشت جامی ۲۵ و ترجمه روایت نخستین طوسی و بادیاچه ای در فلسفه و ادب فارسی در باريس بسال ۱۹۱۱ چاپ کرد .

است از ترجمه حنین و پس از پایان دادن شرح خویش یافته بود بر آن افزوده و گفت که این را فیلسوفی نادان برای گزارش سخن شیخ ساخته است. پس از بیست سال (۶۶۴) روایت دومی از آن که جزداستان حنین است بسته و بر شرح افزوده و گفت که این از شیخ است و گویا همان باشد که جوزجانی یاد نمود و شیخ نیز در رساله قضا و قدر از آن (واضح بن یقظان (۱)) نام برده است و عبارت اشارات هم با همین روایت میسازد و من گفتار شیخ را درباره این داستان نیاورده‌ام تا سخن بدر از انکشد شیخ در آغاز رساله (طلمسمات و نیرنجات) میگوید: از من داستان ابدال و سالامان که بر توده مردم پوشیده است پرسیده‌ای و من پس از آن از جادو و طلسم و نیرنگها و شکفتیه‌ها که کمتر از طبیعت سر میزند آوردم و روشن میسازم که هر یک چیستند تا بتوان بر از پوشیده رسید (۲).

در داستان حنین که بحرانی از آن گزین نمود اندیشه یونانی و قبطی با هم آمیخته و مردی را نشان می‌دهد که نه از پدر و مادر آفریده شده است. ابن طفیل ۱۰ م ۵۸۱ حی بن یقظان خویش را بر پایه سرگذشت چنین مردی نهاده و در پایان آن این داستانرا بریخت دیگری آورده است.

[۲۵۹]

این نسخه شماره ۲ دفترست دارای شرح اشارات طوسی گ ۱۶۷ ب تا ۲۴۷ ۱۶۸ ب و بهمان خط نسخ شرح اشارات و بی حاشیه و ساده میباشد و پیداست که در روزگار خواجه نوشته شده است.

آغاز نسخه: « هو اللطیف - قال الحکیم کمال الدین البحرانی رحمه الله تعالی (تا اینجا در نسخه چاپ تهران نیست) هذه قصة سلامان و ابدال اللذين كانا في زمن هرمانوس الملك بن هرقل السوفسطيقي انتجت من نقل حنين ابن اسحاق من اليوناني الى العربي والكتاب الذي انتجت منه كان بخط الشيخ ابي الحسين (ابی حسین - در چاپ تهران) اللوكری قال كان في الزمن القديم قبل طوفان النار ملك يقال له هرمانوس » و انجام داستان در چاپ تهران چنین است: « و كان آخر ما كتب الالواح من لسان سلامان

۱- دیباچه حی بن یقظان چاپ دمشق ۱۳۵۴ ص ۳۰

۲- چاپ تهران در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۳۴۵

ان اطلب العلم والملك من العلويات الكاملات فان الناقصات لا تعطى الا ناقصا . و آخر
دعوانا ان الحمد لله . . . وسلم .

انجام نسخه ما این است : « ان يهلك بسلاحتي يستريح منها فقال له هرمانوس
ايها » و برابر است با سطر ۱۳ ص ۱۶۳ ترجمه حنین و سطر ۶۶ هامش صفحه ۲ نبط
۹ شرح اشارات چاپ تهران و بیشتر از نیمه این داستان در نسخه ما نیست .

۵ [۲۱۷] دره فاختره (عربی)

فرزانه روشن بین عبدالرحمن دشتی فارسی جامی (۸۱۷-۸۹۸) این نامه را
در باره آئین صوفیان و متکلمان و فیلسوفان باستانی و سخن آنها در باره هستی خدا
و چگونگی آفرینش این همه هستی ها از خداوند یکتا نگاشته است .

۱۰ آغاز : بسمله و به نستعين الحمد لله الذي تجلّى لذاته بذاته فتعين في باطن علمه
مجالى ذاته وصفاته ... فهذه رساله في تحقيق مذهب الصوفيه والمتكلمين والحكماء
المتقدمين وتقرير قولهم في وجود الواحد . . . وكيفية صدور الكثرة من وحدته .
انجام : و قال الحكماء افعال العباد واقعة على سبيل الوجوب . . . اذا قارنت
حصول الشرايط وارتفاع الموانع والله اعلم .

[۲۶۰]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط نسخ تاریخ ۱۰۹۷ گ ۱۵۳ الف - ۱۹۵
۸۹۷ الف . درطوس شش نسخه بشماره های ۱۷ (ج ۱ ص ۱۵) و ۵۶۶ تا ۵۷۰ (ج ۴)
از این نامه هست که در پایان یکسان نیستند و نسخه مامانند شماره ۵۶۷ میباشد .
میرزا محمد حسین رئیس الکتاب از دارندگان این دفتر بوده و مهر او دیده میشود (۹۷
الف و ۱۳۰ الف) .

۲۰ [۲۱۸] الدعاوی التنبیهیة (عربی)

این نگارش فارابی در ص ۹۱ شناسانده شده است .

[۲۶۱]

این نسخه شماره ۶ دفتر و بخط تعلیق با نشانه های شنکرف ک ۶۷ ب - ۷۲
۱۰۳۰ الف . ده بند از افلاطون و سه بند از سقراط و ۲ بند ارسطو در دنبال دیده میشود
عنوان رساله در نسخه ما چنین است : « الدعاوی التنبیهیة المنسوبة الى ارسطاطاليس
الحکیم محررة عن الحجج لابی نصر الفارابی » .

فیلسوف کندی بغدادی در این گفتار از تذکر که افلاطون آنرا با تعلم یکی میداند کاوش میکند و روشن میسازد که روان از جهان عقلی چه چیز را و چگونه در جهان حسی بیاد میآورد و نیز یادآوری از جهان حسی در جهان عقل چگونه است و بکسی که این نگارش را از او درخواست و او آنرا در خورهوش وی و بروش پرسش ۵ و پاسخ نوشته است میگوید که این مسئله دشوار و برای پست تر از تو نیاز بشرح بیشتری دارد. در اینجا باتحاد عاقل و معقول اشاره میشود.

آغاز: والفصل العاشر رسالة فی شرح مالم لنفس ذکره مما کان لها فی عالم العقل اذ صارت فی عالم الحس ومالهذا ذکره مما فی عالم الحس ان صارت فی عالم العقل. سددك الله سبيل الخيرات وحضنك من شبك الخيرات وهذا الى اغراض الخفيات. ۱۰ انجام: وهذا القول فيما ظلمت كاف فكن به سعيدا والحمد لله كفانعمه ومنتهى اماننا وهو حسبنا وبه نستعين.

شیخ رئیس در این نامه که در دکن بسال ۱۳۵۳ بچاپ رسید از رعد و برق وصاعقه گفتگو نمود.

این نسخه شماره ۶ دفتر است دارای ۱۱ رساله ادبی و عرفانی و فلسفی بخط ۱۰۸۹ تعلیق محمد تقی تفرشی بسال ۱۳۵۵ و حسن تقدیسی بسال ۱۳۵۶ که ۱ آن ۲۰ فرهنگ منظوم تازی بیارسی است گ ۲ ب - ۸ الف و آن تفسیر عین الحیوة بهائی است گ ۳۷ ب - ۴۲ الف و ۹ تفسیر باطنی و عرفانی و فلسفی سوره اخلاص ابن سینا که در آن از شناساندن چیز بی سبب و بسیط بلازم قریب یاد میکند و آنرا از تعریف مرکبات بمقومات کمتر نمیداند و بمنطق شفای خویش بازگشت میدهد (ص ۳۰۴ چاپی در کنار شرح هدایه شیرازی) و از همین پیدا است که این تفسیر از شیخ است. گ ۷۱ ب - ۲۵

۷۴ ب و ۱۰ تفسیر سوره فلق شیخ است گ ۷۴ ب - ۷۶ الف این رساله بخط تعلیق تقدیمی است گ ۵۷ ب - ۵۹ ب قنواتی در ش ۵۵ از آن یاد نمود .

(همه دفتر ۹۶ ص) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۳×۲۰ و ۱۰×۱۶٫۵ س ۱۹

۵ [۲۲۱] راجله توفیقی (فارسی)

این رساله بدستور شاه عباس دوم صفوی (۱۰۵۲-۱۰۷۷) از روی خبرهای شیعی که ترجمه پیارسی میشود درباره اسب نوشته شده و يك مقدمه (سبب رام شدن اسبان) و دو مقاله (سودا سبها - نشانه خوبی و بدی آنها) و خاتمه (آداب سوار شدن اسب) میباشد .

۱۰ آغاز : بسمله . سمند باد پای اندیشه را که بهمعنائی ادهم قلم از قید ذلت و امکان بسته مطلق الیمین در ساحت عزت و وجوب جولان نماید

انجام : هرگاه این کلمات را بگوید محفوظ خواهد بود نفس او و چهارپای او تا وقتی که فرود آید . والسلام علی من اتبع الهدی .

[۲۶۴]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط شکسته تعلیق از روی نسخه نگارنده نوشته شده گ ۳۴ ب - ۳۷ الف در پایان دارد : « بلغ من اوله الی آخره من نسخه بخط مؤلفه رحمه الله بقدر الوسع والطاقة » .

[۲۲۲] ربط الحادث بالقديم (عربی)

خواجه طوسی در این رساله از ربط آفریده حادث با آفریدگار قدیم گفتگو کرده از استاد خود امام سعید فریدالدین محمد نیشابوری با عنوان (رحمه الله) گ ۵۹ الف و از دوری که او درباره عدم لاحق و سابق موجود آورده است یاد میکند .

آغاز : بسمله قال الحكماء العله التامه لاتنفك عن معلولها بتمامه

انجام : فهذا ما تقرر عندی من مذهبهم فی الموضع والله ولی التوفیق للخیر وهو الملم لهم للصواب . تم الکلام .

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق شکسته تاریخ ۱۰۸۵ ک ۵۸ ب - ۳۷۳
۶۰ الف میباشد.

[۲۲۳] رساله درباره تجلی خداوند بر کوه طور (فارسی)

- ۵ از خواجه سلطان محمد نواب سپاهانی بروش عرفانی و علم حروف در حل مسئله پاشیده شدن کوه طور و بر جای ماندن تن موسای پیامبر در هنگام تجلی خداوند آغاز: هو - حلی که نواب اصفهانی خواجه سلطان محمد نمودند - تجلی حضرت بر کلیم الله در طور سینا.

انجام: پس بر این تقدیر حرف ثالث بترقی حرف رابع بوده باشد والسلام.

۱۰ [۲۶۶]

این نسخه شماره یکم دفتر است و بخط تعلیق در ۳ صفحه رویه برگ ب - ۳۸۲
رویه برگ ج.

(۶ + ۱۱۶ + ۲ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد

اندازه: ۹٫۵ × ۱۹٫۵ و ۱۵ × ۱۹ س ۱۹

[۲۲۴] رساله فلسفه (عربی) ۱۵

- نگارش ابن کمونه اسرائیلی است که در آن از منطق بروش متأخران در باب ۱ و در ۷ فصل و از الهی در باب ۲ تا ۷ (امور عام ۷ فصل - اعراض و جودی و اعتباری ۹ فصل - جسمهای طبیعی ۴ فصل - نفسها ۷ فصل - عقلا ۷ فصل - خدا ۷ فصل) گفتگو نموده و دفتر بست سودمند و روان و شیوا که برای امیر عزالدین فیخر الاسلام والمسلمین معتمد الدولة مجد الملك مفخر العراقین دولت شاه پسر امیر سیف الدین سنجر ۲۰ صاحبی هنگامیکه نزد پسرش بسر هیبرده است بنگارش در آورد و در بامداد پنجشنبه ۱۹ ذی قعدة سال ۷۰۶ بیابان رساند (۱).

۱ - در الحوادث الجامعه ابن الفوطی بغدادی ص ۴۴۱ می نویسد که ابن کمونه را پس از تکفیر فقیهان بسال ۶۷۳ نهانی بعله بردند و در آنجا در گذشت و آشکار نمیسازد که در چه سالی بمرد. از تاریخ کتابهایش پیداست که وی در سالهای ۶۶۷ و ۶۷۰ و ۶۷۹ و ۶۹۰ ۲۵ و ۷۰۶ زنده بود.

نگاه به: گفتار نگارنده در مجله جلوه سال ۲ شماره ۷ و ۶ تاریخ ۱۳۲۵ ص ۹-۳۰۸ - ذریعه ج ۲ ص ۷-۲۸۶ و ج ۴ ص ۴۰۶ و ۴۲۵ و ۸-۴۶۷ - دیبچه آفای کر بن برتلویجات و مقاو مات و مطارحات ص ۶۵ - تذکرة النوادر ش ۲۰۷ ص ۱۴۵ که از نسخه ش ۲۴۴۷ ایاصوفیا یاد میکند و گویا همین کتاب باشد.

ابن کمونه در فصل ۲ باب ۷ (ص ۱-۲۵۰) این دفتر و در لمعه (ش ۸۶۱/۱۶) گن ۱۳۹ ب - ۱۴۰ الف) از شبهه ای که از او پنداشتند یاد کرده و رد نمود و پیدانیست که چرا دانشمندی مانند داماد و صدرای شیرازی و محقق سبزواری درباره او این اندازه بدگمان شده و گاهی نکوهش کردند .

آغاز : بسمله قال العبد . . . سعد بن منصور بن سعید بن الحسن بن هبة الله بن کمونه . . . احمد الله تعالى . . . و بعد فقد اتفق ارباب العقائد العقلیه والديانات النقليه .
انجام : اوجب له التامل وثوقانا وطمأنية الى سعة رحمة الله تعالى في الآخرة
فاسئلك اللهم ان تجعلني من اهلها وتدخلني في زمرة عبادك الصالحين . . . والحمد لله
حمد الشاکرين تم بالغديوم الخميس التاسع عشر من ذی القعدة من سنة ست وسبع مائة

[۲۶۷]

۱۰

این نسخه بخط تعلیق خوش دانشمند شادروان میرزا یدالله نظر پاك كجوری است که در ۱۳۵۰ بخش منطق و در ۳ ع ۲ سال ۱۳۵۱ الهی را بیایان رساند . عنوانها بشنگرف وحاشیه هائی از كجوری در هاشم هست - در طوس نسخه ای هست (ج ۴ ش ۱۰۰۷ ص ۲۴۵) که ما نا همین رساله ما باشد .

۱۵ (۲۹۰ ص) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ساده مقوالی
الدازه : ۱۶ × ۲۰٫۵ و ۱۱ × ۱۷ س ۱۴

[۲۲۵] رساله فلسفی (فارسی)

این رساله را سید شریف گرگانی (۷۴۰-۸۱۶) در پاسخ پرسشهای اسکندر بن عمر شیخ بن تیمور گورگانی که از سپاهان بسال ۸۱۵ برای او فرستاده است نگاشته و در ده فصل میباشد (پوزش خواهی برای کوتاهی ادراک - حکمت آفرینش - آفریده نخستین - آمیزش جان و تن و جدائی آنها - پاداش و کیفر رستاخیز - فرشته - اهریمن - صراط و پرسش و ترازو - معراج پیامبر - پند بزرگان) .

آغاز : حمد ییحد مر حضرت باری را که عین بصیرت انسان را جهت دریافتن حقایق و دقایق منور و روشن گردانید .

انجام : و اشاره بتوحید از آنجانشی میشود والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب .

۲۵

[۲۶۸]

این نسخه شماره ۳۷ دفتر است و بخط تعلیق ۲۰ ذی قعدة ۱۰۹۷ ص ۳۱۲
 ۱۰۳۵ این رساله در نسخه ما ۷ فصل و يك خاتمه است و چنین آغاز میشود: « هو
 رساله میرسید شریف که بجهت سلطان طغرل تصنیف کرده . فصل در تمهید
 معذرت جهت قصور ادراک . در عبارت اکابر علما بحث و فکرت تصریح کرده اند » اینکه
 ۵ رساله برای سلطان (ابوسعید) طغرل نگاشته شده باشد چنانکه در ش ۱۲۹ (ج ۱
 ص ۴۱ فهرست طوس) هم یاد شده نادرست است. در طوس شش نسخه دیگر (ج ۴ ش ۳۴۰
 تا ۳۴۵) هست و اسکندریه نامیده شده. بنگرید بشماره ۱۰۳۷/۴ ص ۱۹۳ این فهرست .

[۲۲۶] رساله و جیمزه در نفس ناطقه (فارسی)

- در این گفتار شش دلیل بر بود نفس ناطقه آمده و در سه فصل پس از آن از
 ۱۰ پایداری و خوشی روان گفتگو میگردد .
 آغاز : بسمله . بدانکه معرفت مطلوب که حق تعالی است سهل است جدا
 از قبل خود .
 انجام : و بنور قدس واصل نمیشود و در ظلمات بعذاب الیم معذب میگردد
 و اعود بالله .

۱۵

[۲۶۹]

۱۰۸۸ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق ک ۲۱ الف - ۲۵ الف .

[۲۲۷] روان شناسی (فارسی)

- این رساله بفارسی است و در روانشناسی عقلی و در آن از « حس و محسوس »
 ۲۰ ارسطو یاد میشود و گفتار او درباره خواب میاید (۱۰۳ الف - ۱۰۹ ب - ۱۱۴ ب) .

[۲۷۰]

این نسخه شماره ۱۸ دفتر و بخط تعلیق کر کی با عنوانها عبری و شنکرف
 ۲۵۳ بسال ۱۰۷۵ گ ۱۰۳ الف - ۱۱۴ ب و از آغاز ندارد و چنین است :
 « دارد . دوازدهم چیز آنست که عرش قوی بود بر آنچیزی که بیاید
 ۲۵ کردن و دلیر و پیشرو بود بکردن آن چیز - لایحق الباری شبهة و کثرة و قدمت
 الرسالة . . . فی اواخر شهر ذی حجة الحرام ۱۰۷۵ والحمد لله وحده العزيز و فصلهای

رساله در اینها است : « اندامها و نیروها و جانهای آنها - جانها و پایه‌های آن - نیروی پندار و خواب و اثرهای آن - خواب - کار نیروی پندار در خواب و بیداری - نیروی خدائی - نیروها بزبانهای گوناگون - کار نیروها در خواب - عقل فعال - جسمهای هیولانی - نیروی دریابنده جان - چگونگی دریافت - دانسته‌های گوناگون و آنچه اولی و روشن است - سعادت - نیکی و بدی و زشتی و زیبایی - صفت‌های خدا و توانائی و یگانگی او » فصل پایان کتاب بتازی است .

[۲۲۸] روانشناسی و خداشناسی (فارسی)

در این رساله روان و خدا شناخته شده است .

آغاز : یا واحد . بسمله . اما بعد بدانکه این مختصر کتابی است در بیان معرفت نفس و علم خداشناسی و دانستن لقای حق .

۱۰ انجام : سودا سرد و خشک است ، چنانکه در زمستان سرد و تر است خاک سرد و خشک است .

[۲۲۱]

۱۰۳۸ این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط شکسته تعلیق گ ۵۵ ب - ۶۵ الف .

۱۵ [۲۲۹] روائع الکلم و بدائع الحکم (عربی)

این کتاب دارای دو مقدمه در دو مطلب و دو باب است (۱ هستی‌های گوناگون ۲ - طبیعیات در ۴ مقصد) و در آن از طوسی و دوانی (۲۰۸ ب) یاد شده و اخبار شیعی دیده میشود .

آغاز : بسمله و به نستعين الحمد لله صمدا خالدا مع خلوده حمدا يوافي دوام

۲۰ جوده . . فانی کنت قبل هذا قد صنعت لآبواب خزائن الحکمة مفاتيح المنی .

[۲۲۲]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و نخستین آن شمائل ترمذی (۱ ب - ۶۳ الف) میباشد و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف و در پایان باب ۱ (۱۶۰ ب) دارد که محسن بن علی موسوی در شام پنجشنبه ۸ ذی قعدة ۱۲۷۰ آنرا نوشته است و نسخه ۲۵ در مشکوة ۵ مقصد ۳ باب ۲ پایان میباشد بدینگونه « مشکوة . اذا كان دورة واحدة او اجتماع عدة دورات ... ولم تغيره الحركات والادوار فيحدث مثل ما سبق لآعینه » و در

شوشتر نوشته شده و از آن کتابخانه احتشام الدوله بوده است ک ۶۵ ب - ۲۲۲ ب
(همه دفتر ۳۲۳۵) - کاغذ فرگی - جلد تیماج سرخ ضری
اندازه : ۲۱۵ × ۲۱۵ و ۱۵ × ۱۵ س ۱۵

[۲۳۰] روح (رساله در تحقیق ...)

(عربی)

- در این رساله که از برخی از صوفیان دانسته شده از « روح اعظم » که پرتو
و نمایش پروردگار است گفتگو گردید .

آغاز : بسمله و حمد و صلوة . واعلم ان الروح الاعظم الذى فى الحقيقة هو الروح
الانسانى مظهر الذات الالهية من حيشة ربوبيتها .

انجام : فمن تحقق له حال الرب مع المربوب تحقق له مذكراته وهو الهادى

- الى سواء السبيل .

[۲۷۳]

۱۰۳۸ این شماره ۱۰ دفتر و بخط شکسته تعلیق مورب ک ۷۳ ب ۷۴ الف

[۲۳۱] روضة القلوب

(فارسی)

دفتری است پیارسی و از مسئله های طبیعی و الهی که بدو جهان تن و جان

- بستگی دارد گفتگو میکند و در نسخه ما از خواجه طوسی دانسته شد که بمشرب
تأویل و روش اسمعیلیان در آن سخن راند خواجه کتابهای دیگری هم دارد مانند
آغاز و انجام و سیر و سلوک که بچاپ رسیده و روش تأویل در آن پیداست و کتاب
دیگری بنام روضة التسليم یا تصورات هم از او دانسته شد که در بمبئی بسال ۱۹۵۰
بچاپ رسیده و روش اسمعیلی در آن پیدا است .

- این کتاب را خواجه طوسی برای گروهی از مردم سپاهان که با آنها نشست
و خاست داشت و بدرخواست آنان نوشت و روضة القلوب نام نهاد نسخه ای در مجلس
ش ۶۳۹/۳ هست .

آغاز : بسمله سپاس خدا را که بی واسطه بچود خود وجود ما را پیدا کرد ...

جماعتی اصحاب دل از اهل سپاهان که مرا بایشان نشست و خاست بود درخواستند

- تا کلمه چند بر حقیقت جمع کنم و این را روضة القلوب نام نهادم .

انجام و سخنی که از بزرگان باشد با خود میگوید که آنرا اثری عظیم باشد و این ضعیف را اگر اتفاق افتد یاد کند انشاء الله تعالی تمت الرسالة روضة القلوب بالخير والظفر .

[۲۷۴]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق با نشانه‌ها و عنوانهای شنگرف است ۱۰۸۴ و از برك ۲ ب تا ۴۵ ب. دوم آن تحفه خواجه طوسی میباشد .

[۲۳۲] الرؤيا (عربی)

از نگارشهای کوچک ارسطو « کتاب الذکر والنوم » در قفطی و خزرجی یاد شده و مورخان از طبایع صغری Parva Naturalia « النوم والیقظه - الاحلام . ۱۰ الكشف فی النوم » (۱) را بشمار آورده و این رساله کوتاه باید از اولی یا دومی گرفته باشد .

آغاز : مقالة من كلام ارسطو طاليس في الرؤيا . قال الرؤيا حركة للبقايا التي بقیت من المحسوسات .

انجام : و ربما ركبت هذه الصور ترکیبا عبثا و یسمى اضغاث احلام .

[۲۷۵]

۱۵

۲۵۳ این نسخه شماره ۱۳ دفتر و بخط تعلیق کرکی گ ۹۰ ب - ۹۱ الف میباشد .

[۲۷۶]

۳۳۹ این نسخه شماره ۲۳ دفتر و در برك ۷۹ است .

[۲۷۷]

۸۸۱ این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط نسخ در برك ۳۲ ب میباشد .

۱- حس و محسوس و حافظه و تذکرهم از طبیعیات صغری است و چنین است نام لاتینی آنها :

De seusu et sensilibus—De memoria et reminscentia—De somno et vigilia - De somniis—De divinatione per somnum

همه اینها را ابن رشد پس از برخورد دوم بسال ۱۱۶۹ با یوسف موحدی و ابن طفیل

۲۵ گزین نموده و در آنها از سال ۱۱۵۹ یاد کرد .

[۲۳۳] ره انجام نامه (فارسی)

از افضل‌الدین کاشانی است در شناخت هستی و خود و آگاهی و دانش و سود آن دو. این کتاب در ۱۳۱۵ خ (ش ۵ انتشارات دانشکده معقول) و در ۱۳۸۸ نشریه دانشگاه بسال ۱۳۳۱ بچاپ رسید.

۵ [۲۷۸]

این نسخه شماره ۷ دفتری است بسیار پاکیزه بخط تعلیق زیبا با عنوانها ۳۴۰ و نشانه‌های شنکرف گ ۱۰۵ ب - ۱۲۳ ب و در میان آن (گ ۱۱۱-۱۱۳ الف) چهار عنوان یا گزیده‌های سعادت غزالی است از کاشانی بدینگونه: دیباجه - در ۱ و ۴ و ۵ و ۶ و ۱۰ گفتار ۱ - گفتار ۲ - اندکی از چهار عنوان - باز گفتار ۲ - در ۱ و ۳ گفتار ۳ - در ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ ک ۱ - در ۲ و ۳ گفتار ۳ از س ۴ ک ۱۱۸ الف ۱۰ تا س ۸ ک ۱۲۱ ب باز از جای دیگر است این نسخه در اینجا بسیار آشفته و آمیخته میباشد

[۲۷۹]

این نسخه شماره ۲۱ دفتر است و بخط تعلیق ک ۳۲۱ الف - ۳۴۰ ب و جناب آقای مشکوة آنرا با دو نسخه تاریخ ۱۱۰۴ و ۱۳۳۰ برابر نموده است. ۴۳۱

۱۵ [۲۸۰]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط تعلیق خوش ملامحمد مهدی رودباری ۱۰۳۶ پایان ع ۲ سال ۱۱۰۴ گ ۵۰ ب - ۵۶ الف در پایان دارد: «تمام شد سه گفتار خواجه افضل کاشی مسمی بره انجام».

[۲۳۴] زوراه (عربی)

دانشمند دوانی (۸۲۸ - ۹۰۸) این رساله را در نجف بسال ۸۷۲ نوشت ۲۰ در چند مسئله فلسفی (علت در خود ذات معلول اثر میکنند نه در ظهور آن و معلول جز علت نیست و پرتوی است از آن و استحاله نابود شدن است یا نه و صورتها در نیروهای خرد و شعور چگونه هویدا میشوند...) که بنام گزیده آورده و باروش نوینی از آنها کاوش کرده است.

آغاز: بسمله... الحمد لذاته لولیه بذاته... فهدیه نبذة من الحقایق بل ۲۵ زبده من الدقایق.

انجام : ولا یفلح الساحر حیث انی ولا تنسی فی اوقاتک و اشر کنی فی صوالح
دعواتک والصلوة . . . علی آله و صحبه اجمعین والحمد لله رب العالمین حمدا کثیرا
مبارکافیه .

[۲۸۱]

این نسخه شماره ۲۷ دفتر و بخط تعلیق شکسته رجبعلی بن جواد علی مازندرانی
۱۰۴۶ سال ۱۰۶۲ گ ۱۳۰ ب - ۱۳۲ الف. زوراء در چاپخانه حسینیه سال ۱۳۲۶
بچاپ رسید - فهرست طوس ش ۷۴۴ .

[۲۳۵]

مختار فی فلسفه

(عربی)

گفتارهایی است درباره هستی خدا و آفریدگان از شمسای گیلانی و در آن
۱۰ از استاد خود چنین یاد میکند « و جمیع ما ذکرنا تفصیلا هو مختار الاستاد الفیلسوف
الکبیر قدس سره فی تصانیفه القدسیة و کتبه النوریة » گ ۱۴۷ ب و از خاق اعمال
دوانی (۱۵۱ الف) و شرح هیاکل او (۱۴۵ الف) نام میبرد در پایان میگوید : این
برگها را بروش اهل تاله و اشراق در ۱ صفر سال ۱۰۴۷ در حجاز نوشته ام .
آغاز : اعلم ان الوجود بلاعلة یجب ان یکون وجود اقاماً بالذاته .
۱۵ انجام : وقد وقع الفراغ من تسوید هذه الاوراق . . . فی ازل شهر صفر . . .
فی بلدة الحجاز . . . فی سنة سبع و اربعین بعد الالف .

[۲۸۲]

این نسخه شماره ۱۱ و بخط تعلیق ریز باحاشیه (منه دام ظلّه) ۱۴۵ الف - ۱۵۱
الف در برك ۱۴۴ ب رمز « س م س رحمه الله » دیده میشود و اشاره بشمس
میباشد .

۹۲۶

[۲۳۶]

مسئله های وجودات

(فارسی)

در این رساله رشنه هستی ها از خدا تا طبیعت یاد میشود .
آغاز : بسم الله الحمد لله رب العالمین . . . بدانکه جمله حکما میگویند که
واجب الوجود لذاته موجب بالذات است از ذات واجب الوجود يك جوهر
۲۵ صادر شد .

انجام : و بکمال ندارند بمرور ایام از آن خلاص یابند والسلام علی من اتبع الهدی فی ۱۷ شهر رجب ۱۲۹۲ .

[۲۸۳]

۸۷۶ این نسخه شماره ۱۱ دفتر و بخط تعلیق ک ۸۲ ب - ۸۶ الف میباشد .

۵ [۲۳۷] سوادالعين فی حکمة العين (عربی)

شمس الدین محمد خفري بر شرح شمس الدین محمد بن مبارکشاه مشهور بمیرک بخاری جنگی بر حکمة العين دبیران قزوینی و حواشی آن تعلیقهای نگاشته سپس همه را گرد آورده و چنین نامید .

آغاز : بسملة الحمد لله رب العالمين . . . فيقول . . . محمد بن احمد الخفري قد انفتحت مني في سالف الزمان تعليقات على شرح حکمة العين و حواشيه و سميتها ۱۰ سوادالعين فی حکمة العين .

انجام : الوجود الحقيقى الذى اثبتته المحققون فاعلم ذلك انه دقيق . تمت الرسالة

[۲۸۴]

۳۸۰ این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف ک ۱ ب - ۳۷ الف - درطوس نسخه ای بشماره ۱۴۲ (ج ۱ ص ۴۵) هست .
(همه دفتر ۳۹۵) - کاغذ سمرقندی - جلد تیناج مشکی ساده
اندازه : ۱۴ × ۱۸ و ۱۴ × ۲۱ س

[۲۳۸] سوادالعين فی حکمة العين (عربی)

ابن حاشیه بر مبحث طبیعیات است و از همان خفري و باید دنبال حاشیه پیش باشد . ۲۰

آغاز : بسملة وبه نستعين فى العلم الطبيعى هو الذى موضوعه الجسم الطبيعى . . . وفيه مقالات اختار فى عددها اول الاعداد الدائره وهو خمسة اختارها فى القسم الاول .
انجام : وقد تقرر ان التحت فى غاية البعد عن الفوق وثالثها ما ذكره المحشى .

[۲۸۵]

۳۸۰ این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق ریز و بی نقطه و جای عنوانها سفید میباشد ک ۶۲ ب - ۹۵ ب - در ک ۶۱ الف درباره این حاشیه نوشته است : ۲۵

« کتاب سواد العین وهو حاشیة حکمة العین صنفه المولی ... محمد الخفزی ... » و دو صفحه بعدی سفید است .

[۲۳۹-۲۴۰] مصیّب نامه (فارسی و عربی)

این گفتار همانند فاذن پلاتون نگاشته شده و گفتگوی ارسطو را دردم مرک
 ۵ باشا گردان خویش نشان میدهد و بنام رساله تفاحه یا تفاحیه Liber de pomo خوانده میشود. در آن از هرمس پروردگار افسانه‌ای یونان بنام پیامبر یاد شده است .
 چنین گفتگوی میان ارسطو و شاگردانش نشده و پیدا است که آنرا ساخته‌اند
 چنانکه گاهی آنرا از سقراط دانستند (نسخه ۲۹۰ اخلاق کتابخانه تیموری قاهره
 بنام مختصر کتاب التفاحه لسقراط) متن در مجله مقتطف در ۲۰-۱۹۱۹ بچاپ رسید (۱)
 ۱۰ بابا افضل کاشانی آنرا پیارسی کرد و مارکلیوٹ این پارسی را در روزنامه انجمن
 آسیائی همایونی با ترجمه انگلیسی و بررسی درباره مترجمان آن بسال ۱۸۹۲
 ص ۱۸۷-۲۵۲ بچاپ رساند بی آنکه بداند از کاشانی است باز همین پارسی در تهران
 بسال ۱۳۱۱ و در نشریه ۱۳۸ دانشگاه بچاپ رسید و نسخه‌ای در مجلس (۶۰۳/۵)
 هست .

[۲۸۶]

۱۵

این نسخه پیارسی از کاشانی و شماره ۷ دفتر بخط تعلیق سال ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰
 ۴۰۲ ک ۵۷ ب - ۶۲ الف .

[۲۸۷]

این نسخه نیز پارسی کاشانی و شماره ۳ دفتر و بخط شکسته تعلیق محمد علی بتاریخ
 ۴۳۱ ۲۰ ۱۰۳۱ ک ۸۰ ب - ۱۱۶ ب میباشد .

۱- اخوان صفا (ج ۴ ص ۱۰۰ مصر) و بیهقی ص ۱۸۹ و ابن سبیین در نامه خود
 بفردریک ۲ از آن یاد کردند و موسی بن میمون آنرا ساختگی دانست و بعبری و لاتینی و آلمانی
 ترجمه شد - بفکرید به : تاریخ فلسفه اسلامی دبوئر از ابوریده ص ۲۰ - متون ماسینیون
 ص ۱۷۸ - دکتر خضیری در رساله الاسلام ش ۴ سال ۱۰ ص ۴۰۳-۴۰۴ - دیباچه ارسطو عند العرب

۲۵ ص ۸ - دائرة المعارف اسلامی کلمه ارسطو

[۲۸۸]

این نسخه بتازی و شماره ۲۲ دفتر ص ۱۸۸-۱۹۶ و آغاز و انجام آن چنین

- ۱۰۳۵ است : « هو بسمله . مقالة للحکیم ارسطا طاليس لتلامذته في حال النفس في المنقلب قالها عند ما حضرته الوفاة . لما قرب لارسطا طاليس اجله اجتمع اليه اصحابه و تلامذته . فاخذ بيد قريطون فوضعها على وجهه و قال اسلمت نفسي الى قاتل انفس الفلاسفة ثم قضى . نجزت . والله الحمد كثير او الصلوة . . . السلام .

[۲۴۱] ميمبر و مملوك (فارسی)

نگارشی است از خواجه طوسی که بدرخواست وزیر قطب الدین مظفر بن

محمد گرد آورده و اعتقاد خویش را در آن نوشت و بناصر الدین مظفر بن مؤید داد

- تا بدربار رساند و پاسخ گیرد . طوسی میگوید پدرم از دائی خویش که شاگرد ۱۰ داعی الدعاة تاج الدین شهرستانه بوده است بیاموخت و خودم از کمال الدین حاسب شاگرد بابا افضل کاشی هنر ریاضی آموختم و او همواره از ظاهریان و متقلدان اوضاع شریعت نکوهش میکرد و مرا این سخنان دلپذیر میآمد مگر اینکه از او درخواست لب حقیقت را برایم هویدا سازد مرا کودک دانسته و شاید شنییدن آن ندید . باز از مخدوم سعید شهاب الدین و صلاح الدین حسن و فصول مقدس علی ذکره السلام ۱۵ (۵۵۷-۵۶۱) ص ۶۴ و مجلس عالی ناصر الحق والدین (همانکه اخلاق ناصری را برای او نوشت) ص ۶۵ یاد میکنند و درست بروش اسماعیلیان نگاشته و بایستی میان ۵۵۷-۵۶۳ پرداخته باشد (۱) . این رساله در تهران بچاپ رسید .

آغاز : بسمله رب انعمت فرد ربنا آتنا من لدنك رحمة . . . بزرگترین نعمتی

- و جسیم ترین موهبتی که عموم بندگان خداوند زمان . ۲۰

انجام : بزرگوار تا منقرض عالم پاینده باد و آفتاب جلال افق کمال تابنده

والسلام .

[۲۸۹]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق در ص ۵۹-۷۹ میباشد .

[۲۴۲] شرح آداب البحث (عربی)

گزارشی است آمیخته از میبیدی بر آداب البحث سمرقندی که در ص ۵۸ شناسانده شده .

[۲۹۰]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط نسخ و تعلیق محمدعلی در مدرسه سپهسالار ۸۷۱ میرزا محمدخان قاجار در ۱ ج ۱ سال ۱۳۰۱ گ ۱ ب - ۵۸ الف. در کنار گ ۲۰ الف حاشیه منه دیده میشود .

[۲۴۳] شرح اثبات عقل (عربی)

خواجه طوسی گرچه در تجرید الکلام خود شاید برای خوشنودی متکلمان ۱۰ در دلایل ای اثبات عقل مجرد شک نموده ولی در این رساله از راه قطع بیودن حکمهایی یقینی و واقعی عقل مجرد را ثابت میکند. محقق دوانی همینکه بدین رساله نگریست بنکته هایی برخورد و آنها را در این شرح آمیخته آورد در پایان میگوید که مرا در باره نفس امر سخنی ژرف است امیدوارم که آنرا بنگارش در آورم . او در این گزارش از طوسی خرده میگیرد (۱) .

۱۵ آغاز : بسمله و به نستعين بعد حمد الله مبدع الحقایق . . . فيقول . . . محمد بن اسعد الصديقي لما انفق لي مطالعة الرسالة التي اخترعها . . . الخواجه نصير الملة والدين محمد بن الحسن الطوسي . . . في اثبات الجوهر المفارق المسمى بالعقل الكلي سنج لي في اثناء المطالعة دقائق . . . فاردت ان اثبتها . . . والتزمت ايراد لفظه في تلك الرسالة ممزوجاً بامسح لي من الزوايد. قال شكر الله سعيه : انالانشك في كون الاحكام اليقينية التي قد حكم بها اذهاننا . ۲۰

انجام : از خواجه « وتارة بالكتاب المبين المشتمل على كل رطب ويا بس وذلك ما اردناه والحمد لله رب العالمين » از دوانی « اقول انما يثبت كونه عقلاً . . . ولی فی تحقیق نفس الامر كلام بعيد الغور ار جوامن عناية الله وحسن توفيقه تيسر تحقيقه وتنقيحه انه خير من اعان وهو المستعان وعليه التكلان وله الحمد في كل آن وزمان

[۲۹۱]

این نسخه شماره ۲ ایندفتر و میرزا یدالله کجوری آنرا بخط تعلیق خوش خویش در مدرسه ناصری تهران بسال ۱۳۵۸ نوشته است و در ۹ صفحه میباشد نشانه‌های آن در دنبال « مصارع المصارع » نوشته شد .

۲۶۹

[۲۹۲]

این نسخه شماره سوم دفتری است که دارای سه رساله میباشد و بخط نسخ با عنوانها شنکرف نوشته شده و روی متن خط سرخ است و در پایان آن دارد : (تمت الرساله فی تحقیق نفس الامر فی يوم الخميس من شهر جمادی الثاني سنة ۱۰۹۹) ک ۱۵۱ ب - ۱۵۴ الف و دو رساله دیگر بخط تعلیق است و ابوصالح حسینی مشهدی در مدرسه فخریه سپاهان در ۱۰۹۸ آنها را نوشت. ما نا نویسنده این رساله نیز همو باشد .

۲۹۰

(همه دفتر ۱۵۴ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج حاشیه دار

اندازه : ۱۰×۱۸ و ۶×۱۴ س ۱۹

[۲۹۳]

این نسخه شماره یکم دفتر است و بخط شکسته بی نقطه و مورب نوشته شده ۱۵ و روی متن خط کشیده شده است ک ۱ الف - ۳ الف .

۳۳۹

[۲۹۴]

این نسخه شماره سیزدهم دفتری است که دارای ۱۵ رساله و گفتار میباشد ک ۱۵۲ الف و ب و بخط تعلیق و روی متن خط سرخ کشیده شده است .

۹۲۶

(همه دفتر ۱۵۵ برگ) کاغذ ترمه سپاهانی - جلد مفتوا

۲۰

اندازه : ۲۰×۲۲ و ۱۳×۲۰ س ۲۵

[۲۴۴] شرح حکمة العین (عربی)

نجم الدین علی بن عمر دیران کاتبی قزوینی دانشمند منطقی و فیلسوف ریاضی دان شافعی (۶۷۵م) که شاگرد خواجه طوسی و استاد علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) بوده و حلی او را در اجازه پسران زهره بسیار ستوده و از داناترین روزگار خود بمنطق دانست کتابی در فلسفه دارد بنام حکمة العین که علامه حلی آنرا به (قال و اقول) شرح نموده و در تاریخ ۶۹۴ آنرا پایان رساند .

۲۵

آغاز : بسمله الله وبه نستعين الحمد لله ذى العز الباهر والسلطان القاهر... فهذا كتاب ايضاح المقاصد في شرح حكمة عين القواعد شرحت فيه ما جملة شيخنا المعظم... الكاتبى القزوينى تغمده الله تعالى بالغفران واسكنه منازل الرضوان .

انجام : انها ليست جسماً ولا حالة فى جسم على ما تقدم والله اعلم بالصواب والحمد لله وحده وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين فرغ من تأليف هذا الكتاب مؤلفه ...

۵ فى ثامن شوال سنة اربع وتسعين وستمائة .

[۲۹۵]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ و عنوانها درشت تر که حسین بن محمد بن ۴۳۳ حسین بن سلیمان در روز شنبه ۱ رمضان سال ۷۳۱ آنرا نوشته است گک ۲ ب - ۱۳۷ الف - نصیر گلپایگانی و سید ابی القاسم موسوی و سید محمد باقر از دارندگان نسخه بوده اند و در محرم ۹۰۳ این نسخه خریده شده گک ۲ الف (ص ۵ همین فهرست) .

(همه دفتر ۴۱۴۸) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ ضری

الدازه : ۱۴×۲۱ و ۱۶×۵ س ۲۴

۱۵ [۲۴۵] شرح حكمة العين (عربی)

شمس الدین محمد بن مبارک کشاه منطقى معروف بمیرك بخارى بر حكمة العين دیران قزوینی شرح آمیخته و سودمند نگاشته و حاشیه ای را که قطب شیرازی (۶۳۴-۷۱۰) بر آن نوشته بود آورد .

آغاز : بسمله - اما بعد حمد الله فاطر ذوات العقول النورية و مظهر خفيات اسرار الربوبية . ۲۰

انجام : قوه مجردة عن المادة لمامر فى الالهى وليكن هذا آخر ما اردنا ايراده فى هذه الرسالة والحمد لله رب العالمين والصلوة ... على سيدنا محمد ... واله واصحابه اللذين من اقتدى بهم اهتدى .

[۲۹۶]

این نسخه از آغاز کتاب است تا مبحث ۲ (نفس حیوانی) از مقاله ۵ (نفس نباتی و حیوانی) در آنجا که از نفس انسانی گفتگو میکند و در برک ۲۰۵ بدین عبارت پایان ۲۴۵

میباشد: «اجیب عنه بعد تسلیم ان العرض لیس له رتبة التحریک وان القوة» ونیمی از این برک سفید گذارده شد و نزدیک بدو صفحه از پایان در این نسخه نیست. خط تعلیق ریز و بسیاری از جاها نقطه ندارد و عنوانها گاهی در هامش بشنگرف دیده میشود و روی متن خط سرخ کشیده شده و حواشی دارد بتعلیق ریز تر.

(۲۰۵ برک) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ ضری تعمیر شده
اندازه: ۱۸×۱۳ و ۸×۱۴ س ۱۹

[۲۴۶] شرح رساله زینون گبر (عربی)

این نگارش از فارابی است که در ص ۹۸ این فهرست شناسانده شده.

[۲۹۷]

۳۳۹ این نسخه شماره ۳۲ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۹۰ الف - ۹۱ الف . ۱۰

[۲۴۷-۲۴۸] شرح زوراء (عربی)

دانشمند دوانی (۸۲۸-۹۰۸) بر «زوراء» خویش دو شرح نگاشته است.

۱- گزارشی است بر بیشتر آن کتاب و در دیباچه میگوید: «چون دیدم

«زوراء» دشوار بود بدرخواست یکی از دانشجویان درست کار آنرا گزارشی کوتاه

نوشتم و در آینده گسترده تر از این خواهم نوشت. در این گزارش مانند متن آنچه را ۱۵

که تازه دریافتم آوردم» آنگاه درباره «زوراء» میگوید: «در کرانه (زوراء) در پیرامون

بغداد امیر مؤمنان علی ع را دیدم که بمن با روی گشاده می نگریست و مهر میورزید

و همین مرا واداشت که بنام او نامه ای بنگارم و کاهی که بآستان او روم و خاک درش را

ببوسم آنرا بر خوانم نمیدانستم چه بنویسم گفتم خوب است درباره دانائی بنگارم

چه پیامبر درباره او (انا مدینه العلم و علی بابها) گفته است. گاهی چیزهای دیگر ۲۰

میانیدشیدم تا اینکه بآستان بوسی اورفتم و برگشتم یاری هوشمند نیکخوی خوشنام

که (حکمة الاشراف) سپردی نزد من میخواند و آنچه خود در میافتم هنگام گفته کو

بدو میآموختم از من درخواست که آنها را در نامه ای گرد آوردم. این بود که این

نامه را نگاشتم و آن سخنان را در آن گنجاندم در آغاز نمیدانستم چه می نویسم

پایان که رسید دریافتم همانست که خواسته ام بنام علی سازم و باورم شد که این نامه ۲۵

بكمك شهردانش و کشتی بخشش که بردربای فرزانی نهاده شده است گرده آمده و بنام (زوراء) که همان (دجله) باشد نامیدم تا برسانم که آن نشانی است از دیدار آستان پاکان « دوانی بندهائی از آن کتاب را آورده گزارش داد و شرح همه آن نیست .

۵ آغاز : بسمله . . . اما بعد الحمد لولیه والصلوة علی نبیه فانی لمافرغت من تهذیب الرسالة الموسومة بالزوراء ... و كانت مجملة ... التمس من بعض الصادقین فی الطاب ... ان اکتب عنها حواشی یرفع منها الغواشی .
انجام : اعادنا الله و سائر المسلمين من الضلال والزلل وفقنا لما یعیننا من العقد والقول والعمل وله الحمد حمد ابوافی عتید نعمه ویکافی مزید فضله وکرمه والصلوة والسلام علی سیدنا محمد و آله و احبابه . ۱۰

این گزارش را دوانی در پایان ربیع دوم سال ۸۸۴ دوازده سال پس از زوراء بانجام رساند (ش ۸۱۶ ج ۴ ص ۱۸۲ طوس) .

۲- گزارشی است بر عبارتی از خطبه زوراء : « والصلوة منه علی المرتبة الجامعة لجميع صفاته » در برخی از نسخه ها « مرتبته » که ملا قطب الدین محیوی انصاری آنرا دشواریده و از آن خرده گرفت و از دوانی خواسته شد درباره آن کاوش کند ۱۵ او با روشی عرفانی این گزارش را نوشت و در آن شعرهای فارسی آورد. شوشتری در مجالس المؤمنین آنرا « حاشیه صغیر خواند » - ش ۷۹۷ و ۷۹۸ ج ۴ ص ۷-۱۲۶ طوس .

آغاز : بسمله . . . سئلت ایدک تعالی بروح منه وحسن التوفیق . . . عماورد فی خطبة الزوراء . ۲۰

انجام : و علی اصحابه المزکین من کل شین الفائزین سعادة النشأتین و سیادة المنزلتین

[۲۹۹-۲۹۸]

این دو نسخه شماره های ۲۸ و ۲۹ دفتر و بخط تعلیق شکسته رجبعلی بن جواد علی ۱۰۴۶ مازندرانی بسال ۱۰۶۲ می باشد گ ۱۳۲ ب - ۱۳۶ ب و گ ۱۳۶ ب - ۱۳۸ الف .

[۲۴۹]

شرح فصوص

(عربی)

شرحی است از شنبی شام غازانی تبریزی بر فصوص فارابی . او از دانشمندان تبریز است و دیری در هرات نزد قوشچی و مولانا حسین منطقی و سپس در شیراز نزد دوانی بیاموخت. او در گورستان کجیل بر سر راه روستای خسرو شه به خاک سپرده شد . دوانی شاگرد دیگری داشت بنام امیر جلال استرآبادی م ۹۳۱ که او هم گزارشی بر فصوص نوشت استاد در باره آندو گفت : « این سیدزاده تبریزی از درخت طبیعت ما میوه های رسیده چیده و با خود برد و آن سیدزاده استرآبادی رسیده و نارسیده را چید و برد (۱) » بنگرید به ص ۱۰۰ همین فهرست .

[۳۰۰]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بنسخ با عنوانها و نشانه های شنکرف و تصحیح ۲۶۸ شده و متن زیر خط سرخ نوشته پیر پاشاه بن محمد یساری بسال ۹۸۶ که در روز شنبه ۲۳ شوال آنرا با نسخه فاضل اردبیلی و نسخه نگارنده (شنبه) برابر و درست نمود و در نسخه شنبی نوشته بود که او در نیمه روز آدینه ۲۵ ع ۲ سال ۸۹۶ آنرا پایان رساند - درگ ۲۱ ب و ۳۵ الف حاشیه « منه » دارد - گ ۱۷ ب - ۱۴۱ الف .

۱۵

(همه دفتر ۱۴۱ ۳) - کاغذ سمرقندی زرد - جلد تیماج مشکى ضربی

اندازه : ۱۸×۹ و ۱۴×۹ س ۱۷

[۲۵۰]

شرح قصیده هینیه

(عربی)

شیخ رئیس درباره پیوند جان باتن قصیده عینیه ای دارد که جوزجانی و محیی الدین عراقی و داود انطاکی و جمال الدین علی بن سلیمان بحرانی (۲) و سید شریف گرگانی یا دوانی و سیوطی و فیلسوف سبزواری (در اسرار الحکم) و دیگران آنرا گزارش نوشتند و چندین بار بچاپ رسید (قنواتی ش ۹۳) .

۱ - کشف الظنون - فهرست طوس ش ۸۳۳ ص ۱۸۷ ج ۴ - دانشمندان

آذربایجان ص ۳۹ .

۲۵

۲ - بنگرید به : ص ۱۸۰ همین فهرست . شرح او « النهج المستقیم علی طریقه

الحکیم » نام دارد : قنواتی شرحی دیگر از سلیمان معوزی بحرانی یاد میکند .

این گزارش پیدا نیست که از کیست و در پایان دارد که روش خود شیخ را در آن
بکار برده ایم .

آغاز : قال الشيخ الرئيس ... هبطت اليك من المحل الارتفاع ... الهبوط هو الحركة
من علو الى سفلى مع الشعور و بالشعور يبين السقوط .

انجام : انعم برد جواب ما انا فاحص عنه فنار العلم ذات تشمعشع . اقول هو غنى
عن الشرح وهذا آخر ما قصدناه من الشرح ... وراينا قانون مذهبه والله اعلم بالصواب
والحمد لله على سوابغ نعمه . . وسلم تسليماً كثيراً .

[۳۰۱]

۸۷۱ این نسخه شماره ۲۳ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۱۶۵ الف - ۱۷۰ الف .

۱۰ [۲۵۱] شرح مشاعر (عربی)

گزارشی است آمیخته که حاج مولی محمد جعفر بن محمد صادق لنکرودی
لاهیجانی بر مشاعر صدرای شیرازی نگاشته سپس آنرا بنام حاج میرزا آقاسی عباس
پسر میرزا مسلم بیات ابروانی م ۱۲۶۵ ساخته است این ابروانی از ۱۲۵۱ تا ۱۲۶۴
نخست وزیر محمد شاه قاجار (۱۲۵۰-۱۲۶۴) بود . مشاعر را مولی زین العابدین بن
محمد جواد نوری نیز گزارش کرده و ملاعلی نوری و آخوند ملا اسمعیل سپاهانی
و میرزا احمد اردکانی شیرازی بر آن حاشیه نوشتند و باره ای از آنها در کنار مشاعر
در تهران بسال ۱۳۱۵ بچاپ رسید .

آغاز : بسم الله الحمد لله الذى تجلى لذاته بذاته فظهر صفاته . . . فيقول محمد بن
محمد صادق اللاهيجانى فان الزمان لما تقاصرت .

۲۰ انجام : وان كان فوق كل ذى علم عليم وبعد مرتبه عين اليقين وحق اليقين مراتب
كثيرة لا تقف الى حد وهو العزيز العزيز الحكيم .

[۳۰۲]

این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شگرف و روی متن خط سرخ کشیده شده
و در آدینه ۹ ج ۲ سال ۱۲۵۵ نوشته شده است .

(۷۷ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد نیمج مشکى ضریى مقوالى
الدازه : ۱۴×۲۱ و ۱۴×۱۴ س ۲۱

[۳.۳]

این نسخه بنسخ باعنوانهای شنکرف و روی متن خط سرخ کشیده شده و در ۳۸۳ ۱۲۷۶ میرزا حسین بن احمد گرجی برای دانشمندی بنام آقامیرزا ابوتراب آنرا نوشته است و در تاریخ ۱۳۶۹ با نسخه تاریخ ۱۲۵۰ برابر گردید در این نسخه نامی از میرزا آقاسی برده نشده است .

(۸۲ برگ) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج مشکى

اندازه : ۲۴×۱۵ و ۸×۱۵ س ۲۱

[۲۵۲] شرح منظومه (عربی)

فرزانه دانشمند حاج ملاهادی سبزواری (۱۲۱۲-۱۲۸۹) دو منظومه یکی

- در منطق بنام اللئالی المنتظمه و دیگری در فلسفه الهی و طبیعی بنام غرر الفرائد سروده ۱۰ و هر دو را چون دشوار بود خود شرح کرده است منطق او بروش متأخران است و تنهادر برهان و مغالطه بیشتر گفته و کرد و در فلسفه وی درست پیرو صدرای شیرازی است و از خود چیز تازه که آشکارا او را از روش فرزانه شیرازی جدا سازد نیاورده است وی در این منظومه که یکدوره منطق و فلسفه را دارد دچار تنگنای قافیه شده و از روانی و شیوائی که در تعبیّرات فلسفی ناگزیر است بیرون رفت . ۱۵

[۳.۴]

این نسخه همان چاپ ۱۲۹۸ تهران است و در کنار صفحه‌ها و در بر کهای

جدا گانه و چسبانده بکتاب حواشی است بخط دانشمند شادروان میرزا ایدالله ۲۷۰

نظر پاك كجورى كه از استادان دانشگاه تهران بوده است و او در این حاشیه‌ها

- بیشتر از سخنان فیلسوفان دیگر که با مطالب فرزانه سبزواری سازگار بود آورده است ۲۰

(ص ۴۶) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ مقوائى .

اندازه : ۲۹×۱۷

[۳.۵]

این نسخه همان بخش فلسفه (غرر الفرائد) است و بخط تعلیق با عنوانهای

- شنکرف میباشد و روی شعرها خط سرخ کشیده شده و محمد تقی بن حاجی ۴۱۸

میرزا حسن صفی آبادی بسال ۱۲۶۴ آنرا نوشت .

(۱۲۷ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد مقوائى

اندازه : ۲۴×۱۵ و ۸×۱۵ س ۱۷

[۲۵۲] شرح هدایه (عربی)

گزارشی است آمیخته از قاضی کمال الدین میرحسین بن معین الدین حسینی میبدی یزدی (م ۹۱۱) که در ۸۸۹ (پایان نسخه ۳۱۵) بر بخش طبیعی و الهی هدایه اثیرالدین ابهری (م نزدیک ۶۶۰) نگاشته و بارها بچاپ رسید و از کتابهای درسی بود

[۳۰۶]

این نسخه بخط نسخ پاکیزه با عنوانهای شنکرف و متن زیر خط سرخ میباشد و حاشیه‌های خوبی بنسخ و شکسته در کنار صفحه‌ها هست و شاهمیر بن شاه حسین بن محمد طباطبا در روز شنبه ۳ ذی‌قعدة ۹۰۵ آنرا نوشت .

۳۱۵ (۴۱۴۶) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ

اندازه : ۱۰×۱۸٫۵ و ۵×۱۰ س ۱۷

[۳۰۷]

این نسخه بنسخ و متن و عنوانها و شنکرف و در جدول زرین بشنکرف و لا جور و در ع ۲ سال ۹۹۳ نوشته شده و حاشیه‌هایی از میبدی و دیگران در هامش دیده میشود .

۳۵۶

(۴۱۴۲) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج تازه

اندازه : ۱۴×۲۱ و ۷×۱۴ س ۱۵

[۲۵۴] شرح هدایه (عربی)

هدایه اثیرالدین مفضل بن عمر ابهری در سه بخش است (منطق - طبیعی - الهی) و صدرالدین محمد فیلسوف شیرازی بخش دوم و سوم آنرا بدرخواست شاگردان خود که نزدش هدایه میخواندند شرح کرد و در آن از اسفار اربعه یاد میکند و کاوش در دلیل تجرد نفس (ص ۲۱۲ چاپی) و وجود کلی (ص ۲۲۳) را بدانجا بازگشت میدهد این کتاب در تهران بسال ۱۳۱۳ بچاپ رسید .

۲۰

[۳۰۸]

این نسخه بخط شکسته نستعلیق و نوشته خود ملاصدر است و سه صفحه نخستین و دو صفحه پایان آن زرکوب و حاشیه‌سازی شده است و در انجام نسخه‌چنین نوشته شده :

۲۵۴ « کتب بیده‌الجانیة الفانیة مؤلفه محمدالمشتر بالصدر الشیرازی » در بسیاری از آنچه که نوشت برگشت و آنرا نادرست دانست و روی آن خط کشید و خیلی جاهادر کنار بر کها عبارت‌هایی بیافزود و همه اینها بخوبی میرساند که نسخه ما بخط فیلسوف شیرازی

واصل است و در پایان دارد : و کتب ییده ... مؤلفه محمدالمشتر بالصدر الشیرازی ...
(۲۹۲ برک) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ از یرون و خاکستری از
درون و ضری متوالی .

اندازه : ۱۴×۲۲ و ۱۴×۱۵ س ۱۵

۵

[۳۰۹]

این نسخه بخط تعلیق و روی متن خط سرخ کشیده شده و عبدالرزاق بن محمد
یوسف رضوی شاگرد سلطان العلماء بسال ۱۰۴۶ در شهر قم گاهی که حاشیه
قدیم تجرید و شرح مختصر عضدی را نزد او میخواند آنرا نوشت .

۲۹۵

(۳۶۲ ف) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج سرخ ضری

۱۰

اندازه : ۱۴×۱۹ و ۱۴×۱۳ س ۱۹

(عربی)

شفا

[۲۵۵]

شیخ رئیس شالوده شفاى خویش را که در بیست و یکم مجده مجلد است، بدرخواست
جوزجانی، در همدان، هنگام وزارت دوم، میان ۴۰۵ و ۴۱۲، بنام کتابی جامع نه گزارش
نگارشهای ارسطو، و بی آنکه از مخالفان خرده گیری کند، ریخته، نخست نزدیک

۱۵

به بیست برک از بخش طبیعی آنرا نگاشته است. و پس از مرگ شمس الدوله در ۴۱۲
در خانه ابو غالب عطار نهان شده، بی آنکه بکتابی بنگرد و نزدیک روز رؤس
مسائل را در ۲۰ جزء از بر نوشت . آنگاه روزانه آنها را در ۵۰ برک گزارش نمود.

تا در ۲۰ روز طبیعی را بجز گیاه و جانورشناسی و همچنین الهی را نوشته است . سپس
بنگارش سر آغاز و دیباچه منطق شفا پرداخت و پس از بازداشت در دژ فرد جهان
بهمدان که آمد، در خانه علوی، در همین سال، باز بمنطق شفا پرداخت و در آن از

۲۰

نگارشهای فیلسوفان پیروی نمود و بروش آنان برفت. این بود که منطق گسترده تر
از بخشهای دیگر در آمده است . منطق را همینکه بسپاهان رسید در خانه عبدالله بن
ییمی، در کوی گنبد، پایان رساند و ریاضی را که پیش نوشته بود بر آن افزود. و سالی که
علاءالدوله بشاپور خاست میرفت و شیخ را همراه داشت او دو کتاب گیاه و جانور را

۲۵

نیز نوشت و در جانورشناسی، بیشتر از ارسطو گرفت و دیده ها و شنیده های خویش را
نیز بر آن افزود. و در این هنگام نزدیک بچهل سال داشت (سرگذشت شیخ و دیباچه
جوزجانی بر شفا و سر آغاز آن) خود شیخ در طبیعیات شفا از سالهای ۳۹۰ و ۳۹۱

- و ۳۹۳ و ۴۱۰ و ازهرمز یارمشکوار و محمد بن دشمنزیار و شاگرد خود جوزجانی و محمود سبکتکین و از کودکی خویش در کنار رود آمویه و از بودن خود در جاجرم و از کوهستان طوس و ویمه طبرستان و بیابان دهستان و شاهان فراوه یاد می‌کند و نشانه‌های تاریخی و جغرافیائی دیگر نیز در آن میتوان جست و در همین طبیعی در چند جا و در دیباچه الهی بخش منطق بازگشت میدهد و همچنین در آغاز طبیعی از پایان یافتن منطق و در آغاز الهی از برداختن آن و طبیعی و ریاضی یاد میکند از همه این نشانه‌ها و بازگشته‌ها که در آن فراوان است برمی‌آید که شفا را اگر شیخ در آغاز جستجو کرده و گریخته نگاشته باشد پس از این آنرا بساخت یک نگارش با سروسامانی در آورد. از نگریستن همه بخشهای شفا این نکته آشکار است. پس میتوان از روی نسخه ش ۸۲۲ داماد (قنوتی ش ۱۴ ص ۷۳) گفت که شیخ آنرا در ۴۲۰ پایان رساند و شاگردان در ۴۲۲ آنرا نزدش خوانده و با نسخه خود او سنجیدند (۱) این هم یادآوری شود که شیخ رئیس چنانکه در اشاره ۳ نهج ۳ و اشاره ۶ نهج ۴ اشارات و در فصل ۶ مقاله ۱ عبارت منطق شفا میگوید تنها زبان پارسی و تازی آشنا بود و از روی نوشته خود او در (بیان الجواهر النفیس) (مجموعه الرسائل ص ۲۵۸) ۱۵ کتابهای گذشتگانرا در ترجمه‌های تازی میخواند و بگواهی فصل ۴ مقاله ۲ فن جدل و فصل ۲ مقاله ۴ فن ۸ از منطق شفا (که در همینجا از ترانه‌های خسروانی یاد میکنند) یونانی نمیدانست و از سنجش منطق شفا با ترجمه ارغنون، و فن حانورشناسی آن با طبایع الحیوان ارسطو (ش ۱۱۴۳ مجلس گویا ترجمه ابن بطریق) پیداست که او اینگونه ترجمه‌ها را درست داشت و خود هم بارها بدان گواهی داد و میتوان بخش آسمان و جهان طبیعی شفا را با آسمان و جهان ارسطو در چهار مقاله نسخه ش ۲۰ ۱۱۴۹ طوس ترجمه مهران بن منصور بن مهران ترسا از یونانی بتازی بسال ۵۵۳

۱- نگاه به: طبیعی شفا ص ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۹ و ۲۶۴ و ۲۷۴ و ۴۱۷ و ۴۲۵

و نیز ص ۲-۳-۱۹-۷۵-۴۳۱- برای شناختن این کتاب شماره ۱۴ قنوتی را ببیند که فهرست مطالب و نسخه‌ها و چاپها و ترجمه‌ها و گزارشهای آنرا یاد نمود. نیز فهرست مجلس

ش ۱۳۵ تاریخ ۸۷۱ و ش ۱۳۶ و ۱۳۷ ص ۲-۷۰ ج ۲ و نسخه کهنه آنجا بخشیده آقای

طبائی و نسخه تنکابنی — فهرست طوس ج ۴ ص ۱۹۹-۲۰۰ ش ۸۷۲ تا ۸۷۸ ج ۴

- (ج ۲ ص ۴۶ فهرست) و نسخه ش ۸۷۵ کتابخانه مروی تهران سنجید. خود او در فصل ۴ مقاله ۹ قیاس میگوید که همه را از استاد گرفته‌ام و در فصل ۱ مقاله ۹ قیاس از انولو طبقای قدیم و در فصل ۲ مقاله ۸ الهی از الف صغری یاد میکند و از این اشارات منبع شفا بدست می‌آید مگر اینکه در منطق او هر چه از ارسطو می‌آورد بنقل بمعنی مانده‌تر می‌باشد. در فن نفس طبیعی و در الهی نوشته‌های نوبلانی و اسکندرانی و شارحان نیز در دست داشت و در ریاضی پیداست از نگارشهای اقلیدس و بطلمیوس و دیگران بهره برده است.

[۳۱۰]

- در این نسخه دیباچه جوزجانی و فن منطق (پایان در ۲۶۷ الف) و طبیعیات ۲۴۱ (۲۶۸ ب-۳۶۹ الف) هست و ۴۹ برک پس از برک یکم که منطق با آن آغاز میشود بنسخ درشت روشن و نونویس است برک یکم (دیباچه جوزجانی) و از برک ۵۱ تا پایان بخط نسخ کهنه‌تر و معرب و محشی در تاریخهای ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ نوشته شده و در جدول زرین بشنگرف میباشد و میرزا ابوالحسن جلوه فرزند محمد طباطبائی زواره‌ای نائینی (۱) فیلسوف نامور از روی آن درس میگفت و بر آن حاشیه نوشت و عبارات فیلسوفان را برای حل مطالب شفا آورد و حاشیه‌ها بخط خوش روشن است در صفحه یکم سیرلوحی هست و در آغاز طبیعی سیرلوحی دیگر که زمینه آن طلا و کتیبه بلاجور و حاشیه کل و بوته دار میباشد فیلسوف میرزا طاهر تنکابنی در گ ۲۶۸ الف بخط خود در ۴ آذر ۱۳۱۸ خ نوشت که این نسخه را دانشمند جلوه از مباحث کم تا پایان کتاب تصحیح کرده است.

(۳۶۹+۵ ک) - کاغذ آغاز آهار مهره فرنگی و پس از آن ترمه سمرقندی - جلد تباغ

زرد زرکوب

الداذه: ۱۹×۴۸ و ۱۳×۴۱ س ۳۳

[۳۱۱]

- این نسخه الهی شفا است بنسخ روشن درشت و گاهی بی نقطه و گاهی معرب ۲۴۴ که بتاريخ نیمه روزه شنبه رجب ۹۴۹ در سپاهان نوشته شده و حاشیه‌های میرداماد فیلسوف بخط نسخ سپاه یا شنگرف او در آن است و رمز (محقی) در پایان حاشیه‌ها دیده میشود و این نسخه را تصحیح و در هاشم قید نمود در پایان حاشیه

۱- جلوه در احمد آباد گجرات بسال ۱۲۳۸ زاده شده و در شب آدینه ۶ ذیحجه

۱۳۰۴ در تهران در گذشت و در گورستان ابن بابویه درری آرامگاه اوست

گ ۱۴۰ الف از خلسة الملکوت نام میبرد. خط حواشی با خط اجازه ای که داماد یکسی داده و در ص ۳۴۲ صحیفه سجادیه (ش ۲۸) نوشته شده و با خط میر دربرک ۱ الف شرح مختصر عضدی (ش ۱۰۱۰) سنجیده شده است. در برخی جاها حاشیه های سید احمد عاملی هست دربرک ۲۰۰ ب حاشیه میر با رمز (م ح ق دام ظلّه العالی) و بخط دیگری است و در ۲ الف حاشیه او بارمز (م ح ق سلمه الله) پاپان میابد و اینهم از دیگری است ۵

(۳۴۷۲) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ کهنه حاشیه دار ساده
اندازه: ۱۸×۱۴ و ۱۴×۱۴ س ۱۴

[۳۱۲]

در این نسخه دیباچه جوزجانی و منطق و طبعی و ریاضی و الهی شفا است و بخط ۲۴۳ تعلیق خوش دارای دو ترنج درگ ۱ الف و پشت برک پیش از آن ۲ درگ ۱ ب و ۱۲۹ ب و ۲۵۷ ب و ۴۴۴ ب و ۵۳۵ ب سر لوح بسیار زیبا و زرین بلاجورد و شنکرف هست و همین برگها و برگهای پیش از آنها با زر و شنکرف حاشیه دارد. از آغاز منطق تا پایان مقاله ۳ فن ۲ (مقولات) منطق را جناب آقای مشکوة با نسخه تاریخ دهه یکم ذی حجه سال ۵۳۶ بخط احمد بن هبة الله بن احمد بن الکزایه و برابر شده با اصل مقابله کردند (دیباچه جوزجانی ۱ ب - منطق ۲ الف، ۲۵۶ - طبعی ۲۵۷ ب، ۴۴۳ ب هندسه ۴۴۴ ب، ۴۶۸ الف - ارماتیقی ۴۶۹ ب، ۴۷۸ الف - موسیقی ۴۷۸ ب ۴۹۱ الف - مجسطی ۴۹۱ ب، ۵۳۴ ب - الهی ۵۳۵ ب - ۵۸۹ الف). ۱۵

(۳۵۹۱) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج مشکى زیبای زرکوب
اندازه: ۱۸×۳۱ و ۱۴×۲۴ س ۳۱

۲۰ [۲۵۶] شواکل العور فی شرح هیاکل النور (عربی)

مولی جلال الدین محمد بن سعد الدین اسعد صدیقی دوانی کازرونی (۸۲۸-۹۰۸) فیلسوف متکلم شرحی آمیخته بنام یادشده در بالا بر هیاکل النور فیلسوف سهروردی بسال ۸۷۲ نگاشته است (۱). وی در دیباچه آنرا بغیاث الدین محمود خواجه جهان

۱ - در کتابخانه آستانه طوس چندین نسخه از شرح هیاکل دوانی هست در پایان نسخه شماره ۸۶۶ آنجا چنین آمده: «نجز تحریره بيمين مؤلفه بعد العشاء الاخرة من ليلة الخميس العاديش من شهرشوال ... لسنة اثنين وسبعين ثمانمائة ... فی تبریز فی الزاوية المباركة المظفرية شكر الله سعی بانها السلطان السعيد الغازي ابي المظفر جهان شاه ورفع درجته فی عليين و كان نهضته الى جانب ديار بكر فی اوائل هذه السنة و وقع هجوم الاعداء عليه و اغتياه فی الثالث عشر من ربيع الاول للسنة المذكورة» (فهرست آستانه طوس ج ۱ ص ۵۹ ش ۱۹۸ و ص ۶۰ ش ۱۹۹ و ج ۴ ص ۹-۱۹۷ ش ۸۶۶ تا ۸۶۹ و ش ۸۷۰ که دو شرح هیاکل دوانی و دشتکی در آن شناسانده شده). ۲۵ ۳۰

- بخشیده و او را باشعرهائی ستود و ستایش فراوانی که درخور يك فیلسوف اشراقی نیست از او کرد. در حاشیه نسخه (۸۶۶) آستانه طوس بجای آن شاه نام (ابوسعید گورگان (۸۵۵ - ۸۷۲) آمده است. در مجالس المؤمنین شوشتری (مجلس هفتم) آمده که دوانی این شرح را یکبار برای یکی از شاهان هند بنام ملک التجار ساخته سپس بنام یکی از پادشاهان ایران کرد دوانی انموذج العلوم و اثبات الواجب را نیز بنام سلطان محمود پادشاه هند ساخته است وی شرحی بر عقاید عضدی بتاریخ چاشت چهارشنبه ۱۸ ربیع یکم سال ۹۰۵ در شهر جیرون نگاشته (۱) که در لکهنوء بسال $\frac{۱۳۲۸}{۱۹۹۰}$ بچاپ رسید و باز پسین نگارش او است دوانی در این شرح روش اشراق پیش گرفت و کوشید که بروش سهروردی سخنان او را شرح کند وی بر این شرح حاشیه نوشته که در برخی از نسخه ها دیده شده (۲) و در آنجا از رساله البروج سهروردی ۱۰ و نیز از پرتو نامه او یاد میکند وی در پایان میگوید که این شرح را در گرفتاری و دوری از شهر خویش نوشته ام.

آغاز : بسم الله یا من نصب رایات آیات قدرته علی کواهل هیاکل الممکنات ...

فهذا ایها الذکی المتوقد شرح لایها کل النور یحاکی بحسن دقائمه شواکل الحور .

- انجام : المنصف ... ختم الرسالة بذکر الله ... کما افتتحها بها فجاءت وردیه ۱۵

المفتتح مسکية الاختتام (هذا ما تيسر لي في شرح هذه اللمعة ... وهذه تحقيق المطالب والامال والسلام على القديسين خصوصاً على سيدنا سيد الكل في الكل وآله وصحبه اجمعين والحمد لله رب العالمين) وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسام (آنچه میان دو کمانه گذارده شده در نسخه ما نیست و نزدیک بیک صفحه میباشد .

- ۱ - دیده شود : نسخه دانشکده حقوق که دارای رساله های شرح هیاکل و شرح عقائد عضدی و انموذج العلوم و اثبات الواجب دوانی و حاشیه همین اثبات الواجب میباشد و ابوالحسن علی بن طاهر استرآبادی آنها را نوشت نخستین در کاشان ۲۰ ج ۲ سال ۹۳۷ و دومی در همانجا در آدینه ۲۰ رجب ۹۳۷ و سومی در همانجا بسال ۹۳۸ و چهارمی در همانجا در ۵ ع ۲ سال ۹۳۶ نوشته شد و پنجمی که در چهارشنبه ۹ شعبان ۹۲۶ تألیف شده نیز بهمین خط است ۲ - نسخه دانشکده حقوق

[۳۱۳]

این نسخه بنسخ خوش و پاکیزه و عنواناتها و نشانه‌ها طلایی و روی متن خط زرین کشیده شده است در برگ ۵۱ ب حاشیه دارد و از محمد داود حلی بهرسی . ۸۵۱

در برگهای ۹۸ ب و ۹۹ الف تاریخ زایجه محمد هاشم برادرزاده شمس محمد کاطما در شب شنبه ۲۵ ع ۱ سال ۱۰۸۵ و نیز تاریخ ۲۵ ع ۱ سال ۱۱۰۶ و ۲۵ ع ۱ سال ۱۱۲۹ خوانده میشود که همه اینها بخط شکسته دیگر است . در برگ ۱ الف نام دارنده نسخه (محمد حسین بن فضل الله حسینی تفرشی) نوشته شد - بالای برگها ۱۱ تا ۱۷ بریده شده و کاغذ دیگری چسبانده اند از اینرو در بالای برگ ۱۲ الف سه سطر از میان رفته است - این نسخه حاشیه خود دوانی را ندارد .

(۹۹ برگ) - کاغذ ترمه سپاهی - جلد یماج سرخ ضری

اندازه : ۱۰×۱۷ و ۵×۱۴ س ۱۹

[۲۵۷] الشواهد الربوبية فی المناهج السلوكية (عربی)

از صدرالدین محمد بن ابراهیم شیرازی (م ۱۰۵۰) است و چنانکه در دیباچه میگوید آنچه از رازنهانی فلسفه خود در دفترها جست و گریخته نگاشته و برخی را هم از ترس نتوانست آشکار سازد در آن آورده است و پنج مشهد آن را تا اشراق نهم شاهد دوم مشهد پنجم نوشت و از نسخه اصل که عکس صفحه آخر همراه نسخه ماهست پیدا است که اشراق دهمی از همین شاهد مانده و نتوانست بنویسد . ۱۵

و کتاب بدینگونه است : مشهد ۱ معانی عامه در ۵ شاهد - مشهد ۲ هستی خدا و آفرینش او در ۲ شاهد - مشهد ۳ شناختن رستخیز در ۳ شاهد - مشهد ۴ معاد جنسمانی و بهشت و دوزخ در ۳ شاهد - مشهد ۵ نبوت در ۲ شاهد و هر شاهدی بر چند اشراق است . ابوالقاسم احمد یزدی بدرخواست شاهزاده محمد ولی میرزا پسر فتحعلیشاه آنرا در یکشنبه ۱۰ ج ۱ سال ۱۲۴۵ پیارسی در آورد (ش ۴۰۴ ص ۴۷ ج ۴ فهرست طوس) . ۲۰

[۳۱۴]

این نسخه همان چاپ سنکی سال ۱۲۸۶ در ۲۶۴ صفحه است که حاشیه فیلسوف سبزواری را نیز دارد و این نسخه را چهاربار جناب آقای مشکوة با نسخه اصل فیلسوف شیرازی برابر نموده و اختلافها و غلطهای چاپی را در میان سطرها ۲۷۴

و کنار صفحه‌ها یادداشت کرد و عکس و فیلیم صفحه یکم و صفحه پایان اصل همراه همین نسخه هست و چهار صفحه بخط جناب آقای مشکوة در باره اختلاف دو نسخه در آغاز کتاب دیده میشود.

- از عکس برك پایان کتاب در نسخه اصل پیدا است که نسخه چاپی کامل نیست و نسخه اصل عبارت (الاشراق العاشری) پایان مییابد. پس فیلسوف شیرازی اشراق ۱۰ شاهد ۵ مشهد ۵ را نوشته و شاید اشراقها یا شاهدها یا مشهدهای دیگری هم میخواست بنویسد و نوشت. عبارت (الاشراق العاشر) در پایان نسخه شماره ۴۰۶ این کتابخانه نیز دیده نمیشود.

(۲۶۴ صفحه) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری

اندازه : ۱۷ × ۲۶ و ۱۰ × ۱۸ س ۱۹ - اندازه نسخه اصل ۲۵ر۴ × ۱۲ر۳

[۳۱۵]

- این نسخه بخط تعلیق و عنوانها بنسخ و شماره دوم دفتری است که نخستین آن کشف المحجّة لثمرّة المهجّة از ابن طاوس میباشد و کمال بن محمد در ۱۵ رجب سال ۱۰۳۹ بشکسته تعلیق آنرا نوشت و این نسخه از برك ۹۷ تا برك ۲۶۹۰ الف میباشد و خط ایندو شماره مانند هم است و حواشی دارد که در پایان آنها ۱۵ نام احمد دیده میشود - ک ۲۷۰ الف - ۲۸۰ ب گفتارهایی است از شیرازی در فلسفه (۲۸۰ برك) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سبز مقوای ضری
اندازه : ۱۰ر۵ × ۱۹ر۵ و ۷ر۵ × ۱۲ر۵ س ۱۹

[۲۵۸] صحیفه (و محالّه) (فارسی)

- ۲۰ نگارشی است در تجرد نفس و پایدار بودن آن و در آن از جالینوس و ازنسفی بنام شیخ عزیز نسنفی یاد میکنند و در باره هر دو (رحمته الله) همینگوید.

آغاز : بسم الله و به نستعين آفتاب عنايت از فلک ولايت و برج هدايت بر اراضي قلوب مستعملان قبول افاض حکمت و در ايت خاصه در بستان روح آباد قلب سليم جناب حکمت پناه ملک الحكماء مقبول قلوب الاولياء پاينده باد بعد اعلام ميرود که حکمهای طبیعی بسبب ممارست مقدمات طبی .

۲۵ اثجام : حضرت الله تعالی توفیق تحقیق معانی بیرکت انفس شریفه مرشدان صمدانی رفیق گرداناد بحرمة که مال اولیا من الاقطاب والافراد .

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۳۵ دفتر ص ۴۱۱-۴۱۳ بخط تعلیق تاریخ محرم ۱۱۰۱ می باشد

[۲۵۹] الصراط المستقیم (عربی)

از دانشمندان داماد استرآبادی است که بدرخواست شاگردان خود در باره ارتباط
 ۵ حادث بقدم پیش از ۱۰۲۵ (عالم آراس ۱۰۹) نوشته و بشاه عباس یکم (۹۶۶-۱۰۳۸) ارمغان داد. داماد در دیباچه از نادانی مردم و از روزگار می نالد و پس از ستایش
 بسیار از آن شاه میگوید:

«نقص در باشد از بهاکنمش

هم بانصاف شه رها کنمش

۱۰ این نگارش در چند مساق است و نخستین آن در مقدمات و در آن از جنبش
 و زمان گفته می شود (۱).

آغاز: بسملة البقاء دون افق عزك و جلالك والحمد والثناء وراء سراق
 فدسك و كمالك... محمد بن محمد المدعو بباقر داماد الحسيني... يلقي عليكم
 اخوان التجريد ويملئ عليكم خلال التفريد.

۱۵ انجام در نسخه ما: تشبیه و تمثیل - الست اذا اخذت خيطا يختلف اجزائه
 لونا... وموقعاهما هناك واحد ومعدلك فانه يشاهد ما بينهما من الامتداد.

این نسخه شماره ۱ دفتر ک ۱ ب - ۶۴ ب و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف
 ۲۷۹ می باشد و حاشیه هائی دارد که به (منه سلمه الله) پایان مییابد و در روزگار داماد
 نوشته شده است نسخه ما همان مساق نخستین است و آنهم بیایات نمیرسد

۱ - داماد در آن از نگارشهای فخر رازی و سهروردی و طوسی بسیار می آورد و از
 تعلیقات و شفا و نجات و کلمه الهیه شیخ رئیس (۵۸ ب) یاد میکند و گفتار فارابی در فصوص
 «آخر من جهة ان كل زمانى... اول من جهة... اعنى الحق الواجب... معه لافيه» (۳۴ الف)
 و گفتار شیخ در معراج «اذا تقرب الناس الى خالقهم بانواع البر تقرب اليه بانواع العقل...
 ۲۵ قال امير المؤمنين قيمة كل امرء ما يحسنه يعنى قدر الانسان فى العلم - انتهت عبارته مترجمة»
 برابر با ص ۱۵ معراج نامه چاپ رشت در ۱۳۱۲ خ (۴ الف) را می آورد نیز از اتولوجیا
 و اسماء حسنی غزالی (۳۴ الف) یاد میکند. در ماده آنست که گفته اند: «صراط المستقیم
 میرداماد مسلمان نشود کافر مییابد».

در کتابخانه بوهارهند (ج ۲ فهرست ش ۳۲۹ ص ۳۵۶) و در مجلس تهران (ج ۲ ش ۱۳۸ ص ۷۳) نسخه‌ای هست که آغاز آنها مانند آغاز نسخه ما میباشد در کتابخانه طوس (ج ۴ ش ۸۸۸ ص ۲۰۴) نیز هست و آغاز و انجام آن جز نسخه ما است.

محمد باقر بن احمد سپاهانی بسال ۱۲۰۵ از دارندگان نسخه ما بود و خط او درگ ۱ الف و مهر او بچند گونه در همانجا و درگ ۶۵ الف و ۱۴۰ الف دیده میشود. ۵
دارنده دیگر محمد تقی بن محمد کاظم است که بخط خود درگ ۱ الف نوشت. در ۱۲۵۰ این نسخه وقف گردید.

(همه دفتر ۱۴۰ ص ۳) - کاغذ سپاهانی - جلد مقوا

ال اندازه : ۱۳ × ۲۰ و ۱۶ × ۷ س ۱۸-۲۱

[۲۶۰] ضمیمه (فارسی) ۱۰

میرابوالقاسم فرزند میرزا بزرگ فرزندان میر صدرالدین فندرسکی استرآبادی فیلسوف پزشک ریاضی دان (۱) این نگارش را در باره هنرهای گوناگون و سودهای آنها و شناساندن کسانی که شایستگی هر یکی از آنها را دارند پرداخت و دارای يك دیباچه و ۲۳ باب است و در هند با اخلاق ناصری طوسی بسال ۱۲۶۷ و در تهران بسال ۱۳۱۷ بچاپ رسید.

[۳۱۸] ۱۵

این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط شکسته تعلیق محمد شریف بن محمد قائمی بسال ۱۰۵۱ میباشد گ ۴۴ ب - ۵۵ الف. ۱۰۴۶

[۲۶۱] ضرورة الموت (نکته فی =) (عربی)

این گفتار از خواجه طوسی است در اینکه مرگ ناگزیر میباشد.

آغاز : نکته آخری له . . . فی ضرورة الموت . الموت ضروری امره . والوجه ۲۰
فیه ان السبب الموجب .

انجام : فصل المراد وذلك ما اردنا بیانه .

[۳۱۹]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۱۱ دفتر است و بخط تعلیق ص ۲۵-۲۶

۱ فندرسکی بسال ۱۰۵۰ چنانکه در سنگ ارامکارش نوشته است یا ۱۰۴۹ چنانکه در ۲۵ پایان نسخه ش ۸۸۹ طوس آمده در سپاهان در گذشت و در تخته فولاد بھاك سپرده شد (ج ۴ ص ۲۰۴ فهرست انجا) نسخه‌ای از این در مجلس ش ۶۴۴۵ (ص ۱۱۱ ج ۲) هست

(عربی)

ضیاء العین

[۲۶۲]

حاشیه ایست از غیاث الدین منصور دشتکی م ۹۴۸ بر شرح میرک بخاری
بر حکمة العین دیران و در آغاز بدو کتاب «تعدیل المیزان و تبیین البیان» خودیاز گشت
میدهد و این رساله را بر لی یاد کردن ایرادها و پرسشها مینگارد و عبارت شارح را
پس از قالد شارح آورده سپس حاشیه خود را مینویسد.

آغاز : اللهم ارنا بعین حکمتک حکمة العین وزدنا نورا من فیض عین هو
للمکونین عین.

انجام : بان الخصوصية مطلقا.

[۳۲۰]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق یعقوب بن اسماعیل مازندرانی در مدرسه
۳۸۰ خانه در نیمه روز دوشنبه ۱۸ ج ۲ سال ۱۰۳۱ گ ۳۸ ب - ۵۱ الف . نسخه ای
از این حاشیه در طوس ش ۸۹۰ (ج ۴ ص ۲۰۵) هست.

(فارسی)

طرائف الحکمه

[۲۶۳]

از ملاباشی عبدالرحیم بن حسینعلی هروی که در نیمه دوم سده سیزدهم میزیسته
است و بسیاری از مباحث امور عامه را بروش صدر المتالهین شیرازی بزبان پارسی
آورد و در یک مقدمه و سه باب و یک خاتمه است.

آغاز : بسمله و به نستعین - بهترین کلام مر متکلم را آنستکه زبان دل و
شرمساری در حکمت حکیمی گشاید که در اشیا بطور نفی و اثبات مستتر است.
انجام : وجهالت بر حقیقت و انیت اوست که مثنوی :

با دو عالم عشق در بیگانگی

و اندرو هفتاد و دو دیوانگی

کاشکی هستی زبانی داشتی

تا ز هستان پرده ها برداشتی

هذا آخر ما اردنا ایراده فی هذا المجلد الاول من کتاب طرائف الحکمه و ستیلوه
المجلد الثاني فی باب النفس ان شاء الله تعالی تمت بید مؤلفه . . ابن حسینعلی الهروی

این نسخه بخط شکسته نستعلیق باعلامتهای شنکرف میباشد و در تاریخ چهارشنبه ۱۵ ذی قعدة سال ۱۲۸۶ نوشته شده است و خط خود هروی است. ۳۴۴

چون هروی روش فیلسوف شیرازی را داشته بود برخی در پشت کتاب نوشته اند که این ترجمه اسفار است یکی از دارندگان نسخه بنام احمد بن محمود قراگوزلو ۵ در تاریخ ۲۰ ع ۱ سال ۱۲۸۸ در کرمانشاهان بر پشت کتاب نوشته که طرایف الحکمه از ملاباشی است و ترجمه اسفار ملاصدرا است و مهر او هم هست بعبارت (عبده احمد). (۴۰۵ برک) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد ضری متوالی اندازه: ۲۴×۱۴ و ۱۷×۹ س ۱۸

۱۰ [۲۶۴] طرح الکوینی فی حشر العالمین (عربی)

دانشمند صدرای شیرازی در این نگارش روشن نمود که همه هستی ها را رستاخیزی است و همگان بجهان خدائی باز میگرددند و در مجموعه رساله شیرازی بسال ۱۳۰۲ و در کنار کشف الفوائد حلی بسال ۱۳۰۵ و در کنار مبداء و معاد شیرازی بسال ۱۳۱۴ بچاپ رسید و در آن از اسفار یاد میشود.

این نسخه در برگ ۱۰۰ تا ۱۱۵ این دفتر است و بخط تعلیق و عنوانها زیر خط سرخ از محمد مؤمن که در شوال ۱۰۹۴ آنرا نوشت. ۱۰۳۰

[۲۶۵] طیر (رساله...) (عربی)

یکی از سه داستان فلسفی شیخ رئیس است که سهروردی شهید آنرا بپارسی کرد و قاضی عمر بن سهلان ساوی (۵۴۰) بفارسی و شیخ کمال الدین علی بن سلیمان بحرانی بنام «مفتاح الخیر فی شرح رسالة الطیر» بتازی بر آن گزارش نوشتند (۱) غزالی نیز از روی آن داستانی بزبان مرغان ساخت.

آغاز: رسالة عرف بر رسالة الطیر کتبه ابوعلی بن سینا الی كافة اخوانه واصدقائه

۱ — داستان شیخ رامهرن با ترجمه فرانسه در لیدن بسال ۱۸۹۱ چاپ کرد و در ۲۵ جامع البدایع و مجله مشرق ج ۴ سال ۱۹۰۱ ص ۷-۸۸۲ و ترجمه فرنگی یسوعیان از آن در بیروت بسال ۱۹۱۱ بچاپ رسید. پارسی سهروردی و گزارش عمر بن سهلان ساوی با صغیر بقیه حاشیه در صفحه بعد

(فی وصف یوصله الی العلم الحق عملها قبل حصوله بالجمل . ما انت دائب فی الطلب منهمک فی نیل امر متعب - قنواتی) هل لاحد من اخوانی ان یهب لی من سمعه قدر مالقى الیه طرفا من اشجانی عساه ان یتحمل عنی بالشركة بعض اعبائها .
انجام : وبالله الاستعانة وعن الناس البرائة ومن اعتقد غیر هذا خسرفی الآخرة
وسیعلم الذین ظلمو ای منقلب ینقلبون .

[۳۲۳]

۱۰۷۴ این نسخه شماره ۷ دفتر وبخط تعلیق ک ۱۲۴ الف - ۱۲۷ الف میباشد.

[۲۶۶] هرش النقديس (عربی)

این نگارش از میرداماد است و در آن شبهه ابن کمونه که «شاید در جهان

- هستی دو آفریننده بی هیچ قدر مشترکی باشند» رد شده و میگوید که پیش از این کمونه هم ۱۰
بکشودن این شبهه پرداخته بودند سپس میگوید که برخلاف رأی شیخ علت و معلول
باید تنها در وحدت و کثرت همانند باشند نه در نحوه وحدت شخصی و نوعی و میشود
یک چیز دارای دو علت باشد و این انعکاس تنها در علت آفریننده بایستنی است -
صدرای شیرازی دیباچه‌ای بر آن نوشته و آنرا شناسانده و بسیار بستود .

- ۱۵ دیباچه صدرای : هو الحکیم العلیم هذه رسالة شريفة الهمية ومقالة جلیله ربانية

مانده حاشیه از صفحه قبل

- سیمرغ و لغات موران با سرگذشت سهروردی از شهرزوری را K. Khattak و Otto Spies
در سه رساله فلسفی (Three treatises on mysticism) بچاپ رساندند. در کتابخانه
طوس گزارشی فارسی ش ۸۰۷ و داستان طیر دیگری ش ۶۵۵ (ج ۴) هست در مجلس نیز
همان گزارش فارسی طوس در ش ۶۴۰/۲ هست (ج ۲ ص ۴۰۵) و بگواهی نسخه شاره ۲۰
۱۲۱۶ سپهسالار ص ۳۴-۵۴ ایندو از ساوی هستند .

- نگاه به : شخصیات قلعه ص ۹۸ - ۱۳۴ - ابن سینا از طریعی - معجم المطبوعات
در ابن سینا و غزالی - در ذریعه ج ۷ ص ۱۳۰ از جنگی یاد میکند که شهاب بحرانی ۱۵ رساله
در آن نوشت مانند حی بن یقظان شیخ و شرح طیر همواز بحرانی والفرقة البغریة (حی بن یقظان)
والمنظرة التجريدية که آغازش این بود : (هذه کلمات کتبتها بالنماس بعض اخوان التجريد)
هر دو از سهروردی - قنواتی ش ۲۹۹ - رساله طیر غزالی در مجموعه رسائل او در مصر
بسال ۱۳۲۸ بچاپ رسید .

مسماءة بعرض التقديس فارق بين الحق والتدليس طلعت عن مطلع العرفان والتحقيق ولمعت عن منبع الايقان والتدقيق .

انجام آن : ولكن الكل ميسر لما خلق له وكتب هذه الاحرف خادما للقوى العالية الروحانية محمد بن ابراهيم الشهير بالصدر الشيرازی احسن الله احواله حامداً لله مصليا على نبيه مستغفرا الذنبه . ۵

آغاز رساله : اللهم اجعل رضاك عني فيما تشغلني به ولا تشغلني عن ذكرك بما تشوقني اليه - بسم الله الرحمن الرحيم والاستيفاق من العليم الحكيم - ياهو يا من هو يا من لاهو الاهو يافوق الفوق ويا وراء وراء ويا عالياً عن سمك الوصف ويا رافعا (ويا مقدسا) عن افق الثناء... وبعد فاحوج المرئيين الى الرب الغني محمد بن محمد يلقب باقر الداماد . ۱۰

انجام در نسخه ما : لكنى لست اجد مساق البرهان اليه اللهم الا فى العلة الجاعلة (تشریق) فاذن ليس يصح .

[۳۲۴]

این نسخه بخط تعلیق صدرای شیرازی ودارای دیباچه او (گ ۱ الف) میباشد ۱۰۹۰ عنوانها و نشانه هاشنگرف یا سیاه درشت است. داماد در آغاز از خود ستوده و میگوید که خدام را بر همسرانم برتری داد که فلسفه را پخته و سخته ساختم و آنرا بادین سازگار کردم آنگاه زیر عنوان « اخاذة » شبهه این کسونه رد میکند و درعنوان (تشریق) اثبات میکند که علت و معلول باید در حدت و کثرت همانند باشند پس از این تشریق دوم میآید و نسخه پایان مییابد و ناقص است . این رساله را داماد بدرخواست ۲۰ یاران از نگارشهای خویش گزین نمود - گ ۱ ب - ۳ الف .

(۳۴) - کاغذ سمرقندی - جلد ندارد

اندازه : ۱۳٫۵ × ۱۹٫۹ و ۸٫۵ × ۱۴ س ۱۴

(عربی)

هر شمشه

[۲۶۷]

نگارش دانشمند صدرای شیرازی است که در تهران با نیمی از شرح سپاهانی و با مشاعر بسال ۱۳۱۵ بچاپ رسید نیمه دیگر این شرح در سال ۱۳۱۹ در دنبال اسرار الایات او بچاپ رسید وی در دیباچه آنرا « الحکمة العرشیه نامیده و در آن از کتب مبسوط و اسفار اربعه و کتب و رسائل و رساله حدوث و حواشی حکمة الاشراق ۲۵

(ص ۱۲۷-۱۳۳-۱۴۴-۱۶۶) یاد نمود و اندیشه فلسفی خویش را در باره شناخت خدا و رستاخیز در آن آورد. شیخ احمد احسائی بر آن شرحی نوشت و شیرازی را رد کرد و ملا محمد اسماعیل بن محمد سمیع سپاهانی در گزارش خود بر آن و مولی زین العابدین بن محمد جواد نوری نیز در شرح مشاعر شیرازی از احسائی خرده گرفتند.

۵

[۳۲۵]

۸۹۷ این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط نسخ ک ۸۹ ب - ۹۷ الف میباشد

[۲۶۸] هر ضنامه (فارسی)

این دفتر از بابا افضل کاشانی و در طبیعی والهی است و در ۱۳۸ نشریه دانشگاه بچاپ رسید و نسخه ها یکسان نیستند.

۱۰

[۳۲۶]

۳۴۰ این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق پاکیزه تاریخ ج ۲ سال ۱۲۶۰ ک ۵۸ ب - ۱۰۴ ب.

[۳۲۷]

۴۳۱ این نسخه شماره ۱۸ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۲ ک ۱۵ ۱۸۱ الف - ۲۶۴ الف.

[۲۶۹] العروسی (عربی)

این نگارش از شیخ رئیس است که در آن از نفس قدسی پیامبر یاد کرد و در باره آن گفت « یکاد زیتها یضیی ... » (۱) و نیز گفت که عقل فعال بر نیروی نطفی آن افاضه میکند و پرتو او از نیروی نطق بنیروهای حفظ و تخیل و حس مشترك سپس بحس ظاهر میرسد و در آن نگاشته میشود و در آن هنگام پیامبر فرشته زیبائی را

۱ - شیخ رئیس در بند ۱۱ نطق ۳ اشارات و در بیتها بیکه خورجی (ج ۲ ص ۱۵ س ۶ - ۸) از او میآورد بتفسیر باطنی آیه نور اشاره نمود. بنگرید به ص ۱۱۲ این فهرست.

در هوامی نگردد که درباره آئین گذاری با او گفتگو میکند (۱) .

[۳۲۸]

این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط نسخ و تصحیح شده در کنار صفحه هاگ ۵۵ الف ۸۶۱ ۵۶ الف و چنین پایان مبیاید : « و اشرف من كانت نفسه النطقية (الناطقة) عقلا بالفعل من له النفس القدسية النبوية والله الملهم للصواب - تمت رسالة العروس » مانندش ۶۶۶ طوس .

[۳۲۹]

این نسخه شماره ۲۰ دفتر و بخط تعلیق گ ۱۵۶ الف - ۱۵۸ الف و رسالة ۸۷۱ عرش نامیده شده و پایان آن چنین است : « ... النفس القدسية النبوية والحمد لله والصلوة على جميع النفوس الطاهرات والذوات الزاکیات خصوصاً محمد و آله الطاهرين » درگ ۱۵۸ الف و ب گفتاری است از شیخ درباره بستگی نحو و منطق نزدیک بآنچه که در پایان فصل ۳ مقاله ۱ فن ۱ منطق شفا آمده است : « المناسبة بين النحو والمنطق ان نسبة صناعة النحو الى الالفاظ كنسبة صناعة المنطق الى المعاني ... فالنحو ينظر في الالفاظ بالذات وبالقصد الاول وينظر في المعاني بالعرض والقصد الثاني ۱۴ والمنطقي بالعكس . تم »

[۳۳۰]

این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط تعلیق گ ۳۴ ب - ۳۶ الف بدین نام « رسالة العروس » و چنین است پایان آن : « النفس القدسية النبوية ولواهب العقل حمداً لا يتناهى والصلوة على سيدنا محمد . . . والسلام على من اتبع الهدى » نزدیک ۲۰ به ش ۶۶۷ طوس در فهرست آنجا ش ۵۹۰ باز از العروس یاد گردید .

(عربی)

العقل

[۲۷۰]

این رساله از فیلسوف کندی بغدادی است و دو بار بلاتینی در آمده است یکی

-
- ۱ - قنوائی این رساله را در ش ۱۸۴ « العروش - العرش - الحكمة العرشية - السلسلة الفلسفية » خواند و در ش ۵۷ « سلسلة الفلاسفة » را چیز دیگری پنداشت و شماره ۲۴ طوس بنام « العروش » و ش ۶۱۱۲ مجلس بنام « العرش » است . همه اینها بجز يك بند پایان همانست که در ص ۷۸ ش ۳۳۹۲۶ و در ص ۱۱۲ ش ۱۰۳۵۴۶ همین فهرست شناساند شده است . در بیهقی ص ۱۸۷ و ۹۰ از « حکمت قدسی - مشرقی عرشی و رسالة العروش » یاد شده است در ص ۲ جنک ش ۱۲۱۶ سپهسالار نسخه ای بنام سلسلة الفلاسفة و برابر با سه نسخه آینده ما و در ص ۹۷ - ۹۹ همین شماره آنجا باز نسخه دیگری بنام ۳۰ « فردوس » و برابر با دو شماره گذشته ما دیده میشود .

از ژرار دو کرمونا Gerard de Cremon (۱۱۱۴-۱۱۸۷) بنام (گفتار کندی در باره اندیشه پیشینیان در باره خرد) دیگری بنام (نگارش کندی در باره خرد و دانسته) که گویا از یوحنا اسپانیایی است و آلبینو نازی Albino Nagy ترجمه لاتینی این رساله و دورساله دیگری کندی (خوابیدن و خواب دیدن و گوهرهای پنجگانه) در مونستر بسال ۱۸۹۷ بچاپ رساند. کندی این رساله را بطور گزارش و بدرخواست کسی نگاشته و میگوید رأی افلاطون و ارسطو و دیگر فیلسوفان ستوده یونان را در آن میآورم. وی عقل را چهار بخش میکند : بقوت و بفعل و ملکه و ظاهر. این رساله نسبت برساله فارابی بسیار کوتاه است و در رسائل فلسفه کندی از ص ۳۵۳ تا ص ۳۵۸ بسال ۱۹۵۰ در مصر بچاپ رسید.

آغاز : رسالة التاسع من يعقوب اسحق الكندي في العقل - فهمك الله
جميع النافعات واسعدك في دار الحيات والممات . فهمت الذي من رسم قول في العقل .
هو خبر اخبرنا على رأى المحمودين من القدماء اليونانيين ومن احدهم ارسطاطاليس
ومعلمه افلاطون .

انجام : وقد ر هذا القول فيه اذا كان ما طلبت القول المرسل الخبرى كاف فكن

به سعيدا . ۱۵

[۳۳۱]

این نسخه شماره پنجم دفتری است که دارای ۷ رساله میباشد و همه رساله‌ها بخط تعلیق تازه و از روی نسخه مورخ ۱۲۶۶ بدستور وافف محترم نوشته شده است و هر رساله جداگانه صفحه شماری دارد و این رساله ۴ صفحه است
(همه دفتر ۴۰ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۲۱×۱۷ و ۱۶×۹ س

[۲۷۱] العقل (عربی)

این رساله از فارابی است و در ص ۹۶ شناسانده شده و در آن از عقلهای گوناگون سخن رانده و روشن ساخت که درجات آن در نفس چیست و ارسطو در نگارشهای خویش از عقل چه میخواهد . ۲۵

[۳۳۲]

این نسخه شماره ۲ دفتری است که دارای چندین رساله فلسفی و منطقی از فارابی میباشد و بخط نسخ از برك ۴ ب تا برك ۸ الف نوشته شده و نسبت به چاپ بیروت ۲۴۰ کم دارد .

[۳۳۳]

این نسخه شماره پنجم دفتری است که دارای ۲۲ رساله میباشد و در برك ۶۹ ب تا برك ۷۳ ب و بخط تعلیق حیدر بن علی کرکی عاملی میباشد که این دفتر را در سالهای ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ نوشته است . ۲۵۳

(همه دفتر ۱۵۶ برك) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده

اندازه : ۱۴ر۵ × ۱۹ر۵ و ۶ × ۱۱ر۵ س ۱۸

[۳۳۴]

این نسخه شماره ۲۵ دفتر و بخط شکسته تعلیق مورب و بی نقطه و از برك ۸۰ الف) است تا برك ۸۲ ب) . ۳۳۹

[۲۷۲] العقل (تعلیق فی ...) (عربی)

ابوالفرج بن الطیب دانشمند ترسای بغدادی م ۴۳۵ این رساله را مانند کندی و فارابی و پیروی از ارسطو و اسکندر افرو دیسی نوشته و نیروهای روان و درجات خرد را در آن شرح داد و پیدا است که از روش مشائیان متأثر گشت . ۱۵

ابوالفرج در این رساله عقلی را که بذات خود و بفعل درک میکند فعال مینامد و عقلی را که شایستگی دانش دارد هیولانی نام میدهد و برای آن چندین درجه از هیولانی صرف و بالفعل و ممیز و ظان و عامل و فکری و ذاکر یاد میکند . ۲۰

آغاز : تعلیق للشیخ ابی الفرج بن الطیب - قال الحکیم ابوالفرج : ان القوة علی الاطلاق ضربین ، قوة الحس وقوة العقل .

انجام : فهذه اسماء العقل الهیولانی عند الفلاسفه مشروحة .

[۳۳۵]

این نسخه شماره ۱۷ دفتری است که دارای ۲۲ رساله میباشد و در برك ۱۰۲ ب بخط تعلیق عاملی در ع ۱ سال ۱۰۷۶ نوشته شده است و در پایان آن دارد : ۲۵۳

تمت الرساله ... علی ید حیدر بن علی بن اسمعیل بن عبدالعالی الهاشمی الکركی

العاملی فی شهر ربیع الاول ۱۰۷۶ .

[۲۷۳] عقل (رساله اثبات...) (عربی)

خواجه طوسی در این رساله از این راه که باید حکم ذهنی با واقع برابر باشد بودن عقل کلی پی میبرد و معنای نفس امر را مثبت عقل میداند. دوانی بر این رساله گزارش نوشت.

- آغاز : من کلام مولانا ... نصیر الحق والدین محمد بن الحسن الطوسی ...
 إقامة البرهان علی وجود الجوهر المجرد المسمى بعقل الكل انا لان شک فی کون الاحکام
 الیقینیہ .

انجام : المشتمل علی کل رطب و یابس و ذلك ما اردناه . والله الموفق والمعین

[۳۳۶]

- این نسخه شماره دهم دفتری است که دارای ۳۵ رساله و گفتار میباشد و بخط ۱۰
 ۱۰۷۹ تعلیق درس ۲۳ تا ۲۵ نوشته شده است . این دفتر بخط چند کس است یکی
 از نویسندگان میر محمد مقیم بن میر شاه میرضوی است که رساله ۳۱ (اسرار
 الاطباء از نظام الدین احمد گیلانی) این دفتر را در روز دوشنبه ۱۳ رمضان ۱۰۵۲
 پایان رساند .
 دیگر مراد تفرشی که در ذی حجه سال ۱۰۴۷ رساله ۳۴ (اثبات واجب) را برای
 مولی محمد صالح کرامی نوشته است وی همان کس است که سید احمد عاملی (مرده
 میان ۱۰۵۴ و ۱۰۶۰) برای او پیرسشهای خواجه طوسی از خسروشاهی پاسخ داده
 که همان رساله ۲۹ این دفتر میباشد . باز نام همین محمد صالح در ص ۳۷۳ دیده
 میشود و نیز خط سلطان محمود که در ۲۵ رمضان ۱۰۳۴ و محمد مؤمن بن هدایت الله
 تبریزی که هردو بدستور همان مولانا محمد صالح کرامی نوشته اند در ص ۲۶۳ و ۲۶۹
 دیده میشود . پیداست که این دفتر برای کرامی فراهم آمده است و تاریخ آن از
 ۱۰۳۴ تا ۱۰۵۲ میباشد .

(همه دفتر ۲۸۱ صفحه) - کاغذ نرمه سپاهانی زرد - جلد تیماج سرخ ضریبی مقوایی

اندازه : ۱۵ × ۲۶ و ۹ × ۱۶ س ۲۴

[۲۷۴] العلل والمعلولات (رساله فی ۱۰۰۰) (عربی) . ۲۵

این نگارش از خواجه طوسی است که در آن بروش ریاضی از رشته علتها
 ومعلولها گفتگو نمود .

آغاز : بسمله . مسئله . قالت الحكماء : المبدء الاول لجميع الموجودات واحد تعالى ذكره .

انجام : وذلك ما اردت بيانه في هذه المسئلة والله اعلم بالصواب .

[۳۳۷]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق ص ۲۶-۳۱

[۲۷۵] العلم الاکتسابی (رسالة في ...) (عربی)

خواجه طوسی در این گفتار بروش عرفانی دو مرتبه تعلیم اکتسابی و تعلیم ربانی علم را روشن ساخت .

آغاز : اعلم وفقنا الله تعالى و اياك انه لا بد من معرفة العلم والعالم والمعلوم .
۱۰ فالعلم تصور النفس الناطقة المطمئنة الكلية حقایق الاشياء المجردة عن المواد كمية و كيفية مفردة كانت او مركبة .

انجام : فيعتبر النفس عنه كما يشاء بلا انقطاع و نسيان . ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء من عباده و م حسبنا الله و نعم الوكيل .

[۳۳۸]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط شکسته تعلیق ریز ص ۱۰۳

[۲۷۶] علم جمجمیه (فارسی)

در این رساله که در مغز شناسی Phrenologie یا علم قیافه جمجمیه میباشد از جایگاه بیست و نه حس در مغز از روی سخنان گال (F . G . Gall) و لاوایتر G . G . Lavater و دیگر دانشمندان فرنگ گفتگو گردید (۱) .

۲۰ آغاز : ربی . بسمله . مقدمه . علم انسانی بر دو نوع است علم جسمانی و عام

۱ - در فنولوژی صفات و کارهای عقلی بر پایه ساختمان مغز نهاده شده و گال پزشک آلمانی (۱۷۵۸ - ۱۸۲۸) آنرا آورد این علم کالبدشکافان را درباره ساخت و کردار مغز بخود کشیده بود و امروز فراموش گردید . گال مغز را جایگاه نیروهای روانی میدانست و برای هر يك میخواست جانی در مغز جدا سازد - لاوایتر فیلسوف شاعر الهی پرستان سوئیس (۱۷۲۵ - ۱۸۰۱) آورنده علم قیافه Physiognomie یا هنر استدلال از خطوط چهره بخوبی میباشد .

غیر جسمانی .

انجام : جهت فهم و تربیت خود نه جهت شهرت و مضمون کوئی بیحاصل
بتکمیل در علم قیافه مشغول گردد. العلم عند الله - در یوم شنبه ۱۹ شهر جمادی الاولی
بید اقل الجانی شیخ باقر فاضل الکاشانی فی سنة ۱۲۸۹ .

[۳۳۹]

۹۵۳ این نسخه بخط نسخ شیخ باقر فاضل کاشانی بسال ۱۲۸۹ میباشد ص ۱-۱۱۳

(۶۸ برگ) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج تازه

اندازه : ۱۴٫۵ × ۲۱٫۵ و ۱۵ × ۷٫۵ س ۱۶

[۲۷۷] **علم الله (رسالة في كيفية ...)** (عربی)

- ۱۰ این گفتار کوتاه از شیخ رئیس دانسته شده و در آن روشن گشت که خداوند
بهمه چیز آگاهست نه اینکه تنها کلیات را بداند چنانکه مشائیان میگویند .
آغاز : رسالة للشيخ الرئيس ابی علی بن سینا فی کیفیة علمه تعالی . وبه ثقتی .
قال : علم الباری لذاته فهو يعلم الاشياء جزویها و کلیها علی ما هی علیه .
انجام : و يعرف باسبابها و يعرف عدمها باسبابها المعدة لها .

[۳۴۰]

۱۵

این نسخه شماره ۱۷ دفتر است و بخط تعلیق مورب گت ۸۹ ب . نویسنده
۱۰۷۹ در پایان آن چنین افروود « وقال الاشياء التي نسیمها اتفاقیات وهي واجبة عند الله
وقال الاول يعرف الشخص و احواله الشخصية ... ولا يعزب عن علمه مثقال ذرة
فی السموات ولا فی الارض انه ی هو صریح فی علمه تعالی بالاشياء » و گفت پس آنچه
غزالی درباره شیخ گفته و او را کافر خواند بی پایه است . خود غزالی بر گشته باشد یا نه
۲۰ در مقاله چهارم سر العالمین درباره غدیر چنین گفت : « ولكن اسفرت الحجة ... بین
ذوی النبی و ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء » نویسنده میخواهد بگواهی این گفتار و آن
سخنان شیخ را از تهمت کفر بیرون بیاورد .

[۲۷۸] **علم الله (رسالة في كيفية ...)** (عربی)

- ۲۵ دانشمند شمسای کیلانی در این گفتار از دانائی خدا سخن رانده و آنرا
هنکامیکه در مکه بسر میبرد است بسال ۱۰۴۸ نکاشته است .

آغاز : بسمله . اعلم ان العالم بالغیرقسمان .

انجام : الصفات الثبوتیه الکامله الثابتة فی مرتبة ذاته بذاته مع قطع النظر عن کل ماعدا ذاته (در پایان میگوید : وقع تحریر هذه الرسالة البرهانية علی ید مؤلفها... المجاور بمكة . . . محمد الشهير بشمسا الجیلانی فی تاریخ سنة ثمان و اربعین بعدالالف) . ۵

[۳۴۱]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق شکسته محمد قاسم بن سید محمد حسینی ۳۰۴
شاگرد شمسا از روی نسخه استاد و در روزگار او بسال ۱۰۵۸ گ ۱۹۹ ب- ۲۱۰
الف و یک حاشیه (منه) در این نسخه هست . شماره ۱ نیز نوشته حسینی میباشد .

[۳۴۲]

۱۰

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق تاریخ ۱۲۵۲ میباشد گ ۱ ب- ۱۲ ب
۳۸۹ و در صفحه ۲۱ و حاشیه دارد که یکی به (منه) و دیگری به (منه ره) پایات
میباشد. دو نسخه از این رساله در طوس ش ۶۸۰ و ۶۸۱ (ج ۴ ص ۱۳۷) هست .

[۲۷۹] **هلم الله (رساله فی ...)** (عربی)

۱۵ این گفتار نیز از گیلانی است که اندیشه فلسفی خویش را در آن با سخنان معصومان
سازگار نمود .

آغاز : و اعلم ان ما برهنا علیه باذن الله تعالی من ان علم الله تعالی بالاشیاء
لا يجوز ان یکون حضوریا و لا حصولیا بل لابد ان یکون نحواً ثالثاً .

انجام : یجب حمل کلام الشارع علی المتفاهم العرفی مالم یصرفه صارف عقلی

۲۰ اوشرعی و لیس فلیس .

[۳۴۳]

این نسخه شماره ۱۵ دفتر و بخط تعلیق ریز میباشد و در پایان دارد « س م س
۹۲۶ رحمه الله » گ ۱۵۳ الف- ۱۵۵ الف. دردنبال آن گفتاری است از شمسا در جدائی
میان ذاتی و عرضی. در موجود خارجی با رمز (س م س رحمه الله) و عبارتی از
۲۵ حاشیه شفای شیرازی گ ۱۵۵ الف .

[۲۸۰] **هلم واجب (رساله ...)** (عربی)

دانشمند داماد استرآبادی در این رساله بروش خویش از دانائی خدا کاوش نمود

آغاز : بسمله . ولائقة الابالحكيم بعدالحمد لمفيض العلم وواهب العقل . . .
 يقول محمدالمدعو بياقرالداماد الحسينى . . . وضابطة مقام التحقيق فى علم الواجب
 ان يقال .
 انجام : كما ارتكب من مداركالمحققين على مافصل فى زبرهم فتامل واليه
 يعلم حقيقةالحال .

[۳۴۴]

۱۰۳۸ این نسخه شماره ۱۶ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گ ۱۳۰ ب - ۱۲۹ الف

[۲۸۱] علم اليقين (عربی)

نگارشی است فلسفی و عرفانی از فیض کاشانی محمد محسن بن مرتضی فیلسوف
 عارف محدث شیعی (۱۰۰۷-۱۰۹۱) که در ۱۰۴۲ بیان رساند و در تهران بسال ۱۰
 ۱۳۰۳ با عین الیقین همو بچاپ رسید .

[۳۴۵]

این نسخه بخط تعلیق و عنوانها در آن بشنگرف است و در برگ (۱ الف) چنین
 [۲۴۴] نوشته شده : « کتاب علم اليقين فى اصول الدين املاء العبد الضعيف محمد بن
 مرتضى المدعو بمحسن القاسانى ثبته الله بالقول الثابت فى الحياة الدنيا وفى الآخرة »
 ۱۵ و سه مهر دارد که دوتا از او است و یکی چنین خوانده میشود : « الراجى محسن الفیضی
 محمد » و باز در همانجا نوشته است که اسحق بن محمد علم الهدی از پسر عموی خود
 بسال ۱۱۲۵ این نسخه را خریده است .
 در آغاز نسخه مهر محمد ابراهیم بن محمد صادق موسوی و در آنجا و در پایان
 مهر محمد بن صادق بن زین العابدین موسوی دیده میشود .

۲۰

(۲۸۶ برگ) - کاغذ ترمه سمرقندی - جلد کیماج سرخ ضربی مقوای

اندازه : ۲۰×۱۴ و ۱۴×۱۴ س ۱۹

وقد قال من منبه جرح علاؤه انه ارحم الراحمين فلا شك انه ارحم منا بخلقهم ونحن عرفنا من
 نفوسنا هذه المبالغ في التواضع فيلزم ان يكون الدليل العقل على ان البارئ عز وجل
 لا ينسب الطامعات والابرة الخالفات وان كل شيء جاري بقضائه وقدره وان
 مجبورون في اختيارهم فكيف يسره العذاب عليهم وجاء في الحديث وان من شفع
 ارحم الراحمين وربنا تعالى ان يكون الشيء عذابا من وجه الانسان كونه رقيقا وهو ارحم
 القوم بخلطه لطيف ليس هذا الكتاب محل ذكره وقد ورد ما في كتاب عين البصير والشيخ
 صلى الله عليه واله ان الله خلق يوم خلق السموات والارض مائة رقة فخلق في الارض منها
 رقة بها تطفئ النار والدة على ولدها والبهائم بعضها على بعض والطير ما في السموات
 الى يوم القيمة فاذا كان يوم القيمة اكملها بهذه الرقة مائة فسمي من السموات رقة الاولاد
 في شدة رحمة واشتدت رحمة العباد من رقة رحمة هذا في الكلام في العلم باليوم واليوم
 سبق علم البصير بقاصده الاربعه وقد تم على رقة الله تعالى لا كما جعل الله فاقنا
 ويوم اخر نال رحمة وغير انه غفور رحيم وزعم من مؤلفه العبد الضعيف المسكين
 محسن رضي المعروف محسن الله حاله وجعل في الارض الاعلى له رقة من رقة
 وايام التصريف يعرف من هذه الابيات ثم علم السنين في عاين غير ذلك كقولهم
 صار نار عاه الاخر مصرع الصدر في الحكم بدوه كان في الشهر اكرم فكذلك
 اختتم صار في اكرم تحت باذ الذكاء بالمشيرين بخصيص اصحابهم منهم من الله
 طابيسهم وبانفسه ثبتت قدره
 وانه قد اتوا في اوقاتهم
 وصلى الله على محمد وآله

(عربی)

هین الیقین

[۲۸۲]

این نگارش عرفانی از دانشمند فیض کاشانی است که عین الیقین فی اصول
اصول الدین یا الانوار والاسرار نامیده شده و در سال ۱۰۳۶ بیابان رسید و با علم الیقین
در تهران بسال ۱۳۰۳ چاپ شد.

[۲۴۶]

۵

این نسخه بخط نسخ خوش تاریخ ۱۱۲۷ در جدول زرین و لاجورد با سرلوحی
زیبا بزر و لاجورد و میان سطرها و کنار دو صفحه نخستین طلاکاری است و
حاشیه دارد از فیض با (منه قدس سره).
(۳۲۸۳) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکى مقوالی دورو و درون آن سرخ

اندازه: ۲۱×۱۴ و ۱۹×۹ س ۱۸

۱۰

(عربی)

هین الحکمه

[۲۸۳]

نگارشی است بر روش عرفان و علم حروف از امام فخرالدین تبرستانی رازی
که در فهرست آغاز نسخه ما (رسالة التوحید) یاد شد.

آغاز: بسمله. ورب يسر. الحمد لله المستحق للحمد ذي الجلال والبهاء والسناء
والمجد... هذا كتاب صنفناه في الشرايع الالهيه والقواطع الدينية على آراء العقلاء
ذوي الشريعة.

انجام: تمت المنافع يتلوها الاصول العقيمية اندر ما قيل واعز ما نيل والعون
والتوفيق بالله عليه اتوكل واليه انيب والحمد لله وحده والصلوة على نبي الرحمة
وآله الطاهرين.

[۳۰۷]

۲۰

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط نسخ سید حیدر آملی که خود آنرا مقابله
نمود ک ۱۰۴ ب - ۱۲۴ الف

۱۰۲۲

(عربی)

هین المسائل

[۲۸۴]

نگارشی است از فارابی که درص ۹۹ شناسانده شده و در آن چندین مطلب
منطقی و فلسفی آمده است.

۲۵

۲۴۰ این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط نسخ گ ۲۲ ب - ۲۵ ب .

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط شکسته تعلیق محمد شریف بن محمد ۱۰۴۶ قاضی در رجب ۱۰۴۰ در لاهیجان گ ۳۹ ب - ۴۱ ب و عنوان آن چنین است :
« هذه كتاب عيون المسائل للشيخ الاجل الاقدم ابي نصر الفارابي وهي مائة وستة وستون مسألة » .

[۲۸۵] فهرس الحکمة (عربی)

نگارشی است که از فارابی دانسته اند و درص ۱۰۰ شناسانده شده و در فلسفه آمیخته با عرفان است . یکی از دانشمندانی که از آن یاد نمود خفزی (م ۹۳۵ یا ۹۵۷) است که در « اثبات الواجب » ش ۹۲۶/۸ گ ۱۲۹ الف از آن نام برد . دانشمند داماد نیز در ص ۶۷ قبسات بند ۵۸ آنرا آورد و در صراط مستقیم او (ش ۲۷۹/۱ گ ۳۴ الف) نیز بندی از همین فصوص دیده میشود با اینهمه گواهیها در اینکه این گفتار ریخته خامه فارابی است یا نه جستجوی بیشتری باید .

۱۵

۲۴۰ این نسخه شماره ۶ دفتر و بخط نسخ میباشد گ ۲۶ الف - ۳۱ ب

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ تاریخ ۹۸۶ از پیرشاه بن محمد یساری گ ۱ ب - ۱۷ الف . ۲۶۸

۲۰

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط نسخ تاریخ ۱۰۹۶ گ ۵۲ الف - ۵۹ ب عنوان « فص » بشنکرف است و ۶۵ فص میباشد و در پایان دارد « تمت الرسالة المنسوبة الى المعلم الثاني » . ۸۹۷

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق خوش با عنوانهای شنکرف از ۲۵ ملامحمد سلیم که برای حاج محمد شریف بسال ۱۰۹۴ نوشته است گ ۷ ب - ۱۷ ب ۱۰۳۰

- فیلسوف ابوعلی مشکویه رازی (م ۴۲۱) این رساله را در مسئله خداشناسی و پیامبری و روانشناسی هریک در ده فصل نگاشته است. در آغاز میگوید: با اینکه هیچ کتابی در دستم نبود و بر سفر بودم و آسایشی نداشتم چون بمن دستور دادند ۵
بنگارش آن پرداختم. مشکویه در این کتاب از سخنان افلاطون و فروریوس و از گفته جالینوس در اینکه چیز از چیز پیدا میگردد و از رد اسکندر بر او یاد میکند (مسئله ۱ فصل ۲ و ۱۰) در فصل ۱ مسئله ۲ میگوید: بدشواری میتوان درباره روان سخن راند چه کتاب نفس ارسطورا سخت میتوان دریافت و ناقص است زیرا او دشوار و کوتاه سخن میگفت تا پیروان ورزیده شوند. مفسران هم بیشتر مانند اسکندر افرویدی و نامسطیوس و پیروان آنها اختلاف کردند و ترجمه از یونانی ۱۰
نیز کسی را میشاید که در هر دو زبان سرآمد و آگاه باشد. تنها ابوالخیر حسن بن سوار که خدا ما را از او بهره مند سازد بجستجوی گفتار ارسطو درباره نفس پرداخت و از کتابهای سریانی که بمان رسیده بود و از تفسیرهای مفسران گرد آورد و خود هم خوب مترجمی است و خستگی نپذیر. او در دریافت بسیاری از دشواریها با ترجمه ها که ۱۵
کرد بما کمک نمود و بسیاری را روشن ساخت و از سخنان خود او و از گفته های گذشتگان که میآورد اگر در دست میداشتم در اینجا یاد میکردم. در پایان فصل ۴ مسئله ۲ باز از تفسیر ابی الخیر میآورد و در فصل ۶ مسئله ۲ در دلیل سوم از سه دلیل افلاطون در پایداری روان از نگارشهای او و ابوقلس (پرکلس) و جالینوس یاد میکند و در فصل ۹ مسئله ۲ سرودی از همیروس میآورد. این دفتر از بهترین کتابهاست که درباره خدا ۲۰
و روان و تجرد و پایداری و خوشی آن و وحی و کفایت و پیامبری بروش فیلسوفان نوشته شده و برای تفسیر کتاب نفس ارسطو بسیار سودمند میباشد. او چون میخواست (فوزاکبر) بنویسد در اینجا بکوتاهی پرداخت و بدان نوید داد (پایان) این کتاب
بسال ۱۳۲۵ در مصر و ۱۳۱۹ در بیروت بچاپ رسید، خواجه عبدالحمید استاد فلسفه مدرسه دولتی لاهور بدان نگر بسته و گزین نموده و کتابی بانگلیسی بدین نام: ۲۵
Ibn Maskawiah, A study of his Al - Fauz Al - Asghar در همانجا

بسال ۱۹۴۶ بچاپ رساند .

آغاز : بسمله وبه تقى ورد على امر الامير المظفر السيد المؤيد من السماء ...
على المسائل الثلاثة التى يشتمل على العلوم كلها .

- انجام : فهذا مبلغ مايجب ان يتكلم فيه على هذه المسائل الثلاث ... والدلالة
فيما احتاج الى بسط وشرح الى اماكنه من كتاب الفوز الاكبر الذى يستأنف بمشية الله
عمله وبالله التوفيق الحمد لله وحده والصلوة على النبي محمد وآله الطاهرين . تم الفوز
الا صغر عن ابى على المسكويه .

[۳۵۴]

- این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف میباشد گ الف -
۸۹۷ ۲۰ الف. نسخه خطی و چاپی آن در فهرست طوس (ج ۱ ش ۲۱۲ ص ۶۴ و ج ۴
ش ۲-۴۶۱ ص ۳۳۶) شناسانده شده و يك نسخه آن در مجلس هست (ج ۲
ش ۳۱/۶۳۴ ص ۳۹۹) .

[۲۸۷] فیض الهی (عربی)

- نگارش ابن سیناست که در دکن بسال ۱۳۵۴ بنام رساله الفعل والانفعال بچاپ
رسید و در آن از وحی و الهام و اعجاز و کرامت و خواب و جادو و نیروی گفتگو میشود
و شیخ آن را در دنبال پاسخ خود پیرشش سوم میهنی نیز گذارده است (ص ۱۷۱
این فهرست) قنواتی در ش ۱۹۰ نیز آنرا شناساند .

[۳۵۵]

- این رساله شماره ۴ دفتر است و بخط نسخ تازه در ۴۷ ص میباشد. در طوس
۳۶۷ دو نسخه از آن هست ش ۱۰۵ (ج ۲ ص ۳۱ منطق) و ۹۱۹ (ج ۴ ص ۲۱۵) ۲۰

[۳۵۶]

- این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط تعلیق نزدیک ۱۳۵۶ گ ۶۰ الف -
۱۰۸۹ ۶۲ الف و بدینجا پایان مییابد «على تصريف العين ولخيلات الناس» برابر
باس ۲ ص ۷ چاپی .

- ۲۵ - برای شناختن این فیلسوف و گفته های او بنگرید به : ابن مسکویه فلسفته الاخلاقية
ومصادرهما از دکتر عبدالعزیز عزت چاپ مصر بسال ۱۹۴۶ که از این کتاب در ص ۱۳۵ یاد کرد

(فارسی)

قراضه طبیعیات

[۲۸۸]

این دفتر را از شیخ رئیس پنداشته اند و در دیباچه آن چنین آمده که نزد فرمانروا سخنی از طبیعیات و نوشته های ارسطو بمیان آمده ناگزیر این کتاب را در مسئله های طبیعی بروش برش و پاسخ پیارسی نوشتم و از نگارشهای دیگران مگر گاهی آنهم برای آسانی دریافت آنچه خود نگاشته ام نیاوردم او خود این کتاب را چنین نامید ۵ و کتاب در ۴ فصل است : « مسئله های حیوانی در ۱۶ باب و نباتی در ۸ باب و معدنی در ده باب و نوادر در ۱۶ باب » نگارنده در فصل ۳ باب ۹ (ص ۲۸) از عنوان الالوان خود یاد میکند ما نا این کتاب از روی « مسائل » یا « هابال » ارسطو نوشته شده است . آغاز : بسم الله . سپس بقیاس آفریدگار همه اشیاء را و بخصوص کننده نوع ۱۰ انسان را از جمله جانوران . . . آغاز سخن امرا و سلاطین و وزرا و خواقین آنست که شغل های خواهند که شهر گشادن بود .

انجام : که دیدن سراب خویش ترك و بینخ خویش بکنی .

[۳۵۷]

این نسخه بخط تعلیق شادروان شیخ اسدالله فرزند هادی کرمانشاهی کتابدار مدرسه سپهسالار می باشد که در ۱۵ صفر ۱۳۵۰ در همانجا از روی نسخه ای که بدین عبارت « تمت الرسالة فی يوم الجمعة دهم شهر محرم الحرام ۱۲۳۹ » پایان می یافت نوشته است .

(۴۴) -- کاغذ فرنگی -- جلد نیمه جلد سرخ

اندازه : ۱۱×۱۷ و ۷×۱۳ س ۱۴

(عربی)

القضاء والقدر (و رسالة . . .)

[۲۸۹] ۲۰

ابوسعید حسن بصری (در رق ۲۲- در بصره رجب ۱۱۰) پارسای صوفی سخنگور دانشمند از پدری بنام ابی الحسن میسانی برده زید بن ثابت انصاری و مادری بنام خیره کنیز ام سلمه زن پیامبر (ص) بوده و چهره ای زیبا داشت و در وادی القری بزرگ شد . وی در روزگار معاویه (۴۱- ۶۰) برای ربیع بن زیاد فرمانروای خراسان ۲۵ نویسنده گی میکرد. از شعبی (۱۰۴م) و ابن سیرین (۱۱۰م) و فقیهان و مفسران دیگر

- پیاموخت و عمر بن عبدالعزیز (۹۹-۱۰۱) اور ابزرک میداشت سلیم بن قیس میگوید که اوسرا نجام شیعی شد. دانشمندان شیعی برخی اورا بدو دسته‌ای خوب میدانند. او از خونریزیها و کشتارها که سران تازی میکردند نکوهش می نمود و گوشه‌ای گزید. شاگردش ابن ابی العوجاء چون سخنانش را در جبر و قدر باهم ناسازگار بدید از او برگشت و خدا ناپرست شد. برخی او را سازشکار و خواهان بزرگی و رهبر قدریان خوانده‌اند. گویند ابن سیرین بر مرده او نماز نگذارد. از نگارشهای او «الاخلاص» نام برده‌اند. پندها و اندرزها و سخنانی شیوا از او در کتابها دیده میشود. وی نامه‌ای بعمر عبدالعزیز و بصوفیان نوشت (۱) این گفتار نامه‌ای است از ابو بحسن بن علی (ع) (۲-۵۰) و پاسخ امام بدو درباره قدر و سر نوشت سپس نامه همو بعبدالملك مروان (۶۵-۸۶) در پاسخ نامه این فرمانروا که بدو نوشت: «درباره قدر سخنی از تو شنیده‌ایم که گذشتگان و یاران پیامبر نگفته‌اند و امیر مؤمنان از مانند تو دیندار و فقیه چنین گفتاری را دور می بیند. خود چنین میگوئی یا از یاران پیامبر آموختی و یا از قرآن گرفتی؟ ما تا کنون چنین سخنی شنیده‌ایم. باید چگونگی را برای ما بنویسی. بصری در آغاز میخواست که او از فرمانبران خدا باشد و سپس درباره قدر و آزادی خواست مردمی سخن میراند و از آیتهای قرآن گواه میآورد که بدی از بندگان است و خدای دادگر و مردمی در گرو کردار خویش میباشد.

آغاز: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ. قِيلَ كَتَبَ الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ إِلَى الْأَمَامِ أَبِي الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ... يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ لَكُمْ السَّفْنَ الْجَارِيَةَ... وَقِيلَ كَتَبَ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ إِلَى حَسَنِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ مِنْ عَبْدِ الْمَلِكِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى حَسَنِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ.

انجام: وَلِيْلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَقَالَ الْهَدَّهْدُ الَّذِي انْطَقَ اللَّهُ بِالصَّوَابِ وَجَدْتَهَا (کم دارد).

۱- نگاه به: تذکرة النوادر من المخطوطات العربية ص ۱۲۰ چاپ دکن ۱۳۵۰-
روضات الجنات ص ۲۰۸ - ۲۱۱- میسان شهر کی بود پامین بصره. نسخه ای از نامه‌های
بصری در ایاصونیا ش ۳۹۹۸ هست.

[۳۵۸]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط نسخ آملی گک ۱۷۳ ب - ۱۸۶ ب
 ۱۰۲۲ و در دنبال آن چهار گفتار فقهی گک ۱۸۷ الف و گفتاری از فخر المحققین در اعتقاد
 واجب ۱۸۷ ب میباشد .

۵ [۲۹۰] قضا و قدر (عربی)

نگارش دانشمند صدرای شیرازی است که در مجموع رسائل اوص ۱۴۸-۲۳۷
 در ایران بسال ۱۳۰۲ بچاپ رسید .

[۳۵۹]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی ۱ صفر ۱۳۰۰ گک ۶۱
 ۸۴۹ الف - ۱۷۴ الف .

(همه دفتر ۱۷۴ ص) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ساده مقوایی
 اندازه : ۱۷۵ × ۱۴۰ و ۱۴ × ۱۱ س ۱۱

[۲۹۱] قضا و قدر (رساله ...) (عربی)

ابو محمد بن عنایت الله مشهور ببایزید بسطامی برای امیر سید عالی مظفر بروش
 ۱۵ کلام شیعی در این رساله از قضا و قدر گفته و نموده و آنرا در روز سه شنبه ۱۴ ج ۲
 سال ۱۰۱۱ پایان رساند .

آغاز : بسم الله و به نستعين الحمد لله الذي اوضح البينات والهدى . . . يقول
 ابو محمد بن عنایت الله الشهير ببایزید البسطامی ان مسألة القضاء والقدر لما كان من
 غوامض العلوم .

۲۰ انجام : والتجنب عن اعتقاد المذاهب الزائفة وقد فرغ من تسويد هذه الرسالة
 مؤلفها ابو محمد بن عنایت الله البسطامی . . في تاريخ يوم الثلاثاء رابع عشر جمادى الثاني
 من شهر سنة احدى عشر والف بيد العبد الضعيف احمد بن عبد الحى عفى عنهما .

[۳۶۰]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط شکسته تعلیق احمد بن عبد الحى شریف میباشد
 ۲۹۳ گک ۷۲ ب - ۱۳۰ الف و مهر « المتوكل بالملك اللطيف عبده محمد شريف »
 در پایان این رساله و دومی دیده میشود .

(همه دفتر ۱۴۰ ک) - کاغذ کرمه سمرقندی - جلد ایماج و تنکی ضربی زرکوب مقوایی
اندازه : ۱۹×۹ و ۱۴×۶ س ۲۰

[۲۹۲] القوی الانسانیة وادراگانها (عربی)

این رساله که از ابن سینا دانسته شد با پاره‌ای از فصوص فارابی یکی است
(ص ۱۰۱ این فهرست) و در تسع رسائل $\frac{۱۹۰۸}{۱۳۴۶}$ و کنار شرح هدایه شیرازی ص ۳۳۸ - ۵
۳۴۵ بچاپ رسید. قنواتی درش ۹۵ از آن یاد نمود. در فهرست بیهقی ص ۱۸۸ نیز
این نام دیده میشود.

[۳۶۱]

این نسخه شماره ۱۶ دفتر و بخط تعلیق محمد علی در مدرسه سپهسالار نزدیک
۱۲۹۹ گ ۱۴۷ ب - ۱۵۲ ب . ۸۷۱

[۳۶۲]

این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط تعلیق حسن تقدیسی نزدیک ۱۳۵۶ گ ۶۴
۱۰۸۹ ب - ۶۵ ب .

[۲۹۳] القوی الجسمانیة (رسالة فی . . .) (عربی)

بیهقی در فهرست خویش ص ۱۸۹ در شمار نگارشیهای شیخ از همین نام یاد
کرد و قنواتی درش ۱۰۹ بنام « النفوس » آنرا شناساند .
آغاز : نقول : القوی الفعالة فی الاجسام بذاتها ينتهی بها القسمة الی اربعة اقسام .
انجام : فهذا هو حد النفس والله اعلم والحمد لله العقل بالانهاية والصلوة
الدائم علی محمد منبع الحکمه والشریعة وآله اجمعین .

۲۰ [۳۶۳]

۳۶۷ این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ تازه و تصحیح شده ۲۱ صفحه

[۲۹۴] القوی الطبیعیة (مقالة فی . . .) (عربی)

نگارشی است از فرزانه پزشک ابی الفرج عبدالله بن الطیب جاثلیق همدانی
بغدادی آشنای یونانی و رومی م ۴۳۵ استاد ابن سینا که بر بسیاری از کتابهای ابقراط
و ارسطو و جالینوس شرح نوشت و چهار انجیل (دیاتسارن) را بتازی گزارش نمود . ۲۵

او گفته‌گوهای ابن سینا و بیرونی را که بدید گفت: کسی که بر دیگران بخل ورزد آنها هم بروی بخل ورزند. بیرونی بجای من بدو دشنام داد - همین گفته‌راست که ابن سینا بر آن ردی نوشت (۱).

آغاز: مقالة لابی الفرج عبدالله بن الطیب فی القوی الطبیعیة - قال اقتضى تصنیفی لهذه المقالة المحبة التي بیننا و غرضی فیها البیان علی ان القوة الجاذبة و الماسكة و الهاضمة و الدافعة هی قوة واحدة فی الموضوع و افعالها اربع .

انجام: فالقوة التابعة له واحدة فهذا یجزی و یغنی فی مطلوبنا هذا و عنده فلیقطع الکلام فی مقالتنا هذه و لو اعب العقل مستحق الحمد الحمد بلانهاية و هو حسبنا و صلی الله علی سیدنا محمد . . . و الحمد لله رب العالمین .

[۳۶۴]

۱۰

۱۰۷۴ این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۱۲۷ ب - ۱۳۳ ب

[۲۹۵] قیافه (فارسی)

در این رساله از قیافه که یکی از فرعهای طبیعی قدیم است گفته‌گو میشود .
آغاز: بسمله و به نستعین . این مختصر بست در بیان علم قیافه و حلیه و ظاهر
۱۵ صورت انسان .

انجام: کدام از خواص و عوام اشغال و اعمال مناسب فرمایند . و السلام .

[۳۶۵]

این نسخه بخط نسخ در گ ۹۰ ب - ۹۳ ب میباشد و از گ ۹۸ ب تا ۱۰۶ ب
سخنانی است براکنده در افسوت و جادو و کیمیا و افسونی از میرداماد برای
۸۷۶ توانگری .

[۲۹۶] کلمات طریفة (عربی)

رسالة ایست کوچک و بسیار شیوا از فیض کاشانی در ۱۰۱ بند که در آن از سنیمان

۱ - نگاه به: خزر جی ج ۱ ص ۴۱-۲۳۹ و ج ۲ ص ۲۹-۲۰ - بی‌هقی ص ۲۷-۳۲ -

همین فهرست ص ۴۹ و ۵۰ و ۷۲ - قنوانی در ش ۹۴ این رساله را شناساند و در ش ۱۴۱

۲۵ رد آنرا .

و متکلمان و صوفیان و فیلسوفان و فقیهان و پارسایان ظاهری خرده گیری میکنند و در ایران میرزا محمد هاشم قمی بسال ۱۳۱۶ آنرا بچاپ رساند .

[۳۶۶]

- این نسخه شماره یکم دفتر است که دوم آن اختصار شواهد مغنی اللیب عن
 ۱۴۳ کتب الاغاریب ابن هشام جمال الدین عبدالله بن یوسف نحوی حنبلی مصری
 ۷۶۱۴ است که گویا از شمنی تقی الدین ابوالعباس احمد بن محمد حنفی قسطنطنینی
 ۸۷۲ م باشد و این یکی بخط نسخ است با عنوانهای شنکرف از برك ۱۰ ب تا برك
 ۱۶۷ ب و نام شمنی در برك ۱۱۰ الف برده شده است و سومین شماره این دفتر فرهنگی
 است از تازی بترکی آنها بنسخ از برك ۱۶۸ ب تا برك ۱۹۷ الف و نوشته ناصر بن
 ۱۰ حسین در مدینه بتاریخ ۲۵ رمضان سال ۱۲۰۸ میباشد و چهارم شرح خلاصه الحساب
 شیخ بهائی میباشد از برك ۱۹۸ ب تا برك ۲۵۲ الف .
- کلمات طریقه فیض از برك ۱ ب این دفتر است تا برك ۹ ب و بخط نسخ و جای
 عنوان سفید گذارده شده و از آغاز کتاب تا نیمی از بند ۴۲ زیر عنوان « تنزیه » رادارد
 و انجام آن چنین است : « ان حکماء الاولی کانوا اولی الفضائل . . . فی کلماتهم شفاء
 لما فی الصدور و فی مقالاتهم نجات من الجهل والغرور غیران عباراتهم » برابر با س ۶
 ص ۵۴ چاپی .

(همه دفتر ۲۵۴ برك) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ مقوالی

اندازه : ۲۴×۱۶ و ۱۸×۱۵ س ۴۴ در این شماره

[۲۹۷] گلپید بهشت (فارسی)

- ۲۰ نگارش قاضی محمد سعید قمی است که در چاپخانه مجلس تهران بسال
 ۱۳۱۵ خ بچاپ رسید .

[۳۶۷]

- این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق شکسته تاریخ ذی حجه ۱۰۸۵ میباشد
 ۳۷۴ و در پایان دارد که در روزگار قاضی نوشته شده ک ۱ ب - ۵۱ ب (۷×۱۲/۵)
 س (۱۵) نسخه در ۱۲۲۹ از آن فتحعلی نواده سلطان کریمخان زند در سپاهان
 ۲۵ بوده است (بنگرید بفهرست طوس ص ۳۴۳ ج ۴) .

[۲۹۸] کفیه حدود الموجدات من مبداهها و علمه بالجزئیات (عربی)

قاضی القضاات هرات هنگامی که خواجه طوسی بسال ۶۶۶ نزدش رفت دو پرسش

از وی کرد یکی اینکه هستی هارا برای فیلسوفان خداوند چگونه آفرید؟ دیگر اینکه آنان در باره آگاهی خداوند بجزئیات چه میگویند؟ طوسی این پاسخ را داد با امید اینکه دوباره گسترده تر بنویسد و از او درخواست که اگر باز هم دشوار است برگوید. در پاسخ دوم (گ ۵۵ ب) از شرح اشارات یاد میکند.

۵ آغاز : بسمله من کلام . . . خواجه نصیر الملة الدين قال سألتني قاضي القضاة ملك العلماء قدوة المحققين فخر الملة والدين سيد افاضل المتأخرين ... حين استسعدت بخدمته واستفدت بنتائج فكره ... في شهر سنة ست وستين وستمائة عن قول الحكماء في كيفية صدور الموجودات عن مبدأها الاول وعن مذهبيهم في علمه بالجزئيات . . . فاردت ان اجيب عن سؤاله . . . فحررت ما اقتضاه الوقت . . . رجيا ان اعود واكتب في اوان الفراغ ذكر او افيا بما طلبه وشرحا كافيا . ۱۰

انجام : لاعلى وجه جزئى زمانى. فى ذلك ما اردت ايراده فى الجواب سؤال مولانا العالم فخر الملة والدين شمس الاسلام والمسلمين . . . سيد افاضل المتأخرين قاضى القضاة .. وان توقف فى شىء من ذلك اعاد تفصيله لاوضح ما عندى فيه انشاء الله. وهوولى التوفيق ومهام الصواب. منه المبدء واليه المآب الحمد لله رب العالمين .

[۳۶۸]

۱۵

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق شکسته گ ۵۰ ب - ۵۹ الف. نسخه ای از این در طوس (ش ۶۹۱ ص ۱۴۱ ج ۴) هست.

۸۶۳

[۲۹۹] گفتار درباره رستاخیز (عربی)

گفتاری است از صدرای شیرازی که درباره رستاخیز نگاشته است.

۲۰ آغاز : من افادات صدر الافاضل فى ان عذاب القبر حق بقول مجمل . کل من شاهد بنور البصيرة باطنه فى الدنيا .

انجام : ولولا ان صينها الله لاحرقت السموات والارض .

[۳۶۹]

این نسخه شماره دوم دفتر است. گ ۲۶۳ مکرر ب تا ۲۷۵ الف و بخط نسخ از محشی دوشماره این دفتر که در ۱۱۹۵ در کوی نیم آورد سپاهان نوشته است. در پایان دارد : « تمت الرسالة المتعلقة بالكتاب يوم الاثنين من ربيع الاول سنة

۴۲۱

۱۱۹۵» شماره یکم مبدء و معاد شیرازی است و این گفتار با آن میبایست.

(۲۷۵ برك) - كاغذ فرنگى - جلد تىماچ قهوه ضريبى

اندازه : ۱۵×۲۵ و ۱۰×۱۹ س ۲۱

[۳۰۰-۳۰۵] گنارهای افلاطون (فارسی، عربی)

- از ۴۱ گفتگو و ۱۳ نامه و چندین گفتار که از افلاطون دانسته‌اند برخی بزبان
تازی درآمده و از ترجمه تازی چندگزين که جالینوس از آنها کرده و بنام جوامع
خوانده میشود پاره‌ای دردست هست و گزیده تیمائوس او بچاپ رسید (۱) نگارشهای او
چندان پسند دانشمندان خاوری نشده چه آنها بفرسيفه منظم ارسطو خوی گرفته بودند و از
سوی دیگر سخنان افلاطون بساخت گفتگو و پرسش و پاسخ هست و آثار بت پرستی
یونانی هم در آن آشکار میباشد و با بود دولت تازی خواندن اینگونه کتابها چندان
آسان نبوده ازین روی دستورهای کلی فلسفی و اخلاقی را از نگارشهای او بیرون
میکشیدند و بساخت سخنانی که تاه در میآوردند تا مسلمانان بتوانند آنها را بخوانند (۲)

۱- پول گراوس وریشارد و الزرگزیده جالینوس از تیمائوس پلاتون را سال ۱۹۵۱

در ۶۷ + ۱۱۸ = II × ص بشام Plato Arabus (vlumen I) چاپ کردند (مجله

Orjens ج ٥ ش ١ تاريخ ١٩٥٢ (١٠٩) .

۲- نگاه به : ابن ندیم ص ۳۴۳ - خزر ج ۱ ص ۷۶ - بدوی دردبیاچه ارسطو

عند العرب ص ۸ - اخوان صفا در بخش چهارم از نگارشهای افلاطون آورده اند: رساله ۳ و ۵

ج ۴ ص ۱۰۰-۱۳۴ چاپ مصر درباره مرك سقراط از كريتین بند ۱۱ و رساله ۴ از فاذن

درباره مرك سقراط ورساله ۱۱ از بند ۳۶۰ كتاب ۲ هورى و نيز درباره هند و سردسیر

شمال ج ۴ ص ۳۰۹ و ۳۲۴ و ۴۰۴ - بیرونی درهند ص ۵۱ از مقاله ۲۰ و ص ۵۹ از مقاله ۴

نوامیس آورد۔ از سخنان اودر جاویدان خرد (الحکمة الخالدة) مشکویه نیز آمده است (جای

شده در رسائل البغاء كرده‌املى و چاپ اخير بدوى و پارسى آن چاپ سنكى
۱۲۴۶ يزدگردى
۵ ۱۲۹۶

طوسی در پایان اخلاق ناصری پندهای افلاطون بارسطورا یاد کرد. در عیون الانباء خزر جی

ج ۱ ص ۴۷-۵۱-۵۲ نیز از آنهاست- در کنوزالودیه من رموز الذریعه پارسى ش ۳۹۴

درنقط ۲ پایان کتاب از همین پندها دیده میشود - ابن رشد بر جمهوری یا جوامع سیاسی ۲۵

افلاطون شرحی نوشته و در دیباچه آن گفت که چون نگار شهای سیاسی را سطوبه نرسید این

کتابها گزارش کردم و گرنه از آن بی‌نیاز می‌بودم (تاریخ فلسفه لطفی جمعه ۹-۱۴۸-

ارنست رنان ص ۵۵) - ابن سینا در پایان هنر مغالطه منطق شفا از سوفسطیقای افلاطون یاد

میکند و میگوید که «او در آن هم براهی که میباید رفت و منطقی و طبیعی و الهی را با هم

۳۰. رقیه حاشیه در صفحه ۱۸۱

ازین کلچینی‌ها شش نسخه در این کتابخانه هست بدینگونه :

۱- بند هائی است که از جمهوری‌گزین شده است و چنین است نام آن :

« فقر التقطت و جمعت عن افلاطون في تقويم السياسة الملوكية والاخلاق الاخيارية »

آغاز : لا تصحبوا الاشرار فانهم يمتنون عليكم بالسلامة . . . قال لا تقسروا

اولادكم على آدابكم فانهم مخلوقون لزمان غير زمانكم (۱) .

انجام : و قال لا تصحب من هو دونك حتى تكون دونه في المعرفة او في فضيلة

اخرى . ولا تخرجن عما جرى الرسم في المملكة التي انت فيها الا بعد اظهار عذرك واشاءته

فانك تكف بذلك همس الحاسد وشعب المعاند - تمت الكتاب الافلاطونية . العلم عند الله

در عیون الابناء خزر جی ج ۱ ص ۴۷ و ۵۰ ازین سخنان دیده میشود .

[۳۷۰]

۱۰

این نسخه شماره ۱ دفتر بخط تعلیق عباس حکمت بتاریخ ۱۳۱۶/۲/۸ خ

با مقابله جناب آقای مشکوة و در رویه صفحات نوشته شده گک ۱ الف - ۹۳

الف . نسخه‌ای از این در جنک ش ۲۹۱۲ سپهسالار هست .

۲- سخنانی است کوتاه در فلسفه و اخلاق گرفته از کتاب السیره و طیمائوس (۲)

۱۵ مانده حاشیه از صفحه قبل

پیامیغت و آنهارا نتوانست از هم باز شناسد و هم در هنر مغالطه کوتاه آورد . اگر نگارشهای

او همین است که ما دیدیم پس او چندان مایه ای نداشت - در فهرستها از سیاست با فوایطیه و س

افلاطون نام برده اند و نوامیس او را مسعودی ده و خزر جی ۱۲ گفتار دانستند و آنرا چنین

و یحیی بن عدی ترجمه کردند . سیاست مدنیه یا جمهوری را چنین تفسیر نمود . در کتابخانه

سرکاری رامپور ترجمه چنین هست (گزارش سفر هند آقای دکتر صدیقی ص ۳۲) ثابت بن

قره رمزهای جمهوری را تفسیری نوشت و سنان پسر او در نامه ای که برای دوستی نوشته

باره ای از ده مقاله سیاست مدنیه را آورد . در کشف الظنون از نوامیس یاد شده و جوامع

المقالات الثلاث لا فلاتون فی النوامیس در مجلس (طباطبائی) هست (گفتار آقای خومی در مجله

دانش س ۹۳ ش ۲ سال ۱) - دائرة المعارف اسلامی کلمه افلاطون - مروج الذهب چاپ

اروپا ج ۱ ص ۱۹) .

۱ - این بند اخیر در شرح نهج البلاغه مدائنی (ج ۴ ص ۵۳۶ بند ۱۰۴) از سخنان

کوتاه علی ع دانسته شد .

۲ - در ش ۱۰۲۸ طوس (ج ۴ ص ۲۵۴) از گزیده ای از گفتگوی تیمائوس بدینگونه :

« اقاویل افلاطون فی کتاب طیمائوس من کتبه فی امر النفس والعقل » یاد شده که درده سطر

است و آغاز و انجام آنرا هم ننوشتند !!

۳۰

وفانن و اقراطلس (کراتولس) ومقالة الحروب و در آن از مفسران یاد گردید. در نسخه طوس (ش ۱۰۳۴ ج ۴) «کتاب ملتقطات از فصول افلاطون الهی» خوانده شده است. آغاز: من طلب الحکمة من طریق طلبها ادر کها وانما یخطی اکثر من طلبها لانه یطلبها من غیر طریقها فاذا طلبها من طریق آخر لم یلها.

- انجام: وقال ینبغی ان یکون للانسان من المال الکفاف ولا ینتقی؟ به وقال لتلامذته الاحداث اتقوا (اقتنوا) ثلثة اشياء فانها تسود مقتنیها. من اخلاقکم العفة ومن السننکم الصمت ومن اعینکم الاغضاء.

[۳۷۱]

- این نسخه شماره ۲ و بخط تعلیق بی نقطه محمد سلیم بن حمید در مدرسه معصومه سال ۱۰۹۴ گ ۱۷ ب ۳۸ و آغاز هر بند زیر خط سرخ میباشد. ۱۰
- ۳- باز سخنانی است کوتاه.

آغاز: بسمله رسالة للافلاطون- قال افلاطون ان الفلاسفة معناها التشبه بالله بقدر الامکان.

- انجام: فاذا نطق نطق بما ینفع القائل والسامع بقدر ما ینبغی. ولا یقصر ولا یهذر. ویناطق من ینبغی ان یناطق - انشاء الله تعالی.

[۳۷۲]

- این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق ک ۶۵ الف - ۶۷ ب میباشد
- ۴- باز از پندها و سخنان کوتاه:

- آغاز: من وصایا افلاطون. بسم الله الحق العالی عن کل صفة واقعة تحت الحس والعقل مبدع الکل بلااله ولامدة ولا حاجة الی حركة بل الارادة الالهية... معشر
- طلاب الحکمة ومحביها واطبوا علی طلبها.
- انجام: یریدون تعظیمه وفي ذلك تقصیر وهو اعلم.

[۳۷۳]

- این نسخه شماره ۲۴ دفتر و در باین و در طول ص ۱۹۸ نوشته شده است.

۵ - سخنانی است از افلاطون و سقراط و ارسطو و ابوسلیمان سگزی از ذیمقراطیس و پیامبر .

آغاز : قال ارسطاطاليس محبة المال وتداول الشر .
انجام : لن تسعوا الناس باموالكم فسعوهم باخلاقكم . صدق رسول الله ص
[۳۷۴]

۲۵۳ این نسخه در شماره ۱۳ و بخط تعلیق کرکی گ ۹۱ الف میباشد .

[۳۷۵]

۳۳۹ این نسخه شماره ۱۴ دفتر میباشد گ ۶۷ ب

۶ - از پندهائی است که بگفته خواجه در پایان اخلاق ناصری افلاطون بارسطو
۱۰ داده است .

آغاز : نصايح افلاطون . معبود خویش را بشناس و حق او را نگاه دار .
انجام : با دوست و دشمن نهان و آشکار بیک قسم معامله کن .

[۳۷۶]

۸۶۷ این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق گ ۱۱۸ ب ۱۲۰ الف .

(همه دفتر ۴۷۰ ص) - کاغذ فرنگی کبود - جلد نیماج مشکی حاشیه دارد در یکسوی .

اندازه : ۱۰٫۵ × ۱۷ و ۶٫۵ × ۱۲ س ۱۵

[۳۷۷]

این نسخه شماره ۱۴ دفتر گ ۱۰۵ الف و ب و بخط تعلیق میباشد بدینگونه :
۱۰۳۸ « وصایای افلاطون که شاگرد ارسطاطاليس خود را فرمود که عموم خلق را نافع بود اینست . گفت : معبود خویش را بشناس و حق او را بشناس - هواء دنیا را از خود دور کن و از آداب ستوده امتناع مکن و در هیچ کار پیش از وقت آن کارمپیوند و چون » پایان نمیرسد و نیم صفحه سفید است (بنگرید باخلاق ناصری) .

[۳۰۶-۳۳۵] گفتارهای کاشانی (فارسی و عربی)

از افضل الدین کاشانی ۳۰ گفتار کوتاه عرفانی و فلسفی در این کتابخانه

هست (۱) واینک یاد میگردد :

[۳۷۸-۴۱۶]

۱- درباره شناخت روان که از وی درخواستند بنگارد .

آغاز : چنین گوید گوینده این سخنان افضل الدین کاشانی (قدس الله تعالی روحه)

بعد از ستایش کردگار که هر مفلس و کم مایه که از مفلسی و کم مایگی خود رنجد آنکه
از رنج برهد که مایه دار شود و توانگر .

انجام : تا او را تمام و آراسته و بی خلل و نقصانی بمرجع و معاد اصلی که سرچشمه
دوام و بقاء ازل و ابد است باز رساند والله علی ما نقول و کیل و کفی بالله شهیدا .

این نسخه شماره ۱۰۸۰ دفتری است دارای چهار رساله و گفتار و بخط تعلیق تازه
گ ۱ الف - ۵ الف .

۱۰

(همه دفتر ۱۰۸ ک) - کاغذ فرنگی - جلد مقوایی

اندازه : ۲۰×۱۴ و ۱۷×۹ س ۱۷

۲- در بایداری روان پس از مرگ تن و بهره بردن آن از دانشهای خود .

آغاز : موجودات یا جزوی اند یا کلی . و نفس یا متصرف امور کلی بود یا متصرف

۱۵

امور جزوی . بخش اول را دانائی بفعل خوانند و دوم را دانائی بقوت .

انجام : که نیز آسیب هیچ تغییر بوی نیبوند و فساد نپذیرد . تلك الجنة التي نورث
من عبادنا من كان تقيا في مقعد صدق عند مليك مقتدر .

این نسخه در شماره ۱ و در گ ۲ الف - ۳ الف بخط تعلیق تاریخ ۱۰۸۳
میباشد .

۴۲۸

این نسخه شماره ۶ و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۲ گ ۱۲۲ ب -
۱۲۳ ب میباشد .

۴۳۱

۳- در پندهائی عارفانه بنام « رساله بیست هشت کلمه فی نصیحة الاخوان - ش

۶۹۴۱ مجلس » که دستور رفتار رهروان است .

آغاز : ای جویندگان حکمت و پویندگان طریق سعادت باید که بسیار دعا باشید

۲۵

در امور اخروی و دنیوی . چه نسبت دعا با مطالب همچون نسبت فکر بود با نتیجه .
و همچنانکه در عقب فکروصول نتیجه ممکن بود در عقب دعا وصول بمطلب ممکن بود .
(بنگرید به بند ۳۶۴ ص ۲۰۲ مباحثات چاپ مصر) .

۱- آقای سعید نفیسی در دیباچه رباعیات کاشانی ۳۲ گفتار (تقریر) برشمرده ص

۷۲-۷۸ و آغاز نسخه های گونا گونی که در دسترس داشت آورد و می نویسد که شماره های

۲۵

۱ تا ۵ و ۷ تا ۱۲ اینها در دفتر شماره $\frac{۶۲۴}{۶۹۴۱}$ مجلس هست .

انجام : که هر کس را قدرت بر خلع بدن و معزول گردانیدن حواس حاصل گردد صعود به عالم قدس و جهان ملکوت معین بود و بسعادت ابدی مسعود و بلذات سرمدی محظوظ و ملتذ گردد. رزقنا الله و ایاکم بحرمة سید الانبیاء و سند الاولیاء محمد صلی الله علیه و سلم (سید الاصفیاء و الانبیاء محمد و آلہ الطاهرین) .

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق محمد علی در محرم سال ۱۳۰۲ می باشد
۴۳۱ گ ۱۲۱ الف - ۱۲۲ الف .

۸۷۱ این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی در ۱۰۳۱ گ ۶۳ ب - ۶۵ ب

۴- در چگونگی جان پس از مردن تن .

آغاز : بدانکه چون خواهی که آگه شوی از حال نفس بعد از مرگ تن . . .
 ۱۰ نخست بیاید دانست .

انجام : گردش جسمانیان حالی در حقیقت و اصل و گوهر بنگرداند که هستی ذات او را خلل آید و بالله التوفیق .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ دفتر گ ۱۰ می باشد .

۵- در گونه گون مردم (تنومندان - کارگران - روحانیان - روشنان) و دانشهای
 ۱۵ گوناگون .

آغاز : خجسته نام نخستین که آغاز هر سخن است گویند مایه و پیرایه و طراز گفتار مردم گردد .

انجام : و همچنین رونده و داننده و صفتها پاره های دانسته مرکب بود تم الفصل

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ از برك ۱۴۱ الف تا برك ۱۴۵ الف می باشد .

۶- درباره چیز و هست نسخه از این در طوس (دنبال ش ۹۶۹) هست . **۲۰**

آغاز : بدانکه نخست لفظی که معنی وی بر همه معانی عام بود لفظ چیز و هست و موجود .

انجام : و نخست ترین چیز که نادانستهارا بوی توان یافت معنی لفظ شیء بود. و چون نخستین معلوم نبود باز پسین را نتوانست دانست و السلام .

۴۲۸ این نسخه در گ ۸ الف - ۱۰ الف این دفتر می باشد .

۷- در موسیقی (نسخه از این در دنبال ش ۹۷۰ طوس هست) .

آغاز : لحن آوازهائی چند بود بهم آورده از نغمهای مختلف که نفس از شنیدن آن لذت یابد .

انجام : وایقاعهای مختلف را از پس یکدیگر شاید یافت و باهم نباشند تمام شد سخن در آنچه (غرض بود) التماس کرده بودند و غرض در این دوسه کلمه آنکه ماهیت لحن و اجزای او پیدا شوند . . . باهم چگونه افتد و درین معنی کتب بسیار ساخته اند و چگونگی بیان این بشرح و شرط کرده اند و داده .

۴۲۸ این نسخه در گ ۴ الف - ۵ الف نوشته شده .

۴۳۱ این نسخه شماره ۱۰ دفتر و در گ ۱۳۷ الف - ۱۳۸ الف نوشته شده .

۸- در بی کرانه بودن جسمها (نسخه ای از این درد نبال ش ۶۸۲ ص ۱۳۸ ج ۴ فهرست طوس یاد شد) .

آغاز : بیاید دانست که کنار و نهایت هر چیز آنست که جدائی افکند میان آنچه جز او بود .

انجام : چنانکه روشن شده است بر علما و مردم و بگفته و بنموده . تمام شد سخن در بیان تفضل باری تعالی و هدایتش .

۴۳۱ این نسخه شماره ۸ دفتر و در گ ۱۳۲ ب - ۱۳۵ ب میباشد .

۹- درباره دهر و زمان .

آغاز : اولیت کارها بردو گونه است یکی اولیت بغیر و آن غیر زمان بود .
انجام : چون زمان و محدثان بفاعل الدهر و امثال آن تأویل کرده اند .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ دفتر و گ ۱۵۱ الف - ۱۵۲ الف میباشد .

۱۰- درباره اینکه در خواب چرا رنجی نمی بینند که از او پرسیدند و پاسخ داد .

آغاز : فصلی دیگر در وقت خواب چرا هیچ المی و سختی نمیرسد . . . جواب

مرك بطلان استعداد حیات است .

انجام : از آنست که خواب بی درد بود و مرك وقت باشد که با درد بود .

این نسخه در شماره ۸ دفتر در نامه خواجه زین الدین بقاضی صفی (حنفی)

در برك ۳۰ ب آمده است .

۱۱- در اینکه مبدء و غایت هستی ها را حقیقت و ذاتی هست .

آغاز : پرسنده که مبدء موجودات و علت (غایت) هستی ها را حقیقتی و ذاتی

هست یا نه .

انجام : و ذوات بوی ذواتند و حقایق بوی حقایق و او بخود ذات و حقیقت

همه والسلام .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۰ برك ۱۳۸ ب - ۱۳۹ الف میباشد .

۱۲- دردانش و آگاهی .

آغاز : داندۀ و آگۀ از عالم چنانکہ هست . . . جز از هستی عالم و جز از هستی خود کہ آگہی (آگہ) است از او از هستی سیمی آگہ نتواند بود .
 ۵ انجام : اثر عقل شوق و خواهش نفس ، اثر نفس زندگی طبیعت ، اثر طبع زندہ جنبش جسم ، والله اعلم بالصواب .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ گ ۵ الف و ب .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۰ گ ۱۴۰ ب - ۱۴۱ الف .

۱۳- در جدائی جان و تن .

۱۰ آغاز : جملہ نفس اعنی نفوس نباتی و نفوس حیوانی و نفوس مردم ہمہ جدا اند از اجسام جدائی عقلی .

انجام : از آنکہ فعلش بذات بود نہ بآلت بحمد الله والمنة .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ دفتر گ ۱ ب - ۲ الف .

۱۴- در اینکہ هستی کلی دیگرگون نمیشود و روان خود آگاہ و توانا و زندہ با مردن حسہای جزئی و افزارهای آن نمیمیرد و دانشش پایدار است .
 ۱۵ آغاز : برهان بر اینکہ در چہ رتبہ یقین شود انسانرا کہ از فنا این است گوئیم آنکہ ایمن شود کہ بداند کہ هستی وجود کلی است و هیچ کلی محسوس نتواند بود و نہ مخیل و نہ موهوم . و جز عقلی نتواند .

انجام : بدان سبب کہ ادراکات حسی نماند و بدوزخ ابد پیوند و قانا الله منها...

۲۰ بفضلہ و کرمہ (واحشرنا مع محمد المصطفی و اهل بیتہ الا برار فی الجنة) .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ دفتر گ ۶ ب - ۷ الف .

۴۳۱ این نسخه شماره ۹ دفتر گ ۱۳۵ ب - ۱۳۷ الف .

۱۵- دزسہ چیزیکہ رھروان را مییابد .

آغاز : سالک را سہ چیز ضرور است یکی ہمت عالی دوم خاطر قوی سوم

۲۵ ارادت نیکو .

انجام : بضرورت این سہ گانہ متعین است .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۷ و درک ۱۲۴ الف میباشد .

۱۶- در کوشش برای رهیدن .

آغاز : آدمی در کوشش از برای نجات جستن است. اکنون ما را دانستنی است که آدمی نجات از چه میجوید .

انجام : و چون بدین مرتبه رسید او را درجه ملکوت حاصل شد سعی کند تا بیابد انشاء الله وحده العزیز (و افعال خیر و اعمال برعاقبت توان دانست : . . اگر چه صورت عبادت و غیر آن دارد والسلام علی اهله) .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ گ ۵ ب - ۶ ب

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۴۵ الف - ۱۴۷ ب .

۱۷- در هستی جزئی بحقیقت کلی و جزئی شدن آن با افزار .

آغاز : شخص جزوی بحقیقت کلی وجود دارد ... و حکم کننده بر صدق این گفتار چون خواهی که نامه نویسی . . . نوشتن کلی است .

انجام : و اگر نه آنستی که در وقت عمل نوشتن گماشته بر هر آلتی از آلات بودی الفاظ رقوم غلط شدی .

این نسخه در شماره ۱ گ ۳ الف و ۴ الف (در این نسخه دو گفتار دانسته شده ۱۵ ۴۲۸ و بندهیگری (ش ۱۸) در آن گذارده اند) .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۳۹ ب - ۱۴۰ الف و ب .

۱۸- پایگاه مردم در دوا خورد عملی و نظری .

آغاز : مردم در پایه عقلی بر دو مرتبه اند اول مرتبه اهل حرفت و حاذقان در صنعت

و پیشه و ران و استادان ماهر دوم مرتبه زهاد و اهل تعبد و مشتاقان سرای آخرت ۲۰ انجام : و آن عمل و خلق و علم است که انبیا علیه السلام بوده است .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ گ ۳ .

۱۹- در توحید کثیر .

آغاز : لفظ توحید را چون مترجم کنی بلغت دری يك کردن بود و شامل بود

همان (مران) چیزها را که بعمل و صنعت ترکیب کنی تا بجمع و ترکیب یک چیز شوند . ۲۵ انجام : و این معنی یقین و مشاهده شد آغاز و انجام وجود برخاست و بی انجامی و بی آغازی (بی آغاز و انجام) ماند و الیه یرجع الامر کله .

۴۲۸ این نسخه شماره ۱ گ ۷ الف - ۸ الف .

۴۳۱ : این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۴۹ ب - ۱۵۰ ب .

۲۰- در اینکه زنده ذاتی، جسم نیست و باز گشت همه چیزها بآنست که بخوددانا است.

آغاز : اجسام زنده از دو بیروت نباشد یا حیوة دریشان اصلی و ذاتی باشد

۵ یا غریب و عارضی .

انجام : و باز گشت همه موجودات باو . رباعی :

آن کیست که آگاه ز حس و خرد است

بیزار ز کفر و دین و از نیک و بد است

کارش نه چو عقل و نفس داد و ستد است

آگاه بدو عقل و خود آگاه بخود است

۱۰

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ گ ۴ الف .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۳۸ الف و ب .

۲۱- در اینکه عقل چون دانائی او جزا و نیست جوهر نمیباشد چه ذات جوهر جز

دانائی اوست .

آغاز : بدانکه هیچ عقل جوهر نیست، هر جوهری جوهر بودن او جز دانا بودنش است

۱۵

انجام : و چون هیچ جوهر عقل نبود هیچ عقل جوهر نبود .

۴۲۸ این نسخه در شماره ۱ گ ۲ الف میباشد .

۲۲- در آگاه و نا آگاه .

آغاز : موجود یا آگاه بود یا نه آگاه بود و آنچه نه آگاه بود پایه جسمست

۲۰ و مرتبه طبع .

انجام : و بوجود روحانی روشن پیوند و پیدا شود والسلام .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۳۹ ب میباشد .

۲۳- در اینکه کلی در ذهن یکی است و در بیرون آن بسیار .

آغاز : وجود کلی که آن وجود باشد که در نفس مدرک اگر چه یک چیز است در بیرون

۲۵ نفس تواند بود که در بسیار چیز بود .

انجام : پس روشن است که جز معلوم و معقول نباشد والسلام .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ ک ۱۳۹ الف و ب میباشد .

۲۴- در نفسها و نکوئیهای آن .

آغاز : گروهی گویند روح دو است یکی روح حیات دیگر روح تمیز .

انجام : و خوار داشتن دنیا است اصول سیاست و اخلاق که گفته شد .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۴۷ الف - ۱۴۹ الف میباشد . ۵

۲۵- در پابندگی روان (بتازی) .

آغاز : النفس الدراکه تمنع ان تفسد بفساد البدن و تموت بموته .

انجام : و ليس بعد هذه الرتبة رتبة اخرى .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ ص ۱۵۲ میباشد .

۲۶- در بهشت و دوزخ جویندگان (بتازی) ۱۰

آغاز و انجام : جنة الطالبين ان تصير نفسه عالماً عقلياً يفيض عليها مادامت هي

هي انوار مبدأها . . . و انفصالها من مبدأها .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۵۲ ب - ۱۵۳ الف میباشد .

۲۷- در اینکه جان خود آگاه آفریننده خرد است (بتازی) .

۱۵ آغاز و انجام النفس من حيث هي عالمة بذاتها تكون مبدعة للعقل . . . فهي فاعلة لها وخالقة .

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ گ ۱۵۳ الف است .

۲۸- در اینکه هر کس بخواست خود بمیرد زنده خواهد بود

آغاز و انجام : الموت موتان ارادی و طبعی . . . و قد قيل مت بالارادة تحیی بالطبيعة

۴۳۱ این نسخه در شماره ۱۱ ک ۱۵۳ الف میباشد ۲۰

۲۹- در اینکه هفت گونه قرائت هفت مقام نفس است : امر - نهی - قصص -

تمثيل - حکمت - موعظه - وحدت که وصول بکل و توحید کثرات است .

آغاز و انجام : القرات التي قيل هي سبعة من القرآن . . . و عددته واحدا وهو الحق

۴۳۱ این نسخه در شماره ۷ گ ۱۲۴ الف میباشد

۳۰- در کمال و سعادت جان مردمی . ۲۵

آغاز : فائدة من افضل الدين القاشاني - ان النفس الناطقة اذا اكتسبت ملكتي

العلم والعمل بواسطة خروجها الى كمالها الممكن .

انجام : و تمتعوا بالنظر الى ذات الملك . . . فاذا فصلت هذه . . . (پایان نمیرسد)

۳۶۸ این نسخه در پایان ایندفتر وبخط شکسته گ ۱۶۰ ب میباشد .

این بود ۳۰ بند از سخنانی کاشانی که در هر يك از مطلبی کوش شد و هشت بند دیگر نیز آقای نفیسی نشان داده اند (ش ۱۰ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۷ و ۳۲) و ش ۲۵ ایشان دنبال ش ۲۳ و هر دو رو بهم يك گفتار بشمار می آیند . در ج ۴ فهرست طوس ش ۵۷۳ ص ۱۰۱ دو گفتار از کاشانی بتازی یاد شده یکی درباره پیوستگی جان و تن که بر اثر اعتدال مزاج است دیگری درباره سبب ترس از مرك . در جنگ شماره ۲۹۱۲ سپهسالار پاسخ و پرسشهای کاشانی و گفتار های او که آخرین آنها را در ۶۰ سالگی نوشته است (گ ۱۳۷-۱۴۴) هست .

[۳۳۶] الثانی المستخرجة من الكلمات المكنونة (فارسی و عربی)

۱۰ فیض کاشانی کلمات مكنونه را در فلسفه و عرفان آمیخته با آیات و اخبار در صد کلمه بسال ۱۰۵۷ نگاشته و آن در بمبئی بسال ۱۲۹۶ و در تهران بسال ۱۳۱۶ بچاپ رسید سپس بسال ۱۰۵۹ چهل کلمه از آن برگزیده و نام بالا را بدان داد او در پایان رموزی را که در آن برای این سرایندگان (سنائی - حافظ - سعدی - شبستری - فیض - بابا فغانی - عرفی - عراقی - مولوی رومی - میبدی - گمنام - بابا افضل کاشی - سعدالدین حموی - ملا ضیاء الدین محمد کاشی - صدرای شیرازی) بکار برده است ۱۵ آشکار بداشت و در کلمات مكنونه چنین کار نکرد . این کتاب با خود کلمات مكنونه در بسیاری از جاها مانند همد و دنباله کلمه ۹۵ و همه کلمات ۹۶ تا ۱۰۰ در اینجا گزین نشده است .

آغاز : هو بسملة الحمد لله الذي منه المبدء واليه المعاد عرف بجمعه بين الاضداد ۲۰ فيقول . . . محمد بن مرتضى المدعو بمحسن . . . وطائفة من الكلمات المكنونة التي كنت الفتحافي لباب معارف العارفين . . . لكن سميتها باللالى من احكمت له وحققت لديه خلاص من الشبه والشكوك (از این پس مانند کلمات مكنونه است) .

انجام و فی احتجاج الطبرسی . . . فهذا مسلم ضعيف (برابر با ص ۹ ص ۲۱۱ کلمات مكنونه چاپ تهران) هذا آخر الكلام في كتاب الثانی المستخرجة من الكلمات المكنونة وهي اربعون كلمة اخرجه الله على يدى عقدا منظوما . . . بهر تاریخ نظام ۲۵

این درر - بی الف نظم لثالی می‌شمر - سراخفای الف رمزی بدان - کان احد اندر
عدد باشد نهان .

[۴۱۷]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر است و بخط تعلیق شکسته ریز باعنوانهای شنکرف

- ۱۰۳۸ از محمد باقر بن محمد جعفر اصفهانی باغاتی در ۸ ذی حجه ۱۱۲۳ گ ۱۴۴
ب - ۱۵۴ الف س ۴۳ .

[۳۳۷] اللهه (عربی)

نگارش ابن کمونه اسرائیلی است که در دیباچه می‌گوید چون صدر کبیر
شمس الدین محمد مؤمن قزوینی مستوفی بی‌غداد آمد از من خواست چیزی در عقلیات
بنویسم تا آنرا با خود برده در گنجینه صاحب دیوان شمس الدین محمد بن بهاء الدین
محمد جوینی بگذارد و من اینرا در دو جمله هریک دو باب و هریکی از آنها در ۵ فصل
نوشتم جمله ۱ در خدا و روان شناسی است و جمله ۲ در اخلاق و سیاست است .
آغاز : قال الشيخ . . . عز الدولة سعد بن منصور بن سعد بن الحسن بن هبة الله
کمونه . . . احمد حمد مسترشد بنور هدايته مسترفد من جوده وعنايته .

- انجام : و ان يوفقنا جميعاً لاصلاح العلم والعمل و يعصمنا من الزيغ والزلال
وان يجمعنا لسبله من المنتهجين و برضائه في دار الابد من المبتهجين انه لطيف كريم
والحمد لله رب العالمين .

[۴۱۸]

این نسخه شماره ۱۶ دفتر گ ۱۳۷ ب - ۱۵۱ ب و بخط نسخ تاریخ ۱۲۸۴ می‌باشد -

- ۸۶۱ نسخه ای از این لمعه در طوس (ج ۴ ش ۹۶۵ ص ۲۳۱) هست و فهرست مطلبها در آنجا
آمده و گویا نسخه ش ۵۹۵/۱ (ج ۲ ص ۳۵۰) مجلس نیز همین لمعه باشد .

[۳۳۸-۳۳۹] ما بال (عربی)

کتابی بنام مسائل یا (پرلماتا) در شماره نگارشهای ارسطو آورده و به چاپ
رساندند و بزبانها نیز ترجمه گردید و آن ۲۸ گفتار است که هریک چندین بند
می‌باشد و در هر بندی از يك مسئله ریاضی یا طبیعی یا خلقی پرسش شده و پاسخ داده
۲۵

میشود. در نوشته های ارسطو و دیگران بازگشتها و یادآوریهایی شده که برخی در همین مسائل دیده میشود و برخی دیگر در آن نیست و میتوان گفت که این کتاب از روی نگارشهای ارسطو مانند تاریخ طبیعی او و از نوشته های ابقراط و ثوفرسطس ساخته شده و بازگویه ها و ناسازگاریها که در آن هست میرساند که چندین کس آنرا فراهم آوردند و از روی آخرین ساخت واژه ها که در چند عبارت بکار برده شده چنین پنداشتند که تا اندکی پس از آغاز تاریخ مسیح این کتاب پایان رسید. برخی آنرا از سده ۵ یا ۶ میدانند. روش مشائی و بحثهای گوناگون این دسته در آن دیده میشود. در فهرست قفطی و خزرجی کتابهایی یاد شده که نام مسائل دارد و خزرجی از «مسائل طبیعی معروف بمابال» یاد نمود که در ۱۷ مقاله است (۱). مانا از همین گونه «مسائل» است که چند مسئله ای گزین نموده و بنام «مابال» و بروش پرسش و پاسخ در نسخه ها دیده میشود در این کتابخانه دو گونه از آن هست :

- ۱ در ۴۲ مسئله طبیعی و پزشکی میباشد. مانند : «رفتار و پرورش کودک - گریستن اندوهناک - جدائی میان نوکر و خواجه - درگذشتن تشنه ای که بگرمابه رود از خواستن آب ...» در مجلس نسخه ازین (۶۳۴/۱۵ ص ۳۹۷ ج ۲) هست.
- آغاز : مسائل طبیعیة للفيلسوف الاعظم ارسطاطاليس وهى المسماة مابال . مابال الحيوان الغير الناطق يمشى ويدب حين ولدو الانسان ليس كذلك لان الحرارة والبرودة فى جميع اعضاء الحيوان يتكافيان واما الصبيان فيفوق الرطوبة التى فى ادمغتهم على الحرارة بكثير .

انجام : فلذلك النبت الذى ينبت فى الشتاء ينم فيه والذى ينبت فى الصيف يبتدأ

۱- بنکرید به : دیباجه ترجمه انگلیسی مسائل چاپ اکسفرد در ۱۹۲۷ - قفطی ص ۳۳-۳۵ و خزرجی ج ۱ ص ۶۷-۶۹ : مسائل (بریلماطن) ۳ مقاله، نیز همان در ۶۸ مقاله و مسائل هیولانی ۱ مقاله و مسائل طبیعی ۴ مقاله و مقدمات مسائل ۳ مقاله و مسائل دوری برای استادان ۴ مقاله و مسائل پزشکی ۵ مقاله .

نشوه فيه . تمت المسائل الطبيعية المسماة بما بال لارسطوطاليس الفيلسوف بعون الله الكافي .

[۴۱۹]

۲۵۳ این نسخه شماره ۱۵ دفتر است و بخط تعلیق کرکی گ ۹۱ ب - ۹۴ ب .

[۴۲۰]

این نسخه شماره ۳۱ دفتر و بخط تعلیق گ ۸۸ الف - ۸۹ ب و چنین است ۳۳۹ پایان آن : « یتبدء نشوه فيه تمت ما بال ارسطو بعون الله تعالى والحمد لله رب العالمین... وآله اجمعین » .

۲- گزیده دیگر است که پرسش و پاسخی در آن نیست و از چندین مسئله یزشکی گفتگو میکند و نسخه ما از روی خط قطب شیرازی نوشته شد . ۱۰

آغاز: منتخب من ثمار ارسطوطاليس الطيب المعروفة بما بال . تنزيل القديمين من الجوع واكل الطين لضعف الماسكة بانعدام البدن الغذاء للسدة في الطين والعوز في الجوع وميل الاخلاط بنقلها الى اسفل .

انجام : ضعف السكر لتناوب الحلاوات في اثناء الشرب لتغليظها الشراب ومنعها اياه من الاستحالة والصعود الى الدماغ . هذا ما وجدنا بخط المولى السعيد قطب الدين ۱۵ والشيرازی تغمده الله .

[۴۲۱]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۲۱ دفتر است و بخط تعلیق ص ۱۱۶-۱۲۳

[۳۴۰] مباحثات (عربی)

۲۰ شیخ رئیس از هنگامیکه در ری میزیست و گاهی که بکار وزارت می پرداخت تا پایان زندگی باشاگردان خویش مانند بهمنیار مرزبان آذربایگانی مجوسی (۱) و ابن زیلای سپاهانی مجوسی (۲) و شیخ ابوالقاسم کرمانی (۳) گفتگوها میکرده

۱- خزرجی ج ۲ ص ۱۹ س ۱۹-۲۰ - نسخه ما - بیهقی ص ۹۱

۲- نسخه استاد بزرگوار ودانشمند بیمانند آقای میرزا فضل الله شیخ الاسلام زنجانى

(ص ۳۵ دیباچه ارسطو عند العرب دکتر بدوی) و خزرجی ج ۲ ص ۱۹ س ۱۹

۳- بند ۴۴ برك ۱۹۷ نسخه ما - نسخه نواب درطوس . ۲۵

پیرسشهای آنان پاسخهایمیداد. از همین سخنان است که گردآوری شده و نام مباحثات گرفته است. گرچه در برخی از نسخه های آن از بهمنیار (م. ۴۳۰) و ابن زیلا (م. ۴۴۰) بمانند در گذشته یاد میشود (۱) ولی خود شیخ در پاسخ پرسش دوم میهنی او را بدین کتاب بازگشت میدهد و میهنی در پرسش سوم میگوید من هنوز مباحثات را ندیده‌ام (۲) و همین میرساند که نسخه ای از مباحثات در روزگار خود شیخ بنگارش درآمده بود.

شیخ در مباحثات از اشارات خویش که آخرین کتاب او است یاد میکند (۳) و نیز از شفاو طریق عرشی (۴) و اصول مشرقی و مشرقیان و برهان عرشی و مشرقی (۵) و مسائل مشرقی و حکمت عرشی و کتاب انصاف (۶) و یکی از مسائل عشر (گویا گفتگوی دهم از پرسش و پاسخ شیخ و کرمانی ش ۴/۲۲۲ ص ۱۶۹ این فهرست)

که میگوید همراه نامه است (۷) نام می برد و باز میگوید «همین گونه مباحثات» و «مباحثات صدیقی یا صدیق» گاهی هم از بودن در ری و از پری کار و گرفتاری خود (۸) یاد میکند و نیز از دربار علایی و تاراج رفتن نگارشهای او (در ۴۲۵)

و ربودن انصاف و بیماری سخت و ننوشتن یکی دو سال چیزی بدست خود (۹) و همه اینها میرساند که این گفتگوها میان ۴۰۳ و ۴۰۵ تا نزدیک پایان زندگی شیخ

میان استاد و شاگردان میشده و نسخه یا نسخه‌هایی از آنها هم بساخت کتابی درآمده بود. پیداست که شاگردان آنها را فراهم میآوردند چه در برخی از جاها «الجواب بخطه» دارد و در برخی جاها هم «الجواب من الشیخ ابی منصور بن زیله رحمه الله» (۱۰) و چنین برمیآید که پاسخها گاهی بخط شیخ و گاهی بخط ابن زیلا بوده و از روی آنها

- ۲۰ ۱- بدوی در دیباچه ص ۳۹ ۲- ص ۱۷۱ همین فهرست ۳- ص ۲۴۰ چاپی و بند ۱۱۶ نسخه ما و نیز نسخه نواب ۴- بند ۲۶۴-۲۷۵-۳۵۴-۳۷۰-۴۸۴ چاپی ۵- بند ۴۵۸-۳۳۳-۱۰۷ چاپی و نیز نسخه نواب ۶- ص ۲۴۵ چاپی و نسخه نواب و مروی ۷- بند ۴۸۷ چاپی و بند ۱۳۳ نسخه ما ۸- نسخه نواب و ص ۲۴۶ چاپی و برك ۱۷۱ ب نسخه ما و بند ۲۶۹ و ۲۷۴ چاپی ۹- نامه بکیا در ص ۱۱۹ ارسطو ۱۰- عند العرب ۲۶۸ و ۲۶۶ چاپی.

نوشته میشد. میتوان گفت که مباحثات در چندین نسخه گوناگونی که هست بهتر از نگارشهای دیگر شیخ رأیها و اندیشه های خود او را می رساند و سرگذشت گفتگوهای او با شاگردانش از آن بخوبی برمی آید (۱) و بسیاری از سخنان دشوار فلسفی در این مباحثات آمده است چنانکه مسئله اعدادی بودن انتاج قیاس که رأی است در برابر اشعری و معتزلی در آن دیده میشود (گگ ۱۹۳ بند ۷۸ نسخه ما و بند ۳۶۴ ص ۲۰۲ ۵ چاپی) و همچنین درباره تجرد نفس و خود آگاهی آن موشکافی شده است (۲)

۱- شیخ گاهی میگوید: « این را نتوان نوشت » (بند ۳۵۳ چاپی) باز میگوید: « یا اینکه نمیدانم باید از تفسیر آنها بشناسیم » (۳۶۰) و نیز: « این پنداری است از من و راهی برای اثبات یا نفی آن نیست. شاید از جزم برآید » (۳۵۵) و « این برترین چیزی است که من میدانم » (بند ۱۵ نسخه دانشگاه) و شیخ با اندازه ای فروتنی میکند که پرسنده میگوید: « زشت است که رهبران خود را نادان نشان دهند » (بند ۶۰ دانشگاه) در مباحثات (بند ۴۸۴) از ابی حامد اسفزاری یاد نمود و از انولوجیا (ص ۱۲۱ چاپی) نام برد ۲- امام رازی در مباحث مشرقی ج ۱ ص ۳۴۲ درباره شخصیت از آن سخنی آورد که مانندش در گگ ۵۳ نسخه دانشگاه دیده میشود باز رازی در ج ۲ ص ۲۵۲ درباره خود آگاهی

نفس و اثبات تجرد آن از این راه آنچه شیخ در پاسخ خرده گیریهای شاگردان گفت آورده ۱۵ و گفته است که این گفتگوها پراکنده بود و من سروسامانی بدانها داده ام آنگاه آن برهان را با شش پرسش و پاسخ که هریکی هم چند بند است بیاورد و میگوید آنچه شیخ در پاسخ اینها گفته است روشن و سودمند نیست و من آنها را نیاوردم و هر که بخواهد بدانجا بنگرد. همه اینها را بند بند صدرای شیرازی در اسفار (ج ۴ سفر نفس باب ۶ فصل ۱ حجت ۲ برك ۳۳ - ۳۵ چاپ تهران) و در مبدء و معاد (۲۰۸-۲۱۲) آورده گفت که این گفتگوها در دفتري دارای نامه های شیخ و شاگردانش پراکنده بوده و من آنها گرد کردم و چیزها بر آن افزودم و میگوید سخنان شیخ در اینجا درست و استوار نیست و او در پاسخ بهمینار از باز شناختن مردمی و جانور در خود آگاهی آنها درمانده و دشوارش دانست. گرچه سخنان رازی و شیرازی در اینجا بسیار نزدیک بهم هستند و ما نا ازاو گرفته و او هم در سفر ۱ اسفار مرحله عقل و معقول طرف ۱ فصل ۱۲ در حل شکوک بر تعقل ذات گوید انی ما رایت نسخه ۲۵ المباحثات. مگر اینکه شیرازی آشکارا در مبدء و معاد میگوید که نسخه مباحثات نزد هست و آنرا در اینجا از پراکندگی در آوردم. آنچه در مباحث مشرقی و اسفار و مبدء و معاد آمده در مباحثات نسخه مروی شماره ۸۷۵ بهتر میتوان یافت.

نگارنده المثل العقلية الأفلاطونية (چاپ بدوی ص ۶۸) نیز گوهر بودن نیروی وهم را از مباحثات شیخ و مباحث مشرقی رازی آورد. غیاث الدین منصور دشتکی در اثبات الواجب (ش ۳۱۸ گگ ۶ ب) در مسئله ۲ مقاله ۱ می نویسد که رازی برك گفته که شیخ در مباحثات آشکارا میگوید که من بکنه هستی نرسیدم. در کنار نسخه نوشته است که مباحثات را شیخ بدرخواست بهمینار نوشت و او تحصیل را بر روی آن گذارده است.

دانشمندان از این کتاب سودها برده‌اند و بسزا است که بیهقی ص ۹۱ درباره آن میگوید «والمباحث التي لابی عالی اکثرها مسائل بهمنیاروکان یبحث عن غوامض المشكلات» (۱).

[۴۲۲]

این نسخه شماره ۶ دفتر است بخط تعلیق گ ۲۰۵ ب - ۱۶۲ ب و چنین است
 ۱۰۳۷ آغاز و انجام آت : « هذه نبذ من الرسالة المسماة بالمباحثات للشيخ الرئيس
 ابی علی بن سینا فی جواب مسائل سئله عنها تلمیذه الحکیم بهمنیار بن مرزبان .
 قال الحکیم : بسم الله الرحمن الرحيم . الخادم بهمنیار بن مرزبان خادم مولانا الرئيس ...
 شرف الملك فخر الکفاة اطال الله بقاءه ... خدم ينهي الحضرة بكتاب مطوی علی اوراق
 ۱۰ واسئلة وشكوك یرجو وصول الجميع اليها واحاطة العلم الشريف بها .. قيل ان المزاج
 متغير والشخص الواحد ثابت بالعدد ... (برسش) ثبات الشی الواحد بالعدد ... بل بجوهره
 (پاسخ) - هل ههنا برهان علی ان لكل شخص ... شیئا ثابتا... لعل هذا فی غیر الحيوان
 صعب ... ولعلنا اذا فکرنّا وجدنا السبيل الى القول الجزم فی هذا الباب انشاء الله تعالی
 تمت المباحثات وهی اجوبة مسائل سئل الشيخ عن بعضها تلمیذه بهمنیار وعن بعضها الشيخ الكرمانی
 ۱۵ وعن بعضها غیرهما » این نسخه درشش فصل و ۲۱۷ بند و آغاز آن برابر است با نسخه
 ش ۲۱۸۸ فیض الله استانبول (که پایان آن بند ۱۸۳ این نسخه و بند ۲۶۶ چاپی است)
 و پایان آن در نزدیک با آغاز نسخه نواب و پایان نسخه ش ۴۵۴۵/۱ و نیورسیته استانبول
 دیده میشود . دیباچه آن نامه بهمنیار است بشیخ که میگوید : « پرسشها را دربرگهائی
 نوشته فرستادم و میخواهم پاسخ هر یک را در همان برگ بنویسد تا مباد چیزی فراموش

- ۲۰ ۱ - نیز بشکرید به خزر جی ج ۲ ص ۱۹ س ۱۹ - بیهقی در تنمه ص ۲۷ میگوید
 که شیخ در مباحث از ابوالفرج جاثلیق بد گفت و نگارشهای او را شایسته دانست که بفروشنده
 آنها برگرداند و از بها در گذشت و در ص ۲۲ میگوید که شیخ در هیچیک از نگارشهای خویش
 یادی از ناتلی ننمود مگر در « کتاب المقضیات السبعة » که در دره « مقتضیات الحکمة » و در
 کشف الظنون « مقتضیات الکبر السبعة » یاد شد . ناشر تنمه آنرا همان کتاب المباحثات پنداشت
 ۲۵ (ص ۲۲ حاشیه ۹) چه بیهقی در فهرست نگارشهای شیخ باز از « کتاب المقضیات مجلدة »
 یاد نمود ص ۴۶ و بجای آن در تاریخ حکماء قفطی ص ۲۷۲ « کتاب المباحثات مجلدة »
 آمده است (نیز در ج ۲ ص ۵ س ۱۰ خزر جی) گرچه در فهرست پایان تنمه ص ۱۸۷ هم
 « کتاب المباحثات » و هم « مقتضیات الکتب السبعة » یاد گردید و در فهرست میان سرگذشت
 شیخ (نسخه ش ۱۲۱۶ ص ۱۶ - ۲۲ سپهسالار و ش ۴۶۹۴۶ کتابخانه ملی ملک) نیز از این دو
 یاد گردید . ۳۰

شود و دستور دهید که دربانان پیک را باز ندارند و بآسانی نزد شما باریابد و امیدوارم پرکاری شما را از پاسخ این پرسشها بازمدارد» (مانا هنگام وزیر بودن شیخ است) در پایان نسخه چنانکه میبینیم دارد که پرسنده بهمنیار و کرمانی و دیگرانند. نامه شیخ بکیا (دبیاچه چاپی - میانه نسخه نواب) در این نسخه نیست و با آن دو نسخه در عبارت و ترتیب مسئله هاجدائی دارد. در بیشتر جاها پرسشها و پاسخها در یک بند آمده و بندها با دایره ای از یکدیگر جدا میشوند و روی آغاز هر بندی خط سرخ کشیده شده است و گاهی یک بند همان پاسخ تنها است و بند ۱ برابر است با بند ۴۵۳ چاپی. انجام نسخه ۸۶۹/۱۱ کوپرولی در ک ۱۸۳ ب این نسخه دیده میشود.

نسخه دیگری از مباحثات در ارسطو عند العرب د کتر بدوی ص ۲۱۹-۲۳۹ از روی نسخه ۶ م حکمت و فلسفه دارالکتب مصر در ۵۰۰ بند بچاپ رسید و دبیاچه آن نامه ۱۰ شیخ است بکیا (ابوجعفر محمد بن حسین بن مرزبان - دبیاچه بدوی ص ۳۶ و مباحثات ص ۱۱۹) که در آن از علاء الدوله (۳۹۸-۴۳۳) یاد گردید و نیز از یحیی نحوی ورد او بر ارسطو. شیخ در این نامه میگوید که در کتاب انصاف میان خاوریان و باختریان داوری نمودم و در آن از فارابی بسیار میستاید و آرزوی دیدار او میکند اینجا است که بیهقی ص ۱۳ و شهرزوری ش ۸۵۶ گ ۷۷ بجای آن ابوالخیر خوانده اند تا معاصر شیخ ۱۵ باشد (بدوی ص ۴۱ دبیاچه) این نامه را قنوتی در ش ۲۵۹ نیز جداگانه یاد نمود و مانا نسخه ش ۶۳۴/۳۶ مجلس همین است. بدوی دو نامه پس از مباحثات آورد که نخستین در آغاز مباحثات نسخه ش ۸۶۹ کوپرولی میباشد.

نسخه دیگری از مباحثات در مدرسه نواب طوس بوده که آغاز آن برابر است با نسخه ده برگی ش ۲۳۸۹/۲ ایا صوفیا بنام «رسالة الاسئلة والاجوبة» و دو نامه ۲۰ شیخ (چاپ بدوی پس از مباحثات) در میان این نسخه دیده میشود و در آن شیخ از کارهایی که شایسته او نیست و از دوری از دانش سخت مینالد و از روی و از گفتگوها که میان استاد و شاگرد در آنجا شده است و از همین پرسشها که اکنون میکند و پاسخ میگیرد یاد میکند و میگوید «بیشتر پرس» چنانکه یاد شد نسخه ای از مباحثات بشماره ۸۷۵ در مروی هست و د کتر غنی در «ابن سینا» ص ۷۸ از نسخه شماره ۴۰ آنجا یاد میکند. این هم ناگفته نماند که شیخ بجز نامه ها که بیرخی نوشته یا پاسخها که بنامها و پرسشهای ۲۵ بیرونی و جوزجانی و ابوالفرج همدانی و ابوالفرج یمامی و میهنی و دیگران داده بسیاری از رساله ها را برای فرمانروا یا وزیری نگاشته است. گذشته از اینها در فهرست قنوتی گفتارهایی شناسانده شده که مانند مباحثات میباشد: پاسخ ده پرسش بیرونی نه آنکه بچاپ رسید - پاسخ شیخ عامری (مجالس سبع) - پاسخ ۲۲ و ۲۵ و ۱۰ و ۲۰ پرسش -

بندها و پرسشها - دو گفتار در منطق - پرسش و پاسخ - پاسخ پیرششی در باره حدوث که میگوید نخستین چیزی است که بدست خود نوشتم - دو مسئله - پاسخ ابن زیلا مسأله پزشکی - نامه ای بابی الفرج بن ابی سعید یمامی در پزشکی - چند مسأله - گفتگوی شیخ با شاگردی در باره زاویه - پاسخ چند پرسش - پاسخ بجوزجانی در باره شفا و معارضه با قرآن - فائده ها و نکته ها (ش ۲ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۳۸ - ۳۹ - ۱۷ - ۳۶ و ۳۷ - ۶۳ - ۶۱ - ۷۱ - ۹۹ - ۱۴۳ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۶۰ - ۱۷۶ - ۲۰۴ - ۲۳۴) و بهمه اینها و نسخه های گوناگون مباحثات باید نگرست تا دریافت که سرگذشت گفتگوهای شیخ باشاگردان چگونه بوده و مباحثات چگونه بنکارش در آمده است - نیز بنگرید بشماره ۱۹ قناتی .

۱ [۳۴۱] مباحث فلسفیه (رساله فی ...) (عربی)

این گفتار بروش عرفانی در باره قوه و فعل نگاشته شده و در آن (۴۶ ب) از رساله التسلیه ابن سینا که در آن گفته است « ان الموت لا الم فيه ابدا » و از مجلسی یاد میشود .

آغاز : بسم الله . فصل فی معنی القوة والفعل . اعلم ان القوة هی استعداد التصوری استعداد قبول الصورة . ۱

انجام : فمن رام تثبیت الارار بالکباریت وسایر الارواح فقد خبط وسهی .

[۴۲۳]

۸۸۷ این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۹ الف - ۴۶ ب .

[۳۴۲] مبادی هیجودات (فارسی)

۲ این گفتار فلسفی از بابا افضل کاشانی (۱) است و از موجود و معلوم و مدرک گفتگو میکند و در مجله جلوه شماره ۳ سال ۱ تاریخ شهریور ۱۳۲۴ خ ص ۱۲۱ - ۱۲۸ از روی دو نسخه تاریخ ۱۰۸۳ و ۱۰۹۲ ب چاپ رسید . در جنک شماره ۲۹۱۱ سپهسالار

۱ - سید حیدر آملی عارف زنده در ۷۶۱ در جامع الاسرار (ش ۳۴۱ ک ۲۳۶ الف)

میگوید : « ومنهم الامام الفاضل والحکیم الکامل افضل الدین الکاشی رحمه الله علیه . فانه بعد رسوخه فی الحکمة الفلسفیه والعلوم الرسمية رجع الی طریق اهل الله وصار من کبارهم وصنف فی هذا الفن کتبا ورسائل واحوال مشهورة وفضائله معلومة » . ۲

[۴۲۴]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق شکسته خوش با عنوانهای
 ۴۲۸ شنکرف تاریخ ۱۰۸۳ گ ۶۵ الف - ۷۱ ب و فهرست آن هم در گ ۶۵
 الف دیده میشود .

[۳۴۳] مبدء و معاد (عربی)

شیخ رئیس این کتاب را در سه گفتار (خدا شناسی در ۵۲ فصل - پیدایش
 و آفرینش هستیها در ۱۱ فصل - پایداری روان و خوشی آن در رستاخیز در ۲۰
 فصل) برای ابی (احمد) محمد بن ابراهیم شیرازی فارسی (۱) در گران نگاشته
 و در آن گزیده علم مابعدالطبیعه یا اثولوجیا (الربوبیة) در باره مبدء نخستین و نسبت
 هستیها با اوازروی ترتیب و گزیده علم طبیعیات در روانشناسی و رستاخیز آورد. شیخ
 در فصل ۷ مقاله ۱ عاقل و معقول را یکی پنداشت و گفت که آندو بقانون فعل و قوت
 یکی میشوند و علم اگر با حصول صورت می بود بایستی صورتهای بی نهایت در نفس
 بیاید. او در اشارات و شفا این رأی نپذیرفت و بگفته طوسی در مبدء و معاد روش
 مشائیان گرفته چنانکه در آغاز هم چنین گفته است. شیرازی در فصل ۸ طرف ۱ مرحله ۱۵
 عقل و معقول اسفار سخن او را آورد و پذیرفت. شیخ در پایان از رستاخیز و پیامبری
 و وحی و اعجاز و اثر چشم بر روش فیلسوفان گفتگو کرد و از رأی افلاطون در سوفسطیقا
 یاد نمود .

آغاز : بسملة قال الرئيس ابوعلی الحسين بن عبدالله بن سینا لقالله احسانه
 اما بعد حمدالله حق حمده والثناء علیه بما هو اهل ... فانی اریدان ادل فی هذا الكتاب
 (هذه المقالة) علی حقیقة ما عند المشائین المحصلین من حال المبدء والمعاد تقریبا به

۱- در بیهقی ۶۴ و خزرجی ج ۲ ص ۱۸ ابی محمد شیرازی که باشیخ آمیزش داشت
 یاد شد و خزرجی گوید که در آغاز نسخه ابی احمد محمد بن ابراهیم فارسی خوانده ام مانند نسخه
 ش ۹۷۵ طوس و نسخه مجلس ولی در نسخه ش ۹۷۲ طوس ابو محمد بن ابراهیم فارسی یاد
 کردید و تنواتی ابی احمد بن ابراهیم فارسی یاد نمود . گویا درست همان باشد که در بالا
 نوشته شد .

الى الشيخ الجليل ابى (احمد) محمد بن ابراهيم الفارسى فيتضمن كتابى هذا ثمرتى علمين كبيرين احدهما الموسوم بانه فيما بعد الطبيعى والثانى العلم الموسوم بانه فى الطبيعىات .

انجام : وتقريب البعیدان مال (یمال) الى الاظهر فهو معذور ونسئل الله ان یجنبنا الزیغ والزلل والاستبداد بالرای الباطل و اعتقاد العجب فیما یرى ویفعل (یعقل) تم کتاب المبدء والمعاد .

[۴۲۵]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف و تصحیح شده ۸۶۱ بانسخه های دیگر در هامش. گ ۱۴ ب - ۵۴ الف . نسخه ای در مجلس ش ۳۰/۳۴۶ (ج ۲ ص ۳۹۹) و شش نسخه در طوس ۹۷۱ تا ۹۷۶ هست و قنواتی درش ۱۹۵ چندین نسخه آنرا شناسانده و گفت که ترجمه فارسی آن در بودلیا ناش ۱۴۲۲/۲ و موزه بریتانیا ۹۷۸/۲۲ هست . در جنگ ش ۲۹۱۲ و ۱۲۱۶ سپهسالار نسخه تازی آن دیده میشود .

[۳۴۴] المبدء والمعاد (عربی)

۱۵ سه پرستی است که از شیخ رئیس شده و او پاسخ داد و درص ۱۶۷ یاد گردید .

[۴۲۶]

این نسخه شماره ۲۰ دفتر است و بخط شکسته تعلیق رجبعلی نزدیک ۱۰۶۱ ۱۰۴۶ گ ۹۵ الف و ب . آغاز و انجام آن مانند ش ۱۰۳۸/۱ میباشد .

[۳۴۵] المبدء والمعاد (عربی)

۲۰ از صدرای شیرازی م ۱۰۵۰ که درست در آن از مبدء و معاد شیخ پیروی نمود و در بخش کرد و چنانکه در دیباچه (ص ۳ چاپی) می نویسد آنرا پس از اسفار نوشته است . در مبحث تجرد نفس ص ۲۰۸-۲۱۲ دلیلی می آورد که از مباحثات شیخ رئیس گرفته و همین دلیل با اندک اختلاف در اسفار هم آمده است و در مبحث ادراك حسی ص ۱۷۴-۱۷۷ درباره گفتار شیخ رئیس و مسیحی و فخر رازی در مورد لذت و الم حواس عبارتی دارد که نزدیک بهمان در شرح هدایه هموص ۱۹۵-۹۷ دیده میشود . ۲۵

این نسخه بنسخ باعنوانهای شنگرف و حاشیه‌هایی دارد که دربیایات آنها

- ۴۲۱ عبارت (ع سلمه‌اه) هست و این نسخه شماره یکم این دفتر است از برك ۱
الف تا برك ۲۶۳ ب و دوم آن گفتاری است از صدرالافاضل (همین شیرازی)
در باره روزرستاخیز. محشی حاشیه‌های این کتاب و رساله دوم را هنگامی که در سپاهان
نزد ملا محراب آنها را میخوانده است نگاشت. این نسخه تصحیح شده و مقابله گردید
و خط و مهر فیلسوف شیرازی در پایان کتاب بخط شکسته آراسته بشنگرف زیر سطر
آخر دیده میشود: «کتابه الاقل محمد بن ابراهیم المشهور بصدرالشیرازی سنه
۱۱۵۰ (ه)» از اینجاست که برمیآید که شیرازی کتاب مبدء و معاد را در ۱۰۱۵ نوشته است
در برك ۱ الف نوشته شده که نسخه را در ۱۱۹۴ خریده اند. این کتاب در تهران بسال
۱۳۱۴ بچاپ رسید.

(۲۷۵ برك) - کاغذ رنگی - جلد تیماج قهوه‌ای ضربی

اندازه: ۱۵×۲۵ و ۸.۵×۱۷.۵ س ۲۰

[۳۴۶] **مجموع الحکمه** (فارسی)

- تنی چند از دانشمندان ایرانی در سده چهارم انجمنی در بصره بنیاد گذارده
مانند گروه فوئناغورسیان باستانی و چلیپائیان گل سرخ سده پانزدهم مسیحی نهانی
را آنجا گرد میآمده در باره فرهنگ و دانش روزگار خویش میانداشیدند و میخواستند
که میان دین و فلسفه سازگاری دهند. آنها پس از مرگ اشعری (۲۶۰-۳۳۴) تاراجب
سال ۳۷۴ پنجاه و سه یا چهار دفتر بنام (رسائل اخوان الصفاء و خالان الوفاء) و (الرساله
لجامعه) نگاشته بی آنکه نامی از خود ببرند آنها را در دسترس گذاشتند. این بود
۲۰ که مردم آنرا شیعی یا باطنی یا معتزلی پنداشتند و برخی آن دفترها را از امام جعفر صادق ع
ناستند. نخستین بار ابو حیان توحیدی در امتاع و موانسه نام آنها را آشکار داشت
سپس ابن سینا و معری از آنها نام بردند و صاعداندلسی و شهرستانی و بیهقی و غزالی
و سهروردی و قفطی و خزر جی و ابن سبعین و بابا افضل کاشی و شهرزوری و دیلمی
و ابن تیمیه و جنید شیرازی و بیرجندی و آملی و کرمانی و جامی. ابن حجر و صدرای
۲۵ شیرازی و اشکوری و فیض کاشانی و محمد امین استرآبادی و عباسی از این نام یاد کرده
یا سرگذشت آنرا آورده یا اینکه از آن دفترها بهره برده اند. نام اخوان الصفا نیز

پیش از آنها در کلیله و دمنه و نظم و نثر باستانی تازی و نیایش فارابی آمده است .

باطنیان نیز بدیندقترها ارج نهاده باینکه در دسترس همه بود و تاکنون چندبار به چاپ رسیده از نگارشهای نهانی آئین خویش بشمار میآورند و نگارنده آنها را
 ۵ دومین رهبر نهانی دینی خود بنام امام عبدالله و فی احمد (۱۹۷ - ۲۱۲) از دودمان امام صادق ع میپندارند .

دانشمندی در روزگار امیر تیمور گورگان (۷۷۱-۸۰۷) برای باره دوم از این دفترها گزین نموده و پیارسی دری در آورد و در دفتر دهم بخش سوم در حدود و رسوم از اشارات و تنبیها بوعلی سینا و نقاوة الحکمة خواجه حسن بن جریر سپاهانی
 ۱۰ و کتاب عبدالله بن جبرئیل بن بختیشوع یز شک بر آن افزود و همین است که مجمل الحکمة نام دارد و دوبار در بمبئی بسالهای ۱۳۰۱ و ۱۳۰۴ با افزودن ترجمه انسان و حیوان که در آن نیامده به چاپ رسید. از نسخه ش ۱۱۲ مجلس چنانکه در فهرست آمده است برمیآید که پیش از این در ۶۶۷ این دفترها پیارسی شده بود . ولی چنین نیست چه در پایان آن نسخه بخشی از یک کتاب فلسفی که در آن تاریخ نوشته شده هست و فهرست نگار ایندو را یکی پنداشت .

در دیباچه این ترجمه دوم (نسخه ها و چاپی) از سرود اختران و نام بار خدای
 ۱۵ و مرزبان (مهربان) نامه و دانشنامه یاد گردید (۱) و سه تایی نخستین پیهوده و چهارمی دشوار دانسته شد .

[۴۲۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانها و نشانه ها و رقمها و شکلها
 ۳۰۲ بشنگرف از محمد کاظم بن محمد حسین الحسینی المحلاتی در ۲۲ رجب ۱۱۱۱ گ ۱ ب - ۷۹ ب . نسخه از آن محمد عارف حسینی بوده و خط و مهر او در گ ۲ الف دیده میشود. در این نسخه که با چاپ شده یکسان نیست دفتر انسان و حیوان ترجمه نکردید و بخش چهارم هم ده فصل است .
 آغاز : سپاس و منت وجود یراکه واجب الوجود است .

۱ - نگاه به : فهرست طوس ش ۵۸۰ ص ۱۰۵ ج ۴ - فهرست مجلس ج ۲ ش ۱۰۴
 ۲۵ ص ۵۱ که اندکی با چاپی جدائی دارد و ش ۱۱۲ ص ۵۷ که در دنبال آن بخشی از یک کتاب فلسفی است و آن در ۶۶۷ نوشته شده است نه مجمل الحکمة این نسخه که مانند چاپی است - گفتار فهرست نگار در ش ۶ سال ۸ مجله مهر .

انجام : و در شریعت لذتها را منع میکنند یعنی بترك لذت و در حکمت والله اعلم بالصواب (س ۱ ص ۱۵۹ چاپی) و نیم صفحه را ندارد .

[۳۴۷] المحاکمات بین شرحی الاشارات (عربی)

- از قطب الدین محمد بن محمد بن ابی جعفر بویه رازی فیلسوف فقیه شیعی
 از خاندان بویه یا بابویه قمی که در ری زاده و شاگرد علامه حلی بوده است و از او
 ۵ سال ۷۱۳ اجازه گرفت و این اجازه را حلی در پشت قواعد خود که قطب بخط خویش
 نوشته بود در دیه و رامین نگاشته است. شهید یکم ابو عبدالله محمد بن مکی دمشقی
 عاملی جزینی (۷۳۴-۷۸۶) در ۷۶۸ در دمشق نزدش رفته و از او بهره برده و اجازه
 گرفت. نیز در پایان شعبان سال ۷۷۶ در دمشق ویرا دیده و از او در معقول و منقول
 اجازه گرفته است. وی بگفته شهید در ۱۲ ذی قعدة ۷۷۶ در گذشت و در گورستان
 صالحیه بخاک سپرده شد (۱).

قطب رازی در این کتاب محاکمات میان فخر رازی و خواجه طوسی داوری
 نمود و آن در آستانه سال ۱۲۹۰ در ۴۶۳ صفحه و دوبار در هامش شرح طوسی
 بر اشارات در تهران سال ۱۲۸۱ و ۱۳۰۵ بچاپ رسید .

۱۵ [۴۲۹]

- این نسخه نخستین شماره این دفتر است و از برگ ۱ تا برگ ۲۲۵ ب
 ۲۷۷ میباشد و بخط نسخ نوشته شده و عنوانها در هامش و نشانه ها بشنکرف
 و حاشیه عائی بشکسته تعلیق دارد و عنوان محاکمات در رویه یکبرگ پیش از آن
 چنین است : هذا شرح علی شرح الاشارات لنصیر الدین الطوسی اعتنی به والفه استادنا
 و شیخنا افضل المتأخرین قطب الدین ابقاه الله ... و محمد بن سدید الدین اسنوی دمشقی نشین
 ۲۰

- ۱ - قطب رساله ها و کتابها در ادب و منطق و فلسفه نوشت یکی از آنها (تحقیق معنی التصور
 والتصديق) است که در تونس سال ۱۲۸۱ چاپ شد و يك نسخه از آن با شرح محمد
 زاهد محمد اسلم هروی در کتابخانه خدیوی مصر هست و این شرح در کانپور هند سال ۱۲۸۷
 در مجموعه چهار رساله بچاپ رسید . در کتابخانه مدرسه سپهسالار تهران نیز يك نسخه از همین
 ۲۵ رساله بشماره ۳۸۷۸ هست پس آنچه میرسید شریف در حاشیه بر شرح مطالع گفته است که
 این رساله در یکی از گردشها که قطب میرفته است از میان برفت نادرست است . دیده شود :
 معجم المطبوعات ص ۹۱۹ - فهرست کتابخانه خدیوی مصر ج ۶ ص ۸۳

شاگرد قطب و نویسنده عبارت بالا این نسخه را نزد او خوانده و بانسخه اصل برابر کرده است و بخط خود بهمین تصحیح گواهی داد. وی یکبار آنرا با نسخه معتبری مقابله کرده و در ۲۹ ع ۱ سال ۷۶۴ از این مقابله بیاسود و باره دوم آنرا با نسخه استاد خود قطب رازی برابر کرده و در آدینه ۱۸ شعبان ۷۶۵ در خانقاه اندلسی این مقابله را بپایان رساند و مینویسد که این باره حاشیه‌های کتاب را نیز با حاشیه‌های نسخه قطب برابر کردم و هرچه از این حاشیه‌ها نشانه (سم) دارد از استاد است. اینها را اسنوی بخط خود در پایان نسخه و در هامش آن نوشته است. باز بخط خود مینویسد که در ماه ربیع دوم سال ۷۷۴ از خواندن همه این کتاب بیاسودم و میگوید که استاد رازی نسخه اصل را در روز چهارشنبه ۱۰ رجب سال ۷۵۵ در شهر گلستان ترکستان نوشنه است و عبارت او را میان پایان کتاب و گفتار نویسنده درباره تاریخ نوشتن نسخه ما می‌آورد. اسنوی باز در پایان نمط سوم مینویسد که این نسخه را مقابله کردم. قطب مینویسد که منطق را در شب اضحی سال ۷۵۶ بپایان رساندم. اسنوی در همین جا باز مینویسد که مقابله نمودم. و نویسنده نسخه ما عبد الواحد بن عبد الحمید بن مسعود شافعی سیواسی سلماسی است که در دمشق در نیمه روز ۲۸ محرم ۷۶۴ آنرا نوشته است.

این نسخه در ع ۱ سال ۹۹۰ در دست میرزا مخدوم حسنی حسینی مدرس مدینه بوده و خط او در پشت کتاب هست و باز خط او در رویه برک پیش از نسخه محاکمات که در تاریخ میانه ع ۱ سال ۹۹۰ در قسطنطنیه نوشنه است دیده میشود. ابن خاتون محمد بن علی عاملی در ۱۰۲۸ در سپاهان بخط خود در پشت کتاب نوشته که این نسخه بدورسید و مهر او هم هست. او دانشمندی ادیب و فقیه بوده و شرحی بر ارشاد نوشته و اربعین شیخ بهائی را ترجمه پیارسی کرد و در عصر او بوده و در حیدرآباد هند میزیسته است و تا ۱۰۶۸ نیز زنده بود.

پس از همه آنچه تا کنون نوشته شده چنین بر می‌آید که :
قطب رازی در ۷۵۵ از نوشتن نسخه اصل (ناگزیر بخش فلسفه) در شهر گلستان ترکستان بیاسود.

و همو در ۷۵۶ چنانکه خود گواهی میدهد منطق را بپایان رساند.
عبد الواحد سیواسی سلماسی در ۲۸ محرم ۷۶۴ نسخه ما را در دمشق نوشته است.
محمد بن سدید الدین اسنوی دمشقی در ۲۹ ع ۱ سال ۷۶۴ یکبار این نسخه را با نسخه معتبری مقابله کرد.

نیز اسنوی در ۷۶۵ باره دوم آنرا با نسخه قطب برابر نمود.
باز اسنوی در ۷۷۴ از خواندن همه کتاب بیاسود.

این نسخه در ۹۹۰ در قسطنطنیه در دست میرزا مخدوم بوده است .

در تاریخ ۱۰۲۸ ابن خاتون آنرا داشته بود .

پس نسخه ما پیش از مرگ رازی که در ۷۷۶ رخ داده است نوشته شده و چند بار مقابله گردیده است .

- یکی از دارندگان این نسخه ابراهیم بن حاجی عوض الدساوی بوده که در برك ۱
الف نامبرده شده .

(۲۲۸ + ۱ برك) كاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج سرخ ساده و كهنه مقوایی

اندازه : ۲۸ × ۱۹ و ۲۰ × ۱۴ س ۲۷

[۳۴۸-۳۴۹] مدارج کمال (تازی و پارسی)

- این گفتار فلسفی و عرفانی را که در خودشناسی و شناخت شناسی است و گشایش
نامه هم خوانده شده بابا افضل کاشانی نخستین بار بگواهی خود او در پایان متن
پارسی (نسخه شماره ۴۰۲/۹ دانشگاه) بتازی نوشته سپس بدرخواست خواجه
شمس الدین محمد درواگوش پیارسی کرد و تازی آنرا از آن اسعد نسائی دانست .
کاشانی با درواگوش بسیار دلبستگی داشت و نگارشهایی مانند رساله جامعه (گویا
همین مدارج) و زجر النفس برای او فرستاد (نامه ش ۴۳۱/۱۷) و در نامه ای که
(ش ۴۳۱/۱۴) بدو می نویسد از همین مدارج الکمال بنام «فتوح هشت در» و «ره انجام
نامه» یاد میکند . متن پارسی در ۱۳۸ نشریه دانشگاه به چاپ رسید کاشانی در عرض نامه
(ص ۱۵۳) از مدارج الکمال یاد نمود .

[۴۳۰]

- این نسخه پیارسی و شماره ۹ دفتر است و بخط تعلیق ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ گ ۸۲
۴۰۲ ب - ۹۷ الف و در پایان آت سخنی است از کاشانی که در چاپی نیامده
و بدینگونه است : « خجسته حال و فرخنده فال و نظم سخنان این نامه نخست
بلغت تازی بود . . . هم محمد با محامدان قرین شود و هم اسعد با سعادت این همنشین
گردد ان الله لرؤف رحیم و الله الحمد علی ما هدا نا انه ولینا و مولینا » نسخه ای از مدارج
کمال فارسی در دفتر شماره ۲۹۱۲ مدرسه سپهسالار گ ۱۳۰-۱۳۷ هست و بند پایان
در آن دیده نمیشود .

[۴۳۱]

این نسخه پیارسی و شماره ۲۰ دفتر است گ ۲۸۶ ب - ۳۲۱ الف و با نسخه
پیشین اندکی جدائی دارد و بهتر و بیشتر از آن است و جناب آقای مشکوة آنرا
با دو نسخه دیگر برابر و درست نموده است و سخن پایان کتاب در آن هست . ۴۳۱

[۴۳۲]

۵

این نسخه پارسی و شماره ۹ دفتر است و بخط تعلیق رودباری گ ۷۷ ب - ۸۹
الف و از گشایش در یکم آغاز میشود و دیباچه را ندارد و سخن پایان کتاب
در این نسخه هم هست . ۱۰۳۶

[۴۳۳]

این نسخه بتازی بسیار شیوا و روان و درهشت فتح و شماره ۱۱ دفتر و بخط
تعلیق ریز سال ۱۰۸۴ گ ۳۰ ب - ۵۴ الف میباشد. آغاز آت چنین است :
« بسمله... بسم الله الذی لا اله الا هو اول کل شیء فلاول له و آخر کل شیء فلا آخر له
و ظاهر لیس فوقه شیء و باطن لیس دونه شیء... و بعد فقد سألتنی جماعة من اخوانی...
وصیة جامعة لخیر الدارین... فهذه ثمانية ابواب نرجوان نفتح جميعها... الفتح الاول
فی تبیین جوهر الانسان » . ۱۵

انجام آت چنین است : « حامدین الله علی نعمائه شا کرین لالائه متجهبن
(متحببین) الی لقائه مصطبرین علی بلائه ينصر کم و یبارک لکم... نعم المولی ونعم
النصیر... فانجزت مدارج الکمال والله الحمد علی کل حال... الطاهرین الزاهدین » .
در کشف الظنون از آن بنام «مدارج الکمال الی معارج الوصال» یاد کرده است
۲۰ (ج ۲ ص ۴۰۹) .

[۳۵۰] هر آة الازمان (عربی)

دانشمند محمد بن محمد زمان کاشانی در این رساله سید داماد را رد کرده
زمان را موهوم و اعتباری دانست و مانند متکلمان آنرا انتزاعی از همیشگی خداوند
پنداشت و در آن از فیلسوفان و متکلمان تا مجلسی یاد نمود و آنرا در ۲ محرم
۱۱۶۲ پایان رساند و در این رساله برخلاف خواجهی سخنان آقا جمال خوانساری
۲۵ را در خرده گیرها که از داماد کرده است درست و استوار نشان داد (ش ۵۸۷ ص ۱۰۸
ج ۴ طوس - ص ۷۳ و ۲۳۰ این فهرست) .

آغاز : بسمله تبارک الذی کان ولم یکن معه شیء ثم شاء فانشاء الاشیاء ...
اما بعد فهذه مرآة الازمان بها ینکشف ما اشتبه من امر الزمان الموهوم علی بعض
الاعیان .

انجام : ایراد مافیه من القیل والقال . واتفق الفراغ عما امر به ... محمد بن
محمد زمان ... فی الثانی من الاول للعام الثانی من السابع للثانیة من الالف الثانی ...
والحمد لله اولاً و آخراً ... من الایام والشهور .

[۴۳۴]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ خوش از علی بن محمد سپاهانی
۸۷۳ سال ۱۱۶۲ که بدستور کاشانی نوشته است و در پایان دارد : « و کتب الخاطی
ابن محمد علی الاصفهانی فی ۱۱۶۲ » سر لوحی در آغاز (۱۰۶ ب) هست
و عنوانها با مرکب سفید است و شنگرف و حاشیه (منه دام فضله) دارد و سخنان
فیلسوفان در برخی حواشی آمده و حاشیه ها بخط شکسته تعلیق است. در ک ۱۴۰ الف
حاشیه ای فارسی از شیخ جعفر نوشته شده . کاغذ برنک سرخ می باشد . گ ۱۰۶ ب -
۱۹۸ الف .

[۳۵۱] مرآة الحقائق و مجلی الدقائق (عربی) ۱۵

دانشمند غیاث الدین منصور دشتکی این رساله را برای غیاث الدین ابوالمظفر
بهادرخان در ۷ مجلی (مبادی فلسفی - مسائل طبیعی - مسائل فلکی - امور عام -
مقولات - خدا و آفرینش - رستخیز) نگاشته است وی در آغاز از خود بنام غیاث
مشهور بمنصور یاد کرد و میگوید که در سی مسئله فلسفی با دیگران خلاف کردم
و بهمگان رسید. برخی سخنانم را پسندیدند و دسته ای نپذیرفتند. آنکه آنها را
میشمارد مانند اینکه جهان مثال هست و یادآوری بخششی است از خدای نه نگهداشت
صورت در نیروی جرمی بگفته مشائیان و نه انتقاش آن در سطح آسمان بگفته
اشراقیان چنانکه در شرح هیاکل گفته ام و اینکه صورتهای عقلی هستی جدائی دارند
چنانکه در معارف منصوری روشن ساختم و آتش اهللاجی است و شهابها دخیانی
نیستند چنانکه در رساله ای نشان داده ام و نیز علت قوس و قزح را در رساله ای نوشته ام
۲۵

و اینکه هر نفسی مجرد است و جنبشهای آسمان جبری میباشد و مقوله ها نه چنانند که مشائیان ده و اشراقیان ۵ (جوهر و کم و کیف و حرکت و نسبت) و دسته ای ۴ (جوهر و کم و کیف و نسبت) دانستند بلکه برخی ماهیت و انیت آنها پیداست (کم و کیف و . .) و برخی انیت روشنی دارند (اجناس اجزاء جسم) و برخی ماهیت آشکاری دارند (دیگر مقولات) و اینکه مجرد مادی و هیولی و صورت ذاتی مشترك ندارند و گوهر ذاتی فردهای خود نیست و هر مجردی قدیم و ازلی است و جنبیده عرضی میل دارد و چیزهای دیگر . مطالب را عنوانهای (ظل غربی - نور مشرقی - نور قمری - اشراقات شمسی) داده و پیداست که صدرای شیرازی هم در مسائل و هم در عنوانها از او پیروی نمود . در پایان میگوید که این اشراقات در ۸۹۵ در خواب شکفتی که دیدم بجهان نور رفته ام بمن رسید سپس این رساله را نوشتم . آنگاه عنوانهای مرموزی را که در کتاب آورده بود روشن میسازد و میگوید این کتاب بر پایه کشف نهاده شده نه برهان در جای دیگر نیز از جهان هور فلیا یاد میکند که در آن بوده و کشفها برای او شده است .

آغاز : بسملة یاغیاث المستغیثین نورنا بانوارك و کلمنا بمعرفة اسرارك واجمل لنا جناحا نظیر به الی جوارك . ۱۵

انجام : تکملة و تبصرة انظر ایها الناظر بعین الانصاف . . . و اذا ابتلی ابراهیم ربه بکلمات فاتمهن . تمت الکتاب بعون الملک الوهاب .

[۴۳۵]

این نسخه شماره ۹ دفتر و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف میباشد ک ۱۳۳ ۹۲۶
الف - ۱۴۲ ب .

[۳۵۲] مسالك اليقين (عربی)

دانشمند شمسی گیلانی (زنده ۱۰۴۸ در مکه و ۱۰۵۸ در قزوین و ۱۰۶۰ در طوس) این رساله را درباره عینیت وجود خارجی و صفتهای کمال خدا با ذات او بر روش مشائی و اشراقی نگاشته و خبرهای شیعی نیز در آن آورد و آنرا در آغاز جمادی یکم سال ۱۰۶۰ در طوس پایان رساند . او در حاشیه خود بر این کتاب آنرا ۲۵

چنین نامید .

آغاز : بسمله . . . الحمد لله خالق البریات و هادی سبل التحقیقات . . . فبقول محمد الشهير بشمس الجیلانی . . . هذه رسالة في اثبات ان الوجود الخارجی عين ذات الواجب .

انجام : بناء على عينية الصفات الكمالية كما مر مشروحاً فلان طول بالاعادة .
تمت الرسالة . . . في اوائل شهر جمادی الاول في سنة ستين بعد الالف . . . في البلدة الطيبة الرضوية . . . التحیات .

[۴۳۶]

این نسخه بخط نسخ با کیزه ازیکی از شاگردان گیلانی که در قزین در روزگار ۳۰۷ استاد در روز ۷ ذی حجه سال ۱۰۶۰ هنگامی که از طوس برگشته بود آنرا ۱۰ نوشت در حاشیه برک آخر کتاب می نویسد که از شاگردان او است .
در چند جا حاشیه هایی از گیلانی دارد که به (منه دام ظله یا سلمه الله تعالی) پایان میابد .

(۱۴۴ ص) — کاغذ سمرقندی --- جلد تیماج سرخ ضری
الداذه : ۱۰×۲۰ و ۱۵×۲۰ س ۲۰

[۳۵۳]

مشاعر

(عربی)

از صدرای شیرازی که دارای يك فاتحه (درمباحث وجود و جعل در هشت مشعر) و يك موقف در سه منهج یکی در هستی خدا و یگانگی او (در هشت مشعر) دیگری در احوال و صفات خدا (چهار مشعر) سوم در آفرینش و کردار خدا (سه مشعر) و يك خاتمه در دیباچه (ص ۷ چاپی) این کتاب از کتابها و رساله ها که نوشته است ۲۰ بی آنکه نام ببرد یاد میکند و معرفت وجود و هستی شناسی را پایه فلسفه خود نشان میدهد و شناسائی خدا و رستخیز و عالم مثال و اتحاد عاقل و معقول و جامعیت بسیط الحقیقة و اشتداد وجود و مانند اینها را بر روی همان هستی شناسی میگذارد و پیداست که کتاب آغاز جوانی فیلسوف شیرازی نیست چنانکه میگوید پیشها ماهیت را اصیل می پنداشتم تا اینکه از آن برگشتم و باصالت وجود گرایدم (ص ۴۵) این کتاب با ۲۵ عرشیه در تهران بسال ۱۳۱۵ بچاپ رسیده است .

این نسخه شماره سوم دفتری است که در آن تلخیص المفتاح (از برك ۱ ب تا برك ۱۴۸ ب بخط نسخ درشت تری از موسی بن رضا مشهدی در ۲۹ صفر ۱۱۰۴) و حکمة العین هم نوشته شده است و بخط نسخ است از برك ۱۱۴ ب تا برك ۱۵۱ ب و عنوانها بشکرف است .

[۳۵۴] مصارع المصارع (عربی)

امام ابوالفتح محمد بن عبدالکریم شهرستانی (۴۶۷ - ۵۴۸) متکلم شافعی دین شناس و نگارنده کتاب ملل و نحل بسال ۵۲۱ و نهایت الاقدام که در پایان ماه شعبان سال ۵۴۸ در گذشته است کتاب مصارعات را در رد بر فلسفه نوشت و در دیباجه آن میگوید که : « من ملل و نحل را نوشتم و چون همه میگویند که شیخ رئیس هوشمندترین فیلسوف است و نگارشهایش را هر که بخواند هر چه بیشتر بهره مند خواهد شد خواستم از بهترین گفتارهای وی که در الهی شفا و نجات و تعلیقات یافت میشود برگزینم و بیهودگی و یاهو بودن آنها را آشکار سازم . باز میگوید : « از هفتاد و اند مسئله منطقی و طبیعی و الهی تنها هفت مسئله در این دفتر آورده ام »

۱۵ خواجه طوسی همچنانکه در شرح اشارات خود سخنان فرزند سینافرازه ایرانی را از خورده گیریهای امام رازی نگاه داشت در این کتاب که مصارع المصارع نامیدش خواست اعتراضات شهرستانی را که بر شیخ کرده است رد نماید . از سخن شهرستانی چنین برمیآید که وی مصارعات و ملل و نحل را برای بزرگی نوشته است و خواجه میگوید که آن سید مجدالدین علی بن جعفر موسوی نقیب میباشد . فهرست ۷ مسئله که در این دفتر آورده شده چنین است :

۱- حصر اقسام وجود .

۲- هستی واجب الوجود .

۳- یگانگی خدا .

۴- دانائی او .

۵- حدوث جهان .

۶- حصر مبادی .

۷- مسئله های دشوار درباره همان .

این کتاب شرحی است بقال و اقول و متن و شرح از هم جدا است .

آغاز : بسملة الحمد الشاکرین، والصلوة علی محمد و آله الطاهرین و بعد فان

لشغفی بالعلوم العقلیة والمعارف الیقینیة کنت اوقات فراغی انظر فی کتب علمائها . . . ۵

فعثرت فی اثناء طلبتی علی کتاب یعرف بالمصارعات للشیخ تاج الدین ابی الفتح محمد بن

عبدالکریم الشهرستانی - متن : بعد الحمد والصلوة والثناء علی المخدوم ابتداء اصفر خدمه

محمد بن عبدالکریم الشهرستانی یعرض بضاعته المزجاة .

انجام : متن « اولاجوزتم ان یکون من العقول الانسانیة ما هو عقل بالفعل ...

هو الافضل فلا یتسلسل یا ایها النبی انا ارسلناک شاهداً ومبشراً . . . و صلی الله علی نبیه

المصطفی محمد و آله الطاهرین » شرح « هذا آخر ما اورده المصارع فی مصارعاته ۱۰

والناظر المنصف بحکم باضافة الصرع والانصراع الی من یلیق به . . . انه ملهم العقل

وملقن الصواب منه المبدء والیه المآب والحمد لله رب العالمین .

[۴۳۸]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است بخط تعلیق خوش و عنوانها بشکر ف از دانشمند

۲۶۹ شادروان میرزا یدالله نظر پاک کجوری که در سال ۱۳۴۸ در مدرسه ناصری

تهران نوشته و ۱۶۴ صفحه است و شماره دوم آن شرح رساله اثبات عقل

طوسی است ازدوانی . نسخه ای از این کتاب در طوس (ش ۲۶۷ ص ۸۶ ج ۱) هست .

(۱۶۴ + ۹ صفحه) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ مقوایی

اندازه ۰ ۱۹۵×۲۱۵ و ۱۷×۱۲ س ۱۴

۲۰ (عربی) المضمون [۳۵۵]

غزالی در « الاربعین فی اصول الدین » میگوید : اگر بخواهید بآنچه درست

و راست است بی هیچ آلاشی برسید باید بیرخی از نگارشهای ما که بناشایستگان

نباید نشان داد (بعض کتبنا المضمون بها علی غیر اهله) بنگرید و کسی درخور دیدن

آنهاست که در علمهای ظاهری سرآمد و رهبر بوده و از دنیادر گذرد و حق را بخواهد

و هوشمند و زیرک باشد (ص ۲۸ چاپ مصر ۱۳۲۸) از این سخن پیداست که مضمون ۲۵

یکی و دوتانیستند. او در همین اربعین و جواهر القرآن و قسطاس مستقیم و مشکاة الانوار هم

برخی از رایهای نهانی خویش را آورد ولی دو کتاب بدین نام از او دانسته شده و چند بار بچاپ رسید یکی المضمون الکبیر که در چهار رکن است (خدا - فرشته - اعجاز - رستاخیز) دیگری المضمون الصغیر که ۱۹ پرسش و پاسخ است در روانشناسی عرفانی و «الاجوبة الغزالیة فی المسائل الاخریة» نیز نامیده میشود. غزالی در پایان مضمون کبیر گوید: امید است که از این پس «المضمون به علی اهل» نیز بنویسم که بهتر از این خواهد بود زیرا در این چیزهایی گفته‌ایم که در دیگر کتابها هم هست و چیزهایی که جز در آن نیست و من خواسته‌ام در آن سخنانی بیاورم که در جایی نباشد مگر همان اشاره‌ها که در احیاء شده است (۱). ما این کتاب را غزالی در پایان زندگی میان ۴۹۵ و ۵۰۵ نگاشته است (متون ماسینیون ص ۹۳).

- ۱۰ - ۱ - هر دو مضمون در کنار انسان کامل جیلی در مصر سال ۱۳۱۶ ج ۲ ص ۵۵ و ۸۹ بچاپ رسید و نسخه‌ای از کبیر بنام رسالة الارکان بشماره ۶۳۴ و ۶۳۵ و از صغیر بشماره ۶۳۴/۴۹ در مجلس هست (ج ۲ ص ۴۰۱) ابن رشد در تهافت التهافت (چاپ بوئیز ص ۱۷ و ۲۴۵) میگوید که غزالی در مشکاة الانوار و جز آن در خداشناسی از فیلسوفان پیروی نمود. ابن طفیل در حی بن یقطان از دورای آشکار و نهان غزالی و کتابهای مضمون یاد کرد ولی معنی الدین در مسامره میگوید که مضمون و منهاج العابدین از شیخ ابی الحسن علی بن خلیل سبّتی عارف است از اینجا است که سبکی در سر گذشت غزالی (ج ۴ ص ۱۳۱) گفته ابن صلاح را می‌آورد که «المضمون به علی غیر اهل» را ساختند و بغزالی بستند چه در آن خدا قدیم و ناآگاه از جزئیات و بی‌صفت دانسته شده با اینکه غزالی چنین سخنان را کفر میدانند. ابوبکر محمد بن عبدالله مالقی م ۷۵۰ ردی بر مضمون نوشته است (نیز بنگرید به: شرح احیاء زبیدی ج ۱ ص ۴۴ و کشف الظنون ج ۲ ص ۴۵۱ و ۵۲۲) طرطوشی و مازری و ابن سبعین غزالی را صوفی و فیثاغورسی و خواننده اخوان صفا گفته‌اند (متون ماسینیون ص ۱۳۰ و زبیدی ج ۱ ص ۹ - ۲۸) ابن تیمیه در رد منطقیان (۱۰۳ و ۱۹۵ و ۵۴۴) میگوید که غزالی در «الکتب المضمون بها علی غیر اهلها» از ابن سینا پیروی نموده سخنان فیلسوفان صابئی را برنک اسلام در آورده و در آن گنجانده. همود بن نفیض النطق ص ۵۳-۵۵ گفته که گرچه گروهی «المضمون به علی غیر اهل» را از او ندانستند ولی آگاهان میدانند که از او است و مانند سخنان دیگر او. ابن تیمیه درباره
- ۲۵ - بدایة الهدایة غزالی هم میگوید که عزالدین فقیه آنرا از وی ندانست (ص ۵۴). یکی از خوانندگان رد منطقیان در حاشیه آن می‌نویسد که من «المضمون به علی غیر اهل» را خوانده و کفرها در آن دیدم که اهریمن را یارای ساختن آنها نیست و آنرا با «الانسان الکامل» جیلی سوزاندم و از آتش آن نانی بغمتم و خوردم و از بیماری که دچار بودم رهمدم چه با این کار بکیش اسلام کمک کردم (ص ۱۰۳ و ۱۹۵ هاشم) از همه آنچه گذشت پیداست که غزالی را
- ۳۰ - بقیه حاشیه در صفحه بعد

[۴۳۹]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق ک ۵۲ الف و ب و چنین است :
 ۴۰۲ « رای الحکمان الدار الجنة الجسمانیه بواطن الافلاك وقال الغزالی فی المضمون
 اللذة المحسوسة الموعدة فی الجنات من اكل و شرب یجب التصدیق بها -
 ولا تدرك بالفهم البشری و انما تدرك فی مقعد صدق عندملیک مقتدر . »
 ۵ از رکن چهارم مضمون کبیر در اینک که باید بخوشی های حسی باور نمود برابر با
 آنچه در گوهر مراد فصل ۱۰ آمده است .

[۳۵۶] المظاهر الالهیه فی العلوم الکمالیه (عربی)

نگارشی است از صدرای شیرازی در یک دیباجه و دو فن و یک خاتمه که در آن
 آغاز و انجام را بروش فلسفی آمیخته با آیات و اخبار شناساند . این رساله در کنار
 ۱۰ مبدء و معاد شیرازی در تهران بسال ۱۳۱۴ بچاپ رسید .

[۴۴۰]

این نسخه شماره ۱۴ دفتر است و بخط نسخ محمد مؤمن در تاریخ ۱۰۹۴
 ۱۰۳۰ گ ۱۱۹ ب - ۱۵۸ ب .

بقیه حاشیه از صفحه قبل

- ۱۵ مضمونی بوده و بگواهی نگارشهای دیگر وی هیچ دور نیست که او را دو گونه رای نهانی
 و آشکارا باشد چنانکه صدرای شیرازی در مبدء و معاد ص ۷-۲۹۵ میگوید : غزالی در آغاز
 کار برای نگاهداشت دین یا از ترس ظاهریان، فیلسوفان را بدکیش خواند و تهاوت نوشت
 مگر اینکه در نهان چنین نمایندشید چه او در فیصل التفرقة بین الاسلام و الزندقه (ص ۶۳
 ۲۰ الجواهر النوالی من رسائل الغزالی چاپ مصر ۱۳۴۳) میگوید که برای گفته های پیامبر اگر
 هستی پنداری هم بگوئیم بسنده است و در شمار گرایندگان بدین خواهیم بود . در بیشتر جاها
 از فیلسوفان پیروی نمود و میگوید که احمد حنبل بعقلیات آشنا نبود و گرفتار تشبیه شد
 و اشعری و معتزلی هم از اینگونه سخنان نادرست دارند . در رکن ۴ فصل لذت محسوس بهشت
 مضمون کبیر نیز غزالی چنین گفته و شیرازی پاره هایی از سخنان او را در همانجا ص ۱۲-۳۱۱
 آورد (برابر ص ۵-۸۴ ج ۲ انسان کامل) فیاض لاهیجی در فصل ۷ و ۹ و ۱۰ باب ۴ مقاله
 ۲۵ سوم گوهر مراد پاره هایی از مضمون کبیر را آورد (کنار ج ۲ انسان کامل ص ۷۹ و ۸۱-۸۴
 و ص ۸ ص ۸۴ تا ص ۵ ص ۸۶ برابر آنچه که در نسخه ماهست و در مبدء و معاد شیرازی هم
 آمد) باز بنگرید بگفتار منتگمری وات W. M. Watt در باره صحت استناد نگارشهای
 منسوب بغزالی در مجله آسیایی مهابونی سال ۱۹۵۲ بخش ۲۰۱ .

(عربی)

المعاد (کتاب ۱۰۰)

[۳۵۷]

نگارشی است از شیخ رئیس با دیباچه و فهرست در ۱۶ فصل که به « کتاب حال المعاد » و « احوال النفس » نیز خوانده میشود و شیخ آنرا برای دوستی (ملک مجدد الدوله و درری) درباره روان و ماندن آن پس از جدائی از تن و درباره رستاخیز نوشت. نخست از شناخت روان و نیروها و کردارهای آن سپس از پایداری آن و از پیامبری و خواب راست و رستاخیز و پاداش و کیفر پس از مرگ گفتگو نمود در پایان میگوید: من تنها رازهای نهفته روانشناسی را در اینجا آوردم و بدانچه در گوشه دفترهای پنهانی بوده است رهنمودم و برخوانندگان روانیست که این دفتر را بکسانیکه شایستگی دریافت رمزها ندارند و بیدکاران نشان دهند و خدا را در این باره داور خویش ساختم. بگفته قنواتی ش ۷۷ و ۲۰۱ بیشتر این رساله از نجات است (۱). آغاز: قال الشيخ الرئيس ابوعلی بن عبدالله بن سینا البخاری جزاء الله خیرا: الحمد لله اهل كل حمد... فهذه رساله عملتها باسم بعض الخالص من الاخوان مشتملة على مخ ما يؤدى اليه البرهان من امر النفس.

انجام: ثم حرمت على جميع من يقرأها من الاخوان (ان يبذلها) لنفس شريرة او معاندة او بطلانها عليها او يضعها في غير موضعها وجعلت الله خصمه عني وهو (المستول) التوفيق ان ينعم به والحق ان يهدي اليه وله الحمد على كل حال و صلواته على المصطفين من عباده و خصوصاً على صاحب شريعتنا محمد وآله المقتهدين وهو حسبنا ونعم - تم کتاب حال المعاد.

[۴۴۱]

این نسخه شماره ۹ دفتر است گ ۵۷ ب - ۷۶ الف. چهار نسخه ش ۷۰۳ تا ۷۰۶ در طوس هست.

۸۶۱

[۴۴۲]

این نسخه شماره ۷ دفتر و بخط تعلیق و بیاضی میباشد گ ۱۶۲ ب - ۱۳۸ الف. رساله در این نسخه بعبارت « فاف عرض فی بعض الاوقات ملال و کلال فذلك

۱۰۳۷

۱ - نیز نگاه به: بیهقی ۱۸۸ و ۴۶ و خزرجی ج ۲ ص ۱۹۵ که از کتاب المعاد یاد کرده اند. قنواتی در ش ۷۷ مینویسد که دکتر اهوانی بچاپ این کتاب می بردارد.

۲۵

لاستعانة العقل بالخيال المستعمل الالة التي تكل ولا تخدم العقل » برابر باس ۱۸ گ ۶۶
الف نسخه ۸۶۱/۹ در فصل ۷ پایان مییابد و برگهای میانه هم باهم نمی پیوندند و گویا
افتادگی دارد .

[۳۵۸]

المعارف الالهيه

(عربی)

- ۵ پیرزاده محمد رفیع شاگرد ملا رجبعلی تبریزی م ۱۰۶۵ دیری نزد استاد
شبانہ روز بسربرد تا اینکه او پیرشد و دیگر نمی توانست چیزی بنویسد و بشاگرد
دستور داد تا در طبعی و الهی نگارشی سازد او بدین کار پرداخت و پاره ای را نوشت
و باو نشان داد. استاد آنرا پسندید و المعارف الالهیه نامید . بخش یکم آن دارای
دیباچه ای است در منطق و مقدمات حکمت و سه مقاله (امور عام و خدا - کلی
و جزئی - علتها و معلول) بخش دوم در کوهرها و عرضها است که ننوشت. او در اینجا
۱۰ هستی را اعتباری نمیداند.

آغاز : بسمله و به ثقتی الحمد لله الذی لاله الا هو عالم الغیب والشهادة ...
الذی انحصرت الاوصاف عن کنه معرفته ... فبقول ... پیرزاده محمد رفیع انی لما
وقفنی الله تعالی لخدمته ... مولانا رجبعلی قدس الله سبحانه روحه و سره .

- انجام : ولما استوفینا الکلام فی الجزء الاول من المعارف الالهیه ... فیجب
لنا ان نتکلم فی الجزء الثانی منها وهو الاعراض ثم الجوهر انشاء الله تعالی .

[۴۴۳]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق خوش باعنوانها در متن و هامش

۲۹۰ بشنگرف از ابوصالح حسینی مشهدی در مدرسه فخریه سپاهان سال ۱۰۹۸

۲۰ گ ۱ ب - ۱۴۷ ب .

[۳۵۹]

معراج (رساله...)

(عربی)

امام فخرالدین نیرستانی رازی در این نگارش از معراج گفتگو کرد و در پنج
فصل با نظم بسیار نیکو مسئله را طرح نمود و دلیلهای دودسته را آورد و خود
بمعراج جسمانی گرائید و دلیلهای گواهها و حکمتها و سودهای فراوانی برای چنین

معراجی یاد نمود و گاهی شعر پارسی بر زبان راند (۱).

آغاز : باب فی المعراج وفيه فصول. الفصل الاول فی بیان امکانه. اعلم ان المعراج له مرتبتان معراج من مکة الى بيت المقدس ومعراج من بيت المقدس الى السموات. **انجام :** لان المعنى ان ما هو المطلوب الاصلی يحصل فی الصلوة والمطلوب الاصلی هو القرب من الله تعالى .

[۴۴۴]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط شکسته تعلیق با عنوانهای شنگرف ص ۸۱-۸۸

[۳۶۰] معراج السلامه و منهاج الکرامه (عربی)

نگارشی است از جمال الدین علی بحرانی (ص ۱۸۰ این فهرست) درباره بود و هستی خداوند و بدرخواست یکی از شناختگان، گفتار یکی از دانشمندان روزگار خویش را در آن روشن میسازد. او هستی را مشترک معنوی و کلی مشکک میداند.

آغاز : اللهم یا وحدانی الذات ویا کمال الذات ویا متم المناقصات . . . و بعد فقد سألتی بعض الخواص الخالص . . ان ایین قول بعض علماء الزمان . . فیما يتعلق بوجود واجب الوجود .

انجام : ولم يتسع الحال الى اظهار تلك الاسرار ولا لابرار تلك الاغوار وعلی الله قصد السبیل . . ان آمنوا بربکم فانه ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفی .

-
- ۱ - ابن تیمیہ در نقض منطق (ص ۵۳) ورد بر منطقیان ص ۵۴۵ میگوید که امام رازی پیروی از ابن سینا و عین القضاة همدانی حدیث معراج را در «تفسیر حدیث المعراج» چنان آورد که در هیچ یک از نگارهای اسلامی نیامده و آنرا بسیار دراز با نامهای شکفت انگیز و تریبی دیگر یاد نمود - اینگونه که او آورده است ساخته برخی از پرسندگان و کوی گردان یا دسته ای از اندرزگران اهریمن خوی یا گروهی از زندیقان میباشد. تازه رازی چنین حدیث را با سخنان صابیان گمراه و ستاره شناس و فیلسوفان بیامیخت و رازی میدانست که نباید آنرا بهر کس گشت. دانشمندان از این نگارش در شکفت شدند و برخی آنرا از رازی ندانستند تا اینکه دیگران نسخه خط یکی از بزرگان آشنای برازی را بدانها نشان داد. او این تفسیر را در «المطالب العالیه» که سخنان متکلمان و فیلسوفان را در آن آورد گنجاند.

۱۰۲۲ این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط نسخ آملی نزدیک ۷۶۱ گ ۸۵ الف - ۹۰ ب

[۳۶۱]

معراجنامه

(فارسی)

شیخ رئیس هنگامیکه نزد علاءالدوله میرفت درباره معراج باهم گفتگو

- میکردند و این رساله را بدستور او در خواست دوستان نوشت و در دیباجه در سه جا
از وی بعبارت (خدمت عالی علائی - ذات شریف علاءالدوله - مجلس عالی) یاد
نمود. شیخ داستان معراج را بروش فلسفی حل نموده و این سخنان را بدومی سپرد
و میداند که با آشکار ساختن آن برای او، آزاری نخواهد دید. او نخست بروش
فیلسوفان از پیامبری سخن رانده سپس بمعراج می بردازد و آشکارا آنرا روحانی
و عقلی میداند (گ ۸۸ ب) نه جسمانی حسی و دلیل برای آن می آورد. آنگاه
۱۰ رمزهای آنرا تفسیر بیاطن میکند و دستور میدهد که از نادانان دریغ دارند و گوهر
زیربای خوگان نریزند پس از این خبر معراج را از گفته پیامبر بند بند می آورد و
تأویل میکند در پایان نیز میگوید که «روانیت این کلمات را بجاهل و عامی دادن»
آغاز: سپاس خداوند زمین و آسمان را، ستایش دهنده جانرا ... بهر وقت
۱۵ عزیزی از دوستان ما در معنی معراج سؤاها میکرد و شرح آن بر طریق معقول
میخواست و من بحکم خطر محترزمی بودم چون درینوقت بخدمت عالی علائی رسیدم
اینمعنی بروعرضه کردم موافق افتاد و اجازت داد در آن خوض گردد.
انجام: که برخوردار ازین جز عاقلانرا نیست برمز این کلمات حقیقی.
ایزد تعالی توفیق راست گفتن و راست دانستن ارزانی دارد. تم
۲۰ این رساله در چاپخانه عروۃ الوثقی در رشت بسال ۱۳۱۲ خ بچاپ رسید و با
نسخه ما اندک اختلاف دارد.

سید داماد در صراط مستقیم این رساله را از شیخ دانسته و عبارتی را آورد
(ش ۲۷۹/۱ گ ۴ الف) که در ص ۱۵ چاپی دیده میشود. قنواتی در ش ۲۸۵ از آن
یاد نمود و شکی که ریو Rieu در بودن آن از شیخ کرده و علاءالدوله را مرشد دینی
پنداشته آورد. بیهمی و خزر جی بادی از این رساله نکردند. تنها چلبی در کشف الظنون

از آن یاد نمود. دو نسخه ش ۱۰۱۳ که کهنه است و ش ۱۰۱۴ در طوس هست (ج ۴ ص ۲۴۸).

[۴۴۶]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر است و بخط تعلیق حیدر کرکی نزدیک ۱۰۷۶ با
 ۲۵۳ عنوانهای شنکرف و خبر معراج بفارسی و بشنکرف نوشته شده گ ۱۱۵ ب -
 ۱۲۹ ب .

[۴۴۷]

۸۶۱ این نسخه شماره ۱۱ دفتر است و بخط نسخ نزدیک ۱۲۸۳ گ ۸۳ ب - ۹۴ الف .

[۳۶۲] **معلقات تقویم الایمان** (عربی)

میرداماد بر تقویم الایمان یا تصحیحات و تقویمات خود تعلیقهای بدین نام نوشت
 ۱۰ و این را در دیباجه همین معلقات آشکارا گفت . در ذریعه (ج ۴ ص ۳۶۴) میگوید
 که داماد دیباجه ای بنام تقدمة تقویم الایمان و شرحی نیز بر آن تقدمة نگاشته است .
 در این معلقات بندهائی از دیباجه تا عبارت (فی حدیث افتراق الامة) از آغاز تقدمة
 کتاب تقویم الایمان را آورده و روشن ساخت سپس با ثبات امامت علی (ع) پرداخت
 و بیشتر کتاب در همین است . در آن از صراط مستقیم (گ ۷ ب) و خلاصة الملکوت
 ۱۵ (۶۷ ب) و تعالیک فقهی او (۱۰۲ الف) و صحف حکمی او (۶۷ الف و ۸۶ ب)
 و کره و ارسطوانه ارشمیدس و درة التاج شیرازی و از مؤیدالدین عرضی (۸۴) و از
 سلم السماء مهندس کاشانی (۸۵ الف و ۸۶ الف) درجائیکه خبری میآورد و تحقیق
 ریاضی میکند یاد میشود .

آغاز : بسمله والاستیفاق من العزیز العلیم والثقة بالعلی العظیم الحمد لله
 ۲۰ رب العالمین . . . و بعد فاخلاء الحقیقة هذه معلقات علی کتاب تقویم الایمان و هو کتاب
 التصحیحات و التقویمات الذی فیہ تسویه الفلسفة الایمانیة و تقویم الحکمة الایمانیة
 و تتمیم المعرفة البرهانیة فی الشطر الربوبی .

[۴۸۸]

این نسخه از برك ۳ تا برك ۱۰۴ الف این دفتر و شماره دوم آن است و شماره
 ۳۷۲ یکم آن تقویم الایمان میباشد و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف و حاشیه هائی
 از میرداماد در هاشم هست که به (منه دام ظلّه العالی) یا (منه قدس سره) پایان

مییابد و می‌رساند که در روزگار او و پس از او نوشته شده است .
 نسخه بانجام نمیرسد و پایان آنچه که هست این است : بثلث من غیر توسط احد
 واستحسنه شیخنا الشہید از « تنبیہ ماخطب اقوام من العلماء الجمهوریۃ یرون هذه الانوار
 ویروون هذه الاخبار »

- د نسخه ای از این درطوس (ج ۱ ش ۱۱۰ ص ۳۷) هست . سید احمد عاملی بر تقویم
 الایمان شرحی نوشت که دو نسخه درطوس (ج ۱ ش ۲۲۲ و ۲۲۳ ص ۹-۶۸) هست .
 [۳۶۳] **المفید للمستفید** (فارسی)

این کتاب فلسفی که از روی تنها نسخه کتابخانه سلطنتی در تهران بسال ۱۳۱۰
 خ در چاپخانه ارمغان بچاپ رسید از باباافضل کاشانی دانسته شد .

- ۱۰ [۴۴۹]

- این نسخه در ص ۳۱۶ دفتر است و چنین است آغاز و انجام آن : « هومن
 ۱۰۳۵ امام محمد غزالی . باب دوم از کتاب مفید المستفید در شناختن جسم و جان
 بیاید دانست . . . الا آن بود که صیاد را چون دام نماند صید نتواند کرد
 جز آنکه صید کرده است » برابر با ص ۲۷ تا ص ۶ ص ۲۸ چاپی . سپس نویسنده
 میافزاید : « و مثالهای دیگر هست باختصار گراید » پیدا است که نویسنده نسخه (نزدیک
 ۱۰۹۷) این کتاب را از غزالی میدانست .

- [۳۶۴-۳۷۲] **مقالات اسکندر** (عربی)

- اسکندر افرویدی دمشقی (زاده در افرو دیسیاس که شهرست در کاری)
 فیلسوف سده دوم و آغاز سده سوم از بهترین شارحان سخنان ارسطو میباشد و شاگرد
 هرمینوس و اریستوکلس بود . او با ج.الینوس (۱۳۱ - ۲۱۰) گفتگوها داشت
 ۱۰ و در انجمنی که بنیاد گذارده بود ب مردم فلسفه میآموخت .

بسیاری از نگارشهای او بتازی در آمد و خزر جی (ج ۱ ص ۶۹) چهل ونه
 کتاب از او نام میبرد . (۱) از او ۹ گفتار در این کتابخانه هست که اکنون یاد میگردد :

- ۱ - ابن ندیم ۱۵ گفتار و قطعی ۱۱ گفتار از اسکندر یاد کردند و در دفتر ش ۷۹۴
 اسکوریال نزدیک به ۱۷ گفتار او هست و بدوی در ارسطو عند العرب ده گفتار او را بچاپ
 رساند و بسیاری از نسخه ها که اکنون هست در فهرست خزر جی نیامده است (ص ۵۱ - ۶۱
 دیباچه بدوی) در جنگ شماره ۲۹۱۲ سپه سالار شماره های ۱ و ۳ و ۴ و ۵ و ۷ و ۸ این کتابخانه
 و ۵ مقاله در اینکه اعداد اوائل اشیاء است و اینکه انسان گرمی ترین چیزی است که نیروی
 خدائی جسم آنرا هستی می بخشد و اینکه هیولی جز جسم است و در باره جسم مکون و در باره
 صوت دیده میشود .

۱- مقالة فی اثبات الصور الروحانية التي لاهيولى لها .

اسکندر در این گفتار که ابو عثمان دمشقی آنرا بتازی در آورد روشن میسازد که با بازگشت بخود و از روی خود آگاهی میتوان پی بتجرد روان برد و صورتهای بی هیولی را با این دلیل ثابت میکند . عبارت « کل من راجع الی ذاته فهو روحانی » آغاز را صدرای شیرازی در مبدئه و معاد خود ص ۲۰۸ پایه برهان حضوری مباحث شیخ برای تجرد نفس دانست و آنرا گفته ارسطو در کتاب نفس پنداشت . اسکندر در اینجا از برهان « کل عاقل مجرد و کل مجرد عاقل » گفتگو میکند و نامی از ارسطو در آن نمیبرد و مانا از افلاطون بیشتر پیروی نموده است (دیباچه بدوی ص ۵۴) .

۱۰ آغاز : قال الاسکندر ان کل مارجع الی ذاته فهو روحانی غیر جرمی و لایمکن شی من الجرمة ان یرجع الی ذاته .

انجام : وهی صور فقط لیس فیها شیء من الهیولی . تمت مقالة الاسکندر الافرو دسی فی اثبات الصور الروحانية التي لاهيولى لها والحمد لله على ذلك .

[۴۵۰]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط تعلیق از روی نسخه تاریخ ۱۲۶۶ ص ۱-۴
 ۳۸۴ این گفتار در ارسطو عند العرب ص ۲-۲۹۱ بچاپ رسید و نسخه آن در اسکوریال
 ۷۹۴/۹ هست (دیباچه بدوی ص ۵۶) و خزر جی ص ۷۱ ج ۱ از آن یاد نمود
 و در همه اینها چنین نامیده شده است : « مقالة فی اثبات الصور الروحانية التي لاهيولى لها »
 ۲- مقالة فی تثبیت العلة الاولى .

۲۰ اسکندر در این گفتار روشن ساخت که نخستین علت یگانه و یکتا است .
 آغاز : بسمله . قول استخراج الاسکندر من کتاب انولوجیاء الربوئية فی تثبیت العلة الاولى . قال ان کل کثرة الواحد موجود فیها لامحالة .

انجام : فقد استبان الان وصح ان العلة الاولى هی واحدة فقط وان سائر الاشياء بما هی واحدة من اجل . . . (دو کلمه بریده شده) لامن ذاتها لانها فی ذاتها کثيرة .
 ۲۵ کمل القول . تمت بعون الله تعالى .

۳۳۹ این نسخه شماره ۲۹ دفتر است و بخط تعلیق گ ۸۶ الف .

خزرجی در پایان ص ۷۰ ج ۱ از «مقالة فیما استخرجه من کتاب ارسطوطاليس الذی یدعی بالرومية ثولوجیا و معناه الکلام فی توحیدالله تعالی» یاد نمود و در نسخه ش ۷۹۴/۲۲ اسکوریال «کتاب فی التوحید» آمده و چنین گفتاریرا هم ژرارد کریمونی ۵ بلاتینی نمود که آنرا دوبخش میتوان کرد و از اسکندرو کندی هر دو دانسته شده (نسخه ش ۶۴۷۳ لاتینی پاریس و ش Angelica H lo n . II در رم - ص ۵۸ دیباچه بدوی) باید دید که نسخه ما همان است یا نه .

۳- مقالة فی الزمان .

خزرجی (ج ۱ ص ۷۰) از این گفتار یاد نمود و ژرارد کریمونا آنرا بلاتینی ۱۰ در آورد (۱) .

آغاز : بسمله و حمد و صلوة (دو سطر سفید است) قال انه کما ان العسرة من اقاول من خلفنا من المكان هو قول من زعم انه ذو ثلاثة ابعاد فکذلك العسرة المل (؟) هو قول من زعم فی الزمان انه ليس الفلك ولا حرکة الفلك .

انجام : فاما فی نفسه فهو واحد دائم متصل علی حال واحدة - تمت مقالة ۱۵ الاسکندر فی الزمان بحمدالله وعونه و صلوته علی محمد و آله وسلم .

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط عباس حکمت با مقابله جناب آقای مشکوة

۴۲۵ بتاریخ ۱۳۱۶/۲/۸ خ در رویه برکها - گ ۱ الف - ۲۵ الف - نسخه ای

۲۰ از این در اسکوریال ۷۹۴/۱۹ هست .

(همه دفتر ۱۲۱ ص) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۶×۱۰ و ۱۲×۹ س ۷

۴- مقالة فی العقل علی رای ارسطوطاليس .

۲۵ — دکتر بدوی درس ۵۷ دیباچه ارسطو عند العرب میگوید که بیرونی در «هند»

(ترجمه انگلیسی ج ۱ ص ۳۲۰) از آن یاد نمود . ولی در متن تازی آن ص ۱۶۳ سخنی از اسکندر آمده که در این مقاله نیست و یادی از این مقاله هم نمیشود .

ارسطو در فصل ۵ دفتر ۳ کتاب نفس (بند ۴۳۰ الف س ۱۰-۱۹) از عقل هیولانی و منفعل و فاعل و فعال یاد نمود (۱) و نیز در فصل ۸ دفتر لام الهی از خردهای آسمانها گفتگو نمود. اسکندر کتابی در نفس بنام «پری پسونخس» نگاشته است و بخشی از آن بنام «De intellectu et intellecto» از تازی بنام «فی العقل

والمعقول» بلاتینی در آمد. این متن تازی در دسترس آلینونازی و ا. ژیلسون E. Gilson و ابوریحان چاکندر سائل کندی نبوده و آنها نتوانستند در باره ریشه

مبحث چهار عقل فیلسوفان خاوری درست سخن برانند. اسکندر در این رساله که ترجمه تازی آنرا می نکریم و با ترجمه لاتینی نیز تا اندازه ای برابر است عقل را سه بخش میکند هیولانی و بالملکه و فعال و مانا می خواهد سخن ارسطو را تفسیر کند او در اینجا

۱۰ عقل فعال را خارج از نفس و الهی نشان میدهد. در این متن هیچ بادی از اریستو کلس Aristocles استاد او که Gilson از روی ترجمه لاتینی یاد میکند و میگوید که اسکندر بخشهای سه گانه عقل را از او گرفته است نمیشود و همه سخنان او در پیرامون گفتار ارسطو است. شاید کلمه اریستو کلس در ترجمه لاتینی تحریف کلمه (ارسطاطالیس) باشد و مترجمان لاتینی از تازی از اینگونه تحریفها بسیار داشتند. ۱۵

این ترجمه تازی از اسحق بن حنین است. در این ندیم ص ۳۵۴ کتاب الفصل (۴) علی رای ارسطاطالیس و کتاب النفس مقالة و در خزرجی ج ۱ ص ۷۰ مقالة فی العقل علی رای ارسطوطالیس و نیز کتاب النفس مقالة یاد شد.

چندین نسخه از این ترجمه تازی در تهران هست در دفتر شماره ۲۹۱۲ کتابخانه مدرسه سپهسالار (برکهای ۱۷۹-۱۸۱) که نسخه کاملی است و از آن پیداست که ۲۰

۱ - دیده شود: ترجمه فرانسوی تریکو از این کتاب نفس ص ۱۸۱ چاپ پاریس بسال ۱۹۴۳ و ترجمه تازی آن از اهوانی و قنواتی ص ۱۱۲ چاپ مصر بسال ۱۹۴۹ و دیباچه ابوریحان بر رساله (عقل کندی) در رسائل فلسفی کندی چاپ مصر بسال ۱۹۵۰ ص ۷-۳۳۴ که این بند را از یونانی بتازی در آورد و ترجمه پارسی بابا فضل کاشی از ترجمه گزیده حنین بن اسحاق از کتاب نفس ارسطو چاپ تهران بسال ۱۳۱۶ خ ص ۵۵.

دو نسخه ما از میان افتاده دارد دیگر در دفتر شماره $\frac{۲۴۴۸}{۹۰۱۴}$ کتابخانه مجلس شورای ملی تهران (ج ۲ فهرست آنجا ص ۳۹۶) ۳- در دفتر شماره ۱۳۶۷ (رساله ۱۰) همان کتابخانه از کتابهای بخشیده آقای طباطبائی. در طوس هم نسخه بشماره ۱۰۲۴ (ج ۴ ص ۲۵۲) هست. چنانکه عبدالرحمن بدوی در دیباچه ارسطو عندالعرب؛ ص ۵۷ دیباچه می نویسد در کتابخانه اسکوریال انداس (فهرست کاسیری Casiri ۲۴۲:۱) در دفتر شماره ۷۹۴/۱۳ رساله ای بنام (مقالة فی العقل علی رای ارسطوطاليس میباشد که اسحق بن حنین آنرا ترجمه کرد و تعلیقی ای هم خود بر آن نوشت.

صدرالدین شیرازی این رساله اسکندر را بهمان اندازه ای که در نسخه ماهست در اسفار خویش در فصل ۲۴ طرف ۱ مرحله ۱۰ (ج ۱ چاپ ۱۲۲۲ ایران ۱۱ برک مانده پایان) آورد (۱).

۱۰

سخن در این است که دانشمندان خاوری از کجا ببخشهای چهارگانه عقل پی بردند بالاینکه اسکندر سه بخش بیشتر نیارود. اگر بسخن ارسطو درست بنگریم خواهیم دید که ریشه سخنان آنها همان گفته او است و این فیلسوف در همان بند یاد شده از کتاب نفس گرچه بکوتاهی پرداخت ولی شالوده این بخشهای چهارگانه را ریخته است.

۱۵

۱- کندی بغدادی در رساله عقل خویش آنرا برخلاف اسکندر چهار گونه دانست. فارابی در رساله عقل نیز آنرا بچهار بخش نمود. شیخ رئیس در نفس شفا (فصل ۵ و ۶ مقاله ۵ ص ۳۵۶-۳۶۱ چاپ تهران) و در فصل ۲ رساله نفس عربی (برکهای ۱۴۹-۱۵۲ نسخه شماره ۱۰۳۷ دانشگاه) و در میء و معاد (فصل ۴ مقاله ۳ در برک ۴۶ نسخه شماره ۸۶۱ دانشگاه) و در اشارات نمط ۳ بند ۱۱ که در آن مانند اثبات النبوه ۴ عقل را بایه نور تاویل نمود و در نجات ص ۱۶۸-۱۹۳ نیز از بخشهای عقل گفتگو نمود و از سخنان او چنین بر میآید که اگر نفس چیزی را در نیابد عقل هیولانی و اگر معقولات نخستین را بداند عقل بملکه و اگر معقولات دوم را دریابد و بدان ننگرد عقل بفعل و اگر بدانها بنگرد مستفاد نامیده میشود و عقل فعال آنست که آنرا از قوت بفعل رساند.

۲۰

ابن رشد اندلسی در کتاب نفس (ص ۷۹-۸۶ چاپ هند بسال ۱۳۶۶) بعقل مستفاد اسکندر اشاره کرده از درجات عقل یاد نمود و همچنین در کتاب حس و محسوس خود. متن عربی عقل و معقول ابن رشد در اسکوریال بشماره ۸۷۹ هست (لطفی جمعه ص ۱۵۰). ابوالفرج بن الطیب در رساله کوتاه خود (نسخه شماره ۲۵۳ این کتابخانه برک ۱۰۲) هم از بخشهای عقل یاد نموده است.

۲۵

آغاز : مقالة الاسكندر الافريدوسى فى العقل على رأى الحكيم ارسطوطاليس ترجمه اسحق بن حنين . العقل عند ارسطوطاليس على ثلاثة اضرب .
انجام : ولا يكتسب لانه كذلك كان لما صار فينا - تمت المقالة بعون الله وحسن توفيقه والحمد لله رب العالمين (۱) .

[۴۵۳]

۵

این نسخه شماره ۹۰ دفتري است که دارای ۲۲ رساله میباشد و بخط نستعلیق ریز از برك ۸۰ (ب) تا برك ۸۱ (ب) میباشد و بخط حیدر بن علی بن اسمعیل بن عبدالمالی هاشمی کرکی عاملی که این دفتر را بسال ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ نوشته است :

[۴۵۴]

۱۰

این نسخه شماره ۲۰ دفتر است و درگ ۷۵ نوشته شده و بخط شکسته تعلیق ۳۳۹ است
نسخه ای از این گفتار در اسکوریال (ش ۷۹۴/۱۳ - دیباچه ارسطو عند العرب ص ۵۷) و مجلس (ش ۶۳۴/۸) هست .

۱۵

۵- مقالة فى ان القوة الواحدة يمكن ان يكون قابلة للاضداد .

در این گفتار که ابی عثمان دمشقی آن را ترجمه نمود رأى ارسطو در اینکه يك نیرو چند ضد را شاید بپذیرد روشن میگردد .

آغاز بسمله . مقالة الاسكندر فى ان القوة الواحدة يمكن ان يكون قابلة للاضداد جميعا على رأى ارسطو . قال الاسكندر ان ارسطو ذكر فى كتابه فى الكون والفساد ان القوة الواحدة يمكن ان يكون قابلة للاضداد جميعا . فنريد ان نلخص قوله ونبينه ونوضحه فنقول .

انجام : وصح ان القوة القابلة للاضداد ليست متضادة لانها يمكن ان يكون

۱- چنانکه یاد شد هر دو نسخه این کتابخانه از میان افتاده دارد و در نسخه سپهسالار نزدیک بدو صفحه از قطع بزرگ می بینیم که در این دو نسخه نیست و این افتادگی در بحث از عقل سوم میان دو عبارت (والعلوم الذى بالفعل انما هو) و (فى الكل وهذا العقل امان يكون هو وحده) میباشد. شکفت اینست که این افتادگی در نسخه چاپ شده در اسفار هم هست .

[۴۵۵]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق نونویس از روی نسخه تاریخ

۳۸۴ ۱۲۶۶ ص ۱-۲ بدوی این گفتار را در ارسطو عند العرب ص ۵-۲۸۴ بچاپ

۵ رساند و نسخه آن در اسکوریال ش ۷۹۴/۱۶ هست (ص ۵۷ دیباچه بدوی)

و خرجی نیز در ص ۸ از پائین ص ۷۰ ج ۱ از آن یاد نمود .

۶- مقالة فی المادة والعدم والممكن .

در این گفتار از پیدایش چیزها گفته می شود .

آغاز : بسملة . مقالة الاسکندر فی المادة والعدم والکون وحل مسئله اناس

۱۰ من القدما ابطلو بها الکون من کتاب ارسطاطاليس فی سمع الکيان . قال ان الحکيم

ذکر فی کتابه المسمى السماع الطبیعی فی آخر المقالة الاولى ان اناسا من القدماء ابطلو

الکون لشک اتوبه : وهوان قالوا ان کل متکون اما ان یکون من شی واما ان یکون

من لاشیء .

انجام : فقد استبان وظهر کیف یکون المکون وای شیء الهیولی وای شیء

۱۵ (الکون) وان الکون یکون منها اضطرار اعلی مقاله الحکیم . تمت بعون الله تعالی .

[۴۵۶]

این نسخه شماره ۲۷ دفتر و بخط تعلیق ک ۸۴ الف و ب میباشد . خرجی

۳۳۹ از همین گفتار یاد نمود (ج ۱ ص ۷۰ س از پائین) و نسخه آن در اسکوریال

ش ۷۹۴/۱۱ هست .

۲۰ ۷- مقالة فی القول فی المبادی الکمل علی رأی ارسطوطاليس .

این گفتار را یکبار حنین بن اسحق از یونانی بسریانی و ابراهیم بن عبدالله

ترسای نویسنده نیمه نخستین سده چهارم از سریانی بتازی در آورد و آن از روی

نسخه تاریخ ۸۵۵ از روی خط توما در ارسطو عند العرب بچاپ رسید . باره دیگر

سعید بن یعقوب دمشقی گزیده ای از آن را بتازی کرد و بگواهی دو نسخه ما آنرا

پایان نرساند .

اسکندر در این گفتار از جنبش و تعقل سخن میراند و روشن می سازد که دانا

ودانسته یکی هستند (ص ۲۶۹) چایی) و در پایان از نظم و خداوند جهان و علت اختلاف رایها یاد میکند در چند جا سخنان خویش را گرفته از ارسطو نشان میدهد.

[۴۵۷]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق کرکی گک ۸۲ ب - ۸۶ الف و چنین است : ۲۵۳

«قال لما تأملت الفحص الذى مخرجه مخرج التوبيخ الجميل وقعت من التوبيخ اللطيف الموقع منى على الفحص الكائن عما كتب اليك فيما التمسته منى و انت بمعرفة ماسئلت عنه من ذلك ليس بدون احد من الناس لم انكاسل عن اظهار اعتقادى فيها لك عند مسئلتك اياى ذلك و مثلت القول فى المبادئ الاول على راي ارسطو ليس - والافقد يجوز ان يكون حركة المحرك التى يتحرك بها المتحرك حركة اذلية فاما اى صنف من اصناف حركة يتحرك عنه الجسم المستدير ولم صارت اختيارات اصناف حركة الجسم المستدير فهل لتلك الاجسام بالجملة اختيارات تام او معرفة بالاشياء التى يتكون فى المواضع التى دون القمر بسبب حر كتهام لا فالا قاول التى يمكن ان يقال فى هذه الاشياء كثيرة. هذا آخر ما رجد (من) هذه المقالة من نقل سعيد بن يعقوب الدمشقى. والحمد لله رب العالمين وصلى الله على نبيه محمد وآله اجمعين تم»

۱۵ برابر با ص ۱۸ ص ۲۶۰ چایی. این نسخه ترجمه ابو عثمان سعيد بن يعقوب دمشقى است كه از مترجمان خوب بغداد بود و بیمار سنانهای بغداد و مكه مدینه را بسال ۳۰۲ در دست داشت و چندین كتاب پزشکی و فلسفی و منطقی ترجمه كرد (ارسطو عند العرب ديباچه ص ۵۲ - خزر جى ج ۱ ص ۲۳۴) نسخه ای از این ترجمه در مجلس (ش ۹۰۹۴ ص ۳۹۶ ج ۲) و طوس (ش ۱۰۲۸ ص ۲۵۴ ج ۴) هست و نسخه اسكوريال ش ۷۹۴/۱۲ را پیدا نیست كى ۲۰ ترجمه كرده است (بدوى ديباچه ص ۵۷).

[۴۵۸]

این نسخه نیز ترجمه سعيد است و شماره ۲۱ دفتر و بخط تعلیق شكسته گک ۷۵ ب ۷۸ الف و مانند شماره بالا و عنوان آن چنین است : «مقالة الاسكندر الافروديسى فى القول فى مبادئ الكل بحسب راي ارسطو طاليس الفيلسوف» . ۳۳۹

[۴۵۹]

۲۵

این نسخه ترجمه ابراهيم است بخط تعلیق تازه و در رویه ۳۸ برگ نوشته شده و چنین آغاز میشود : «انى لما تأملت الفحص الذى مخرجه مخرج التوبيخ الجميل عن الاشياء التى كنت كتبت اليك جوابا عما سألت اذ كانت معرفتك بصعوبة الامر» ۴۳۴

برابر با آغاز چاپ بدوی ص ۲۵۳ و بدین عبارت « وهذا هو السبب في بقائها وثباتها و لزومها للموضع الذي يخصها وان من الاشياء التي فيها ما هو فاعل » برابر با ص ۸ ص ۲۷۴ چاپی میا نجامد و نزدیک به چهار صفحه آنرا ندارد . عنوان آن مانند بالا است .

(۴۸ ۴) - کاغذ فرنگی - جلد : با شماره ۴۴ ؛ یکجا تازه جلد شده .

اندازه : ۱۸ - ۲۴ هـ و ۱۴ × ۱۶ س ۹

۸- مقالة في ان النشوء والنماء يكونان في الصورة لافي الهيولى .

اسکندر در این گفتار که ابی عثمان دمشقی بتازی در آورد خرده گیری را که از ارسطو کرده اند رد میکند و روشن میسازد که صورت پیروید و می بالذ نه هیولی .

آغاز : قال الاسكندر ان ارسطوطاليس ذكر في كتاب الكون والفساد ان النشو والنما يكونان في الصورة لافي الهيولى .

انجام : فقد اتضح قول الفيلسوف ان النشو يكون في الصورة لافي العنصر تمت المقالة بعون الله تعالى وحسبنا الله ونعم الوكيل .

[۴۶۰]

۱۵ این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق نو نویس از روی نسخه تاریخ ۳۸۴ ۱۲۶۶ نوشته شده ص ۱-۲- نسخه ای از آن در اسکوریال ۷۹۴/۱۰ و چهار نسخه از ترجمه لاتینی آن در پاریس و کامبریج هست (دیباجه بدوی ص ۵۶) .

۹- مقالة في الهيولى وانها معلولة ومفعولة .

در این نگارش روشن میشود که هیولی علت نیست و معلول است .

آغاز : قال الاسكندر ان كل كائن بالقوة انما يكون بالفعل من آخر هو بالفعل . ۲۰ انجام : واستبان ان الهيولى الاولى معلولة ومفعولة فانها قابلة للمصور بلا حركة

[۴۶۱]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر است و بخط تعلیق کت ۶۹ ب. نسخه ای از این

۳۳۹ در اسکوریال ش ۷۹۴/۱۵ هست (بدوی دیباجه ص ۵۷) و خرجی (ج ۱

ص ۷۰ س ۲۵) هم از آن یاد نمود و عنوان آن در این دو چنین است : « مقالة في الهيولى وانها معلولة ومفعولة » ولی در نسخه ما عنوان چنین است : « مقالة الاسكندر الافريدوسي في الهيولى وانها مفعولة »

[۳۷۳-۳۷۵] مقالات سگزى (عربى)

از ابوسلیمان محمد بن طاهر فرزند بهرام سگزى (۱) فیلسوف منطقى سده چهارم سه گفتار در این کتابخانه هست .

۱- مقالة فی ان الاجرام العلویه ذوات النفس الناطقه .

سگزى در این گفتار روشن میسازد که جرمهای آسمانی جاندار و زنده اند .

آغاز : بسمله وبه نستعين . لما كان كل جسم طبيعى له حركة ذاتية نحو شيء يخصصه دون غيره واعنى بقولى طبيعى ما له سبب من ذاته يحركه نحو الشيء الخاص به .

انجام : ورجع فى معرفة ذلك الى علم الهيئة وبحكم عليها بحسب ما حكمت به الارصاد الصحيحة . قال ابوسلیمان هذا ما حضر لى من القول فى هذا المعنى بحسب

۱۰ قوتى وارجوان يكون ينفعنا انشاء الله تعالى وتقدس . تمت المقالة .

[۴۶۲]

۲۵۳ این نسخه شماره ۱۱ دفتر است بخط تعلیق کرکى گ ۸۶ ب - ۸۸ الف .

۲- مقالة فى الكمال الخاص بنوع الانسان .

این گفتار را سگزى برای عضدالدوله دیلمی درباره کمال و بزرگى مردمى نگاشته

۱۵ و در پایان از وی نام برد . در آن از یعقوبیان و نسطوریان و ملکیان و غالیان و حلولیان و صوفیان و ثنویان و متکلمان و فیلسوفان یاد میشود .

آغاز : مقالة ابی سلیمان محمد بن طاهر بن بهرام السگزى فى الكمال الخاص بنوع الانسان . ولما كان الغرض فى هذه الرسالة الابانة عن الكمال الخاص بنوع الانسان ووصف الشخص الذى ظهر فيه جدا منبع ذلك الكمال من هذا الزمان ليتبين مولانا الملك ادام الله دولته وعلوه وايد سلطانه واحتج فى ذلك .

[۴۶۳]

۲۰

این نسخه شماره ۱۶ دفتر است و بخط تعلیق کرکى ع ۱۰۷۶ گ ۹۷ ب

۲۵۳ ۱۰۲ الف . پایان آن در گ ۱۰۱ ب چنین است : « فبين الحق من المبطل آمنة

من ان (ينظر) احد على احد بلسان العصبية فى الاديان فالحمد لله الذى احطانا

۱ - برای سرگذشت سگزى بنگرید به رساله شادروان قزوینى چاپ فرانسه در ۱۳۵۲

۲۵ که ده گفتار از سگزى در ص ۶۷ و ۲۸ برشمرده نیز ش ۱۰۲۴ ص ۲۵۲ ج ۴ فهرست طوس و ش ۱۰۶۳۴ ص ۳۹۶ ج ۲ فهرست مجلس .

بما جرم به سوانامن عاير» درگ ۱۰۲ الف هفت سطر دارد و چنین است : « اذا اخذت في الوهم مجردة ... فهذا ما عندی فیما سئلت و آثرت معرفته من حق و ارجو ان يكون كافيا انشا الله تعالى و تقدس و الحمد لله و اهب العقل و الصلوة ... الطاهرین . تم » رابطه صفحات میرساند که چندبرگی باید افاده باشد و گویا این عبارت اخیر پایانی گفتار سگری است آغاز آن در نسخه ش ۶۳۴/۱۲ مجلس (ص ۳۹۶ ج ۲) چنین است : « الحمد لله
 ۵ فالق صبح ظلمة العدم بضياء وجود الوجود » .

۳- مقالة في المحرك الاول .

سگری در آن از نخستین جنباننده از رهگذر طبیعی و الهی سخن راند .
 آغاز: بسم الله و به نستعين . ان اولی البحوث عن المحرك الاول ما ارتبط الکلام
 فی النظر الطبيعي فيه بالنظر فيما بعد الطبيعة

- انجام: ولم يكن المحرك الاول الذي هو الشايق في المحيط و هذا المقدار من الكلام كاف فيما اردنا بيانه . تمت المقالة و الحمد لله رب العالمين تم (تمت بعونه تعالى) ۱۰
 سگری در آن از مقاله دوم سماع طبیعی ارسطو عبارتی آورد و نیز گفته است که پیشینیان سخن درباره ذاتها و حالها را با مقائیس و دستورهای که درستی آنها را روشن میسازند بیامیختند ولی ارسطو مقیاس و دستور و قانون را که معقول و مظنون و مطبوع و موضوع را فرا گیرد از مواد فلسفی جدا کرد و فلسفه منطقی آورد که سخنان برهانی و جدلی و جزاینده را که در تحقیق و تصدیق نیاز بدانها هست فرامیگیرد. ۱۵
 [۴۶۴]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق کرکی گ ۸۸ ب - ۹۰ الف
 نسخه ای از این در مجلس (ش ۶۳۴/۱۱ ص ۳۹۶ ج ۲) هست .

۲۵۳

- ۲۰ [۴۶۵]

این نسخه شماره ۲۲ دفتر است و بخط شکسته تعلیق ک ۷۸ الف - ۷۹ الف

۳۳۹

[۳۷۶] مقالة في الآثار المنجولة في الجو (عربی)

ابن الخمار ابو الخير حسن بن سوار بن بابا بن بهنام یا بهرام فیلسوف ایرانی (۳۳۱- میان ۴۰۸ و ۴۲۱) در این گفتار از هاله و قوس و قرح و قضبان و شمس و مانند اینها کاوش نموده و روشن کرد که از بخار دخانی نیستند بلکه از بخار آبی و خیال
 ۲۵

بصری صرف هستند چنانکه ارسطو و سقولاوس و اولومقو و روس (؟) یاد کرده اند. گرچه اسکندر آنها را امری موجود پنداشت. میگوید نام هاله در یونانی و سریانی از کرد گرفته شده است. السوس یونانی و حوعر سه بحمها بسریانی (از ثا و فرسطس نیز یاد میکند) در پایان کتاب نوید میدهد که در فصل دوم نص سخن ارسطو را از سریانی به عربی ترجمه کرده بیاورد و چنین کاری را نکرد. خزر جی ازوی «مقالة فی الاثار المخیلة فی الجو الحادثة عن البخار المائى وهى الهالة والقوس والضباب على طریق المسألة والجواب» یاد میکند ولی این رساله بروش پرسش و پاسخ نیست.

آغاز: بسمله وبه نستعین - ابو الخیر حسن سوار. اما کانت جمیع الامور التی لها علل مبادی انما يعرف حسابا و علی ما یجب بعد العلم بمبادیها و علمها و کانت الهالة وقوس قزح و الانار التی یظهر من الجو کالقضبان و الشمس.

انجام: فهذا مبلغ ما نقوله فی هذا الفصل من هذه المقالة ونحن نورد بعد ذلك فی الفصل الثانی منها نص کلام ارسطاطاليس بعد ان ننقل من اللغة السریانیة الی اللغة العربیة نقلا یتوخى به تادیة المعنی و حفظه بعون الله و حسن توفیقه و مشیتة. و الحمد لله رب العالمین و صلوته علی سیدنا محمد و آله الطیبین الطاهرین. تم.

[۴۶۱]

۱۵

این نسخه شماره ۱ دهر و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف از کرکی بسالهای ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ میباشد گک ۲ ب - ۱۳ ب. در مجلس نسخه ای از این بشماره ۶۳۴/۱۸ (ج ۲ ص ۳۹۷) هست.

[۳۷۷] ملائکه (و ماله) (عربی)

این رساله از شیخ رئیس میباشد و در باره فرشته گان نگاشته و نیایش مازنداست.

آغاز: الحمد لله الذی انشانورامحجوبا الاح له جلیته قبل کل شیء

انجام: ان الله هو الجبار ذو البأس والرحمة من الله غیره فقد سه و کبره و توکل علیه و استسلم له استسلاما.

این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط تعلیق و در پایان دارد: « تمت الرسالة ۱۰۷۹ فی منتصف محرم لسنة ... » ص ۲۱-۲۳ - قنواتی در ش ۲۰۳ این رساله را شناساند.

[۳۷۸]

ملخص

۵ (عربی)

کتابی است در منطق بروش متأخران و فلسفه آمیخته از طبیعی و الهی بروش متکلمان از ابن الخطیب امام فخرالدین ابو عبدالله محمد بن عمر بن الحسین تبرستانی رازی حکیم متکلم اشعری شافعی (۵۴۴ - ۶۰۶) که از هوشمندان و زیرکان دانشمندان خاور بشمار است وی در تشکیک و جدال سرآمد روزگار خود بود تا اندازه که گفته اند او شبهه را نقد میآورد ولی در حل آن بنسیه میپردازد و مانند او در تشکیک کسی نیامده و در بیشتر اصول مسلم فلسفی شک کرده و فیلسوفان دیگر مانند خواجه طوسی و میرداماد و صدرای شیرازی پاسخ شبهات او می پرداختند . قطب رازی در شرح مطالع بسیاری از شکوک او که در همین ملخص و در محصل آمده پاسخ داده است و از بهترین نوشته های فلسفی وی (المباحث المشرقیه) است و صدرای شیرازی در نگارش اسفار از آن بسیار بهره برد .

۱۵

در این ملخص بسیاری از شکوکی که قطب رازی از وی دانست دیده میشود مانند : قضیه که محمول آن مشتق یا فعل است ثلاثی میباشد و نیازی بر رابطه ندارد (برک ۱۷ الف این نسخه) - سالبه دائم عکس ندارد (برک ۳۰) - قیاس منتج نیست (۴۱-۴۲-۶۲) - مبادی برهان مخدوش هستند (۶۲ تا ۶۴) که همه اینها در شرح مطالع آمده و از ملخص دانسته شد .

۲۰

فخر رازی در این کتاب از (نهایه) خود (۶۴ ب) و «المعتبر» ابی البرکات بغدادی م ۵۴۷ (الف) یاد میکند و میگوید شبهات درباره مبادی برهان را در (نهایه) باطناب آورده ایم و پاسخ گفته ایم و باز میگوید اینها شبهات سوفسطائیان است. در پایان منطق نوید نوشتن کتاب مفصلی در آن میدهد . در منطق از مباحث الفاظ آغاز میکند و بکلیات میرسد سپس بخش دوم جمله ۱ که مقاصد باشد میآید

۲۵

و آن حدورسم است و در اینجا از شك مانن Menon یاد می کند و آن را در تصدیق حل پذیر میدانند ولی در تصور راه حلی برای آن نمی بیند سپس شکهایی بتعریف میکند و جمله ۲ آن سه باب است (قضایا - قیاس - برهان) در اینجا هم بمنطق ارسطو و بسیمارمیتازد و شکهایی که درباره مبادی برهان در پایان منطق ملخص و آغاز ۵ محصل آورده تازگی دارد . بخش حکمت ملخص چند دفتر است (امور عامه - جواهر و اعراض و نفس ...) و شبیهاتی هم می آورد . (۱)

[۴۶۸]

این نسخه دارای همه ملخص نیست و آغاز و انجام را ندارد و آنچه در آن هست بدینگونه است : ۲۵۶

آغاز : فهو محال لان الغرض من اطلاق الالفاظ افهام المعانی فاذا لم يحصل ذلك لم یکن اللفظ مفیداً . الثالث مباحث المفرد والمؤلف .

انجام : ثم لا یخلوا امان یمکون مطلوب الفلک من حرکت افادة الکمال واستفادته والاول باطل لان المستعد به لتلك الاولیة (دلیل هفتم در اثبات عقل از فن ۳ در عقل در دنبال مباحث نفس) خط نسخه نسخ و کهنه و بی نقطه است و منطق آن از ۱ الف تا ۱۵ تا ۶۴ ب و فلسفه از ۶۵ الف تا ۲۴۷ ب است .

(۲۴۷ برك) کاغذ ترمه سمرقندی - جلد مقوا ته میشن

اندازه : ۱۴×۱۸ و ۱۱×۱۵ س ۲۵

۱ - از ملخص نسخه ای بشماره ۸۲۷ در کتابخانه مجلس شورای ملی تهران (از کتابهای

طباطبایی) هست و برو کلمن در تاریخ و فهرست خویش (ج ۱ تاریخ ۲۶۸/۵۰۷ و ج ۱ پیوست ۲۰ ۹۲۳) مینویسد که نسخه هایی از آن در موزه بریتانیا و برلین و لیدن و بودلیان اکسفورد و اسلامبول و دیگر جاها هست .

دیران قزوینی م ۶۷۵ بر ملخص شرحی کلان نوشته و منصف نامید و این شرح را اندک اندک نگاشته و باز بدان نگرسته و پاکیزه اش ساخت و در دوشنبه ۲۸ شعبان سال ۶۷۱ پایان رساند و بوزیر شمس الدین محمد جوینی ارمغان داد و نسخه ای از منصف که ۱۸ سال پس از مرگ دیران در آدینه یکم ج ۲ سال ۶۹۳ نوشته شده در کتابخانه آستانه طوس هست ۲۵ (فهرست آنجا ج ۴ ص ۲۶۰ شماره ۱۰۴۱ و فهرست مدرسه فاضلیه ص ۲۵ ش ۴۷) و برو کلمن میگوید که منصف در لیدن و دیگر جاها هست (همانجا) و نسخه ای از آن بشماره ۸۵۶ در مجلس (کتابهای طباطبایی) هست . نجم الدین محمد بن اللبودی دمشقی (م ۶۲۱) ملخص را اختصار و شرح کرد و ! بهری بر آن حاشیه نوشت . فقر رازی کتاب دیگری دارد ۳۰ بنام (المنطق الكبير) که در ملخص بدان اشاره نمود و بیگفته برو کلمن نسخه ای از آن در برلین هست .

[۳۷۹] المناظر الحکیمه (عربی)

از محمد حسین بن محمد صالح بن محمد حسین اقرجلو است و در سه باب (جسم طبیعی و تعلیمی - معقولات (منطق) - الهی) و اندکی از منطق و الهی را آورده با بحثهای کلامی بیامیخت.

- ۵ آغاز : بسمله الحمد لله الذی خلقنا وهدانا سواء الطريق بحکمته .
انجام : فکلها عندنا ثابت الهم ثبت اقدامنا فی الدین . . . واقض حاجتنا برحمتک یا ارحم الراحمین .

[۴۶۹]

۳۱۳ این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف میباشد .

(۴۶۴) - کاغذ فرنگی آبی - جلد نیمای مشکی

اندازه : ۱۶×۱۷ و ۱۴×۱۶ س ۱۶

[۳۸۰] نامه ابن سینا به ابن زیلا (عربی)

- این نامه همان پاسخی است که شیخ بمیهنی داده و در ص ۱۷۶ ش ۱۱ این فهرست شناسانده شده و در این نسخه و در نسخه های دیگر آمده که شیخ آنرا بابن زیلای مجوسی شاگرد خود نوشت (قنوانی ش ۲۶۰-۲۶۶-۲۶۸) در اینکه شیخ ۱۵ نامه ای بمیهنی نگاشته است شک نیست و گویاهمین را در پاسخ ابن زیلا هم نوشته باشد . چنانکه در بسیاری از کتابهای خود عبارات کتابهای دیگر خویش را آورده است (۱) .

- آغاز : نسخه کتاب کتبه الشیخ جواد الشیخ ابی منصور بن الحسین بن محمد بن عمر زیله . وصل کتاب الشیخ منبأ بجمع صنع الله لیدیه و سبوغ نعمه علیه . ۲۰

انجام : واساله ان تقر بنی الیه انه سمیع مجیب . والسلام علی من اتبع الهدی

[۴۷۰]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی نزدیک سال ۱۳۰۱
۸۷۱ ک ۱۵۴ الف - ۵۶ الف .

- ۲۵ — گواشن خاورشناس میگوید که بیشتر الهی و بسیاری از کتاب نفس نجات از شفا گرفته شده است (ش ۲۳ قنوانی) .

[۳۸۱] نامه ابن سینا به کاشانی (عربی)

این نامه دوستانه را شیخ بابو جعفر کاشانی نوشته است . قنواتی در ش ۲۶۷ و ۲۷۰ آغاز آنرا چنین یاد نمود : « ایها الباز الاشهب بل القرم المصعب بل الطود الاکهب اکل من جلس فی الایوان وتصدر فی الدیوان » شیخ نامه دیگر دوستانه ای هم ۵ بابن طاهر بن حصول نوشته است (قنواتی ش ۲۶۲ و ۲۷۰) .

آغاز : رسالة للشيخ ابي علي الي بعض اصدقائه . اكل من ينشيء للمسلطان ويتصدر في الديوان يتكبر على الاخوان .

انجام : بل اهش من طلعة النيروز . قل بلى ولا تقل نعم . مل الي الطبع يا ابن عم . كن من الناس لا النعم . دمت في العز والنعم .

[۴۷۱] ۱۰

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۳۱ دفتر است و بخط تعلیق ص ۲۶۲

[۳۸۲] نامه جالینوس و همیچ (عربی)

همیچی در مشارب التجارب (به گفته خزر جی) می نویسد که جالینوس (۱۳۱ - ۲۱۰) در سر پیری بکیش عیسا گرامید و خود چون ناتوان بود خواهرزاده خویش ۱۵ پولس را نزد او فرستاد و پوزش خواست و پولس نیز یکی از حواریان گشت . او در تتمه ص ۳۰ همین را از ابوالفرج بن الطیب آورد و نامه ایرا یاد کرد که جالینوس در آن نوشته که از ناتوانی نتوانستم نزد تو بیایم یکی از خویشانم را فرستادم تا خوی و رفتار پیامبران بدو بیاموزی . عیسی پولس را پذیرفت و خود که خواننده و نویسنده بود در پاسخ او نوشت که تندرست نیازی پز شک ندارد جز برای نگاهداشت خویش ۲۰ و جانها با دوری تنها از یکدیگر دور نخواهند بود . این جز نامه نسخه ما است . پس ابوالفرج پز شک تر سا که خود را از خاندان پولس میدانست و دوست میداشت هم از دودمان دانشمندی مانند جالینوس و هم پیامبری مانند عیسا باشد این نامه

ساختگی را آورده و دیگران از او گرفته‌اند (۱) و نامه نسخه ما نیز ساختگی است
 آغاز : يا طيب النفوس المریضة بداء الجهالة ... فهل الى وصول من سبيل ...
 (پاسخ عیسی) یامن شرفك الله بالاستعدادات العقلية .
 انجام : فان مجرد العقل غير كاف في الهداية الى الصراط المستقيم .

[۴۷۲]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۴۸ دفتر است و بخط تعلیق نزدیک ۱۱۰۱ ص ۴۲۲

[۴۷۳]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۳۵ دفتر است و بخط تعلیق ص ۲۷۰

[۳۸۳] نامه طوسی بابری (فارسی)

- ۱۰ خواجه طوسی هنگامیکه بعراق رفته بود برای اثیرالدین ابهری نامه ای نوشت و در آن پس از ستایش بسیاری از وی سه چیز پرسید : چگونه از يك چیز چندین چیز هایدامیشود - زمان و جنبش چه بستگی باهم دارند - مراکز دایره ای که حامل مرکز دایره دیگر باشد چه خواصی دارد و جنبش وضعی یکنواخت در برابر امتناع خرق و التیام و پیدایش جنبشهای گوناگون از جرمهای آسمانی چگونه است ؟
- ۱۵ نخستین الهی و دوم طبیعی و سوم ریاضی میباشد و پرسش ۱ و ۲ را طوسی از خسرو شاهی نیز کرده و او پاسخ نداد و گویا ابهری نیز پاسخی نداده باشد و صدرای شیرازی و احمد عاملی بدانها پاسخ داده‌اند (ص ۱۷۹ و ۱۸۹ این فهرست) .
- آغاز :

هرچند ز روزگار بیدادیه‌ها است

- ۲۰ یارب که مرا از تو چه بیدادیه‌ها است

۱ - نگاه به : خزرچی ج ۱ ص ۷۱ - ۷۲ که درباره تاریخ زاد و مرگ جالینوس بسزا سخن راند و جامائیکه او از موسی و عیسی در نکارشهای خویش یاد نمود آورد (ص ۷۷) - فقطی در سرگذشت جالینوس - اشکوری در محبوب القلوب ص ۵۰ گفتار خزرچی و بیهمی و در ص ۱۰۶ و ۱۰۷ دو نامه ما را آورد - ابن عبری ص ۱۲۲ از روی نکارشهای جالینوس روشن نمود که او دیری پس از عیسا میزیست .

بی زحمت امید و غم وصل و فراق

این بس که ز دیدار توام شادیا است

جناب همایون و ذات میمون مخدوم معظم ملک علماء العالم ائیر الملة والدین
قطب الاسلام والمسلمین . . . که مقصد آمال افاضل و مطلع انوار فضائل است همیشه
بکرامات ذوالجلال ... موصوف باد ... دعاگوی مخلص محمد طوسی خدمت و دعا
میرساند .

انجام : اگر رای همایون بافادت این نکت تفضل فرماید از آن وفور لطف
(از الطاف او) عجب نباشد زحمت از حد در گذشت هم مکارم اخلاق عالیہ (مولوی)
عذرخواه (تواند) بود والدعا (کما مضی) .

[۴۷۴]

۱۰

این نسخه شماره ۲۱ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی میباشد گت ۱۵۹ الف -
۱۶۱ الف .

۸۷۱

[۴۷۵]

این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط تعلیق ص ۱۰۴-۱۰۵ . دو نسخه در برخی
جاها یکنواخت نیستند .

۱۰۳۵

[۳۸۴] نامه میبدی به میر عبدالوهاب (فارسی)

قاضی میر حسین میبدی یزدی (۹۱۱م) به میر عبدالوهاب نامه ای نگاشته و در آن
گفته که مرا بپهانه این که درباره خداهمیولی گفته ام کافر خواندند باینکه من پیروی
از اشراقیان و خواجه طوسی جسم را آمیخته از هیولی و صورت ندانسته و آنرا
بسیط میدانم پس بهیولائی نمیگویم تا خدا را هیولی بدانم . و در اینجا از محیی الدین
و شبستری و شریف گبرگانی سخنانی میآورد و یادی از هستی مطلق و وحدت
وجود میکند .

آغاز : (ایضا نامه که بحضرت میر عبدالوهاب نوشته است) . شعر

گر من از سرزنش مدعیان اندیشم

شیوه مردی و رندی نرود از پیشم

۲۵

زهدرندان نو آموخته راهی بدهی است

من که بد نام جهانم چه صلاح اندیشم
شنیده‌ام که عزیزی در مقام تکفیر من است و از من نقل کرده که اطلاق هیولی
بر حضرت حق ... کرده‌ام و حقیقت حال آنکه من بترکب جسم از هیولی و صورت
قائل نیستم .

انجام : وجه خوب فرموده مولانا نظام‌الدین نیشابوری در تفسیر و اذاسالك
عبادی عنی فانی قریب ... مع ان التعبير عن بعض ذلك یوجب شناعة الجہال . ولنختم
بالصلوة علی سید المرسلین و آله اجمعین .

[۴۷۶]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۴۹ دفتر است و بخط تعلیق ص ۴۵۱-۴۵۲

[۳۸۵-۳۹۰] نامه‌های کاشانی (فارسی)

از بابا افضل کاشانی شش نامه بجا مانده است که اینک یاد می‌گردد (۱) :
۱- نامه ای که بشاگرد خود خواجه شمس‌الدین (۲) هجدالاسلام محمد
درواگوش که باهم نامه نگاری داشتند می نویسد .

۱۵ آغاز : آثار آفرینی که از جانب مجلس اسموی صدری شمس‌الدین مجدالاسلامی
لازال اسمہ بداعی مخلص رسید و میرسد همان باضعاف آن سوی او بار می‌گردد .
انجام : و آن (این) بوار مطلق بود و هلاک جاوید (جاودان) عصمك الله وایانا...
انه ولی الخیرات و مفیض السعادات .

[۴۷۷]

۴۲۸ این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق تاریخ ۱۰۸۳ گ ۱۴ ب ۱۶ ب ۲۰

۱- آقای سعید نفیسی در دیباچه رباعیات از پنج نامه یاد نمود (بجز سومی) و گفت که
در دفتر شماره $\frac{۶۴۴}{۹۴۱}$ کتابخانه مجلس نسخه آنها هست در جنک ش ۲۹۱۲ سپهسالار (ک ۱۴۱)
و پس از آن (دو نامه دیده میشود .
۲- کوباشمس‌الدین سپاهانی هدم‌خواجه باشد (فهرست طوس ج ۲ شماره ۸۰ مسلسل ۳۳۵)

[۴۷۸]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی بتاریخ ۱۳۰۲ گ ۱۵۳ ب - ۴۳۱
۱۵۷ ب .

۲- نامه فیلسوفانه دیگر در پاسخ نوشته درواگوش که در آن از «فتوح هشت در
یا مدارج الکمال» و «ره انجام نامه» پارسی یاد میکند و عنوانهای فتح ۴ و ۵ و ۶ و ۷
متن تازی مدارج را میآورد .

آغاز : کلماتیکه از اقلام مبارک آن خلاصه اخیار عصر و نوباوه بوستان
خرد و نور دیده ارباب حقیقت شمس الدین . . برسید .
انجام : تابرجاده که از ازل سوی ابد است مستقیم گردد و الذین جاهدوا فینا...
۱۰ وان الله اجمع المحسنين والسلام على من اتبع الهدى وصلى الله على محمد وآله الطاهرين .
نسخه ای از آن در طوس ش ۹ (ج ۲ ص ۲۳۵) هست .

[۴۷۹]

۴۲۸ این نسخه شماره ۷ دفتر گ ۲۶ الف - ۲۹ ب

[۴۸۰]

۴۳۱ این نسخه شماره ۱۴ دفتر و بخط محمدعلی بسال ۱۰۳۲ گ ۱۶۳ ب - ۱۶۸ ب
۳- نامه عارفانه دیگر بشمس الدین ضیاء الاسلام (درواگوش) که در آن از
مخدوم مذهب الدین یاد میکند و رساله «جامعه» که برای همین شمس الدین فرستاده
بود میخواهد برای وی پس بفرستد و میگوید: «بند این مباحث که بیابانش رسانی
چه آن سخن سر نیاید» و نوید میدهد که نسخه «زجر النفس» برای او بفرستد
۲۰ تا آنرا بخواند .

آغاز : بسمله رب العزة تعالی جده و تقدست اسمائه آگاهست از مکنون
دل و ضمیر درون خادم که در باره احوال و احوال مجالس اسمی شمس الدین ضیاء الاسلامی
بر چه صفت نیکوخواه و فضیلت جوی میباشد .

انجام : بیشتر اوقات قواعد سعادت دوجوانی مهمل باد و اساس روشن دلی مؤید

نسخه‌ای ازین درش ۱۲ (ج ۲ ص ۳۳۵) و ش ۷۳۹ (ج ۴) فهرست طوس شناسانده شده.

[۴۸۱]

این نسخه شماره ۱۷ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی بسال ۱۳۰۲ گ ۱۷۹
الف - ۱۸۰ ب میباشد .

۴۳۱

- ۵ - نامه‌ای فیلسوفانه‌ای که در پاسخ نوشته دوستی نگاشته .
آغاز : دل عزیز و نفس شریف مستعد و آراسته نظر الهی و انوار نامتناهی باد .
انجام : و برخواننده و نویسنده و بال و حجت بگرداناد بمحمد و آله ...
و نعم النصیر - نسخه‌ای ازین در طوس ش ۱۱ (ج ۲ ص ۳۳۵) هست .

[۴۸۲]

۱۰ - این نسخه شماره ۶ دفتر است گ ۲۱ الف - ۲۶ الف .

۴۲۸

[۴۸۳]

این نسخه شماره ۱۵ دفتر و درک ۱۶۹ الف - ۱۷۶ ب میباشد .

۴۳۱

۵ - نامه فیلسوفانه در پاسخ نوشته صاحب سعید صدر الصدور وزیر مجدالدین محمد عبدالله که در شصت سالگی نگاشته است .

- ۱۵ آغاز : صباح و مساء مجلس عالی صاحبی صدری کبیر ... تاج الوزرائی
صدر الصدوری ... مجدالدین ... الطاف ازل و سعادات ابدی را انجمن گاه و
ارام جای باد .

انجام : جان از خرد شاد و دل از هربند آزاد و سیرت مکارم اخلاق را بنیاد
والسلام علی اهل الکلام و الصلوة علی خاتم الانبیاء و آله الکرام - نسخه‌ای در طوس
(ش ۸ ص ۳۳۵ ج ۲) هست .

۲۰

[۴۸۴]

این نسخه شماره ۵ دفتر از گ ۱۷ ب - ۲۱ الف میباشد

۴۲۸

[۴۸۵]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر بخط محمدعلی بسال ۱۳۰۲ میباشد ک ۱۵۷ ب -

۴۳۱

۲۵

۱۶۳ الف .

۶- نامه‌ای در پرسش و دلجوئی از صدر سعید تاج‌الدین محمد نوش آبادی که در آن از « فصول زجر النفس » یاد می‌کند.

- آغاز : (مدد تأیید الهی از کار و اندیشه مخدومی منفصل و منقطع مباد و دل روشن در سرا و ضرا از خورسندی و شکیبائی مایه و رواج و احوال جهان کون استیحات پذیرند و عبرت گیرد. این دعو و علا در کل احوال رهنما و نگهدار بمنه و جوده) داعی خدمت و آفرین میرساند بدرون بامجلس اسمی از رنجی و آسیبی که نورسیده است انجام : اسباب (این) سعادت (میسر باد) و قاعده بیداری و روشنی مقرر (مقصودها حاصل و رنجها زائل و دلها روشن و شکیبیا بر حوادث و مصائب و لله تعالی تسلیم بالاجابة والانابة) والسلام علی اهل السلام و آله الکرام - در نسخه ۴۳۱ از بیدگل و نوشاباد یاد می‌کند که بجای آندودر نسخه ۴۲۸ شهر و سرای آمده نسخه‌ای از آن در طوس ش ۱۰ (ج ۲ ص ۳۳۵) هست.

[۴۸۶]

این نسخه شماره ۴ دفتر است گ ۱۶ ب - ۱۷ ب در آغاز بجای جمله میاف
دو کمانه این عبارت (بعد از ذکر القاب میگوید) را دارد که از نویسنده نسخه است

[۴۸۷]

این نسخه شماره ۱۶ دفتر است گ ۱۷۶ ب - ۱۷۹ الف .

(فارسی)

نامه نسوی

[۳۹۱]

- در این نامه پاسخ ۵ پرسشی است درباره جدائی میان مرك و خواب و خوشی و ناخوشی تن پس از مرك و رنجیدن هنگام خواب و رنجیدن هنگام مرك و خوش ۲۰ و ناخوش بودن جان نه تن که صفی بن علی الوند کلی از زین الدین نسوی کرده است و پاسخ گرفت (۱).

۱- بند ۳ این نامه در گفتار ۱۰ بابا افضل کاشانی یاد شده و بگفته آقای نفیسی

در دیباچه رباعیات (ص ۷۶ ش ۱۲) نسخه‌ای از آن در مجلس ش $\frac{7941}{777}$ هست در ص ۳۸۳

ج ۲ فهرست مجلس نام نسوی و وند کلی آمده است (۱۰ ر ۶۲۳) .

آغاز : مرحوم سعید ملک القضاة والحکام رکن الدین تاج الاسلام صفی بن علی الوند کلمی مکتوبی بخدمت سلطان الحکماء زین الدین النسوی قدس الله روحه نوشته است و آن سؤالها استکشاف کرده و او بخط مبارک هریک را جوابی بخیر فرموده اند و هذه نسختها سؤال مینماید که فرق چیست میان مرک و خواب .

انجام : و چون مرک جوانان به بیماریهای مختلف و آنرا مفاجات خوانند والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب و صلی الله علی محمد . . . یارب العالمین .

[۴۸۸]

این نسخه در شماره ۸ دفتر است و بخط تعلیق تاریخ ۱ ذی حجه سال ۱۰۸۳
 ۴۲۸ ک ۳۰ الف - ۳۱ الف .

۱۰ (فارسی) نامه نسوی [۳۹۲]

این بند نیز از سخنانی است که خواجه زین الدین (قدس الله روحه) در پاسخ نوشته (مرحوم) قاضی صفی درباره دوستی نگاشته است (۱) .

آغاز : هر محبوب که بود در نفس محب باشد و هیچ مواصلت قوی تر از آن نیست

انجام : و تفرقت افتد و غایت ضلالت آنست عصمنا الله وایانا و جمیع اخواننا

من امثاله بمحمد و آل و هو اعلم .

[۴۸۹]

۴۲۸ این نسخه در شماره ۸ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۲۹ ب

(فارسی) نبوت (و رساله) [۳۹۳]

این رساله در سه فصل و یک دیباچه است و از شیخ رئیس دانسته شده و باید

۲۰ پارسی همان اثبات النبوه او باشد (ص ۱۱۲ این فهرست) نسخه هایی از آن در نور

عشماویه ش ۴۸۹۴ (۲۵۵ قنواتی) و مجلس ش ۶/۶۳۱ (ص ۳۹۲ ج ۲) و ش ۳۱۷

تنکابنی در آنجا و طوس ش ۷۰ (ص ۱۴۵ ج ۴) هست. شیخ در آن مانند متن تازی بروش

فلسفی و باطنی سخن راند و برخی از سخنان او در اینجا مانند است با آنچه در

معراجنامه آمده (ش ۱۹/۲۵۳ و ۱۱/۸۶۱) .

۱- آفای سعید نفیسی در دیباچه رباعیات کاشانی این گفتار را از کاشانی دانست (ص ۷۸ ش ۳۱)

در آنجا بجای صفی بن محمد یاد گردید .

آغاز : رسالة للشيخ الرئيس رحمه الله - سپاس میکنم خداوند آسمان وزمین
 وستایش دهنده جان و دین را و درود مریغمبر گزین را محمد مصطفی ... وصیت
 میکنم ترا که این کلمه چند که در تحقیق شرح میرود از اغیار و نامحرم دریغ دارند
 که مدتها از ظهور این کلمات بحکم خطر محترز میبودم که الاسرار صونها عن الاغیار
 واجب بر حسب آنکه سخن آشنا با مردم بیگانه و وضع اسرار نزدیک جاهل خطا
 بود چنانکه رسول علیه السلام فرمود لا تخرج در فی اقدام الکلاب . ۵

انجام : اما چون عاقلی برسد و بعقل خویش ادراک کند داند که گفته‌ها نبی
 همه رموز است اگنده بمعقول و آنرا غذاء روح خود سازد . والحمد لله بل اکثرهم
 لا یعقلون و صلی الله علی محمد و آله اجمعین .

[۴۹۰]

۱۰

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق شکسته ص ۱۰۰-۱۰۰۲ - در کتابخانه
 سپهسالار نسخه ای از رساله نبوت فارسی بشماره ۲۹۱۱ ص ۸۳-۸۴ هست . ۱۰۳۵

[۳۹۴] نفحات الهیه (عربی)

قاضی سعیداء قمی (محمد سعید شریف ۱۰۴۹-۱۱۰۳) در این رساله که بسجع
 نگاشته و مطالبها را با عنوانها نفحه آغاز نمود نخست روشن ساخت که هستی اصیل ۱۵
 نیست و ماهیت در ذات و در آفرینش اصالت دارد آنگاه آشکار کرد که انسان عقلی
 و نفسی با همه چیزهای دیگر یکی است و کلی بی فرد هستی جدائی ندارد . او آنرا
 بخششی از خدا (نفحات الهی) دانسته و در نوروز و ماه ذی حجه سال ۱۰۸۴ پایان
 رساند و از روش فصوص فارابی و شواهد ربوبی شیرازی پیروی نمود .

آغاز : بسم الله ... بعد الحمد لله و اهاب العلم والعقل ... يقول ... محمد المدعو
 بسعيد الشریف القمی هذه خواطر الهامیه و نوادر ربانیه . ۲۰

انجام : وهو آدم جميع العوالم والعالمين والحمد لله رب العالمين ... هذا آخر
 ما اردنا ايراده في تلك المقالة واتفق الفراغ من اتمامها في يوم النيروز على يد مؤلفها...
 وذلك في شهر ذی الحجة الحرام سنة ۱۰۸۴ .

این نسخه شماره ۱۷ دفتر است و بخط تعلیق باعنوانهای شنکرف که در کمتر ۱۰۳۰ از نیمه روز در نیمه روز آدینه دهم شوال ۱۰۹۴ در مدرسه فیضیه فاطمیه قم نوشته شده گ ۱۶۷ ب - ۱۷۲ الف .

۵ [۳۹۶-۳۹۵] النفس (مختصر کتاب...) (عربی)

دو رساله بدین نام هست که از روی عنوان باید گزینی از کتاب نفس ارسطو باشد. مانا گزیننده ۷ یا ۸ مسئله مهم روانشناسی فیلسوف را گرفته و درباره آن گفتگو نمود نه اینکه مانند گزیده چنین و ترجمه پارسی کاشانی همه سخنان ارسطو را باختصار آورده باشد. اینک دورساله :

- ۱- در ۷ گفتار و از روی يك نسخه دیگر در ۸ گفتار است : (دریافت ۲۰
هر دانسته‌ای چگونه است - روان هست - گوهر است - جان است نه تن - ساده است نه آمیخته - زنده است و نمردنی - دریابنده و اندیشنده - آسمان و ستارگان جانی زنده و دانا دارند) .

در کتابخانه مدرسه خان مروی تهران بشماره ۶۲۹ نسخه‌ای از این هست .

۱۵ نسخه‌ها یکسان نیستند و برخی در آغاز فهرست دارند . (۱)

آغاز : هذا مختصر من قول الحكيم ارسطوطاليس الفيلسوف في النفس وهو سبعة اقوال (فصول) القول (الفصل) الاول في درك كل معلوم تفسيره ان كل شيء (موجود) اما معلوم (معقول) واما محسوس .

انجام : وكيف يحس الحواس محسوساتها بحجج مضيئة مقنعة .

- ۲۰ ۱ - در گفتار پنجم عبارت « كل من راجع الى ذاته فهو روحاني » دیده میشود و در آن از روی خود آگاهی تجرد روان ثابت میگردد و همان دلیلی است که شیخ در مباحثات از آن یاد نمود و میان او و بهمنیار درباره آن پرسش و پاسخها شده و امام در مباحث مشرقی و شیرازی در اسفار و مبده و معاد آنها را گرد آورده و شیرازی در مبده و معاد ص ۲۰۸ در همین دلیل عبارت بالا را یاد کرد و از کتاب نفس ارسطو دانست و این عبارت در آغاز رساله « اثبات الصور الروحانيه » اسکندر (ش ۴۸۴) و ص ۲۹۱ چاپ بدوی دیده میشود . ۲۵

[۴۹۲]

این نسخه شماره ۲۸ دفتر و بخط تعلیق گ ۸۵ الف وب میباشد و آغاز و انجام آن نزدیک بشماره ۴۰۲/۴ است با آن عبارتی که افزوده شده . ۳۳۹

[۴۹۳]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق گ ۵۳ ب - ۵۴ ب در انجام این نسخه ۴۰۲ پس از عبارت بالا دارد : « کل جسم قد یسکن و یتحرک لا بصورته فالحرکة اذن (ایضا) غیر ذاتیه فی الجسم فهی اذن غیر معلومة من غیره . تمت الرسالة والحمد لواهب العقل » مانا این عبارت را افزودند و از رساله نباید باشد .

[۴۹۴]

این نسخه شماره ۲۱ دفتر ص ۱۸۷-۱۸۸ و چنین است : هو بسمله وبه نستعین ۱۰۳۵ کلام ارسطاطالیس لیان سبعة مطالب فکریة فی النفس الاول فی درک کل معلوم - (و سنخبرک) کیف تعلم النفس الاشیاء و کیف فعل و کیف یحس الحواس محسوساتها بحجج مضیئة مقنعة . تم الکلام فی بیان المطالب السبعة فی امر النفس بعون الله الملك المقدس عبارت « و سنخبرک » در دیگر نسخه ها نیست و جمله عطف است بر پیش و به « قد استبان ۱۵ لما ذکرنا » یا بجای آن « فقد اثبتنا بما ذکرنا » می پیوند .

[۴۹۵]

این نسخه شماره ۴ دفتر بخط شکسته تعلیق محمد شریف بن محمد قائمی نزدیک ۱۰۴۶ ۱۰۵۹ گ ۲۷ ب - ۳۸ الف و چنین است : « هو بسمله الحمد لله الذی عصمنا من الضلال ... اما بعد هذا الكتاب مختصر من قول الحکیم ارسطاطالیس رحمه الله ۲۰ فی علم النفس وهو سبعة ابواب : فی ادراک کل معلوم . فی وجود النفس ... اما قوله فی ادراک کل معلوم تفسیره ان کل شیء معلوم اما معقول و اما محسوس - و لیس لها حس الذوق لانها لا یغتنی من شیء » عبارت « و انها کیف یعلم النفس الاشیاء ... مضیئة مقنعة » را ندارد . پس از این چند سطر هست در شمارش نیروهای جان که با این رساله بستگی ندارد

[۴۹۶]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر و بخط تعلیق گ ۷۵ ب - ۷۶ ب و چنین است آغاز ۱۰۸۸ و انجام آن :

« هذه رسالة لارسطاطاليس في النفس هذه الرسالة مشتملة على ثمانية فصول الاول في درک کل معلوم - الفصل الثامن افضل الاجسام الحي والفلک و کواکبه افضل الاجسام فهی اذن حية . . . و لاحس البصر و السمع فقط » تنها در این نسخه هشت ۳۰ گفتار دیده میشود .

- ۲- این رساله که آنهم در ۷ گفتار و درازتر و گسترده‌تر از نخستین است و مطالب و برهانهای دیگری در آن هست گرچه عنوانها باهم نزدیکند: (ناشناختنی بودن روان - روان هست - گوهر است - جان است نه تن - ساده نه آمیخته - پایدار و نمردنی - اندیشنده و دریابنده است) در فهرستهای قنوتی ش ۹۶ و مجلس ش ۱۷ و ۶۳۴/۳۴ و طوس ش ۶۶۴ از مختصر کتاب النفس ارسطاطالیس و مقاله ارسطاطالیس فی النفس و هوسبعة اقوال یاد شد. نسخه‌های ماهم یکسان نیستند.
- آغاز: مختصر کتاب الفیلسوف ارسطاطالیس و هو سبعة ابواب الباب الاول قال الحکیم ان کل موجود اما ان یدرک بالحواس و اما ان یدرک بالوهم.
- انجام: فالنفس اذن مفکرة عاقلة اضطرارا کمل ما وضع الفیلسوف فی صفة النفس.
- ۱۰

[۴۹۷]

این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط تعلیق کرکی گ ۷۷ ب - ۸۰ الف و عنوان آن مانند بالا است.

۲۵۳

[۴۹۸]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق گ ۵۴ ب - ۵۶ ب و چنین است آغاز آن: « هذا مختصر کتاب عن الفیلسوف ارسطوطالیس و هو سبعة ابواب ... »

۴۰۲

[۴۹۹]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط تعلیق محمدعلی گ ۱۳۰ ب - ۱۳۵ ب و چنین است آغاز و انجام آن: « الحمد لله کما هو اهله ... و بعد فهذا مختصر فی النفس لارسطو و بناء علی سبعة ابواب الاول منها ذکر الوجوه التي یدرک منها علم الاشياء ... (فهرست بابها) الباب الاول ذکر الوجوه ... علم الاشياء ان کل موجود اما ان یعلم بحواس و اما ان یدرک بوهم - فالنفس اذن مفکرة عاقلة اضطرارا و بالله التوفیق ».

۸۷۱

(فارسی)

نفس

[۳۹۷]

- کتاب نفس ارسطو را که در سه دفتر است حنین بن اسحاق (۱۹۴ - ۲۶۴) ۲۵ بسریانی و گزیده ای از آن را بتازی درآورد که بنام « تلخیص کتاب النفس » در اسکوریال بشماره ۶۴۹/۳ عربی هست. اسحاق پسر حنین م ۲۹۸ همه آنرا بتازی

کرد و در ایاصوفیا نسخه‌ای بشماره ۲۴۵۰ هست. بابا افضل کاشانی ترجمه گزیده چنین را بیارسی شیوائی در آورد (۱) که در تهران بسال ۱۳۱۶ خ بچاپ رسید.

[۵۰۰]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط تعلیق تاریخ ۱۰۷۹ گ ۶۲ ب - ۸۱ ب ۴۰۲ درطوس دو نسخه از این ترجمه هست (ج ۴ ص ۴۶ ش ۴۰۲ و ۴۰۳).

[۳۹۸] النفسی (رسالة فی...) (عربی)

این رساله از فیلسوف کندی بغدادی است که ابوریده آنرا در جلد ۱ رسائل او در مصر بسال ۱۹۵۰ ص ۸۰-۲۷۲ بچاپ رساند. کندی در اینجا نفس ارسطو را گزین نموده و از سخنان افلاطون و افیقورس در آن آورد و بروش پلاتون نزدیک گشت. ۱۰

آغاز: بسمله سددك الله لدرك الحق واعانك على نيل مستودعاته.

انجام: ففهم ما كتبت به اليك تكن سعيدا اسعدك الله تعالى في دنياك و آخرتك والحمد لله رب العالمين - تم و كمل.

[۵۰۱]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر و بخط شکسته تعلیق گ ۷۳ الف - ۷۴ ب میباشد و چنین است عنوان آن: «رسالة ابي يوسف يعقوب بن اسحق الكندي في القول المختصر من كتاب ارسطو وافلاطن وسائر الفلاسفة» بسیاری از غلطها چاپی را با این نسخه میتوان درست نمود نسخه‌ای ازین در طوس ش ۱۰۲۴ (ج ۴ ص ۲۵۲) هست و از پایان کم دارد و میرسد تا به س ۲ ص ۲۷۹ چاپی.

[۳۹۹] ۲۰ النفسی (مقالة فی...) (عربی)

شیخ رئیس این نگارش را بفرمانروای دانش دوست امیرنوح بن منصور سامانی

۱ - بنگرید به: ص ۱-۶-۱۵-۱۷-۲۷-۳۲-۵۶-۵۷ همین پارسی و ص

ج ۳-۳۲-۴۱-۴۴-۶۳-۶۹-۱۱۵-۱۱۴ ترجمه تازی کتاب نفس از اهوانی

وقنوائی چاپ ۱۹۴۹ مصر که باره‌های از تلخیص نسخه اسکوریال را آوردند و برابر آن

۲۵ دربارسی کاشانی دیده میشود و از سنجیدن این پارسی با باره‌هایی از ترجمه کامل اسحاق که

در ص ۱-ک اهوانی آمده پیدا است که این دو با هم بستگی ندارند - نیز دیباچه ارسطو عند العرب

ص ۳۴ و گفتار نگارنده در ش ۷ و ۸ سال ۸ مهر.

(۳۶۶-۳۸۷) که از او بسیار ستوده است از مغان داد. چون کاوش از نیروهای جان دشوار بود آنرا بر گزید و در این گفتار از سخنان فرزندان و کتاب خدا درباره خود شناسی آورد و از وحیی که در هیکل یاپرستشگاه اسقلیبوس پیامبر دارای معجزه و درمان کننده بیماران با افسون، نوشته بود (ای مردمی خود را بشناس تا خدا را بشناسی) (۱) یاد نمود و گفت که کاهنان هیکل او نیز چنین بوده اند و فیلسوفان پزشکی را از او گرفته اند.

این نگارش کوتاه در ده فصل است و شیخ در آن از نیروهای گیاه و جانور و مردمی سخن میراند و در فصل ۸ مراتب نفس و انواع استدلال (ضروری - اکثری جدلی - مساوی خطایی - اقلی سوفسطائی - ممتنع شعری) را میآورد و در فصل ۹ و ۱۰ نفس و اتحاد آن پس از مرگ با عقل مفارق را ثابت میکند. در پایان میگوید که مباحث بود جان در تن و خوشی و رنج رستخیز و شفاعت آورندگان دینها و فرشتگان و عرش و کرسی مانده و سخن در آنها بدر از او خواهد کشید و اگر فرمانروا بخواهد جدا گانه یاد میکنیم آنگاه باز از وی میستاید (۲).

آغاز: خیر المبادی ما زین الحمد لواهب القوة علی حمده ... فلولان العادة
 سوغت للاصاغر الانبساط الی الاکابر... ولما وجدت العادة قد نهجت هذه الجادة و شرعت
 هذه السنة ظفرت بقدر نفسی فی الانبساط الی الامیر الاجل السید اطال بقاء بهدیه .
 انجام: لازالت الحکمة به مشعشة (منتعشة) بعد الخمول نضرة بعد الذبول
 دائمة بدوام دولته و يرجع بایامه ایامها و یرفع بمكانه مکان اهلها و یعزز ظالبي فضلها
 (ان شاء الله تعالی) بمحمد و آله تمت رسالة النفس .

۱- صدراى شیرازى گویا این رساله را در دست داشت که این عبارت را در مبدء و معاد ص ۴ آورد .

۲- خزرجی (ج ۲ ص ۲۰) از «مقاله فی النفس نعرف بالفصول» یاد نمود و قنواتی در ش ۱۰۲ این رساله را بنامهای «مقاله فی النفس - مبعث فی القوى النفسانية - کتاب النفس - العشرة فصول» شناساند و گفت که آنرا س . لانداور (S. Landauer) در مجله خاورشناسان آلمانی با تعلیق و ترجمه بآلمانی بسال (۱۸۷۶) ۲۹ ص ۳۳۵ و پس از آن و فان دیک Van Dyck در قاهره بسال ۱۳۲۵ بنام «هدیه الرئيس للامير» بچاپ رساند و ترجمه لاتینی آن بسال ۱۵۴۶ و انگلیسی آن بسال ۱۹۰۶ چاپ شد . شمس الدین علاء الدوله آنرا بپاریس کرد - نیز بنگرید به ش ۳۲۷ ص ۳۱۵ ج ۴ فهرست طوس .

[۵۰۲]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط نسخ محمد بن خیرالحاج نادعلی سمنانی در مشهد (طوس) بسال ۱۲۸۳ گ ۵ الف - ۱۴ الف . ۸۶۱

[۵۰۳]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق ریز نزدیک ۱۰۶۱ گ ۴۳ ب - ۱۰۷۴ ۱۶۵ الف .

[۴۰۰] قهقی (رساله...) (فارسی)

نگارشی است بفارسی در شناخت روان که در چاپخانه دانش تهران بسال ۱۳۱۵ خ بچاپ رسید و آنرا شیخ رئیس از روی « کتاب المعاد » ش ۸۶۱/۹ برای فرمان عالی علایی (علاءالدوله کاکویه) بیارسی کرد. بیهقی ص ۱۸۸ از ترجمه کتاب المعاد بالفارسیه یاد نمود . ۱۰

[۵۰۴]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق محمد تقی تفرشی بسال ۱۳۵۵ از روی نسخه تاریخ روزشنبه یکم رمضان سال ۷۰۰ گ ۲۰ ب - ۳۱ ب. نسخه از این درطوس بشماره ۷۰۷ نوشته تاریخ ۷۰۰ دردیة جاورسانی هست و قنواتی درش ۷۷ و ۱۹۹ از آن یاد نمود . ۱۰۸۹

[۴۰۱] قهقی (رساله...) (فارسی)

این رساله بروش فیلسوفان نگاشته شده و خبرهایی چند در آن دیده میشود . آغاز : بسمله و به نستعین . فصل اول در معرفت نفس انسانی که آنرا نفس ۲۰ ناطقه خوانند .

انجام : تا سخن بحد اطناب کشد والله المیسر للخیرات للحسنات .

[۵۰۵]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط شکسته تعلیق مورب گ ۱۹ ب - ۳۰ ب و در پایان دارد : « بتاریخ غره رجب المرجب سنه ۱۰۵۶ دردار السلطنه حیدرآباد باتمام رسید ... خاک قدم فقرای باب الله محمد باقر اصفهانی . ۱۰۳۸

[۴۰۲] النفی والاثبات (تلفیق فی -) (فارسی)

خواجه طوسی در این گفتار از نفی و اثبات و معدوم که آیا چیز هست یا نه گفتگو میکند و دلیلهای دو طرف را میآورد .

آغاز : بسمله . تلفیق لمولانا نصیر الملقه والدين محمد الطوسی ادام الله فی السعادة والعز ظلاله فی النفی والاثبات - بدانکه خلاف است میان علما که آیا معدوم شی ۵ هست یا نه .

انجام : و چون عاقل درین مسئله تأمل کند باید که آنچه عقلش اقتضا کند قبول کند و البته تقلید نکند و همچنین در هیچ مسائل تا خدای تعالی بیرکات راستی در دل او باز گشاید و او را بحل مشکلات و قوف دهد والله اعلم بالصواب .

۱۰ [۵۰۶]

۱۰۴۶ این نسخه شماره ۴۱ دفتر است و بخط تعلیق ک ۲۸ ب - ۲۰۹ الف

[۴۰۳] نکات فی مایصح وما لا یصح من احکام النجوم (عربی)

فارابی در این گفتار از ستاره شماری و احکام نجوم خرده گیری نموده و چنانکه دیباچه آن میرساند بدرخواست ابواسحق ابراهیم بن عبدالله بغدادی آنرا نگاشته است بغدادی میگوید که دیری در این باره میاندیشیدم و با فارابی گفتگوها کردم ۱۵ تا اینکه روزی او دفتری بمن داد و در آن بندها و یادداشتهایی بود که ما نااو میخواست هنگام آسایش آنها را فراهم آورده بساخت کتاب یا رساله ای در آورد چنانکه همیشه همین کار میکرد است و من همه آنها را نوشته ام و آنچه خواسته ام در آن یافتم و آنها را برای تو نوشتم که اگر بخواهی در آنها بنگری . در پایان میگوید اینهاست یادداشتهایی که بخط فارابی یافتم و برای خود نوشتم و برای تو که اگر بخواهی در آن ۲۰ بنگری (ص ۱۱۰ این فهرست) .

[۵۰۷]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط نسخ ک ۳۸ ب - ۴۲ الف . در این نسخه دیباچه بغدادی هست .

[۵۰۸]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق گ ۶۴ الف - ۶۷ الف. آغاز و انجام
 ۳۳۹ چنین است : قال ابو اسحق ابراهيم بن عبدالله البغدادي كنت شديد الحرص
 على معرفة الاحكام النجومية ... كنيته لك لتناملها ان تنشط لذلك ... فضيلة العلم
 ۵ والصناعات - ان كل مقول محدور منه. هذا ما وجد من التذاكير بخط ابى نصر اثبتها النفسى
 و كنيته لك لتناملها ان تنشط لذلك والله الموفق لكل خير. نقلت من خط نقل من خط نقل
 من الفارابى عليه الرحمة تمت .

[۴۰۴] نور البصر بحل مسئله الجبر والقدر (عربى)

محمد خليل بن محمد اشرف رساله اى را كه شيخ مفيد از تحف العقول آورده
 ۱۰ و از امام على نقى هادى ع دانسته گزارش نمود و در آن مسئله جبر و قدر را بروش
 فلسفى و كلامى و اخباى حل كرد .

آغاز : نام خدا و ستايش - فيقول العبد المحتاج الى رب الجليل ابن محمد
 اشرف محمد خليل انه لما وفقنى الله للتأمل فى مسئله الجبر والقدر .

انجام : لما يجب ويرضى و جنبنا و اياكم معاصيه بمنه و فضله والحمد لله كثيرا
 ۱۵ كما هو اهله و صلى . . . حسبن الله و نعم الوكيل .

[۵۰۹]

این نسخه بخط نسخ و در پایان دارد : « تمت فى سنة ۱۲۵۰ » كه تاريخ نگارش
 ۲۸۶ يا نوشتن رساله میباشد .

(۴۴) - كاغذ فرنگى - جلد تىماج مشكى

۲۱×۱۶ و ۱۵×۹ س ۱۹

۴۰

[۴۰۵] فیروزیه (عربى)

شيخ رئيس در این رساله كه سه فصل است از ترتيب هستى ها و چگونگى
 دلالت حرفها و معانى باطنى حروف مقطع گفتگو نمود و روش تأويل و باطنى و حروفى
 شيخ در آن پيدا است .

[۵۱۰]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر است و بخط تعلیق محمد على نزدیک ۱۲۹۹ گ ۱۴۰
 ۸۷۱ ۱۴۴ الف و چنین است : « بسمله ... الرسالة النيروزية للشيخ الرئيس . كتب الى الشيخ

۲۵

ابی (بکر) محمد بن (عبدالرحیم) بسمله کل ینزع همته الی خدمة نیروز مولانا الشیخ الامیرالسید ادام الله عزته بنعمة یجود بها ذات یدہ ولما رغبت فی ان اکون واحدا لقوم - ثم بعد هذا اسرار تحتاج الی المشافهه . . . « در فهرست طوس (ش ۳۴۱ ص ۴۴۱ ج ۴) شیخ ابوبکر محمد بن عبدالله یا عبدالرحیم یاد گردید و این شیخ کسی بود که ابن سینا این رساله واضحویه را برای او نوشته و اینگونه رازها را برای او آشکار بداشت و از پایان رساله پیدا است که رازهای دیگری مانده که شیخ رئیس بایست زبانی باو بگوید و نوشتن آنها شایسته نبود (ص ۱۴۱ و ۱۴۷ این فهرست) .

[۴۰۶] الواحد لا یصدر عنه الا الواحد (قاعدة ...) (عربی)

در این گفتار نخست روشن گردید که از یکی جز یکی نباید سپس فرعهای این قاعده فلسفی آمده و بسیاری از بحثهای فلسفی روی آن حل گردید و در آن وجود ذهنی باطل (۷۷ الف - ۸۱ الف) و ماهیت معجول دانسته شده نه وجود . نگارنده در اثبات مطالب فلسفی تمسک بالفاظ را نیز روا میداند (۸۰ ب - ۸۳ الف) و از اثولوجیا هم یاد نمود .

آغاز : بسمله . سبحانک لاعلم لنا الا ما علمتنا انک انت العلیم الحکیم و بعد فاننا اردنا فی هذه المقالة اولا ذکر الاصل المشهور من الحکما وهو ان الواحد لا یصدر عنه الا الواحد .

انجام : هذا آخر ما اردنا بیانہ فی هذه المقالة والحمد لله واهب العقل والحیوة وصلى الله على محمد وآله وسائل النجاة . تمت هذه الرسالة .

[۵۱۱]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف و در پایان ۸۸۰ دارد : « تمت هذه الرسالة فی العاشر من شهر صفر ... فی سنة ثمانین بعد الالف من الهجرة النبویة علیه افضل الصلوة واکمل التحیات ۱۰۸۰ » گ ۵۶ ب - ۱۰۸ ب (۷×۱۵ س ۱۹ - کاغذ سمرقندی) و در گ ۵۶ الف دارد که در روزگار نگارنده گفتار نوشته شده پس او نزدیک به ۱۰۸۰ میزیسته است .

[۴۰۷] الواردات القلیبة فی معرفة الربوبية (عربی)

دانشمند صدرای شیرازی در این رساله که در مجموعه رسائل او در ایران

بسال ۱۳۰۲ به چاپ رسیده است یکدسته از مسائل نفزالهی را بنام رازهای که بر او گشوده شده است بی آنکه از کسی گرفته باشد و بروش عرفان و اشراق با عنوانهای (فیض) آورد. در این رساله است که از مدرسان و درباریان و محدثان و فقیهان نکوهش میکند (ص ۲۵۷ چاپی) و بیتهائی پیارسی در آن دیده میشود.

[۵۱۲]

۵

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط نسخ نورالدین محمدکاشی گ ۳۴۷ ب - ۲۵۲ ۳۵۶ الف س ۲۷ - درهامش بخط همو دارد که این چهار کتاب (تفکر - مبدعه و معاد - کلمات نوریه و واردات قلبیه) را با اصل و مسوده های آنها بخط خودم در ج ۲ سال ۱۱۱۵ برابر کردم و پیداست که این دفتر همانست که همین کاشانی در منتخب التصانیف خویش یاد نمود و نسخه اصل خود اوست. سپس دارد: وقف. بامهر (نورالدین محمد) چنانکه در گ ۱ ب و پشت کتاب تفکر نوشت که بر فرزندانش دانشمندم وقف کردم و مهر او هم هست.

[۵۱۳]

این نسخه شماره ۳ دفتری است دارای ۵ رساله در ۱۶۹ گ که دوم آن حاشیه ای است از فاضل شیرازی بر شرح مختصر اصول بخط تعلیق ریز و مورب در سه ستون ۸۸۴ نوشته شده در شام چهارشنبه سال ۱۳۰۱ - این رساله در این نسخه بنام «التبیهات القلبیه» میباشد و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف که اسمعیل بن حاجی ابراهیم در تاریخ صفر ۱۲۰۰ از روی نسخه برابر شده با نسخه شیرازی نوشته است و حاشیه (منه مدظله) دارد. گ ۹۸ ب - ۱۱۹ ب - محمدتقی بن محمدعلی مراغی در ۲۴ رجب ۱۲۵۰ (گ ۲ الف) و جعفرقلی بن عباسقلی خان امین الوزاره در محرم ۱۳۰۲ (گ ۱۶۹) از دارندگان این دفتر بوده اند (نشانه در ص ۴۱ جلد ۱ یاد گردید).

۲۰

[۴۰۸-۴۰۹] **یَنْبُوعُ الْحَیْوةِ** (تازی و پارسی)

چهارده فصل در عرفان یونانی که از هر مس ترسیم گیسستوس یا مثلث پروردگار ستاره شناسی و پزشکی و کیمیای یونان پنداشته شده بزبان تازی در آمده و بنام زجر النفس یا معاتبه النفس و ينبوع الحکمة یا ينبوع الحیوة خوانده میشود. گاهی آنرا پیروی از یهودان از ادیس پیامبر میدانستند و هنگامی هم از سقراط یا افلاطون یا ارسطومی پنداشتند و از پیشوایان شیعی نیز آنرا روایت نمودند متن تازی را بار دنهاور

۲۵

Bardenheuer در بون Bomae بسال ۱۸۷۳ بنام زجر النفس چاپ نمود و چندین بار خوری فیلیمون کاتب تا ۱۹۰۳ آنرا در بیروت چاپ کرد. بابا افضل کاشانی سیزده فصل آنرا پیارسی کرد که در ۱۲۸ نشریه دانشگاه به چاپ رسید. (۱) او در نامه خود بدرواکوش ش ۴۳۱۱۷ از فصول زجر النفس یاد نمود.

[۵۱۴]

۵

۴۰۲ این نسخه پیارسی و شماره ۱۱ دفتر است و بخط تعلیق ریز گ ۱۰۵ ب - ۱۲۲ الف

[۵۱۵]

۴۳۱ این نسخه پیارسی و شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۱ گ ۱۳ الف - ۷۵ الف میباشد.

[۵۱۶]

۱۰

۱۰۴۶ این نسخه پیارسی و شماره ۱۸ دفتر و بخط رجبعلی در ۱۸ ذی قعدة ۱۰۶۱ گ ۸۱ ب - ۹۳ الف میباشد.

[۵۱۷]

این نسخه بتازی و در شماره ۵ دفتر بخط نسخ محمد بن فتح الله بسطامی بسال ۱۰۰۳ در مدرسه رزم ساریه قزوین گ ۱۳ ب - ۳۰ ب و از دوسطر مانده ۱۵
 بآخر برگ ۳۰ می پیوندد بآنچه در برگهای ۳۳ و ۳۴ نوشته شده که نویسنده پس از این جسته و نوشت (بنگرید به ش ۱۱ گ ۸۱ ب جنگ ۱۰۳۳) این است چگونگی آن:

آغاز: بسمله و به ثقتی هذا ما وجد من معاتبة النفس لهرمس الحكيم المثلث بالحكمة
 و یعنی به ادریس النبی و قد تؤثر عن افلاطون الالهی و رواها بعض عن الائمة الطاهرین ع ۲۰
 و هی ثلثة عشر فصلا . . الفصل الاول بانفس تصوری واستعملی ما انا مودده لك من المعانی العقلية الموجودة وجودا دائما فما تصورتہ فقد عقلته واقتننته و تیقتنه .

انجام: و قليل العمل مع العلم به خير من كثير العمل مع الجهل به تم كتاب زجر النفس
 والله ولي التوفيق (گ ۳۰ ب) در گ ۳۳ و ۳۴ ب چنین است: يتهاون بتدبيرها وينصرف
 بجميع قوته الى التلذذ . . و قليل من العلم من العمل به انفع من كثرة العلم مع قلة العمل ۲۵
 به تمت الفصول الثلاثة العشر في زجر النفس لهرمس من الهرامسه وهو ادریس النبی ع المثلث

۱- نگاه به دیباچه آفای نفیسی بر رباعیات - گفتار دکتر خضیری در رساله الاسلام
 ش ۴ سال ۱ ص ۴۰۳ - ۴۱۰ - دائره المعارف اسلامي كلمه اخلاق و ارسطو .

بالحكمة والفضيلة اراد بالمثلث بالحكمة والفضيلة يعنى انه يعرف مايعرف به الاشياء
ويعرف انه يعرفها ولو اهب العقل الحمد بالانهاية .

[۵۱۸]

این نسخه بتازی و شماره ۱۳ دفتر بخط شکسته ریز بی نقطه تاریخ ج ۱ سال
۱۰۳۳ ۱۰۸۴ گ ۶۳ ب - ۸۴ ب میباشد .

آغاز : ستایش و نیایش - هذا ما وجد من زجر النفس لهرمس النبي اعني ادریس
المثلث بالفضائل شر كنا الله في دعائه وهو ثلث عشر فصلا الفصل الاول يا نفس تصویری
و تمثلی .

انجام : و قليل من العلم . . . العمل به والله اعلم تمت الفصول فسی زجر النفس
۱۰ لهرمس الهرامسة وهو ادریس النبي ع وقد يسمى الفصول ينبوع الحكمة - نسخه از این
متن تازی در مجاس ش ۴/۶۳۴ هست . در کنار برك ۶۵ نسخه مادارد « هرمس همان
ادریس مثلث بحکمت و نبوت و سلطنت بود و استاد حکماء الهی و مبعوث بخلق و مرفوع
بآسمان » .

[۵۱۹]

این نسخه بتازی و شماره ۲۷ دفتر و درس ۲۴۳ و شش بند است که به « یا نفس »
۱۰۳۵ آغاز میشود و از افلاطون دانسته شده و آغاز و انجام آن چنین است : « هذه
مواعظ مشتملة على تركية النفس وتحذيرها من الاخلاق الردية مستخرجة من كلام
افلاطون كلها على طريق مخاطبته مع النفس (مع نفسه) يا نفس ان مهلكات النفس
ثلاثة اجناس اولها الشرك وسائر انواعه وثانيها الظلم وسائر انواعه وثالثها اللند وسائر
۲۰ انواعه - يا نفس حتى متى انت فقيرة هاربة من ضد الى ضد . . . وجميع ما انت مشاهدة
له في عالم الحس فبينما انت فقيرة » و برابر است با نیمه دوم فصل دوم (س ۴ ص ۱۰)
قانیمة نخستین فصل ۳ (س ۵ ص ۱۳) ينبوع الحیوة پارسی چاپی .^۱

گفتار سوم

عرفان

خواجه طوسی این رساله را که کتابفروشی جهان در شیراز بسال ۱۳۱۸ چاپ نمود و تذکره هم ناهیده میشود بروش باطنیان اسماعیلی در ۲۰ فصل نوشته اصول عقائد اسلامی را در آن تأویل فلسفی و عرفانی کرد (۱).

آغاز : بسمله ربنا لاترغ قلوبنا... سپاس آفرید گاری را که آغاز همه از اوست و انجام همه با اوست... دوستی از محرر این تذکره التماس کرد که بندی از آنچه سالکان راه آخرت مشاهده کنند از انجام کار آفرینش شبیه بر آنچه در کتاب الهی مسطور است... از احوال قیامت و بهشت و دوزخ... ثبت کند بر آن وجه که اهل بینش بعیان می بینند نه بر آن وجه که اهل دانش بیان میکنند.

انجام : اهل فوز اکبرند فلا تعام نفس ما اخفی لهم من قرة عين... از ثواب و عقاب منزله اند چه آخرت بر مردم دنیا حرام است. الدنيا حرام علی اهل الاخرة والاکخرة حرام علی اهل الدنيا و هما حرامان علی اهل الله. اینست آنچه تحریرش درینوقت دست داد (و اصلاح سهوها که قابل اصلاح باشند بجای آورند والله ولی التوفیق سبحانه رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین... الاخیار الصالحین)

۸۹۰ این نسخه شماره ۹ دفتر بخط تعلیق مورب در گ ۴۱ ب - ۵۴ الف میباشد

(همه دفتر ۱۲۹ ۴) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ ضربی

اندازه : ۲۴×۱۵ و ۱۸×۱۰ س ۲۴

۱ - خواجه در آغاز اشاره میکند که اینگونه نوشتن دشوار است زیرا « نه هرچه هست نصیب هر کس است، و نه هرچه نصیب کسی است بتواند دید، و نه هرچه بیند بتواند دانست، و نه هرچه بداند بتواند گفت، و نه هرچه بگوید بتواند نوشت. چه اگر دیدن بعین بود، دانستن باثر تواند بود و اگر دانستن بتصور بود، گفتن با اختیار تواند بود. و اگر گفتن بتصریح بود، نوشتن بتمرّیض و تلویح تواند بود. و لیس الخبر کالمعانی. فکیف اذا کان الخبر بالایماء و الاشارة. » و میگوید اگر آنچه نوشته ام قاصر باشد معذور میباشم.

این نسخه شماره ۱۶ دفتر است و بخط تعلیق رجبعلی نزدیک ۱۰۶۱ گ ۶۶
الف - ۷۳ الف . ۱۰۴۶

[۴۱۱] آیه النور (فارسی)

- ۵ محمد علی نورعلی شاه رقی طبسی سپاهانی (۱۲۱۲م) این رساله را در اصول و فروع بروش عرفان شیعی نگاشته و در آن (۶۲ ب - ص ۶۹ چاپی) از مشکوة النجاة فقه خود یاد میکند .

آغاز : بسمله و حمد اما بعد بدانکه برهر مکلفی واجب است که سیاح نظر را در دریای بی انتهای فکرت غوطه ور سازد .

انجام : ۱۰

ز یمن مقدم آن شاه عادل

جدا گردد ز هم تا حق و باطل

والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب .

- این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق است گ ۵۸ ب - ۶۷ ب . و بدینجا ۱۵
۸۶۷ پایان مییابد : « گاهی پروانه سوخته جان و گاهی شمع کهی با یاد » برابر
با س ۳ ص ۸۰ چاپی در مجموعه عوارف المعارف در چاپخانه مظفری شیراز
بسال ۱۳۱۷ ص ۶ - ۹۳ بنام « اصول دین و فروع دین ظاهری و باطنی نورعلیشاه
با سیروس لوك » .

[۴۱۲] ابداعیه (عربی) ۲۰

قطب الدین محمد حسینی مدنی نیریزی (۱) این قصیده را در عرفان سروده

۱ - گویند که نسب نیریزی با ۲۳ واسطه بامام سجاد (ع) میرسد و نیاکان او از مدینه آمده در نیریز نشستند . خود او نیز در همانجا میزیست و پس از فرا گرفتن دانشها برای ریاضت بشیراز نزد شیخ علی نقی اصطهباناتی از بزرگان دسته ذهبی کبروی معروفی رضوی رفته پیروا شد و در آرامگاه سید نظام محمود داعی الی الله بیرون شهر شیراز مقامات سلوک را ۲۵
دنباله حاشیه در صفحه بعد

است .

آغاز : بسمله .

والله جاعل نورها و بدیعها
 لله حمدالعالمین جمیعها
 انجام :

والحمد لله الذی اوحی الی
 قلبی معارفها لدی توقیعها

[۵۲۳]

این نسخه شماره ۲ دفتری است که دارای ۳ رساله میباشد و خط دوم و سوم در نظم بنسخ و درنثر بشکسته تعلیق باعنوانهای شنگرف و تصحیح شده میباشد و حاشیه‌هایی از خود نیزیزی با عبارت (منه) و از دیگران دارد - گ ۳ ب -

۱۰ ۷ ب .

(همه دفتر ۳۱۷۰) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد مقوایی حاشیه‌دار

اندازه : ۱۴ × ۲۱ و ۷ - ۱۵ س ۲۱

مانده حاشیه از صفحه پیش

۱۵ پیه‌ود و داماد و خلیفه او شد و دوست و دشمن بدو سر فرود می‌آوردند . در گردشهای خویش بسیاری از بزرگان را تعلیم داد مانند ملا محراب گیلانی و شیخ احمد احساوی و سید جعفر نجفی . مولانا شاه محمد دارابی نگارنده « معراج الکمال فی معنی الشیخ والارشاد والمزید والاسترشاد » از بزرگان فارس و مولانا محمد علی سکاک شیرازی (کشته افغانان بشیراز) و مولانا محمد صادق اردستانی که هفت سال در سپاهان با نیزیزی بوده است و آقا خلیل سپاهانی که نیز در همین سپاهان باوی بود و میر ابراهیم قزوینی و میر محمد تقی خراسانی مشهور بشاهی و فاضل عارف مشهور که در طوس و سپاهان باوی بود و سید میر محمد هاشم عارف بحرانی نجف‌نشین که در سال ۱۱۲۹ در مسجد کوفه او را دیده (و آنچه نادرشاه نیاز داد و درخواست کرد نپذیرفت) و بسیاری از دانشمندان دیگر در روزگار نیزیزی میزیستند و در فزون و سپاهان و کاشان و شیراز او را در انجمنها دیده و گفتگوها میان آنان شد . نیزیزی می‌گوید : همه اینها صوفی بودند مگر اینکه از همدیگر پرهیز می‌کردند و گروهی نادان متفلسف هم آنانرا نمی‌پسندیدند . آقا محمد هاشم شیرازی از جانشینان نیزیزی بود . پسرش میرزا سید علی بادانایان یهود گفتگو نمود و گروهی را مسلمان ساخت . نیزیزی در روزگار سلطان حسین صفوی (۱۱۰۵ - ۱۱۳۵) میزیست و نزدیک بسال ۱۱۳۷ در گذشت . در آن هنگامی که عارفان بدنام و دند و دشنام می‌شنیدند او بکربلا و نجف رفته بود و در همان روزگار افغانان بایران آمده (۳۷ - ۱۱۴۲) و کردند و آنچه کردند . نیزیزی نگارشهای خویش را در نجف فراهم آورد و اینها است : فصل الخطاب ، شمس الحکمه ، کنز الحکمه ، انوار الهدایه ، نور الهدایه ، ابداعیه ، قصیده عشقیه بتازی ، مثنوی انوار الاولایه بیارسی ، مثنوی منهج التحریر بوژن مخزن الاسرار بیارسی .

بنگرید به : فصل الخطاب نیزیزی و سرگذشت همو بخامه هدایت (ش ۱۳۶۴)
 هدایت نمونه‌ای از سه‌تای اخیر را می‌آورد و بر ریاض العارفین باز میگرداند .

[۴۱۳] ابطال وحدت وجود (عربی)

ملا محمد سعید گیلانی در این رساله وحدت وجود را باطل میسازد .
آغاز : بسملة الحمد لله رافع درجات العالمین . . . فانی اریدان اذکر اصل شبهه
القائلین بوحدۃ الوجود .

انجام : و باقی الالفاظ و العبارات غیر محتاج الی التفسیر .

[۵۲۴]

این نسخه شماره ۵ دفتر است در گ ۱۴۱ ب - ۱۷۰ الف و بخط شکسته
۸۷۴ تعلیق و عنوانها در هامش بشنگرف در پایان دارد : تمت الرسالة التي في التوحيد
وابطال وحدة الوجود للفاضل مولا محمد سعید الجیلانی بعون الملك الوفی فی
بلدة اصفهان سنة ۱۱۲۹ » (ص ۱۳۴ این فهرست) .

۱۰

[۴۱۴] اثبات واجب (فارسی)

نگارش دانشمند مولانا رجبعلی تبریزی که در ص ۱۳۲ یاد شد . او در دیباجه
گفتار فارابی در « فصول مدینه » را گواه میآورد .

[۵۲۵]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۲ ب - ۸ ب . آغاز و انجام
۱۰۳۶ آن مانند نسخه ش ۳۷۴/۲ است .

۱۵

[۴۱۵] اسرار الهی (عربی)

این رساله که در آن از نماز درسه فصل از روی قواعد فلسفی و بروش باطنی
و تأویل گفتگو میشود از شیخ رئیس دانسته شد گرچه خزر جی و بیهقی از آن یاد
نمودند . در پایان دارد که آنرا در کمتر از نیم ساعت با گرفتاریهای فراوان و آسایش
۲۰ اندك نوشتم و از خوانندگان و خردمندان داد گر میخواهم که آنرا آشکار نسازند .
نیز میگوید خواستم همه عبادت را در اینجا گزارش دهم مگر اینکه پرداختن بکاریکه
هر کس را شایستگی آگاهی از آن نیست دشوار میباشد و همین که بدو گونه عبادت
تن و جان در اینجا اشارت کردیم برای آزادگان بسنده است و این رساله را بهوی پرستان
نباید نشان داد .

۲۵

آغاز : بسملة الحمد لله الذى خص الانسان بشرف الخطاب .

انجام : ولذلة النظر لا يصدق به الاكمه وكتب هذه الرسالة بحمد الله . . . فى مدة اقصر من نصف ساعة مع عوائق كثيرة و فراغة يسيرة واعذر من مطالعى هذه الرسالة ومن اسبغ عليهم فضل العقل ونور العدل ان لا يفشوا .

[۵۲۶]

۵

این نسخه شماره ۱۶ دفتر و بخط تعلیق در ص ۸۰ - ۸۸ و در این نسخه مانند ۱۰۷۹ نسخه های قنواتی « رساله فی ماهیه الصلوة » یاد گردید آنرا « الكشف عن ماهیه الصلوة » هم خواندند. همه آن در کنار نمط ۹ شرح اشارات چاپ ۱۳۰۵ ونیمی از فصل ۱ آن (تا س ۱۴ ص ۸۲ این شماره) بنام اسرار الصلوة در کنار شرح هدایه شیرازی چاپ ایران بسال ۱۳۱۳ ص ۷۱-۳۶۸ و نیز همه آن در مجموعه مهرن و جامع البدایع بچاپ رسید (قنواتی ش ۲۲۷) نام ماهیه الصلوة از عنوان فصل ۱ آن گرفته شده است .

[۵۲۷]

این نسخه شماره ۱۱ دفتر است و بخط تعلیق در گ ۲۶ الف - ۷۸ بنام اسرار الصلوة و بدین جا پایان مییابد : « الفصل الثانی فی ان الصلوة منقسمة الى ظاهر و باطن ... و قسم منها باطن و هو الحقیقی و یلزم » و دیگر برکها سفید است .

[۴۱۶] اسرار الصلوة (فارسی)

شاه نعمة الله ولی در این رساله بروش عرفانی راز نماز را روشن ساخت .

آغاز : الحمد لله رب العالمین ... اما بعد روزی جمعی از شاه نعمة الله ولی پرسیدند ۲. که نماز چون میگذراید .

انجام : تا از ملازمت عبودیت محروم ننمایند . والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب .

[۵۲۸]

۸۹۰ این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق گ ۵۴ الف - ۵۵ ب

[۴۱۷-۴۱۸] اسرار الصلوة (عربی)

قاضی محمد سعید قمی (۱۰۴۹-۱۱۰۳) دور ساله در راز نماز نگاشته است :
 ۱- که در ۱۳ شوال سال ۱۰۸۴ در قم نوشته و رازهای افعال و اطوار نماز را
 بروش عرفانی در آن هویدا ساخت. این رساله در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۳۵۷-۳۶۲
 بچاپ رسید .

۲- که در آن ارکان و افعال و اوراد و اذکار نماز را اشاره بمقامات و درجات
 عرفانی پنداشت و در پایان بشرح توحید خویش بازگشت داد .
 آغاز : بسمله بعد الحمد والصلوة اقول یا خواننا للروحانین و اصدقائنا للروحانین
 جعل الله اذانکم و اذیة و درجاتکم مترقیة .

انجام : وقد بسطنا القول فی بیان اسرار الصلوة فی شرحنا لتوحید الصدوق .
 و هذا آخر ما اردنا ايراده فی الرسالة علی سبیل المجالة و الحمد لله فی الاولی و الآخرة .

[۵۲۹-۵۳۰]

این دو نسخه شماره های ۱۷ و ۱۹ دفتر است و نخستین بخط نستعلیق و آغاز
 ۱۰۳۰ مطلبها زیر خط سرخ ک ۱۷۲ ب - ۱۷۶ الف میباشد . دومی بخط شکسته
 بسیار ریز و مورب و در هامش و عنوانها زیر خط سرخ و بتاریخ ۱۱۸۷ میباشد
 ک ۱۹۴ الف - ۱۹۷ الف .

[۴۱۹] اصطلاحات صوفیان (عربی)

عارف بزرگوار عبدالرزاق کاشی (م ۷۳۶) در این رساله از اصطلاحات صوفیان
 در دو بخش، نخستین بترتیب ابجدی در ۲۸ باب، دوم بترتیب منازل السائرین، گفته و نموده
 و آنرا پس از شرح منازل السائرین و شرح فصوص الحکم و تأویلات القرآن نگاشته است.
 ۲۰ آغاز : بسمله و هو المستعان و علیه التکلان الحمد لله الذی نجانا من مباحث
 العلوم الرسمية .

انجام : تم قسم الاصطلاحات و الحمد لله رفیع الدرجات و الصلوة علی رسولہ
 صاحب الحسنات .

[۵۳۱]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق ریز با عنوانهای شنکرف از نویسنده شماره ۱ (شرح قصیده بوصیری در پنجشنبه ۲۰ شوال ۸۱۳ در مدرسه سلطانیه سمرقند در ۴۲ برك) گ ۵۰ ب - ۷۶ ب و حواشی دارد از لطائف . این رساله کاشی در کنار منازل السائرین ص ۸۶-۱۸۲ بچاپ رسید و در آن و نیز در نسخه ما بخش دوم دیده نمیشود و گویا بنگاشتن آن نرسید .

[۴۲۰] اصطلاحات صوفیان (فارسی)

سید نورالدین شاه نعمة الله والی بن عبدالله حلبی کرمانی (کوهبنان کرمان ۲۲ رجب ۷۳۰ یا ۷۳۱ - ماهان کرمان ۲۲ رجب ۸۲۷ یا ۸۳۴) (۱) در این رساله اصطلاحات صوفیان را بنثر و نظم پارسی شرح میدهد و مانند ترجمه ایست از اصطلاحات کاشی .

آغاز : بسمله . سپس بی قیاس حضرت واجب الوجود را که خواص امت محمدیه را نجات داد و از مباحث علوم رسمیه به محض افضال بی وسیله کسب و اعمال ایشان را بی نیاز گردانید .. بیان اصطلاحات است در باب - که تا گویم ترادریست و هشت باب (قال شیخ الاسلام کمال المتعال رحمة الله علیه) باب الالف . ۱۵

انجام : التوحید در نهایت احدیه فرق و جمع است . . . بشرع محمد در ا در سلوک - که یابی زسید طریق هدی .

[۵۳۲]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط نسخ و الفاظ و نشانه ها بشنکرف و در صفحه ۸۷۵ ۲۱ در جدول زرین و دیگر صفحه ها در جدول شنکرف گ ۲ ب - ۵۶ - در پایان دارد : الحمد لله علی ما افاضه الوجود ... هو اظهار النعمة ... ولا یعدم . س ل .

۱ - بنگرید به : فهرست طوئح ص ۴۰۳ که از «تذکره در احوال مولانا» بخامه عبدالرزاق ابن عبدالکریم بن عبدالرزاق کرمانی . یاد میکند . او سر گذشت این عارف را بدستور ابر نظام الدین عبدالباقی (نواده همو و کشته در رجب ۹۲۰ در چالدران) در شوال ۹۱۱ از روی سیره سدید الدین نصر الله در شیراز مورخ ۹۰۶ گرد آورده و پیرداخت . در موزه بریتانیا Add 16837 XXII ج ۲ (ص ۸۳۳) نسخه «مناقب حضرت شاه نعمة الله ولی» از عبدالعزیز بن شیر ملک بن محمد واعظی که بعلاء الدین احمد شاه بن احمد شاه ولی بهمنی (۸۳۸-۸۶۲) ارمغان داده است . احمد شاه ولی (۸۲۵-۸۳۸) نیز از پیروان کرمانی شده بود . نسخه «نسب خرقه احمد شاه» در همانجا هست (ص ۸۳۲ XV)

نسخه‌ای از این رساله در ۲۸ باب در مجلس (۶۴۶ ص ۴۱۳ ج ۲) هست و گفته نشد از کیست . در فهرست طوس از نسخه چاپ شده بمبئی بسال ۱۳۱۲ یاد میشود (ج ۴ ص ۲۸۰ نیز ص ۱۰۳) این رساله در کنار جنگ دارای اشعه‌اللمعات جامی و رساله‌های نسفی و آذری ص ۲۷۴-۳۶۵ بسال ۱۳۰۳ بچاپ رسید .

(همه دفتر ۱۰۹ ص ۳) کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۰×۱۶ و ۶×۱۴ س ۲۱

[۴۲۱] اصطلاحات صوفیان (فارسی)

این رساله چنانکه از نسخه‌ها پیدا است برای روشن شدن ترانه‌های جلال‌الدین رومی (۶۷۰م) و فریدالدین عطار (۵۱۳-۶۲۷) نوشته شده و از سهروردی دانسته شد (۱) لفظهای پارسی و تازی بی ترتیب در این رساله آمده و شرح کوتاهی داده ۱۰ شد مانند : « آرزو : میل باصل آگاهی . کرشمه : التفات » . آغاز : بسمله الحمد لله رب العالمین . . . نظم :

من معترفم که شاهد دل معنی است

لیکن چکنم که چشم صورت بین است

قال النبی . . . ان الله خلق آدم علی صورته . چون بلبلان سرمست و طاوسان ۱۵ شگرف بوی گل شنیدند در ترنم آمدند .

انجام : جست و جوی خرده گیری که از تقصیری در وجود آمده باشد و منازعت را نیز گویند والله اعلم .

[۵۳۳]

این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شگرف تاریخ روز ۲۰ ۸۸۱ دوشنبه ۵ ذی حجه سال ۱۰۰۵ گ ۳۸ ب- ۴۱ الف و در پایان دارد : « تمام شد اصطلاحات که منسوب است بشیخ شهاب‌الدین سهروردی قدس الله روحه العزیز از برای بیان ابیات و اشعار مولانا جلال‌الدین رومی و خواجه فریدالدین عطار رحمه الله و امثال ایشان » .

۱ - این درست نیست زیرا سهروردی شهید اشراقی در ۵۸۷ و شهاب‌الدین عمر سهروردی ۲۵ در ۶۳۲ در گذشتند مگر اینکه سهروردی دیگری باشد .

[۴۲۲] اصطلاحات صوفیان (فارسی)

این رساله در سه فصل باید باشد: «لفظهای مخصوص بمعشوق - لفظهای متداول میان عاشق و معشوق - لفظهای خاص بعاشق» مگر اینکه همه اینها را آمیخته با یکدیگر گزارش نمود.

۵ آغاز: بسمله و به نستیعین الحمد لله رب العالمین... اما بعد بدانکه... امام جعفر... در بیان این حدیث که خالق الله آدم علی صورته کشف استار فرموده.

انجام: علف شهوات انسانیت را گویند... بخاطر رسند محفوظ کردند یا کریم بالحق و بالحق علمنا... و انا حقائق الاشياء کما هی. والسلام.

[۵۳۴]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط تعلیق مورب با عنوانها و لفظها بشنگرف ۸۹۰ و حاشیه‌هایی دارد بشکسته گ ۳۵ ب - ۴۱ الف.

[۴۲۳] اصطلاحات صوفیان (فارسی)

در این رساله يك مقدمه عرفانی است و دو مطلب (۱ پنج جهان و شش مرتبه و هفت طور ۲ لفظهای عرفانی پارسی و تازی که گزارش میشود) و بسیار روان و شیوا ۱۵ نگاشته شده و واژه‌های پارسی آن خیلی لطیف تفسیر گردید. کلمه‌ها بترتیب حرفهای تهجی ابجدی فراهم آمده ولی نه متداول آن (۱).

۱ - نمونه‌ای از این رساله: بنفشه، نکته را گویند که ادراک بشری بآن راه نبرد و عقده آن بنظر و فکر انحلال نپذیرد - بیداری، عالم صحورا گویند جهت تکمل نواقص. مؤلفه: « ز حد شد ناله شبها و بیداری خوش آن روزی

که در کویت کنم خواب اجل در پای دیواری » بوستان، مقام دل‌گشادگی عارف را گویند اعم از آنکه بمرتبه و مقامی مخصوص باشد ۲۰ بیت:

دوستان در بوستان چون عزم می خوردن کنید

اول از یاران دور افتاده یاد من کنید

ترسائی، تجرد و تفرید باطن را گویند در حالت توجه بحق، از صور کاینات و نسب و اضافات. شعر: ۲۵

«ز ترسائی غر تجرید دیدم خلاص از ربه تقلید دیدم»

ترانه، آئین و راه محبت را گویند بروجعی که موجب اشعار بغیر خود بود. بیت:

«مطرب بساز عود که کس بی‌اجل نبرد

و انکس نه این ترانه سراید خطا کند»

[۵۳۵]

این نسخه يك برك از ديباچه را ندارد و چنین است آغاز و انجام آن : « در بیان

۳۲۶

الفاظ مفردة معتبره و بسایط کلمات متداوله معتوره که میان این طایفه از آن مقوله کلمه و کلام را بلسان عربی و فارسی در سلك نظم و نثر آورده اند ...

- ۵ امامقدمه ، ائمه علم توحید و عارفان مراتب اطلاق و تقیید - در مقصد اقصای دل و جان قدسی التقا تواند شد لمؤلفه :

ای دیده چو عزم دیدار کنی از اشك ، تو غسل نقش اغیر کنی
آلوده ، بطوف کعبه ، ای دیده مرو پاکیزه ز اشك ، عزم دیدار کنی
خط آن نسخ تعلیق از محمد حسن بن ابوالملوك بن خاقان در روز آدینه ۲۷ ذیقعد

- ۱۰ ۱۲۷۴ و عنوانها و لغتها و عبارتهای تازی ، بشنگرف است .

(۱۰۶ ص) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ساده مقوایی

اندازه : ۱۰×۱۷ و ۱۳×۱۰

[۴۲۴] اقرب الطرق الى الله (رحمته في ...) (عربی)

شیخ ولی تراش ابوالجناب نجم الدین احمد بن عمر طامه کبری خیونی (خیوگی)

- ۱۵ که در ۵۴۰ زاده و بستم مغولان و تانادر در خوارزم بسال ۶۱۸ کشته گردید و از عارفان بزرگوار ایران بوده است او در این گفتار میگوید که راه بسوی خداوند باندازه انفس آفریدگان است و از سه راهی که یاد میکند : « راه اهل معاملات و سنت ، اهل ریاضت و مجاهدت و باطن ، اصحاب سلوک و طیران و محبت و جذبت » سومی را بر میگزیند و از آن گفته گویم کند و آنرا بر پایه مركارادی می نهی و ده اصل برای آن یاد میکند : « توبه ، زهد ، توکل ، قناعت ، عزلت ، ملازمت ذکر ، توجه بخدا ، صبر ، مراقبت - رضا » در آن پاسخی آورده شده که ابراهیم خواص بابومصور داده است .
- ۲۰

آغاز : الطارق الى الله بعدد انفس الخلايق وطريقنا الذي نشرع فيه اقرب الطرق الى الله و اوضحها و ارشد .

انجام : ليس بخارج منها الا بمرته المؤمنة ... الولاية والنبوة فانهم (تفهم) .

[۵۳۶]

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط تعلیق ریز نزدیک ۸۱۳ گ ۷۷ الف ۷۸ ب ۲۵

۸۵۴

و چنین است :

« بسمله انه هو المستعان الكريم الحمد لله رب العالمين ... فقال المولى الاجل قدوة
الواصلين نجم الملة والدين برهان الطريقه محي السنة ابوالجناب الخيوقى سلام الله عليه:
الطرق - النبوة والله اعلم بالصواب واليه المرجع والمآب » در برگ ۷۹ الف نيايشی است
بتازی و ۷۹ ب - ۸۰ ب داستان آوردن سیبی سرخ و زیبا برای بایزید و سخنان او
پارسی . ۵

[۵۳۷]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط نسخ و تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۱ در مدرسه
۸۷۱ سپهسالار میرزا محمدخان قاجار گ ۶۸ الف - ۷۴ الف و چنین است : « قال الشيخ
السالك العارف نجم الدين الكبرى قدس الله روحه : الطرق - النبوه نفهم انشا الله
۱۰ تعالى وصلى الله على خير الانام ... والتحية والاكرام » .

[۵۳۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف گ ۱ ب - ۲ ب
۸۸۱ و چنین است : « بسمله وبه تفتي الحمد لله رب العالمين ... فقال الامام ... نجم الملة
والدين ... ابوالجناب الكبرى الخيوقى ... الطرق - تاسعها المراقبة وهى الخروج
۱۵ عن حولها وقوتها . . . يزول ظلمة امارية النفس مالا يزول بثلاثين » نیمی از اصل نهم
« مراقبت » را دارد و بپایان نمیرسد .

[۵۳۹]

این نسخه شماره ۹ دفتر و بخط شکسته تعلیق گ ۷۱ ب - ۷۲ الف و چنین است
۱۰۳۸ « بسمله الطرق - النبوة فافهم انشا الله تعالى » .

(فارسی)

انموذج الآداب

۲۰ [۴۲۵]

یکی از عارفان شیعی در این رساله بر صوفیان رد نمود و در آن از اشراقیان
و ملای روم (۵۳ ب) و سید عبدالمالی، رونق علی بنگالی، زغال علیشاه، بنگال ولی
روسیاه، بهمنیار همدانی، رمز یا هیج مدانی، عبدالله بلبانی، شیخ بدخشانی، علی
حیدر چپلاق، رحیم علی قنبر، مستعلی، سرخیلی، نورعلی قمبرعلی، شوربنکی،
۲۵ شفیع زرابی، مهدی کهلانی، شیرربیع ازوانی، بایزید بسطامی، منصور حلاج یاد
کرد و همه را « کجرو و دارای چنک و بربط و عود و پیاله نوش باده وحدت وجود
و موجود و پیرو شیطان » دانست . در (۴۳ ب) از ملا محسن (کاشانی) نام برد .

آغاز : و به ثقی بسمله و حمد و صلوة اما بعد . پس متکف زاویه گمنامی
و رونق بخش اساس بی سرانجامی .
انجام :

با بنده بگو هرچه هوای دل تو است

تا با تو چنان زیم که رای دل تست

[۵۴۰]

۵۷۵ این نسخه شماره ۱ دفترست دارای دورساله و بخط نسخ (۱۳۱ گ) میباشد

(همه دفتر ۲۹۸ ۴) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج ساده مشکی
اندازه : ۱۵×۱۰ و ۱۵×۱۱ س ۱۷

۱۰ [۴۲۶] الانوار الجلیه (فارسی)

ملا عبدالله مدرس زنوزی تبریزی این رساله را بسال ۱۲۴۷ در شرح حدیث
« ما الحقیقة » کمیل بن زیاد بروش تأویل صدرای شیرازی آمیخته با فلسفه و عرفان
شیعی نگاشته و در آن (۱۴۳ الف - ۱۴۴) از شرح ملا عبدالرزاق کاشی براین
حدیث یاد میکند و باره هائی از آن میآورد . این بزرگترین شرحی است که نوشته
شد . زنوزی میگوید که فتحعلیشاه قاجار (۱۲۱۱ - ۱۲۵۰) در سال ۱۲۴۵ بفارس
که آمد این را از من خواست و من آنرا بنام او و شاهزاده علیشاه ساختم .

آغاز : بسمله جل جلالك و تعالی شأنك . . . اما بعد چون سلطان سلاطین
ایران و توران .

انجام : بر ازدیاد عمر و دولت و شوکت و سطوت شاهنشاهی دعا نماید .

۲۰ الحمد لله الذی وفقنی علی اتمامه .. والصلوة علی خیر خلقه ... و ذریته سنة ۱۲۴۷ .

[۵۴۱]

این نسخه بخط تعلیق و عنوانهای مطلبها در متن و هامش بشکرف نوشته
بسر کر بلائی قدیمعلی تفرشی میباشد بسال ۱۲۵۰ برک ۱ ب ۱۵۲ ب .

(۱۵۲ ۴) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری مقوای

اندازه : ۳۰×۲۱ و ۱۳×۱۴ س ۴۰

(فارسی)

انوار حکمت

[۴۲۷]

سید معصوم علی شاه دکنی این رساله را در چند گفتار و هریک در چند بند با عنوان کلمه نگاشته است .

آغاز : الحمد لله الذی نور مصابیح القلوب بانوار حکمته . . . مناجات : الهی بعزت آنهایی (آنانی) که رخس همت در ساحت میدان قناعت تاخته اند .
انجام : ایضاً کلمه تمام شد (خاتمه تمام) این رساله که موسوم است بانوار حکمت و متضمن کلام فقرا و عرفا و حکما و ازعیب و تکلف مبرا و معرا .

[۵۴۲]

این نسخه شماره ۸ دفتر است دارای ۱۱ رساله و بخط تعلیق خوش با عنوانهای
شکرگرم میباشد ۵۵ الف - ۱۶۳ ب .

(همه دفتر ۱۷۸ ۴) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تازه شده

اندازه : ۱۴ - ۲۲ و ۹ × ۱۶ س ۱۵

[۵۴۳]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط تعلیق عباسعلی بن نعمت الله کرمانی احمد آبادی
در ۲۰ ج ۲ سال ۱۲۱۳ گ ۱۲۰ ب - ۱۳۰ ب .

(عربی)

بستان المعرفة وطاسین الازل

[۴۲۸]

ازسخنان پیچیده و مرموز دانشمند روشن بین شهید ایرانی ابو عبد الله الحسین بن منصور حلاج فارسی (۲۴۴-۳۰۹) است که بنام طواسین یاد میشود . شیخ ابو محمد روزبهان بن ابی نصر دیلمی بقلی فسائی شیرازی عارف (۵۲۲ - ۶۰۶) آن را بسال ۵۷۰ در دفتر سوم بخش دوم شطحیات بند ببند پیماری کرد (۱) .

۱- بنگرید به : شد الازار ص ۷-۲۴۳ - و کتاب الطواسین حلاج چاپ ماسینیون در پاریس بسال ۱۹۱۳ ص VI-IV-IX-XIX و ۸۰ و ۱۰۵ و ۱۰۷ و متن بستان المعرفة و ترجمه پاریسی آن در ص ۶۹ تا ۷۸ میباشد . طواسین در چاپی ۱۱ بخش است : السراج ، الفهم ، الصفا ، الدائر ، النقطة ، الازل والالتباس ، المشیئة ، التوحید ، الاسرار فی التوحید ، التنزیه ، بستان المعرفة - در نسخه ما بخشی از بستان المعرفة هست .

دنباله حاشیه در صفحه بعد

- این نسخه شماره ۱۴ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گ ۸۵ ب - ۸۷ ب
 ۱۰۳۳ و چنین است : « کتاب بستان المعرفة و طاسین الازل من کلام العالم الغریب
 ذی الشأن العجیب قتیل الدعوی خریق المعنی ابی المغیث الحسین بن منصور الحلاج
 قدس الله روحه . بسمله و به ثقتی . قال العالم الغریب وقد سئل عن المعرفة ، فقال المعرفة
 ۵ فی ضمن النكرة مخفية والنكرة فی ضمن المعرفة مخفية (برابر باص ۹۶ چاپی) - مصون عن
 مصون الفكر الا ، اجل مصون فکری ان اصنه . قبل لما صلب کان يقول الهی اصبحت فی دار الرغائب
 انظر الی العجائب ... وما احسن فی مثلك ان ينهتك الستر » .
 این بود نیمه نخستین این نسخه . در نیمه دوم گفتگوئی که در نه روز میان حلاج
 و ابوبکر شبلی شده مآید و چنین است : « قال ابوبکر الشبلی دخلت علیه یوما فوجدته
 ۱۰ يتكلم بكلام لا افهمه ... ماحفظنه انه قال الهی لكل حق حقيقة ... ثم التفت الی وهویسکی
 ویقول من اخذه الحق عن نفسه و اوصله الی بساط السیر فقد علا ... » تا میرسد پیر سشی که
 روز نهم شبلی از وی کرد : « قال ثم جئت الیه فی الیوم التاسع و سألته عن التصوف
 فقال : هو حال اجراه بنسیم القرب الیه ، و باعد ما سواه ، فلم یوجد الا اياه . ثم انشد :
 ۱۵ مددت الی الرحمن من ناقتی کفی - فخطوب من نفسی النفیسة من نفسی ... رکبت الیه
 مرکبا کان بحرہ - لعین عیون الشوق لجتہ حسی - وهبت نسیم » و پایان نمیرسد و کم
 دارد در برك ۸۵ الف بجای دیباجه بستان المعرفة سر گذشتی کوتاه از حلاج هست با گفتار
 ابوسعید ابی الخیر و شبلی درباره او پارسى و چهار بیت بتازی از حلاج (۱) باز در بر کهای

دنباله حاشیه صفحه پیش

- این ندیم در فهرست (نزدیک ۳۷۷) ص ۲۷۱ از طاسین الازل یاد نمود ، گروه سالمیان
 ۲۰ (نزدیک ۳۷۰) که از حلاج میستودند گویا از طواسین آگاه بودند و ابوطالب مکی (م ۳۸۰)
 در قوت القلوب و ابن شمعون (م ۳۸۷) و ابن باکویه (م ۴۴۲) گزیننده اخبار الحلاج و فشری
 (م ۴۶۵) در تفسیر لطائف الاشارات و هجویری (م پس از ۴۶۶) در کشف المحجوب و سهروردی
 شهید (م ۵۸۷) در کلمة التصوف و روزبهان (م ۶۰۶) در تفسیر و شطحیات و عطار (نزدیک
 ۶۲۰) در منطق الطیر و تذکرة الاولیا و ابن عربی (م ۶۳۸) در فتوحات و ابن نجار (م ۶۴۳)
 ۲۵ و مقدسی (م ۶۶۰) و تلمسانی (م ۶۹۰) و جلدکی (م ۷۴۳) و جنید شیرازی (نزدیک ۷۹۱)
 و جیلی (م پس از ۸۲۶) و آلوسی (۱۲۷۰) از طواسین بهره بردند یا از آن یاد کردند (ماسینون
 ص XI - XXIV) .

- ۱ - چنین است : شاهباز سبک سیر سلطان ابوسعید ابوالخیر فرموده : سجنجل الارواح
 نور علی نور حسین بن منصور در غلوحال بوده در عهد او از مشرق تا مغرب عالم کسی مثل او
 ۳۰ اینوادی را نه پیموده . شبلی گفت روزیکه او را در باب الطاق بغداد بردار کشیده بودند
 بی تاب شده پس بدرگاه ذوالجلال نالیدم و عرضه داشتم که الهی این بنده ای بود از اهل
 توحید مکاشف با سرار عشق و مقبول درگاه ، حکمت در اینواقمه چه بود ؟ خطاب آمد که
 بقیه حاشیه در صفحه بعد

۸۴ ب و ۸۵ الف بیت‌هایی چند و نیز ده رباعی از ابوسعید دیده میشود . از ک ۸۸ تا پایان برخی بر کها سفید و در برخی شعرها و سخنان گوناگون آمده است .
از همین بستان‌المعرفة نسخه‌ای در طوس (ش ۳۸۱ ص ۳۶ ج ۴) هست و تنها آغاز آن مانند چاپی است و چنین انجام میگردد : « لا يعرف القدمی المحدث الفانی »
و حلاج در آن السید الغریب ابوعمارہ یاد شد .

(فارسی)

بیان التنزیل

[۴۲۹]

شیخ عزیز بن محمد نخشبی (نسفی) فیلسوف عارف ایرانی در روزگار جلال‌الدین خوارزمشاه (۶۱۷ - ۶۲۸) میزیست گویند که در ۶۱۶ بخراسان بود و از مغولان بفارس و ابرقوه گریخت و در همانسال در گذشت و در ابرقوه بخاک سپرده شد (۱)
او بدرخواست یاران بیان التنزیل را در عرفان نوشت و آن بزرگتر از کتاب تنزیل و خوردتر از کشف الحقایق و مانند تنزیل برده اصل میباشد .
آغاز : بسمله بنام خدائی که بود و هست و خواهد .

انجام : و چون بمبدء خود رسیدند باز او بمبدء عام خواهد بود . تمام شد
بیان التنزیل بعون و حسن توفیقہ والحمد لله رب العالمین .

[۵۴۵]

۱۵

این نسخه شماره ۲ و در برگهای ۴۶ الف تا ۸۱ الف دفتری است دارای ۲۲ رساله و همه بخط تعلیق با عنوانهای شنگرف میباشد .
(همه دفتر ۱۵۸ ص) - کاغذ قرنگی - جلد تیماج مقوایی ضربی
اندازه : ۱۷ × ۱۴ و ۱۲ × ۱۷ س ۱۷

۴۰۵

۲۰ بقیه حاشیه از صفحه قبل
یادلف کوشف سرمن اسرار نافافاشاها فنزل به ماتری . عرض کردم چون کشی خورش هدر است ؟
فرمود لادلف من قتلته فانادیتہ .
للحلاج . انت بین الشفاف والقلب تجری - - - مثل جری الدموع فی الاجفان - وتحل الضمیر
جوف فؤادی - کحلول الارواح فی الابدان - ایس من ساکن تحرك الا - انت حرکته خفی
المکان - یا هللا بدار ربع عشر - لثمان و اربع و اثنان . عطار :
۲۵ لیک اندر قمارخانه عشق
مثل منصور کس نباخت قمار

۱ - از کشف الحقایق او پیدا است که او در سال ۶۷۱ کاهیکه لشکر کفار بماوراءالنهر آمده آنجا را ویران کردند در بخارا بود و در ۶۸۰ آنرا بپرداخت و در ج ۱ همین سال در شهر ابرقوه فارس بوده است برخی سال مرگش را ۶۱۶ (سال یورش تاتار) و دسته‌ای ۶۶۱ یاد کردند (ش ۹۳۶ ص ۲۲۶ ج ۴ فهرست طوس) .
۳۰

[۴۳۰]

پاس انقاس

(فارسی)

دانشمند عارف جامی (۸۱۷ - ۸۹۷) در این رساله از عرفان سخن رانده و درباره «حضور و مشاهده خدا» سه راه ذکر و مراقبه و رابطه با پیر را یاد کرد .
 آغاز : هو . رساله پاس انقاس من منشآت مولانا عبدالرحمن جامی . بسمله
 و به التوسل .

۵

سر رشته دولت ای برادر بکف آر

وین عمر گرامی بخسارت مگذار

.... بدان افناك الله عنك وابقاك به كه حاصل طریقه... خواجه بهاء الحق والدین المعروف به نقش بند ... و خلفای ایشان ... بعد از تصحیح عقیده و تطبیق آن بعقاید سلف ... و اتیان باعمال صالحه و اتیان سنن ماثوره و اجتناب از محظورات و مكروهات
 دوام حضور است مع الله .

۱۰

انجام : همگنانرا از آنچه نشاید نگاهدارد و از آنچه نباید در پناه خود دارد .

[۵۴۶]

این نسخه شماره ۴۱ دفتر است و بخط تعلیق شهاب الدین الحسینی در پنجشنبه ۱۷ شعبان ۱۱۰۴ در روستای فیض آباد خبیص ص ۳۴۹-۳۵۱ .

۱۰۳۵

۱۵

[۴۳۱]

پند احمد غزالی

(فارسی)

دانشمند احمد غزالی این پند عرفانی شیوا را بدوستی نوشته و او را «ای عزیزوای جوانمرد» میخواند . در آن از استاد ابوعلی دقاق و ابوبکر کتانی و معروف کرخی یاد میشود .

آغاز : هو . این وصیتی است که خواجه احمد بن محمد بن محمد الغزالی

۲۰

یکی از دوستان خود را خاصه فرموده است ، اگر چه فائده او عامست - بسمله و حمد و صلوة . . . و ما امر و الا لی عبد الله مخلصین له الدین . و بعد خلق را از برای بندگی آورده اند ، نه برای دنیا پرستی . فرمان نیست که جز ببندگی مشغول باشند .

انجام : ایزد تعالی آن عزیز را مهبط انوار و منزل اسرار گرداناد ! و از آفات

روزگار و غفلات دور دارد ! تا جليلة الحق بعین الیقین ببیند و بنهایت کار رسد . بمنه وجوده .

۲۵

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۱۶ دفتر و بخط تعلیق ص ۱۶۱-۱۶۲ .

[۴۳۲] تحفه شطاریه (فارسی)

این رساله در عرفان است و در سه اصل (محبت دنیا - طالب عقبی - صفت طالبان حق) و يك خاتمه . عبارتهای تازی و بیتهای پارسی در آن هست . از حافظ شیرازی (۲۶۳ الف) در آن یاد میشود .

آغاز : بسم الله الرحمن الرحيم ... این رساله وصیت نامه ای است و وصیت آنستکه یکی بیند و یکی داند و یکی گوید و یکی جوید .
انجام : برباد شد رفتار من . گشتم خجل چون منکسر . الکلام .

[۵۴۸]

این نسخه شماره ۲۰ دفتر و بخط تعلیق گ ۲۵۹ ب - ۲۶۷ ب و برگهای ۲۶۹ و ۲۷۰ نیز سخنانی است عرفانی . ۸۶۷

[۴۳۳] تحفه العابدین (عربی)

سید مهدی طباطبائی حکیم این رساله را در پارسائی و تصوف نگاشته است .

[۵۴۹]

این نسخه چاپ چاپخانه ادبیه بیروت بسال ۱۳۰۷ است و شماره ۵ ایندفتر و در ۴۲ ص از گ ۱۲۲ الف تا ۱۴۳ ب . ۹۹۴

(همه دفتر ۱۵۹ ۴ - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری مقوالی
الدازه : ۱۰۵×۱۷ و ۱۵×۶ س ۵ تا ۲۴

[۴۳۴] ۲. تحفه العشاق (فارسی)

در عرفان آمیخته با اخبار شیعی است از محمد کریم شریف قمی (گ ۶ ب) (۱)

۱- در دیباچه نام کتاب و نگارنده آن یاد شد . پیداست که اوشیعی است و یاد میکند از : خواجه طوسی و اربعین و مفتاح الفلاح و شیخ و مولانا محمد باقر خراسانی که نخست از صوفیان بد میگفت و سپس در منبرها و مسجدها آنرا میستود و از شیخ الطائفة الاثناعشریه صفی الدین و قطب زاهد شیخ ابراهیم گیلانی . درباره رشته سند اجازه و کلاه و خرقه شیخ صفی بدینگونه از شیخ صدرالدین میآورد : شیخ صفی الدین ، شیخ ابراهیم گیلانی ، شیخ دنباله حاشیه در صفحه بعد

ودريك مقدمه (پند و اندرز) و ۱۴ باب (توحيد - شريعت و طريقت و حقيقت - ولايت - تصوف - عشق غفيف - ذكر خفي و جلی - صوت حسن - فقر - كم خوردن - تنهائي و اعتكاف و كه خوردن حيواني - شال پوشيدن - كرامات و خواب - شطح و طامات - رجال الغيب) قمي اين كتاب را براي پاك ساختن صوفيان از آلايش وحدت وجود و ديگر چيزها نوشت و تصوف را با خبرهاي شيعي سازش داد و از سخنان شيخ ۵ صفی بسیار آورد .

آغاز : بسمله و به تقی . سپاس و ستايش پروردگار کریمی که حقایق ریاض ممکنات را از بیداء ظلمات آباد عدم بصحاء وجود آورد .

انجام : اگر . . . شهرت بین العوام مردم بوده این ضعفا ارباب بحث نبوده بامباحثه و مجادله رجوعی ندارد . . . و زبان حال و مقال اهل وصول و وصال باین ۱۰ مناجات . . . علی بن الحسین . . . در همه احوال ناطق و گویا است سبحانك ما اضيق الطريق . . . و ان تجعلنا من محبيهم و مواليهم بمنك و كرمك الحمد لله . . . و صلى الله على محمد و آله . . . آل طه و یسن .

[۵۵۰]

این نسخه بخط تعلیق و عربیها بنسخ و عنوانها شنکرف و بیتها گاهی زیر ۱۵ ۳۸۸ خط سرخ و برخی جاها حواشی دارد . کوشه پائین ۴ برك نخستین پاره شده و کاغذی از نو چسبانده و بسیاری از عبارات آنجا خوانده نمیشود .

(۸۱ ۶۳) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سفید فرسوده

اندازه : ۱۹ ، ۲۹ و ۱۲۵ ، ۲۱ س ۲۴

مانده حاشیه از صفحه پیش

جمال الدین ابهری ، شیخ قطب الدین ابهری ، شیخ نجیب الدین سهروردی ، قاضی وجیه الدین بکری ، محمد بکری ، پدر او ، احمد اسود دینوری ، ممشاد دینوری ، شیخ جنید بغدادی ، سری سقطی ، معروف کرخی ، داود طائی ، حبیب عجمی ، حسن بصری ، علی ابی طالب ، پیامبر . در اینجا ناگزیر میشود اخباری را که در کتابهای شیعہ در نکوهش حسن بصری آمده است نادرست بدانند و خبرهای کتاب احتجاج را که در این باره آمده ۲۵ مجهول بشمارد . حدیثهایی از مجلس ۵۱ امالی شیخ درستایش حسن میآورد . درگ ۵۸ از عوارف المعارف سهروردی و شرح دیوان ملا میر حسین و مصابیح القلوب ملا محمد حسین کاشفی نویسنده روضه الشهداء و شیخ بهائی یاد میکند .

از گروه فوئاغورسی (۱) پندها و اندرزهایی درباره زندگی اجتماعی و سیاسی

۱- فوئاغورس یا پوئاگورس (۵۷۰-۵۰۰ پ م) فیلسوف ساموسی رهبر گروه علمی و دینی و سیاسی نهانی در کروتون (قروطنیا) نزدیک ۵۳۰ بوده است این گروه مانند دسته‌های ارفئوسی دستور پاکیزه خوئی و نیکرفتاری و پارسائی بکسان خویش میدادند و بجهانشناسی ایونی و دانش ریاضی و طبیعی میپرداختند. اینان دشمن فرمانروایان خودکام (طرا نه) بوده از ۵۱۰ با مردم کروتون جنگیده فرمانروائی گرانیایگان خردمند را در آن شهر بنیاد گذاردند و بآرخونها (اراکنه) دستور دادند که کارنامه‌هایی برای جوانان بنویسند و بدانها بیاموزند. زن و مرد بانجمن فوئاغورس میآمده و پندهای او را میشنودند. این گروه تا ۴۶۰ بر آن شهر چیره بودند تا اینکه میان ۴۵۹ و ۴۵۰ پیش از مسیح مردم شوریده خانه آنها را سوزاندند و چهل کس از آنها بکشتند و بسیاری از آنها گریختند. گرچه نشانه‌هایی از جنبش آنان در سیراکوز و ثبس پس از این دیده میشد.

اینان تا ایتالیا و سیکیلیا نیز رفته پیروانی پیدا کردند. دسته نخستین این گروه تمارک پلاتون بوده‌اند و دومین دسته فوئاغورسیان که نوپوئاگورسی خوانده میشوند تا نزدیک بسده یکم مسیحی میزیسته‌اند. در گروه فوئاغورسی زنان و بیگانگان (بربرها) نیز راه داشته‌اند ما نا میخوانند یک آیین جهانی نه یک کیش شهری بنیاد گذارند.

این بود که نوکاران را بنام نیوشندگان (نفوشاک = سماعیه) و آزمودگان را بنام یاران (صدیقیه) میخواندند و دستورهای زندگی و برنامه کار می‌نوشتند و بآنان میآموختند. بیشتر نوشته‌های این گروه از خود فوئاغورس نیست و ساخته پیروان است و از آنها است همین ترانه زرین. فوئاغورسیان میبایستی بهمدیگر کمک کنند و همه گوش فرمان استاد و رهبر باشند و تنها سخن او را داور بدانند. کارآموزان میبایست بآزمایش درآیند و درست آشنا شوند و آنگاه بانجمن راه یابند و پیروان بایست در خوراک و پوشاک و سرودها و نیایش از دستور پیروی کنند. کسانی هم بودند که از پیرون با این گروه وابسته بودند بی آنکه بهمه رازها آگاه باشند. این گروه مانند یسوعیان بودند و باطنیان و اخوان صفا نیز از آنان در بسیاری از چیزها پیروی نمودند مانند: انجمن نهانی و دستور و کارنامه پیروان و انگیزه بسوی پارسائی و خوشخوئی و گرایش بتناسخ و برداختن باعداد. چنانکه سرگذشت این دو گروه مانند آنها نیز افسانه آمیز شده بود.

(بنگرید به: عیون الانباء خزرجی ج ۱ ص ۴۰ که سرگذشت آنها را از گفته فرفوروس آورد - تاریخ فلسفه برهیه ج ۱ ص ۵۰ و آلبریو ج ۱ ص ۳۲ - تاریخ دنباله حاشیه در صفحه بعد

- در ۷۱ بیت بزبان یونانی بیادگار مانده که برنامه کار برای پیروان این گروه بوده است. گویا ریشه آنها چکامه هائی بود که شاعران الهی دسته ارفئوسی در سده ۵ سروده و هم در سبک و هم در معنی بلند و جدی و تند و ماناسراينده نیکو کار و پاکیزه سرشت و شوریده ای آنها را ساخته است (لاروس سده ۱۹ و ۲۰). گویند این پندها که ترانه زرین (خروسا پی) (Les vers dorés) (۱) میخوانده اند از لوسیسی (Lysis) دانشمند سده چهارم پیش از مسیح که در روزگار ارخوتاس فوئاغورسی میزیسته است می باشد و از سخنان امپد کلس و سوگند فوئاغورس و گفته های هسیودوس و خیرمون و کریسفوس و اندروکیدس و فیلولائوس گرفته شده است. اثیناوس مصری بسال ۲۰۰ مسیحی آنها را می شناخت (دیباچه جاویدان خرد بدوی

مانده حاشیه صفحه پیش

۱۰

مسائل فلسفی ژانه ۹۲۰ - Antinologie de la poésie grecque از B. Brasillach چاپ پاریس ۱۹۵۰ ص ۱۰۸ در اینجا پاره ای از متن و ترجمه فرانسوی ترانه زرین دیده میشود و در لاروس سده ۱۹ هم چند بندی از این ترانه هست که تا اندازه ای نزدیک به متن پارسی و نازی می باشد.

- ۱۵ این ندیم ص ۳۴۲ میگوید بوئاغورس نخستین فیلسوف بوده و نخستین بار حکمت را فلسفه نامید و اوراست نامه هائیکه به «ذهبیات» نامبردار است چه جالینوس آنها را بس بزرگ میداشته بآب زر می نوشت و خزرجی بر آن میافزاید که «رساله ذهبیه» را جالینوس هر روزه میخواند و بدان می نگریست (ج ۱ ص ۴۳) در کشف الظنون (چاپ تازه ص ۱۴۷۰ و ۲۰۱۲) از «وصایاء» فوئاغورس نگارش ابی العباس احمد بن محمد بن مروان بن الطیب سرخسی شاگرد کندی و کشنه در ۲۸۶ که مانا گزاری است از سرخسی بر آن و نیز از «وصایا فوئاغورس الذهبیه» که بر قلس (پر کلس) افلاطونی تفسیر نمود یاد میکند. متن تازی آن در جاویدان خرد (الحکمة الخالدة) مشکویه رازی آمده (چاپ بدوی در ۱۹۵۲) و خزرجی (ج ۱ ص ۴۱) اندکی از آنرا از مختار الحکم و محاسن الکلم ابن فاتک آورده است. الی شمن Elichmann آنرا بالغزقاسب Kebes بسال ۱۶۴۰ چاپ کرد و گزارش گسترده ای از ایندودراسکوربال بشماره ۸۸۸ هست. ترجمه ۲۵ یارسی آن در جاویدان خرد فارسی (چاپ سنکی ۱۲۴۶ بزدگردی = ۱۲۹۴) و در کنوزالودیعیه الی رموز الذریعه (ش ۳۹۴) در نمط سیم پایان دیده میشود. پارسی دوشنجه ما در دانشنامه (شماره ۱ بنگاه پایدار ۱۵ خرداد ۱۳۲۶ خ ص ۱۸ - ۱۹) بچاپ رسید.

۳۰

ص ۴۴ - ۴۸) دانشمندان خاوری نیز از این ترانه ها آگاه بوده و آنها را وصایاء ذهبیه (دو نسخه ما) یا رسائل ذهبیه (ابن ندیم) یا رساله ووصیه ذهبیه (اخوان صفا) مینامیدند. حنین اسحق در نوادر الفلاسفه از سفارش و پندیکه جالینوس آنرا زرین « الوصیة الذهبیة » میخوانده است یاد نمود. اخوان صفا که از جهان شناسی ریاضی فوئاغورسیان آگاه بوده و در روش کار انجمن نهانی خویش درست از آنها پیروی میکرده اند در دفتر ۱ و ۲ بخش ۳ رسائل سخنان آنها را آورده در دفتر ۳ بخش ۱ و دفتر ۳ بخش ۴ (ج ۱ ص ۹۲ و ج ۴ ص ۱۰۰) عبارتی از همین ترانه یاد کردند و از سخن آنها چنین بر میآید که این ترانه پندی است از فوئاغورس بدیوجانس. صدرای شیرازی در مبدء و معاد ص ۲۳۳ و مظاهر ۲۸۷ همان عبارت را آورد که در ترجمه پارسی ما دیده نمیشود. باز اخوان صفا در الرسالة الجامعة (ج ۱ ص ۳۰ و ۱۷۳ و ۷۲۲ و ج ۲ ص ۳ و ۲۳) از اینکه ساختمان جهان بگفته فوئاغورسیان بر روی شمار گذارده شده یاد نمودند.

[۵۵۱]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق ریز خوش نزدیک ۱۲۶۰ گ ۵۶
ب - ۵۷ ب. ۳۴۰

[۵۵۲]

این نسخه شماره ۱۵ دفتر و بخط شکسته تعلیق ص ۱۶۰ - این دو نسخه اندکی از هم جدائی دارند. ۱۰۳۵

[۴۳۶] نقیصه آیه دخان (عربی)

این گفتار از شیخ رئیس دانسته شده و در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۸-۲۹۶
بچاپ رسید و بروش تأویل فلسفی نگاشته شده و از خردهای آسمانی در آن یاد
گردید. ۲۰

[۵۵۳]

این نسخه شماره ۱۴ دفتر است و بخط تعلیق گ ۱۴۴ الف - ۱۴۵ ب (قنواتی
ش ۲۰۷). ۸۷۱

[۴۳۷] تفسیر « کنت کنزاً مخفياً » (فارسی)

این گفتار در شرح این عبارت بالا است که از حدیثهای قدسی بشمار آورده اند و عارفان بیشتر از آن یاد میکنند .

شارح در آغاز اشکالی بر آن میکند و میگوید : خدا از که نهان بود و خواست

- خود را هویدا سازد ؟ از خود اگر نهان بود پس بخود آگاه نبود . دیگری هم نبود که او از وی نهان باشد .

آغاز: بسمله . قال الله تعالى : « کنت کنزاً مخفياً فاحببت ان اعرف فخلقت

الخلق لكي اعرف » قبل ايجاد العالم والادم از که مخفی بود .

انجام : سؤال روح انسانی از نور ذات حق بظهور آمد یا از صفات ؟ جواب

- بقول بعضی از نور ذات و بقول بعضی از صفت جمال و جلال . كما قال قطب الاقطاب ۱۰ شیخ نجم الدین الکبری عن سید العارفین ابوبکر الواسطی رحمة الله علیهما قال : « تصادم صفة الجمال وصفة الجلال فتولد منهما الروح المحمدی . وصلى الله على سيدنا محمد وآله . تم بعون الله .

[۵۵۴]

- ۳۳۹ این نسخه شماره ۳۰ دفتر و بخط تعلیق ک ۸۶ الف - ۸۷ ب . ۱۵

[۴۳۸] تفسیر « لا اله الا الله » (فارسی)

این گزارش عرفانی از جامی است .

آغاز: بسمله . من طلب البر من الباری فهو مشرك بالباری . عشق دوئی بر نتابد

قبله گاه وی ذات معشوق است و بس .

- انجام : شایسته سر لایزالی نکنی . و الحمد لله وحده . . . یهدی من یشاء ۲۰

الی صراط مستقیم

[۵۵۵]

- ۸۶۷ این نسخه شماره ۱۶ دفتر است و بخط تعلیق ک ۲۵۱ الف - ۲۵۲ الف .

[۴۳۹] التعمید فی شرح قواعد التوحید (عربی)

این دفتر گزارشی است از صائین یا ضیاء الدین علی تر که خجندی نگارنده

مفاحص بر قواعد التوحید نیای خویش صدرالدین خجندی (۱) و در آن دو توحید عرفانی و وحدت وجود با برهان منطقی روشن میگردد و همچنین آشکار میشود که روش ریاضت صوفیان و علم شهودی آنان راهی است درست. صدر خجندی هانند اسپینوزا که فلسفه و اخلاق را بساخت ریاضی در آورده بعرفان ریخت قیاس

- ۵- خاندان ترک که از مردم خجند و دانشمندان شیعی و ترک زبان بوده اند و چهار تن از آنها در اینجا یاد میشود :
- ۱- فیلسوف عارف سده هشتم صدرالدین ابوحامد محمد بن حبیب الله ترک خجندی سپاهانی نگارنده «الاعتماد الكبير - الحکمة الرشیدية - الحکمة المنیعة - قواعد التوحید وجود مطلق» .
- ۱۰- ۲- نواده او صائن یا ضیاءالدین علی بن محمد بن صدرالدین محمد ، فیلسوف عارف و نگارنده « اسرار الصلوة - علم الحروف - شرح فصوص الحکم - شرح گلشن راز - شرح یائیه ابن فارض (م ۶۳۲) - شق القمر - مفاحص » و دو کتاب بنام « نفثة المصدور » در رد دشمنان خویش . او در روزگار شاهرخ میرزا (۸۰۷ - ۸۵۰) پسر تیمور گورگان درهرات میزیست وی بدستور او بدآوری شهر یزد گمارده شد و بتهمت تصوف آزارها بدید و در سال ۸۳۰ درهرات درگذشت .
- ۱۵- ۳- افضل الدین محمد صدر ترک خجندی سپاهانی ترجمان ملل و نحل شهر سنانی بیارسی بنام « تنقیح الادلة والعلل فی ترجمة کتاب الملل والنحل » که در روز یکشنبه ۱۳ رجب ۸۴۳ در کوی نیماورت سپاهان آنرا برداخت گویا برادر با پسر عم صائن الدین بوده است . او را در ۸۵۰ بفرمان شاهرخ بدار آویختند .
- ۲۰- ۴- افضل الدین محمد ترک که قاضی شاه تهماسب صفوی (۹۳۰ - ۹۸۴) که قاضی عسکر صفویان بوده و در ۹۹۱ درگذشت (عالم آرا ص ۱۱۵) .
- بنگرید به : ذریعه ج ۴ ص ۴۳۴ .. ریحانة الادب ج ۱ ص ۴۱۲ - دیباجه ترجمه ملل و نحل چاپ تهران - پشت برك ۱ تمهید القواعد چاپی گفناز شاهزاده عمادالدوله از « جامع الاسرار » سید حیدر آملی که در آنجا (ش ۳۴۱ گ ۲۳۶) میگوید : « ابوحامد صدرالدین سپاهانی ترک از فلسفه بتصوف پرداخت و نگارشادر آن دارد از آنها است « وجود مطلق » که در آن وجود مطلق و بداات آنرا ثابت نمود و روشن ساخت که هستی چنانکه صوفیان میگویند در خارج هست و در آغاز آن گفت : اما بعد فان تقریر مسئله التوحید علی النحو الذی ذهب الیه العافون ... و بصلان قول الطاعین المنکرین (تا س ۳ ص ۲۸ چاپی) - درهامش روضات الجنات ص ۲۰۲ از گفتگوئیکه میان خواجه افضل الدین محمد شیر ترک که اصفهانی دانشمند امامی با میرزا مخدوم شریفی و مولی میرزا جان باغنوی و ابی حامد بن نصر البیان شیرازی درباره روش جبری صوفیان شده یاد میکنند .
- ۳۰

واستدلال داده است. شارح گاهی از شیخ رئیس و شیخ اشراق و از نیای خویش بنام «ابو حامد ترکه» یاد میکند.

[۵۵۶]

- این نسخه همان چاپ تهران سال ۱۳۱۵ است که شادروان میرزا یدالله نظر
 ۴۱۳ پاك كجورى آنرا تصحيح وحاشيه كرد (۱۴ × ۲۲۵ ص ۲۳ جلد تیماج سبز
 مقوائی) در این دفتر مفتاح مفاتیح الفصوص المسمی بالنصوص از صدرالدین محمد
 بن اسحاق قونوی م ۶۷۳ و رساله وحدت وجود حکیم آقامیرزا محمد رضا قمشه ای که
 بفصل نخستین شرح فصوص الحکم قیصری می پیوندد و اثنی عشریه منسوب بمحیی الدین
 اعرابی (۵۶۰-۶۳۸) نیز به چاپ رسید در هاشم رساله طریق التصوف محیی الدین است
 که بدرخواست فخر رازی نوشته است و همچنین مفتاح الغیب (احدیه الغیب) قونوی . ۱۰

[۴۴۰] جامع الامم و رفیع الافوار (عربی)

- دانشمند ع- ارف شیعی سید حیدر بن علی بن حیدر عبدلی (عبیدی) آملی
 بغدادی حلی (زنده در ۷۳۵ تا ۷۸۷) که از آمل به بغداد آمده و در روزگار فخر المحققین
 محمد حلی و نصیر الدین کاشی حلی میزیست و با آنان آمیزش داشت، از جوانی در
 عرفان بروش شیعی دوازده امامی بررسی نموده میان آندو سازگاری داد، او بسیار
 ۱۵ بمحیی الدین اعرابی میگرانید و او را رهبر یکتا پرستان مینامید. آملی بدرخواست
 فخر المحققین «رافعة الخلاف فی وجه سکوت امیر المومنین عن الاختلاف» نوشت (۱)

- ۱- بنگرید به : مجالس المومنین مجلس ۶- روضات الجنات ص ۲۰۲- الکنی
 والالقب در کلمه آملی- ص ۱۸۱-۱۸۳ همین فهرست- آملی «الکشکول فی ماجری علی
 ۲۰ آل الرسول» دارد و «رسالة الامانة» و چهار تفسیر قرآن که چهارمین آن روش تأویل
 است و اینها را بتورات و انجیل و زبور و قرآن مانند نمود. نیز «جامع الحقایق» و «امثلة
 التوحید» و «العلوم العالیه» در ۷۸۷ و المحيط الاعظم» در ۷۷۷ و «شرح فصوص یانص
 النصوص» که در آن سخنان محیی الدین و شارحات همه را بجز در باره وحدت وجود
 رد کرد. وی در دیباچه جامع الاسرار از «رساله منتخب التأویل» خود که در عرفان است
 (نیز در گ ۲۶۱ ب) و «رسالة الارکان» فی فروع شرایع اهل الایمان بمذاق کل من ارباب
 ۲۵ الشریعة و العرفان که در فقه و عرفان است و «الرسالة التتبرية» خود یاد میکند. میگوید
 که صوفیان یا پیرو کمیل هستند یا حسن بصری یا صادق ع که همه اینها شاگرد علی ع
 میباشند (ب) باز یاد میکند از : کمیل و بایزید بسطامی و جنید بغدادی (۲۹۲ الف) و از
 صاحب اخوان صفا و عبارتی از آغاز دفتر ۱ بخش ۳ (ج ۳ ص ۱۸۲-۳) در آن آمده (۱۱۱
 الف) و از شیخ رئیس که عبارتی از او در باره اینکه نمیتوان بکنه چیزها رسید و خدا
 ۳۰ دنباله حاشیه در صفحه بعد

آملی در جامع الاسرار عرفان را بروش شیعی ثابت نمود و آنرا «جامع اسرار» خدا بر روی قاعده صوفیان و شیعیان ناامید و در آن از سخنان بسیاری از دانشمندان گواه آورد که از فلسفه بتصوف پرداختند. کتاب دارای سر آغاز و دیباچه ای است در پوشیدن رازها و سه اصل هر یک در سه قاعده (۱) در توحید ۲ سخنان خدا و پیامبران و پاکان و پیران درباره آن ۳ راز دینهای خدائی و دارندگان شریعت و طریقت و حقیقت در همان توحید).

آغاز: الحمد لله الذی کشف عن جماله المطلق حجاب الجلال المسمی بالکثرة...

مانده حاشیه صفحه پیش

۱۰ را نتوان درست شناخت آورد (۲۲۸) و همچنین شریکه شیخ دردم مرگ میخواند و در پایان «سرگذشت» نسخه ش ۶۹۴/۶ کتابخانه ملی ملک و نسخه ش ۱۲۱۶ ص ۱۶- ۲۲ کتابخانه سپهسالار دیده میشود (۲۳۵) و نیز از محیی الدین در چندین جا و فتوحات او و فصوص او (ک ۱۰۸ ب ۱۱۳ الف و ۱۸۵ و ۱۸۶ ب) و او را بسیار میستاید و درباره او شیخ اعظم میگوید (۲۳۱ الف) نیز از منازل السائرین هروی و شرح کاشی (ک ۱۵۵ و از قیصری (۱۸۷ ب و ۱۹۹ ب) و صدر الدین قونوی (۲۰۶ الف) و فخر رازی و شعر او: «نهاية اقدام العقول عقل...» ۲۲۲ ب و از اشراقیان و مشائیان (۲۳۰ الف). آملی بسیاری از دانشمندان را عارف می شمارد و درباره برخی گوید که از فلسفه و علم رسمی برگشتند و عرفان پرداختند مانند غرالی (۲۳۵ الف و ۱۰۸ ب) و افضل الدین خونجی و افضل الدین کاشانی و عقیف الدین تلمسانی (۲۳۶ الف) و شرح منازل السائرین او (۲۲۳ الف) و صدر الدین سپاهانی تر که (۲۳۶) و سعد الدین حموی (۱۱۳ الف)

۲۰ او بسیار باین دانشمندان ارج می نهد و از کتابهایشان نام میبرد: فصول طوسی (۲۳۴ الف- ۲۲۸ ب) و آغاز و انجام و اوصاف الاشراف او (۲۳۵ الف) و مناهج الیقین و مناهج الکرامه و شرح النظم علامه حلّی و شرح نهج البلاغه صغیر و کبیر کمال الدین میثم بحرانی و مناهج العارفین فی شرح کلام امیر المومنین الموسوم بالمائة کلمة هو و از استادش علی بن سلیمان بحرانی و از عبدالرزاق کاشی و تأویلات او (۲۳۷ الف و ۲۶۸ الف) و از سمرقندی و طوسی (۱۰۸ الف) در ذریعه دنبال کلمه تأویلات (ج ۳ ص ۳۰۸) میگوید که این آملی جز سید حیدر بن علی نگارنده «الکشکول فیما جرى علی آل الرسول» است که در ۷۳۵ نوشته شده و پس از او میزیست و نیز جز سید حیدر بن علی بن حیدر مجاز از فخر المحققین بسال ۷۵۹ می باشد ولی شوشتری در مجالس المومنین «الکشکول» را از همدانست. در روضات الجنات مینویسد که آملی جز سید قطب الدین حیدر تونی و فخر الدین حیدر بن علی بن ابی علی محمد بن ابراهیم بیهقی که پسر علامه رساله النیه را برایش نوشت می باشد.

اما بعدفانی لمافرغت من رسالة منتخب التأویل المشتملة على بيان كتب الله الافاقية والانفسية .

انجام : اقول ايضا في آخر الكتاب ما قد قلت في اوله لان النهايات هي الرجوع الى البدايات واقطع الكتاب عليه وهو هذا : لقد كنت قبل اليوم انكر صاحبي - اذا لم يكن قلبي الى دينه دان - لقد صار قلبي قابلا كل صورة - فمرعى لغزلان ودير الرهبان - وبيت الاوثان و كعبة طائف - والواح - توراة ومصحف قران - ادين بدين الحب اني توجهت - ركاييه ارسلت ديني وايماني (نيز گ ۴ ب) .

[۵۵۷]

این نسخه بخط نسخ باعنوانهاي شنكرف است از محمد كريم بن محمد صادق ابهری جی و ص ۱ نو نویس است در گ ۱۷۹ الف و ۱۷۹ الف حاشیه ای دارد از ۱۰ «محمد» دو نسخه از این کتاب در طوس (۴۳۷ و ۴۳۸ ص ۵۹ و ۶۰ ج ۴) هست .
(۳۲۹۴) - ۱۵ عدد سمرقندی - جلد تیماج سرخ
اندازه : ۱۲٫۵ × ۱۹٫۵ × ۱۴ س ۷

[۴۴۱] جامع الاسرار (فارسی)

نور علی شاه (محمد علی) پسر میرزا عبدالحسین پسر محمد علی رقی طبسی ۱۵ سپاهانی (۱۲۱۲ م در موصل) شاگرد سید معصوم ملیشاه دکنی و یکی از رهبران گروه پیرو شاه نعمه الله کرمانی این گفتار را بنظم و نثر مسجع در تصوف ساخته است.
آغاز :

سپاس بقیاس و حمد بیحد مر آن کنز خفا را باد سرمد
که چون روز ازل از احببت دم زد ز خلوتخانه در بیرون قدم زد
انجام :

قید منه تا نهی پیا بقید صید ممکن تا نشوی خویش صید

[۵۵۸]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ک ۱۷۰ الف ۱۷۱ ب و بدینجا ۲۵ پایان میابد : ۳۵۸

«عشق است کلید هر طلسمی بی عشق نه جان بود نه جسمی» برابر با ص ۱۳
ص ۹۷ عوارف المعارف چاپ چاپخانه مظفری شیراز سال ۱۳۱۷ خ که همین کتاب بنام بالا (مانند فهرست آغاز این چاپ) در ص ۹۴-۱۴۸ آن هست. در فهرست انجام این چاپ

«کنز الاسرار» یادگردید . نسخه ای از آن در مجلس ش ۶۵۴ هست .

[۵۵۹]

۸۶۷

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بنام کنز الاسرار بخط تعلیق عباسعلی کرمانی احمد آبادی در همدان در ۲ ذی حجه سال ۱۲۱۲ گ ۱۶۸ الف - ۹۲ ب

[۴۴۲] جامع الکلیات فی الحکمة والعرفان (فارسی)

این دفتر را فرزند قطب الدین محمد نیریزی (م نزیک ۱۱۷۳) از روی فصل الخطاب بدر بیارسی نوشت. وی میگوید که پس از ۱۵ سالگی ۵ سال در فارس و ۱۰ سال در نجف از سخنان پدر بهره بردم و در ۳۰ سالگی این کتاب را نوشتم . او این دفتر را را که دارای ۱۴ بیان است در پایان ماه شعبان سال ۱۱۸۳ در کربلا نوشته است .

آغاز: بسم الله حمد و ثنا و ستایش بلا منتها واجب الوجود را که وحدت ذاتش بتحدید قوه نظری در نیاید ... این کتابی است که این کمترین ... ملقب بدعا مطالب آنرا اقتباس نموده ام از انوار شمس حکمت عرفا .

انجام : زفرزند بهتر ولی آنجهان - نباشد امیدی بجز حق بدان .

[۵۶۰]

۸۵۷ این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف میباشد .

(۳۷۲) کاغذ مرغی - جلد تیماج مشکی ساده

اندازه : ۲۱×۱۴ و ۸.۵×۱۴.۵ س ۱۵

[۴۴۳] جوگ باششت (فارسی)

جوگ باششت (Yoga - Vasishtha) گزارش است

از عرفان هندی و بساخت گفتگویی میان ریشی واسیشته (Rishi Vasishtha)

و راماچاندر (Ramachandra) که پندت (Pandit) کشمیری (Kashmir)

انندن (Anandan) یا «پنندن Bahandan» گزین نموده و نظام الدین پانی پتی

بدستور شاهزاده نورالدین محمد جهانگیر سلطان سلیم بهادر (۱۰۱۴-۱۰۳۷) در

هنگام ولایت عهدی او و فرم - ان جلال الدین اکبر شاه هندی (۹۶۳-۱۰۱۴) در

۱۰۰۶ آنرا از هندی (سنسکریت) بیارسی در آورد .

میرفندرسکی درباره این کتاب میگوید : همچو آبست این سخن بجهان - پالکو

۲۵

دانش فزای چون قران (نسخه ۴۰۰ طوس) و خود بر آن حاشیه نوشت (۳۹۹ طوس) و فرهنگی برای آن ساخت (۱). این دفتر در شش باب است. ۱ - درسرگذشت رامچند و برگشت او از اینجهان و دلبستن بجهان دیگر ۲ - فنا و بقاء ۳ - یگانگی خدا و این هستی های گوناگون که پرتواویند ۴ - پیدایش و پایداری اینجهان ۵ - گرایش بخدا و ننگریستن جز او ۶ تصوف (۲).

۵

۱ - نسخه ای از این جوگ با شست در کتابخانه مجلس (ش ۶۵۱ ص ۱۴ ج ۲) و دو نسخه در طوس (۳۹۹ و ۴۰۰ ص ۴۴ و ۴۵ ج ۴) هست و نیز نسخه ای در کتابخانه خاوری دانشگاه اسلامی علیگره (فهرست نسخ قلمی چاپ ۱۹۲۹ بخش صوف ش ۷۰ تاریخ ۱۸۵۰) هست. در مجلس گزیده ای است از جوگ از فندرسکی (۱۷/۶۴۰) و همچنین رساله ای در عرفان هندی بنازی (۲۰/۶۳۴) نیز بنگرید به فهرست بهار هندج ۱ ش ۱۰۶ ص ۸۱.

۱۰

۲ - در دیباچه (گ ۱۱) مینویسد: برهمنان بزبان دیگر همان سخنان که فرزنانگان باستانی در باره یگانگی خداوند دارند میگویند. و نگارنده نخست خدایرا ستوده از تجلیات او یاد نمود و گفت که خدای در چهار بار جهان را بیافرید و در هر یک نموداری از او آشکار گشت و نرسنگ کشمیری یکی از آن نمودارها بود. از هستی خدا «برهمن» پیدا شد که همه کمالات را دارا و چهار «بید» یا چهار دفتر از زبان او پدید آمد و در هر بیدی خدای بخوبی شناسانده شد. نمودار دیگر خداوند «مهادیو» است که همه «رکھیسر» ها و کاملان از او بهره میگیرند و هستی بخشی کار او است. پس از او پسرش «کهن راج» است و سپس پسر او «سرسی» که مانند رود گنگ هر خورد و کلان و هرنیک و بد که

۱۵

بدرگاه او روی نهند و خود با وسپارند پاکشان میسازد و بزرگوار است که جمیع دیوتها و روحانیان نیاز دادن استانه او را سرفرازی خویش میدانند. نگارنده آنگاه از «بالمیک رکھیسر» یاد میکند و از او کمک میجوید سپس «رامچند» و استادش «بشسته» را می ستاید تا اینکه میگوید «بید» هارا «رکھیسران» بر زبان رانده و آنها را بر مردم آموختند باز میگوید که از «کوسلیا» زن پارسای «راجا جسرت» نماینده ای از خداوند پدیدار شد

۲۰

که شاگرد «بشسته رکھیسر» شد و بجنک «رکسان» خونخوار رفت و پیروز گشت او آئین «بید» را که کهنه شده بود تازه گردانید و سخنان «بشسته» را بیادگار گذاشت و درگذشت. دیری گذشت «بهرک Bhriku» شاگرد «بالمیک VarhmiKi رکھیسر» از استاد خواست که سخنان «بشسته رکھیسر» را روشن سازد او آنرا بر شاگرد بر خواند.

۲۵

بهرک آنها را درسی و دوهزار «شلوک Sloka» نوشت (هریک در چند سرک Saraga) و من «نگارنده» همه آنها را در شش هزار شلوک در آوردم و در شش باب Prakarana گذاردم.

۳۰

(بنگرید به فهرست کتابهای فارسی لندن ص ۶۱)

آغاز: اده لنك برم حوت مران لنك، بسمله شكرو سپاس بيقياس سزاوار حضرت دادار آفریدگار بی مثل و مانند و بی همتا است .

انجام : كه بالميك ر كهيسر باشاگر دخود بهر كه نام مشروح گفت از احوال رامچند كه بشسته اپديس كيان نموده . تمت الكتاب بعون الله الملك الوهاب .

[۵۶۱]

۵

این نسخه بخط تعلیق روشن تازه و شماره ۲ دفتر میباشد گ ۱۰ الف - ۳۳۰ الف ۲۴۶ چهار بیت درستایش جوك باشست از فندرسکی در سر آغاز دیده میشود و حاشیه های او هم در برگهای آغاز نوشته شده .

(همه دفتر ۳۴۰) - كاغذ فرنگی جلد تیماج سرخ

اندازه: ۱۷×۲۶ و ۱۰×۱۸ س ۱۸

۱۰

[۴۴۴] الحث على التصوف (عربی)

نگارنده این گفتار از کلام و حکمت مشائی و اشراقی نکوهش میکند و روش صوفیان را میستاید .

آغاز: الحمد لله الذي خمر ببدي جماله وجلاله اربعين صبا حاطينة الانسان .

انجام : فهذه تذكرة لمن شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا .

۱۵

[۵۶۲]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط نسخ محمد علی کرمانشاهی تاریخ روز ۱ محرم ۱۲۹۶ و در پایان دارد «تمت الرسالة في اليوم الاول من الشهر الاول من شهر سنة احدى وتسعين بعد الالف والماتين من الهجرة الاحمدية عليه الاف ثناء وتحية» گ ۲۹ ب - ۴۰ ب.

۸۷۰

[۴۴۵] ۲۰ الحث على الذكر (عربی)

ابن سینا در این گفتار که در دکن بسال ۱۳۵۳ بچاپ رسید از اینکه رهروان بایستی بیاد خدا باشند گفته گو نمود .

[۵۶۳]

ابن نسخه شماره ۹ دفتر و بخط شکسته تعلیق تاریخ شب پنجشنبه (ع ۱ سال ۸۷۶ ۱۳۰۶) گ ۷۵ ب - ۷۶ الف میباشد قنواتی در ۲۱۶ بهمین نام و در ۲۲۱ بنام الخلوۃ از این گفتار یاد نمود و در انجام ایندو یکی نیستند .

۲۵

[۴۴۶] حقایق (فارسی)

این دفتر عرفانی از نورالدین شاه نعمه الله ولی کرمانی (نزدیک ۷۳۰ - نزدیک

۸۲۸ یش از ۷۵ سال) میباشد (۱) .

آغاز: بسمله اعلم ایدنا الله وایاک که باعلاق و عوایق خلاق سرابده حقایق ذاتیه از تنق رقایق صفاتیه .

انجام: گویا سوی ما که اومائیم . والله یدعوالی دارالسلام و یمدی من یشاءالی صراط مستقیم و صلی الله علی محمد و آله اجمعین الطیین الطاهرین .

[۵۶۲]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق حسن نقدیسی در تاریخ ۱۶ ج ۲ سال ۱۳۵۶ (۲ شهریور ۱۳۱۶) میباشد گ ۳۲ ب - ۳۴ الف .

[۴۴۷] الحکمة العلویة یا فصل الخطاب (عربی)

۱۰ این نگارش عرفانی شیعی از قطب الدین محمد نیریزی (م نزدیک ۱۱۷۳) و بنظم و نشر آمیخته با خبرهای شیعی و آیه های قرآن و در ۱۲ تحمید میباشد (۲) در

۱ - این دانشمند عارف گویا در استناد سخنان بگویندگان چندان دقتی نمیکرد چنانکه در رساله النکات (رسائل او چاپ ارمغان در ۱۳۱۱ خ ص ۱۲۱) میگوید: قال رسول الله «من فقد حسا فقد علما» باینکه فیلسوفان این سخن را از ارسطو دانستند. برای نگارشهای او بنگرید بفرست طوس ج ۴ ص ۴-۱۰۳ ش ۵۷۷ تا ۵۷۹ .

۲ - نیریزی در اینجا از فیلسوفان بسیار خرده گرفت و شعرها در این باره سرود (گ ۱۳ و ۸۳) و خواندن کتبهای فلسفی مانند اشارات و شفا و حاشیه قدیم شرح تجرید و شرح مطالع را بیهوده پنداشت (گ ۸۴) و نیز پس از بی پایه دانستن اندیشه فلسفی گفت: «و منطقهم لن یعضمن عن الخطا - و لیس بمعن بل اساس الخطیة - و هم اسسوا ذاك الاساس لمسجد - ضاربوا لبالعقول الرزینة - و انی بنطق العارفين مؤسس - لکم منطقاً للحکمة العلویة (گ ۱۰۹ - ۱۴۶ - ۴۳ - ۷۲) او پس از یاد کردن مطلبهایی بنظم و آوردن خبرها و آیه ها بشر می نویسد .

در تحمید ۱۲ از عارفان گذشته و دانشمندان روزگار خویش و نوشته های عرفانی آنها یاد میکند :

۲۵ خواجه طوسی (اوصاف الاشراف - انوار الحکمة - آغاز و انجام) - بابا افضل نامقی ساوجبی کاشی (حسن بن محمد «احمد» هاشم گ ۷۱ - دانی طوسی) - دوانی (رساله های پایان زندگی و رباعیات) و علامه حلی (منهاج الکرامه - شرح تجرید) - ابن ابی جمهور احسائی (مجلی المرآت - غوالی اللثالی) - علی بن هلال استاد ابن ابی جمهور - سید حیدر بن علی بن حیدر حسینی آملی (المحیط الاعظم و البحر الخضم - جامع الاسرار و منبع الانوار) - شیخ زین الدین عاملی (اسرار الصلوة - منیة المرید) که شهید اول را

دنباله حاشیه در صفحه بعد

آغاز فهرست تحمیدها آمده است .

آغاز: حمدت اله العالمین بوحدة - حقیقة ذاتیة ازلیة... و انوار هذا النظم من لمعاتها فسميته بالحكمة العلویة - ولقبته فصل الخطاب لانه سيفصل بين الحكمة النبویة .
ومن بعد حمد الله قال محمد - بحاسب من خدام اهل الولاية ... ويدعی بقطب الدین .

مانده حاشیه صفحه پیش

- از ابدال شمرد - نویسنده مصباح الشریعه که همه آن از گفتار صادق است - حافظ رجب برسی (مشارق الانوار) - داماد (جعلیه - خلسه ملکوتیه) در پایان زندگی و پس از برگشت از روش فلسفی - شیخ بهائی استاد شاه محمد دارابی استاد نیریزی (نوشته‌ها و منشوهای عرفانی) که از درویشان و عارفان شده پیرو شیخ مؤمن مشهدی شاگرد شیخ محمد عارف گشت - شیخ علی اصطهباناتی استاد نیریزی که از پیروان بهائی بوده است (نیریزی در اینجا از طومار گروه ذهبی کبروی رضوی یاد میکند و میگوید که آن شیخ محمد عارف پیرپالان دوزرسید و او در طوس صومعه‌ای داشت و در آنجا در پائین خیابان در ضلع شمالی بخاک سپرده شد. این طومار از او بشیخ حاتم زراوندی و از او بشیخ محمد علی مؤذن امام رضا و عارف نویسنده «تحفه عباسیه» در سیر و سلوک برای شاه عباس و از او بشیخ نجیب الدین رضای تبریزی و از او بشیخ علی بقی اصطهباناتی استاد نیریزی رسیده است. رشته پیران اصطهباناتی تا با امام رضا میرسد. این طومار نزد نیریزی بوده و میگوید که از این گروه در این کتاب یاد خواهم کرد) - شیخ احمد بن فهد حلی (عدة الداعی - التحصین فی صفات العارفین) - ابن طاووس (کنایهای دعا) - شیخ حر (الجواهر السنیة فی الاحادیث القدسیة) - مولی احمد اردبیلی (در برخی از کتابها و آیات الاحکام در تفسیر الذین یتفکرون فی خلق السموات والارض - نیریزی میگوید: فصلی که در حدیقه الشیعه در رد صوفیان آمده از ملا معز اردستانی دشمن صوفیان است که در آن از حدیثهای ساختگی خود آورده است و شاه محمد دارابی در معراج الکمال داستانی از این مرد یاد کرد) - سید محمد عارف (معارف الهیه - العروة الوثقی - حظيرة القدس - لطائف غیبیه - شرح قبسات و تقویم الایمان داماد - نیریزی ایشانرا ندید) - محمد باقر سبزواری (روضة الانوار که برای شاه عباس نوشته شده) - عبدالرزاق لاهیجی (مکارم الاخلاق) - مولی حسن گیلانی - شیخ حسن سکاکی (تعلیقات) - صدرای شیرازی استاد استاد نیریزی (او بسیاری از نوشته‌هایش را که برخی بخط او بود داشت و میگوید که در زمان او فیلسوفان بسیار بودند و او ناگزیر بزبان آنها و بروش منطق فیلسوفان و متکلمان مسئله‌های عرفانی را نوشته است) - مولی محسن کاشانی که صد کتاب نوشته و باز پسین آنها «حقائق» است که تاریخ آن «ختمنا» ۱۰۹۱ «میشد» (تاریخ آن دنبال حاشیه در صفحه بعد

انجام : و ذار حمة الرحمن عندا ولی النہی۔ و مستند الرحمن عندا الہدایة .

[۵۶۵]

۳۶۴ این نسخه شماره ۳ دفتر و بنسخ در نظم و بشکسته تعلیق در نشر می باشد. ک ۸
الف - ۱۷۰ ب .

۵ [۴۴۸-۴۵۰] حورائیه (فارسی)

ابوسعید ابوالخیر میهنی عارف (۳۵۷-۴۴۰) این رباعی را سروده است :

حورا بنظاره نگارم صف زد رضوان ز تعجب کف خود بر کف زد

یک خال سیه بر آن رخاں مطرف زد ابدال ز بیم چنگ در مصحف زد (۱)

و سه گزارش بر آن نوشتند که در اینجا هست :

- ۱ - خواجه احرار عید الله فرزند محمود چاچی (م ۸۹۵) بر آن گزارشی نوشت که در دنبال اسرار التوحید در پترسبورگ بسال ۱۳۱۷ (۱۸۹۹) و از روی آن در تهران بسال ۱۳۱۳ خ بچاپ رسید. در فهرست کتابخانه مدرسه فاضلیه طوس (ش ۶۰ ص ۳۳) نیز از نسخه ای یاد شد .

۱ - چون بوصالح مقری شیخ ابوسعید بیمار و بستری شده بود بوسعید بشیخ

- ۱۵ خواجه ابوبکر مؤدب فرزندان خویش دستور داد که نوشت افزار آورد و این رباعی را برا خوانده و او نوشت تا بوصالح را افسونی باشد. همینکه آنرا نزدش بردند و بروی زدند هماندم به شد و بیرون آمد (اسرار التوحید ابن منور چاپ پترسبورگ ص ۳۶۰)

این رباعی را گزارشی است از شیخ آذری علی حمزة بن علی ملک بن حسن طوسی

سربداری بیہقی (۷۸۴-۸۶۶) عارف شیعی و شاگرد شیخ محی الدین طوسی غزالی و

- ۲۰ سید نعمة الله که دوسالی درمکه و چندی در همدان بزیست و سرانجام در اسفراین بمرد . در «جواهر الاسرار منتخب مفتاح الاسرار» از همین حمزه طوسی آذری المنسوب الی احمد بن محمد الزمینی الهاشمی المروزی که در ۸۴۰ گزین شده است در سرهشتم فصل دوم در بیان اسرار کلام منظوم مشایخ از باب سوم این گزارش دیده میشود (چاپ شده با اشعه - اللغات جامی و دو رساله نسفی بسال ۱۳۰۲-۳ ص ۳۲۹) مگر اینکه نمیگوید که این رباعی از کیست .

۲۵

مانده حاشیه از صفحه پیش

۱۰۹۰ است - ذریعہ ج ۷ ص ۲۸) او در نوشته های خویش حدیثها را گزارش نمود و دیوان بزرگ او بنام (گلزار قدس) نزد نیریزی بوده است. فیض شاگرد شیخ مؤمن مشهدی شاگرد شیخ محمد عارف می باشد . شیخ علی نقی استاد نیریزی نیز از پیروان او بود - آقا محمد سعید بن محمد مفید قمی (شرح توحید صدوق) .

آغاز: بسمله... الحمد لله الذي جعل قلوب العارفين مرآة جماله... بدانکه این فقیر را بسی شغف می بود بدانستن معنی رباعی... ابوسعید .
انجام : که محب را هیچ چیز (لذتی) بهتر از ملاقات محبوب نباشد . تمت
الرسالة الشریفة .

[۵۶۶]

۵

این نسخه شماره ۳۴ دفتری است دارای بیش از ۶۶ رساله و بخط تعلیق میباشد
۱۰۱۵ گ ۱۰۵ ب- ۱۰۸ ب. آغاز نسخه چاپی چنین است : « بسمله الحمد لله فیاض الحكم
والمواهب... بدانکه این فقیر را بسی شغف میبود... » و اندکی بانسخه ما
جدائی دارد .

۱۰ (همه دفتر ۱۷۷ بر ۴) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ مقوایی ساده
اندازه : ۱۲×۱۷ و ۸×۱۲ س ۱۷

۲ - گزارشی است آمیخته که در آن از معراج بروش عرفانی گفتگو شده و تأویلی
صوفیانه برای آن یاد گردید و هیچ نوشته نشده که رباعی از کیست .

آغاز: بسمله حمد بی غایت و ثنای بی نهایت حضرت کبریائی واجب الوجودی را
۱۵ که جناب قدس هویت جلالتش از ادراك افهام مقدس است... بعد باشارت الرفیق
ثم الطريق برفاقت روح الامین در شب معراج سلطان تاجداران ممالك رسالت...
از غربت بوطن مراجعت فرمود .

انجام : و گفت قف یا محمد فان ربك یصلی یعنی که ابدال زیم چنگ در مصحف
زد . تم بحمد الله... والصلوة علی سید انبیائه واکرم احبائه .

[۵۶۷]

۲۰

این نسخه شماره ۳۴ دفتراست بخط تعلیق و بنام « رساله حورائیه نوریه » (۲) و
۱۰۱۵ در پایان دارد: « تمام شد شرح حورائیه نوریه . والسلام » گ ۵۶ ب- ۵۷ الف .

۳ - میر حسین بن معین الدین میبیدی یزدی (م ۹۱۱) نیز بر این رباعی گزارشی
نگاشته است .

۲۵ ۱ - شاید این گزارش از نورالدین شاه نعمه الله کرمانی (۷۵۲-۸۲۸) یاسید محمد
نوربخش بن محمد بن عبدالله قطیفی لخصاوی قاینی (۷۹۵-۸۶۹) باشد مگر اینکه
نشانه ای یافت نشد که هیچیک از ایندو را برساند .

آغاز: منسوب است به هادی مقامات سلوک میر شیخ ابوسعید ابوالخیر قدس سره
«حورا بنظاره نگارم صف زد» یعنی خوبان بهشت که مجاوران عالم عقول و نفوس فلکیه اند
بنظاره آدم که نفس ناطقه انسانیت صف زدند .

انجام : ابدال از ترس عصیان . . . متمسک شوند بقران و متابعت خاتم الانبیاء
صلوات الله علیه والله .

[۵۶۸]

این نسخه در برگ ۹۶ الف دفتر و بخط تعلیق با نشانه های شنگرف میباشد
۱۰۳۸ در پایان دارد :

« در تذکره شیخ ابوسعید رحمه الله دیدم که استاد ابوصالح که مقری شیخ
بو حسنه بود و شیخ خواجه ابوبکر مؤدب را که ادیب فرزندان شیخ بود بخواند و فرمود
۱۰ که از جهت ابوصالح حرزی املا میکنم بنویس و این دو بیت املا فرمود و خواجه ابوبکر
بنوشت و نزد صالح برد و بر بازوی او بست در حال صحت یافت - فواید امیر حسین میبیدی»
[۴۵۱] خصائص المحبّه (فارسی)

عبدالصمد همدانی در این گفتار عرفانی از دوستی گفتگو مینماید .

آغاز: الحمد لمن هواء فی هوای . . . شکسته بسته است از بنده جانی عبدالصمد
۱۵ همدانی که بخواش برادری از برادران روحانی تسوید یافته .
انجام : لم اکلفك عمل غد ، فلا تطلبني رزق غد .

[۵۶۹]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق محمد تقی بن محمد بسال ۱۲۵۳ میباشد
۲۰ گ ۱۱۱ ب- ۱۲۲ الف .

[۴۵۲] خلاصیه (عربی)

این گفتار در انسان کامل و پرستش و نفسهای گوناگون و برخی از اصطلاحات
عرفانی است . سلطان المرشدین الحسین الشالی الاخلاطی آنرا برای خلیل الله الشالی
شاه شیروان نگاشته است .

آغاز: بسمله رب یسروا عن و ا ختم لنا بالحسنی . الحمد لله الذی اختار .
۲۵ الموجودات الانسان . . . فهذا کتاب جمعیت فیہ اطوار الکمل من المجمع والمفصل .

انجام : لاعادل لعادل . لاراحم لظالم . لاجار لمن جار .

[۵۷۰]

۳۳۹ این نسخه شماره ۳۶ دفتر و بخط تعلیق نصیرالدین حسین الحرا الحسینی ج ۱ سال ۱۰۷۶ می باشد ب ۱۱۳ - الف ۱۱۸ .

۵ [۴۵۳] در تحقیق چشمه زنجبیلی و کافوری (فارسی)

در این گفتار از «کأس کافوری و زنجبیلی» که در دو آیه ۵ و ۱۷ سوره ۷۶ (هل اتی) (۱) آمده بروش عرفانی بررسی میشود و گویا از جامی باشد و بنظم و نثر مستجمع است .

آغاز: بسمله . پناه میجویم بذات مستجمع جمیع صفات کمال از گزند قیود امکانی .
۱۰ انجام : که تفسیر و تأویل نه حد هر جهول و ظلوم است . اللهم اغفر لنا ... برحمتك و نصرتك یا ارحم الراحمین .

[۵۷۱]

۸۶۷ این نسخه شماره ۱۳ دفتر و بخط تعلیق باناشانه ها و عنوانهای شنکرف گ ۵۹ الف - ۲۰۳ ب می باشد .

۲۰ [۴۵۴] ده قاعده (فارسی)

این گفتار در سیر و سلوک رهروان عرفان است و از سیدعلی عارف همدانی (۲) .
نسخه ای از این در مجلس (ش ۶۱۰/۲) هست .

آغاز: رساله ده قاعده سیدعلی همدانی قدس سره . بسمله و به نستعین . حمد و

۱ - ان الا برار یشر بون من کاس کان مزاجها کافورا - ویسقون فیها کاسان مزاجها زنجیلا . ۲۵

۲ - عارف دانشمند پارسای شیعی سیدعلی فرزند شهاب فرزند محمد همدانی (۷۱۳ - ۷۸۶) شاگردائی خود سید علاء الدوله در کودکی و پیرو شیخ شرف الدین محمود بن عبدالله مزدقانی و تقی الدین علی دوریستی کتاب اسرار نقطه و ذخیره و شرح اسماء الله و شرح فصوص الحکم و رساله واردات دارد و برقصیده خمیه میمه ابن فارض گزارش بنام «مشارب الازواق» نگاشته است . او در آنور آمویه بزیست و درختان آرامگاه او است . وی میگوید که پدرم فرماندار همدان بود و از درباریان . از اینروی من بکار های او ارجی نهاده بودم . در طوس از دو رساله فارسی عقلیه و منامیه او یاد شد (ش ۶۷۶ و ۶۹۸ ص ۱۳۶ و ۱۴۴ ج ۴) (مجالس المومنین شوشتری و ربیعانه الادب) . ۳۰

ثنای نامتناهی پروردگاری را .

انجام : واز لذت حلاوت میوه حکمت و ولایت محروم مانده . جعلنا الله وایاکم
ممن سعد بطاعته . . . والسلام علی من اتبع الهدی تمت الرسالة .

۱۰۱۵ این نسخه شماره ۳۲ دفتر است و بخط تعلیق ک ۹۰ - ۹۵ الف .

[۴۵۵-۴۵۶] الذکر (فی...)

(فارسی)

دو گفتار کوتاه در ذکر و بر روش عرفان شیعی میباشد .

آغاز: لابد من امور اربعة : التوبة من جميع المعاصي والعهد مع الشيخ یعنی
امثاله من اوامره ونواهیه والذكر والفکر . . . سه مرتبه توحید بر ارواح ائمه
طاهرین و استادان سلسله و بعد از آن زیارتین علیهما السلام تمت علیکم السلام والتوفیق -
بجهت کشف علمی الاتی چند قراردادده اند ذکر و فکر و مراقبه و رابطه .

۱۰

انجام : صاحب العصر و الامر و الزمان صلوات الله وسلامه علیه و علیهم اجمعین
علویه اجمالية یا علی یا ایلیا . . . کلمه جبرئیل لافتی الاعلی سر مکنون اسم حضرت
ولایت است .

۱۵

[۵۷۳-۵۷۴]

این نسخه ها شماره ۷ و ۶ دفتری است دارای ۱۱ رساله و بخط تعلیق ک ۱۵۳ ب
۳۵۸ - ۱۵۴ ب .

[۴۵۷] الرحمة فی اختلاف الائمة (وصاله...)

(عربی)

از دانشمند رکن الحق والدین محمد بن علی بن محمد فارسی گر گانی استرآبادی

(م نزدیک ۷۷۰) که چند کتاب طوسی مانند اساس الاقتباس و اخلاق ناصری و اوصاف
الاشراف و فصول و قضا و قدر را بتازی در آورد. او در این رساله از افلاطون و ارسطو
و علم الهدی و غزالی و اchiاء و مشکاة الانوار و ونجم الدین دایه رازی و مرصاد العباد
اویاد میکند و درباره حجب الهی از مشکاة و مرصاد میآورد و در پایان میگوید که
من این رازها را بی آنکه بدفتری بنگرم نوشته ام . او این نگارش را در پایان محرم
۷۲۰ پس از اینکه دوباره در آن نگریست و بر آن افزود و از آن کاست و سامانی
۲۵

بدان داد و پاکیزه اش ساخت بانجام رساند .

[۵۷۵]

۳۳۹ این نسخه شماره ۲۴ دفتر است و بخط تعلیق ک ۷۹ ب و بندی است از کتاب
گرگانی و چنین است: « فائدة لا خفاء عند اهل اليقين ان ههنا مهية مركبة من
جوهرين متضادين احدهما جوهر روحاني نوراني يسمى بالنفس العاقلة والثاني جوهر
جسماني ظلماني يسمى بالبدن - فليت شعري ما اسم المركب منهما » گرگانی در این
بند از رای افلاطون که انسان تنها جان است و رای ارسطو که هم جان است و هم تن
و سخن متکلمان که تنها تن است یاد نمود . این بند در نسخه ش ۱۰۲۲/۱۲ دیده نمیشود .

[۵۷۶]

۱۰ این نسخه پاره است از باب نخستین و باب دوم و خاتمه رساله و شماره ۱۲ دفتر است
۱۰۲۲ و بخط نسخ سید حیدر آملی که در نجف (مشهد غروی) در روز یکشنبه ۳ ذی قعدة
۷۶۲ نوشته است و بانسخه خط گرگانی برابر نمود . آغاز و انجام چنین است :
« و کمال السبب يستلزم المطلوب . هذا في القابل . و اما بالنسبة الى الفاعل فلما علم ان
کمال الفعل بحسب کمال القابل و نقصا نه بنقصا نه اذ لا نقصان من جهة . - و عرض اعمال البرايا
والنشر و لمثلي قبلي . شعر : و من يك ذاقم مرمرىض - يجدمراً به الماء الزلالا . فرغ
۱۵ مصنفها الملتجى الى الحرم الغروي ... محمد بن علي بن محمد الجرجاني عن معاودة فكرة
فيها بعد وضعها وزيادتها و نقصها و ترتيبها و تهذيبها في سلخ مجرم سنة عشرين و سبع مائة
الهجرة حامدا و مصليا و مستغفرا » گ ۱۹۹ الف - ۲۰۹ ب - در گ ۱۲۸ و ۱۲۹ فهرست
نگار شهای گرگانی دیده میشود و در آن از « رسالة الرحمة في اختلاف الامة و » رسالة
۲۰ الدر الثمين في السرا لدين » او ياد شده . خود گرگانی هم در پايان همین کتاب در چند جا
آنرا رساله میخواند و از اختلاف امت هم در آن بحث میشود .

[۴۵۸] رساله در تجلی خداوند بر گوه طور (فارسی)

این گفتار در حل مسئله تجلی خداوند در طور سینا است بر روش عرفانی و حروفی
از سلطان محمد سپاهانی (بنگريد به ص ۲۶۵ همین فهرست) .

۲۵ آغاز: (هو تجلی حضرت کلیم الله در طور سینا کنایه بر حکمت است . . . معـدل
باشد) حل عبارت مزبور که از نتایج افکار آصف جم اقتدار سلطان محمد است . تجلی
واجب الوجود بر حضرت کلیم الله در طور سینا کنایه بر حکمت است . در اینجا
کنایه است بر آنکه اجساد و اجرام خصوص جرم خاكر استعداد رؤیت ازلی و تاب
تجلی سرمدی نیست .

۳۰ انجام : بترقی حرف رابع . مرد باید که بتواند کرد و رنه عالم پر از نسیم

صبا است .

[۵۷۷]

۱۰۳۸ این نسخه در برگ ۶۶ ب- ۶۷ الف دفتر و بخط تعلیق با نشانه های شنگرف است و در پایان باز همان عبارت دیبچه با اندک جدائی آمده است : (هو ایضا تجلی حضرت کلیم الله در طور سینا کنایه بر حکمتی است - زحل معدل باشد . اسرار برون می نتوان داد - و گرنه در کوچه هست خبرها ز شررها) .

[۴۵۹]

رساله عرفانی (عربی)

در این گفتار فلسفی و عرفانی از فرشته و جهان آفرینش و خرد و روش عرفانی

بررسی میشود .

[۵۷۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط شکسته تعلیق تاریخ ۱۰۴۰ می باشد و چنین است ۱۰۴۶ «المخلوطة الماخوذة من الحس وان فارق المحسوس الروح الانسانية لم يبعدان يكون تعالی مرئياً بعد القيامة من غير تشبيه ولا تكيف ولا بمسامنة ولا محاذاة تعالی عما يشركون» گ ۱ الف و ب چهار فصل آخر این رساله در این نسخه هست و پاره ای از فصل پیش از آنها .

[۴۶۰]

رساله عرفانی (فارسی)

این گفتار کوتاه نیز در عرفان است .

آغاز: بسم الله . قال رسول الله من قال لا اله الا الله خالصاً مخلصاً دخل الجنة .

چون همه او است غیر او نیست .

انجام : و باین یقین و اصل گشت . فالحمد لله رب العالمین . . . و اله اجمعین . ۲۰

[۵۷۹]

۱۰۱۵ این نسخه شماره ۲۱ دفتر و بخط تعلیق می باشد گ ۵۱ الف - ۵۲ الف .

[۴۶۱]

رساله عرفانی (عربی)

در این رساله عرفانی و تأویلی از احواء العلوم و کیمیا و سعادت یاد میشود و ۲۵

نگارنده آن گوید که در بامداد شب پنجشنبه دهه یکم جمادی دوم سال ۸۱۶ محیی الدین را در خواب دیدم (۱۱۳ الف) . رستاخیز جسمانی در آن تأویل میشود و عبارتی پیارسی در آن هست (۱۱۱ الف) .

آغاز: بسمله . اعلم ان امور الاخرة ليست كما زعم الجاهل . فانها من عالم الامر

۳۰

والغيب والملکوت .

انجام : اى له جهة حسن الارتکاب فيعمى فيها والله اعلم به . تمت

[۵۸۰]

۳۳۹ این نسخه شماره ۳۵ دفتر و بخط تعلیق است گ ۱۰۳ الف - ۱۱۳ الف .

۵ [۴۶۲-۴۶۹] رساله های کرمانی (فارسی)

گویند که نورالدین شاه نعمه الله ولی حلبی کرمانی (نزدیک ۷۳۰ - ۸۳۴) ۳۴۰

نگارش داشته و از آنها ۱۱۴ رساله را برگزیده و پسندیده بود. در نسخه ش ۵۷۷ طوس

۹۱ رساله و درش ۵۷۸ آنجا ۳۷ رساله و درش ۵۷۹ همانجا ۱۱ رساله هست و ۱۳

رساله او در چاپخانه افغان تهران بسال ۱۳۱۱ خ بچاپ رسید در جنگ شماره ۴۳۲

۱۰ این کتابخانه نیز هشت رساله هست که باید همه از او باشد :

۱ - رساله تحقیقات (Add 16/837XV I ج ۱ ص ۸۳۲ ب فهرست فارسی

موزه بریتانیا) .

آغاز: الحمد لله الذى خلق الانسان على صورته لاختلافه وجعل عينه مرآة عينه

بشهرته . . . اعلم ان للتوحيد لجة وساحلا . فالساحل يعلم واللجة يذاق ... چه تحقیق

۱۵ توحيد از تحرير منشى ديوان عنايت و تقرير مدرس مدارس استعارت مستفاد نکرده .

انجام : وازين سبب بود که واقع شد تحويل و تبدل در صور عيون بشر . عباراتنا

شتى وحسنك واحد - وكل الى ذاك الجمال يشير . تمت الكتاب

[۵۸۱]

این نسخه شماره ۱۰ دفترى است دارای ۹ رساله و همه بخط نسخ یکنواخت تاریخ

۴۳۲ ۱۲۸۹ از محمد علی کرمانشاهی که برخی از آنها بچاپ رسیده و روی نشانه های

نسخه باید همه از عارف کرمانی باشد . گ ۲ - ۲۹ الف . شماره ۲ در هامش

۲۰ برگهای ۲ - ۵۹ ب و گلشن راز شیبستری است که بخط تعلیق نوشته شده .

(همه دفتر ۳۱۲) - کاغذ سیاهانی - جلد تیساج زرد خری

اندازه : ۱۱ × ۱۸ و ۱۲ × ۱۳

۲ - رساله سلوک که درص ۱ - ۳۱ جنک سیزده رساله او بچاپ رسید .

آغاز: بسمله الحمد لله على صفاته العلى . . . قال مظهر الدقائق و مظهر الحقائق ...

الطرق الى الله بعدد نفوس الخلاق . يعنى : راه طالبان ... بعدد نفوس خلاق است .
انجام: و بغير مؤانست گرفتن شر است از جميع وجوه قال الله تعالى لا خير فى كثير
من نجواهم... بين الناس والله اعلم بالصواب .

[۵۸۲]

- ۴۰۵ این نسخه شماره ۲۲ دفتر است و بخط تعلیق ک ۱۴۸ الف-۱۵۶ ب و چنین است
پایان آن : « و هر گاه که دل و زبان از کلام غیر خاموش شوند چون » برابر با
س ۱۳ ص ۳۰ چاپی و چند سطرى کم دارد .

[۵۸۳]

- ۴۳۲ این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط نسخ تاریخ ۱۲۸۹ ک ۹۱ ب-۱۰۹ الف .
۳ - کشف الاسرار که شاید از عارف کرمانی باشد و در ده باب است : « هستی
یکانه - احدیت جمعی الهی - واحدیت جمعی رحمانی - جهان جانها - شهادت فطلى » .
آغاز: بسمله و به نستعين . الحمد لله الذى تجلى ذاته لذاته باحدية جمعه ،
فاظهر آدم له بجميع اسمائه ... فهذه رسالة فى بيان علم التوحيد وسميتها بكشف
الاسرار والفتها على خمسة ابواب . بدانکه هر بابى از برای خمسه اشارتست بحضرتى
از حضرات الهیه .

۱۵

انجام : دیگر آنکه شریعت صورت عدالت توحید بود .

[۴۸۴]

- ۴۳۲ این نسخه شماره ۹ دفتر و بخط نسخ است ک ۱۱۷ الف-۱۳۱ الف . در پایان دارد:
« تمت الكتاب... بيد الحقير الفقير محمد على کرمانشاهی فى سنة ۱۲۸۹ » در بر کهای
۱۱۹ ب و ۱۲۱ الف و ۱۲۹ الف باید دایره ای کشیده باشد که سفید گذارده شده
۴ - محبت نامه که درص ۳۸-۴۶ سیزده رساله چاپی کرمانی دیده میشود .
خود او گوید : « محبت نامه اش را یاد کردم . محبانه به محبوبى نوشتم (ک ۱۱۶ الف
ش ۴۳۲/۸ و ص ۴۵ چاپی) .

- آغاز: بسمله و به نستعين . الحمد لله الذى عين عين حبيب به فى علمه ...
محبت مقام الهی بود - محبت به از پادشاهی بود . و این مقام را القاب اربعه است .
انجام: بشادی نعمه الله نوش کن می - کجا یابی حریف مست بچون وی .

۲۵

محبت نامه اش از دست مگذار -- محبت خویشتر را یاد میدار .

[۵۸۵]

این نسخه شماره ۸ دفتر است. گ ۱۱۲ الف - ۱۱۷ الف . در پایان دارد: «حرره
 ۴۳۲ فی يوم من شهر ربيع المولود سنة ۱۲۸۹» .

۵ - مکاشفات که از عارف کرمانی است .

آغاز: بسمله . یاحیی (من) انت ومن هولاست انا ولست فمن انا . . . حمد آن
 حامدیکه محمود است بخشش او است .

انجام: تجلی صورتی از این اعدای نلته سالم ماند. در تجارت سودیابد بیشمار -
 یادگار نعمة الله یاددار .

[۵۸۶]

۱۰

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط نسخ گ ۳۸ ب ۸۱ الف است و در پایان دارد :
 ۴۳۲ «تمت الرسالة الشریفة فی يوم ربيع المولود سنة ۱۲۸۹» نسخه ای از این درموزه
 بریتانیا Add 76/837XX III ج ۲ ص ۸۳۳ هست.

۶ - دفتری است عرفانی که گویا از شاه نعمة الله است .

۱۵ آغاز: بسمله . باسم الاعظم . وله الحمد والکرم . . . حبیبی که ابتدای کارخانه
 محبت باظهار جمال پر کمال روح بافتوح او بود .

انجام: این سخنرازم قبول کنی گر نماز گذاردی بحضور من . ومن کلامه الشریف
 تمه . والحمد لله والمنه .

[۵۸۷]

۴۳۲۲۰ این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط نسخ است گ ۲۹ الف - ۳۸ ب .

۷ - این دفتر عرفانی نیزمانا از عارف کرمانی است .

آغاز: بسمله وبه نستعین . الحمد لله یوجب الدنوالتدلی . واشکرله شکر ایدیم
 لقائله التجلی . . . گفته اند که مهمان خلوت خانه آب و گل است وسالطان سراپرده
 جان و دل .

۲۵ انجام: ویکی از سه بدل یکی . نه یش میشوند، نه کم .

[۵۸۸]

۴۳۲ این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط نسخ است گ ۸۱ الف ۹۱ الف و در پایان دارد: «تمت الرسالة الشريفة في ربيع المولود سنة ۱۲۸۹» .

۸ - این دفتر عرفانی هم از عارف کرمانی باید باشد .

- ۵ آغاز: بسمله وبه نستعين. قال ص... اما بعد الشريعة اقوالی والطريقة افعالی والحقيقة حالی والمعرفة راس مالی... و فرمود که الفقر سواد الوجه فی الدارين .
انجام: و در مقام توحید صرف و وحدت محض باشند و ذلك المراد من الفقر باتفاق اهل الله . والله اعلم بالصواب .

[۵۸۹]

۴۳۲ این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط نسخ تاریخ ۱۲۸۹ گ ۱۰۹ ب - ۱۱۱ ب .

[۴۷۰-۴۸۸] رساله های نخشبی (فارسی)

از شیخ عزیز نخشبی عارف ۱۹ رساله در این کتابخانه هست که اینک شناخته می شود :

۱ - در عشق است .

- ۱۵ آغاز: بسمله و نستعين چنین گوید اضعف الضعفا و خادم الفقرا عزیز بن محمد نسفی که جماعتی از درویشان کثر هم الله تعالی از این بیچاره درخواست کردند باید که در باب عشق رساله نویسی .

انجام: از دل بعد از این هیچ کاری نیاید نه دنیوی و نه اخروی و نه مولوی .
تمت الرسالة العشق والله اعلم بالصواب (گ ۸۱ الف - ۸۳ ب) .

۲ - در آفرینش جانها و تنها .

آغاز: بسمله و حمد چنین گوید اضعف الضعفا شیخ کامل محمد نسفی رحمه الله علیه که جمیع فقرا از این بیچاره درخواست کردند که میباید در آفرینش ارواح و اجسام و در مراتب نزول و عروج ایشان رساله جمع کنی .

انجام : وصفت خوشی بهشت و ناخوشی دوزخ معروف و مشهور است .
والحمد لله رب العالمات تمت الرسالة (۸۳ ب - ۸۷ ب) .

۳ - در پیامبری و پیشوائی .

آغاز: بسمله و حمد اما بعد چنین گوید شیخ عزیز بن محمد نسفی طاب ثراه که جماعت درویشان از این بیچاره التماس کردند که در نبوت و ولایت و وحی و الهام و خواب راست رساله جمع کن .

۵ انجام : اگر قدر نعمت بدانی توانی که آن نعمت را بغنیمت داری و الحمد لله رب العالمین (۸۸ الف - ۹۱ ب) .

۴ - در نخستین آفریده خداوند و آنیکه از عقل و قلم و روح در حدیثهای « اول ما خلق ... » چه خواسته شده .

آغاز: بسمله و حمد اما بعد درویشان از این بیچاره عزیز نسفی درخواست کردند که در احادیث « ما اوله » رساله جمع کنی و بیان کن که از این احادیث مراد یکجوهر است یا از هر حدیثی جوهری جدا گانه است .

انجام : ایدرویش در قرآن (و) احادیث ذکر این عقل بسیار است .
والله اعلم بالصواب . (۹۱ ب - ۹۳ الف) .

۵ - در گفتار اهل منزل چهارم در ذات و صفات و جهانهای ملکوت و جبروت .

۱۵ آغاز: بسمله و حمد چنین گوید شیخ وقت عزیز بن محمد النسفی رحمه الله علیه که جماعتی درویشان از این بیچاره درخواست کردند که میباید که بیان کنید اهل منزل چهارم .

انجام : میخواستیم که درین بیان ذات و صفات خدای تعالی و بیان عالم جبروت و عالم ملکوت و عالم ملک تمام کنیم نتوانستیم . باشد که در این رساله میآید تمام کلام . تمت الرساله فی یوم الجمعة شهر شوال (۹۳ الف - ۹۹ الف) .

۶ - در ملک و ملکوت .

آغاز: بسمله و حمد . اما بعد بدان اعزك الله فی الدارین که ملک عالم شهادت است و ملکوت عالم غیب است .

انجام: میخواستیم که در معرفت ذات و صفات خدای تعالی در بحث ملک و ملکوت

وجبروت در این رساله تمام کنیم نتوانستیم کرد ، باشد که درین که میآید تمام کشم ایندویش هر رساله که میآید درین منزل چهارم سخن بلند میشود تا حاضر باشی .
والله اعلم رب العالمین . یافتاح . (۹۹ الف - ۱۰۱ ب) .

۷ - نیز در ملك و ملكوت

۵ آغاز: بسمله و حمد . بدانکه عالم ملك عالم اضداد است و عالم ملكوت
عالم ترتیب است .

انجام: آنچه از مفردات ظاهر شوند از مرکبات نشوند و آنچه از مرکبات
ظاهر شوند از مفردات شوند . والله اعلم . تمت الرساله (۱۰۱ ب - ۱۰۶ الف) .
۸ - در بهشت و دوزخ و خوشی و ناخوشی .

۱۰ آغاز: بسمله و حمد اما بعد چنین میگوید شیخ وقت عزیز بن محمد النفسی
رحمة الله علیه که جماعت درویشان از این بیچاره درخواست کردند که میباید که بیان
کنی که حقیقت بهشت و دوزخ چیست .
انجام: تمام شد منزل چهارم و اصل تصوف در این منزل اند . والله اعلم بالصواب
(۱۰۶ ب - ۱۱۱ الف) .

۹ - در گفتار صوفیان درباره « ذات - وجه - نفس - صفت - اسم - فعل » .
۱۵ آغاز: بسمله و حمد . اما بعد درویشان از این بیچاره درخواست کردند که
میباید که بیان کنی که اهل تصوف بیان ذات و وجه و نفس چون کرده اند .
انجام: دلیل است بر آنکه دعوی بزرگتری میکردند انکار موسی میکرد .
والله اعلم بالصواب (۱۱۱ الف - ۱۱۵) .

۲۰ ۱۰ - در هستی حقیقی و خیالی .

آغاز: بسمله و حمد . اما بعد بدانکه اهل وحدت در منزل پنجم اند .
انجام : يك طائفه اند از اهل وحدت . والله اعلم بالصواب . (۱۱۵ ب - ۱۱۸ ب) .
۱۱ - در کفر و توحید و اتحاد و وحدت .

آغاز: بسمله و حمد ... اما بعد بدانکه اهل وحدت دو طائفه اند . يك

طائفه در منزل پنجم اند .

انجام : و نتوانستم باشد که در این رساله که می آید تمام کنم . والله اعلم بالصواب .
(۱۱۸ ب - ۱۲۲ الف) .

۱۲ - در هستی .

۵ آغاز : بسمله و حمد . اما بعد . این نور نامحدود و نامتناهی .

انجام : از روی تناسب نه از روی تناسخ این همه راست باشد . والله اعلم بالصواب .
(۱۲۲ ب - ۱۲۳ ب) .

۱۳ - در جهان علوی و سفلی .

آغاز : بسمله و حمد ... اما بعد درویشان کثر هم الله از این بیچاره درخواست کردند که میباید بیان کنی که اهل وحدت بیان چون میکند .

انجام : تا بکمال خود رسند با خود دارند والله اعلم بالصواب (۱۲۳ ب - ۱۲۵ الف)
۱۴ - در آغاز و انجام .

آغاز : بسمله و حمد ... ای درویش قاعده و قانون سخنان اول دیگر بود .

انجام : و عقل این طائفه پوشیده است و دیوانه را بهمین معنی مجنون گویند والله

۱۵ اعلم بالصواب (۱۲۵ الف - ۱۲۸ ب) .

۱۵ - در تناسخ .

آغاز : بسمله و حمد ... بدانکه منزل سیم تناسخ است و طریق تناسخ قدیم است

و چندین هزار سال است که میان خلقت است و بیشتر عالم بر طریق تناسخ بودند و هستند . اهل چهار دانگ بلکه زیاده بر طریق تناسخ اند .

۲۰ انجام : ورد گرمی ، سردی و سردی بگرمی و رد مکر بمکر و رد لشکر باشکر توان کرد .
تمت الرسالة (۱۲۹ الف - ۱۳۵ الف) .

۱۶ - در لوح محفوظ عالم صغیر .

آغاز : بسمله و حمد ... چنین گوید ... عزیز بن محمد النسفی که جماعت درویشان

کثر هم الله از این بیچاره درخواست کردند که میباید که در لوح محفوظ عالم صغیر رساله

جمع کنید .

انجام: که آزاری از تو بکسی نرسد و بقدر آنکه توانی راحتی میرسان
تمام منزل سیم (۱۳۵ الف - ۱۳۹ ب) .
۱۷ - در روان مردمی .

آغاز: بسمله . در بیان معرفت انسان . نفس انسانی . بدان که جان معنی
منبسطی است صفت وی و اثر وی حیات است .
انجام: سعادت و شقاوت هرگز مبدل نشود . والله اعلم بالصواب (۱۴۰ الف) .
۱۸ - در سلوک مقامات .

آغاز: بسمه . اوحی الله الی داود . . . فقال یا داود فرغ لی بیتا اسکن فیه .
بدانکه جملگی کتب منزل و شرایع انبیا شرح سلوک مقامات است .
انجام: از دیگران و ظلمت خودشان بینند گویند انظرنا نقتبس من نور کم ...
فلتمسوا نوراً والله اعلم بالصواب (۱۴۰ الف - ۱۴۴) .

[۶۰۷-۵۹۰]

این نسخه ها شماره های ۳ تا ۲۰ دفتر است و بخط تعلیق و در پایان دارد که
۴۰۵ احمد بن عبدالمعلی بیک بیوک ابادی همدانی در زمستان سال ۱۲۸۳ رساله
۲۰ را نوشت و همه رساله ها بیک خط است . شماره ۲۱ فهرستی است از نگارش
های فلسفی و پزشکی و علوم غریب و ادب از گ ۱۴۴ الف تا ۱۴۷ ب بهمین خط - نسخه ای
از رساله های نسفی در کتابخانه سپهسالار شماره ۱۳۱۶ هست .

۱۹ - در لوح محفوظ و جبر و اختیار و قضا و قدر .

آغاز: فصل بدانکه این رساله ایست از عزیز بن محمد النسفی در بیان لوح
محفوظ و جبر و اختیار و حکم قضا و قدر . قال بدان ... که مفردات عالم لوح محفوظ
و کتاب خدایند .

انجام: میخواستم ... در جبر و اختیار بحثی مستوفی کنم نتوانستم کرد در
رساله دیگر که میآید شود انشاء الله تعالی .

[۶۰۸]

این نسخه شماره ۱۲۰ دفتر است و بخط تعلیق در پایان دارد «قدتم فی الغمیس من سابع عشر شهر رجب المرجب ۱۲۹۲» گ ۸۶ ب - ۸۹ الف - بر کهای ۸۹ ب ۸۷۶ و ۹۰ الف سفید است گویا میخواستند رسانه دیگر بر آن که نسفی نوید داده بود بنویسند.

[۴۸۹] رشف النصاب الایمانیه و کشف الفضایح الیونانیة (عربی)

- ۵ ایندفتر نگارش شیخ شهاب الدین عمر سهروردی (۱) (سهروردی ۵۳۹ - بغداد ۶۳۲) است که در روزگار الناصر لدین الله عباسی (۵۷۵ - ۶۲۲) نوشت و از شاهکارهای صوفیان پیرو سنت است که در آن همه دانشهای فلسفی نکو هیده بشمار آمده و دین ثابت گردید. سهروردی میگوید: «با اینکه در سایه این فرمانروا بازار دین رواست برخی از جوانان بفلسفه که بادین نمیسازد می پردازند. این است که من ایندفتر را از روی حدیثهایی که خودم روایت میکنم نوشتم و آنچه از مسانید بیادم آمد بر آن افزودم».
- ۱۰ سهروردی در همه ۱۵ بخش ایندفتر از روی خبر های معن و سخنان صوفیان فیلسوفان اراد میکند و در باب ۱ میگوید که پیروی کتاب و سنت مایه خوشبختی است و در ۲ قواعد یونانی را با آیه و خبر باطل میسازد و در ۹ غلطهای فیلسوفان را آشکار میدارد و در ۱۲ راه راست را می نمایاند و در ۱۴ روشن میسازد که یاران پیامبر خردمند و روشن بیش بوده اند. خاتمه یکم آن در شناخت جان و دهر در
- ۱۵

- ۱ - سهروردی دفتر دیگری دارد بدین نام « ادلة العیان علی البرهان فی الرد علی الفلاسفة بالقرآن » معین الدین علی بن جلال الدین محمد معلم یزدی م ۷۸۹ رشف النصاب را برای نصره الدین شاه یحیی ششمین فروانروای خاندان مظفر در ۷۷۴ بیاری کرد و نسخه آن در کتابخانه سپهسالار (دبیاچه آقای نفیسی بر مواهب الهی چاپ تهران بسال ۱۳۲۶ خ ص ۱۳) و در موزه بریتانیا (I, 23/580 ج ۲ ص ۸۵۳ فهرست ریو) و در اسلامبول ۲۰ هست و نسخی از متن هم در این شهر یافت میشود (بروکلن ص ۷۸۹ ج ۱ پیوست) همین متن در مدرسه جامع الباشای موصل نیز هست (فهرست مخطوطات موصل ش ۷۳ تصوف ص ۵۲) در فهرست فارسیهای کتابخانه خدیوی ص ۵۱۷ از شرح رشف النصاب الایمانیه و کشف الفضایح الیونانیة از معین الدین یزدی یاد شد و نوشته است که در ۶۲۶ پایان رسید و باید این تاریخ نگارش سهروردی باشد. در کشف الظنون آغاز رشف النصاب چنین یاد شده: «الحمد لله رب العالمین اکمل الحمد علی کل حال» و آغاز ترجمه آن چنین: «حمد و ثنایی که روح قدسی از املاء صحائف بلطائف اسرار» - نیز بنگرید به: گفتار نگارنده این فهرست درباره «منطق نزدخواجه رئیس ابوعلی سینا» در مجله دانش ۹ سال ۱۲ اسفند ۱۳۳۰ خ ص ۳-۴۷۲.

- پاداش و مزد در رستاخیز است فهرست بابها پس از دیباچه گذارده شده. در خاتمه ۱۴
- (گک ۱۶ب) میگوید: همانکه ابن سینا در قانون خویش درباره جالینوس گفته است که وی «میخواست فیلسوف گردد مگر اینکه شایسته آن نبود» درباره خود او هم درست است. پیمودن این دریای ژرف نه در خور ابن سینا است و به ارسطو که قبله اوست و نه فیلسوفان مقلد دیگر. ابن سینا اگر بشفا نمی پرداخت از پیامبران پیروی میکرد. نگارشهای او وفارابی که از اندیشه و کارش برخاسته ارزشی ندارد. فیلسوفان کافری تقلیدی هستند. از خبرهای معننی که در بیشتر جاها میآورد مشایخ روایت او بدست میآید. در باب ۷ در رستاخیز و تکفیر کسانی که بازگشت تن را نمی پذیرند (گک ۵۵الف) خبری از «ناصرالدین الله امیر المؤمنین» از عبدالرزاق پسر شیخ عبدالقادر گیلی بشتیری م ۵۶۱ میآورد. ابن ناصر گرچه خود حدیث روایت میکرد و بدیگران اجازه روایت میداد ولی بانگیزه ابن ثابت بن سائبور (م ۵۹۶) بفلسفه آشنا شده و علوم شرعی را خوار داشت. گویا سهروردی برای همین بود که این کتاب را نوشت.

[۶۰۹]

- این نسخه بخط نسخ معرب است و عنوانها بنسخ درشت تر از محمد پسر ابی ۳۴۵ المعالی ابی بکر پسر محمد ابرقوهی بسال ۶۲۷- در برخی جاها مانند گک ۱۵ بریده و وصالی شده و خاتمه دوم بیایان نمیرسد و از آغاز هم ندارد و چنین است «النویة بعوارف فضلها وعدلها فحنت الی جوار عتاب السدة الشریفة ارواح العلمافشدو الیها الرحال (آغاز) - قولهم ان لا یوجد من الواحد الا واحد ارتقوا الی اوائل العلم بان لا یوجد من الواحد الا واحد ولكن (غفلوا) ان ذلك الواحد هو الروح الاعظم فسموه (انجام)».
- ۲۰ در بالای گک ۱۱۱ الف نوشته است که حسنعلی واعظ ابروانی بسال ۱۲۵۵ این نسخه را داشت.

(۳۹۱) کاغذ نرمة سمرقندی-جلد تیماج ضربی.

اندازه: ۱۰×۸۳×۱۷ س ۲۱

[۴۹۰-۴۹۱] سفارشنامه سهروردی (عربی) ۲۵

دو پند و سفارش بنام سهروردی در این کتابخانه هست که گویا از شهاب الدین سهروردی صوفی باشد نه سهروردی اشراقی چه در یکی (۸۷۱/۳) از محدثات و نورسیده. هاب می ترساند و در دیگری (۱۰۱۵/۲۶) از اندیشه و تفکر باز میدارد و این گونه سخن با

نگارنده رشف النصایح سازگارتر است تانویسنده حکمت اشراق و بندهای ایندو
سفارشنامه هم برپارسانی سنت پرست بیشتر می‌زیبد تایک فیلسوف اشراقی آزاد .
این است، آندو سفارش :

۱ - که در آغاز آن می‌خواهد آنچه را که برای خویشتن آرزو میکند و بر او
روشن است برگوید و آنرا چنانکه در عنوان نسخه ما آمده برای رهروان نوشته‌و
آنانرا بپارسانی و پیروی از سنت می‌خواند .

آغاز: بسمله . ایها الطالب، السالك الطريق الى الله، المجد فی الطلب . اذكر لك
الحق الواضح الذي اتمناه لنفسی و اتشوق اليه .

انجام : فاستمع يا اخي وصيتي ، و اقبل نصيحتي ، تكن من الامنين . والحمد لله
۱۰ رب العالمين . والصلوة على محمد و اله اجمعين :

[۶۱۰]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۱ گ ۶۶ الف -
۸۷۱ ۶۷ ب . در دنبال آن سخنانی است از ابی یزید بسطامی که میگوید مرد هر گونه
کرامتی داشته باشد باید دید در باره دستورهای کتاب و سنت چون است .

۱۵ ۲ - که یکی از دوستان خویش مینویسد و بند بدو میدهد .

آغاز: هذه وصيته كتبها الشيخ شهاب الدين السهروردي لبعض محبيه . يا بني اوصيك
بتقوى الله و خشيته و لزوم حق الله .

انجام : لا تدرى ما اسمك غدا في القيامة . وفقنا الله لما يحب و يرضى . تمت .

[۶۱۱]

این نسخه شماره ۴۶ دفتر است و بخط تعلیق گ ۱۷۵ الف وب . پیش از آن
۱۰۱۵۲۰ تفسیر « سبحان الله ... والله اكبر » است از شمس الدین محمد مکی .

[۴۹۵-۴۹۲] سلوك (فارسی)

در نسخه شماره ۳۵۸ این کتابخانه چهار گفتار در سیر و سلوك و روش عبادت و سنن
صوفیانه و آداب مرید و شیخ است و مشرب شیعی در آنها پیدا است و ساخته عارفان
۲۵ شیعی اخیر می‌باشد . نگارنده همه اینها باید همان محمد حسین بن محمد باشد که
در ۱۲۵۱ می‌زیست و سبک همه اینها نیز یکی است . گفتارها اینک شناسانده میشود .

۱ - در سیر و سلوک آمیخته با اخبار و در آن از بایزید بسطامی و محمد بن اسمعیل بن ابی القاسم بن همشاد نوحی و ذوالنون مصری و شیخ ابوسعید و شیخ مغربی و نجم الدین رازی و مرصاد العباد و وقطب انصاری و پیران نقشبندی و شیخ بهائی و آقا محمد بیدآبادی یاد گردید .

۵ آغاز: لاجابة الدعاء والفرج روایت است از حضرت پیغمبر که بدرستی که من میدانم کلمه که نگفته است آنرا تنك دلی مگر آنکه حقه تعالی فرجی دهد - د تنك دلی او را .

انجام : و آنچه گفته شد در اخبار و آیات انبیا و اولیا و احوال حکما است و بالله التوفیق .

۲ - در آداب خوردن برای صوفیان و در آن از مفید و سید مرتضی و حکیم غزنوی و خواجه طوسی و ابن فهد حلّی و علی بن طاوس و شیخ صفی الدین و مجلسی یاد شد .

آغاز: آداب طعام خوردن اول آنکه رازق را الله داند نه فلان .

انجام : و نفوس محدث اند بحدوث ابدان مع ذالك هیچ يك يكديگر را

۱۵ تکفیر نکردند .

۳ - نیز گفتاری است در سیر و سلوک و نام نگارنده آن در پایان (محمد حسین بن محمد - گک ۱۲۷ الف) دیده میشود و در آن از لسان الغیب (گک ۱۲۵ ب) و شاه نعمه الله یاد گردید و در دو فصل و يك خاتمه میباشد .

آغاز: بسملة الحمد لله الحليم الكريم... اما بعد چون مقتضای عبودیت حقیقی اشتغال قلب و قالب عبادت معبود .

۲۰

انجام : اگر بخودی خود چند سال در دوزخ مجاهده سوخته هنگام بیرون آمدن خام خواهد بود .

نظم :

گدائی در میخانه طرفه اکسیر است

۲۵ گر این عمل بکنی خاک زر توانی کرد

[۶۱۴-۶۱۲]

این سه نسخه شماره‌های ۲ (۱۰۸ب-۱۱۷ب) و ۳ (۱۱۷ب - ۱۲۰ الف) و ۴ (۱۲۰ الف - ۲۷ب) دفتر است و همه بخط نسخ و عبارتهای تـاـزی زیر خط سرخ میباشد .

۵ - نیز در روش صوفیانه بمشرب شیعی است و بنام رساله سید بن طاوس در نسخه یادشده و درست نیست. نگارنده آن باید همان محمد حسین بن محمد باشد که نویسنده نسخه ۸۶۴/۴ نیز هست بسال ۱۲۵۱ .

آغاز: بسم الله خير الاسماء . الحمد والثناء لعين الوجود ... ای همسفران ملک سعادت و صفا وای رفیقان راه خلوصیت و فنا .

۱۰ انجام : بمسجد ابن طاوس مشهور است و حال از بنای آن مسجد اثری نیست والله ولی الامر کله .

[۶۱۵]

۳۵۸ این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط نسخ ک ۱۲۷ب ۱۵۲ب .

[۶۱۶]

این نسخه شماره ۴ دفتر میباشد و چنین است آغاز و انجام آن: «امکتوا انی آنست نارا ... بطریق عدیده از سید رسل و هادی سبل مروی است (س ۴ گ ۱۲۷ب ش ۳۵۸/۵ و دو سطر آغاز را ندارد) - وسید خود بعد از آن در آنجا مسجدی عظیم بنا نهاد و الحال بمسجد ابن طاوس علیه الرحمة مشهور است . والله ولی الامر . وقد فرغ من تسویده فی شهر ذی القعدة الحرام فی سنة ۱۲۵۱ تراب اقدام اولیاء الله اقل الثقلین ابن محمد ، محمد حسین ، عفی الله عنهما فی الدارین . » ک ۱۷۸ الف - ۱۱۰ الف بخط تعلیق .

مهر عبده حسین بن محمد در پایان دیده میشود .
(همه دفتر ۳۱۶) کاغذ فرعی - جلد تیماج حنالی

اندازه : ۲۲ × ۲۸ و ۳۵ × ۱۵ تا ۱۸

[۴۹۶] شرح بیته از حافظ (فارسی)

۲۵ دوانی ابن بیت « پیر ما گفت خطا بر قلم صنع نرفت - آفرین بر نظر پاک خطا پوشش باد » را بروش فلسفی گزارش میدهد و در آن اشعریان رارستکار و معتزلیان را مجوس می‌پندارد و میگوید که « عمر بن الخيام » و بهمنیار بن المرزبان « از شاگردان شیخ رئیس بوده اند .

آغاز: پیرماگفت.. قبل از خوض در اداء معنی بیت تمهیدیه مقدمه چند.. خواه دریافت
انجام: پس اگر خطا در واقع بودی و پیر آنرا ندیده بودی پاک بودی.

[۶۱۷]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر و بخط تعلیق محمد شریف پسر محمد قائمی بسال ۱۰۴۶ ک ۱۰۶۱ ب ۹۳ - ۱۹۵ الف میباشد.

[۴۹۷] شرح بیته از دهلوی (فارسی)

جامی بر این بیت امیر خسرو دهلوی (۶۵۱-۷۲۵): «ز دریای شهادت چون
نهنگ لابر آرد سر...» گزارش نوشت.

آغاز: بسمله. یامن لارب غیره ولاله سواه... دل عشق ترا مرید باداعمر.

انجام: خاموش که مرغ رام رارم ندهی. تمت الکلام بعون الملك العلام. ۱۰

[۶۱۸]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر است و بخط تعلیق ک ۲۵۷ الف - ۲۵۹ الف.

[۴۹۸] شرح بیته از شبستری (فارسی)

آغاز: من افادات المحقق الدوانی - چون عزیزی التماس معنی این بیت

کرد از گلشن راز که تصنیف... محمود شبستر است واجب نمود.. قیام نمودن... ۱۵
واملا کرد...

«باصل خویش یگره بازبنگر - که ما را پدر شد باز مادر»

انجام: که هر کز شکر گوینده را لذت شکر خائیده نباشد والله اعلم بالصواب.

[۶۱۹]

این نسخه شماره ۲۲ دفتر است و بخط تعلیق ک ۸۸ ب ۹۰ الف - پس از این
۱۰۸۸ تا پایان دفتر سخنان پراکنده ایست از دانشمندان: از تحفة الاحباء و درج الدرر
که هر دو در عرفان است ۹۰ الف. از سید ابراهیم قزوینی و صدرای شیرازی

هر دو در عرفان ۹۰ ب - ۹۱ الف. باز عرفان است و ادب و حدیث ۹۱ ب - ۹۲ ب. قصیده ای در ۱۲

بیت که ۴۲۰ گونه میتوان آنرا خواند ۹۳ الف. از صدرالافاضل و اصطلاحات عارف کاشی

و شرح فصول تمصیه علامه حلی و سخنان عرفانی و فلسفی و کلامی ۹۳ ب - ۹۵ ب. پیش از این
۲۵ سخن است از امام در «السر المکتوم» در اینکه فرشته همان پردگار (رب النوع) است ۸۸ الف.

[۴۹۹] شرح بی‌نی از مثنوی (فارسی)

جامی این بیت «بشنو ازنی چون حکایت میکند...» را گزارش میکند.
 آغاز: بسمله . عشق جز نائی و ما جز نی نه ایم - اودمی باما و ما بی وی نه ایم...
 این سطری چنداست بعضی منشور و بعضی منظوم
 انجام :

در بقای او شوی فانی تمام باقی جاوید باشی والسلام

[۶۲۰]

این نسخه شماره ۱۵ دفتر است و بخط تعلیق باعنوانها و نشانه‌های شکر ف ک
 ۸۶۷ ۲۴۶ الف - ۲۵۰ الف . گزارشی از جامی به نشر و نظم بر همین بیت بالا و بیت
 ۱۰ «کز نیستان تامل پیریده اند...» در چنگ رساله‌های همونسی و آذری و کاشی
 و کرمانی چاپ ۱۳۰۳ هست ص ۳۸۲ - ۳۸۶ هاشم .

[۵۰۰] شرح حدیث همام (فارسی)

جامی بر این حدیث بروش صوفیانه گزارشی بنثر و نظم نوشته است :
 آغاز:

۱۵ بسمله ای پاك ز حیز و مبر از گمان خالی ز تونی درون و بیرون جهان
 انجام :

هر حرف خطا که جسته باشد ز قلم شویند بآب عفو و بیاران کرم

[۶۲۱]

۸۶۷ این نسخه شماره ۱۷ دفتر است و بخط تعلیق ک ۲۵۲ - ۲۵۴ الف .

[۵۰۱] ۲۰ شرح حدیث الغمامه (عربی)

دانشمند قاضی محمد سعیداء قمی (۱۰۳۸ - ۱۱۰۳) در سپاهان بسال ۱۰۹۹ که
 در شصت و یک سالگی بود (۱) (دیباچه) گزارشی عرفانی بر حدیث الغمامه که از امیر
 مؤمنان آورده اند نوشته و در آن میگوید که این حدیث را صدوق قمی در المجمعوع
 الرائق و دیگران آورده و سند بسلمان میرسد و آن حدیثی است عارفانه و غلو آمیز.

۲۵ ۱ - از این روی باید اود در ۱۰۳۸ زاده شده باشد نه در ۱۰۴۹ که در فهرست طوس
 (ع ۴ ص ۱۷-۱۸) یاد شده .

آغاز: بسملة الحمد لله مدبر الادوار و معيد الاكوار طبعا ن طبق و عالما
بعد عالم .

انجام : وليكن هذا آخر ما اردنا ابراده من كشف بعض اسرار هذا الخبر...
ومن الله استل العصمة عن الخطا والى الله المشتكى .

[۶۲۲]

این نسخه بخط نسخ و متن زیر خط سرخ از محمد حسین فرزند حاج محمد ابراهیم
سپاهانی در ۱۲۶۳ میباشد. او دارنده این نسخه بود و خود در گ ۱ الف
چنین نوشته و مهر او در همینجا هست. حاشیه‌هایی از پدر او در نسخه هست که
او از آن وی میداند .

۱۰ (۴۱۹) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج مقوایی
اندازه : ۱۷×۱۱ و ۱۳×۹ س ۱۷

[۵۰۲] شرح حکمة الاشراق (عربی)

شیخ شهید اشراقی شهاب الدین ابوالفتوح یحیی بن حبش بن امیرك سهروردی
(سهرورد ۵۴۹- حلب ۵۸۷) حکمة الاشراق را در منطق و فلسفه و روش خویش نگاشته و

در پایان روز سه شنبه ۲۹ ج ۲ سال ۵۸۲ (ص ۵۶۱ چاپ سنگی و ص ۲۵۸ چاپ تازه) آنرا
بانجام رساند . او در این کتاب بدرخواست یاران حکمت ذوقی خویش را گنجانده
و بدان بسی ارج مینهاد و در مشارع و مطارحات (ص ۱۹۴ - ۳۶۱ و ۴۰۱ و ۵۰۵)
از آن بستود. شمس الدین محمد بن محمود شهرزوری (زنده در ۶۸۷) نگارنده
«رسائل الشجرة الالهية» در ۶۸۰ و نویسنده سرگذشت شیخ اشراقی در پایان «نزهة

الارواح» خویش مانا نخستین بار (۱) بر این دفتر گزارشی نگاشته است. آنگاه قطب
الدین محمود شیرازی (شیراز ۶۳۴ - تبریز ۷۱۰) بر آن گزارشی آمیخته نوشت
که اسدالله بن محمد حسن یزدی هراتی در تهران از ذی قعدة ۱۳۱۳ تادهه یکم صفر
۱۳۱۶ بدستور حاج ابراهیم طباطبائی و بخط محمد بن میرزا عبدالعلی در گزینی
آنرا با تعلیقات صدرای شیرازی و رساله جمع بین رأین فارابی بچاپ سنگی رساند.
متن کتاب را آقای هنری کریین خاورشناس با دو رساله «فی اعتقاد الحكماء» و «قصه».

۲۵

۱ - بنگرید به : دیباچه خاورشناس دانشمند آقای هنری کریین فرانسوی بر
مطارحات ص LXXII و بر حکمة الاشراق ص ۶۶ و ۶۹- کنز الحکمه بخش ۲ ص ۱۶۲ .

الغربة الغربية» و گزارش پارسی کهن این یکی باپاردای از دو گزارش شهرزوری و شیرازی در تهران بسال ۱۹۴۱-۱۳۴۱ بسیار زیبا و پسندیده چاپ نموده دیباچه ای بزبان فرانسه در آغاز آن گذارده است. شیرازی گزارش خویش را بنام خواجه غیاث الاسلام جمال الدین علی بن محمد دستگردانی وزیر باید و کرده در رجب سال ۶۹۴ بپایان رساند (ش ۱۲۹ مجلس و ش ۴۹۸ عربی فردوسی ملی) این دستگردانی در ۶۸۳ ناظر اوقاف عراق بوده از ماه جمادی یکم تاششماه سال ۶۹۴ وزیر باید و (هفتمه ۶۹۴ و کشته در همین سال) و در دو ماه سال ۶۹۵ وزیر غازان (۶۹۴ - ۷۰۳) شده است و در پایان همین سال کشته شد (دیباچه چاپ تهران درة التاج ص ۵ - لب التواریخ ص ۵ - ۱۴۴ - دستور وزراء خوند میر ص ۳۱۳).

۱۰ شکفت اینجا است که قطب شیرازی در دیباچه گزارش خویش ص ۳، حکمت الاشراق را از شهاب الدین (ابو حفص) عمر بن محمد سهروردی (بکری شافعی صوفی عارف پیرو سنت ۵۳۹-۶۳۲) دانسته و کنیه ابو الفتوح بدو داده و لقبهائی برای او یاد کرده که شایسته شیخ اشراقی شهید میباشد.

۱۵ گویا در این سده بنگارهای سهروردی بسیار مینگریستند چنانکه همین شهر - زوری در نزدیک ۶۸۰ و ابن کمونه در ۶۶۷ و علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) پیش از ۶۹۳ بر تلویحات او گزارش نوشتند. حلی در اجازه ای که بنجم الدین مهنابن سنان در محرم سال ۷۲۰ داده است از گزارش خویش بنام «کشف المشکلات من کتاب التلویحات مجلدان» یاد نمود. همین اجازه بخط سید حیدر آملی در ذیقعد ۷۶۲ در نسخه ش ۱۰۲۲ گ ۶۸ الف - ۷۰ ب آمده و مجلسی آنرا در جلد ۲۵ (اجازات) بحار ص ۲۹ و ۳۰ آورده است. اودو اجازه از علامه برای مهنایاد کرده که نخستین بتاریخ ذی حجه ۷۱۹ است و این یکی دومی آن و تاریخ آنرا او یاد ننمود. در خلاصه علامه (چاپ ایران بسال ۱۳۱۰ ص ۲۴) و نیز در همان اجازات مجلسی ص ۲۱ از همان خلاصه از «حل المشکلات من کتاب التلویحات للسهروردی» یاد شده و از گفته حلی پیداست که آنرا پیش از ۶۹۳ نوشته بود.

ودود تبریزی (سده ۱۰) بر حکمة الاشراق و گزارش شیرازی حاشیه نوشت. او پیش از این بر الواح عمادیه شیخ اشراقی که در جوانی نگاشته و بنام عمادالدین سلجوقی (قره ارسلان پسر ارتق فرمانروای خربوت و سردودمان ارتقی از ۵۸۱) کرده است، در ۹۳۰ گزارش نوشته بود.

- نجم الدین حاجی محمود تبریزی نیز بر حکمة الاشراق حاشیه دارد چنانکه
- صدراى شیرازی و دوانی بر آن حاشیه نوشتند. محمود شریف بن الهروی دیباجه و بخش دوم حکمة الاشراق را در ۱۰۰۸ پیارسی کرد و در آن بگزارش شیرازی نیز نگریسته است. دانشمند داماد استرآبادی گذشته از اینکه در بسیاری از نگارشیهای خویش سخنان سهروردی را گواه آورده، در ۱۰۲۹ در پاسخ پرسشی که از وی درباره يك بند از حکمة الاشراق (بند ۲۶۸ ص ۲۵۰ چاپ تازه) کرده اند نامه ای نگاشته است.
- فرزانه بهرام پسر فرشاد (زنده در ۱۰۴۸) پیرو آذر کیوان از زردشتیان شیراز که در هند میزیست حکمة الاشراق را پیارسی در آورد. تلویحات شیخ اشراق بزبان عبری نیز ترجمه گردید (دیباجه فرانسوی آقای هنری کرین بر مطارحات VII و بر حکمة الاشراق ص ۵۹-۶۴) میدانیم که سید حیدر آملی و غیاث الدین منصور دشتکی و سید احمد عاملی و سعیداء قمی و شمساء گیلانی و فیض کاشانی و لاهیجی و پیروان اینها همه روش اشراقی داشتند. در روزگار اکبر شاه هندی (۹۶۳-۱۰۱۴) گذشته از ترجمه نگارشیهای هندی پیارسی فلسفه ایرانی هم در دسترس مردم هند گذارده میشد پس میتوان گفت که روش اشراقی سهروردی را بسیاری از دانشمندان شیعی ایرانی پسندیدند و چون ریشه ایرانی داشت سرانجام بعرفان آریائی هند نیز پیوست (۱)

- ۱- از متن حکمة الاشراق دو نسخه در سرای احمد اسلامبول یکی (III3252) ۲۰ بتاریخ ۱۷ شعبان ۶۷۹ دیگری (III3271) بتاریخ ۲ سال ۷۰۸ و نسخه ای در کتابخانه راغب همانجا (ش ۱۴۸۰) بتاریخ ۷۳۴ در مدرسه نظامیه بغداد، هست. از شرح شیرازی نسخه ای بشماره ۴۹۸ عربی در کتابخانه ملی فردوسی تهران هست که حسین بن عبدالله النیابغدادی نوشتن آنرا در تبریز یکم جمادی دوم سال ۷۳۴ پایان رساند. دوا اجازه روایت از قطب شیرازی درد و برک پایان آن هست که به نجم الدین دهستانی و ظهیرالدین عسکری در تبریز در پایان ربیع دوم سال ۷۰۸ داده تا بتوانند همه کتابهای او را روایت کنند و بخط همان بغدادی میباشد (دیباجه فرانسوی شرح حکمة الاشراق ۲۵ دنباله حاشیه در صفحه بعد

این نسخه بخط یسخ خوش و متن و عنوانها بنسخ درشت تر و سیاه تر زیر خط سرخ
 ۱۰۴۷ میباشد و عنوان برخی از مطلبها درهاش آمده است. نویسنده آن دانشمند سید
 رکن الدین محمد بن علی فارسی استرآبادی گرگانی میباشد که شاگرد علامه حلی
 ۵ (۶۴۸ - ۷۲۶) و خواجه طوسی (۵۹۷ - ۶۷۲) بوده است. او اوصاف الاشراف و
 اساس الاقتباس و اخلاق ناصری و الفصول فی الاصول و شرح کتاب ثمره بطلمیوس و جبر
 و قدر طوسی را از پارسی بتازی کرد (ص ۲۱۵ ج ۴ فهرست طوس - گ ۱۲۸ الف - ۱۲۹
 الف ش ۱۰۲۲ دانشگاه که فهرست نگارشهای گرگانی از روی خط او در آنجا
 آمده است).

۱۰ رکن الدین نوشتن این نسخه را برای خود در نجف در روز دوشنبه (۹) محرم ۷۱۸
 از روی نسخه بدی پایان رسانده سپس آنرا با نسخه دیگر (گویا نسخه اصل) برابر
 نمود و این مقابله او در روز چهارشنبه ۹ ج ۲ سال ۷۲۳ بانجام رسید. شرف الدین حسن
 بن عبدالکریم فتال غروی خادم روضه غروی استاد ابن ابی جمهور احسانی و روایت
 کننده از جمال الدین حسن بن حسین بن مطر جزائری از ابن فهد حلی (۷۵۷ - ۸۴۱) این
 ۱۵ نسخه را نگریسته و از آن بهره برد و در بامداد روز سه شنبه دوم ربیع یکم سال ۸۷۰ از
 خواندن آن بیاسود (۱).

این نسخه در دست جلال الدین محمد دوانی (۸۲۸ - ۹۰۸) بوده و بر آن بخط خود
 حاشیه هائی نوشته که در پایان بیشتر آنها نشانه «مح» دیده میشود و در سه جا نیز بدینگونه
 نوشته است: لمعلقه محمد بن اسعد - للفقیر الجانی محمد بن اسعد الدوانی - لکاتبه الفقیر
 ۲۰ الجانی محمد بن اسعد الدوانی» (گ ۹۸ الف - ۱۱۳ الف) دوانی در حاشیه خود (گ ۶
 الف) از کلمه التصوف «سهروردی یاد نمود.

۱ - گرگانی در عراق میزیسته و «الابحاث فی تقویم الاحداث» را در رد زیدیان و
 اثبات تشیع در روز آدینه ۳ ج ۲ سال ۷۲۸ در نجف نوشته است.
 (برای سرگذشت گرگانی بنگرید به: روضات الجنات چاپ ۱ ص ۲۶۵ و ۶۰۹ و چاپ
 دوم ص ۲۶۴ و ۵۸۱ - فهرست طوس ج ۴ ص ۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ - ذریعه ج ۱ ص ۶۳ و ج ۴
 ص ۱۲۲ - برای سرگذشت ابن ابی جمهور بنگرید بآنچه درباره «مناظره احسانی و
 هروی» در همین فهرست خواهد آمد).

دنباله حاشیه صفحه پیش

ص ۷۵ - ۷۸).

در کتابخانه مجلس سه نسخه ش ۱۲۹ و ش ۱۳۰ تاریخ ۱۰۶۲ و ش ۱۳۱ تاریخ ۱۲۹۸
 و در طوس نیز سه نسخه ش ۱۵۹ (ج ۱ ص ۴۹) تاریخ ۱۰۲۱ و ش ۱۷۰ (ج ۱ ص ۵۱) و ش
 ۷۸۹ تاریخ ۱۱۰۹ (ج ۴ ص ۱۷۴) از شرح شیرازی هست.

این نسخه را محمد باقر جهرمی شیرازی کربلائی در کاظمین بسال ۱۲۵۳ خریداری کرده است. مهرزیبائی بساخت يك مربع دريك دائره در ۱ الف دیده میشود که خوانده نشده . چنین است نسخه :

آغاز: «بسمه (وفق اللهم لا کماله لمحمد و کرام آله) - میانه دو کمانه شاید از گران باشد - الاشراف سبيلك ... »

انجام : «متجنبين طريق المراء والعناد والله ولي السداد».

عنوان گزارش در نسخه ما چنین است : کتاب شرح حکمة الاشراف للشيخ شهاب الدين السهروردي رحمه الله تصنيف المولى الكامل والعارف الواصل قطب الحكماء رئيس العلماء القطب الصمدانى والمكاشف الحقانى مسعود الشيرازى قدس الله نفسه وطره رمسه بمحمد وآله الطاهرين .

درگ ۲۰۲ الف دارد : « فرغ ناسخه لنفسه الملتجى الى الحرم العلوى محمد بن على الجرجانى من نسخة سقيمة يوم الاثنين (تاسع) محرم ثمان عشره وسبعمائه حامدا لله تعالى على نعماه ومصليا على خاتم انبياء محمد بن عبدالله ومسغفر الذنوبه ».

نیز : «وقع الفراغ من (قبال) النسخة بغير (اصلها) بحمدالله تعالى الاما (قد) البصر وذلك يوم (الارباء) . تاسع جمادى الاخره لسنة ثلث و (عشرين) وسبعمائه - ۱۵ الهجرية و كتب محمد بن على الجرجانى حامدا ومصليا ومستغفرا » .

در گ ۲۰۲ ب : فرغ من مطالعة هذا الكتاب وتامله ... و استفاد منه ما يتسرله الوصول ... عليه وفقه الله وامثاله لحل مبانيه وا ... حقايقه ومعانيه صباح يوم الثلاثاء (ثانى ربيع) الاول سنة سبعين وثمانمائه ... الصفحة حسن بن عبدالكريم القتال ...

(دو سطر پاک شده و خوانده نمیشود و همچنین کلماتی که بجای آن نقطه گذارده شده) .

در ۱ الف : « اشتريته بثمان بغس فى الكاظمين عليها السلام وانا العبد الخاسر محمد باقر ۱۲۵۳ الجهرمى الشيرازى الكربلايى » آنچه درمیان دو کمانه گذارده شده در نسخه بروشنی خوانده نمیشود .

(۳۲۰۴) -- کاغذ قرمه سمرقندى جلد مقوا برآك زرد

اندازه : ۲۶×۱۷٫۸ و ۲۰×۱۴ س ۴۴

(فارسی و عربی)

شرح خبر کمیل

[۵۰۷-۵۰۳]

گویند کمیل (۱) که از شناختگان علی ۴ بوده است از رهبر و استاد خویش درباره «حقیقت» پرسید و او پاسخخی عرفانی داد. این پرسش و پاسخ در فصل الخطاب حاج محمد کریم خان فرزند ابراهیم خان قاجار ظهیرالدوله (۱۲۲۵-۱۲۸۸) بسال ۱۲۸۰

۵ - کمیل پسر زیاد پسر نهیک پسر هیشم نخعی را علی ۴ فرمانروای هیت کرد او نمی توانست چپاولگران معاویه را که بمرز عراق میگذشتند براند و در برابر میخواست بسپاهیان خویش دستور دهد که بمرزهای دشمن مانند قریسا و دیگر روستاهای پیرامون فرات بنازند، علی بدو نوشت که اینگونه کار سستی است. کمیل در جنگ صفین بود. ابو حیان میگوید که اوسخنانی دشوار از علی آورده و از گفته های او سخت می پرهیزند. ذهبی ۱۰ گوید که او گرانمایه و راستگو و رهبر و پارسا و شیعی منش بود و کم حدیث دارد. حجاج او را نزدیک بسال ۸۲ بگناه دوستی علی و بودن با کشتندگان عثمان بکشت (سفینه بحار الانوار قمری ج ۲ ص ۴۹۸ - رجال مامقانی ج ۲ ش ۹۹۳۸ ص ۴۲) میگویند کمیل از علی (ع) درباره شناخت روان پرسیده و پاسخخی عارفانه و فیلسوفانه گرفت. مجلسی در آسمان و جهان بحار (ج ۱ ص ۴۱۱) می نویسد که صوفیان آنرا از کمیل نقل کردند ۱۵ سپس میگوید که این اصطلاحات در اخبار معتبر یافت نمیشود و مانند یاهو سرائیهی صوفیان است. ابن خبر در اثنی عشریه فی المواعظ العددیه محمد بن قاسم عاملی (زنده در ۱۰۶۸) و فصل الخطاب کریم خان ص ۲۳۳ دیده میشود.

نیز گفته اند که اعرابی از علی (ع) چنین پرسشی کرد و پیشوا پاسخ داد. فیض در کلمات مکنونه (چاپ ۱۳۱۶ ص ۴-۷۳) آنرا آورده و گفت که پیران ایندو را مرسل دانستند ۲۰ نه اینکه نپذیرفته باشند و هر دو را شرح کردند. آذری در جواهر الاسرار (چاپ ۱۳۰۳ ص ۲۵۴) گزیده از مفتاح الاسرار بسال ۸۴۰ پرسش کمیل درباره روان را یاد کرد. او در ص ۲۵۳ «من عرف نفسه عرف ربه» را نیز سخن پیامبر دانست. پیش از او شاه نعمه الله کرمانی بسیاری از سخنان دانشمندان را بپیامبر و پیشوایان بسته است چنانکه «من فقد حسا فقد علما» را که از ارسطو و منطقیان دیگر است از پیامبر پنداشت (رسالة النکات در مجموعه رسائل او چاپ ارمغان بسال ۱۳۱۱ خ ص ۱۲۱) در ص ۲۱۸ این فهرست یاد شد ۲۵ که عبات «صور عاریة عن المواد...» را از دو بند نیایش ابن سینا گرفته بعلی (ع) بسته اند و آن در غرر الحکم و درر الکلم (فصل صاد) سید ابوالفتح ناصح الدین عبدالواحد محمد بن محفوظ بن عبدالواحد آمدی (م ۵۱۰۰) که باین شهر آشوب دانشمند شیعی (م ۵۸۸۰) اجازه روایت همین کتاب را داد آمده است. کریم خان در فصل الخطاب ص ۲۳۵ از همو آنرا ۳۰ آورده گفت که پیران از آن یاد کرده و کسی انکار نکرده است. فیض در کلمات مکنونه ص ۷۵ نیز آنرا آورده است. (نیز بنگرید به: کنی و القاب قمری ج ۲ ص ۵ - ریحانة الادب ج ۱ ص ۲۹ - معجم المطبوعات - ابن شهر آشوب در معالم العلماء چاپ تهران ص ۷۲).

و ۱۲۸۲ (چاپ ایران بسال ۱۳۰۲ ص ۲۳۳) آمده و اومیکوید : که مشایخ آنرا مرسل آورده و شرح کردند . در (ص ۲۳۱) روضات الجنات خوانساری (۱۲۶۶-۱۳۱۳) نیز بادی از آن شده است . صائِن الدین علی تر که خجندی سپاهانی (۸۳۵م) درمفاحص (ش ۴۳۰ گ ۵ الف) از این خبر یاد نمود .

- ۵ عبدالرزاق کاشی در نامه ای که بعلاءالدوله سمنانی مینویسد میگوید : « و در سخن ساقی کوثر امیر المؤمنین رض آمده است : الحقیقة کشف سجات الجلال من غیر اشاره » (نفحات جامی ص ۲۲۳) شوشتری در مجالس المؤمنین مجلس ششم در آغاز سرگذشت کمیل از شرح عبدالرزاق کاشی بر این حدیث یاد نموده و خود آنرا بند ببند آورده و بیارسی گزارش داد . در فهرست مجلس (ش ۱۳-۶۳۱/۱۲) از دور ساله کمیلیه در گزارش همین گفتار یاد شد و نخستین بیارسی است . در این کتابخانه ۵
- ۱۰ گزارش هست :

۱ - از دانشمند علامه جمال الدین حسن پسر یوسف پسر مطهر حلی (۶۴۸-۷۲۶) که بدرخواست یکی از برادران دینی و بروش تصوف و عرفان نگاشته است .

آغاز: الحمد لله الذی بطن ذاته بصفات و حجب صفاته بافعاله و خفی افعاله بآثاره ... فقد سال منی اخ فی الدین ان اکتب رسالة و جيزة فی شرح کلام .. علی بن ابی طالب ... حین سألہ کمیل ... عن الحقیقة فقال ... مالک و الحقیقة .

- انجام : و تعمقه فی بحار مراتب الحقیقة والیقین و رزقنا الله ... الثبات علی الصراط المستقیم المعبر عنه بالشریعة والدین القویوم و حشرنا فی زمرة المؤمنین المتقین العارفين الواصلین من الانبیاء والاولیاء والائمة والمشايع من الاولین والآخرین والصلوة والسلام علی نبیه محمد واله الطیبین الطاهرین اجمعین آمین یا رب العالمین .
- ۲۰

[۶۲۴]

۱۰۳۶ این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق مورب گ ۱۰ الف - ۱۱ الف .

۲ - از عارف عزالدین محمود فرزند علی فرزند ابی طاهر کاشی تنزی (۷۲۵م) که بروش عرفانی نوشته و پس از یاد کردن همه خبر ببند بند آنرا آورده و روشن نمود .

آغاز: قال الشيخ العارف عز الملة والدين على بن ابي طاهر الكاشي «تفسير الالفاظ التي صدرت عن امير المؤمنين على بن ابي طالب ... في جواب كميل ... على ماسنح لي وسمح به الوقت ان الحقيقة فعيلة من حق يحق حقيقاً اذا ثبت والتناء فيها للمخرج من الوصفية الى الاسمية واللام للعهد الذهني ...»

٥ انجام : اذا طلع الصباح استغنى عن المصباح والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم (١٠٣٦/٣).

[٦٢٥]

این نسخه شماره ١٥ دفتري است دارای ٥ رساله و بخط نسخ نزديك ١٢٧٠ گ
 ٣٧٩ ب ٣ الف . وچنين است : « بسملة . سأل كميل ... عن امير المؤمنين كرم الله وجهه
 ١٠ عن الحقيقة ... قال الشيخ ... محمود بن على ... الكاشي ... تفسير هذه الكلمات على
 ماسنح لي وسمح الوقت - اذا طلع الصباح ... مستقيم . والله اعلم » .
 (همه دفتر ١٢٧ ك) - كاغذ فرنگی - جلد تيماج ،
 اندازه : ١٤ر٥ × ٢١ر٥ و ٧ر٥ × ١٤ر٥ س ١٨

[٦٢٦]

این نسخه شماره ٣ دفتراست و بخط تعليق گ ١١ الف و ب . در پايان دارد :
 ١٠٣٦١٥ « تمت في سنة ١١١٦ » .

٣ - از كمال الدين عبدالرزاق كاشي عارف (٧٣٦م) كه بروش عرفاني نوشته و در
 آن خبرهائي عارفانه از پيامبر و امام صادق (ع) آورد . وي نخست همه حديث را
 ياد نمود و سپس بنديند آنرا گزارش نمود . اين دانشمند كاشاني با همشهری خویش
 ٢٠ هردو شاگرد نورالدين عبدالصمد تنزلي سپاهاني ٦٩٩م و ظهيرالدين عبدالرحمن
 فرزند ... بزغش شيرازی م ٧١٦ بوده اند و هردو نگارشها در عرفان دارند .

آغاز: بسملة . الحمد لله رب العالمين ... و بعد فمذا مما املا الشيخ الكامل ...
 كمال الملة والدين عبدالرزاق الكاشي على ما اجاب به امير المؤمنين ... عن سؤال
 كميل بن زياد عن الحقيقة وهو قوله ما الحقيقة ... قال الشارح الحقيقة ههنا هو الشئ
 ٢٥ الثابت الواجب بذاته الذي لا يمكن تغييره بوجه ما .

انجام : وعند الابتهاج لايحتاج الى السراج والله الهادي الى طريق الرشاد وهو كل
 مرجع ومآب وصلى الله على محمد واله خير العباد (١٠٣٥/٣٣) .

[٦٢٧]

- این نسخه شماره ۲۵۲ دفتری است دارای ۵ رساله و بخط نسخ نزدیک ۱۱۱۵ از نورالدین محمد بن مرتضی گک ۱۰ ب - ۱۱ الف و چنین است آغاز آن: «بسمله و حمد و صلوة فهذا ما املاه الشيخ العالم كاشف اسرار الحقيقة هادی ارباب الطريقة كمال الملة والدين عبدالرزاق الكاشي قدس سره ما اجاب به امير المؤمنين وامام المتقين علي بن ابي طالب عليه السلام عن سئوال كميل بن زياد رضي الله عنه عن الحقيقة وهو قوله ما الحقيقة ... قال الشارح قدس سره الحقيقة ههنا هو الشيئي الثابت ... »
- و انجام آن اینست : « فقد طلع عليك تبشير نور الحق و اوائلها التي هي بالنسبة اليه كنسبة نور الصبح الى نور الشمس وقت الاستواء وعند الابتلاج لا يحتاج الى السراج . تمت الرسالة الكميلية بحسن توفيقه سبحانه .

۱۰

(همه دفتر ۳۴۶۱) - كاغذ سپاهانی - جلد تیماج مشکی

اندازه : ۱۷×۲۵ و ۱۱×۱۹٫۵ س ۳۰

[٦٢٨]

- این نسخه شماره ۸۷۱ دفتراست و بخط تعلیق محمد علی نزدیک ۱۳۰۱ گک ۸۸ ب ۹۱ الف . و چنین است : « بسمله ... الحمد لله رب العالمين ... اما بعد فهذا ما املا الشيخ العالم كاشف اسرار الحقيقة ... كمال الملة والدين عبدالرزاق الكاشي قدس سره علي ما اجاب به امير المؤمنين ... عن سئوال كميل ... عن الحقيقة وهو قوله ما الحقيقة ... قال الشارح ... الحقيقة ههنا هو الشيئي الثابت ... لا يمكن تعبيره باعتبارها - وعند الابتلاج لا يحتلج السراج » .

۱۵

۲۰

[٦٢٩]

- این نسخه شماره ۸۸۱ دفتراست و بخط نسخ با عنوانهای، شنگرف از محمد بن فتح الله بسطامی در مدرسه رزم ساریه قزوین در روز آدینه ۱۶۱ سال ۱۰۰۴ گک ۴۲ ب - ۴۵ الف . و چنین است: «بسمله. هذا شرح الشيخ ... عبدالرزاق الكاشي لاجوبة امير المؤمنين... عن سئوال كميل بن زياد رض لما سأل الامام ع عن الحقيقة وهو قوله ما الحقيقة... قال اطفئي السراج فقد طلع الصبح. قال الشارح الحقيقة ههنا هو الشيئي الموجود (الواجب) لذاته - كنسبة نور الصبح الى نور الشمس وقت الاستواء وعند الابتلاج لا يحتاج الى السراج » .

۲۵

[٦٣٠]

- این نسخه شماره ۱۰۱۵ دفترو بخط تعلیق نزدیک ۹۱۳ می باشد گک ۲۱ ب - ۲۴ الف و چنین است «من فوائد المولى العلامة كمال الملة. قال عبدالرزاق في معنى كلام امير المؤمنين علي عليه السلام سال كميل بن زياد ... امير المؤمنين عليا (ع) فقال ما الحقيقة فقال امير المؤمنين مالك والحقيقة ... الحقيقة ههنا هو الشيئي الثابت الواجب الذي لا يمكن تغيره باعتبار ما - وعند الابتهاج لا يحتاج الى السراج والله اعلم بحقائق اسراره»

۳۰

[۶۳۱]

این نسخه شماره ۳۳ دفتر است و بخط نسخ ص ۲۸۳-۲۸۵ از شهاب الدین حسینی ۱۰۳۵ در شعبان ۱۰۹۸ .

۴ - از قاضی کمال الدین امیر حسین میبیدی یزدی (م ۹۱۱) .

۵ آغاز: سال کمیل ... فقال ما الحقيقة - هي الشئ الثابت الواجب الذي لم يكن
تغیر بوجه ما .

انجام فقد طلع الصبح وتبين الرشد من الغي .

[۶۳۲]

این نسخه شماره ۱۱ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گ ۹۷ ب - ۹۸ الف . ۱۰۳۸

۱۰ ۵ - ترجمه و گزارش آن بنظمی شیوا و روان در ۳۲ بیت که این خبر در پنج بند
در آن آورده و گزارش شد .

آغاز: قال امیر المؤمنین (ع) فی جواب کمیل ابن زیاد که : ما الحقيقة . قال (ع)
مالك والحقيقة . قال او مثلك يخيب سائلا . قال كشف سبجات الجلال من غير اشارة .
حقیقت کشف انوار جلال است - و لیکنی دل چه داند کین چه حال است - فروغ
روی او از غیم امکان - چو ظاهر شد حقیقت گشت پنهان . ۱۵

انجام : اطف السراج فقد طلع الصبح . جوابش داد گفت ای رفته از دست - چرا
گشتی چنین شیدا و سرمست ... علم چون بر فرازد شاه فرخار - چراغ آنجا
نماید چون شب تار .

[۶۳۳]

این نسخه شماره ۳۴ دفتر است و بخط نسخ درمن و تعلیق شکسته ریز در گزارش ۱۰۳۵۲۰
و نشانه‌ها بشنگرف در پائین صفحه در طول آن در ۱۵ سطر ص ۲۸۵ .

[۵۰۸] شرح رباعی دوانی (فارسی)

دانشمند دوانی (۸۲۸-۹۰۸) در جوانی چند رباعی فلسفی و عرفانی سروده سپس
آنها را بدرخواست دوستان گزارش نمود و آنرا بسلطان ایلدرم بایزید (۸۸۶-۸۸۶)

۲۵ (۹۱۸) ارمغان داد . او این رباعیها را روی مطلبهای فلسفی و عرفانی بخش کرده و
گزارش نمود .

آغاز: بسمله . . . حمداً لاله غمر الخلق آلاه . لامعبود سواه بل ليس سواه .
ذرات دو کون زاسیب عدم - غیر از حرم حرمت او نیست پناه . . . در سواف ایام که
عنقوان جوانی و ربیعان زندگانی .

انجام: توجه دانی زبان مرغان را - که ندیدی می و سلیمان را . نسأل الله

تعالی الاطلاع علی حقایق اسرار و الاستئاضاة بلوابع انواره .

۵

[۶۳۴]

این نسخه شماره ۲۶ دفتر است و بخط تعلیق رجبعلی بن جواد علی مازندرانی

۱۰۴۶ دربار فرو شده و در ۲۰ صفر ۱۰۶۲ عنوان رباعی را بنسخ درشت گ ۱۱۲ ب
- ۱۳۰ الف .

[۵۰۹] شرح و محاله تجلی ذاتی (عربی) ۱۰

گزارشی است از خواجه صامن الدین ترکه خجندی سپاهانی ۸۳۰۰ بر رساله

ابن هود مغربی .

آغاز: بسمله . قال الحکیم الکامل ابن هود المغربی قدس سره لمانجلی الله

لذاته بذاته من ذاته فی ذاته عن ذاته علی ذاته تجسد بالجسد فکان الاول عرشا والثانی

کرسیا و الثالث سماء والرابع نارا والخامس هواء والسادس ماء والسابع ارضا . . . ۱۵

شرحها المولی . . . خواجه صائن الدین ترکه قدس سره قال الفقیر . . . اعلم ان

تحقیق الکلام .

انجام: والمحقق مثلنا لانا وایاهم بمیزان الاحسان . تمت الرسالة والصلوة

علی خاتم الرسالة محمد وآله .

۲۰

[۶۳۵]

۱۰۳۳ این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط شکسته تعلیق ک ۸ ب - ۱۱ ب

[۵۱۰] شرح العلم نقطة كثرة الجاهلون (عربی)

محمد بن محمد بن محمد طوسی الهی در آغاز این گزارش پس از یاد کردن

نام خویش میگوید بآستان علی (ع) رفتم و چیزها در آنجا درباره این حدیث علوی

بر من آشکار گشت . سپس بروش فلسفی و عرفانی و باطنی آنرا گزارش میکند . ۲۵

آغاز: بسمله . شرق نورالالهیه فتجلی لایان الماهیه والبسها الوجود بعنایة ..
الوجود .

انجام : ان نقطه من وجه الاعداد ان يكون مائة واربع وستون عددا . و افرادها
بالحروف ، و ما فيها من الخواص ، و تعلقها بالكائنات ، و وجه المناسبة . و انما ختمته
للايجاز والاختصار . و الى الله المصير . و الحمد لله رب العالمين .

[۶۳۶]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف میباشد گ ۱۴ ب - ۳۹۸
۱۹ الف .

[۵۱۱] شرح فصوص الحکم (عربی)

۱۰ مؤید بن محمود بن صاعد بن محمد حاتمی صوفی جندی (م نزدیک ۷۰۰) شاگرد
صدرالدین محمد قونوی (م ۶۷۳) این گزارش را بر فصوص محیی الدین اندلسی
(۶۳۸م) نگاشته است (۱) .

۱ - اندلسی فصوص را پس از ۶۲۷ که در خواب دید پیامبر آنرا بدو داد و فرمود
آنرا بمردم برساند پرداخت .
۱۵ عبدالرزاق کاشی در گزارش بر فصوص از نسخه ای که مؤید بر قونوی خوانده است
یاد نمود .

بر فصوص اندلسی دانشمندی چند گزارش نوشتند که برخی از آنها یاد میگرد :
۱ - عقیف الدین سلیمان تلمسانی (م ۶۹۰م) ۲ - سعد الدین محمد فرغانی م نزدیک ۷۰۰
۳ - مؤید الدین جندی (م نزدیک ۷۰۰) ۴ - کمال الدین محمد زمکانی (م ۷۲۷م) ۵ - کمال الدین
۲۰ عبدالرزاق کاشی م ۷۳۶ (چاپ سنگی بارونیه ۱۳۰۹ و مصر ۱۳۲۱) ۶ - شیخ داود
قیصری م ۷۵۱ (چاپ ایران ۱۲۹۹ و بمبئی ۱۳۰۰) بنام مطلع خصوص الکلم فی معانی
فصوص الحکم برای وزیر غیاث الدین محمد . او گزارش دیگری هم بر آن دارد ۷ - سید
علی همدانی (م ۷۸۶) ۸ - سید حیدر آملی نزدیک ۷۸۷ بنام نص النصوص ۹ - صائب الدین
علی سپاهانی (م ۸۳۰) ۱۰ - عبدالرحمن جامی م ۸۹۸ یکی بیارسی بنام نقد النصوص فی
۲۵ شرح نقش الفصوص بسال ۸۶۳ (بمبئی ۱۳۰۶) که از قونوی و جندی و فرغانی گزارنده
تائیه ابن فارض و دیگران مانند گزارندگان دیگر گرفته است . دیگر بتازی بسال ۸۹۶
که در آن هم از گزارشهای دیگر گزین نموده است ۱۱ - شیخ بایزید خلیفه رومی
(م ۹۰۰) ۱۲ - مظفر الدین علی شیرازی (م ۹۲۲) ۱۳ - حکیم شریف ناصر کیلانی که در
۹۲۶ در خواب بدو دستور رسید تا گزارش نویسد و او آنرا در ۹۴۰ بیان رساند ۱۴ -
بقیه حاشیه در صفحه بعد

جندی در دیباچه میگوید: استادم فونوی خطبه فصوص را برایم روشن نمود و در معنی برویم بکشد و فرمود که بر آن گزارش بنویس شایسته جویندگان. من خطبه را بروش او گزارش کردم و دیگر نتوانستم دنبال آنکار گیرم و استاد دروم در گذشت و من ببغداد شدم. پاره ای را در آنجا گزارش نوشتم همینکه از بغداد بیرون شدم آنرا

۵ پایان رساندم. نیز میگوید که شیخ فرمود فصوص را با دیگر کتابها اگر چه از محیی الدین هم باشد یکجا جلد نکنید (گ ۴ب) و در آغاز قصیده دالیه ای در اصول اذواق توحید آورد (ب ۶-ب ۸) نام جندی هم در این گزارش دیده میشود (۳۹الف) جندی دو گزارش بزرگ (نسخه ما) و کوچک بر فصوص دارد.

جندی در این گزارش از اندلسی به «قال الشيخ» و از خود به «قال العبد» یاد میکند و در دیباچه ۱۶ بحث عرفانی میآورد.

۱۰

آغاز: بسم الله. ابتدات و علیه تو کلت فی جمیع اموری حمدا بحمد الحق محمد الحق و احمد هافی مجامع الصدق و اجمع مناهج المحقق المحقق.

انجام: فی خصوص ختمية الاولیا المحمدیین و خاتم الولاية العامة المطلقة روح الله و کلمته خانم الاولیا اجمعین.

۱۵

[۶۳۷]

این نسخه بخط نسخ یکم شعبان ۹۸۹ می باشد. در ک ۱ الف یکی از دانشمندان ۳۴۳ از گزارشهای خوب فصوص گزارش مسیحی را نام می برد.

(۶۳۵۷) — کاغذ سمرقندی — جلد تیماج سرخ فتوائی حاشیه دار

الذاه: ۱۲×۲۰ و ۸×۱۵ س ۲۴

۲۰

[۵۱۲] شرح فصوص الحکم (فارسی)

گزارشی است بر فصوص عارف نامور محیی الدین ابو عبد الله محمد بن علی مانده حاشیه صفحه پیش

شیخ بالی خلیفه الصوفیه (م ۹۶۰) ۱۵ — شیخ ابراهیم حلبی خطیب جامع سلطان محمد ۹۹۶ بنام نعمة النریعه فی نصر الشریعه و در نکوهش آن ۱۶ — مولی یحیی نوعی م ۱۰۰۷ بدستور سلطان مراد ترکی ۱۷ — شیخ علی قاری هروی م ۱۰۱۶ در نکوهش آن ۱۸ — عبدالله افندی بسنوی م ۱۰۵۴ بتازی و ترکی ۱۹ — عبدالغنی نابلسی دمشق (۱۰۵۰ — ۱۱۴۳) بنام جواهر النصوص فی حل کلمات الفصوص که با گزارش تازی جامی در چاپخانه زمان و شریفه در دو جلد بسالهای ۱۳۰۴ و ۱۳۲۳ چاپ شد. رکن الدین شیرازی گزارش پیارسی بنام نصوص الغصوص دارد که از کاشانی و قیصری بهره برد و در سرای آنرا بیرداخت (بنگرید بکشف الظنون).

۲۵

اندلسی مکی شامی (۵۶۰-۶۳۸) نویسنده الفتوحات المکیه از خواجه محمد بن محمد پارسای بخاری (بخارا ۷۵۶ - مدینه ۸۲۲) نویسنده فصل الخطاب در محاضرات .
 خواجه پارسا در دیباجه این شرح میگوید: کسانی این کتاب را شرح کردند و بخوبی از آن برآمدند مگر اینکه سخن را بدر از اکشاندند و من گرچه بکوتاهی پرداختم ولی کلید راز را بدست دادم . پارسا مانند شارحان دیگر پس از سر آغاز دیباجه ای دارد که در آن رشته موجودات را شرح میدهد .

آغاز: رب یسرو تم بالخیر ، بسمله ، حمد بیغایت آن فاطر حکیم را که آثار انوار صبح وجود را از قعر چاه ظلمت آباد عدم بر آورد .
 پارسا در این شرح متن فصوص را بند بند می آورد و شرح میکند .

[۶۳۸]

۱۰

این نسخه از آغاز شرح فصوص پارسا است: تا شرح فص ۲۷ «حکمة فردیة فی کلمة محمدیة» و بدینجا پایان میرسد «و نزد محققان آن الله مجمل و آن مصنوع عبد بود که آن الله» خط آن تعلیق و در جدول شنکرف است سر لوحی دارد که اندکی از آن بریده شده است متن فصوص بنسخ درشت و شنکرف و اعراب دارد و برخی جاها بتعلیق سیاه و معرب و در پایان مانند شرح بتعلیق است .
 (۲۹۰ برسی) کاغذ ترمه سمرقندی - جلد تیماج مشکی مقوایی
 اندازه : ۱۰×۲۵ و ۸×۱۶ س ۱۶

۱۵

[۵۱۳] شرح کلمات قصار همدانی (عربی)

دانشمند عین القضاة همدانی میانجی (۴۹۲-۵۲۵) در دیباجه برای گزارش خویش بر سخنان کوتاه عرفانی بابا طاهر عربیان همدانی (نیمه سده پنجم (۱)) میگوید بشهر همدان که گذشتم دیدم مردم آنجا شیفته سخنان بابا طاهر همدانی هستند و از من درخواستند که - زارشی بر آن نویسم . او سخنان بابا را بند بند در اینجا آورد و روشن نمود .

۲۰

آغاز: یسماه الحمد لله الواحد الاحد الصمد . . . المقدس ذاته وصفاته عن المشا .

۲۵

۱- متن کلمات قصار همدانی با ۳۸۰۶ دوییتی را مجله ارمنان بسال ۱۳۰۶ خ چاپ نمود - تمهیدات همین عین القضاة بشماره ۳۸۴۴ در سپهسالار هست و نامه ای که غزالی بدو نوشته بنام تازیانه سلوک بادیباجه مشکان طبسی در تهران بسال ۱۳۱۹ چاپ شد (نسخه ش ۶۵۵ مجلس بنام رساله عینیه) .

۲۵

انجام : و هذا آخر ما اردت من شرح الكلمات على ما سنعلى من فتوح الغيب و ظنى انى فيما رميت غرض القائل مصيب و فيما انتميت الى محبى هذه الطاعة نصيب .
[۶۳۹]

۳۶۱ این نسخه بخط نسخ و متن بشکرف و پس از «قال» میآید .

(۳۱۰۸) - کاغذ رنگی - جلد تازه شده
اندازه : ۱۴ × ۱۸ و ۷ × ۱۴ س ۱۵

[۵۱۴] **شرح «کنت کنزا مخفيا»** (عربی)

حدیث «کنت کنزا مخفيا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف» را عارفان در نوشته های خویش آورده اند . فیلسوف عارف سده ۷ شیخ عزیز نخشبى در مقصد اقصی (ص ۱۸۷) آنرا سخن خدا میدانست . محبى الدین اندلسی (۶۳۸م) بر این گفتار ۱۰ گزارشی نوشت و در آن روشن ساخت که چگونه خداوند با اینکه چیزی هستی نداشت نهان بود و آنگاه هویدا گشت و چگونه این گفتار با «كان الله ولم يكن معه شيء» میسازد .

آغاز: بسم الله . قال الشيخ محبى الدين قدس سره اعلم وفقك الله . . . ان بعض اهل العلم اورد على هذا الحديث القدسى وهو قوله سبحانه وتعالى كنت كنزا مخفيا... ۱۵ اشكالا عظيما .

انجام: فسميحان من جعل الظهور مانعا للادراك والشر والحيجاب سببا للظهور . وهو اعلم بحقائق الامور . فتبصروا لتكفون من الغافلين .

[۶۴۰]

این نسخه شماره ۴۲ دفتر است و بخط تعلیق درشت ص ۳۵۲ . در ص ۳۵۳ گفتگوی ۲۵ خیام است با غزالی درباره قطب آسمانها .

[۵۱۵] **شرح اعمات** (فارسی)

عارف کرمانی شاه نعمه الله بر اعمات عراقی این گزارش را نوشته و در آن سخنان عراقی بارمز (ع) میآید و گفتار خود کرمانی هر بندی بارمز (ن) آغاز میگردد . کرمانی از این عارفان نام میبرد: جنید، ابوبکر و راقی، شیخ علی حریری (۹۶ب)، شیخ ۲۵ الاسلام عبدالله انصاری (۸۲ب)، نویسنده قوت القلوب (۸۲الف)، کلمه آدمی فص الهی شیخ (۷۲ب)، ابن فارض (۵۸ب - ۸۷ب) - نیز میگوید که عراقی بروش «سوانح»

غزالی این دفتر را پیرداخت (۶۰ ب). این گزارش در ۲۸ لمعه است (۱) و در دیباجه آن دارد: «نعمت الله ما است نعمت او» (۳۰ ب).

آغاز: بسم الله. الحمد لله الذي نور وجه حبيبته بتجليات الجمال فتلا انورا... بيا چون عارفان نعمت الله - بگو حمد الله الحمد لله. الحمد هو الوصف بالجميل الاختياري والمدح هو الوصف بالجميل اختياري.

انجام: كرز انك من وتو از میان برخیزیم -- مقصود و مراد ما بکام من وتواست. تم والحمد لله والمنة.

[۶۴۱]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف از عثمان بن عثمان ۸۷۵ بن مصطفی ارز رومی در تاریخ ۱۲۵۷ گ ۵۷-۱۰۹ الف. نسخه ای از این گزارش کرمانی در موزه بریتانیا (ج ۱ ص ۸۳۱ Add16/837) هست. ۱۰

[۵۱۶] شرح منازل السائرین (عربی)

منازل السائرین (۱) نگارش خواجه عبدالله انصاری هروی حنبلی صوفی (۳۹۶ - ۴۸۱) میباشد که بدرخواست درویشان رهرو هرات و دیگر شهرها نوشت. عبدالرزاق کاشی (م ۷۳۶) نسخه ای از آنرا که نزد هروی خوانده بودند و تصحیح شده بود و خود هروی اجازه ای بر آن بخط خویش بسال ۴۷۵ نوشته بود داشته گزارش بر

- ۱۵ ۱ - بخشهای بیست و هشتگانه آن چنین است: ۱- آشکار بودن عشق ۳۳ الف
- ۲- تجلی عشق ۱۶۳ الف) ۳- رؤیت عشق ۶۶ ب) ۴- یکی بودن عشق با چیزها ۶۸ ب)
- ۵- تجلیات گونه گون عشق ۶۹ ب) ۶- یکی بودن عاشق و معشوق ۷۲ الف) ۷- سریان عشق در همه چیزها ۷۲ ب) ۸- تجلی اتحادی نه حلولی ۷۶ الف، ۹- جلوه صوری و معنوی محبوب ۷۷ الف) ۱۰- دیدن عاشق همان معشوق را ۷۸ ب) ۱۱- ظهور دائم معشوق ۸۰ الف) ۱۲- پیوستن عاشق و معشوق ۸۰ ب) ۱۳- حجابها در برابر محبوب ۸۱ الف) ۱۴- تغایر اعتباری محب و محبوب ۸۴ الف) ۱۵- نالزم آندو ۸۵ ب) ۱۶- تطورات محبوب ۸۷ ب) ۱۷- تجلیات معشوق ۸۸ ب) ۱۸- وجد عاشق ۹۲ الف) ۱۹- نزاهت عاشق ۹۳ الف) ۲۰- سلطنت معشوق ۹۵ الف) ۲۱- تسلیم عاشق ۹۷ ب) ۲۲- رضای او ۹۸ ب) ۲۳- محو او ۱۰۰ الف) ۲۴- اتحاد صفات عاشق و معشوق ۱۰۱ الف) ۲۵- دیدن عاشق در خود معشوق را ۱۰۲) ۲۶- مراقبت محب محبوب را ۱۰۳ ب) ۲۷- فنای عاشق ۱۰۵ الف) ۲۸- ابطال عاشق و معشوق ۱۰۶ ب).

۲- هروی در محبت نامه (رسائل ص ۱۰۶-۱۴۳) پاره ای از این منازل عارفان را پیارسی آورد. این رساله را نیز او بدرخواست رهروان نوشته سپس بنام بزرگی ساخت.

آن نوشت و در روز دوشنبه ۲۰ رجب ۷۳۱ در خانگاه ربع رشیدی پیاپیش رساند (انجام چاپی) کاشانی آنرا برای غیاث الدین محمد (م ۷۳۶) فرزند صاحب رشید - الدین فضل الله ابی الخیر ساخته است . این گزارش در ایران دهه یکم ماه دوازدهم سال ۱۳۱۵ به چاپ رسید .

[۶۴۲]

۵

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق نزدیک ۸۱۳ گ ۸۱ ب- ۲۰۳ پ و ۸۵۴ میان متن و شرح يك نقطه سرخ گذارده شده و چنین است: «بسملة . قال المولى الامام ... كمال الملة والدین عبدالرزاق الكاشانی ... شارح المنازل السائرین . الحمد لله الذى خص العارفين بمعرفة ما لا يعرفه الا هو - باب التوحيد... انما خص بعضى الایة بالذكر لان هذا محض التوحيد... ان لا يشهد فى التوحيد دليلا فيكون التوحيد عندك اجلى من كل دليل فان نور الحق ربما» برابر با س ۱۱ س ۲۶۷ چاپی در باب دهم (توحيد) از بخش دهم در نهايات و باندازه هفت صفحه و نیم چاپی کم دارد .

۱۰

[۵۱۷] شرح منازل السائرین (عربی)

شمس الدین ابو عبدالله محمد پسر ابی بکر فرزند قیّم جوزیه دمشقی حنبلی (۶۹۱-۷۶۱) شاگرد ابن تیمیّه بر نگارش هروی (۱) گزارشى بنام مدارج السالكين ۱۵ بن اياك نعبدو اياك نستعين نوشته است که در سه جلد در مصر بسال ۱۳۳۱ به چاپ رسید. این دانشمند پیرو سنت و ظاهری سلفی که جز گفته های گذشتگان چیزی را درست نمى بیند بارنجی این کتاب را شرح نمود و تا توانست روش آزاد و گسترده عرفان خواجهرها باروش فشرده و تنك خویش هماهنگ ساخت .

۲۰

[۶۴۳]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف محمد بن محمد بن عمر بن يوسف بن هاشم حنفی در روز شنبه ۷ رجب ۷۷۲ می باشد و چنین است آغاز آن : «و حذرنا من مفارقة و اخرجوا من فارقة من الطريق بالكلية» دنباله گزارش بند «وهو على ثلث درجات . الدرجة الاولى صفاء علم يهذب لسكوك الطريق» برابر با س ۳ ص ۲۰۱ گزارش کاشی از باب ۳ (صفاء) از بخش ۸ (ولایات) انجام نسخه چنین است: «لنا

۲۵

۱- از گزارندگان دیگر منازل السائرین اینکسانند : شیخ امام سلیمان تلّسانى صوفی م ۶۹۰ - احمد بن ابراهیم واسطی م ۷۱۱ - محمود بن محمد درگزینی م ۷۴۳ بنام تنزل السائرین - شمس الدین محمد تبادکانی طوسی م ۸۹۱ پیارسی و بنام تسنیم المغرین (کشف الظنون) .

اعمالنا ولكم اعمالكم. لاجحة بیننا و بینكم والیه المصیر» و گزارش بیایات میرسند. سه برگ آخر سفید است. حاشیه هائی از صدرالدین واعظ پسر علامه ملا محمد حسن قزوینی بخط تعلیق و شکسته در هامش هست.

این قیم در اینجا یادی از ابن تیمیه میکند و میگوید: شنیدم که میگفت «...» (ک ۷۵ الف ۳). نیز از کتاب المقناح خود نام میبرد (۲۲۲ ب). «مفتاح السعادة ومنشور الوبة العلم والارادة» او در چاپخانه سعادت بسال ۱۳۲۳-۵ و در هند بسال ۱۳۲۹ بچاپ رسید. ۵ در مبحث مشاهده گوید: اینگونه سخنها کفری است آشکارا. (الف ۶۱). در گزارش این بند «توحیده ایاه توحیده. ونعت من یعتنه لاحد» میگوید: در این سخن حق والحاد هر دو هست. آنگاه از گزارنده ای بیدی یاد میکند و بد کیشش میخواند (الف ۲۳۸-الف ۲۳۹) کویا از آن کاشانی را میخواهد چه عبارتی که میآورد و خرده میگیرد مانندش در گزارش کاشانی (ص ۷۰-۲۶۹) دیده میشود. در این گزارش همه سخنان خواهه نیامده بلکه بدیهائی از آن را آورده و گزارش کرد.

(۴۲۶) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ ضربی مقوای در یکسوی اندازه: ۱۹ × ۱۴ و ۱۹ × ۱۴ س ۱۷

[۵۱۸] صنوف الناس فی دار البقاء (رسالة فی احوال...) (عربی)

در این رساله از چگونگی مردم در رستخیز گفته و گردید

۱۵ آغاز: بسم الله الحمد لله المتوحد فی ذاته المتفرد فی دیمومته... فقد كنت متما ملا فی بعض الاسرار فی باب احوال صنوف الناس عند رجوعهم الى دار البقاء والقرار فلاح علی قلبی... انه علی ستة اصناف.

انجام: فیکون صنوف الانسان مع حالاتهم علی ستة. والله اعلم بحقائق الامور.

[۶۴۴]

۲۰ ۱۰۳۵ این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق ریز ص ۸۹-۹۰

[۵۱۹] صیحه و صدا (فارسی)

دانشمند دوانی این رساله را که دارای يك مقدمه و يك صیحه و چند صدا است بروش عرفان نوشته است.

آغاز: بسم الله. سبحانك سبحانك. انت انت. تعالیت عن مدانة الاشباه. و بعد

۲۵ برادری طریقی و دوستی حقیقی فخر القبائل و ذخر الاوائل... التماس نمود تا...

بعضی از سوانح وقت در این جزو ثبت رود.

انجام : پس ملاك اودين مبین و طریق مستین تسلیم وانقیاد است . فلا و ربك لا یؤمنون حتی یحکموک فیما شجر بینم ... اللهم وفقنا لاتباع حبیبك فی الفعل والقول والعمل ... اللهم صل وسلم علیه وعلیهم اجمعین . تمت .

[۶۴۵]

۱۰۲۱ این نسخه شماره ۱۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ریز علی بن مسافر قاضی در تبریز
بسال ۹۳۹ گ ۷۶ الف - ۸۸ الف .

[۵۲۰] طریق واجب در معنی حضور (و رساله ...) (فارسی)

این رساله کوتاه از جامی است .

آغاز: بسمله . سر رشته دولت ای برادر بکف آر- وین عمر گرامی بخسارت

مگذار ... بدان ... که حاصل طریقه خواجه بزرگوار و خلفای ایشان ... بعد ۱۰
از تصحیح عقیده ... حضور است .

انجام : جمله سر خواص وعوام گفته شد . والسلام والا کرام . والحمد لله

رب العالمین .

[۶۴۶]

۸۶۷ این نسخه شماره ۱۸۰ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانها و نشانه های شنکر ف ۱۵
گ ۲۵۴ الف - ۲۵۶ ب .

[۵۲۱] طواسین (عربی)

این سخنان از طواسین (۱) حلاج دانسته شد و درشش فصل است .

آغاز: من طواسین شیخ المشایخ ابی منصور الحلاج . فصل . انما الصوفی من

تزید نور روعه بنور معرفت ویتشعشع نور معرفت بنور ورعه ولا یخالف باطنه ظاهره ۲۰
ویکون نفاعا ینتفع به کل موجود .

انجام : انما الدنیا قال ومقال والعقبی مال ومنال . قیل الصوم علی ثلثة انواع

صوم الروح وصوم العقل وصوم النفس ... وصوم النفس بالامساك من الطعام والشراب

۱ - طاسین رمز طهارت و سنا و نوال (با کیزگی- سرفرازی- دهش) میباشد

(چاپ ماسینیون ص ۱) .

[۶۴۷]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق در ص ۱۵۴ در ۱۹ س می باشد. در طوس ۱۰۳۵ نسخه ای از طاسین السراج حلاج (ش ۶۶۳ ص ۱۳۲ ج ۴) هست که آغاز آن برابر است با ص ۹ چاپی و چنین است انجام آن : « فبقی التوحید و ماوراء کله احوادث »
 نسخه مادر طواسین چاپی دیده نمیشود .

[۵۲۲] المروة لاهل الخلوۃ والجلوۃ فی ما یجب الاعتقاد به (عربی)

شیخ علاءالدوله ابی المکارم رکن الدین احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن احمد بیابانکی سمنانی سندی (۶۵۹-۷۳۶) ایند فتر را هنگامیکه در مسجد صوفیاباد خداداد در دهه باز پسین رمضان سال ۷۲۰ اعتکاف کرده بود در بامداد روز یکشنبه آغاز و آنچه درباره اعتقاد های واجب در دل او گذشت نوشت و ترهات و شطحات در آن نیامورد و ۱۰ آنرا در دوشنبه ۲۳ ماه حرام سال ۷۲۱ در همان صوفیاباد خداداد گاهی که از زندگیش درست هفتاد و دو سال میگذشت (چنانکه در پایان نسخه ما دارد) بانجام رساند و باره دوم در همانجا و همان سال با اندکی کم و بیش نیز آنرا نوشت باره سوم در خانگاه سکاکی سمنان در ۱ ج سال ۷۲۲ در ۶۳ سالگی خود بدان نگریسته و آنچه در دوبار پیش از آن انداخته بود بر آن افزود و برای پسر خود ابوالبرکات تقی الدین علی دوستی سمنانی و بخواجهش اوباز نوشته است (پایان کتاب) این عارف وحدت وجود را نمی پذیرفت . دانشمند عبدالرزاق کاشی از این گفتار او و از این نگارش خورده گرفت و نامه ای بدو نوشت و سمنانی بدو پاسخ داد ایندو نامه در نفحات جامی (ص ۴۲۹-۴۴۰) آمده و شوشتری در مجالس المؤمنین (مجلس ۶ در گذشت کاشی و محیی الدین اندلسی) از اینها یاد نمود (۱) . نسخه ای از آن در موزه بریتانیا هست

- ۲۰ - بنگرید بگفتار فهرست نگار در مجله دانش درباره منطق نزد خواجه رئیس ابوعلی سینا ش ۱ سال ۳ تاریخ مهر ۳۱ ص ۱۹-۲۱ جامی در نفحات ص ۳۹۲ میگوید که سمنانی در ۷۷ سالگی در ۷۳۶ بمرد پس او در ۶۵۹ زاده است مگر اینکه او خود میگوید که در ۷۲۱ هفتاد و دو ساله بودم پس باید در ۶۴۹ زاده باشد ولی باید نسخه نادرست باشد چو او باز میگوید که در ۱ ج ۱ سال ۷۲۲ درست از زندگیم ۶۳ سال میگذشت پس او در ۶۵۹ زاده است و گفته جامی درست خواهد بود . ۲۵

(ج ۴ ص ۱۱ ش ۱۹) در فهرست طوس (ج ۱ ص ۶۱ ش ۲۰۳) همین کتاب بنام «عروة الوثقی» شناسانده شد.

آغاز: بسمله و به تقی. و یحمد الواجب علی کل موجود لنعمة الوجود...
فقد سرح لخطری بقتة يوم الاحد بعد صلوة الصبح الثانی.

انجام: ان یوفینی غیر مقتون وان یجعل لی لسان صدق فی الغائبین والحاضریین
والاولین والآخرین وبنعمته تتم الصالحات والحمد لله اولاً و آخراً.

[۶۴۸]

این نسخه شماره ۱۳ دفتری است دارای ۱۲ رساله و بخط نسخ با عنوانهای
۱۰۸۰ شنکرف (در برخی جاها سفید) از کمال الدین محمد بن علاء الدین احمد بن
جمال الدین محمد خفری در شهر کلکند دکن در روز چهارشنبه ۱۲ ج ۱ سال
۹۷۳ ک ۲۴۳ ب- ۳۴۴. در خود کتاب (ک ۳۴۳ ب) العروة لاهل الخلوۃ والجلوة یاد
شده و در پشت نسخه (ک ۲۴۳ الف) عبارت «فی مایجب الاعتقاد به» بر آن افزودند.
(همه دفتر ۳۴۴) - کاغذ ترمه سیاهانی - جلد تیماج ضربی مشکی
اندازه: ۲۷×۱۶ و ۸×۱۶ س ۱۹

[۵۲۳] العشق (رسالة فی...)

(عربی) ۱۵

بیهقی (ص ۹۵) میگوید که شیخ رئیس «کتاب فی العشق» را بنام شاگرد
خویش ابو عبد الله معصومی (۱) حکیم نگاشته است و چند واژه آغاز آنرا هم میآورد.
معصومی را شیخ در برابر خویش مانند ارسطو میدانست در برابر افلاطون. در آغاز
رساله نیز از او یاد شد و یکی از فیلسوفانی بود که شاه محمود ترک آنهارا بگناه پرداختن
بدانشای گذشتگان کشته است. متن تازی این کتاب در لندن بسال ۱۸۹۴ و در مجموعه

۲۰

۱ - گویند معصومی تادم مرک شیخ با او بود و پس از او در بحث و درس جانشین
او گشت و در ۴۵۰ در گذشت. بنگرید به: ابن سینا از طریحی ص ۴۰ و ۱۰۰ - معجم -
المطبوعات ج ۱ ص ۱۲۹ - قناتی ش ۲۳۰ - ش ۳۹/۶۳۴ مجلس - ش ۶۶۸ - ۶۷۰ طوس -
نامه دانشوران در سرگذشت معصومی (ج ۲ ص ۳-۵۷۱) که ترجمه رساله عشق در آنجا
آمده است. قطب لاهیجی این رساله را گزین نمود و صدراى شیرازی در اسفار مبحث
عشق را آورد.

۲۵

مهرن و جامع البدایع بچاپ رسید. ترجمه فارسی کهن آن هم در تهران چاپ شد و پیداست که فارسی آن از خود شیخ نیست (ص ۱۶) آقای ضیاء الدین دری نیز آنرا بتازگی پیارسی در آورد که در تهران بسال ۱۳۱۸ خ بچاپ رسید شیخ در اینجابر و ش فیلسوفان و عارفان روشن میسازد که از عشق همه هستی ها را بهره ایست و در آن از زیبائی و زشتی و زیباپرستی گفتگو نمود .

[۶۴۹]

۸۶۱ این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط نسخ گ ۷۶ ب - ۸۳ الف .

[۶۵۰]

شماره ۱۷ این دفتر هین رساله عشق بوده و عنوان آن در گ ۱۵۲ ب دیده میشود و در ۱۵۳ الف عبارتی که نویسندگان در پایان نسخه می نویسند هست ولی خود رساله را برداشتند .

[۶۵۱]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۲۴ دفتر است و بخط تعلیق ص ۱۳۰ - ۱۴۵ .

[۵۲۴] عشقی (رساله ۰۰) (عربی)

۱۵ در این نگارش بروش فیلسوفان از عشق گفتگو شده و چند خبری هم آمده و نگارنده آن میگوید که پیش از من چنین کتابی ننوشتند .

آغاز: بسمله و به استعین . الحمد لله العظیم شاهه العلی سلطانه ... فقد خطر ببالی و سنج ببالبالی ان احقق معنی العشق و ماهیته و کیفیته .

انجام : المطلوب الاعلی والغرض الاسنی عشق الحق الواجب الوجود و فائض الکریم والوجود . رزقنا الله من کنهه شیئاً . والافوا شوقاه الیه ووا اسفاه علیه . فهذا ما خطری من تعلیق هذه الاسطر . واسئل الله عمازل به القدم و اخطی به القلم ، بمنه و سعة جوده .

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۲۳ دفتر است و بخط نسخ ص ۱۹۷-۱۹۸.

[۵۲۵] **عیوب النفس** (عربی)

ابی عبدالرحمن محمد بن الحسین بن محمد بن موسی نیشابوری سلمی (۱)
(۳۳۰ - ۴۱۲) عارف بزرگوار ایرانی و نویسنده طبقات الصوفیه و حقائق التفسیر از
نخستین کسانی است که درباره سرگذشت عارفان نگارش دادند. او درباره ملامتیان
رساله‌ای نوشت. این گروه که از بدینان زردشتی و هند آموخته بودند روشی تازه
در تصوف آورده و بزرگانی از آنها پیروی کرده‌اند.

از «عیوب النفس و مداواتها» نسخه‌ای در برلین بشماره ۳۱۳۱ و گنجینه تیموری
کتابخانه مصر بشماره ۷۴ هست. وی در آن از بزرگان عرفان یاد می‌کند و سخنان
آنها را می‌آورد.

۱۰

آغاز: بسمله ... کتاب عیوب النفس من تألیف ... ابی عبدالرحمن محمد بن
الحسین السلمی - الحمد لله الذی عرف اهل صفوته عیوب انفسهم . و اکرمهم بمطالعة
غررها . و جعلهم اهل اليقظه والانتباه لموارد الاهوال علیهم ... و بعد فقد سألنی بعض
المشایخ ... ان اجمع لهم فصولا فی عیوب النفس .

انجام: ویزیل عنها موارد الغفلة والشهوات لیجعلها فی کنفه و حیاطته و عصمته
ورعايته فانه الغالب علی ذلك الواهب له. تم کتاب معایب النفس بحمد الله و حسن توفیقه.

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط شکسته ریز بی نقطه نزدیک ۱۰۸۴
۱۰۳۳ ک ۵۵ب - ۶۲ب.

[۵۲۶] **فؤیبه** (عربی)

این نیایش عارفانه که در آن دستورهائی هم هست از خداوند و بساخت

۱ - پدران او را از تیره «ازد» و مادرش را از خاندان «سلم» پنداشتند. گویا از
همان نسب ولایی باشد که تازیان ببردگان ایرانی خویش میدادند - بنگرید به: الملامتیه
و الصوفیه و اهل الفتوة از دکتر ابوالعافی چاپ مصر سال ۱۹۴۵ که در آن داستان
ملامتیان و سرگذشت سلمی و فهرست نوشته‌های او با رساله ملامتیه او هست.

۲۵

گفتگوی میان بنده و پروردگارش میباشد در نسخه ما از دانشمند ابی حامد محمد غزالی دانسته شد. زبیدی در دیباچه گزارش خویش بر احواء در فهرست نگارشهای غزالی (ج ۱ ص ۴۲-۴۴) از آن یاد نمود (۱).

آغاز: بسمه ... الحمد لله الكاشف الغم ... فقد قال الغوث الاعظم الموحش عن غير الله المستأنس بالله قال الله لي يا غوث الاعظم قلت ليك يارب العرش كل طور بين الناسوت والملكوت فهي شريعة و كل طور بين الملكوت والجبروت فهي طريقة و كل طور بين الجبروت واللاهوت فهي حقيقة .

انجام: يا غوث لاصلوة لمن لامعراج له عندي . يا غوث والمحروم عن الصلوة هو المحروم عن المعراج .

[۶۵۴]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی در مدرسه سپهسالار در ۱۳۰۱ گ ۷۴ - ۸۰ الف . ۸۷۱۱۰

[۵۲۷] الشكوك في مسندات حاكم الفهوص (عربی)

دانشمند ابوالمعالی صدرالدین محمد بن اسحاق قونوی (۶۷۳) پرورده محیی - الدین اندلسی این دفتر را برای روشن ساختن فصوص استاد در ۲۷ فک نگاشته است و آن در کنار شرح منازل السائرین بسال ۱۳۱۵ ص ۱۸۳ - ۳۰۰ پچاپ رسید . ۱۵

[۶۵۵]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ خوش با عنوانها و نشانه های شنکرف و شماره های «فک» در هامش و با اصل برابر گردید . گ ۱۷ - ۵۹ ب . ۸۶۰

(ه: دفتر ۵۹ ص) کاغذ سپاهی - جلد تیماج مشکى ضربى مقسوالى فل و بوته دار

۲۰ زمینه سرخ

اندازه: ۲۴×۱۲ و ۷۵ - ۱۶۵ س ۲۷

[۵۲۸] كشف اللغات گلیات جوك (فارسی)

میر فندرسکی واژه های هندی جوك باشست را در این گفتار بیارسی گزارش

۱ - و. منتگمری وات W. Montgomery Watt در روزنامه انجمن همایونی
۲۵ اسیائی سال ۱۹۵۲ بخش ۱ و ۲ ص ۲۴-۴۵ در اینکه نگارشهایی که از غزالی پنداشتند کدام از او هست و کدام نیست گفتاری با انگلیسی دارد. او هم از این یاد نمود .

می دهد (۱).

آغاز: باب الالف اتمان هستی مطلق واصل آفرینش .
انجام: تیرته معبدتس و بار اسم یکذات - تم بالخیر .

[۶۵۶]

۲۴۶ این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ الف-۹ ب .

[۵۲۹] **الكلمات النورية والایات السریه** (فارسی و عربی)

نورالدین محمد بن مرتضی بن محمد مؤمن بن مرتضی (زنده در ۱۱۱۵) نوه
برادر فیض کاشانی در این نامه مانند کلمات مکتونه در ۷۰ کلمه و یک خاتمه از مسئله
های عرفانی و فلسفی و کلامی گفتگو نمود و نظم و شرباری در آن آورد .

۱۰ آغاز: بسمله و به نستعین . الحمد لله الذی ضاقت سرادقات عرشه عن قباب
جلاله . و تافت ارواح العارفين الى مشاهدة جماله .

انجام : در بلاهم میچشم لذات او - مات اویم مات اویم مات او . تمت الكلمات
التامات ذوات الايات الیمينات . الحمد لله اولاً و آخراً و باطناً و ظاهراً . كان الختم علی
ید مؤلفه فی سنة الف و مائة و خمس من الهجرة .

[۶۵۷]

این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط نسخ نگارنده نامه بسال ۱۱۰۵ گ
۲۵۲ ۳۱۲ - ۳۴۶ الف س ۲۷ . نگارنده (نورالدین محمد) این دفتر را بر دانشمندان

فرزندان خویش وقف نموده و مهر او نیز در پایان همین شماره دیده میشود .

[۵۳۰] **کلمة التصوف** (عربی)

این نامه از شیخ اشراقی و در چند فصل و نیمه از آن در حکمت اشراقی و

در نیمه دیگر آن واژه های عرفانی گزارش داده شده است . سهروردی در آن از «حکمة

۱ - در فهرست کتابخانه سپهسالار (ج ۲ ش ۳۶۵ ص ۲۵۵) مینویسد که فندرسکی

در گزیده خویش از جوك و اژه های هندی را گزارش نمود سپس دیگری از روی سخنان
نظام الدین بانی پتی ترجمان پارسی جوك و فندرسکی فرهنگی از آت و اژه ها ساخته
و بدان «لغات جوك» نام داده است .

- الاشراق» خود وزنده کردن اوفرهنگ پارسیان که روش پلاتونی بر آن گواهد است و از دانشمندان پارسی (ص ۵۲) و «حکیم العرب علی ع» (ص ۴۳) و از طواسین حلاج عارف ایرانی (ص ۴۰ و ۴۱) و جنید یسّاد نمود. ماسینیون درمتون (ص ۱۱۲) سخن ابوطالب مکی درباره استاد خود ابی الحسن بن سالم و گفتار حلاج را از این نامه آورده است که در این نسخه دیده میشود. سهروردی در این جا از آئین حشیشیان و ملحدان و طبایعیان و ترسایان و یهودان و مجوسان مشرک نکوهش میکند و میگوید در پارس مردمی بودند که بحق راه مینمودند و خردمند و دانشور بوده اند آنها جز مشبهان مجوس بودند و ماحکمت نوری آنها را که روش پلاتون و خردمندان پیش از او بر آن گواه است در حکمة الاشراق زنده کردیم (ص ۵۱) قنوانی در ش ۲۳۶ آنرا از شیخ رئیس پنداشته و «کلمات الصوفیة» نام نهاد و مطالبهای آنرا در هشت فصل فهرست داد. ۱۰
- در فهرست طوس (ش ۶۱۹) از آن بنام «رسالة فی التصوف» و «کلمة التصوف» یاد شده و نوشته است که در ۲۴ فصل میباشد. در فهرست مجلس (ش ۵/ ۶۱۰) از «کلمات ذوقیة و فلتات شوقیة» یاد شده که باید جز این باشد. در نسخه ما این نامه از شهاب الدین سهروردی صوفی دانسته و شهید هم خوانده شد و آشکار است که از سهروردی اشرافی میباشد ۱۵
- چنانکه در فهرست نگارشهای او از «کتاب فی التصوف» و «کلمة التصوف» یاد نمودند. در جنگ ش ۲۹۱۲ سپهسالار ص ۳۴ نسخه ای از آن هست و از آغاز کم دارد.
- آغاز: بسم الله . المحمود الله . و محمد رسول الله . لك العبادۃ والتسبیح ... و بعد ایها الاخ ... فان الصداقة التي تاكدت بیننا ، الزمتمنی اتحافك فی تحریر کلمات مومیة الى الحقایق شارحاً لمقامات الصوفیة ومعانی مصطلحاتهم .
- ۲۰ اجماع: و آخر ما اوصیک به تقوی الله ... سبحانك لاعلم لنا ... انك انت العالمیم الکریم

[۶۵۸]

- این نسخه شماره ۱۴ دفتر است و بخط تعلیق ص ۳۴-۵۸ در هامش آن سخن زرتشت ۱۰۷۹ در زوره باستان درباره سخوی اسپهبد و رمزهای زرتشت آمده و از دسانیر یاد گردید (ص ۴۱ و ۵۰ و ۴۸) شماره ۱۳ این دفتر چنانکه در فهرست آن آمده ۲۵
- بایستی «رخش» سهروردی باشد و در ص ۳۲، که اکنون دیده نمیشود و گویا از همان

نیایش ستارگان و آفتاب بوده است که در شمار نگارشهای سهروردی آورده اند صدرای شیرازی در حاشیه شرح حکمة الاشراق ص ۳۵۷ میگوید که سهروردی را در هر یکی از روزهای هفته ستایشی بود برای سنارگان هفتگانه و ستایش آفتاب و اورامیا آورد و در آن از «رخش» یاد گردید. خود سهروردی در متن در همینجا از رخس و شهریر نام برده است .

[۵۳۱] گزارش نامه دهگان خدا پرست (فارسی)

نامه ای دهگان خدا پرست بانوشیروان نوشته و او آنرا به «اژرژروه» سپاهانی داد تا از آن بکاهد و گزین و گزارش کند .

آغاز: دهقان خدا پرست نزد خسرر قبادان ساسان نامه نوشته بود و یک چیز دوبار و سه بار و گفته .

انجام: و پادشاهی از مردم شما برود پس از هزار و اند سال باز پادشاهی بفرزندان کیومرث رسد. والله اعلم بحقایق الامور .

[۶۵۹]

این نسخه شما ۲۱ دفتر است و بخط تعلیق حیدر کرکی نزدیک ۱۰۷۶ گ ۲۵۳ ۱۴۱ ب - ۱۴۳ الف .

[۵۳۲-۵۳۳] گفتار درباره لام الف (فارسی)

دو گفتار عرفانی و بروش علم حروف و اعداد درباره «لام الف» پرداخته شده و سخن امام صادق (ع) در اینکه آن از حرفهای ساده است نه مرکب در آنها روشن گردید :

۱ - از سالک الدین محمد یزدی حموی پز شک .

آغاز: هو . من تحقیقات حضرت سالک محمد . نقل من بیاضه . مشهور چنان است که جمعی از محققان از حضرت امام بحق ناطق امام جعفر صادق ... سؤال نمودند که لام الف آیا از حروف مفردة است . . . فقیر سالک الدین محمد از بندگان حضرت وحید الزمان شیخ بهاء الدین محمد سلمه الله همین سؤال کرد .

انجام: و این نیز سری است ساری در تنزیه وحدت او . فهمه من فهم . لمحرره ۲۵

سالك الدين محمد يزدي .

۲ - از محمد قاسم بن تاج الدين حسيني خيصى و درديباچه دارد که سالك محمد در پايان جمادى يكم سال ۱۰۳۲ بكرمان آمد و من از او بهره ها بردم و از نوشته هاى اوبياضى بمن دادند که نکته ها داشت و گفتار درباره لام الف را که او نوشته بود من براى خود نوشتم و خودم هم چيزى در اين باره انديشيدم و بنگارش در آوردم .

۵ آغاز: هو. در او اخر شهر جمادى الاخر سنه ۱۰۳۲ که حضرت سالك عرفان و ايقان محمد دارالامان کرمان را بنور حضور مشرف داشتند و چون کمينه محبان محمد قاسم بن تاج الدين الحسينى خيصى را رتبه محرميت . . آنچه در خصوصيت و مناسبت تركيب لام الف بايکديگر در سالك حروف مفرده بخاطر اين ضعيف رسيده اولاً از دلائل قرآنى .

انجام: پيام اهل دل است اين سخن که سعدى گفت: نه هر که گوش کند معنى سخن داند . هو الاول ... و هو بکل شئى محيط . حرف آب حيات است و سياهى ظلماتش . نقلت من خط عالیه حضرت المرحوم من بياضه فى ليله العاشر من شهر جمادى ۱۰۹۹ العبد شهاب الدين الحسينى .

۱۵ همين ميرسيد محمد قاسم در هامش گفتار نخستين در نسخه ها بتازى مى نويسد که نگارنده «مفاحص» گفته که چنين پرسشى از پيامبر کرده اند و او پاسخ داد .

[۶۶۱-۶۶۰]

۱۰۳۵ اين دو نسخه شماره هاى ۳۵ و ۳۶ دفتر است و بخط تعليق موروب شهاب الدين حسيني در ۱۰۹۹ ص ۲۹۹-۳۰۰ .

۲۰ [۵۳۴] گفتار هروى (فارسى)

خواجه عبدالله انصارى هروى حنبلى صوفى (که ندر ژتوس ۳۹۶-۴۷۱) گازرگاه هرات) سخنانى بنثر مسجع پارسى دارد که در آنها باخدای خویش گفتگو ميكند و او را ميستايد و ببندگان او پند و اندرز ميدهد. پاره اى از آنها بچاپ رسيد يکى بنام «مناجات نامه» که کتابفروشى بوذرجمهرى در تهران بسال ۱۳۶۶ آنرا چاپ کرد و همين را باافزوده اى در پايان بنام «مناجات و مقالات» باپند لقمان و رباعى هاى ابوسعيد

ابی الخیر و بابا طاهر همدانی و اندرز های بزرگمهر کتابفروشی علمی اسلامی بسال ۱۳۷۰ در تهران چاپ نمود . این یکی در سه مقاله است نخستین دو مکالمه دوم ۱۲

موعظه میباشد و علی بن طیفور بسطامی آنرا از سخنان دلپسند هروی گزین نمود و بدان نام «انوار التحقیق» داده است . باز در جنگی دارای اوصاف الاشراف طوسی و

خلد برین وحشی بافقی و رباعیهای بابا طاهر لر و ابوسعید چاپ بمبئی در ۶-۱۲۸۴ ۵

و چاپ تهران از علی اصغر کتابفروش بسال ۱۳۰۷ سخنان هروی دیده میشود . نیز بدستور معین الملك امیر تومان سفیر ایران در کشور عثمانی بسال ۱۴۰۱ «نصایح و مناجات»

او بابر خلی از رباعیهای ابوسعید بچاپ رسید . نسخه ماهیچیک از اینها نیست . رساله ای از هروی در جنگی در چاپخانه نولکشور لکهنو هند بسال ۱۹۲۵ چاپ گشت . هشت

رساله پارسی او (دل و جان - کنز السالکین - واردات - قلندر نامه - هفت حصار - ۱۰

محبت نامه - مقولات - الهی نامه» در چاپخانه ارمغان تهران بسال ۱۳۱۹ خ بچاپ رسید و نسخه ماهیچیک از اینها نیست . در دیباچه این چاپ در سر گذشت خواهی از

رساله های آفرینش آدم و برگزیدن او و ذم الکلام بتازی و زاد العارفین (آیندو در موزه بریتانیا است) و انوار التحقیق و مناجات او یاد گردید . سیوطی در صون المنطق

(ص ۱۹ و ۳۱ و ۳۲) پاره های از ذم الکلام او را آورد و در ص ۳۳-۸۲ از آن گزین نموده ۱۵

است . روش جنبلی و ظاهری او از آن پیدا است . نسخه ماچنین است :

آغاز: بسمله . الحمد لله رب العالمین ... چنین گوید مصنف هذه التحفة ، بعبارة الطرفة : المحتاج الى الباری ، عبدالله الانصاری : بدانك پیری کردن معلمی است . از غیب خبر دادن منجمی است .

انجام: خداوندی و کار خداوندان کنی . سبحانه وحده ، لا شریک له ، که یار ۲۰

را که گوید چنین کنی یا چنان کنی ... پس ختم رساله را من بدعا - زیرا که دعا بمدها خوش باشد .

[۶۶۲]

[۵۳۵] گلشن (مناظرات خمسه) (فارسی)

در این نامه فلسفی و عرفانی که بساخت مناظره وجدل و بشیوه مقامات و بسیار شیوا نوشته شده میان عقل و عشق و نیروهای روان و میان عاشق و معشوق و پایگاههای روانی عاشق گفتگو میشود. نگارنده آن در فصل فرستادن عقل قوه نظری را بسوی شاه عشق (۲۹ ب) درباره سنجش میان دو جهان از «تمهید» خویش یاد میکند. از پایان نسخه ما پیداست که نام این کتاب گلشن است و در کشف الظنون «مناظرات خمسه» نامیده شده (ج ۲ ص ۵۲۶).

آغاز: بسم الله الذي رتب نظام برية العالم بخلافة آدم و كلمها بحضرة الاخاتم محمد ... دوش هنگام آنکه مبشر فائق الاصباح.

۱۰ انجام: و مناظرات سیارات امکانی از مناطق ظهور بمکان اختفا (خرامد باینجا اختتام رسید. تمت الكتاب الكاشن بعون الملك ذوالمن. اللهم اغفر لنا بحق الحسين والحسن) (میان دو کمانه در نسخه ما بخط و مرکب دیگری است).

[۶۶۳]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف میباشد. در برگ ۱ الف چند سطرى بخط و امضای مجلسی در باره سماع دیده میشود. ۸۳۵۱۰

(۳۸۱ کاغذ سه رقتی - جلد تیماج ساده)

اندازه: ۱۰×۱۷ و ۵×۱۰ س ۱۴

[۵۳۶] لب المعرفه (عربی)

حسن گنجوی در این گفتار از ذکر و فکر قلبی سخن میراند. ۲۰
آغاز: بسم الله الحمد لله رب العالمين... هذه كلمات من بعض الواردات على في احقاق الحق.

آغاز: فالادالة في شئني منها على مطلب الخصم فتبصر ولا تغفل.

[۶۶۴]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ میباشد ک ۱ الف - ۱۹ ب. دومین شماره آن تفسیر دوسوره ضحی و شرح از محمد بن محمود دهدار است و بخط نسخ تاریخ ۸۶۴۲۰

۱۲۳۳ از محمد باقر بن کربلائی امدالله خومی درخوی گ ۲۳ ب - ۴۸ الف (ص ۹ ج ۱ اینفهرست) و سومین شرح دعای اللهم نورطاهری بطاعتك از محمد جعفر بن صفرخان همدانی گ ۴۹ ب ۷۴ .

[۵۳۷] لمعات (فارسی)

شیخ فخرالدین ابراهیم فرزند شهریار همدانی عراقی (کمجان همدان ۶۰۹ دمشق ۸ ذی قعدة ۱۱۸۸) در ۶۲۸ از همدان بادریشان بسپاهان رفته و از آنجا بمولتان شد و ۲۵ سال نزد بهاءالدین زکریاء مولتانى (۵۷۸ - ۶۶۶) شاگردی کرد و بدو دختر داماد او گشت پس از مرگ او بعمان و مکه و مدینه رفت از آن پس نزد سهرودی (۶۳۲م) رسیده و در ۶۰ سالگی (۶۶۹) از راه دمشق بروم شده شاگرد قونوی (۶۷۲م) و همنشین امیرمعین الدین پروانه روم دوست مولوی بلخی گشت. او از درس فصوص قونوی بهره برده در همان هنگام (از ۶۶۹ تا ۶۷۲) لمعات نوشت که استاد آنرا پسندید. پس از کشته شدن پروانه بدست اباقاخان بسال ۶۷۵ بمصر سپس در ۶۸۸ بشام رفته و ششماه در آنجا بماند و در گذشت و در صالحیه دمشق پشت سر آرامگاه هجیبی الدین بخالك سپرده شد.

عراقی شیفته چهره زیبا بود شاید بهمین انگیزه بود که عشاق نامه را در ۱۰۶۰ بیت و در ده فصل سروده و از روی سوانح (۱) احمد غزالی (۵۱۷م) لمعات خویش

۱ - السوانح فی العشق را ریتز در استانبول ۱۹۴۲ چاپ کرد و در تهران نیز در ۱۳۲۲ خ از روی نسخه تاریخ ۶۵۹ بچاپ رسید. غزالی آنرا برای دوستش صائن الدین هنگامیکه سخت شیفته عین القضاة همدانی بود پرداخت و برخی از آن در تبریز و پاره ای را در مراغه بسال ۵۰۸ برای خود غزالی نوشته اند (دیباچه چاپ تهران - نسخه تاریخ ۸۸۲ طوس بشماره ۶۶۰ در ۶۷۲ فصل. این دو نسخه یکسان نیستند) در چاپ ریتز دیباچه ایست بیارسی که در چاپ تهران بجای آن دو سطر بتازی آمده است و نام صائن الدین هم در چاپ ریتز برده نشده است و بیت پایان چاپ تهران نیز در آن نیست. سوانح را عین القضاة شهید (۴۹۲ - ۵۲۵) بساخت لوایح پارسی در آورد (متون ماسینیون ص ۹۵ - ۹۸ - ۱۰۲).

پیش از غزالی اخوان صفا در دفتر ۶ بخش نغسائیات رسائل و الرسالة الجامعه از عشق سخن راندند.

دنباله حاشیه در صفحه بعد

را پرداخت. این رساله در نسخه‌های کهن مانند فصوص اندلسی در ۲۷ بخش است ولی در نسخه‌های تازه و دو گزارش کرمانی و جامی ۲۸ بخش (لمعه) می‌باشد. صائن الدین علی ترکه سپاهانی م ۳۸۰ گزارش بر لمعات بنام ضوء اللمعات نوشت و آغازش چنین است: «سیاس و ستایش پروردگار بر آنکه بر توی از لمعات» (16/839 III) ج ۲ ص ۸۳۳ فهرست موزه بریتانیا). در همین زمان شاه نعمه‌الله کرمانی (م نزدیک ۸۳۴) گزارشی بر آن نوشت (ش ۸۷۵/۲ اینکتابخانه).

لمعات عراقی را جامی بدستور امیر علی شیر نوائی مقابله و تصحیح کرده و شیفته آن شده و با بازگشت بسخنان محیی‌الدین وقونوی و دیگران در ۸۸۶ برای همو بنام اشعة اللمعات گزارش نموده در سر آغاز او را «اجل اخوان الصفا و اعز خلان الوفا» خوانده است و آن در ۲۸ لمعه و یک دیباچه است. اشعه جامی بار ساله‌های نسفی و امیر حسینی و کاشانی و دیگران در ایران بسال ۱۳۰۳ بچاپ رسید. در هامش آن حاشیه‌ایست بر آن بنام لمحات. گزارش جامی را بنام لوایح ایچ و نیفیلد در ۱۹۰۶ ترجمه و چاپ نمود. در مجلس نسخه‌ایست از شرح لمعات بنام لمحات که گزارنده آن شناخته نشد (ش ۶۶۷).

مانده حاشیه صفحه پیش

آنگاه شیخ رئیس رساله‌ای در عشق بتازی و پارسی نگاشته است. سهروردی شهید دفتری در عشق دارد که Otto Spies آنرا بنام «مونس العشاق» با شرح رساله عشق در اشتوتگارت بسال ۱۹۳۴ چاپ نمود با زدر پیام نو (ش ۷ و ۸ سال ۲ خرداد ۱۳۲۵) بنام «رسالة فی العشق» از روی نسخه تاریخ ۶۵۹ بچاپ رسید. نجم‌الدین دایه فرزند... شاه‌آورد رازی ۶۵۴ رساله عشقی بیارسی دارد (۵۹۸/۴ مجلس). رساله عشق دیگری نیز بیارسی در مجلس (۵۹۷/۴) هست. در این زمینه شرف‌الدین حسن بن محمد رامی تبریزی (سده هشتم) انیس العشاق و فیض کاشانی مشواق نوشتند و هر دو بیارسی است و در تهران بسال ۱۳۲۵ خ بچاپ رسید. در هند رساله‌هایی دز عشق بنام تجلیات و مشاهدات و بوارق و واردات نوشته شده است.

بنگرید به: نفحات جامی ص ۵-۵۴۲ و اشعة اللمعات ص ۳- گفتار نوائی در یادگار ش ۶ و ۷ سال ۵ تاریخ اسفند ۱۳۲۶ و فروردین ۱۳۲۷ خ ص ۳۵-۴۴ و ۵۶-۶۸- جامی از حکمت نهران ۱۳۲۰ خ ص ۱۷۰-۱۷۱-۱۸۱- فهرست مجلس ج ۲ ص ۴۱۱ ش ۶۴۴/۷

عراقی در لمعات از اینکسان یاد میکند : جنید - ابوطالب مکی - ابویزید - حسین بن منصور - خواجه عبدالله انصاری - ابن فارض - یحیی بن معاذ - ابوالحسن خرقانی - ابوبکر وراق - ابوالحسن نوری - شبلی - شیخ علی حریری - سهل بن عبدالله شوشتری .

آغاز: هو الودود . رب وقفنا للتمیم والتکمیل . بسمله . الحمد لله الذی نور وجه حبیبیه بتجلیات الجمال فتالانورا ... کلمه چند در مراتب عشق بر سنن «سوانح» بزبان وقت املا کرده میشود تا آئینه معشوق نمای هر عاشق گردد .

انجام : واگر صور و معانی کلمات را بعضی فهم مکرر نماید معذورم ... گر ز آنکه من و تو از میان برخیزیم . مقصود و مراد ما بکام من و تو است .

(جامی در سرگذشت احمد غزالی ص ۳۳۶ اندکی از دیباچه لمعات را که در آن یادی از سوانح شده است آورد) .

[۶۶۵]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق خوش محمد علی تفرشی در رمضان ۱۲۸۷ در مدرسه فصحیه سبزوار . عنوانها و برخی عبارتهای تازی و نشانه ها بشنکرف است که ۸۲ ب - ۱۰۸ الف . جای عنوانها در نسخه سفید است و در دو گزارش جامی و کرمانی لمعه دارد .

[۵۳۸] لواصع (فارسی)

دانشمند عبدالرحمن جامی قصیده میهیه خمیه ابن فارض شرف السدین ابو حفص عمر بن علی سعدی مصری (۵۷۶-۶۳۲) را پیارسی گزارش نموده نخست از رهگذر دستور زبان و نحو درباره هر بیتی گفتگو کرده سپس آنرا بنظم و نثر پیارسی در آورد آنگاه بعنوان «لامعه» از مسئله عرفانی که در هر بیت گنجانده شده بررسی نمود است .

جامی آنرا در ۸۷۵ پایان رساند . این گفتار دیباچه بسیار شیوا در چند «لامعه» دارد که در آن ازدوستی و عشق بحث شده است .

آغاز: بسمله و نه نستعین ، سبحان من جمیل لیس لوجه نقاب الاالنور ...

رباعی : « ای گشته نهان از غایت پیدائی .. » الهی بحرمت آنانکه بگام همت پی
بسر پرده وحدت تو برده اند... (شربنا علی ذکر الحبيب مدامه - سکرنا بهامن قبل
يخلق الكرم) الشرب بالحرکات الثلاث : آشامیدن آب ... میگوید که نوش کردیم
و با یکدیگر بدوستکامی خوردیم .

۵ **انجام :** بنایت رسید و بنهایت انجامید روش قلم تیز کام و جنبش خامه بی آرام
در قطع مراحل ترتیب این لوامع و طی منازل تألیف این بدایع فی تاریخ یفهم من
هذه الرباعية على سبيل الايماء والتعمية : بی دعوی فضل جامی و لاف هنر - درسلك
بیان کشید این نظم گهر .

و ان لحظه که شد تمام آورد بدر - تاریخ مه و سال وی از شهر صفر (۸۷۵) .

[۶۶۶]

۱۰

این نسخه شماره ۳۷ دفتر است و بخط شکسته تعلیق برخی جاها مورب و متن بنسخ
۳۳۹ تاریخ میانه ج ۱۰۸۶ در طوس (مشهد رضوی) گ ۱۱۸ ب - ۱۲۳ ب - نسخه ای
از این در مجلس ۶۱۰/۱ هست. این نسخه مادیابچه را ندارد و شرح نحوی و لامعه های
پس از آن را هم ندارد و چنین است آغاز آن : (شربنا علی ذکر الحبيب ... الكرم)
۱۵ میگوید نوش که کردیم ... - گویا کسی آنرا گزین نموده و کوتاه ساخت. در پایان با
انداختن آخرین لامعه همان بند آخر « خاتمه فی المناجات » را دارد و مانند نسخه ۷۶۷/۱۴
میباشد . اندکی از شرح نحوی گاهی در هامش نسخه آمده است .

[۶۶۷]

این نسخه شماره ۱۴ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانها و نشانه های شنکرف گ
۷۶۷۲۰ ب ۲۰۵ - ب ۲۴۵ در این نسخه دیابچه هست و شرح نحوی و لامعه ها دارد .

(فارسی)

لوايح

[۵۳۹]

نگارش عرفانی از عبدالرحمن جامی و در آن میخواهد برساند که پرتو خدائی
همه هستی ها را فرا میگیرد و در ۳۵ لایحه است در دنبال آن هفت رباعی است از خود او .
آغاز: بسملة . رب وقفنا للتكميل والتتميم . لاحصى ثناء عليك . كيف وكل
۲۵ ثناء يعود اليك ... خداوند سپاس تو بر زبان نمی آریم و ستایش تو بر تو نمیشماریم .

انجام: اب بگشائی بنطق خاکت بدهن. تمت الرسالة بعون الله وحسن توفيقه.

[۶۶۸]

- این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ک ۱۳۲ ب ۱۵۰ الف. شماره ۸
 ۸۶۷ این دفتر آداب استخاره ذات الرقاع و شکایات نماز میباشد. سه نسخه از این
 ۵ لوايح در مجلس ش ۶۶۸ تا ۶۷۰ و دو نسخه در طوس ش ۹۶۶ و ۹۶۷ هست. این
 رساله در چاپخانه مهر تهران بسال ۱۳۱۲ خ از روی نسخه ش ۶۶۸ مجلس و در چاپخانه
 نولکشور لکهنوء هند بسال ۱۳۵۵ با منهاج العارفین چاپ گردید. نیز در جنگی دارای
 شرح قصیده میرفندرسکی از محمد صالح خلخالی و همین لوايح و شرح دعای علی (ع)
 از مجذوبعلیشاه محمد جعفر بن صفرخان همدانی کبوتر آهنگی در تهران بسال ۱۳۱۲
 چاپ شد.

۱۰

[۵۴۰] المبداء والمعاد (عربی)

- نورالدین محمد بن مرتضی در این کتاب که در منتخب التصانیف آنرا «الحقائق
 القدسیه و الرقائق الانسیه» هم نامیده است بروش عرفان شیعی و در دوفن هریک در
 چند کلمه از مباحثی فلسفی و کلامی گفتگو نمود. در آغاز میگوید که من آنرا از
 ۱۵ روی نوشته های عم عارف و استاد محمد بن مرتضی المدعو بمحسن فیض و صدر المحققین
 محمد بن ابراهیم شیرازی و عارفان دیگر نگاشته ام. آنگاه درباره این کتاب بیتهائی
 از تائیه ابن فارض و قصیده عامریه می آورد و درست بروش نگارش شیرازی و فیض و
 عبارت پردازی میرداماد می رود و همان عنوانها که شیرازی و داماد دارند در آن دیده
 میشود و روش فلسفی و عرفانی او در اینجا تا کتاب تفکر بیشتر است.
- آغاز: بسم الله و به نستعين. الحمد لله الذی قصرت الالسن عن بلوغ نناءه کما یلیق
 بجلاله و عجزت الاحلام عن ادراک کنه جماله.

۲۰

انجام: هذا آخر ما اردنا ایراده فی هذا الكتاب المستطاب. متعنا الله للسراح فی
 میادین معانیه فی کل باب. و وقفنا الفهم حقایقه و رزقنا نیل رقائقه بمنه و لطفه. و الحمد لله
 اولو آخر او ظاهر او باطنا. و کان الختم علی ید مؤلفه فی شهر ربیع المولود سنة خمس و
 مائة و الف من الهجرة المصطفوية علی صاعدها الف الف صلوة و تحية.

۲۵

[۶۶۹]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط نسخ نگارنده درع ۱ سال ۱۱۰۵ ک ۱۸۶ ب - ۲۵۲ ۱۳۱۱ الف س ۲۷ - درگ ۱ ب بخط دیگری نوشته شده : « کتاب مبدء و معاد ملقب بحقائق قدس و رقائق انس » و بخط و مهر نگارنده دارد که این را چنانکه در پشت کتاب تفکر هم نوشته ام بر فرزندان دانشمندم وقف نمودم .

[۵۴۱] مجموعه لطائف (فارسی)

این دفتر عرفانی از شاه نعمه الله کرمانی عارف است .

آغاز: بِسْمِله انا فتحنا لك فتحاً مبيناً . بيت : « افتتاح سخن بنام ويست . . . » يا اخی . . . معلوم فرما که فتوح بر انواع ثلثه هست .

۱۰ و بدینجا پایان میرسد : و بمشاهد شاهد واقع شود نعیم مشاهد . شعر : « مشاهدة الحق من علمنا يحصل شاهدها في القلب » و کم دارد .

[۶۷۰]

۱۰۸۹ این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۳۵ الف - ۳۶ الف .

[۵۴۲] محبت (تحقیقی در) (فارسی)

۱۵ نگارشی است از جامی درباره محبت و دوستی عرفانی .

آغاز: ادنی مراتب محبت، محبت آثار است و متعلق آن جمال آثار است . انجام : آمد برقی ز کوی میخانه پدید در پرتو آن حریم میخانه پدید .

[۶۷۱]

۸۹۰ این نسخه شماره ۱۷ دفتر است و بخط تعلیق ک ۹۷ الف - ۹۹ الف .

[۵۴۳] ۲۵ مجموعه (فارسی)

علی بن غلامعلی قزوینی این دفتر را برای میرزا محمود امین در رازهای حج بروش عرفانی نگاشته است .

آغاز: حمد بی حد مر حضرت کردگار را است که معمار عنایتش بر قیمه « قلب - المؤمن بیت الله » قلوب فقرا و درویشان را خانه ساخت .

انجام : چون کنم دلها بسی سنك است سنك- چون نمایم سینه‌ها تنك است
تنك . فبالله العون والحمد لله ... مظهر الكاف والنون و مظهر عین العیون .

[۶۷۲]

۳۲۹ این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای لاجوردی میباشد .

(۳۱۳۰) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۵×۲۲ و ۷×۱۴ س ۱۲

[۵۴۴] مرآت المحققین (فارسی)

گفتاری است عرفانی بروش شیعی آمیخته با آیات و سخنان بزرگان بتازی با
بیتهای پارسی نام آن در پایان گک ۵۷ الف دیده میشود. اصول و فروع سیر و سلوک در
چهار باب و یک خاتمه آن آمده است : (۱- شریعت و طریقت ۲- معرفت و حقیقت ۱۰
۳- توحید و فناء فی الشیخ ۴- فناء فی الله و بقاء بالله- خاتمه در مقام قلندری) . نسخه ای
از آن در طوس بتاریخ ۱۲۶۱ (ش ۹۹۱) هست و نگارنده در آن خود را محیی الدین
نامیده است . در آغاز دارد: «رساله تالیف کن و مرآت المحققین نام آن تصنیف کن»
و در انجام دارد : «این جام جهان نما را که بمرآت المحققین مسماست» (فهرست
موزه بریتانیا) نسخه ای از این در برلین بتاریخ ۱۲۴۸ هست . ۱۵

آغاز: العظمة لله العلی العظیم الذی رفع السموات بغير عمد و وضع المشكوة
فیها من النجوم بغير عدد - چنین گوید فقیر مسکین المتوصل بحبل المتین و بطریقه-
المعصومین حمید الدین (III 418 ج ۴ ص ۲۶۶ فهرست موزه بریتانیا بتاریخ ۸ ع ۱
سال ۱۲۷۴) نسخه ما اندکی ازدیباچه را ندارد و چنین است .

آغاز: حضرت صاحب مهدی غائب است . گفتم بخدمت آنحضرت میتوان ۲۰
رسید گفتند آرزوئی است بس بعید.

انجام: از گلزار فیض انوارش چینند . آمین. آمین. یا الله العالمین . ارسل کل
طالب الی المطلبوب .

[۶۷۳]

۸۶۷

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق بانسانه‌ها و عنوانهای شگرف است ک
۳۲ الف - ۵۷ ب از ۱ تا ۳۱ در نسخه نیست و رساله ناقص است.

شیخ محمود شبستری نیز «مرآت‌المحققین» دارد و پی‌رسی بسیار شیواکه در
مجموعه عوارف‌المعارف در شیراز بسال ۱۳۱۷ بچاپ رسید و پنج نسخه در طوس
(ش ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۹۸۸ و ۹۹۰) که یکسان نیستند و یک نسخه در مجلس (ش ۱۴۳) از
آن هست .

[۵۴۵] مراتب ادراك (عربی)

این گفتار از محیی‌الدین مغربی است در مراتب ادراك بشری که چهار گونه پنداشت
۱۰ ۱ - مانند صورت در آئینه ۲ - احاطه ذات بمدرکات ۳ - مشاهده اشیاء در ذات
خداوند ۴ - تنگ‌ریستن بذات و فناى آن و بقای مدرک حقیقی که خدا باشد.
آغاز: قال الشیخ العلامة محیی‌الدین المغربی. فصل المعلوم صورة العلة و ظاهرها
والعلة حقيقة المعلوم و باطنها.

انجام : فتغفل فی هذا المقام عن كونك مدرک كالاشیاء فیظهر لك ان المدرک بالحقیقة
۱۵ هو الله تعالى و تقدس . والله یقول الحق و هو یهدی السبیل .

[۶۷۴]

۱۰۴۶

این نسخه ۲۱ دفتر است و بخط تعلیق رجبعلی نزدیک ۱۰۶۱ ک ۹۵ ب - ۹۶
الف .

[۵۴۶] مشاهدیه (فارسی)

۲۰ نگارنده این نامه بنظم و نثر، هندی و بیگانه از پارسی و تازی بوده بشهرهای
ایران و عراق آمده چندی در نجف بماند و ریاضت کشید و در خلسه الهامها بدوشده
و نامش عبدالله گشت و بکیش شیعی گراشد. آنگاه از نجف بخراسان رفت و بدستور
امیرمؤمنان، پیشوای هشتم رازیارت نمود. در میان راه در شهرک (کارزان، بلدة-
الخضراء، شهر سبز سلمان فارسی) (ک ۱۰ الف) میرعلی نقی اوحدی پسر میرحیدر

حسینی را بدید و از آنچه از وی فرا گرفت این نامه را بسال ۱۲۶۱ بیارسی سستی فراهم آورد. نام او عبدالله تابع الحسینی اوحدی فرزند میرزا مهدی نجفی و به هندی کتاب خان صاحب الدیوان نامبردار است. رساله ایست عرفانی آمیخته با علم حروف و اشکال.

آغاز: استعانت جویم از رب کریم. بسم الله الرحمن الرحیم. نامه موسومرا ۵
زان شد بدر. که بدید آمد زیر وزبر.

انجام: و علی منابهم الی یوم الدین. یارب العالمین بلامه اکتاب (؟) بعون الملك الوهاب... برحمتك یا ارحم الراحمین.

[۶۷۵]

این نسخه شماره ۱ دفر است و بخط نسخ و تعلیق با نشانه ها و شکلهای و عنوانهای ۱۰
شنگرف گک ۱ - ۱۰۶ الف.

۳۵۸

[۵۴۷] مشکاة الانوار (عربی)

این نامه از غزالی طوسی است که بروش عرفان باطنی و تأویل فلسفی بدرخواست کسیکه از او درباره راز نهانی پرتو خدائی و تاویل آیتها و خبرهای نور پرسیده بود نگاشته و گفتاود درباره روشنی و نور خواننده را بیاد حکمت اشراقی میاندازد. این ۱۵
نامه سه بخش است: ۱- اینکه نور حق همان خداست و بس. ۲- روانهای نورانی کوناگون و در اینجا آیه نور تاویل میشود. ۳- هفتاد هزار پرده روشنی و تاریکی در میان آفریدگان و خداوند. در آن از عجائب القلب احياء العلوم (۵ الف) و القسطاس المستقیم (۲۰ ب) و محك النظر و معیار العالم (۵ ب) و المقصد الاقصى فی معانی الاسماء

الحسنی (۹ ب) یاد میشود. غزالی آنرا در دوره ذوقی زندگی خویش میان ۴۹۵ و ۵۰۵ ۲۰
نوشته است (۱) ابن رشد در تهافت (چاپ بوئیر ص ۱۱۷ و ۲۴۵) مینویسد که غزالی گویا در علوم الهی بسخنان فیلسوفان مینگریست و بهترین گواه آن مشکاة الانوار او است. دروغتر از اینکه «یکی جز یکی نیافریند» چنانکه فارابی و ابن سینا و غزالی

۱ - بنگرید به: متون ماسینیون ص ۹۳ - گفتاروات در روزنامه آسیائی لندن سال

گفته‌اند نیست زیرا غزالی در مشکاة درباره مبدء نخستین بسنخنان فیلسوفان گرائیده است. ابن سبعین در بداالعارف میگوید که غزالی گاهی صوفی و گاهی فیلسوف و باره‌ای اشعری و هنگامی فقیه و گاهی سرگشته است و در فلسفه بسیار سست می‌باشد. او بعرفان پرداخت و درباره عقل و نفس بگواهی «معارج عقلیه و عجائب القلب و مشکاة الانوار و کیمیاء سعادت» از فوئاد غوریان و اخوان صفا آموخته است.

(متون ماسینیون ص ۱۳۰).

۱۰. منتکمری وات W.M. Watt در روزنامه انجمن همایونی آسیائی 1949، 5 ff گفتاری دارد در اینکه «بخش حجاب» این نامه از غزالی نیست (همین روزنامه سال ۱۹۵۲ شماره ۱۰۲ ص ۳۰ و ۴۲) زبیدی در شرح احیاء (ج ۱ ص ۴۲) میگوید که مشکاة الانوار فی لطائف الاخیار در ۴۸ باب است و آن نزد من هست و در آن شك نمی‌کند. دانشمندان خراسان از این نامه خرده گرفتند و غزالی بدانها پاسخ داد (۱).

[۶۷۶]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ریز خوش باعنوانهای شنکرف تاریخ ۳۴۰ ۱۲۶۰ ک ۱ ب - ۲۷ الف. چنین است آغاز و انجام آن: «الحمد لله فائض الانوار و فاتح الابصار ... فقد سالتنی ایها الاخ ... ان ابث الیک اسرار الانوار الالهیه - و استشفاف الانوار الالهیه من وراء الحجب البشریة عسر غیر یسیر» این نامه چندین باریکی در الجواهر الفوالی با نامه‌های دیگر غزالی در مصر بسال ۱۳۴۳ بچاپ رسید. (بنگرید به : ش ۳۲۹ و ۳۳۰ طوس برای نامه‌های گوناگون آن - ش ۷۷ مجلس).

[۵۴۸] همواتی (فارسی)

۲۰. فیض کاشانی در این نامه نخست سخنی عرفانی بمیان آورده سپس از رخ و زلف و خال و خط و چشم و ابرو و لب و شراب و ساقی و خرابات و خراباتی و بت و زنار و

۱- آغاز و انجام پرسش و پاسخ چنین است: «چه گوید خواجه امام اجل حجة الاسلام در جواب کسانی که اعتراض کنند - که هر که حقیقت روح ندانست خود را ندانسته باشد خدا را دشوار تواند دانست . والسلام تمام شد مسائل والحمد لله وحده» (ش ۳۴۰/۲ - ص ۱۹۰ همین فهرست).

کفر و ترسائی گفتگو نمود و روشن ساخت که عارفان از اینها چه میخوانند و از گلشن راز گواه آورد تادشنام دشمنان عارفان را رد کند. این نامه در تهران بسال ۱۳۲۵ خ بچاپ رسید .

[۶۷۷]

- ۵ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۰ گ ۵۵ رب. ۸۴۹ ۶۰ ب. آغاز و انجام آن چنین است : بیاید دانست که سخن بمنزلۀ قالب است و معنی بمنزلۀ روح (آغاز فصل ۲ ص ۷ س ۱۷ چاپی) - ز اسلام مجازی گشت بیزار کرا کفر حقیقی شد بیدار (ص ۲۶ س ۱۴ چاپی) .

[۵۴۹] مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه (عربی)

- ۱۰ این کتاب که در صباب است و هر بسابی پس از عنوان بعبارت (قال الصادق) آغاز میگردد از بسیاری از مراتب و مقامات عرفانی بحث میکند. دیباچه نگار آنهم پس از یاد کردن عنوان بالا آنرا از صادق (ع) دانست. علی بن طاوس (۵۸۹-۶۶۴) در امان الاخطار (ش ۱۰۱۸ گ ۵۶ الف) میگوید مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه را باید در سفرها با خود داشت. ابن ابی جمهور احسائی (زنده ۸۹۵) در اللآلی العمادیة بندهائی از آنرا آورد. همچنین تقی الدین ابراهیم کفعمی (۹۰۵) در مجموع الغرائب و شهید دوم (۹۱۱-۹۶۶) در کشف الریبه و هنیة المرید و مسکن الفؤاد پارهائی از آنرا آوردند. ما نایندانشمندان در اینکه مصباح الشریعه از صادق (ع) (۸۳-۱۴۸) است شکمی ندار ندیمگر اینکه شیخ حر عاملی (۱۰۳۳-۱۱۰۴) در هدایه بدان ارجی ننهاد و گفت که با متواترات نمیسازد و برخی آنرا از زین الدین دانسته اند نه سخنان صادق (ع) مجلسی (۱۰۳۷-۱۱۱۰) در بحار در پاره ای از آن شک نمود و گفت که ریخت و اسلوب آن از آن صادق (ع) نمی باشد. میرزا عبدالله افندی (۱۰۶۶-۱۱۳۰) در ریاض العلماء آنرا از کتابهائی دانست که نگارنده آن نادانسته است و گفت که برخی آنرا از هشام پسر حکم پنداشتند و درست نیست و باید از صوفیان باشد. باینهمه سید حسین قزوینی (۱۲۰۸) در جامع الشرایع میگوید که بگواهی ابن طاوس و شهید دوم و فیض باید آنرا از صادق (ع) دانست .

حاج میرزا حسین بن محمد تقی نوری (یا ۱۲۵۴ - نجف ۱۳۲۰) . در مستدرک الوسائل که در ۱۳۱۹ آنرا بپایان رساند پس از آوردن سخنان این دانشمندان میگوید که این کتاب از سخنان صادق (ع) فراهم گردید و رواست که با گفتار صوفیان همانند باشد چه آنان در سیر و سلوک و پارسائی آنچه گفته اند برای پیروان شریعت ناسازگار نیست تنها مقامات و کراماتی که برای خود میگویند ما نمیپذیریم . او هر چه در این زمینه میبایست آورد (ج ۳ ص ۳۲۸ - ۳۳۳) .

مگر اینکه اگر دلیل سبک مجلسی و شیخ حرر را بپذیریم باید گفت که در این کتاب عبارات و اصطلاحاتی آمده که از سده نخستین نباید باشد .
 آغاز: بسمله و به نستعین الحمد لله الذی نور قلوب العارفين بذکره و قدس ارواحهم
 ۱۰ بسرہ ... فهذا کتاب مصباح الشریعة و مفتاح الحقیقة من کلام الامام ... جعفر بن محمد الصادق ... وهو محبوب علی مائة باب .

انجام: فالعبادة للعوام والاشارة للخواص واللطائف للاولياء والحقایق للانبياء عليهم السلام والحمد لله رب العالمين - این کتاب در ایران بسال ۱۲۸۳ بچاپ سنگی رسیده است .

[۶۷۸]

۱۵

این نسخه شماره ۱۲ دفر است و اندکی با چاپی جدائی دارد و بخط نسخ خوش
 ۸۸۱ با عنوانهای شنکرف محمد بن فتح الله بسطامی در مدرسه رزم ساریه قزوین پنجشنبه ۱۷ ع ۱۰۰۴ گ ۵۶ ب - ۸۴ الف - و چنین است پایان آن: «باب - العبودية قال الصادق (ع) العبودية جوهره کنها الربوبية ... و اصول معامله الدنيا سبعة اشياء الرضا بالدون ... مع رفض الرياسة فاذا حصلت هذه الخصال بحققها في نفس فهو من خاصة الله و عبادہ المقربین و اولیاءه حقاً و صدقاً در برگهای ۸۴ ب - ۸۶ الف سخنان پراکنده عرفانی است

[۵۵۰] مصفاه الاشباح و مجلدة الارواح (کتاب التنگر) (عربی)

- نورالدین محمد بن مرتضی بن محمد مؤمن بن مرتضی کاشانی (زنده در ۱۱۱۵) این کتاب را بسال ۱۱۱۰ در عبادات و اخلاق و خدا و روان و جهان شناسی بروش عرفان و از روی خبرهای شیعی نگاشته و آن چهار فن است و هر يك چند باب و درست مانند احیاء غزالی و المحجة البيضاء فیض میباشد .

آغاز: بسمله و به ثقتی . الحمد لله الذی شرح صدورنا بانوار معرفته و نور قلوبنا باسرار طاعته .

انجام: و ما لبغ نعمک فی الدنیا والاخرة . هذا اخر الکلام فی الفن الاخير والحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً - وقع فراغ مؤلفه من الجمع و التألیف و النظم و الترصیف فی سنة الف و مائة و عشر من الهجرة النبوية .

[۶۷۹]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف ک ۳۹ ب - ۲۵۲ ۱۸۵ ب س ۲۷ در آغاز و پایان این شماره نورالدین بخط و مهر خویش نوشت که این کتاب بر فرزندانش نرینه و شایسته او وقف است و پس از آنها بر دانشمندان شیعی و متولی آن دانشمندترین و پارساترین آنهاست و اگر روشن نباشد که کدام است باقره دانسته خواهد شد و متولی باید آنرا بخوانده شایسته بدهد و نگاهش ندارد. گیرنده نیز بایستی سر سال آنرا پس بدهد . گزیده همین بنام (آئینه حقایق نما) در مجلس هست (ش ۵۶۵)

[۵۵۱] معیارات العارفین (فارسی)

در این نامه نشانه‌های رسیدن بنایگاه ارجمند در سیر و سلوک نموده شده و در

۱۴ معیار، نشانه مقامات عرفانی و خلقی به پارسی ساده‌ای بنگارش در آمد. در بیشتر ۱۵ جاها حدیث شیعی و آیتی از قرآن گواه آورده شده و دارای ۱۴ معیار و یک خاتمه است. از مقامات العارفین شیخ و شعرهای عطار در آن آمده و نیز شعر پارسی خود نگارنده (ک ۱۹۷ الف).

آغاز: بسمله و حمد ... و بعد این ملحقاتی است بر کتاب جهاد اکبر که بعد

۲۰ از اتمام کتاب بخاطر قاصر م رسید .

انجام : آنچه مولوی معنوی ... بیان کرده و گفته است: عقل است چراغ

ماجرها - آن خواهش عقل از کجا بود ... محو لیلی شده است معجون - زیرا همه عشق بد فنا بود .

[۶۸۰]

این نسخه شماره ۱۹ دفتر است و بخط نسخ و روی عبارتهای تازی خط سرخ کشیده شده و نویسنده آت محمد مؤمن بن محمد امین تبریزی بسال ۱۰۹۱ می باشد. ۱۰۳۰
در هاشم خط جلال الحکما اسدالله کجوری لاشکی طبری بتاریخ رجب ۱۳۲۹ دیده میشود. گ ۱۹۴ ب - ۲۰۰ الف .

(عربی)

مفاحص

[۵۵۲]

این دفتر از شیخ صائین یا ضیاء الدین علی بن محمد بن صدرالدین ابوحامد محمد بن حبیب الله ترکه خجندی سپاهانی دانشمند عارف (۸۳۰ م) است و در عرفان آمیخته با علم حروف میباشد و جدولها و شکلها در آن دیده میشود. خجندی آنرا بسال ۸۲۳ بپایان رساند. مطلبها با عنوان «فحص» در آن آغاز میشود و در دیباجة آن از شرف الدین علی یزدی (۸۵۸) (۱) بنام برادر خدائی یاد میشود و در سه جای پایان (گ ۹۵ ب ۹۸ الفوب) از نام کتاب (مفاحص) یاد میگردد بدینگونه: «المفاحص الکتابیه - فی هذه المفاحص والابواب - ونختم هذه المفاحص» خجندی در آن از «خمسین» ربیب امام صادق (۵ الف) و نامه احمد حنبل بمردم نیشابور و گرگان (۵۲ الف) میکند. ۱۵

آغاز: بسم الله . الحمد لله الذى اعد عید عباده لفهم کمال مراده بانزال اعداد بیانات الکتاب.

انجام: فان للحروب رجالا . وکل میسر لما خلق له . علی انی غیر آمن عن هفوة القلم و کبوة القدم عصمنا الله تعالى عن ذلك ، بحرمة الفاتح لآبواب هذا الطريق ، الخاتم اياها بختام التمام ، محمد ، صلی الله علیه وعلی اله الصلوة والسلام . ۲۰

[۶۸۱]

این نسخه بخط تعلیق ریز با عنوانهای شنکرف بنسخ و با حاشیه های «منه» و تاریخ روز یکشنبه ۲ شعبان ۱۰۷۷ می باشد. از تاریخ نگارش خجندی در این نسخه ۴۳۰
نشانی نیست .

۱ - یزدی نگارنده ظفر نامه تیموری است در شیراز از ۸۰۷ تا ۸۲۸ که در کلکته در ۲۵
جلد بسال ۱۸۸۲ بچاپ رسید .

[۵۵۳] مقامات بهر مرشدی (فارسی)

نگارشی است در عرفان و بنظم .

آغاز: بهار است و من مست و دل درخمار - خوشا جام می خاصه از دست یار
انجام: که بهر پرستیدن آن صنم - بملک وجود آمدم از عدم .

[۶۸۲]

۸۴۹ این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط نسخ محمد علی بسال ۱۳۰۰ گ ۵۰-۵۵ ب.

[۵۵۴] المقصد الاقصی (فارسی)

این نگارش از شیخ عزیز بن محمد نخشبی شاگرد شیخ سعدالدین حموی (م ۶۵۰ یا ۶۵۸) است که با زبدة الحقایق گزیده مبدء و معاد همو در جنگی دارای اشعة اللمعات جامی و منتخب جواهر الاسرار آذری و جزاینها در ۱۳۰۳ بچاپ سنگی رسید (ص ۱۲۹-۱۹۶) - نخشبی منازل السائرین و کشف الحقایق نیز نگاشته است (۱)

[۶۸۳]

این نسخه شماره ۱ دفتر است گ ۵-۴۶ الف و اندکی باچاپی جدائی دارد
۴۰۵ و چنین است :

آغاز: بسمله و حمد... اما بعد چنین گوید ... عزیز بن محمد النسفی که جماعتی از درویشان .

۱ - اودر مقصد اقصی (ص ۱۶۰) از حموی یاد میکند و میگوید که وی کتابها

۲۰ درباره صاحب الزمان ساخته و از او بسیار ستوده و گفت که در این هنگام که مادر آنیم بیرون آید اما بیچاره (نسفی) بر آنست که وقت بیرون آمدن او دانسته نیست . از سخن حموی بسیار کس بخود گمان بردند که صاحب الزمان مائیم و سرگردان شدند . باز می گوید که در دور نبوت در مدرسه ها بحث علم ظاهر میکنند و در دور ولایت (صاحب الزمان) از حقایق بحث میشود - روش باطنی و تأویل این عارف پیدا و در بسیاری از جاها سخنان فیلسوفان را نیز میآورد - دو نسخه از مقصد اقصی (ش ۶۳۹/۱ و ۶۴۰/۱ ص ۵-۴۰ ج ۲۵
۲) در مجلس و نسخه ای (ش ۱۰۳۱ ص ۲۵۵ ج ۴) در طوس هست .

انجام : و این است خلاص آدمی . سخن کوتاه شد والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب ... تمت الكتاب بعون الملك الوهاب .

[۵۵۵] **مقطعات** (فارسی)

این مقطعات عرفانی از سید معصوم علیشاه است .

آغاز: در حدیث آمده که بیت حرام - زاده دروی علی عمرانی .

انجام : جمله عالم فانی و باقی است او - کل شئی هالک الاوجه .

[۶۸۴]

۳۵۸ این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط تعلیق ک ۱۶۳ ب - ۱۲۰ الف .

[۵۵۶] **منتخب التصانیف** (عربی)

۱۰ نورالدین کاشانی (۱) در این نامه کتابهای را که برگزیده و خوانده بود برشمرده و در دیباچه آشکار داشت که علم دین برتری دارد و باید کتابها را نگاهداری نمود و مطلبهای علمی را نوشت . آنگاه گفت که من چندین سال بفراهم آوردن کتابها پرداختم و راز کتاب و سنت را بشناختم . خواستم نغز حکمت را بیاموزم و از گفتگوها دور باشم پس از هر هنری بیکی دوسه کتاب بس کردم . این بود که قرآن را برگزیدم و از تفسیرهای ظاهری آن «صافی» استاد و عم خود محمد محسن بن مرتضی که آن هم دراز بود خواستم کوتاهش کنم . تفسیر باطن قرآن و احکام آنرا در نوشته‌های

۱- از خاندان فیض ایندانشمندانرا سرگذشت نویسان یاد کرده اند: ۱- شاه مرتضی

که کتابخانه‌ای داشت ۲- پسرش محمد محسن فیض ۳- پسر دیگرش مولی عبدالغفور

که شاگرد استادان برادر خویش فیض مانند سید ماجد بحرانی و مولی نورالدین کاشی

دائی آندو بوده است ۴- پسر عبدالغفور بنام محمد مؤمن شاگرد عم خود فیض که در

به شهر (اشرف) درس میگفت ۵- علم الهدی محمد پسر فیض که دفتری بیارسی در

اصول و فروع دارد ۶- نورالدین محمد پسر مرتضی پسر محمد مؤمن پسر مرتضی دانشمند

اخباری و نویسنده مصفاة الاشباح فی الاخلاق و عجائب الافاق که بیشتر آنرا از نوشته

های استاد اجازه دهنده خویش فیض گرفته است . درروضات ص ۵۴۲ نورالدین را

۲۵ برادر فیض پنداشت و نادرست است ۷- پسر نورالدین مولی محمد هادی محدث عارف

و شارح مفاتیح فیض .

دانشمندان پراکنده دیدم . از کتابهای اعمال دینی «اهم مایعمل» عم واستادم را یافتم
 و خود هم «روح الارواح و حیاة الاشباح» در دعاها نوشتم . او باز از صحیفه کامله سجاده
 یازبور آل محمد و ذریعة الزراعة استاد (طاب ثراه) و مفاتیح الاحکام استاد که برگزیده
 است یاد میکند و میگوید که کتاب التفکر یا مصفاة الاشباح و مجالاة الارواح در توحید
 و اخلاق و نیز مبدء و معاد یا الحقائق القدسیه و الرقائق الانسیة در فلسفه و عرفان که در ۵
 آن نوشته های پیشینیان گزین شده است نوشتم سپس الکلمات النوریه و الایات السریة
 که در آن رازهایی نو گنجاندیم . آنکاه به الواردات القلبیه فی معرفة الربوبیه استاد
 استادم (شیرازی) که بسیار شیوا و روشن و راز خدائی در آن است بر خوردم و آنرا
 با دو کتاب پیش در یک جلد کردم تا آسانی بتوان نگاهداشت . از ترانه های عشقی و
 عرفانی گزینها کردم و در جنگ (منتخب الاشعار) نوشتم او باز از «نخبة» خود در فقه ۱۰
 و کلمات طریقه در منشاء اختلاف اراء امت مرحومه و بشارة الشیعه در چهل مژده
 برای شیعه از روی يك آیه قرآن و تنویر القلوب در برتری حکمت پیامبران و پیشوایان
 و رسالة الانصاف در راه یافتن برادرین نام میبرد و میگوید که همه یا بیشتر اینها بروش
 خاندان پیامبر است چه هر چه جز آن باشد بیهوده خواهد بود . این رساله درج ۱
 سال ۱۱۱۱ بپایان رسید.

۱۵

آغاز: بسم الله الواحد الاحد الفرد الصمد الذی لم یلد ولم یولد . . .
 فیقول محمد بن مرتضی المدعو بنور الدین .

انجام: لا تفرق بیننا و بینهم طرفة عین ابداء برحمتک یا ارحم الراحمین و بکرمک
 یا اکرم الاکرمین .

[۶۸۵]

۲۰

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ خود نورالدین است که در ۱۱۱۴ آنرا
 ۲۵۲ از روی اصل نوشته و مقابله نمود ک ۲ ب - ۴ س ۳۰ - در ک ۱ الف دارد:
 للسید الداماد فی مدح صدر المحققین: جاهت گرفته صدرا باج از گردون ، داد
 است بفضل تو خراج افلاطون ، در مسند تحقیق نیامد چون تو، یکسر ز گریبان طبیعت
 بیرون .

۲۵

- درگ ۱ الف - ۲ الف و ۵ الف - ۱۰ الف و ۱۱ ب - ۳۶ ب و ۳۵۷ ب - ۳۶۱ ب
- خبرهائی است از علی و صادق و عبارتی در معنی قطب و سخنانی از شیخ بهائی و افلاطون و کاشی در شرح منازل السائرین و فیض که (عمی الاستاد محمد بن مرتضی المدعو بمحسن) خواندش و از غزالی در احیاء و علم لدنی و شیخ اشراق و سید اماماد و صدرا و حسن بن عبدالرزاق لاهیجی و اخوان صفا و حدیثها و سخنان فلسفی و عرفانی و کلامی باینها و عبارتہائی پیارسی و نیز سخنانی از خود نورالدین . همه اینها بخط تعلیق ریز و نسخ و در برخی جاها مورب (س ۳۰) در پایان (گ ۳۶۱ ب) و درگ ۲ الف بخط همین نورالدین نوشته که وقف اولاد است و مهر نورالدین محمد هم دارد .
- شماره ۲ دفتر شرح حدیث کمیل و ۳ کتاب التفكير و ۴ المبدء و المعاد و ۵ الکلمات النوریہ و ۶ الواردات القلبیہ است . این دفتر همانست که در منتخب التصانیف بدان اشاره نمود .

[۵۵۷] منتخبات انوار الشریعہ (عربی)

گزیده ایست از انوار الشریعہ نگارش سید حیدر بن علی آملی که در نجف (مشهد غروی) میزیسته است . در آن آشکار میگردد که ماهیات آفریده نیستند و از فصوص شیخ اعظم و مقدمات شارح فصوص یاد میشود .

- ۱۵ آغاز: بسمله و به نستعین . من منتخبات انوار الشریعہ من افادات سید حیدر بن علی الاملی ساکن مشهد الغروی طاب ثراه - ما وقع الخلاف بین الانبیاء والرسل علیهم السلام فی اصول الدین و ارکان الاسلام و ان وقع فی الفروع والاحکام الجزئیة . انجام: و لذلک خلقهم واللہ اعلم و احکم و السلام علی من اتبع الهدی .

[۶۸۶]

۱۰۸۸۲۰ این نسخه شماره ۱۳ دفتر است و بخط تعلیق گ ۳۷ ب - ۴۵ الف .

[۵۵۸] نامه اندلسی برازی

(عربی)

- دانشمند عارف محیی الدین اندلسی (۵۶۰ - ۶۳۸) این نامه را بفیلسوف کلامی فخر رازی (۵۴۴ - ۶۰۶) نوشته و در آن برازی پندداد که از بحث و فکر بعرفان و شهود گراید و از علوم رسمی مانند پزشکی و هندسه که در جهان مینوی بی هیچگونه بیماری و اندازه و شماره سودمند نیستند در گذرد و میگوید که شنیدم تو روزی
- ۲۵

می گریستی که سی سال در مسئله ای یقین داشتم و اکنون آشکار شد که درست نیست شاید این یکی هم مانند آن باشد. این نامه در کشکول شیخ بهائی (ص ۶-۳۵۳ تهران بسال ۱۳۲۱) بچاپ رسید.

[۶۸۷]

- این نسخه شماره ۲۸ دفتر و بخط تعلیق ص ۲۵۱ - ۲۵۲ و آغاز و انجام آن ۱۰۳۵ چنین است: «الحمد لله وسلامه علی عباده ... وعلی ولی الله تعالی فخرالدین محمد ... اما بعد فاننا نحمد اليك الله الذی لا اله الا هو ... ویقول الله وتواصوا بالحق - الاذعان للحق والتسليم له ان لم یکن الايمان به. وهذا تمام الرسالة . والله ولی الکفاية» (۱) پس از این درس ۲۵۳-۲۵۵ بهمان خط گفتار شهرستانی در نهایت الاقدام برابر با ص ۵۰۵-۵۱۴ چاپ اکسفورد بسال ۱۹۳۴ در اینکه گوهر فرد هست نوشته شده (ش ۲۹).

[۵۵۹] نامه بهائی همدانی (عربی)

- نامه ای است از شیخ بهائی بمیرزا ابراهیم همدانی که در آن مینویسد چون بدیدار آرامگاه سهل بن علی رفتم از تب «مجرقه» رهیدم و اموری ذوقی بر من آشکار گشت و آن را ارج مینهم و بسیار بآن آرامگاه معتقد شدم از میرزا ابراهیم میخواهد ۱۵ که همواره از وی یاد کند. در فهرست مجلس (۶۲۰/۲) از نامه شیخ بهائی بمیرزا ابراهیم همدانی نام برده شده و آغاز و انجام آن یاد نگردید.

- آغاز: سواد کتابی که حضرت ... شیخ الاسلام والمسلمین طاب ثراه شیخ بهاء الدین محمد العاملی که بحضرت زبدة السادات العظام میرزا ابراهیم رحمه الله نوشته اند: سلام اله علی سیدنا سلطان اعظم السادات المتالین وقدره افاحم الحکماء ۲۰ الراسخین... فقد تشرف المخلص الحقیقی بزيارة المزار القدسی الانوار.

انجام: وان یطهر قلوبنا من دنس التوجه الی ماسواه ... باطناً وظاهراً. حررت هذه ... یوم السبت ثامن شهر جمیدی الاولى فی جوار الحضرة القدسیة المشار الی نبذة

- ۱ - آغاز چایی چنین است: بسم الله وسلام علی عباده الذین اصطفی وعلی ولی فی الله فخرالدین محمد علی الله همه وافاض علیه بر کاته ورحمته وبعد فان الله یقول ۲۵ وتواصوا بالحق - انجام همان میباشد.

من آثار برکاتهما وهی الحضرة المنسوبة الى سهل بن علی سلام من الرحمن نحو جنابه
فان سلامی لایلیق ببابه .

[۶۸۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق شکسته مورب در پشت برک پیش از « اشراق
۲۹۳۵ الحق » از روی خط شیخ بهائی نوشته شده است و محمد صادق حسینی بدان گواهی
داد (الف) شماره دوم این دفتر اشراق الحق من مطلع الصدق حسین بن حیدر بن
قمر بن علی حسینی کرکی عاملی است که در پاسخ نامه ای که از شیراز آمده و بر سیده اند
که آیا نامبردن (مهدی موعود ع) رواست ؟ نوشته و آنرا روا دانست و در ۲۲ رمضان
سال ۱۰۲۰ آنرا بیابان رساند. در دنبال آن اجازه ایست از همو بمولانا نصیرالدین محمد
۱۰ در روایت همین رساله و بخط کرکی .

[۵۶۰] نامه بهائی همدانی (عربی)

نامه ایست عرفانی از شیخ بهائی بنواب میرزا ابراهیم همدانی که بیهائی پارس
در آن آورد .

آغاز: یا غایب عن عینی لاعن بالی ، اقرب الیک منتهی آمالی .

۱۵ انجام : تا عزیز مصر ربانی شوی - و ارهی از جسم و روحانی شوی . والسلام علیکم
وعلی حالتی لدیکم والمنتسبین الیکم . تم .

[۶۸۹]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۳۹ دفتر است و بخط تعلیق ص ۳۳۸-۳۳۹ .

[۵۶۱] نامه تبریزی همدانی (فارسی)

۲۰ نامه ایست عرفانی که مولی عبدالباقی تبریزی بمیرزا ابراهیم همدانی نوشته است.

آغاز: بحق بیت و بحق صاحب بیت و بحق دل شکسته و بحق آنکه دل دوستان
را شکسته .

انجام : بار دیگر ملازمت آنجناب را روزی مخلص خیر خواه گرداند بالنبی
و آله الامجاد .

[۶۹۰]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق محمد مؤمن برای حاجی محمد ۱۰۳۰
 شریف در شوال ۱۰۹۴ گ ۱۱۵ ب - ۱۱۲ الف .

[۵۶۲] نامه زردشت (فارسی)

- این نامه که از «ابراهیم» !! زردشت دانسته شده بزبان پهلوی بوده و «زوره»
 نام دارد . انوشیروان از «اژرژروه» سپاهانی شاگرد بزرگمهر درخواست که آنرا
 بیارسی گزارش کند . او در دیباچه میگوید که نام «اژرژروه» و از سپاهانم و از نژاد
 کیومرث و از ساسانیان و از اردشیر نیکو کار و شاگرد بزرگمهر میباشم . انوشیروان از
 من خواسته است که سخنان «ابراهیم» زردشت پیامبر ایران بنام «زوره» را که پهلوی
 بوده و او آنرا برای فروانروای هند فرستاده و شاه هندی باز آنرا برای انوشیروان
 فرستاده بود گزارش بنویسم .

این گفتار بروش اشراقی و آمیخته با آیین زردشتی است و برخی از واژه‌های
 این فلسفه مانند «اسفهد» و جز آن در آن دیده میشود .

آغاز: بنام ایزد جان بخش روزی رسان چنین گوید «اژرژروه» .

- انجام : و بند دیو که فریب و نیرنگ او است از جان و دل برداشتن و آن مردار
 پلید را بجان و دل نگماشتن .

[۶۹۱]

این نسخه شماره ۲۰ دفتر است و بخط تعلیق حیدر کرکی نزدیک ۱۰۷۶
 گ ۱۳۰ ب - ۱۴۱ الف . ۲۵۳

[۵۶۳] نامه حسینی (فارسی) ۲۰

این نامه از سید حسینی است که یکی از پیروان خویش نوشته و بدو در آن
 دستور سیر و سلوک میدهد .

آغاز: الحمد لله ... وصیت آنست که در جمیع احوال حق جل ذکرة را مطلع
 احوال و ناظر افعال داند .

انجام: دوازدهم ، در هر کجاکه باشد این ضعیف را بدعای خیر یاد دارد .

[۶۹۲]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق محمدعلی بسال ۱۳۰۱ ک ۸۰ الف - ۸۷۱ ب ۸۱ . دوربای فارسی درهامش دیده میشود .

[۵۶۴] نامه عرفانی (عربی)

نگارنده این نامه یادی از پراکندن صوفیان میکند و نوشته است که تو آنرا گردآوری و ماهیه آسایش آنان شدی .
 آغاز: هو . سلام علیکم من محب و داده . اذا اخلاق الایام و دانجددا ... سلام علی .
 الجناب المنیع و المحل الرفیع العالم الربانی و العارف الفـ . دانی سیف الملة و الدین حجة الاسلام و المسلمین ... قدوة المجتهدین سلطان علماء الشریعة مالک ارباب الحقیقة
 ۱۰ بقية مشایخ الشرق ... علم الهدی شیخ الوری .
 انجام: و انسکت من جفونه عبراته . ببکی دماویجن الما .

ایاربع احوالی و دار غرامی	علیک و ان کان البعاد سلامی
فمن مبلغ عنی الاحبة اننی	خلعت اضطباری اذ لبست سقامی
سلام علی تلك المنازل انها	منازل احوباب علی کرام

[۶۹۳]

۱۵

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۱۹ دفتر و بخط نسخ ص ۱۷۴ میباشد .

[۵۶۵] نامه عرفانی (فارسی)

در این نامه عرفانی، از نظر علیمشاه و حسینعلی شاه یاد میشود .
 آغاز: بسمله ره نوردان طریق فقر و غنا و جرعه نوشان رحیق ثبات و بقا .
 ۲۰ انجام : و هر که در مقام مخالفت نشست ابواب فیوضات را بر چهره خود بست
 باقی و السلام علی من اتبع الهدی

[۶۹۴]

۸۶۴ این نسخه بخط تعلیق است و در ک ۷۳ الف - ۷۴ ب این دفتر میباشد .

[۵۶۶]

نامه فزالی

(فارسی)

یکی از شاگردان غزالی پس از سالها آموختن از وی از او پرسید کدام دانش سودمند است. استاد در پاسخش نامه‌ای نوشت و دانش سودمند را بدو گفت که - کدام است. این شاگرد گفته که گرچه در نوشته‌های خویش مانند کیمیا و احیا و جواهر - القرآن و اربعین و منهاج آنرا روشن کردید مگر اینکه می‌خواهم : يك تا کاغذی از شما داشته باشم و پیوسته آنرا بخوانم. غزالی در این نامه از روایت‌های شیمی نیز آورد. آغاز: بسمله و به نستعین. بدانکه از جمله شاگردان و تلمیذان خواجه ... محمد غزالی ... بعد از آنکه در خدمت وی سالها درس خوانده بود ... پس خواجه امام ... این فصل بنوشت «بسمله : ای فرزند عزیز وای دوست مخلص... که منشور نصیحتها از حضرت محمد ... نویسند».

۱۰

انجام : و اما دعائی که خواسته در صحاح بسیار آمده است ... و همچنین در طریق اهل بیت ... دعاهاى نیکو بسیار است از آنجایکه طلب میکن و این علی الدوام میخوان علی الخصوص در عقب نمازها. الدعاء : «اللهم استلک من النعمة تمامها و من العصمة دوامها. . و اعتق رقابنا ... عن النار یا عزیز یا کریم ... یا حلیم یا جبار برحمتک یا رب».

۱۵

[۶۹۵]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر است و بخط نسخ با عبارات تازی بشنکرف ک ۸۷ ب

۸۸۱ - ۲۹ الف.

پس از این در ۹۸ الف - ۱۰۰ ب سخنانی است فلسفی و عرفانی چنانکه در ۹۸. از دفع الاحزان کندی نوشته شده و همه اینها بخط شکسته تعلیق و مورب است از ۱۰۱ ب تا ۱۰۹ الف رباعیهای خیام است و چکامه‌های دیگران و ۱۱۰ ب و ۱۱۱ ج - جدول عرض و طول شهرها از روی زیج جدید و جدول ظل و میل اول و ۱۱۴ - ۱۱۷ ب گفتگوی خدا است با پیامبر در معراج (بخط نسخ بتاریخ ۱۰۱۴ در باغ قاید حسن) و ۱۱۸ الف - ۱۲۲ ب سخنان پراکنده ایست مانند داستان هرمس از تاریخ حکما و پند پلاتون ب ارسطو از کشکول بخط شکسته تعلیق مورب.

۲۵

[۵۶۷]

نزهة الارواح

(فارسی)

نگارنده این رساله دانشمند عارف فخر السادات امیر حسینی حسین بن عالم

بن الحسین سادات هروی کزیوی غوری (نزدیک ۶۸۱-۷۲۳ دهرات) بمولتان رفته
ورکن الدین ابوالفتح پسر و پیرو شیخ بهاء الدین زکریاء مولتانی اورا پیرورد . وی
زاد المسافرین و کنز الرموز بنظم و روح الارواح و صراط المستقیم و نزهة الارواح بنثر
دارد و دیوان شعر . او ۱۷ پرسش از شبستری کرد و پاسخ وی بدستور بهاء الدین
یعقوب تبریزی بسال ۷۱۷ در گلشن راز داده شد (۱) .

۱ - (نجات جامی ص ۵۴۵ - ش ۶۶۶ مجلس - ش ۹۵۵ طوس) .

این رساله مادر ۲۸ مقاله است . بدینگونه: «مبدء سلوک - معرفت سلوک - مقامات
سالک - نصیحت سالک - بدو خاقت - وحدت - تجرید سالک - قاعده طریقت -
کمال استغناء - آغاز فطرت - اختلاف حالات - بیان دل - تصفیه دل - دیباچه
عشق - حقایق عشق - حیرت عشق - بیان نفس - مخاطبت نفس - معاملات - اجتهاد
- صحبت و متابعت - ترک خلق - صبر و تسلیم - کشف معانی - ارشاد و انتباه - اشارت
اهل طریقت - نهایت این طریق - ختم کتاب » .

در باب ۲۸ دارد: «چنین گوید ... فقیر حقیر حسینی بن ابی الحسن الحسینی ره که این
عرایس ابکار یعنی افکار بر منصات خدار خاطر و مقصورات خیام ضمیر این ضعیف اند...

در شهرور سنهٔ احدی و عشرين و سبعمائة مشاطة نشاط فکر ... مفرح و موشح ساخت »
(گ ۸۰ - ب ۸۱ الف) پس سال نگارش نزهه ۷۲۱ می باشد . در این رساله سخنانی از

عارفان و پاکان و بیتهای بیارسی و تازی و آیه ها آمده و بسیار شیوا است و در آن یاد می
شود از: پیر هرات - شبلی - بایزید - احمد غزالی (ب ۱۶) - شیخ لقمان سرخسی که

با ابوالفضل گفتگو دارد - سنائی - کاسهٔ سری تهی و نگون افتاده که آنرا دیده و
نوشته عبری آنرا خواند (۱۲۷ الف) - مالک دینار - سری - حسین - سهل بن عبدالله

شوشتری - جنید - ابوتراب نخشبی - شیخ ابوسعید - در جائیکه از استدلالیان نکوهش
میکند از مختلف و تمهید و هدایه و جامع صغیر نام میبرد (۱۶۵ الف) . باز میگوید که به

زمین هند رسیدم (۳۱ ب) نیز میگوید: «ای شب گرد بدروز عمرت بچهل رسیده» (۷۹ ب)
پس کزیوی در سال ۷۲۱ چهل سال داشت و بایستی نزدیک بسال ۶۸۱ زاده شده باشد

و سخن جامی که مرگش را در ۱۶ شوال ۷۱۸ دانست یا دیگران که ۷۱۷ و ۷۱۹ گفته اند
درست نیست . دونسخه از این درموزه بریتانیا هست . مانادر آنها سال نگارش نزهه

۷۱۱ نوشته شده .

آغاز: بتوفیقش چوروشن دیدم آواز - سخن راهم بنامش کردم آغاز .
سپاس بیقیاس و منتهای بی منتها ملکی را که ملکش بی انباز است و درگاه
لطافش درگاه بیگانه بر در بستگان اوباز است .

انجام: از - مال ایشان خبر میدهد محفوظ مانند انشاءالله تعالی والله اعلم

بالصواب .

۵

در کتابخانه‌های بنگال و بهار نسخه‌هایی از نزهة الارواح و شرح آن از عبد -
الواحد ابراهیم حسینی بلگرامی که در ۹۸۵ به پایان رسانده است هست (فهرست
بنگال ش ۴۲۱ و ۱۱۸۸ ص ۵۶۸ و ۶۹۱ و ش ۱۱۹۱ ص ۵۶۹ - فهرست بهارش ۲-۱۷۱
ص ۱۳۲-۳ .

[۶۹۶]

این نسخه شماره ۱ دفتری است دارای ۲ رساله و بخط تعلیق زیبا باعنوانهای
شنگرف که دومین آنرا محمدعلی تفرشی درسبزوادر تاریخ رمضان ۱۲۸۷
در مدرسه فصیحیه نوشته است گک ب - ۸۱ .

(همه دفتر ۳۱۱۰) - کاغذ فرنگی - جلد میشن قرآکی ۴ و بوته دار ضربی مقوایی

اندازه: ۱۴×۲۱ و ۱۴×۱۳ س ۱۴

۵

[۶۹۷]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط شکسته تعلیق مورب باعنوانها و نشانه‌های
شنگرف میباشد . گک ب ۱۰-۱۸ ب و چنین است: « نزهة الارواح . فصل پانزدهم
در حقایق عشق من نزهة الارواح . زهی عشق که هر که با او چون تیر راست

نشد هرگز درشت او نیامد . و هر که چون توزی خود پوشیده نداشت کمان او نکشید - ۲۰

تمثیل: آتشی در بیخ نی افتاده بود و میسوخت . نی گفت این آتش چو کرده‌ام که مرا
می‌سوزی؟ گفت دعوی بی‌معنی کرده می‌گوئی «نیم» و همچنان درند خودمانده و شب و روز
با برگ خود می‌سازی . لم تقولن مالا تفعلون؟ والله اعلم » « برابر با حقیقت پوشیده
نماند که این بنده را چون ماده آنمقدار قابل نبود که ادراک این گفتگو ها تواند کرد

اگر سهوی شده باشد بر این کمترین نگرفته در اصلاح کوشند و در پرده در سر عیبهای
این فقیر پوشند . در تاریخ سنه ۱۰۵۵ حسب الفرموده خدام خجسته اطواری مخدوم نیکوسیرت
درویش صورت کف‌الحاج حاجی محمد باقر صاحب سلمه الله تعالی باعث وضع این

۲۵

صحایف شد. اقل الخلیقه بل لاشیئی فی الحقیقه محمدالدرویش «
پس محمد درویش بدستور حاجی محمد باقر صاحب بسال ۱۰۵۵ نسخه مارا که ۵ مقاله
نزهة الارواح کزبوی است نوشت. این نسخه دارای مقاله ۱۵ و ۱۴ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۶ است
و آمیختگی وافزوده دارد و کهن تر از ش ۱/۱۲۰ می باشد.

۵ [۵۶۸] النص من فی تحقیق الطور المخصوص (عربی)

دانشمند قونوی در این رساله که (مفتاح الفصوص) نیز خوانده شده مسئله هـ ای
باریک عرفان را با استدلال بیامیخت و هر بندی را عنوان نص داده است و آن در ایران
دنبال شرح منازل السائرین کاشانی بسال ۱۳۱۵ ص ۲۷۴ - ۳۹۹ و با تمهید القواعد
ص ۱۸۱ - ۲۱۶ در همین سال بچاپ رسید.

۱۰ [۶۹۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ خوش با عنوانهای شنگرف و ۲۱ نص می
باشد و شماره های نص در هامش دیده میشود و حاشیه هایی بنسخ دارد. گ ۱
ب - ۱۶ ب.

[۵۶۹] نهاية البیان فی درایة الزمان (عربی)

۱۵ امام داود بن محمد قیصری (۷۵۱۸) این رساله را درباره زمان و بود و همیشه گی
آن در چهار فصل ساخته و بروش عرفانی و فلسفی در آن گفتگو نمود. او از ارسطو
و شفا و ابوالمرکات بغدادی و خواجه طوسی و نگارنده صحائف و فتوحات و فصوص
اندلسی یاد میکند و این بیت سنائی «با وجودت ازل پریر آید بلکه آمد اگر چه
دیر آید» را آورد. در فصل ۲ آن از گفتار شیخ در نجات درباره رستخیز دیده می
شود. در پایان فصل ۱ میگوید: «در مقدمات شرح فصوص گفته ایم» باز در پایان رساله
۲۰ بشرح فصوص باز گشت میدهد.

[۶۹۹]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق تازه گ ۲۵ ب - ۳۴ الف می باشد در عنوان،
۱۰۸۸ آن از صدر الحکماء و المتالین دانسته شد و چنین نیست. اینست آغاز و انجام
آن: «بسم الله. سميتها نهاية البیان فی درایة الزمان وجعلتها اربعة فصول ...

الاول فى ماهية الزمان وحقيقته . الثانى فى وجوده وكونه ازليا وابديا . . . الثالث فى انقسامه الى الان والساعة واليوم وغير ذلك . الرابع فى بيان ايام الكبار الالهية والربانية والصغار الكونية - وههنا اسرار اخر لا يحتمل المقام بيانها ولا الافهام اعلانها . والله اعلم بحقائق الامور .»

[۵۷۰] نیایش (عربی) ۵

ابن نیایش از حلاج عارف دانسته شد .

آغاز: مناجات منسوب بحسین منصور حلاج ... انت ام انا هذا العين فى العين
- حاشای حاشای عن اثبات اننین ... الهی انت المتجلی لی من کل جهة .
انجام : فلك الحمد فيما تفعل ولك الشكر فيما تريد .

[۷۰۰] ۱۰

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گ ۴۳ الف در ۱۱ سطر
۸۷۶ (۶×۱۴) در پایان آن حدیث «الان لله فى ايام دهر کم نفعات من رحمته الا
فتعرضوا لها» دارد .

[۵۷۱-۵۷۵] نیایش (عربی)

- ۱۵ خزر جی در فهرست نگارشهای شیخ که از گفته جوزجانی آورده است از
«خطب» یاد نمود (ج ۲ ص ۵) و در فهرستی که برپایان «سرگذشت» افزود، اندو آن
را هم او آورد از «الخطب التوحیدیه فی الالهیات» و «خطب و تمجیدات و اسجاع» یاد
گردید (ص ۱۹) چنین برهیآید که شیخ رئیس در نیایش خداوند سخنانی ساخته و
همانها مایه این شد که دشمنان بهانه کنند و او را بدین خوانند که چرا در برابر قرآن
سخنانی در ستایش خدای گفت و او هم ناگزیر شد که «رسالة الى ابی عییدالجوزجانی
فی الالتفاء عما نسب الیه من معارضة القرآن» (۱) یا «جواب یتضمن الاعتذار فیما نسب
الیه من الخطب» (۲) بنویسد. از این پاسخ که شیخ بدشمنان داده چنانکه در قنواتی
(ش ۲۰۴ و ۲۵۷) دیده میشود پیداست که جوزجانی شاگرد و همدم هنگام زندگی

۱- بنگرید به : بیهقی ص ۱۸۹ .

۲- نگاه به : خزر جی ج ۲ ص ۱۹ که این را بیدرنک پس از «خطب و تمجیدات و
اسجاع» یاد کرد. بگواهی قنواتی آنچه در بیهقی و خزر جی آمده یکی هستند .

ومرك (۱) او درباره شفا و معارضه ای که گفته اند باقران کرده است نامه ای باستاد نوشته و شیخ بدو پاسخ داد. از اینگونه نیایش و ستایش سه تا بنام «الخطبة الغراء - الدعاء - الورد لاعظم» در قنواتی (ش ۲۲۰-۲۲۲-۲۴۴) دیده میشود و پنج نیایش دیگر در این کتابخانه است.

- ۵ - ۱ - درستایش خدا و اینکه او از روی خرد و دانائی جهان را بیافرید.
- آغاز: سبحانك الملك الجبار، الاله القهار، لاتدرکه الابصار، ولایمثلة الافکار، لاجوهر تقبله الاضداد، فتغیر.
- انجام: نسألك التوفيق والعصمة، والتنبیه عن (من) الغفلة، وافاضة الهدایه، و كشف الشبه. انك ولی ذاك (والقادر علیه. تمت الكلمة الالهية - قنواتی) و مبداءه، ۱۰ واوله و آخره.

[۷۰۱]

منن تازی این نیایش ش ۲۲ گ ۹۶ الف و ب و ترجمه پارسی خیام بدرخواست ۱۰۴۶ دوستان اودر سپاهان بسال ۴۷۲ ش ۲۳ گ ۹۶ ب - ۹۸ الف ایندفتر است و نسخه ای از ابن پارسی در جنگ ش ۲۹۱۲ سپهسالار ص ۱۱ آمده است (خیام در اینجا ۱۵ این ومتی را بکجائی و کیئت ترجمه کرد) بنگرید به ص ۱۳ ج ۱ اینفهرست - قنواتی این نیایش را بنام «الكلمة الالهية في ذات الله وصفاته» در ش ۱۹۴ آورده و نسخه نزدیک ۷۰۰ برلین را شناساند و در ش ۱۷۷ بنام «خطبة التمجيد - الخطبة الالهية - الخطبة التوحيدية» با اندك جدائی چندین نسخه دیگر آنرا شناساند.

- ۲ - نیایشی است فیلسوفانه از خدای.
- ۲۰ آغاز: مناجات للشيخ الرئيس ابي علي بن سينا رحمه الله - اللهم! لما كان الوجود لذاتك واجب؛ كان الامكان لوجود ذات غيرك، ضربة لازب.
- انجام: والطالب يا اله المشرق والمغرب.
- ۳ - نیایشی است مانند دومی.

آغاز: ايضا مناجات للشيخ الرئيس روح الله روحه - الهی واله الموجودات و

- ۲۵ ۱ - جوزجانی در همدان بسال ۴۳۸ درگذشت و نزد استاد بخاك سپرده شد (الكنی والالقباقمى ج ۱ ص ۳۱۲).

المحسوسات ! يا واهب النفوس والعقول !

انجام : واليك الجود والبقاء . فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء ، واليه

ترجعون .

[۷۰۲-۷۰۳]

۸۶۱

- ۵ این دو نسخه شماره ۳ و ۴ دفتر و بخط نسخ میباشد گ ۴ الف. دومین درطوس
دوشنبه ۱۸ ذی قعدة ۱۲۸۳ نوشته شد .

۴ - در این نیایش شیخ بخدا باز میگردد و بدو میگوید که من پیرو محمد
ومی پذیرم که میکساری نارواست مگر اینکه سر نوشت چنین است و سرشت مردمی
چنین میخواهد که بدو بهانه آنرا بنوشم یکی اینکه چون در شهر های ناسازگار
و باخیز هستم ناگزیرم خود را با آن درمان کنم دیگر آنکه تودر کتاب خویش گفته ای
« ومنافع الناس » بمن میخواهم دریابم که تورااست گفته ای و بدان گواهی دهم .

آغاز : بسمله وبه نستعين . اللهم لا شريك لك ، فارجوه . ولاوزير ، فارسوه .
انجام : وادخلني في زمرة المقربين ، مقربا من القدس الاعظم ، مبعدا عن حضيض

الجهنم ، لانك انت العزيز الاكرم - تم الدعاء .

۱۵

[۷۰۴]

این نسخه شماره ۸ دفتر و بخط نسخ تاریخ ۴ ذی حجه سال ۱۲۸۳ گ ۵۶ ب
میباشد این گفتار در نسخه ما و نسخه ش ۶۶۶ طوس (ج ۴ ص ۱۳۳) بنام «دعاء
الفدیس» یاد گردید . در ش ۹۷۰ طوس از «عاء العریش» و دو مناجات از شیخ

۸۶۱

یاد شد .

- ۵ - نیایشی است که شیخ برای آسان شدن مسئله دشواری از ستاره (عطارد)

کرده و در سه بیت است : «نقل بعض الافاضل بالسند عن بعض قال انشده ابیات لابن
سینا و ذکر انه من انشدها هو ينظر الى كوكب عطارد ويتقدم سبع خطوات وتكرر
الانشاد سبع مرات وهو يريد معرفة مسألة اشکلات علیه فانها تتيسر : عطارد قد والله
طال ترصدي - مساوصبا حاکی اراك فاغنما - فما لنا فامدد ني قوي ادرك المني - بها

والعلوم الغامضات تكرما - بها فاحجبي بالخير والسعد كله - بامر ملك خالق الارض
والسما .

۲۵

[۷۰۵]

این نسخه درص ۲۷۱ دفتر و بخط تعلیق و نسخ میباشد درص ۲۶۷ آن نیز دوبیت از ابن سینا است بنسخ: «صانوا جمالك بالتبرقع ضلة - واری السفور لحن وجهك اصوانا - كالشمس يمتنع اجنلاءك نورها - واذا اکتسی برقیق غیم امکنا» .

۵ [۵۷۶] نیایش (فارسی)

میرزا ابراهیم همدانی در این نیایش عرفانی درشش بند از: «راز و نیاز - دانش و عشق - سرگذشت شاه - فروتنی - چگونگی کیتی - خاوشی» گفتگو نمود. آغاز: هو. بسمله. مناجات بناریق السئوال امیرزا ابراهیم الهمدانی رحمه الله. الهی ثیوبات غیبی را منبضع بانوار مختلفه آثار واحکام پترا ساخته اند.

۱۰ انجام: و مصنف این رساله را از جمله برگویان مشمار. لمصنفه: یارب ز سخن خموشیم ده. توفیق سپرده پوشم ده. سر درجیب فراموشی کش. پا دردامن خاموشی کش. تمت فی شهر ثلث ومائة بعدالف.

[۷۰۶]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۳۸ دفترص ۳۳۷ و ۳۳۷ و ۳۳۸ میباشد.

۱۵ [۵۷۷] وجود (رساله...) (فارسی)

در این نامه شیوای پارسی عرفانی که ریخته خامه میرسید شریف گرگانی است از هستی آفریدگار و آفریدگان برای فیلسوفان و صوفیان گفتگو شده چند رباعی پارسی و چند بیت از مثنوی مولوی و شعری از سجاد ع و سخنی از امیر مؤمنان علی ع آمده است. این نامه در چاپخانه رنگین تهران بسال ۱۳۲۱ بنام رساله الوجود بچاپ رسید. ۲۰

آغاز: بسمله. بدان وفقك الله وایانا که اصحاب بحث و نظر از برای بیان مراتب موجودات در موجودیت تمثیلی کرده اند.

انجام: و کفر هیچیک لازم نیاید. والسلام.

[۷۰۷]

این نسخه شماره ۱۶۰ دفتر است و بخط تعلیق ک ۹۴ الف - ۹۶ ب بنام رساله ۸۹۰ مراتب موجودات .

[۷۰۸]

- این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق شکسته و گاهی بی نقطه از آقا ۱۰۳۳ - جعفر لاهیجانی گیلانی که در لاهیجان زاده و در همانجا در گذشت و شاگرد آقا احمد مازندرانی بیدآباد نشین بوده است . این دفتر از آن خود نویسنده بوده سپس حاج محمد زمان خراسانی پسر کلبعلی آنرا داشت و بخط خود در تهران سال ۱۲۸۲ در پایان این نامه نوشت . ک ۲۷ الف - ۳۰ الف . پایان چنین است : « اگر آفتاب بر امور خسیسه نتافتی ... ناقص بودی » برابر با ۱۵ ص ۲۲ چاپی و دو صفحه کم دارد . ۱۰

[۷۰۹]

این نسخه شماره ۴۰ دفتر است و بخط تعلیق تاریخ شعبان سال ۱۱۰۴ در روستای فیض آباد خبیص ص ۳۴۸-۳۴۶ . ۱۰۳۵

[۵۷۸] او جود (رساله فی ...)

(عربی)

- دانشمند شمسای گیلانی در این رساله از هستی گفتگو نمود و در آن شبیه ۱۵ این کمونه را رد کرد (ک ۱۱۲) .

آغاز: الحمد لله الذی جعلنا بتصحیح اعتقاداتنا فی اصول الدیانات وفروعها من اهل الشفاء والنجاه ... فیقول محمد الشہر بشمس الجیلانی ... هذه رسالة ملکوتیة فی تحقیق معنی الوجود وفروعه ولواحقه .

- انجام : فظهر انهما تمسک بالمرجوح وترک الراجح . وفيه رمز . فتدبر ومن ۲۰ الخطاء فاحذر . تم .

[۷۱۰]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق باحاشیه های (منه دام ظلّه) ک ۱۱۰ ۹۲۶ الف - ۱۲۲ ب نسخه ای در طوس (ش ۷۱۹) هست که انجام آن چنین است : « لکن فی ترکهما التأسیس رمز » و تاریخ آن ۱۰۹۵ می باشد . ۲۵

[۵۷۹] وجود مطلق (رساله ...)

(فارسی)

این گفتار عرفانی که از وجود مطلق در آن گفتگو میشود نگارش سید علی

همدانی عارف (۷۱۳-۷۸۶) میباشد.

آغاز: بسملة الحمد لله ... بدانکه نزد اهل کشف و شهود وجوده - لکن یکی نیست و آن وجود مطلق حق است.

انجام: صفات ذات شمرند و باقی صفات فعل والله اعلم باسرار صفاته.

[۷۱۱]

۵

این نسخه شماره ۴۵ دفتر است و بخط تعلیق در گ ۱۷۲ ب و در آغاز دارد :
 ۱۰۱۵ « بسمله ... حضرت امیر سید علی همدانی فرماید... ای عزیز بدانکه نزد اهل کشف و شهود وجود مطلق یکی است » و در پایان: « باقی صفات فعل والله اعلم باسرار صفاته والحمد لله وحده والسلام علی من اتبع الهدی » - در اینجا خط و مهر خریدار نسخه ۱۰ « محمد ابراهیم بن زین العابدین نصیری » دیده میشود.

[۷۱۲]

این نسخه شماره ۱۶ دفتر و بخط تعلیق تاریخ ۱۱۹۸ است گ ۵۱ الف -
 ۱۰۸۸ ۵۲ الف و پس از این سخنی از افلاطون درباره توحید و عوالم و عالم مثال (۵۲ ب
 ۵۳ الف) و از ارسطو (از شهرستانی) (۵۳ ب - ۵۴ الف) و از حواشی فصوص ۱۵
 فارابی در اینکه از « وجه » « ذات » رامیخواهند آمده است (۵۴).

[۵۸۰] وجود و واجب (عربی)

این گفتار از شمسای گیلانی است که در آن از هستی خداوند سخن رانده سستی
 شبهه ابن کمونه را آشکار بداشت.

آغاز: قد ثبت بالبراهین العقلیه ان الحقیقة الوجودیة موجودة فی الخارج وهی
 ۲۰ علة العلل.

انجام: و من فاز وتشرف بفهم جمیع ما ذکرنا... یصیر عنده شبهة ابن کمونة
 المشهورة بالاشکال فی نهاية الاضمحلال و اوهن الجدل و اضعف القیل و القال سم س
 دام ظله.

[۷۱۳]

این نسخه شماره ۱۲ دفتر است و بخط تعلیق روزگار شمسای ۱۵۱ الف - ۱۵۲
 الف. نشانه‌های نسخه می‌رساند که این گفتار نیز از آن دانشمند میباشد.

۹۲۶۲۵

[۵۸۱] وجود الوجود (عربی)

در این گفتار که از عبدالرحمن جـامی (۸۱۷ - ۸۹۸) دانسته شده نخست روشن میگردد که هستی هست سپس بخورده گیریه که شده پاسخ داده میشود آنگاه رشته سخن ببود کلی طبیعی در خارج میکشد و گفته شارح مطالع (۷۷۶) بمیان میآید . در پاسخ این دشواری که اگر کلی باشد باید در چندین جـای یافت شود و بساختهای گوناگون در آید چنین گفته شده که تنها طبیعت میتواند چنین باشد و دشوار و ناروا هم نیست .

آغاز: بسمله و به نستعین الوجود ای ما بانضمامه یترتب علیه آثارها المختصة بهاموجود. فانه لولم یکن موجود الم یوجد شیئی اصلا والتالی باطل فالقدم مثله. **انجام :** لا ننقل المنع حیثئذ انی انحصار الوجود الواحد فی کونه قائما بکل واحد منهما و کونه قائما بالمجموع فلا یجدی نفعاً .

[۸۱۴]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق شکسته شهاب الدین دیباجی نزدیک ۱۰۳۵ ۱۱۰۰ س ۹۳-۹۴ در طوس سه نسخه از این هست (ش ۷۱۶-۷۱۷-۷۱۸)

[۵۸۲] وحدة الوجود (مقاله فی ...) (عربی) ۱۵

دانشمند خفری در این گفتار از وحدت وجود و اینکه هستی خداست و بس و آفریدگان پرتو او و وابسته بدویند و از اصالت وجود و اصالت عقل و علیت هستی برای تشخیص و تفرد و عینیت دانائی خدا که بنیاد سخنان صوفیان است سخن راند

[۷۱۵]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق ریز گ ۱۲۲ ب - ۱۲۳ ب . چنین ۱۰۷۴ است آغاز و انجام آن: «تمة من کلام الفاضل الخفری رحمه الله علیه . لقول مدار کلام الصوفیة علی خمسة احرف احدها ان الوجود الحقیقی الذی هو امر واحد باعتبار منشاء لظهور جمیع امکانات - فهذا حکم امکانات بالنسبة الی الوجود الحقیقی . والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب .»

[۵۸۳] وحدة الوجود (عربی) ۲۵

شیخ حسین بن ابراهیم تنکابنی (زنده در ۱۱۰۴) در این رساله از وحدت وجود

سخن راند و صرف هستی را یکی دانست نه اینکه مانند برخی از عارفان همه هستها را موهوم بداند. او میان وحدت وجود و کثرت تجلیات سازگاری داد.

آغاز: بسمله. الحمد لله الذی هو نور سموات العقول والنفوس وظهور ارض الاجرام واعراضها المحسوس... فیقول... شیخ حسین بن ابراهیم التنکابنی... قد اختلف فی خاطری ان اکتب شیئاً فی باب وحدة الوجود مع کثره تجلیاته وتشعب نزولاته.

انجام: فهو هائم فی تیه الحیره. ولم یکن من الموحدين بالحقیقة. والله اعلم بحقائق الامور. وهو ولی دار السرور، والمنقذ من اسر بلاد الغرور.

[۷۱۶]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط شکسته تعلیق شهاب الدین دیباجی نزدیک ۱۰۳۵۱۰ ۱۱۰۴ ص ۹۰-۹۳ و پنین است عنوان آن: «رساله وحدت وجود شیخ العارفین شیخ حسینا سلمه الله» در طوس، دو نسخه از این هست ش ۷۲۴ و ۷۲۵.

[۵۸۴] هر بنش (نامه ده)

(فارسی)

در این نامه که بساخت پرسش و پاسخ است و پرسنده آن ممچهه (Munkshu)

و پاسخ دهنده آن بیشنباین Vaisampayana میباشد ۲۵ افسانه هندی آمده و

نامهای هندی بسیاری در آن دیده میشود و یکی از نمونه های فرهنگ هندو است که

پارسی کرده اند. این نامه هر بنش Harivamsa را که از گفتار بیاس Vyasa و

بیشنباین شاگرد او میباشد بامهار بهاراته Mahâbârata و رامایانه Râmâyana

اکبر شاه هندی (۹۶۳ - ۱۰۱۴) دستور داده بود که پارسی در آورند. در آغاز

آن پس از ستایش نارا این Nârâyana و نر (Nara) و سرستی Sarasvati و

بیاس (۱) استاد نگارنده نامه و دارای کردارهای شکفت انگیز فراوان، از افسانه

های دیگر هندی یاد میشود و نوشته است که هر کس نامه هر بنش را بشنود یا بخواند

و یا بنویسد و یا نوشته بدیگری دهد در رستخیز بدیدار آفریدگار برخوردار خواهد

شد. فهرست ۲۵ افسانه در پایان نامه مادیده میشود.

۱ - بنگرید به: فهرست فارسیهای موزه بریتانیا ج ۱ ص ۳۳۰a ش Add5559

۲۵ فهرست نامهای هندی کتاب الهند بیرونی.

آغاز: به جان خویش بگویم که دزره بی نور - اگر طریقت دیدار آفتاب نداری
کتاب هر بنس الهند . بدانکه این کتابیست هر بنس نام از گفتار بیاس و بی سنباین نام
شاگرد او میخواند که پیش راجه ممیچه بخواند ... میگوید که سجده میکنم ناراین
را بعد از آن ... نر را ... بعد از آن سجده سرستی را ... بعد از آن ... بیاس را.

انجام: تمام شد داستان ترپراده (Trivrits) یعنی سوختن سه شهر دتیان . ۵

[۷۱۷]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شکر فمیباشد و در پایان دارد «تمت کتاب
۳۴۲ هر بنس از گفته بیاس . کتبه من یداحقر العباد هاشم منجم در سنه ۱۲۸۵ >
فهرست داستانها در سه صفحه پایان دفتر نوشته شده . این نسخه از روی نسخه
آستانه طوس که از هند برای صفویان آمده و نادر شاه (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰) آنرا گرفته
۱۰ وقف کرده بود نوشته شده است جای تصویر و پیکره در گ ۱ الف سفید میباشد .
(۳۱۷۰) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضربی
اندازه : ۲۷×۱۷ و ۱۹×۲۱ س ۲۱

گفتار چہارم

کلام

[۵۸۵]

آب حیات گبیر

(فارسی)

شریعتمدار حاج ملا محمد جعفر بن ملا سیف الدین استرآبادی که در تهران میزیست و در همانجا بسال ۱۲۶۳ در گذشت و در نجف بخاک سپرده شد این کتاب را بروش شیعی در کلام نوشت . او «آب حیات» کوچکی هم دارد در پنج اصل دین که یکی از شاگردانش آنرا در ۱۱۶ بیت بنظم در آورد و در ۱۲۹۶ با برخی از رساله های عملی بچاپ رسید .

آغاز: بسم الله . الحمد لله الواجب الوجود بالذات . اما بعد چنین میگوید خدام بساتین جعفری ... محمد جعفر استرآبادی .

انجام : و شقی شقی در شکم مادر بود . والله العالم وله الحمد الدائم والصلوة والسلام

۱۰ علی محمد واله القائم .

[۷۱۸]

این نسخه شماره ۱۰ دفتری است دارای چهار ساله و بخط شکسته تعلیق و عبارت

۸۸۹ های تازی و عنوانها بنسخ درشت از علی اکبر پسر عبدالعلی کرمسانی در ۱۸ ع ۲

سال ۱۲۶۸ در کرمان که برای خود نوشته است گ ۱ - ۳۲ .

(همه دفتر ۲۴۰) - کاغذ فرنگی -- جلد تیماج مشکی ضری مقوایی

اندازه : ۲۱×۱۵ و ۱۶×۲۱ س ۲۱

۱۵

[۵۸۶]

اثبات امامت

(فارسی)

در این گفتار از امامت بروش شیعی گفتگو میشود .

[۷۱۹]

این نسخه بخط تعلیق بانسانه های شگرف و عنوانها بشکسته درهامش میباشد

۱۰۶۵ و نشانه «بلاغ» دارد . از آغاز و انجام آنچه که هست اینست : « مردمان بر اتباع

یزید پلید و عدم خلع او تحریر و ترغیب مینمود - خاتمة الرساله ... چنانکه

یزید پلید نزد سنیان خلیفه بحق بوده» دو برگ نخستین وصالی شده و اندکی از سطرها

خوانده نمی شود .

(۳۴۰۲) - کاغذ سپاهانی مورباله خورده - جلد تازه مشکی

اندازه : ۱۵×۳۲ و ۹×۱۷ س ۱۶

۲۵

[۵۸۷] اثبات التکلم فی تفسیر الکلام النفسی (عربی)

دانشمند دوانی در این گفتار از سخن خدای و کلام نفسی بحث میکند .
آغاز: بسمله . المبحث الاول فی اثبات کونه متکلماً و تفسیر الکلام النفسی
الذی اثبتوه .

- ۵ **انجام :** ولا شك ان الخبر الكاذب لو كان من افراده الممكنة بهذا المعنى لم
يصح كون جميع اخباره صادقة. والله اعلم . تمت .
[۷۲۰]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر است و بخط تعلیق ریز علی بن مسافر قاضی بسال
۱۰۲۱ ۹۳۹ می باشد .

[۵۸۸] اثبات حدیث من كنت مولاه ((رسالة...)) (عربی)

در این رساله سندهای مسلسل این حدیث که یکی از دلیلهای شیعیان بر خلافت
علی (ع) است آورده شده ، در بیشتر جاها درستی یا نادرستی آنها روشن گردید .
آغاز: الحمد لله حق الحمد و منتهی الحمد كما ينبغي لعظمته ... حدیث من كنت
مولاه ... مما تواتر وافاد القطع .

- ۱۵ **انجام :** فاعتموا فان العمامة سيماء الاسلام وهي حاجز بين المسلمين والمشرکين .
هذا مرسل . تمت والحمد لله رب العالمين .

[۷۲۱]

این نسخه شماره ۱۱ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف می باشد ک ۲۱۱ ب
۱۰۸۰ ۲۲۳ ب .

[۵۸۹] اختیار (رسالة...) (فارسی)

دانشمند محمد باقر بن محمد جعفر فاضل شیخی کوهی (قهی) سپاهانی (۱۲۳۹-
۱۳۱۹) در این رساله از جبر و تفویض از روی آیتها و خبرها گفتگو نمود و در دیه
لنکر در روز ۱۶ سال ۱۲۸۱ آنرا بپایان رساند (فهرست طوس ج ۴ ص ۴۱ و ۱۳۱۹)
آغاز: بی نهایت حمدیکه بر عارفان عالم امکان لازم است مخصوص ذات پاک

است که از چند و چون بیرون .

انجام : و همین قدر از میان از برای رفع شکوک و شبهات از برای حلال زادگان کفایت میکرد و از برای حرام زادگان هم حجت تمام شد... تمام شد این رساله مختصر در... لشکر... سنه ۱۲۸۱ هزار و دویست و هشتاد و یک. حامدا مصلیا مستغفرا.

[۷۲۲]

این نسخه بخط تعلیق علی اکبر پسر عبدالله آشتیانی همدانی در ۲۵ محرم سال ۱۲۹۰ می باشد (در نسخه ۱۲۰۹ دارد و درست نیست). ۳۷۶

(۳۶۸) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج

اندازه : ۱۸×۱۱ و ۱۴×۷ س ۱۵

۱۰ [۵۹۰] ارشاد الطالبین الی نهج المسترشدين (عربی)

جمال الدین ابو عبدالله مقداد سیوری حلی (۸۲۶م) در این کتاب نهج المسترشدين علامه حلی را گزارش نمود و در روز پنجشنبه ۱۱ شعبان ۷۹۲ آنرا بپایان رساند. این گزارش به (قال و اقول) و در بمبئی بسال ۱۳۰۳ بچاپ رسید .

[۷۲۳]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق و همه متن در هامش نوشته شده است گ ۱۵

۲۹۷ ۸۱ ب - ۲۶۳ ب و چنین است : «ان اولی ما صرفت فيه قوة فحول الافکار، لافتحة

لخراید ابکار الاذکار، مستحدثة فی اظهار نتایجها فصح الاذکار؛ حمد موجود

تفرد بوجوب الوجود، وصفات الکمال، و نعوت الجلال لذاته - والحمد لله وحده والصلوة

علی من لانی بعده واله وسلم . صورة ما کتبه المصنف تغمده الله بغفرانه علی ما نقل عنه

و کتب مصنفه المقداد بن عبدالله ... السیوری و کان الفراغ من تصنیفه آخر نهار الخمیس ۲۰

الحادی والعشرين من شعبان المعظم سنة اثنين وتسعين وسبعمائة ... سودفی التاسع و

العشرين من جمادی الثانية ۱۳۲۷ بقلم ... محمد حسین الجرباد قانی عفی عنه .

(همه دفتر ۲۹۷ ۴) - کاغذ فرنگی - جلد مقوا

اندازه : ۱۸×۱۱ و ۱۴×۷ س ۱۷

۲۵ [۵۹۱] اسلام ابی طالب (رسالة...) (عربی)

یکی از مباحثی که میان پیروان سنت و شیعیان گفتگو میشده مسئله اسلام آوردن ابی طالب بود و این رساله در این باره است و در آن حدیث «ان اباطالب اسلم

بحساب الجمل، وسخنانی که کلینی و صدوق درباره آن گفته‌اند آمده و در آنها بررسی می‌شود.

آغاز: بسمله. علی بن محمد... عن ابی عبدالله.. قال ان ابا طالب اسلم بحساب الجمل. قال بكل لسان.

انجام: و حججه بحقایق کلامهم صلوات الله عليهم اجمعین.

[۷۲۴]

این نسخه شماره ۴ دفتری است دارای ۱۲ رساله کلامی و ریاضی و تفسیر و فقه ۹۴۴ و بخط تعلیق گ ۱۷۲ الف - ۱۷۳ الف. شماره ۱ این دفتر حاشیه شیخ بهائی است بر کتاب من لا یحضره الفقیه بهمان خط با عنوانهای شنگرف از محمد شریف بسر ابوتراب داود در پایان محرم سال ۱۰۹۴ و ۷ آن رساله تسلیم نماز از ابو محمد بن عنایت در پایان رجب ۹۷۹ بهمان خط محمد شریف در روز شنبه شوال ۱۰۹۴ و ۸ رساله شیخ بهائی در حرمت ذبیحه اهل کتاب در پاسخ سفیر روم که گفت قرآن آنرا حلال ساخت و بهائی این را بدستور شاه عباس که سیدش می‌پندارد نوشت بهمان خط همو در ۲۰ شوال ۱۰۹۴ گ ۹۹ ب ۱۰۵ الف و ۹ تفسیر بهائی بر آیه « کَلِمَاتُ الْقِيَامَةِ فِيهَا فَجْ سَالِمٌ خَزَنَتَهَا... » بهمان خط گ ۱۰۵ الف - ۱۰۶ ب و ۱۰ رضاع محمد نفی مجلسی بیارسی ۱۵ بهمان خط در شوال ۱۰۹۴ و ۱۱ وقت نماز از ابو محمد بایزید بن عنایت اله بسطامی بهمان خط محمد شریف در ۳ ذی قعدة ۱۰۹۴.

(همه دفتر ۳۱۷۶) - کاغذ سمرقندی جلد تیماج سرخ ضریبی مقوایی
اندازه : ۱۴×۱۹ و ۱۳×۱۷ س

[۵۹۲]

۲۰. اشراق الحق من مطلع الصدق (عربی)

در غیبت صغری چون شیعه در تقیه بودند هیچگاه نام امام زمان را بر زبان نمی‌آوردند تا مردم آنها را شناسانند (گ ۵۸ نسخه‌ها) همینکه چندی گذشت برخی گام فراتر نهاده روی خبرهایی چند نام بردن او را نوا و بلکه کفر پنداشتند. تاجائی که دانشمند فیلسوف داماد استربادی رساله ای بنام « شرعة التسمیة » نوشته است.

پیش از او کلینی و ابن بابویه قمی در عیون اخبار الرضا و شیخ طبرسی نیز چنین ۲۵ می‌گفته‌اند (گ ۴۵).

من المحجة النبوية علمي منها

الصلوة والسلام والنحو

اجتهدت للمولى الفاضل المحقق والاولى الكامل
 المدقق صاحب النعم الوقام والطبع النفاذ
 الخ في اسمه والمحمول لوجه ابيه مولانا يفر الكرم
 محمد سليم تعالي وادامه وبلغه الى اعلى درجات
 الكمال واقامه لن يروى عنى هذه الرسالة مرشدا
 واحبب والملم منته عدم النسيان من صالح العباد
 سما مطان الايات وكنت مولانا الحسن حسني
 نعم عنه بالنع والكم

ش ۲۹۳ ک ۶۹ ب

اجازه کر کی به نصیر الدین محمد بخط خود کر کی

دانشمند مجتهد و مفتی سپاهان عزالدین ابو عبد الله حسین بن حیدر بن حیدر بن قمر بن علی حسینی کرکی عاملی بسال ۱۰۲۰ در پاسخ شیرازیان این رساله را نوشته از روی اصل جواز و اخبار و اجماع روشن ساخت که چنین نیست و میتوان نام آن امام را بر زبان آورد و گناه نیست . رساله او دو مقصد است . در نخستین دلیلهای برای روایی آن میآورد و در دومی از شبهه های طرف پاسخ میگوید . اواز رئیس المحققین ۵
 شیخ علی (بن عبد العالی ۹۴۰۰) با عنوان «اعلی الله قدره» و از بهاء الدین محمد (۹۵۳ - ۱۰۳۰) در مفتاح الفلاح و حبل المتین با عنوان «مد ظله» یا «ادام الله برکاته» یاد میکند . در جائیکه باجماع تمسک میکند از این دانشمندان یاد کرده و از این کتابهای آنان گواه میآورد :

- ۱۰ مسائل شیخ طوسی ، مهج الدعوات ابن طاوس ، اعتقادات ابن بابویه ، منهاج -
 الصلاح علامه ، کشف الغمه علی بن عیسی اربلی ، ارجوزه علم کلام تقی الدین حسن بن داود حلّی ، ارشاد المسترشدین فخر المحققین ، جامع الاصول فی شرح الفصول محقق رازی ، معین الفکر محمد بن جمهور ، احتجاج ابو منصور احمد بن علی بن ابی طالب طبرسی ، مزار دروس شهید ، کفایة الطالبین احمد بن متوج بحرانی ، مشارق انوار الیقین فی کشف حقایق امیر المؤمنین رضی الدین رجب بن محمد بن رجب حافظ ۱۵
 برسی ، کتاب الجوابیة ، تفرید الاعتماد فی شرح تجرید الاعتقاد شمس الدین محمد بهشتی ، شرح نجات العباد محمد بن ابی طالب استرآبادی ، غایة المطلب فی علم الکلام مولانا لطف الله نیشابوری ، رساله نجمیة شیخ علی بن عبد العالی . همه ایندانشمندان یاد کردن نام امام زمان را روا میدارند . نیز میگوید که صلوات خواجه طوسی را چهارصد سال است که در انجمنها میخوانند باینکه آشکارا نام امام در آن برده ۲۰
 شده است .

آغاز: الحمد لله الذی بحق الحق بکلماته ویبطل الباطل ولو کره المشرکون...
 وبعد فقد ورد علینا من اجلاء اخواننا فی الدین من محروسة شیراز کتاب ... ذکر فیه
 ان بعضا من الناس زعم انه یحرم ولا یجوز ذکر القائم ... باسمه و کنیته بل ذکر ان من

نطق به فقد كفر بالله واليوم الآخر وسئل الاستكشاف في هذه المسئلة... فاجبت مطلوبه.
 انجم: فلنقطع الكلام حامدين ... وفرغ من تصنيفها ... الحسين بن حيدر الكركي
 العاملي ... في الثاني والعشرين من شهر رمضان المبارك من شهور سنة الف وعشرين.

كتاب
 اشراف الحق من مطبع
 تصنيف الفقير الى رحمة ربه الغني
 الحسين بن حيدر بن محمد علي
 الحسيني الكركي العاملي
 بطبعه اخفى بالله والوهي
 واليه الاطهار
 الأبرار
 محمد بن حيدر بن محمد

ش ٢٩٣ ك ١ الف

صفحه عنوان « اشراف الحق »

- این نسخه شماره ۲ دفتر است بنسخ باعنوانهای شنکرف باحاشیه هائی بخط
۲۹۳ تعلیق با عبارت «منه» و بنسخ گ ۱ ب ۶۹ الف. در گ ۱ الف بخط نسخ لاجوردی
 با اعراب شنکرف از خود کر کی دارد: « کتاب اشراق الحق من مطلع الصدق
 تصنيف الفقير الى رحمة ربه الغنى الحسين بن حيدر بن قمر بن علي الحسيني الكرکي العاملي
 عامله الله بلفظه الخفي بالنبي والوصي والههما الاطهار الا برار » باز بتعلیق دارد: « مصنف
 این کتاب والد مرحوم مغفور نواب میرزا حبیب اله صدر است » نیز بشکسته دارد که محمد
 رضوی این را از خاندان میر محمد جعفر هروی خرید. در پایان مهر « المتوکل بالملک
 اللطیف عبده محمد شریف » هست. در گ ۶۹ ب اجازه همین کر کی است بمولانا
 نصیر الدین محمد بخط تعلیق خود کر کی . (ص ۱۴۰ همین فهرست) .
 (همه دفتر ۳۱۴۰) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکی زرکوب مقوایی
 اندازه : ۹ر × ۱۹ر و ۴ر × ۱۴ر ۱۱ س

[۵۹۳] اعتقادات (عربی)

- ابو جعفر محمد بن ... بابویه قمی (آغاز سده ۴ - ۳۸۱ درری) یکی از رهبران
 دانشمند آئین شیعی نزدیک بسید کتاب دارد. شیعیان روایتهای او را ارج نهاده
 ۱۵ مراسیل او را از مراسیل ابن ابی عمر کمتر نمیدانند. ابن بابویه این رساله را در بیان
 اعتقادات درست شیعه چنانکه خود میاندیشید نوشته است و آنرا برای بزرگان
 شیعی نیشابور که چگونگی دین امامیان را از وی پرسیده بودند در روز آدینه ۱۲
 شعبان سال ۳۶۸ در آنجهن سخنرانی بر زبان راند. شیخ طوسی در فهرست، این رساله
 را « دین الامامیه » نامید. ابن بابویه در پایان آن میگوید که اگر از این سفری که در
 ۲۰ پیش دارم برگشتم و بنیشابور آمدم تفسیری برای آن می نویسم. در فهرست نوشته
 های او نامی از این تفسیر نبرده اند ما نا ننوشته است (ذریعه ج ۲ ص ۲۲۶). این رساله
 در ایران بسال ۱۲۹۶ با سه رساله دیگر ص ۶۶-۱۱۵ چاپ سنگی شد ابن بابویه در
 پایان آن بکتاب توحید خود باز میگرداند و نوید میدهد کتابی در متشابهات قرآن
 بنویسد .

آغاز: الحمد لله رب العالمین وحده لا شریک له - باب الاعتقاد فی التوحید قال
 الشیخ ابو جعفر .

انجام: وقد اخرجت الخبر في ذلك مسندا بشرحه في كتاب التوحيد وساجرد في ذلك كتابا بمشية الله وعونه والحمد لله رب العالمين .

[۷۲۶]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ با نشانه‌ها و عنوانهای شنکرف و درشام روز دوشنبه ۲۰ محرم ۱۰۸۱ نوشته شده. در پایان دارد «فی ملک حسن» گ ۱۴۷ ب - ۱۸۶ الف .

(همه دفتر ۳۱۸۶-) کاغذ سپاهانی جلد قیماج سرخ ضربی متوالی
اندازه : ۱۴×۱۹٫۵ و ۶×۱۴٫۵ س ۱۴

[۷۲۷]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط نسخ با نشانه‌ها و عنوانهای شنکرف و بدینجا میانجامد : «باب الاعتقاد فی الحدیثین المختلفین... ثم يقول عز وجل وكلم الله موسى تكليما» و کم دارد گ ۱۶۸ الف - ۲۱۲ ب . پیش از این در شماره ۵ و ۶ «المفيد في علم التجويد» بخط نسخ جمال الدین بن ... عباس گ ۱۳۷ ب - ۱۴۴ ب و «اللمعة الحلية في معرفة النية» میباشد بهمان نسخ گ ۱۴۵ ب - ۱۶۷ ب و ۲۱۳ - ۲۲۴ الف . در کنار ۲۲۴ الف دارد «کتبه عبدالکریم» و «کتبه مولانا کمال الدین» و این کمال الدین کرگانی وزنده در ۸۷۸ و نویسنده شماره ۱ دفتر میباشد .

(همه دفتر ۳۴۲۵-) کاغذ سمرقندی -- جلد قیماج مشکی ساده
اندازه : ۱۴×۱۷٫۵ و ۸×۱۱ س ۱۴

[۷۲۸]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ریز گ ۱ ب - ۲۴ الف .

[۷۲۹]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط نسخ گ ۱۶۷ ب - ۱۹۲ ب .

[۷۳۰]

این نسخه شماره ۱۰ این دفتر است گ ۱ الف - ۸ الف و بخط نسخ مانند شماره ۲ و ۱۰۸۵ آغاز کتاب را ندارد و چنین است : «ومن يتولهم فاولئك هم الظالمون وقال ص اني لاسمع الوجل في المسجد...» آنگاه «باب الاعتقاد فی ابناء النبی... اعتقادنا فی ابناء النبی انهم مسلمون من آدم الى ابيه عبدالله» می‌آید .

خط نسخ و حاشیه‌هایی پیارسی و تازی دارد و در پایان ع ۱ سال ۹۰۱ نوشته شد. در برگ ۳ الف نوشته است که در صفر ۱۱۱۶ باچندتن از مردم استرabad نزد محمد کاظم خان سپاهان رفته ایم و بهمین خط نام (محمد صالح بن محمد حسین استرabadی) دیده می شود که دارنده نسخه بوده است و در ۴۷ الف نوشته است که ملا عبد الغفور در ۱۱۲۹ بآموختن کود کان پرداخت و خط همان دارنده نسخه در سه جای همان برگ دیده میشود و در ۵ برگ ۱۱۸ ب خط و مهر هم و در دو جا هست و نویسنده نسخه همان لطفاله مازندرانی یاد شده در دو شماره دوم و سوم این دفتر میباشد.

(همه دفتر ۱۲۴ ص) — کاغذ قمره سپاهانی — جلد در یکطرف و تیماج مشکى ضربى
اندازه : ۱۴ × ۱۸٫۵ و ۱۱ × ۱۲

۱۰ (عربی) اعتقادات [۵۹۴]

شیخ مفید در این رساله از اعتقادات بروش پرسش و پاسخ در پنج فصل گفتگو نمود. و آن بنام «النکت الاعتقادیه» در بغداد بسال ۱۳۴۳ باره دوم بچاپ رسید و با دیباچه‌ای، در سرگذشت مفید و ترجمه پارسى آن بخامه فهرست نگار در چاپخانه اقبال در تهران بسال ۱۳۲۴ خ در ۱۰ ص نیز چاپ شده و منابع شرح حال مفید هم در آنجا یاد گردید.

۱۵

آغاز: بسمله وبه ثقتی الحمد لله رب العالمین ... فلهذه عقیده تی قادی الدلیل الیهما وقوی اعتمادی علیها .
انجام : وحشر الابدان والنفوس والمیزان وتطایر الکتب (وشهادة الجوارح ... فیکون ماالخبر به ص حقا) .

۲۰ [۷۳۱]

این نسخه شماره ۱ دفتر است دارای دو رساله و بخط تعلیق شکسته با عنوانهای شنگرف و بنسخ میباشد گ ۲ الف — ۱۳ الف. نسخه ماعبارت میان دو کمانه را ندارد.

۸۷۸

(همه دفتر ۱۸۸ ص) — کاغذ سپاهانی — جلد تیماج مشکى ضربى مقوائى

اندازه : ۱۱ × ۱۸ و ۷٫۵ × ۱۳٫۵ ص ۱۲

۲۵

(عربی) اعتقادات [۵۹۵]

خواجه طوسی در این رساله آنچه را که باید بدان عقیده داشت بی آنکه

بدلیل‌های فلسفی آن نگریست بدرخواست دوستی نوشته و همین اندازه را برای توده مردم بسنده دانست. آنرا فیض کاشانی در حقایق و جز آن آورد و بچاپ رسید. آغاز: هذه صورة عقيدة صدرت عن ... خواجه نصير الملة والدين الطوسي ... (۱۰۲۲/۷) اعلم ايديك الله ايها الاخ العزيز ان اقل ما يجب اعتقاده على المكلف فهو ما ترجمه قوله لا اله الا الله .

انجام : فهذا تنبيه على منهج الحق . واستيفاء ذلك شرحناه في كتاب قواعد العقائد فاطلبه (فاطلب منه) والحمد لله (وحده لا شريك له) رب العالمين وصلى الله على خير خلقه محمد وآله اجمعين .

[۷۳۲]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق ریز خوش تاریخ ۱۲۶۰ گ ۳۷ ب - ۳۴۰۱۰ ۳۹ الف .

[۷۳۳]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط نسخ سید حیدر آملی گ ۱۲۶ ب - ۱۲۷ ب. ۱۰۲۲ فهرست نگارشهای رکن الدین محمد بن علی فارسی گرگانی مترجم رساله‌های پارسی خواجه بتازی که آملی از روی خط همو نوشت در گ ۱۲۸ الف - ۱۲۹ الف ۱۵ دیده میشود .

[۵۹۶] اعتقادات (عربی)

از دانشمند شیعی فخرالمحققین ابوطالب محمد (نیمه شب دوشنبه ۲۰ ج ۱ سال ۶۸۲ - شب‌ادینه ۱۵ ج ۱ سال ۷۷۱) فرزند ع-الامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) که در حله و آذربایجان میزیست گویند او در ده سالگی با جتهاد رسید و دانشهای عقلی و نقلی را از پدر بیاموخت. وی از پدر خواست که برایش «قواعد» بنویسد او هم این کتاب را ۲۰ میان پنجاه و شصت سالگی (میان ۶۹۸ و ۷۰۸) در ۱۶ یا ۲۶ سالگی پسر نوشت. او بگفته حافظ ابرو با پدر بدربار خدا بنده او لجایتو (۷۰۳-۷۱۶) میرفت. گویند که

ایندانشمند را اگر ك در ربود و آرامگاه ندارد (۱).

اودر این رساله اصول عقاید را در پنج اصل (خدا - عدل - وعد و وعید پیامبری - امامت) بادلیل روشن ساخت و در پایان گفت که من در اینجا تنها اصول را آوردم نه فروع را زیرا پدرم آنچه اجماعی شیعه است و بنقل درست از پیشوایان رسیده و هیچ شکی در آنها نیست آورده بدانها بنگرید و از آنها پیروی کنید . ۵

آغاز: بسمله وبه نستعين الحمد لله رب العالمين ... فيقول محمد بن الحسن بن المطهر اني املت هذه الرسالة لارشاد المسترشدين وهداية الطالبين وبينت فيها ما يجب على المكلفين من الاعتقاد في اصول الدين .

انجام: فايها المؤمنون تمكنوا واعتمدوا عليه. السلام عليكم ورحمة الله وبركاته تمت الكتاب .

[۸۳۴]

۱۰

۸۷۹ این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط نسخ گ ۱۲۱ ب - ۱۳۶ الف .

-
- ۱ - بنگرید به: امل الامل ص ۵۰۰ - لؤلؤنی البحرين - مجالس المؤمنین مجلس ۵ - هدیة الاحباب ص ۲۰۸ والکنی والالقب ج ۳ ص ۱۲ هردو از قمی - روضات الجنات ص ۹ - ۵۸۶ - رجال مامقانی ج ۳ ص ۱۰۶ - پایان قواعد علامه در وصیتی که برای پسر نوشته است. یکی از شاگردان مجلسی گوید که حلی قواعد را در دهه شصت نگاشته و بسال ۷۲۰ به ۱۵ پایان رساند و در بغداد بدرس آن پرداخت. اگر بسخن اودر پایان قواعد بنگریم باید در ۵۱ سالگی بدان پرداخته باشد که سال ۶۹۹ خواهد بود (اعیان الشیعه ج ۲ ص ۳۱۴) عبارت قواعد اینست: « بعد ان بلغت من العمر الخمسين ودخلت عشرين » از سخن فخر المحققین در ایضاح الفوائد فی شرح اشکالات القواعد در میان باب وصیت برمیآید که بسال ۷۱۲ او با پدر در کرانه دریای قلم نزد سلطان غیاث الدین خدا بنده بودند و ۲۰ قواعد در آن سال بیپان رسیده بود. فخر ایضاح را بخواش گروهی و بدستور پدر نوشت و جزء ۱۰ (از آغاز تا باب وصیت) را در ۱ شوال ۷۲۴ و جزء دوم (نکاح تا پایان) را در ذی حجه ۷۶۰ بیپان رساند (نیز بنگرید به: فهرست طوس ج ۲ ص ۷ ش ۱۹ و ج ۵ ص ۳۷۲ - ۴۷۷) .

[۷۳۵]

این نسخه بخط نسخ کهنه میباشد و چنین است پایان آن: «قال البخاری ان ابا طالب اول من وضع القسامة وقال ابو طالب للنبی علیه السلام ما شد» از اصل امامت. ۳۷۷
درک ۱ الف بخط تازه تری، این کتاب ارشاد المسترشدين فی اصول الدین نامیده شده و بهمان خط باز عقیده الشیخ فخر الدین یاد گردید گو یا نام نخستین را آغاز دیباچه گرفته اند.

(۴۴۹) - کاغذ سمرقندی - جلد تازه شده

اندازه: ۱۴ر × ۱۸ر و ۹ر × ۱۴س ۲۰

(عربی)

اعتقادات

[۵۹۷]

۱۰ شیخ الاسلام بهاء الدین محمد جبعی عاملی (۹۵۳-۱۰۳۱) دانشمند متکلم عارف و فقیه ریاضی شیعی در این رساله اعتقادات شیعه را گزارش میدهد. دو ترجمه پارسی آن از ملا ادهم خلخالی و کس دیگر در طوس هست (ش ۳۵۵ و ۳۵۶) این رساله در ۱۳۲۶ بچاپ رسید (ذریعه ج ۲ ص ۲۲۸).

آغاز: الحمد لله علی آلائه ... فالغرض من تحریر هذه الرسالة ... انه لما كان لبعض الفرق الباطلة الذين سمو انفسهم باسم الشيعة كالزيدية والواقفية والکيسانية وغيرهم ۱۵ اعتقادات فاسدة.

انجام: هذه عقائدنا التي نصب مخالفونا علينا. والله ولي التوفيق. والسلام علی من اتبع الهدى.

[۷۳۶]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط تعلیق سال ۱۱۹۸ - گ ۵۴ - ب ۵۸. پس از ۱۰۸۸ این گفتاریست از فیلسوفان در آمیزش عنصرها گ ۵۹ الف و سخنان دانشمندان درباره فرشتگان و پریان و از اقلیل همدانی یاد میشود گ ۵۹ و گفتار میرفندرسکی در اینکه رهروان نبایستی بوحدت یا کثرت هستی بنگرند و گزارش گفته ارسطو: ۲۰ «المحرك الاول في المحيط دون المحاط» گ ۵۹ و سخنانی درباره تجرید نفس گ ۶۰ الف و اثبات اعتباری نبودن هستی گ ۶۰ - ۶۱ الف و توحید حقیقی و یکی بودن جهان دیدنی گ ۶۱ - ۶۲ الف و سخن ترسایان در خداشناسی و خرده گیری از آنها گ ۶۲ ب ۶۳ الف بهمان خط تاریخ ۱۱۹۸.

- دانشمند بزرگوار محمد باقر مجلسی (۱۰۳۷-۱۱۱۰) بدرخواست کسی برای نمودن راه درست این رساله را در دو باب نوشته، نخست اعتقادات سپس اعمال را نشان داد. او در پایان میگوید مبادا پدرم (دانشمند محمد تقی مجلسی ۱۰۰۳-۱۰۷۰) را صوفی پندارید چه او بسخنان امامان آشنا بود و چنین کسی صوفی نمیباشد. مگر اینکه او ۵ مردی پارسا بود و در آغاز کار چنین پارسائی را تصوف مینامید تا صوفیان را بخود نزدیک کند و از او نگریزند و آنانرا از سخنان بیپوده و رفتارهای نکوهیده بازدارد. این بود که بسیاری از آنها را راه بنمود. او در پایان زندگی خویش چون دید که دیگر امیدی نمانده و آنها دشمن خدایند و بر دیگران پیروز آمدند از آنان بیزار شد. من بروش پدر آشناترم و نوشته های او در همین باره نزد من هست. این رساله در ۱۰ کنار اعتقادات صدوق (ص ۶۶-۹۸ جنک دارای چهار ساله) بسال ۱۲۹۶ بچاپ رسید.

آغاز: بسملة الحمد لله الذی سهل لنا سلوک شرایع الدین .

انجام : ولیکن هذا آخر ما اردنا ایراده . . والتمس منك ان لاتنساني . . وقفنا

الله وایاک... و یجعلنا وایاک ممن یدکر فتفعله الذکری .

۱۵

[۷۳۷]

این نسخه شماره ۲ دفتری است دارای : « ۱ غرر الاخبار دیلمی ۳ رساله رضاع

بمامون ۴ تهلیل آخر الاقامه » و بخط تعلیق که محمد رضا الحردرطوس بسال ۵۹۱

۱۱۰۱ آنرا نوشت گ ۹۲ ب- ۱۰۴ ب. محمد بن الحسن الحر (مشغری م ۱۱۰۴)

نگارنده وسائل) و ضیاء الدین نوری از دارندگان نسخه بودند .

۲۰

[۷۳۸]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق تاریخ ۱۲۵۴ گ ۳۸ الف - ۴۴ ب

چنین است آغاز آن : « الیهم علیهم السلام و قد اوردت الاخبار الواردة فیها فی ۹۹۴

کتاب بحار الانوار » شماره ۵ این دفتر اب اللباب محمد جعفر استرآبادی است

در رجال بخط نسخ قاسم بن مسیح گیلانی حائری در ۱۲۶۳ گ ۵۱ ب- ۱۲۱ الف و ۷ آن

نور المستبصرین سید محمد مرتضی حسینی جون فری است در حدیث چاپ چاپخانه جعفری ۲۵

در جونپور بسال ۱۳۱۳ در ۳۵ ص گ ۱۴۴ ب- ۱۵۹ الف .

(فارسی)

اعتقادات

[۵۹۹-۶۰۱]

ضیاء الدین علی بن سدید الدین داود گرگانی سه رساله در اعتقادات نوشت:

۱ - خزائن الایمان که در آن بروش پرسش و پاسخ ایمان و اسلام را بمشرب امامیان روشن نمود (۹ب - ۱۱ب) .

۵ آغاز: بسمله و به نستعین الحمد لله رب العالمین ... چنین گوید ضیاء الدین علی بن سدید الدین داود که این رساله ایست مختصر در معرفت و اسلام بنا بر مذهب امامیه ... و خزائن الایمانش نامیدم ... اگر پرسند که ایمان اجمالی کدام است؟ بگو: که ایمان اجمالی ایمانی را گویند .

انجام: جواب گوئیم که مراد پیغمبر ... در اینجا از اسلام ثمرات و علامات اسلام بود نه حقیقت اسلام . تمت الرسالة الشریفة بعون الله وحسن توفیقه والصلوه ... و اله الطاهرین .

۲ - در اصول و فروعی که باید اعتقاد داشت (۱۲ الف - ۱۳ الف) .

آغاز: بسمله قال الفقیر الی المجید ضیاء الدین بن سدید اگر پرسند که خدا را شناسی بگو بلی شناسم .

۱۵ انجام: ورکوع و سجود و تشهد و سلام نبود والله سبحانه اعلم . تمت الرسالة .

۳ - در اثبات عقائد شیعی بروش پرسش و پاسخ (۱۵ الف - ۱۸ ب) .

نسخه ای از این در طوس (ش ۸۹۴) هست و میان ۱۰۵۱ و ۱۰۷۱ نوشته شده .

آغاز: بسمله الحمد لله رب العالمین ... چنین گوید ... ضیاء الدین بن سدید الجرجانی که این رساله ایست مختصر در بیان واجبات عقلیه .

۲۰ انجام: وقوع آن واجب بود پس وقوع این همه واجب بود . والله اعلم .

[۷۴۱-۷۳۹]

۱۰۱۵ این نسخه ها شماره های ۵ و ۸ و ۶ دفتر است و بخط تعلیق میباشد .

(عربی)

اعتقادات

[۶۰۲]

در این رساله کوتاه عقاید کلامی اثبات میشود .

آغاز: بسمله وبه نستعين . اذاسالك سائل وقال ما الايمان قل هو التصديق بالله
انجام: ويجب ان يعتقد انه تعالى يعيد الاجسام ... فثبت اعادة الاجسام .

[۷۴۲]

۸۷۹ این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط نسخ ک ۱۱۷ ب - ۱۲۰ ب .

[۶۰۳] افضلية الائمة على الانبياء (رسالة في ...) (عربی) ۵

حسن بن سلیمان بن محمد بن خالد حلّی شاگرد شهید اول (۷۲۴ - ۷۸۶) و
نکارنده منتخب بصائر الدرجات سعد بن عبدالله اشعری قمی (۲۹۹ یا ۳۰۱) و اثبات
الرجعه در این رساله میخواهد از روی آیات و اخبار روشن سازد که پیشوایان شیعی
از پیامبران بجز محمد ص برترند. او میگوید که مفید در مقالات (اوائل المقالات چاپ
دوم ص ۴۲) از این مسئله یاد نمود و گفت که برخی از دانشمندان پیشین و پسین در
آن تردید کردند یا نفی نمودند و خود هم چیزی نگفت شیخ طوسی در مسائل حائره
که از او پرسیدند گفت که دانشمندان ما در این باره دو گروهند و نزد خرد هم روشن
نیست. من چون دیدم که نباید از این در گذشت و هر مسلمانی باید بدست آن آگاه
گردد این بود که در اینجا روشن ساختم که امامان از دیگر پیامبران پیشین برترند
تا کسی نا آگاه نماند (۱) .

۱۵

آغاز: بسمله . يقول عبدالله و فقيره ... حسن بن سليمان انى وقت على كتاب

المقالات للشيخ المفيد .

انجام : ودع الله عز و جن بهم و تاب عليه و غفر له . تمت الاخبار . والحمد لله

رب العالمين .

[۷۴۳]

۲۰

۱۰۸۰ این نسخه شماره ۹ دفتر است و بخط نسخ ک ۱۹۳ ب - ۲۰۰ ب .

۱ - نیز بنگرید به: بحار ج ۷ ص ۳۲۸ - ۳۴۰ چاپ ۱۳۰۳ و متشابه القرآن این

شهر آشوب چاپ تهران ص ۴۴ ج ۲ .

[۶۰۴] الزام الناصب فی امامة علی بن ابی طالب (عربی)

شیخ مفلح بن حسن صیمری زنده در نیمه دوم سده ۹ نگارنده غایه المرام فی شرح شرایع الاسلام در این کتاب از امامت بروش شیعی گفتگو نمود. نام کتاب در دیباچه ۵ (گک الف) دیده میشود و آن در تهران بسال ۱۳۰۳ با قواعد العقاید طوسی بچاپ رسید (فهرست طوس ج ۴ ص ۳۶۰ - ۲۸ - ذریعه ج ۲ ص ۲۸۹ و ۲۹۰ - کشف الحجب ص ۵۸).

[۷۴۴]

- این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط نسخ شیخ عابد و منصور حویزی جزائری درمغای ۵۷۵
 یمن ۱۷ ج ۲ سال ۱۱۶۰ می باشد گک ۲ الف - ۳۰ و بدینجا آغاز میگردد :
 ۱۰ «واحدة تدل علی نقص فی انسابهم» و در گک ۵ ب بدینجا پایان میابد : «طویل
 نجاد السیف اجید یسوب» درباره نکین بودن خاندان ابوبکر و عمر و عثمان و معاویه
 و یزید و عمر سعد و طلحه و زبیر و امیه بن عبد شمس و این چهار برگ هم گویا از همین
 رساله می باشد. آنگاه از دیباچه رساله آغاز میشود : «من رد جواب الاختصاص و وجدت
 اخبارهم تتضمن تکذیب ائمتهم و تفسیقهم» گک ۶ الف و پایان آن چنین است : «فیه عبرة
 ۱۵ لاولی الابصار علمت ان الحق مع علی یدور حیث مدارکما اخبر به النبی المختار فویل
 للذین کفروا من النار و صلی الله علی محمد و آله الطاهرين و ذریته الاکرمین و الحمد لله
 رب العالمین تمت النسخة المبارکة فی سابع عشر جمادی الاول من سنة ۱۱۶۰ بمخا الیمن
 علی ید الشیخ عابد و منصور الحویزی الجزائری» در دفتر شماره ۴۹۹ کتابخانه ملی تهران
 دو کتاب نوشته شده یکی الکشکول سید حیدر دیگری همین رساله ما بنام «الزام النواصب
 ۲۰ بامامة علی بن ابی طالب» که در یک مقدمه و چند باب و چند فصل است و نگارنده آن خود
 را مردی کتابی نومسلمان میخواند و چنین است : «بسم الله الحمد لله رب العالمین و صلی الله...
 الطاهرين . و الحمد لله الواصل الحمد بالنعم و النعم بالشکر - ولكن لم اعتمد الا علی ما
 روته السنة لعدم الزامهم بها و انما یلزمهم ما اعترفوا به و الذی رواه السنة من کلام الشیخین
 و عایشة و حفصة عند الاختصار فیه عبرة لاولی الابصار و السلام» ص ۳۱۹ - ۳۸۸ - پیدا است
 ۲۵ که این همان نسخه شماره ۳۶۰ طوس است و نگارنده آن نه ابن طوس میتواند باشد
 نه شیخ مفلح صیمری و نه شیخ ابراهیم بن سلیمان قطیفی (زنده در ۹۴۴) مگر اینکه از
 عبارت «کتابی نومسلمان» ظاهر آن خواسته نشده باشد. نسخه طوس را سیف بن احمد
 لیشی حلی در قزوین در ۱۶ ج ۱ سال ۹۷۷ نوشته است. نسخه مادر آغاز و میان برگهای

۱۹ و ۲۰-۲۷ و ۲۸ کم دارد .

[۶۰۵] الامامیه (فارسی)

در این رساله پارسی از قضا و قدر گفتگو میشود نخست پرسشی که عربی از امیرمؤمنان درباره جنک صفین و قضا و قدر کرده از کافی آمده و روشن گردید. سپس رستاخیز جسمانی در آن ثابت شد .

آغاز: رساله قضا و قدر. فی الکافی عن علی بن محمد عن سهل بن زیاد و اسحاق بن محمد النخعی .

انجام : هر گوهری از آنها جزئی قرار داده بعد از آن طلب کن تا بشتاب آیند فلیتامل . تمت الرسالة الامامیه .

۱۰ [۷۴۵]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق چلیپا گ-۱۲۶ ب- ۱۳۱ الف . (نشانه دفتر درص ۱۳ بخش ۱ فهرست یاد شد) .

[۶۰۶] الانوار الجلالیه فی شرح الفصول النصیریه (عربی)

خواجه طوسی فصول خویش را بیارسی پرداخت و رکن الدین محمد بن علی فارسی استرآبادی گرگانی (نیمه دوم سده ۷) آنرا بتازی درآورد (دیباچه) و شیخ ابی عبدالله مقداد سیوری حلی (۲۶۸ ج ۲ سال ۸۲۶) این را برای ملک جلال الدین ابی المعالی علی بن تاج الدین المرتضی علوی حسینی آوی بنام بالا گزارش نموده متن را بندهند برودش (قال و اقول) آورده و روشن نمود و در ۸ رمضان ۸۰۸ آنرا پایان رساند (ش ۳۶۸ طوس - روضات ص ۶۳۸) .

۲۰ آغاز: بسم الله سبحانه اللهم واجب الوجود و غایة وجود کل موجود انت اخرجتنا من مرتیق (مرتبق) ظلام العدم الی فضاء ضیاء الوجود .

انجام : اقول ختم المصنف ... رسالته هذه بهذه النصيحة ومضمونها الحث على عبادة الله ... اذا نظر بعين عقله الى بفكره وبصيرته في خلقته وما اودع فيها من الحكم والايقان ... ولغة الكلام حامدين ولآلائه شاكرين وبالتقصير معترفين ومن الخطاء مستغفرين و على محمد وآله مصلين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد

وآله الطاهرین .

[۷۴۶]

این نسخه شماره ۴ دفتری است دارای ۴ رساله و بخط نسخ درشت با عنوانهای
 ۲۸۲ شنکرف از علی اکبر قزنجاهی سال ۱۰۳۶ (در نسخه ۱۳۶ دارد) گ ۱۴۱ ب -
 ۲۰۸ الف .

(همه دفتر ۳۲۱۴) - کاغذ فرنگی آبی - جلد تِمَاج سرخ ساده
 اندازه : هر ۴۰ و ۷۰ × هر ۱۴ س ۹۱

[۷۴۷]

این نسخه شماره ۳۸ دفتراست و بخط تعلیق رجبعلی بن جواد علی نزدیک ۱۰۷۱
 ۱۰۴۶، گ ۱۷۷ ب - ۲۰۷ و بدینجا میا نجامد : «ای بفکره و بصیرته فی» و با اندازه
 ۱۸ س نسخه پیش کم دارد .

[۶۰۷] انوار الملکوت فی شرح الیاقوت (عربی)

ابواسحق ابراهیم نوبختی (نیمه نخستین سده چهارم) از متکلمان نامور ایرانی
 یاقوت را در کلام نگاشته و علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) آنرا بنام بالا گزارش نمود و
 ۱۵ بسیار روان و شیوا و دارای مسئله های مهم کلام در ۱۵ مقصد هر یک چند مسئله می
 باشد و متن بنبند پس از قال و شرح پس از اقول می آید و در ۶۸۴ پایان رسید (شر
 ۳۱ و ۳۲ طوس و ۸۱ مجلس) پیش از او عزالدین عبدالحمید بن ابی الحدید (۵۸۶ -
 ۶۵۶) نیز یاقوت را گزارش نمود. رکن الدین محمد بن علی گرگانی شاگرد علامه
 نیز اشراق اللاهوت فی شرح الیاقوت دارد (۱).

۲۰ آغاز: بسمله و به تقی . الحمد لله ذی القدرة القاهرة والعزة الباهرة ... اما بعد فان
 الله تعالی کمل الانسان بقدر الامکان ... وقد صنف شیخنا ... ابواسحق ابراهیم بن
 نوبخت . مختصر اسماء الیاقوت ... فاحببت ان نضع هذا الكتاب الموسوم بانوار الملکوت
 فی شرح الیاقوت .

۱ - سید عمید الدین عبدالمطلب حلی (۶۸۱-۷۵۴) میان نوبختی و حلی محاکمه
 نمود و شیخ شهاب الدین اسماعیل عودی عاملی (پیش از ۱۰۹۷) یاقوت را بنظم در آورد
 (خاندان نوبختی اقبال تهران ۱۳۱۱ ص ۱۶۶-۱۸۷ - فهرست نگارهای گرگانی در
 ش ۱۰۲۲ گ ۱۲۸ الف - ۱۲۹ الف)

انجام : واما المخالفون في الفروع كالمسائل الشرعيه فانهم خاطئون غير فسقة بالاجماع فهذا آخر ما كتبنا والحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين الاخيار وفرغ المصنف ادام الله ايامه من تصنيفه في جمادى الاخرى من سنة اربع وثمانين وستمائة والصلوة على محمد وآله وسلم تسليما كثيرا .

[۷۴۸]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف از علی اکبر قزنجاهی بسال ۱۰۳۶ هـ گ ۲۹ ب - ۱۲۷ .

۲۸۲

[۶۰۸] **ایضاح احقاق الحق** (فارسی)

علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) « نهج الحق و كشف الصدق » را در هشت

- مسئله نوشته و در آن آئین شیعی را ثابت و برسنیان رد نمود . پاشا قاضی فضل بن روزبهان بن فضل الله خنجی شیرازی سپاهانی دانشمند اشعری حنفی (روزگار اسماعیل یکم صفوی) پس از بیرون شدن از میهن خویش سپاهان بکاشان که رسید در رد آن کتابی بنام «ابطال نهج الباطل» نگاشته است و آن را در دو ماه بسال ۹۰۹ (۱۰۶۱-۱۰۶۳) به پایان رساند و همه کتاب علامه بجز دیباچه را در آن گنجانید . قاضی ضیاء الدین نورالله شوشتری مرعشی (۹۵۶-۱۰۱۹) در احقاق الحق و ازهاق الباطل خود از ۱۵ روز بهان خرده گرفت و روی نوشتن این کتاب و مجالس المؤمنین بود که به دستور نورالدین محمد جهانگیر پادشاه مغولی هند (۱۰۱۴-۱۰۳۷) او را باتا زیانه خاردار بکشتند و در آگره هند بخاک سپرده شد . همین قاضی مجالس المؤمنین را از رجب ۹۹۸ در لاهور تا پنجشنبه ۲۳ ذی قعدة ۱۰۱۰ نوشته و احقاق الحق را در هفت ماه (بجز شبها) نگاشته و آخر ربیع یکم سال ۱۰۱۴ در آگره بانجام رساند (۱) .

۲۰

نصیر الدین حسین بن عبدالوهاب بهبهانی بدستور میرزا سعد الدین محمد

۱ - احقاق الحق در ایران سال ۱۲۷۳ و در مصر پاره ای از آن و در نجف نیمه نخستین آن بچاپ رسید . شوشتری در رد برصواعق معرکه ابن حجر هیتمی (۹۰۹-۹۷۴) نیز صوارم مهرقه نوشت و آنرا پس از مجالس المؤمنین و مصائب النواصب و احقاق الحق پیرداخت .

۲۵

وزیر در روزگار شاه سلیمان صفوی (۱۰۷۷-۱۱۰۵) احقاق الحق را پیاری کرد .
 و در دیباچه نام بالارا بدان داد . او در آغاز متن را هم آورده سپس ترجمه نمود .
 و ترجمه اولفظی است (۱) .

آغاز: بسمله . سعداکبر دولت، از برج اقبال سعادت مندی ، طالع است که ولای
 والای اهل بیت نبوت را اعظم نعمای الهی دانسته، شکر گزاری این موهبت عظمی
 را ، سرمایه ایمان و گوهر مراد ابقان داند .

انجام : پس از ما هم پیش از این رد نموده ایم پس بیاد بیاور . تمام شد ... مجلد
 اول از ترجمه احقاق الحق پس اینک شروع ... در جلد ثانی می نمایم . والحمد لله رب
 العالمین ... والصلوة والسلام علی سیدنا محمد و آله اجمعین .

[۷۴۹]

۱۰

این نسخه بخط تعلیق باعنوانها و نشانه های شنکرف میباشد و در جدول زرین
 ۳۲۸ و لاجوردی و ۵ برگ نخستین اندکی موریانه خورد و کمی از عبارت ها
 رفته است .

(۴۱۷۷) — کاغذ قرمه سمرقندی — جلد تیماج سرخ ضریبی فرسوده

اندازه : ۱۴۵ × ۲۴ و ۱۱ × ۲۲ س ۳۰

۱۵

[۶۰۹] باب حادی عشر (عربی)

علامه حلی مصباح المتعجد شیخ طوسی را که در عبادات و ادعیه است بخواهش

۱ - قاضی در دیباچه (ک ۱۷ ب) میگوید که دیران قزوینی و قطب شیرازی و احمد
 بن محمد کیشی و رکن الدین موصلی متسید و مولی نظام الدین عبدالملک مراغی با علامه گفتگو
 ۲۰ میکردند . نیز مینویسد که اولجا تو محمد خدا بنده پس از گفتگوی پسر صدر جهان بخاری
 خنقی با مولی نظام الدین عبدالملک مراغی شافعی روش شافعیان پذیرفت و پس از گفتگویی
 که میان علامه با دانشمندان سنی شده و نهج الحق و کشف الصدق که او نوشت او با بسیاری
 از فرماندهان و سپاهیان و بزرگان و دانایان بکیش شیعی گراییدند . احقاق الحق را میرزا
 محمد نائینی (م ۱۳۰۵) هم پیاری کرده و چیزهایی افزود یا کاست . نیز بنگرید به:
 ۲۵ ذریعه ج ۱ ص ۱ - ۲۹۰ و ج ۴ ص ۷۵ - فیض الاله فی ترجمه قاضی نورالله آقسای محدث -
 فهرست کتابخانه فاضلیه طوس ش ۱ ص ۵ - روضات الجنات در سرگذشت پاشا روزبهان
 ص ۵۰۰ چنانکه از مقامات سید نعمه الله جزائری میآورد روز بهان نیای پسری میرزا
 مخدوم شریفی بوده است .

وزیر خواجه عزالدین محمد بن محمد کوهدهی درده باب گزین نمود و منهاج الصلاح فی مختصر المصباح نامید و یکباب در اعتقادات با استدلال بنام «الباب الحادی عشر فیما یجب علی عامة المکلفین من معرفة اصول الدین» بر آن افزود و همین است که دانشمندان بدان مینگریستند و گزارشها بر آن نوشتند و بچاپ رسید.

[۷۵۰]

۵

این نسخه شماره ۲ دفتر است دارای ۴ رساله و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف ۸۹۳ گ ۸۶ ب - ۱۰۰ ب از نعمت بن مسلم بن سالم مسلمی حویز اوی در نیمه روز سه شنبه نه شب مانده از ماه شعبان سال ۹۹۲ و گ ۹۷ سفید است و دنباله مبحث یکم فصل ششم (امامت) و مبحث دوم و آغاز مبحث سوم همین فصل را ندارد. محمد بن یعقوب جزائری دارنده نسخه بوده در آدینه ۲۷ ع ۱۰۰۶ سال گ ۸۶ الف. شماره ۱ جمفریه کرکی ۱۰ است بهمان خط با حواشی بتعلیق ریز گ ۱ الف - ۸۴ الف تاریخ روز یکشنبه ۲۱ شوال ۹۹۲ از همان نعمت و ۳ الفیه شهید یکم است بهمان خط نعمت در شام شنبه پنج روز مانده از شعبان ۹۹۲ گ ۱۰۲ ب - ۱۳۸ ب و برگهای ۱۱۶ - ۱۱۹ سفید و کتاب ناقص است و ۴ فقه شیخ حسن بن زین الدین عاملی نگارنده معالم بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف محمد بن یعقوب جزائری قطرانی گ ۱۳۹ الف - ۱۴۳ ب میباشد. در کنار گ ۱۴۳ ب ۱۵ اجازه روایتی است که علی بن احمد بن شیخ صالح عاملی در آغاز محرم ۱۰۱۰ بشاگرد خود میدهد. مهر محمد حسین بن عبدالرحیم در گ ۱ الف دیده میشود.

(همه دفتر ۱۴۴۴) - کاغذ فرنگی جلد تیماج زرد مقوایی ساده

اندازه : ۱۵ × ۲۱ و ۷ × ۹ س

[۶۱۰] بدای (رماله در ...) (فارسی) ۲۰

این نگارش از مولی محمد شفیع پسر فرج کیلانی و برادر محمد رفیع کیلانی میباشد. برادرش در طوس مدرس بوده و در ۱۰۸۵ از محقق سبزواری (۱۰۹۰ م) و در ۱۰۸۷ از امیر ماجد دشتکی (ماجد بن محمد بحرانی قاضی شیراز و سپاهان) اجازه گرفته است. خود او شیخ الاسلام رشت و شیراز بوده و بگواهی پایان کتاب پس از مجلسی (۱۰۳۷ - ۱۱۱۰) آنرا نوشته است. او در این گفتار که ۷ فصل و یک خاتمه ۲۵ میباشد بروش متکلمان شیعی اخباری رفته و گاهی نیز از فیلسوفان خرده گرفت.

رساله پیارسی شیرین و شیوا و روان میباشد و نخست شالودهٔ بدارا (۱) ریخته و اشکالها را آورده ورد نمود. در فصل ۴ نیز از مجلسی یاد نمود (ک-ک ۱۵۲ الف ش ۵۸۴).

آغاز: حمد و سپاس بقیاس خداوندی را سزد که وصف کمال ذات بیمثالش از

حیطه نعمت و بیان بیرون است.

۱ - بدا و تقیه از نشانه‌های آئین شیعی است و همین دورا دشمنانی مانند سلیمان بن جریر رقی رهبر ساینانیان بهانه کرده از آن خرده می‌گرفتند، چنانکه در فرق الشیعه نوبختی یاسعد بن عبدالله می‌بینیم (چاپ نجف ص ۶۴) و از آن پیداسنکه ریشهٔ بدا داستان امامت اسماعیل فرزند امام جعفر صادق ع و مردن او است.

۱۰ فرق الشیعه را یکبار برتر خاورشناس آلمانی در اسلامبول بسال ۱۹۳۱ و باره دیگر محمد صادق آل بحر العلوم در نجف بسال ۱۹۳۶ بچاپ رساندند و آن از ابو محمد حسن بن موسی نوبختی (م میان ۳۰۱ و ۳۰۹) خواهرزاده ابوسهل اسماعیل نوبختی و فیلسوف ادیب دین‌شناس نگارنده «آراء و دیانات» دانسته شد و برخی گفتند شاید از سعد بن عبدالله بن ابی‌خلف نمیری اشعری قمی محدث شیعی (۲۹۹ یا ۳۰۰) نگارنده «بصائر الدرجات» باشد (خاندان نوبختی).

۱۵ ابو الحسن علی بن اسماعیل (۲۶۰ - ۳۳۰) رهبر اشعریان در مقالات الاسلامیین و اختلاف المصلین (چاپ مصر ۱۳۶۹ ج ۱ ص ۱۰۹) میگوید که رافضیان در بدا سه گروهند و یکی آنرا نمی‌پذیرند. شیخ مفید (۳۶۸-۴۱۳) در تصحیح الاعتقاد (چاپ دوم ص ۲۴) بدارا تاویل پسندیده‌ای کرد و گفت که آن سمعی است. در اوائل المقالات نیز گفته که چون از پیشوایان آنرا شنیده‌ایم پذیرفتیم و اگر نه چنین چیزی نمی‌گفتیم و برای آنهم معنائی یاد میکنیم که خرد پسندد و میان من و دیگر مسلمانان در این باره جز در لفظ خلافی نیست.

۲۵ این مسئله را فیلسوفانی مانند داماد در «نبراس الضیاء فی شرح باب البداء و اثبات جدوی الدعاء» و صدرای شیرازی در «موقف ۴ فن ۱ ج ۳ در بحث از اراده خدا از اسفار» و فیض کاشانی در «وافی ج ۱ ص ۱۱۲ و علم الیقین ص ۴۲ و ۴۳» بروش فلسفی خویش بررسی نمودند. مجلسی در رساله بدا و بحار ج ۲ ص ۱۳۱-۱۴۳ از آن گفتگو کرد و دیگران هم بروش اخباریان شیعی از آن گفتگو داشتند و سخنان آن فیلسوفان را نپذیرفتند. از بقیه حاشیه در صفحه بعد

انجام : وبعد از آن تغییر یابد و فرماید که بداشد تا اینکه ضعیف الایمان و قوی الایمان ممتاز شوند (انتہت کلماتہ الشریفہ و انتہت بانتہائہا تبر کافی الاختتام بہا هذه الرسالة والحمد لله أولا و آخراً وظاہراً و باطناً تمت (بالخیر) بعون الله و حسن توفيقه) .

[۷۵۱]

این نسخه بخط تعلیق خوش با عنوانهای شنکرف و آئینها و خبرها بنسخ وزیر خط سرخ میباشد. عنوان مطلبها در هاشم بخط تعلیق با حاشیه هاشمی از خود کیلانی که به «منه مدظلہ العالی» پایان می یابد و بهمان خط متن است و ریز تر .
(۴۷۲) - کاغذ قرمه سپاهانی - جلد تہماج ضری
اندازه : ۱۴ × ۶ و ۳۰ × ۱۱ س ۱۴

[۷۵۲]

این نسخه شماره ۵ دفتر و بخط تعلیق شکسته (گویا از همان اسماعیل حاجی ابراهیم نویسنده ش ۸۸۴/۳ در صفر ۱۲۰۰) با عنوانهای شنکرف با حاشیه هاشمیکه به «منه مدظلہ العالی» پایان می یابد گ ۱۵۲ الف - ۱۶۹ ب .
این نسخه از میانہ فصل ۴ آغاز میشود و چنین است: « که اثبات میکنی در وجود چیزیرا که خدا اراده نکرده ... » برابر با س ۳ گ ۲۶ الف ش ۳۱۶ .

[۶۱۱] البراہین القاطعہ فی شرح تجرید العقائد الساطعہ (عربی)

شریعتمدار حاج مولی محمد جعفر (م ۱۲۶۲) تجرید خواجہ طوسی را در شش جلد (امور عام و پنج اصل شیعہ) گزارش نمود .

[۷۵۳]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف موسی بن محمد رضا تفرشی در ۱۲۶۴
۲۹۸ میباشد و جلد دوم و سوم و چنین است: « بسملة الحمد لله الذی هو الواجب الوجود بالذات ... فهذا هو المجلد الثاني من البراهین القاطعة - من المعجزات التي

بقیه حاشیه صفحہ پیش

سخنان داماد در قبسات (ص ۸۵) پیدا است که امام رازی بدارا از افاضیان دانست و از آن خرده گرفت. او میگوید که چنین نیست و در دو صحیح بخاری و مسلم و دیگر اصول سنی نیز یادی از بداشده و آنهم در برابر یهود است که گفته اند خدا از آفرینش بیاسود و شیعیان از بدآ تغییر زمانی میخواهند نه دهری. از گفتار اشعری در مقالات (ج ۱ ص ۲۵۶) برمیآید که همه معتزلیان میگویند که بدآ برخدا و نسخ در اخبار او ناروا است .

اشرنا الى بعضها في باب النبوة» و نویسنده مینویسند : «قد تم جلد الثالث من كتاب البراهين تصنيف قدوة المجتهدين الحاج محمد جعفر الاسترآبادي .»
(۳۷۵۴) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ضری
اندازه : ۴۰×۳۰ و ۱۲×۱۲ س ۲۰

۵ [۶۱۲] پاسخ مقابلی (عربی)

کسی از محمد بن علی بن عبدالنبی مقابلی بحرانی از دانشمندان سده ۱۲ پرسیده که عذاب قبر چون است . او این پاسخ را داد .
آغاز: بسملة الحمد لله رب العالمين... فيقول شيخنا الشيخ محمد بن علي البحراني انه قد وردت علي من بعض منكري عذاب القبر مسئلة اراد الجواب عنها فلما وردت عليه هذه الرسالة استحسنها فاذعن بالحق بعد الانكار .
انجام : كالكفار يخذلهم خدا الى النار التي خلقها الله في المشرق وفيها كمل كفاية والله ولي الهداية . والحمد لله رب العالمين .

[۷۵۴]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ با نشانه‌ها و عنوانهای شنگرف از ۶۹۵۱۰ بازبازی نزدیک ۱۱۶۹ گ ۳۶۴ ب - ۳۷۲ ب . دنبال آن درگ ۳۷۲ ب - ۳۷۷ الف رساله ایست در سرگذشت چهارده معصوم در ۱۴ باب .
(همه دفتر ۳۴۷۷) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشکی کهنه ضری مقوالی
اندازه : ۱۹×۲۱ و ۱۱×۱۷ س ۱۷

[۶۱۷-۶۱۳] پاسخ و پرسش (فارسی)

۲۰ در نسخه ۸۶۹ اینکتابخانه ۵ پاسخ و پرسش هست که اکنون یاد می‌کرد :
۱ - در اینکه نمی‌شود بهشت و دوزخ همیشگی و نامتناهی باشند و آنرا محمد بن شیخ امام الدین کردستانی پرسیده و پاسخ گرفت .
آغاز: بسملة الحمد لله رب العالمين . . قد ارسل الى جناب العالم ... الشيخ محمد بن المرحوم الشيخ امام الدين الكردي ... بمسائل معضلة وقد امرني . . ان اجيب عنها بلسان الفرس .
۲۵ انجام: و در اینجا بهمین قدر اکتفا میشود .

(گک ۱ - ۳۴ الف . نوشته در ۱۵ ع ۲ سال ۱۲۷۲) .

۲ - در اینکه «ام الکتاب» چیست و پرسش شیخ یوسف بن شیخ محمد حسن کردی . در کرمان این پاسخ بنگارش در آمد و نگارنده در دومی و سومی و چهارمی این پاسخها میگوید که بدرخواست پرسندگان بپارسی نوشتم و گرنه مطالبهای علمی را بپارسی دشوار توان نوشت .

آغاز: بسم الله . الحمد لله رب العالمین ... انه قد ارسل الی ... جناب الشیخ یوسف بن الشیخ محمد حسن الکردی ... بمسائل مشکله .

انجام: و بدا در آن راهبر نیست و ممتنع است وقوع بدا در آن .

(گک ۳۵ - ۴۸ ب و یکبرک بریده شده) .

۳ - درباره چند مسئله از کلام و فقه و پرسش امان الله خان دوم فرمانروای کردستان که در ۱۲۷۰ پاسخ داده شد .

آغاز: بسم الله الحمد لله رب العالمین ... چنین ... (سفید است) که در ساعتی میمون وزمانی برکت مشحون که در گوشه انزوا غنوده بودم .

انجام : تعلیقه سامی در ششم ماه ذی حجه بحقبر رسید ... و اینک صبح هشتم

۱۵ است که باوجود اشتغال بمشاغل عدیده انجام یافت بقام مصنفش در سنه هزار و دویمت و هفتاد هجری حامد اولاقوة الا بالله العلی العظیم (۴۹ ب - ۷۳ ب و شش برگ بریده شده) .

۴ - پاسخ پرسش هه و در کلام .

آغاز: بسم الله الحمد لله رب العالمین ... چنین گوید بنده ... (سفید است) که در

۲۰ بهترین ازمنه و خوشترین آونه وارد شد .

انجام: فارغ شدم از تحریر این اجوبه در شب ششم شهر ربیع الثانی سنه ۱۲۷۲

هزار و دویمت و هفتاد و دو هجری حامدا مصلیا مستغفرا .

(گک ۷۴ ب - ۹۹ الف . دو برگ بریده است) .

۵- در پاسخ پرسش سپاهانیان درباره قرآن که حاج محمد صادق آورده بود.

آغاز: بسملة الحمد لله رب العالمين ... انه قد اتانى جناب الحاج المعظم ... الحاج محمد صادق بمسائل من اصبهان.

انجام: فارغ شد از تسويد اين اوراق مصنفش ... (سفیداست) ابراهيم در عصر يوم الثلثا هشتم شهر شوال سنة هزار و دويست و هفتاد هجرى حامدا مصليا مستغفرا (گ. ۱۰۰ ب- ۱۲۸ ب) در هيچيك از اينها درست شناخته نشده كه پاسخ دهنده كيست.

[۷۵۹-۷۵۵]

۸۶۹ اين نسخه ها شماره هاى ۱ تا ۵ دفتر است و همه بخط نسخ پاسخ دهنده كه شناخته نشد.

(همه دفتر ۱۲۸ ص) — كاغذ فرنگى آيى جلد مقوا
اندازه: ۱۱ - ۱۷، ۱۱ - ۱۶ س ۱۴

۱۰ [۶۱۸] **فهرست شرح لمع** (عربى)

گویند كه رهبر اشعريان امام ابوالحسن على بن اسمعيل اشعري متكلم جدلى (۲۲۰-۳۳۴) ازدويست تاسيصد نگارش دارد و خود او در «العمد فى الرؤية» نوشته هاى خویش را كه تا سال ۳۲۰ پرداخت بر شمرده و از آنجا چنانكه ابن عساكر دمشقى (۴۹۹-۵۷۱) در «تبيين كذب المفتري فيما نسب الى الامام ابى الحسن الاشعري» چاپ دمشق بسال ۱۳۴۷ ص ۳۰-۱۲۹ آورده است بر مى آيد كه او «الموجز» را در ۱۲ دفتر نوشته و در آن از آئينها و امامت گفتگو نموده و نص و عصمت را رد كرده است سپس «ايضاح البرهان فى الرد على اهل الزيغ والطغيان» نگاشته و هر چه را كه در موجز بر رسي نمود در اين هم ياد كرد و آنرا ديباچه و مدخل موجز ساخت آنگاه «اللمع الكبير» را پرداخت و آنرا ديباچه «ايضاح البرهان» نمود پس از اين «اللمع الصغير» نوشته و آنرا ديباچه «اللمع الكبير» ساخته است. باز ميگويد كه من «اللمع فى الرد على اهل الزيغ والبدع» نوشته ام و درباره آن «كتاب لطيف» گفته و شايد اين جز آندو «لمع» نباشد چه سبكى در طبقات (ج ۲ ص ۳- ۲۵۲) جز از دو «لمع» اشعري (۱) ياد نكرده است. قاضى ابوبكر محمد بن الطيب باقلانى متكلم اشعري

۱ - براى تاريخ زاد و مرك اشعري بنگريد بهمان «تبين» ص ۱۴۶ كه ميگويد او بقيه حاشيه در صفحه بعد

(۴۰۳م) بر «لمع» گزارشی نگاشته است و این گزارش را کسانی در شیراز تخته‌گاه فنا خسرو نزد باقلانی میخوانده‌اند. هنگامیکه اوبشیراز آمده بود ابن خفیف (ابو عبدالله محمد بن خفیف بن اسکفشاذ دیلمی نیشابوری شیرازی صوفی شافعی شاگرد جنید نهاوندی بغدادی و حلاج که در نزد یکصد سالگی در ۳۷۱ در گذشت) «لمع» را درس می‌گفت (التمهید باقلانی چاپ مصر در ۱۹۴۷ ص ۵۰-۲۴۸- شد الازارش ۱) ۵ قاضی عبدالجبار معتزلی چنانکه خواهیم دید نقضی بر این لمع دارد (۱).

نگارنده ایندفتر (نسخه‌ما) چنانکه در دیباچه آن میگوید گزارشی را که باقلانی بر لمع اشعری نگاشته است گسترده و واژه‌های دشوار آن را روشن ساخت

بقیه حاشیه صفحه بعد

در ۲۶۰ زاده و در ۳۲۰ یا ۳۲۴ بامیان ۳۲۰ و ۳۳۰ در گذشت. از نوشته‌های او «النوادر فی دقائق الکلام» و «الادراک فی فنون من لطائف الکلام» و «نقض لطیف الاسکافی» و «کتاب علی اهل المنطق» میباشد (ص ۱۳۲-۱۳۵) -- یکی ازدو «لمع» اشعری که پاسخ و پرسش است و بدرخواست کسی نگاشته درموزه بریتانیا (ش ۱۷۲ ص ۱۰۴) هست (بروکلن تاریخ ج ۱ ص ۱۹۵ ش ۳).

۱۰ - دانشمندانی چند بنام لمع نگارش دارند :

آ - اللمع فی النصوص از ابی نصر عبدالله بن علی سراج طوسی م ۳۷۸.

۲ - اللمع فی النحو از ابی الفتح عثمان بن جنی موصلی م ۳۹۲.

۳ - اللمع فی الاعتقاد از امام عبدالکریم بن هوازن قشیری نیشابوری اشعری شافعی صوفی م ۴۶۵.

۴ - اللمع فی اصول الفقه از شیخ ابی اسحق ابراهیم بن محمد شیرازی فیروزآبادی م ۴۷۶ که خود بر آن گزارش نوشته و ضیاء الدین ابو عمر عثمان مارانی کردی م ۶۲۲ و ابو محمد عبدالله بن احمد بغدادی نیز آنرا گزارش کردند.

۵ - اللمع فی الکلام یا لمع الادله از امام الحرمین ابوالعالی عبدالملک بن عبدالله جوینی شافعی (۴۱۹-۴۷۸) که امام فخرالدین رازی (۴ یا ۵۴۳-۶۰۶) معالم خویش را بر این لمع املا نمود و شرف الدین بن تلمسانی املاء کوتاهی بر آن کرده است (بنگرید

۲۵ به : کشف الظنون- فهرس الخزانه التیموریة چاپ دارالکتب المصریة ۱۳۶۹ ج ۴ ص ۱۱۵ ش ۱۹۵۰

۳۵۸/۱۵ مجامع - از شریف ابی المعمر یحیی بن محمد بن طباطباعتی حسینی م ۴۷۸ نیز شرح اللمع یاد شد.

و مسئله‌هایی بر آن بیافزود و خرده‌گیرها که از آن کرده‌اند رد نمود و گویا بسخنان قاضی عبدالجبار همدانی مینکرد.

او از نگارنده لمع بنام «شیخنا رض» یا «شیخنا ابوالحسن رض» یاد میکند (ب ۱۶) ۵
 ۵۸ ب - ۶۸ الف ۸۷ الف - ۱۶۳ الف) باز میگوید: «و غرضنا الان التعرض لشرح کلام شیخنا فی اللمع - ۶۷ ب» نیز میگوید: بدعت گذاران در باره لمع شیخ ما جستجو ها کردند و خرده ها گرفتند و او هم پاسخها بدانها داده است. اینسان بنگارشهای گسترده و کلان او ننگریستند چون میدانستند که در آنها هر چیزی آمده و خرده از آنها نتوان گرفت. (۵۸ الف) ما بخرده‌ها که بدعت گذاران بر «شیخنا رضی الله عنه» در لمع گرفته اند پاسخ میگوئیم (۵۸ الف - ۶۸ ب) - او گزارنده لمع را «القاضی الجلیل ابی بکر رضی الله عنه» میخواند (آغاز) و میگوید: «علیه عول القاضی فی الشرح - ۸۳ ب» از سخنانش پیداست که قاضی جز شیخنا میباشد (۱۶ ب - ۶۸ الف - ۲۱۵ ب ۲۱۶ الف و ب) چه میگوید که قاضی رض پیروی از شیخ ما در آغاز «شرح کتاب اللمع» خویش نخست خدا را ثابت نموده آنگاه حدوث جهان را روشن بساخت. گرچه اینکار پسندیده است مگر اینکه مانع نخست آشکار میداریم که جهان نبود و پیدائی گرفت سپس بود آفریننده را هویدامی‌سازیم (۱۶ ب) - از همه این سخنان بر میآید که ایندقت‌گزیده و گلچینی است از گ-زارش ابوبکر باقلانی متکلم نامور اشعری (۴۰۳هـ) بر لمع رهبر اشعریان باافزوده‌ها و دیگر کونگی‌هایی و گزیننده پس از باقلانی همزیسته است.

در این گزیده دارد که استاد ابوبکر رضی الله عنه از قاضی پیروی نمود و پیداست ۲۰
 که دوتن را میخواهد (۹۱ الف - ۸۱ ب ۱۹۸ الف) نیز دارد که اودفتری در تأویل خبرهای دشوار نوشته است (۱۵۹ الف) و بر قاضی مقدم میباشد (۲۰۸ الف) پس گزیننده پس از استاد ابوبکر همزیسته است. و از آن ابن فورک (پورك) محمد بن حسن بن فورک انصاری سپاهانی متکلم اصولی ج-دلی زاهد واعظ شافعی دشمن گرامیان (کشته بزهر در ۴۰۶هـ) و نگارنده «مشکل الحدیث» یا «مشکل الانار» را

میخواهد. درگ ۲۳۴ الف یادی از عبدالجبار همدانی ۱۴۵۴ یا ۱۵۴۱ میکند و درگ ۲۲۵ الف میگوید: «هذا ما يذكره شيخى ابو القاسم الاسفرائينى رض ... وفيما ذكره وجه من المناقشة» پس او شاگرد اسفرائینی بوده است و او همان استاد ابو القاسم عبدالجبار بن علی بن محمد بن حسان اسکاف اسفرائینی (شهرکی در نیشابور) اشعری (۴۵۲م) میباشد که در اصول استاد امام الحرمین و از فقیهان و متکلمان بزرگ بشمار آمده یگانه روزگار خویش و پیشوای دویزه بیهق بوده در فتوی و تدریس بر دیگران برتری داشت.

نیز میگوید: «وذكر بعض المختصين به وهو القاضي ابو جعفر السمناني رحمه الله ۲۳۹ الف» واز او ابو جعفر محمد بن احمد قاضی متکلم فقیه اشعری سمنانی (۳۶۱-۴۴۴) از شاگردان و شناختگان باقلانی را میخواند و پیداست که پس از او هم میزیسته است وی نگارشی دارد بنام «البيان عن اصول الايمان والكشف عن تمويهاات اهل الطغيان» که فهرست مطلبهای آن در Introduction à la théologie musulmane از L. Gardet و M.M. Anwati چاپ پاریس سال ۱۹۴۸ آم-ده (ص ۵-۱۸۴) و درص ۷-۳۶۵ و ۹-۳۷۸ نیز در باره آن بررسی گردید و نسخه آن در مکتبه عثمانیه حاب بشماره ۵۷۷ هست.

نیز گزیننده میگوید استاد ابو اسحق رن (۱۹ الف - ۶۶ الف - ۹۲ ب - ۱۵۰ ب - ۱۵۳ الف - ۱۵۸ ب - ۲۲۵ الف - ۲۳۶ ب) و از آن ابو اسحق ابراهیم بن محمد بن .. مهران اسفرائینی محدث حافظ (م عاشورای ۴۱۸) را میخواند. او در اسفرائین بخاک سپرده شد و نگارنده «الجامع الحاوی (جامع الحلی والخفی) فی اصول الدین والرد علی الملحدین» میباشد که کتابی است بزرگ و در پنج مجلد است ۲۰ و جوینی در «الارشاد الی قواطع الاداة فی اصول الاعتقاد» چاپ مصر سال ۱۹۵۰ ص ۳۳۳ از آن میآورد (نیز هاشم همان ص ۳۳) و شاهپور اسفرائینی در التبصیر (چاپ ۱۹۴۰ مصر ص ۱۱۹) از آن و «المختصر فی الرد علی اهل الاعتزال والقدر» همویاد کرده و هر دو را بسیار میستاید. پیداست که استاد ابو اسحق شیرازی (۴۷۶م) در اینجا

خواسته نشده .

در باره شیخ امام رکن الاسلام ابوالمعالی عبدالملک بن عبدالله بن یوسف جوینی (۴۱۹-۴۷۸) گاهی میگوید : « ادام الله سعاده » (۴۹ب) و گاهی : « رضی الله عنه » (۸۱الف)

- ۵ این دانشمند هنگام گپرو دار معتزلیان و اشعریان بحجاز رفته در مکه و مدینه چهار سال بماند و درس گفت و فتوی داد از اینرو ویر امام الحرمین نامیدند سپس در روزگار ابوالارسلان (۴۵۵-۴۶۵) و نظام الملک (۴۰۸-۴۵۵-۴۸۵) که خراسان آرام گشت بنیشابور رفت و سی سال در آنجا بزیست و در مدرسه ای که نظام الملک برای او ساخت درس میگفت و از پیشوایان و گرانمایگان سیصد شاگرد داشت. او را بجزارشاد و برهان نگارشی است بنام «شامل» که بخشی از آن در کوپرولو Köprülü و قاهره هست و فهرست مطالبهای آن در همان کتاب Introduction ص ۴-۱۸۱ آمده است (۱).
- نگارنده این دفتر که نامش نادانسته است پس از قفال شاشی ۳۶۵ و بافلانی ۴۰۲ و ابن فورک ۴۰۶ و عبدالجبار ۴۱۴ یا ۴۱۵ و ابواسحق اسفرائینی ۴۱۸ میزیسته و شاگرد ابوالقاسم اسفرائینی ۴۵۲ بوده و شاید سمنانی (۳۶۱-۴۴۴) و ابواسحق شیرازی ۴۷۶ را دیده باشد. وی در روزگار جوینی (۴۱۹-۴۷۸) و پس از او زنده بود . پس او پیش از ۴۵۲ و پس از ۴۷۸ میزیست و این دفتر را در سال ۴۷۸ و اندکی پیش و پس از آن پرداخت چه او در مبحث اصل چهارم (۴۸ب تا ۶۴الف) در اثبات حدوث جهان بدلیل ناروایی نامتناهی بودن حادثها در گ ۴۹ب از جوینی بماننده زنده و در مبحث اثبات آفریننده (۶۴-۷۲) در گ ۷۱ الف بمانند در گذشته ی-اد میکند و پیداست که آغاز دفتر تا اصل چهارم پیش از این سال و بخشهای دیگر پس از آن بنگارش در آمد .
- ۲۰

۱ - در باره سرگذشت این دانشمندان بنگرید به : ابن خلکان ج ۱ ص ۴۸۲ - انساب سمعانی - سبکی در طبقات ج ۳ ص ۲۲۰ - و دیگر کتابهای رجال - ذیل کشف الظنون ج ۲ ص ۴۸۹ - حاشیه رد منطقیان ابن تیمیه ص ۱۴۲

اودر گک ۹ الف میگوید: «وقد بسطنا القول في ذلك في كتاب التلخيص في الاصول»
 وسخن در باره قطع وظن و تصویب مجتهد است پس باید تلخیص در اصول فقه باشد.
 در التبصیر ص ۱۲۰ از استاد امام ابی منصور محمد بن الحسن بن ابی ایوب ایوبی
 نیشابوری ۴۲۱م شاگرد ابن فورک و کتاب التلخیص او یاد شده و میگوید بهترین
 نگارشی است در رد بدعت گذاران و ملحدان. پس آن در کلام باید باشد و تلخیص
 گزیننده ما باید در اصول فقه باشد. آنهم او پس از ایوبی میزیسته است. در کشف الظنون
 دو تلخیص یاد شده: «تلخیص الادلة لقواعد التوحيد» از ابی اسحاق ابراهیم بن اسمعیل
 صغار پارسای حنفی بخاری (۵۳۴م در بخارا) (سمعی گ ۳۵۳) و «تلخیص الاقسام
 لمذاهب الانام في الكلام» از شهرستانی (۵۴۸م).

۱۰. در این کتاب یاد میشود از: فیلسوفان (گک ۵۲ب - ۷۲ب - ۸۱ب - ۸۳ب).
 و ترسیان (و مما ساله القاضي رضي الله عنه النصاري و طالب به) گک ۱۸۰ ب.
 و ملکانیان (ذهب الروم و هم الملكيه گک ۱۷۷ الف - ۱۷۸ الف) و نستوریان
 (۱۷۶ب ۱۷۸ الف - ۱۷۹ الف) و یعقوبیان (۱۷۶ب - ۱۷۸ الف - ۱۷۹ الف) و
 مرقیونیه (۵۲ب) و اصحاب حلول (۱۷۴ب) و دیصانیان که روشنائی رازنده و تاریکی
 را مرده می پندارند (۵۲ب) و مجوس که روشنائی را قدیم و تاریکی را حادث میدانند
 ۱۵ (۵۲ب) و ثنویان که روشنائی و تاریکی میگویند (۵۷ب) و ملحدان (۵۱ الف) و
 زندیقان (۱۸۱ب) و دهریان (۱۱۹ الف - ۵۳ الف - ۶۳ الف - ۷۲ب) و طبایعیان (۵۱ب)
 و ستاره شناسان (۵۳ الف) و معطلان (۷۳ب) و باطنیان (۸۱ب - ۸۳ب - ۱۸۱ب)
 و غالیان (۷۳ب) و اهل تأویل (۹۰ الف) و معتزلیان بصره و بغداد که خرده گیرها از
 اشعری (شیخنا) کرده و از نادرستان (اهل زیغ) میباشند (۱۶ب - ۱۷ الف - ۶۸ب -
 ۱۵۴ب) و حشویان (۱۵۹ب) و مجسمان (۷۳ الف) و مشبهان که مانند حنبلیان میباشند
 و کرامیان (۱۵۳ الف - ۱۵۶ الف - ۱۵۷ الف).

نیز دارد: الاصوليون المنتهين اليها (۲۳۶ب) و اهل حق در برابر معتزلیان (۱۷
 الف - ۱۹ الف - ۲۸ب - ۱۵۴ب - ۱۵۹ الف - ۱۷۰ الف) و از اینها اشعریان

خواسته شده .

از ایندانشمندان در اینجا یاد کردید :

- ۵ ابرقلس (۱) دهری (۵۲ - ۶۳ الف) و دارد : «قال (شیخنا) الحادث هو المتأخر وربما ينسب القول في قول هو المتأخر وجوده عن الأزلي ورام باختیار هذه العبارة قطع شغبات لابن الراوندی ولا برقليس اوردها يحيى الكندی في بعض كلام الدهرية» (۶۳ الف) وهشام بن الحكم (م ۱۹۹) شاگرد امام جعفر صادق وابی شاگرد ندیق (رجال مامقانی) که میگوید خدا پرتوی است که مانند شبه سفید میدرخشد و باندازه هفت بدست است و کوه ابوقییس را نشان داد و گفت که خدا از آن اندکی بزرگتر میباشد. باز میگوید که او از عرش بزرگتر و برابر آن است . نیز گفته که شیئی جسم است ۱۰ (۱۷ الف - ۷۳ الف - ۱۱۳ الف) و داود جواری مشبه شاگرد هشام بن سالم جو الیقی جوزجانی شاگرد صادق ع (۷۳ الف) و ابن زکریای پزشک (المتطبب) که پنج قدیم (زمان و مکان و نفس و عقل مبدع) گفته است و کیش او و معجوسان دیگر و اینگونه سخنان آنها الحادی است (۵۳ الف) و جهم بن صفوان خارجی شاگرد جعد بن درهم که در پایان فرمانروائی امویان بسال ۱۲۸ ۱۵ کشته شد (۱۷ الف) و مقاتل بن سلیمان بلخی محدث مفسر مجسم م ۱۵۰ (۷۳ الف) (الاعلام زرکلی) و صالحی معتزلی (۹۱ ب در دو جا) و امامه بن اشرس قدری (م ۲۱۳) که مأمون راعترزی ساخت و نظام بلخی بصری (۱۶۰-۲۲۱) و شبهه هاق او (۲۳ الف - ۲۴ ب - ۲۸ ب) و ابو یعقوب شحام بصری (۱۵۳-۲۳۳) شاگرد

- ۱ - همان برکلس Proclus (۴۱۲-۴۸۵) که او را لو کوئیس (از مردم لوکیا = ۲۰ Lycie) و دیادوخوس پلاتونیکوس (جانشین پلاتون) میخوانده اند و فیلسوفی است نو پلاتونی که در اسکندریه فلسفه آموخته و در چهل سالگی در آن آنرا درس گفت و بجای سوریانوس رهبر آموزشگاه آنجا شد و سی سال در آنجا بماند و پس از پلوتینوس از رهبران نامور گروه نو پلاتونی بشمار است . او گزارشی بر تیمائوس و پارمنیدس و نگارشهای هندسه دانان کهن نوشته و «پایه های خداشناسی» و «خداشناسی پلاتون» ۲۵ دارد (لاروس سده ۱۹ و ۲۰) .

ابی الهذیل و استاد جبائی (۱۶ب دوجا) و عباد بن سلیمان صیمری معتزلی (م نزدیک ۲۵۰) (۸۸ب - ۹۱ب) و حسین بن محمد نجار بمی رازی متکلم جبری شاگرد بشر مریسی (م ۲۱۸) و رهبر معتزلیان ری که بانظام گفتگو نموده و ازعهده او بر نیامد و ازاندوه بمرد (۲۴ب - ۷۴ الف - ۸۴ الف) و ابوالهذیل علاف بصری ز ۱۳۴م ۲۳۵م شاگرد شاگردان واصل (۸۸ الف) و جبائی از جبای خوزستان ز ۲۳۵م ۳۰۳م (۱۷۹ب ۵ الف - ۱۹۲ الف) و ابو هاشم پسر او م ۳۲۱ (۱۵ب - ۱۴۵ب - ۱۴۶ب) و ابن اخشید معتزلی بصری ۳۲۶ (۷۴ الف) و ابن عیاش احمد بن محمد جوهری شیعی م ۴۰۱ (قال ابن عیاش ان الاعتماد یولد الحریکة و یتجرد فیولد - ۱۴۶ب) و ابن مجاهد م ۳۷۰ (ان ابن مجاهد رضی الله عنه من اشد الناس فی نفی الاحوال - ۸۴ب) و ابوالعباس ناشی معتزلی از دسته هشتم مانند کعبی و خیاط م ۲۹۰ (۱۷ الف - ۸۸ب) و کعبی بلخی ۱۰ م ۳۱۹ که درنخشب مدرسه ای بنیاد گذارد (۱۷ الف) و عبد الجبار (۱) درباره سبر و تقسیم خاصر و اینکه نبود دلیل نابودن چیزی را نمپرساند و دارد: «و قد رد عبد الجبار ذلك فی المغنی» اکثر من مائة مرة وهذا تناقض « (۲۳۴ الف).

-
- ۱- قاضی ابوالحسن عبد الجبار بن احمد اسدابادی همدانی بغدادی معتزلی اصولی شافعی (م پایان ۴۱۴ یا ۴۱۵ درری) مناظر باشیخ مفید که در روزگار اسناد ابواسحق اسفرائینی و صاحب عباد و سید مرتضی و رضی میزیست و مرتضی در رد مغنی او شافی را نوشته و رضی شاگردش بوده و العمد فی اصول الفقه را نزدش خواند و در مجازات الحدیث النبوی خود دوجا ازش یاد نمود و گفتار او را آورد. قاضی بدرخواست صاحب پس از ۳۶۰ از بغداد بری آمد و درس میگفت و قاضی القضاة همی گشت و نزد او بود که با اسفرائینی برخورد نمود. گویند چهارصد نگارش دارد و این است برخی از آنها:
- ۲۰ تنزیه القرآن من المطاعن (چاپ قاهره در ۱۳۲۹) و طبقات المعزله (چاپ هند) و نقض اللع و امالی و علم الکیما و تثبیت دلائل النبوة در خرده گیری از باطنیان (بنگرید به: دیباچه ناشر تنزیه - اعلام زر کلی ج ۲ ص ۴۷۶ - ریحانة الادب ج ۳ ص ۲۷۰ - روضات الجنات ص ۲-۴۲۱ - تاریخ بغداد ج ۱۱ ص ۴-۱۱۳ - دیباچه کوثری بر کشف اسرار الباطنیة یمانی ص ۹).

و نیز از قفال چاچی (۱) (و اطلق القفال الشاشی . . . فانه رضى الله عنه لايسلك مسلك المعتر له ... وانتصر الاستاد ابواسحق رضى الله عنه له - ۲۳۶ ب) .

از قاضی باقلانی این نگارشها (۲) در اینجا یاد گردید : التقرب والتقريب هر دو اصول (۲۲۵) والتمهید در کلام و میگوید که قاضی در آن ترسایان را رد نمود و گفت که در النقص الكبير والهداية على التمهيد آنچه می باید از آنان خرده گرفتیم (۲۳۹

ب - ۱۶۸ ب - باقلانی تمهید را در یکم شعبان ۳۷۲ نوشته و در ص ۷۸ - ۹۶ آن از ترسایان خرده گیری شده است) و از النقص (۵۴ الف - ۲۱۹ الف) .

والنقص الكبير (۱۶۸ الف) که با هدایه هـ ر دو در کلام ورد بر ترسایان است و الهدایه در کلام والهداية على التمهيد (هدایه المسترشدین چنانکه در کشف الظنون آمده است) (۷۴ ب - ۹۲ الف - ۹۵ الف - ۱۶۸ الف - ۲۱۹ الف - ۲۳۹ ب) و ما یعلل و ما لا یعلل در کلام (۲۱۹ الف) و کتاب العلل که همه مباحث آن درباره علتها در این

۱ - چند دانشمند نام قفال دارند :

۱ - امام ابوبکر محمد بن علی بن اسماعیل قفال چاچی (شاشی) محدث فقیه اصول شافعی (۲۹۲ - ۳۶۴) وهین مانا خواسته شده .

۲ - شیخ امام قاسم بن محمد قفال شاشی نگارنده التقرب فی الفروع که امام الحرمین آنرا تلخیص نمود .

۳ - ابوبکر عبدالله بن احمد قفال مروزی فقیه شافعی (۴۱۷ م یا ۴۲۷) که محمود سبکتکین را باخواندن نماز بروش شافعیان و حنفیان شافعی کرد .

۴ - ابوبکر محمد بن احمد قفال شاشی فقیه شافعی (۵۰۷ م) نگارنده « العمدنی فروع الفقه الشافیه » برای عمدة الدین مسترشد پسر مستظهر .

۲ - شاهپور اسفرائینی ۴۷۱ م در تبصیر ص ۱۱۹ میگوید که باقلانی نزدیک به پنجاه هزار برگ نگارش دارد و ایندقترها را بر شمرد : هدایه و نقض النقص والتقريب فی

الاصول والكتاب الكبير فی الاصول درده هزار برگ والسبب والتمهيد - او « الانتصار فی دفع مطاعن القرآن » نیز نوشته که بیماند است و نسخه ای از آن در کتابخانه قرا مصطفی

پاشا در آستانه هست که اندکی از پایانت را ندارد (زیر همان صفحه) - در پایان تمهید در ص ۹ - ۲۵۷ فهرست نگارشهای او دیده میشود و نام تقریب و هدایه که دفترست کلان

والاحکام والعلل و نقض النقص و نقض الفنون جاحظ و شرح اللمع برده شده است .

تحریر ما آمده است و نگارنده در ک ۱۰۶ ب میگوید: «علی ما انوضحه فی کتاب العلل» و همان بخشی را میخواند که بنام «القول فیما یعلل وما لا یعلل» میباشد و در آنجا همه «کتاب العلل» باقلانی را با افزوده هائی از خود آورد (۲۰۶ الف تا ۲۱۶ ب) در ک ۱۸۹ ب میگوید: «ارتضاء الاستاد ابو بکر رض فی کتاب له تصفح فیہ احکام العلل للقاضی» و چنین بر میآید که ابن فورک دفتری دارد که در آن به «احکام العلل» باقلانی نگریسته است.

نیز میگوید: «حکمی الاستاذ فی دقیق (۱) الجامع» و «ذکر الاستاذ ابو اسحق رض فی الجامع طریقه» (ک ۱۲۰ الف - ۲۳۳ الف) و از آن «جامع الجلی والخفی فی اصول الدین والرد علی الملحدین» را میخواند که نگارش شیخ ابی اسحاق ابراهیم بن محمد بن ابراهیم بن مهران اسفرائینی شافعی اشعری فقیه اصولی نامبردار باستان ۱۰ (م نیشابور ۴۱۸) میباشد (کشف الظنون ج ۱ ص ۳۶۱-۳۸۴) و شاهپور اسفرائینی ۴۷۱ م در تبصیر ص ۱۱۹ میگوید که مانند آن نوشته نشده است.

باری این دفتر گاهی بنگارش در آمد که بازار جنک و ستیز و گفتگوهای بیروان سنت و معتزلیان یا یکدیگر از یکسوی و با فیلسوفان از سوی دیگر گرم بود و بخوبی روش و اندیشه اشعریان را میرساند.

آغاز: نسمله. لا اله الا الله، عدة للقاء الله. الحمد لله رب العالمین والصلاة علی محمد و آله. هذا وقد استدعی طائفة یتعین اسمعافهم، تحریر کتاب یتعالی عن المختصرات وینحط عن المبسوطات، من جلة التصنیفات، فی عاوم الدیانات. فصادف الاختیار و

۱ - لطیف و دقیق مسئله هائی است فلسفی که در دفترهای کلامی برای پیوستگی آنها با اعتقادات آمده است. اشعری جلد دوم مقالات الاسلامیین را به «اختلاف الناس فی الدقیق» آغاز کرد و خود چنانکه گذشت سه کتاب در لطیف و دقیق دارد. خیاط در انتصار در آنجا که از ابی الهذیل علاف (۱۳۱-۲۲۷) نام میبرد از غامض و لطیف کلام یاد میکند (ص ۷) شیخ مفید در «اوائل المقالات از لطیف گفتگو نمود (ص ۲ و ۲۲ تا ۱۱۱ چاپ دوم) ابن حزم اندلسی ۴۵۶ م در فصل از لطائف سخن راند (ج ۵ ص ۲ تا ۱۳۶) و احمد بن یحیی بن مرتضی زیدی یمنی ۸۴۰ م بخشی از بحر زخار را بنام ریاض الافهام فی اللطیف من الکلام بدینگونه مسائل اختصاص داد.

الایثار «شرح اللمع» للقاضی الجلیل ابی بکر رضی اللہ عنہ . ونحن ، ان شاء اللہ ، نوضح مشکلات الفاظه ؛ ونقرب ما وجزه (من الابواب) بطریق البسط ، مع اجتناب التطویل وان اضطرت الحاجة الى الحاق ابواب ومساءل؛ الحقناها . واول ما یرد دور الکتاب به ، فصول فی النظر : یرشد به الشادی ، ویستعین بها المنتهی . وباللہ التوفیق . القول فی حقیقة النظر . . .

انجام : لان من شأن کل مقلد ، ان یتممکن المقتدر من الاضراب عنه ولا وجه للمعاقل فی الاضراب من عقله . و هذا لم اقله نقلا . وانما ذکرته قیاسا و اعتبارا . وفيه نظر . والله اعلم .

بخشهای این نگارش: «در باره نظر ۱ الف. درستی نظر و خرده گیری از منکران (معرفت

بروش اشعریان) ۲ الف. حدوث جهان (شئی-وجود) ۱۶ ب- هستی ها ۲۱ ب- اثبات عرضها

(اصل ۱) ۳۰ ب- حدوث عرضها (اصل ۲) ۳۸ ب- ناروائی بی عرض بودن گوهرها (اصل ۳)

۴۴ ب- حادثها ناگزیر آغاز و انجام دارند (اصل ۴) ۴۸ ب- بود آفریننده ۶۴ الف-

بیمانند بودن ۷۲ ب- دو مثل ۷۴ الف- دو غیر ۸۷ الف- کتاب توحید، واحد و یگانه

۹۰ ب- فصل ۱، یگانگی خدا و دلیل تمانع ۹۲ ب- فصل ۲، روشهای معتزلیان در نپذیرفتن

آندلیل ۱۰۳ ب- فصل ۳، توانا بودن قدیم ۱۰۸ ب- جسم ۱۱۰ ب- اکوان ۱۱۱ الف-

کمترین جسمها ۱۱۳ الف- ناتوانی معتزلیان در اثبات جسم نبودن خداوند قدیم

۱۱۵ ب- خرده گیری از شبهه های مجسمان ۱۱۷ - خرده گیری از آنها در اینکه

میگویند خدا جسم است و مؤلف نیست ۱۱۹ الف- اکوان ۱۲۰ الف- جنبشها ۱۲۷

الف- اجتماع و افتراق ۱۲۸ ب- ناسازگاری سخنان جبائی و پسرش درباره تألیف

۱۳۴ الف- سخنان ناسازگار معتزلیان درباره اکوان ۱۳۷ الف- اعتماد ۱۴۰ ب- قدیم

راجعت و محاذی نیست ۱۴۸ الف- شبهه های مخالفان ۱۵۳ الف- تاویل برخی از

کتاب و سنت ۱۵۹ الف- خرده گیری از ترسایان ۱۶۸ الف- اقنومها ۱۶۹ ب- یکی

شدن لاهوت و ناسوت ۱۷۱ ب- شبهه های ترسایان درباره اتحاد ۱۷۵ ب- سخنان

ترسایان درباره گوهر، و اقنوم نبودن آن ۱۷۶ ب- خرده گیری از ترسایان در اینکه

- بچند خدا میگویند ۱۸۰ الف - پرسشهایی از آنها (از باقلانی) ۱۸۰ ب - سخنانی از انجیل ۱۸۱ الف - کتاب صفات ۱۸۱ ب - بود خدای قدیم ۱۸۱ ب - بی آغاز بودن او ۱۸۴ ب - پرسشهای دهریان و پاسخ آنها ۱۸۵ الف - توانایی و دانایی و زندگی خدا ۱۸۶ الف - کتاب علل (حال و علت و معلول) ۱۸۷ ب - چیهستی علت ۱۹۳ الف - چگونگی اختلاف علتها ۱۹۴ ب - بحثهای کلی در علت (مایعلل و مالایعلل) ۱۹۶ ب ۵ - پذیرفتن علت و نپذیرفتن آن ۲۰۶ الف - وصفهای برخاسته از حدوث ۲۱۶ ب - حد ۲۲۴ ب - دلیلهای عقلی و نقلی ۲۳۱ الف - مائیت و حددانائی ۲۳۶ ب - دانائیهای کوناگون ۲۳۹ ب - ۲۴۴ الف .

[۷۶۰]

- ۱۰ این نسخه گرانهای بسیار کهن و بیمانند بخط نسخ و عنوانهای آن درشت تر میباشد. در کنار برگ ۱۳۰ الف از آمدی و شریف گرگانی و شرح مواقف او یاد گردید در برگ ۱۳۷ ب نیز حاشیه دیگری دارد بهمان نسخ ریز. نسخه ۲۵ کراسه ده برگگی است و شماره آنها تا کراسه ۲۴ در گوشه های بالائی و چپ رویه هر یکی از برگهای دهم از ۱۰ تا ۲۳۰ نوشته شده است و از اینجا برمیآید که يك برگ از آغاز نسخه که شاید نام کتاب و نگارنده آن را میرساند افتاده است .

۱۵

(۳۴۴۹) - کاغذ مره سمرقندی - جلد تیماج زرد ناز

الاندازه : ۱۹ × ۲۷ و ۱۳ × ۲۴

[۶۱۹] تحرير القواعد الكلاميه في شرح الرسالة الاعتقادية (عربی)

- دانشمند عبدالرزاق پسر ملا میر کیلانی رانکومی که در شیراز زاده و در آنجا میزیسته است بدرخواست شاگردان خود بر قواعد العقاید خواجه طوسی گزارشی ۲۰ بدین نام برای محمد زمان خان (نسخه ما) نگاشته است. نگارنده ذریعه (ج ۳ ص ۳۸۸) میگوید که آنرا برای محمود خان فرمانروای کوه کیلویه نوشته و نسخه ای از آنرا در کتابخانه مولی محمد علی خوانساری در نجف دیده ام که شاید بخط خود رانکومی بوده و آنرا در شب چهارشنبه غدیر ذی حجه سال ۱۰۷۷ بپایان رساند - در دیباچه نام نگارنده و گزارش، یاد شده و نام متن «قواعد العقاید»، و از طوسی دانسته شد. ۲۵
- آغاز: بسم الله . الحمد لله الذی تقدس بقدم صفاته وتنزه عن صفات المخلوقین

بذاته وانطق بتوحيده طوامير آياته ... فان ... عبدالرزاق بن ملا مير الجيلاني
 الرانكومي الشيرازي مولداومسكنايقول ان احدى المقالات ... هو المعارف الدينية
انجام : ويكون لها ذات ضعيفة بحسب ادراكها لذاتها ولما لا بد منها (متن) من
 البديهيّات والوجدانيّات. قد كمل شرح هذه الرسالة بحمده ... على يد مؤلفه عبدالرزاق
 الجيلاني الرانكومي الشيرازي مولداومسكنا... في عشية ليلة الاربعاء وليلة يوم الغدير
 ۵ من شهر ... ذي الحجة الحرام من سنة سبع وسبعين بعد الالف من الهجرة النبوية ...
 عليه من الصلوات ازكارها ومن التحيات انماها والاله الطيبين الطاهرين المعصومين الابرار
 صح ۵ .

[۷۶۱]

۱۰ ابن نسخه بخط تعليق وروی متن خط سرخ كشيده شده وحاشيه هائي دارد با
 ۳۷۸ (منه وفقه اله تعالى) و برخی جاها خط خورده و درست آن نوشته شده و پيدا است
 كه نسخه اصل ميباشد و بايد همان باشد كه بنوشته ذريعه نگارنده رياض آنرا
 نزد استاد علامه مجلسي ديده است . مگر اينكه غلطهائي در اين نسخه ديده ميشود
 مانند : الرسالة الموسومة بالقواعد العقايد (گ ۱ الف) - سمينه تحرير قواعد الكلامية
 ۱۵ في شرح الرسالة الاعتقادية (گ ۲ ب) - در گ ۱ الف دارد : « نسخة اصل بخط مصنف »
 و پس از عنوان : « بخطه الشريف » و باز : « للتحقيق محمد باقر بن محمد تقى » (خط شريف
 مجلسي) . نیز : « مالكة المجازى القاضى ... (خوانده نشد) شهر ربيع المولود من شهر
 ۱۲۶۵ » بامهر « عبدالله بن ابراهيم موسى ؟ » .

(۴۱۲۵) - كاغذ سپاهاني - جلد تيجاج سرخ ضربي

اندازه : ۹۵ × ۱۶۵ و ۱۱۵ × ۱۸

۲۰

[۷۶۰] تحفة الاخوان در طريق اهل ايمان (فارسی)

این نگارش در اثبات روش اماميان و تناقضهای چهار مذهب است (ذريعه ج ۳
 ص ۴۱۴) .

آغاز: حمد وثناء نامحدود وشكر وسپاس نامحدود مرحضرت صانع حكيم .

۲۵ **انجام :** ودلائل بر امامت اهل البيت بیشتر از آن است كه بقلم در توان آورد و
 بدین قدر اختصار كرده شد والحمد لله رب العالمين .

[۷۶۲]

این نسخه ۳۵ دفتر است و بخط تعلیق گ ۱۱۰ ب. - ۱۲۸ ب. از گ ۳ الف تا ۱۰۱۵ الف بیک خط است و در گ ۱۴۵ ب. پایان تاریخ منظوم چهارده معصوم نوشته شده و دارد : «وقد تم فی ۱۵ شهر ذی القعدة الحرام سنة ۹۱۳ ثلث عشر وتسعمائة الهجرية .

۵

[۷۶۱] تحفة شاهي و عطية الهی (فارسی)

مولی زین الدین علی بدخشی تجرید طوسی را برای سالمان محمد قطب شاه (۹۸۹ - ۱۰۲۰) پیارسی گزارش نمود و در ج ۲ سال ۱۰۲۳ آنرا پایان رساند (ذریعه ج ۳ ص ۴۴۳).

۱۰

[۷۶۳]

این نسخه بخط تعلیق و متن بنسخ و شنکرف می باشد و تنها بخش الهی را دارد ۳۳۸ تا پایان کتاب و چنین است : «باشد و حال آنکه ثابت کردیم حدوث را (در مبحث توانائی خدا و پیش از ترجمه عبارت والواسطة غیر معقوله) - تمام شد ترجمه شرح تجرید و تمام بحقیقت وقتی شود که پسندیده آید در نظر... المؤید من عند الله همایون اعظم... امید که... از دریای فیض مآثر خاطر مقربان در گاه الهی بر وجود خاکی این بنده کثیر التقصیر مترشح گردد. در ماه فلان بتاریخ فلان مرقوم گردید. والله اعلم بالصواب والحمد لله رب العالمین .

۱۵

(۳۱۷۹) - کغذ قرمه سهرقندی - جلد تیماج کهنه ضربی

۲۰

اندازه : ۱۷ × ۲۶۵ و ۱۰ × ۱۸۵ س ۱۵

[۷۶۲] التحفة الی جمیزه (تحفة الاصول) (عربی)

علامه میرزا عماد الدین (سده ۱۱) این رساله کوتاه را در اصول دین نگاشته است تا بتوان باسانی یاد سپرد .

[۷۶۴]

این نسخه شماره ۱ دفتر بخط نسخ درشت معرب و ترجمه پارسی آن در میان ۴۱۱ سطرها بخط تعلیق و شنکرف می باشد و حاشیه های «منه» دارد بخط شکسته و نویسنده آن نگارنده رساله را شناساند و چنین است : «وارکان الاسلام اوجزت لتذکر عقول اهل الیقین (دیباچه) - و یترقق الایمان فی الایمان . تمت تحفة الاصول من علم الکلام فی اصول الدین و ارکان الاسلام بتوفیق الله، الملك العلام، فی سنة ۱۰۹۱»

۲۵

نسخه آغاز ندارد و میان دیباچه و خود رساله و نیز میان بحث نبوت و معاد افتادگی دارد : ک ۱ الف - ۴ الف .

(همه دفتر ۵۵) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکى فرسوده

الدازه : ۱۵ × ۸ و ۱۰ × ۵ س

۵ [۶۲۳] **مِصْنَعَةُ الْوُشَائِحِ فِي دَائِعِ السَّنَائِحِ** (عربی)

حاشیه‌ای است بر تحفه و جیزه (ش ۱/۱۱۴) و گاهی شعرهای پارسی هم در آن دیده می‌شود . نگارنده آن همان میرزا عمادالدین می‌باشد که تحفه را از لواحق اللوائح خود گزین نموده است .

آغاز: بسمله و حمد و صلوة . اما بعد فهذه تحفة الوشائح من حواشى الوجيزة فى علم الکلام التى اجملت متنامن لواحق اللوائح . ۱۰

انجام : آنچه در ذات بنده پنهان است - نطقش آنرا بیان و برهان است - بهمین است ختم حق کلام - یابد از علم هر عمل اتم - اتم . تمت حواشى التحفة الوجيزة فى علم الکلام ، لشرح مسائله على اقوام الاقوام ، و شرح دلائله على انظام النظام .

[۷۶۵]

۱۵ این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف و برخی جاها اعراب ۴۱۱ دارد . و حاشیه‌هایی در آن هست بخط تعلیق و شنکرف بهمان خط مترجم ش ۱ ایندفتر (تحفه و جیزه) گ ۴ ب - ۱۵۵ الف .

[۶۲۴] **الْبَحْثُ فِي جَيْشِ اسَاطِمَةِ (وَسَالَةِ فِي...)** (عربی)

از ملا میرزا محمد بن حسن شیروانی (م ۱۰۹۸) فیلسوف کلامی فقیه جدلی شاگرد دانشمند خوانساری (آقا حسین م ۱۰۹۹) که در روزگار شاه سلیمان صفوی (۱۰۷۷ - ۱۱۰۵) و بدستور اواز نجف بسپاهان آمده بود و آرامگاهش در طوس می‌باشد . او در این گفتار در این مسئله تاریخی که متکلمان شیعی و سنی درباره امامت بدان می‌نگریستند سخن بمیان آورد : که ابوبکر و عمر می‌بایست بدستور پیامبر با سپاهیان اسامه باشند چرا از آن سرباز زدند و همین نافرمانی خود مایه کفر می‌باشد و چنین کسانی شایستگی جانشینی پیامبر و فرمانروائی بر مسلمانان نخواهند داشت . ۲۵ شیروانی در اینجا بسنخان قاضی القضاة (عبدالجبار همدانی) و سید مرتضی مینکرد

و در میان آندو داوری میکنند .

آغاز: قالت الامامية ان ابابكر كان في جيش اسامة فتاخره مخالفة الرسول...

اقول ومما يدل على انه كان فيها مخاطبته اياه بالامير حتى مات .

انجام : والانكار لامارة اسامة والوجود للنبوّة متعللاً بالمذكورات من معدن

واحد و یفرع علی اصل واحد وتشابهت الاحوال واستقررت بالافرق. الى هنا انتهى كلامه
ادام الله ظلال افاداته وميامن برکاته .

[۷۶۶]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق بانسانه‌ها و عنوانهای شگرف میباشد.

۱۳۶ ک ۵۳ب - ۱۰۱ب . دو نسخه از این در طوس هست (ج ۴ ش ۶۱۴ - ۶۱۵) و

آغاز در آنجا چنین میباشد : « الحمد لله اولاباديا وثانيا تاليا ... وآله سادات
الانام » - نام رساله و نگارنده آن در پشت نسخه ما (۵۳ الف) دوبار یاد گردید :

[۶۲۵] ترجمه الفصول فی الاصول (عربی)

رکن الدین محمد بن علی فارسی گرگانی حلی نجفی (نیمه دوم سده ۷) فصول

پارسی خواجه طوسی را که بروش کلامیان (۱) نگاشته برای اینکه چندان میمان

عراقیان تازی زبان شناخته نبود بتازی در آورد تا تازیان بآسانی دریابند و ایرانیان
بدان ارج نهند . او شاگرد علامه حلی بوده و مبادی او را بسال ۶۹۷ گزارش نمود

۱ - طوسی در این نگارش در مسئله‌هایی مانند موجب بودن خدا و یکی بودن آفریده

آفریننده یکساو آگاه نبودن خدا از جزئی زمانی و حسن و قبح عقلی و امتناع حشر اجساد

بر فیلسوفان رد میکند - این رکن الدین جزا بوالفضائل سید رکن الدین حسن بن محمد

بن شرفشاه علوی حسینی استرآبادی موصلی شاگرد خواجه طوسی و سرور یاران او

۲۰ میباشد . این موصلی شاگرد آمدی و فیلسوف و متکلم و اصولی نحوی بوده قواعد العقاید

طوسی را بدستور پسرش گزارش نمود و شافیه ابن حاجب را شرح کرد و بر کافیه اوسه

گزارش بزرگ بنام بسیط و میانین بنام وافیه که متداول بوده و کوچک نوشت و در ۱۴

صفر ۷۱۵ در گذشت. سال مرگش را ۷۱۷ و ۷۱۸ نیز نوشته اند او هفتاد و اند سال بزیست

۲۵ پس رکن الدین گرگانی سید نبوده و گویا طوسی راهم ندیده باشد بنگرید به: بغیه -

الوعاء سیوطی مصر ۱۳۲۶ ص ۲۲۸ - روضات الجنات ص ۲۲۳ - کشف الظنون (کافیه -

شافیه) - ص ۴۵۸ همین فهرست که ازدیباچه آقای هنری کریین بهره برده شد .

(ذریعه ج ۲ ص ۴۲۳).

این کتاب در چهار فصل و هریک چند اصل است .

آغاز: بسمله . اما بعد حمدالله الواجب وجوده، الفاض علی سائر القوابل جوده...

فان علم الکلام وان کثرت اسراره ... الان زبدته ... قدضمنها ... نصیر الملة والحق

والدين . الطوسی ... فی ورقات قليلة ... وسمها بالفصول فی الاصول الا انها لکونها

فارسیه لم يعرفها العربی وعاقها مع فصاحتها العجمی؛ فلذلك غاب شمسها فی اکثر الافاق

ولم یطلع بدرها فی العراق؛ فرایت عند ذلك ان اجردها عن ثیاب الفاظه واحلیها

بکسوة الکلمات العربیة لیعم طلبه العلم نفعها وبعظم عند العجم وقعها ... وهی موضوعة

علی اربعة فصول .

۱۰ انجام : ان من نظر بعین عقله و شاهد هذا الحكم فی تنبهه یجب علیه ان یعرف

غرض الخالق من خلقه بفضلہ ولا یضیعه بتفریطه وجهله والاشقی وخسر خسرا نامینا،

وفقنا الله وایاکم (بسعاده الدار) لدار الآخرة بمحمد وآله (وعترته) الطاهرین والحمد

لله رب العالمین (آمین رب العالمین برحمتک یا ارحم الراحمین) .

[۷۶۷]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط نسخ علی اکبر قزنجای ۱ شوال بسال ۱۰۳۶

۲۸۲۱۵

(در نسخه) گ ۱۳۱ ب - ۱۴۰ ب .

[۷۶۸]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق وعنوانها بنسخ تاریخ ۱۱۹۸ میباشد .

۱۰۸۸

گ ۸ ب - ۱۳ الف . در گ ۱۳ الف نیز بندی از کشکول نوشته شده .

(فارسی)

ترجمه فصول مختاره

۲۰ [۶۲۶]

شیخ مفید دانشمند شیعی (۳۳۸-۴۱۳) دو نگارش دارد که در آنها گفتگوها که

با دانشمندان کرده و خرده گیرها که از کیشهای دیگر نموده آورد یکی بنام «المجالس

المحفوظة فی فنون الکلام» دیگری بنام «العیون والمحاسن» سیدمرتضی (۳۵۵ -

۴۳۶) شاگرد اودر روزگار استاد از این دو کتاب گزین نموده «الفصول المختارة»

۲۵ خود را نوشت و آن دوبار یکی در عراق نزدیک ۱۳۶۱ دیگری در چاپخانه حیدری

نصف بی تاریخ بچاپ رسید (۱).

آنرا دانشمند آقا جمال الدین محمد خوانساری (۱۱۲۵م) بدستور حاجی احمد بیك معتمد السلطنه پیارسی کرده و در روز چهارشنبه ۱۰۷۸ هجری قمری - پایان رساند. این ترجمه دو جلد است نخستین ۷۰ فصل و دومی ۵۱ فصل میباشد و نسخه ما تا پایان فصل ۳۵ جلد ۲ میرسد و فصل ۳۵ در متن تازی دیده نمیشود و پیداست که از فصل ۳۵ تا ۵۱ جلد ۲ بندهایی است که بر کتاب افزوده شد چنانکه در گ ۸ الف فهرست یاد گردید. نگارنده ذریعه (ج ۴ ص ۱۲۲) نسخه ای را دید که در ۱۰۹۹ نوشته شده بود.

آغاز: بسمله و به نستعلیق: بخور مجالس هوشمندان مشکین مغز از آتش بی دود گل حمد چمن پیرائی است که ترجمه نواهای عندلیبان شوقش دستان غرائب ۱۰ قدرت اوست و نکبت مشام بزم افروزان عقل و خرد از نسیم انفاس تقدیس محفل آرائی است که تأویل کلام قصه پردازان عالم صنعتش تفسیر آیه حکمت اوست. **انجام:** «که موافق عموم قرآن و ظاهر آن باشد اولی است از حمل برخلاف آن. وَاللّٰهُ سَمْلُ التَّوْفِیْقِ. وَهُوَ حَسْبُنَا وَنَعْمَ الْوَكِیْل. تمم کتاب الفصول ... علی ید ... جمال الدین محمد شیرازی فی تاریخ یوم الاربعاء ۲۰ شهر شوال ۱۰۷۸» نام جمال الدین محمد بن الحسین خوانساری در دیباچه (گ ۱۰ الف) هم دیده میشود. در پایان جلد یکم گ ۲۹ ب نیز دارد: «تم الجلد الاول من کتاب الفصول بید مترجمه ... جمال الدین محمد بن الحسین خوانساری عفی عنهما ربهما» پس واژه شیرازی گویا سهو قلم باشد.

۱- نیز بنگرید به: حاشیه چرندابی بر اوائل المقالات مفید چاپ دوم تبریز ۱۳۳۰ خ ص ۵۶. این فصول از رهگذر تاریخ رایهای کلامیان و گفتگوهای آنان با یکدیگر بسیار سودمند است و از کسانی مانند ابوبکر احمد بن سیار و ابو عمر شرطی و قاضی ابو محمد عمانی و ابوبکر دقاق و باقلانی یاد شد که با مفید گفتگو داشتند. از گفتگوهای دانشمندان پیشین مانند علی بن میثم با ابوالهذیل علاف و ضرار نیز هشام بن حکم با ضرار در آن یاد گردید. سخنانی از خیاط و کعبی و شیخ اسماعیلی و شیخ زهدی و جاحظ و نظام و دیگران در آن آمده و مفید از آنها خرده گرفت.

این نسخه بتعلیق در جدول زرین و لاجوردی دارای سرلوح زیبا میباشد و دو
 ۶۹۶ صفحه نخستین (فهرست) باحاشیه آب طلا و گل و بوته داراست. درگ ۱ الف
 بنسخ نوشته شده که نسخه در ۱۰۹۴ وقف شده و تولیت آن پس از واقف بامیر
 ۵ محمد خاتون آبادی میباشد. فهرست گ ۱ ب - ۹ ب و کتاب ۹ ب - ۱۲۷۱ الف. این فهرست
 را مظفر علی نامی نوشته که در آغاز نسخه ما دیده میشود و این نسخه تا پایان فصل ۳۵
 جلد دوم است و فصل ۲۴ آن برابر است با پایان کتاب فصول در چاپ دوم عراق و آغاز
 جلد دوم ترجمه درس ۱۲۴ ج ۱ چاپ دوم دیده میشود.

(۳۴۷۱) - کاغذ ترمه سپاهانی -- جلد تیماج زرد ضریقی مقوایی بابرگردان

اندازه : ۱۴×۲۵ و ۸×۱۷ س ۱۹ ۱۰

[۶۲۷] تصدیق القواعد فی شرح تجرید العقاید (عربی)

شمس یاشهاب الشین محمود بن ابی القاسم عبدالرحمن بن احمد سپاهانی (۶۷۴-
 ۷۴۹) تجرید الکلام طوسی را پس از علامه حلی و اسفرائینی گزارش نمود و آن
 همانست که بشرح قدیم نامبردار میباشد. او در دیباچه پس از ستودن از طوسی و
 ۱۵ آمرزش خواستن از خدای برای وی میگوید که تجرید گزیده و مرهموز بود و بدستور
 کسیکه نمی توانستم از فرمانش سر باز زنم بگزارش آن پرداخته خرده گیریه که بر
 بخش امامت آن میشود کرد نشان میدهم. سپاهانی از دو گزارش پیش از خود از
 علامه حلی و شمس الدین محمد اسفرائینی بیبقی (که در روزگار طوسی میزیست)
 آگاه نبوده و یادی از آنها نکرده است. در ذریعه (ج ۳ ص ۳۵۳) گوید که در دیباچه
 ۲۰ او از آندو یاد نمود.

متن پس از «الاصل» و گزارش پس از «الشرح» میآید و همه متن در آن هست.
 آغاز: بسم الله المتوحد بوجوب الوجود ... قال ... محمود بن ابی القاسم
 بن احمد الاصفهانی ... يقول لما كان اعلى ما يسمو اليه.

آغاز: هذا آخر ما تيسر لنا ... والمسئول من الله ... ان يجعله ... ذخرا لنا في

[۷۷۰]

این نسخه گ ۱ الف - ۲۶۴ ب دفتر و بنسخ با عنوانهای شنکرف و کهنه است
 ۲۸۴ و خط سه صفحه نخستین پیش از کتاب (درباره کتبهای کلامی) و برك ۴ کتاب
 و دو صفحه آخر دفتر شکسته تعلیق میباشد و سه صفحه نخستین و دو صفحه آخر
 کتاب نو نویس بخط تعلیق روشن است و در سه صفحه آغاز و دو صفحه پایان دفتر سخنانی
 ۵ است فلسفی و کلامی و از آسمان و جهان بحار مجلسی در آن آمده است. حاشیه هائی
 بهمان خط شکسته دیده میشود.

در پایان نسخه دارد: «تم الكتاب بتمامه... قد وقع الفراغ من الكتاب في غرة شهر
 رجب سنة ۷۷۱» و این باید تاریخ نسخه ای باشد که از روی آن این نسخه را کامل کردند
 ۱۰ چه این عبارت بخط تاز، نو نویس میباشد.

(۳۲۶۶+۴) — کاغذ قرمه سمرقندی — جلد تیماج مشکی کهنه مقوای
 اندازه: ۱۸×۱۳ و ۱۴×۵ س ۱۹

[۷۷۱]

این نسخه بنسخ کهنه با عنوانهای شنکرف میباشد و چنین است: «صورة
 ۳۲۵ (ذلك) العضو لكان تلك الصورة مقارنة لمحل النفس الناطقة (مبحث دلیلهای
 تجرد نفس — برابر با س ۸ گ ۱۳۷ ب ش ۲۸۴) — فذلك هو المنتهى وما اليه و
 المبدء (مبحث حرکت در بحث اعراض — برابر با س ۱۵ گ ۱۸۷ الف همان شماره) —» .
 (۳۴۹) — کاغذ قرمه سمرقندی — جلد تازه شده
 اندازه: ۲۴×۱۳ و ۲۴×۵ س ۲۴

[۶۲۸] تصحيح الاعتقاد (عربی) ۲۰

رهبر دانشمند شیعی شیخ ابو جعفر محمد بن بابویه قمی (۳۸۱ م در ری) در
 نیشابور برای پیروان سخن میراند و در انجمنی که پیران و مشایخ در روز آدینه ۱۲
 شعبان ۳۶۸ گرد آمده بودند از او درخواستند تا آئین امامیان را بآنان بشناساند.
 او در آن انجمن «کتاب اعتقادات» خویش را برای آنها خواند. شیخ مفید (۳۳۶-
 ۴۱۳) بدین دفتر نگریسته نکته‌هایی درباره آن از آغاز تا انجام آورده و در بسیاری
 ۲۵ از جاها از آن خرده گرفت و بسا از گفته‌های او را نپذیرفت همین است که نام «تصحیح
 الاعتقاد» دارد و در تبریز دو بار بسالهای ۱۳۶۴ و ۱۳۷۱ با اوائل المقالات همو
 بچاپ رسید.

- مفید در آن باقمی در آفریده شدن جانها پیش از تنها مخالفت کرده میگوید که خبر «ان الارواح مخلوقة قبل الاجساد بالفی عام فماتعارف منها ایتلف وماتناکرمها مختلف» واحداست و تناسخیان وحشویان شیعی چنین گویند و جهان ذری میپندارند و گرنه میبایستی از آن جهان چیزی بیاد آید (اینجا سخن پلاتون درباره تذکر بیاد میآید) باز میگوید بقاء نفس با آیه «کل من علیها فان» نمیسازد و رای فیلسوفان ملحد است که میگویند جان را پیدایش و تباهی نیست و رای تناسخیان که بتکرار نفوس در صور و هیاکل میگویند. این را ناصبیان بشیعه بستند و از آنان نکوهش کردند و زندیقشان خواندند. اخباریان ماساده و کودند و بهر خبری میگردند و درست و نادرست آن را نمی شناسند و معنی آن را نمی یابند. روان گویا همان گوهریست که با او سخن میگویند و فیلسوفان آن را ساده مینامند (ص ۳۲ - ۳۸ چاپ دوم) ۱۰
- اینکه شیخ میگوید که همه امامان کشته شدند درست نیست و خبری که آوردند گرافه است همین اندازه میتوانیم بگوئیم که سه پیشوای نخستین و امام کاظم (ع) و گویا امام رضا (ع) را کشته باشند نه پیشوایان دیگر (ص ۶۳) درباره حلاجیان میگوید که آنها صوفی و اباحی و ملولی و ملحد و زندیق هستند و برای حلاج مانند مجوسان برای زردشت و ترسایان برای راهبان خود آیت و اعجاز می پندارند و از دین بسی دورترند تا ایندو گروه (ص ۶۵) باز میگوید اینکه قمی مینویسد هر کس دانشمندان قم را کوتاهورز بداند خود غلو و زریذ درست نیست چه ابن الولید قمی میگوید که «پیامبر را فراموش کننده ندانستن غلو است» پس او در این باره تقصیر نمود و بسیاری از قمیان را دیدیم که امامان را از پایگاه ارجمندشان پائین میآوردند و میگفتند که آنها آنان بسیاری از احکام دین را نمی دانستند تا در دلهایشان بگذرد و گروهی از آنها هم درباره امامان پندار و گمان روا میداشتند. پس نشانه غلو نه آنستکه قمی پنداشت بلکه قدیم و الهی و آفریننده دانستن آنها (ص ۶۵).

مفید در این گزارش از «تمهید - مصابیح النور - پاسخ پرسشها که از شهرها بدو رسید و در آنها درست و نادرست حدیثها را روشن نمود» یاد کرد (ص ۷۰) او در

« اجوبه مسائل سرویه » نیز از اشباح واطله و عالم ذر گفتگو نمود (رسائل چاپ نجف ص ۴۴ و پس از آن) چنانکه در ارشاد و مقنعه خود هم برای بسیاری از امامان مرگ طبیعی گفته است (حاشیه ۲ ص ۶۴ چاپی).

[۷۷۲]

- ۵ این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط نسخ درشت با عنوانهای شنکرف از علی اکبر قرنچاهی بسال ۱۰۳۶ (در نسخه ۱۳۶) گ اب - ۲۶ ب.

۲۸۲

[۶۲۹] تقدیس الانبیاء و تمجید الالوصیاء (فارسی)

- محمد بن سید احمد علوی عاملی که بعبدالحسیب حسینی فاطمی نامبردار است در این کتاب از خرده گیریها که در باره عصمت پیامبران کرده اند پاسخ گفته امامت پیشوایان شیعی را روشن ساخت و آشکار داشت که امامان معصوم میباشند و دلیل ۱۰ های عقلی و نقلی برای آن آورد. کتاب در یک فاتحه و چند تقدیس هر یک دارای چند تمجید و یک خاتمه میباشد. نام کتاب و نگارنده آن در متن دیده میشود.
- آغاز: بسم الله . و هو العزيز العليم الحكيم . سر هر نامه است نام خدا . بهتر از هر سخن کلام خدا ... شکر بقیاس و سپاس بالاساس ذاتی را سزد.
- انجام: و این مباحث را در کتاب مناهج الشارعبن .. بیان نموده ایم ... حق تعالی جمیع مؤمنان را توفیق علم و (عمل) میسر گرداند بالنبی والوصی و آلهمما و صلی الله علی محمد و آلہ اجمعین ابد الابدین.

[۷۷۳]

- این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف و عبارت های نازی بنسخ میباشد از حیدر علی بن کلب علمی و انوسفادرانی در شنبه ۱۹ ذی قعدة ۱۰۶۹.
- ۲۰ (۳۴۹۲) کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشکي کهنه فرسوده مقوالتی اندازه: ۱۴ - ۱۹ و ۵ - ۸ و ۱۳ س ۱۷

۳۵۲

[۶۳۰] تلخیص الشافعی (عربی)

- شیخ ابو جعفر محمد طوسی (۳۸۵ - ۴۶۰) چون دید که مغنی عبد الجبار و شافعی سید مرتضی بی ترتیب است بدانها سامانی داده و پاکیزه ساخت و بدان تلخیص نام ۲۵

داد که در دو جزء می باشد و با خود شافعی بچاپ رسید و این جز «الاستیفاء فی الامامة» (۱) طوسی است و در رجب ۴۳۲ هجری پایان رسید. بهاء الدین محمد سبزواری نائینی سپاهانی (زاده در ۱۰۸۰ و زنده ۱۱۳۰) نیز شافعی را یکبار بنام «ارتشاف الصافی من سلاف الشافعی» و باره دیگر بنام «صفوة الصافی من رغوۃ الشافعی» گزین نموده است. (ذریعه ج ۲ ص ۳۴۴ و ج ۴ ص ۴۲۳).

[۷۷۴]

این نسخه بنسخ با عنوانها و نشانه های شنکرف از علی بن شمس در چهارشنبه ۷ محرم ۱۱۱۰ و از روی نسخه ای نوشته شده که ابو نصر محمد بن ابی رشید رازی نجف نشین در ۵۳۲ آنرا نوشته بود.

۱۰ مهر جواد بن مرتضی حسینی طباطبائی در گ ۱ الف و سه جای پایان دیده می شود.

(۴۲۵۷) - کاغذ فرامی - جلد تیماج سرخ ضربی مقوای بابرگردان

اندازه: ۲۱×۱۵ و ۲۱×۱۵

[۶۳۱] تنزیه الانبیاء والائمة (عربی)

۱۵ سید مرتضی در این کتاب روشن می سازد که پیامبران و پیشوایان شیعی از هر گونه گناه پاکند. و هیچ کار نکوهیده ای از آنان سر نمیزند. او در پایان از کتاب امامت خود یاد میکند. این کتاب در تبریز بسال ۱۲۹۰ بچاپ سنگی رسید. عبدالوهاب بن علی گرگابی (سده ۹) نیز کتابی بنام «تنزیه الانبیاء» دارد که در آن بسخنان مرتضی نگریسته است. شهاب الدین شافعی رازی در رد آن «زلة الانبیاء» نوشته است (فهرست طوس ش ۴۲۸ - ذریعه ج ۴ ص ۴۵۶).

۲۰ آغاز: بسم الله. الحمد لله كما هو امله ومستحقه ... سالت احسن الله توفيقك املاء الكلام في تنزیه الانبیاء والائمة.

انجام: ولعلنا ان نستقصي الكلام فيه وناتي على ما لعله لم نورد في كتاب الامامة في موضع فرد له ان اخر الله تعالى في المدة وتفضل بالتأييد والمعونة وهو المسؤول

۲۵ ۱ - ابی سهل اسماعیل نوبختی دانشمند کلامی ایرانی و نگارنده «ابطال القیاس» نیز (الاستیفاء فی الامامة) دارد.

ذلك والمأمول لكل فضل وخير قربا من ثوابه وبعد امن عقابه والحمد لله رب العالمين
وصلی الله علی سیدنا محمد النبی و آله الطاهرين .

[۷۷۵]

- این نسخه شماره ۱۰۸ گ ۱۰۸ ب ۱۴۷ الف - دانشمند محمد بن عبدالبی نیشابوری
۶۸۹ رمضان ۱۰۸۰ گ ۱۰۸ ب ۱۴۷ الف - دانشمند محمد بن عبدالبی نیشابوری
مینویسد که در دهه دوم ج ۲ سال ۱۲۰۵ آنرا خوانده ام (گ ۱۴۷ الف) و ی چند
جا حاشیه نوشت باز خط او در گ ۱۴۷ الف بامهر «صل علی محمد» دیده میشود که
نسخه را خریده است . صالح بن عبدالکریم کرز کانی بحرانی شیرازی محدث فقیه در
۱۰۸۰ مینویسد که محمد کریم شوشتری آنرا نزد من خوانده و بیابان رساند و بدو اجازه
میدهد (الف) و چند جا نشانه یلاع او هست . در گ ۱۴۷ الف خط حاجی میرزا حسین بن
محمد تقی نوری دیده میشود که نسخه از آن او شد و در همانجا نوشته است که در ۲ صفر
۱۱۳۰ این نسخه در لاهور بکتابخانه شاهي آمده و مهر شاهانه دیده میشود . و دارد
که این نسخه در تاریخهای ۲۰ صفر ۱۰۹۵ و ۱۵ ج ۱ سال ۱۰۹۸ و ۱۹ ج ۲ سال ۱۰۹۹ و
۱۹ ج ۲ سال ۱۱۰۱ و ۱۲ صفر ۱۱۰۲ و ۲۱ شعبان ۲۶ شوال (۳۶ دلو) و ۲۴ ذی حجه ۱۱۰۸
و ۱۳ ج ۱ سال ۱۱۱۱ و ۲۲ شعبان ۱۱۱۵ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ ذی حجه ۱۱۲۰ ملاحظه شده یا
۱۵ بعرض رسبد .

- از عرض کنندگان مهرهائی در آن هست : دومهرشاهی - ابوالحسن - محمد
رضا - بهرام - ابراهیم خان - شرف الدین - محمد اشرف - و جز اینها که خوانده نشده
است . محمد بن عبدالبی نیشابوری (گ ۱۳۴ الف) مینویسد که گاهی که بفارس میرفته ام
در حله در نیمه یکم جمادی یکم سال ۱۲۰۴ نزد شریف سید سلیمان پزشک ادیب محدث حلی
۲۰ «کتاب المشور والمنظوم» را که در گنجینه متوکل دوم عباسی بوده دیده ام . همین
محمد بخت و مهر خود می نویسد که نسخه را خریدم (گ ۱۴۷ الف) .

[۶۳۲] حاشیه بر شرح فوائد هندی (عربی)

- دانشمند دوانی (۸۲۸-۹۰۸) بر «عقاید» دانشمند قاضی عضد الدین عبدالرحمن
ایجی فارسی (مردۀ در زندان ۷۵۶) گزارش نوشته و مولانا سید آقا حسین حسینی
۲۵ خلیفای (م ۱۰۱۴) بدرخواست دوستان خویش بر این گزارش حاشیه کرده و گفتار
دوانی را استوار بداشت . او در آغاز میگوید که موشکافی و باریکبینی دوانی در

این گزارش مایه این شد که گروهی بیراه گردند و دسته‌ای هم میخواستند که کسی دشوارشهای آن را آسان کند. این بود که من بخواهش یاران بدین نگارش پرداختم و بهوشمندان درست‌اندیش ارمغان دادم و از تنگ چشمان بخدای پناه میبرم. خلخالی این را در رد حواشی خانقاهی نگارش مولی یوسف بن محمد خان قره باغی و محمد شاهی کوسج (۱۰۵۴) که در خانگاه حسینی سمرقند برای ابو حامد خلیل الله در ۹۹۹ نوشته است پرداخت. کوسج قره باغی دوباره در رد این در ۱۰۳۳ «تممة الحواشی فی ازالة الغواشی» نگاشته است در دانشمندان آذربایجان آمده که خلخالی دوباره او را رد نمود (ذریعه ج ۶ ص ۱۲۵ - ش ۹۲ مجلس).

آغاز: بسمله .. الحمد لله الذی هدانا لهذا الذی کنا نالیه الهدی الرشید والمسلمک السدید.
 ۱۰ انجام: قوله لان احاد الصحابة والتابعین کما نانو یامرون بالمعروف . . . بل الامر فیه موکول الی اهل الاجتهاد . تم .

[۷۷۶]

این نسخه شماره ۲ دفن و بخط تعلیق باعنوانهای شنکرف نزدیک ۱۰۱۳ گ ۸۱
 ۳۱۲ ب - ۱۵۱ الف میباشد. نسخه ای از این در طوس ش ۵۱۸ هست و سال مرگ خلخالی
 ۱۵ در این فهرست سال ۱۰۱۴ دانسته شده و آن با رد کردن برد کوسج پس از ۱۰۳۳
 نمی سازد.

(فارسی)

مجموعه

[۷۳۳]

این نگارش در کلام شیعی و در یک دیباچه و دو باب است و از عزالدین بن جعفر بن شمس الدین آملی که با محقق کرکی و قطیفی نزد علی بن هلال جزائری درس خوانده و نهج البلاغه را برای آقا حسن وزیر مازندران در ۹۴۴ پارس کرد. در این رساله از او بنام «وکیل السلطنة بمازندران تاج الدین حسن» ستایش نمود (ذریعه ج ۷ ص ۲۰) در نسخه ماچنین چیزی دیده نمیشود و نامی از آملی هم برده نشده است.
 آغاز: بسمله . حمد بی حد و سپاس بی عدم و واجب الوجودیرا که نظام اصول از فیض جود اوست ... این رساله ایست مسمی بر رساله حسنیه در بیان اعتقاد (ات) قلبیه و ذکر عبادات شرعیه .

انجام : و نیز باید که در هر صبح و شام بآنچه مقدور او باشد دعاء عدیله .

بخواند والحمد رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد و آله . الطاهرین .

[۷۷۷]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط نسخ باعنوانهای شنکرف میباشد گ ۱۶ ب

۸۹۹ ۳۳ الف . شماره آن کتابی است در همه بابهای فقه فارسی بهمان خط بتاریخ

۱۰۲۵ گ ۳۳-۲۳۷ ب و شاید این هم از آملی باشد .

(همه دفتر ۴۴۸) - کاغذ سمرقندی جلد تپه: آج زرد . ضریبی مقواتی

اندازه : ۱۳×۲۲ و ۷×۱۵ س ۲۴

[۶۳۴] حقائق المعارف (عربی)

۱۰ در این رساله از اصول عقاید از روی آیتها و خبرها بروش امامیان گفتگو میشود

و علی اصغر بن علی اکبر بر و جردی آنرا بدرخواست برادران دینی نوشته و یک مقدمه و پنج مشکوة و یک خاتمه میباشد .

آغاز: بسم الله الحمد لله الذی شرح صدورنا بمعارف حقائق اسرار محبته .

انجام: نعم یکفی لولم یکن من الاداء الندم مما فعل . هذا آخر ما اردنا لیراده

۱۵ وفقنا الله تعالی لایراد ما نقص مما اردناه فی مجلد آخر . کتب بیمنه الدائرة .. مصنفه ...

علی اصغر بن علی اکبر البر و جردی فی شهر رجب المرجب من شهر سنة ۱۲۶۵ .

[۷۷۸]

این نسخه بنسخ باعنوانهای شنکرف و حاشیه هائی از خود او در آن هست و

۳۶۲ خود آنرا در رجب ۱۲۶۵ نوشته است . در پایان دفتر دو صفحه از الفبای علامه

۲۰ دیده می شود .

(۴۸۵) کاغذ فرنگی جلد تیماج زرد

اندازه : ۱۵×۲۱ و ۱۰×۱۶ س ۲۲

[۶۳۵] حیات النفوس (فارسی)

لطف الله بن محمد رفیع فارسی برای دوستان خویش در این رساله از اصلهای

۲۵ پنجگانه دین (توحید - عدل - نبوت - امامت - معاد) گفتگو نمود و آن در یک

مقدمه و پنج باب است و دیباچه آن بتازی میباشد . در پایان میگوید که در روزگار

محمد شاه قاجار (۱۱۹۳-۱۲۱۱) در شیراز زاده و فارسی را در آنجا نزد پدر خوانده ام
او که بسفر رفت رفت من برای فرا گرفتن علمهای ادب همراه او بودم . هنگامیکه
منوچهر خان معتمد الدوله در سپاهان فرمانروائی میکرد من بدانجا شدم و پدرم از
نزدیکان او بود . من دست از آموختن دانش نکشیدم و این نگارش را پرداختم
و بمنوچهر خان ارمغان دادم .

آغاز: بسمله . الحمد لله رب العالمین... فیه قول .. ابن محمد رفیع الفارسی المدعو
بلطف الله .

انجام: وظل عاطفتش بر مفارق بندگان پاینده باد الی يوم التناد اللهم طول
عمرنا ... بحق محمد واله الطاهرين .

[۷۷۹]

۱۰

این نسخه بخط تعلیق زیبا و دارای سرلوح و حاشیه زرین و در جدول بزرو عنوانها
و عبارتهای تازی بشکرف و شعرها برنک سبز میباشد .
(۴۵۱) کاغذ رقی - جلد تیماج مشکی
اندازه : ۱۴ - ۲۰ س ۱۵ - ۷ س ۱۲

۴۱۲

(عربی)

خلاصه

[۶۳۶]

۱۵

قطب الدین سبزواری این رساله کلامی را در ۸ باب (توحید - عدل - نبوت -
امامت - وعد و وعید - آلام و اعراض - احوال و ارزاق و اسعار - احوال مکلفان
پس از مرگ) نگاشته است .

آغاز: بسمله رب زدنی علما و الحمد لله رب العالمین... اعلم ان هذا الكتاب يشتمل
على مسائل يتعلق بعلم الاصول .

۲۰

انجام: فلو كانوا مکلفین لم یکن خالصا من المشقة وذلك محال فثبت انهم غیر
المکلفین بل منعمین مکرمین (تمت هذه الاجزاء الموسومة بالخلاصة فی معرفة الله و
صفاته الثبوتية والسلبية - ش ۵۶۲ طوس) .

[۷۸۰]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بنسخ خوش معرب باحاشیه‌های تازی و برخی
 ۸۷۹ عنوانها شنگرف و در روز آدینه یکم شوال ۸۷۸ برای کمال‌الدین بن عبدالله
 بن سعید گرگانی نویسنده شماره یکم نوشته شده و نام نویسنده خوانا نیست.
 نسخه بدینجا «لا ینتفع المؤمن یا یما نه و سایر طاعاته و لا یندفع عنه بذلک الا یمان» می‌انجامد
 و پایان نمیرسد و برگهای ۱۱۵ و ۱۱۶ نیز باهم نمی‌پیوندند. گ ۱۰۵ ب- ۱۱۶ الف.

[۶۳۷] **دلالة التوراه على نبوة النبي** (عربی)

نگارنده گفتار میگوید که میخواهم گستاخان و ستیزندگان را پاسخ دهم.

[۷۸۱]

- این نسخه شماره ۱۸ دفتر و بخط تعلیق و در یک صفحه (گ ۲۳۲ ب) میباشد
 ۱۰۷۴ و کم دارد و چنین است: «بسم الله . اما بعد حمد الله على اللهم (۱) له من الهداية
 وعصم عنه من الغواية ... فان سبيل من شيخ (۲) من العباد بالفضانة والرشاد ان
 نحمد (۳) في البحث عن احوال المعاد والتامل لما اخذه من الآباء والاجداد - وقد جعل الله
 الى افحامهم طريقا مما يتداولونه في ايدى بهم من نص تنزيلهم واعماهم الله عند» .
 در فهرست آغاز دفتر (گ ۱ ب) پس از یاد کردن «تفسیر ابن زبیل» شماره ۱۷ این
 ۱۵ دفتر از ۸ رساله یاد میشود: «دلائل نورات بر نبوت پیغمبر ماصلم - رساله از بعضی
 زنادقه - رساله جواب آن - رساله قدر - رساله کیفیت حدوث صوت - فوائد لمسیح
 الزمان المصری فی تدبیر الادویة المسهله - فی ادویة المسهله و کیفیتها - فی نسخه قلوبنا»
 و نخستین آن باید همین نسخه ما باشد و هفت رساله دیگر در دفتر نیست و بجای آنها هفت
 ۲۰ برگ کاغذ سفید نوی گذارده شده است.

[۶۳۸] **رجعت (و رساله ...)** (عربی)

- بگفته شیخ مفید و سید مرتضی بیشتر دانشمندان امامی بر جعت و برگشتن
 گروهی از مردم در روزگار امام زمان گفته اند و اندکی از آنها آنرا بیازگشت دولت
 شیعی تأویل کردند نه زنده شدن مردگان. خود مفید هم از کسانیست که بر جعت
 مردگان میگوید (اوائل المقالات چاپ دوم ص ۵۰ و ۵۱) و در اجوبه مسائل سرویه
 ۲۵ (رسائل ص ۴۲) میگوید رجعت آئین خاندان پیامبر است و عامه مخالف آن میباشند.
 در این رساله نیز از روی کتاب و سنت روشن گردید که رجعت هست. در آن

از قطب راوندی و ابوالفضل طبرسی، در کتاب کبیر و ابوالقاسم بلخی یاد گردید.
 آغاز: الحمد لولی الحمد ومستحقه ... و بعد فقد سالت ... عمل رسالة
 اذکر فیها ادلة الرجعة بعد الموت عند ظهور قائم آل محمد.
 انجام: بل لاحد من المسلمين الاویجوز ان لایرجع وذلك یکفی فی باب الرجعة.

[۷۸۲]

این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط نسخ باعنوانهای شنکرف گ ۶۶ ب- ۷۴ ب
 ۱۰۴۵ از محمد بن عبدالحسین آل حسینی نجفی که ش ۶ (خبر مولد علی) را در روز سه شنبه
 ۲۳ محرم ۱۰۵۶ در سباهان نوشته است. در پایان دارد: «الی هنا وجدت من
 هذه الرسالة الشریفة سر الله سبحانه وتعالى شانه علی بقیتهای بایسرحال وانا الفقیر الی الله
 ۱۰ الغنی ابن عبدالحسین محمد آل الحسینی النجفی عفی عنهما بالنبی والوصی» چنین میرساند
 که نسخه ما بانجام نرسید و او همه را نیافته است. حاشیه‌هایی در این نسخه هست بشکسته
 تعلیق که به «م ح» و «م ح ع ل» پایان مییابد.

[۶۳۹-۶۴۴] رساله‌های گلاهی (پارسی و تازی)

در این کتابخانه شش رساله کلامی هست که اینک شناسانده میشود:

- ۱۵ ۱ ... گفتاریکه در کلام و پارسی است و در کنار رویه برگ نخستین و پشت برگ
 های ۱۳۱ و ۱۳۲ نسخه ما از آن فیلسوف داماد استرآبادی دانسته شده و آغاز و انجام
 هم در آن نیست و از نیمه مطالب دوم میقات دوم آغاز و ازدانائی خداوند در آن
 گفتگو میشود. مطلبهای سوم تا هشتم در صفت‌های دیگر خدا است و میقات سوم در
 صفت‌های سلبی سپس «لطیفه افعالیه» میآید و در آن کردارهای خدا یاد می‌گردد. رکن
 سوم در باره پیامبری میباشد و نبوت عام و خاص در آن روشن میگردد و شبهه‌هایی
 ۲۰ که در باره عصمت پیامبران کرده‌اند پاسخ داده میشود و در اثبات پیامبری محمد ص
 آیت‌های تورات و انجیل (دو عهد) گواه آورده شده است. در پایان با عنوان «لطیفه
 برهانیه فی اصول اعتقادیه» که آنهم خزدارای چند لطیفه دیگر است از مبحث‌های
 کلی در باره اصول عقاید گفتگو میگردد. تنها لطیفه یکم آن (پنج اصل دین) در
 ۲۵ نسخه ما هست. این گفتار نا اندازه ای روان نوشته شده و مانند نوشته های داماد
 دشوار نیست. در بسیاری از جاها آیتها و خبرها آمده و خیلی از آیت‌های قرآن در

- در آن تفسیر شده و یاد میشود از فارابی و ابن سینا و اشراقیان و امام رازی و زمخشری و شیخ طبرسی و بیضاوی و خواجه طوسی و شارحان قدیم و جدید تجرید و از انشاء الدوائر محیی الدین . نگارنده از خود در چند جا بنام «ابن کمینه» یاد میکند . در جائیکه از شبهه از ابن کمونه خرده میگیرد از حواشی و تعالیق خود بر شرح تجرید نام میبرد . باز یاد میکند از «معلم قوانین حکمت یمانی و مقنن فلسفہ ایمانی ادام الله تعالی و قرن بالیمان ایامه و لیالیه» گرچه این گفتار ریخت نگارشهای فارسی دیگر داماد را ندارد ولی عنوانهای بابها مانند عنوانهای نوشتههای دیگر است .

[۷۸۳]

- این نسخه بخط شکسته تعلیق در جدول زرین لاجوردی با عنوانهای شنکرف ۳۰۰ و چنین است آغاز و انجام آت : «اول وحدوث علم ثانی لازم آبد و هر دو ۱۰ در حق تعالی محال است - چه کمال ذات فاعل بذاته چیزی است و کمال ذات فاعل بحسب فعل» در گ ۱۰۱ الف مبحث معاد آمده و میان دو برگ ۲۰۰ و ۱۰۱ افشاده دارد .
(۳۱۴۲) کاغذ فرنگی جلد مقوایی پارچه ای ته میشن
اندازه : ۲۴ × ۱۶ و ۷ × ۱۶ س ۲۱
- ۲ - در کلام پیرسی و در آن از مباحث طبیعی و الهی و نبوت و امامت و معاد ۱۵ گفتگو گردید .

[۷۸۴]

- این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف از محمد فاسم بن شیخ عبداللطیف ۲۸۷ الشریف که در روز چهارشنبه ششم رجب ۱۱۲۹ آنرا نوشته است . عنوان مطلب ها در هامش بشنکرف دیده میشود . از آغاز آن نزدیک بیک برگ نیست که همان مقدمه باشد و چنین است آغاز و انجام آن : «غیر آن اول حکمت الهی دوم حکمت طبیعی سیم حکمت ریاضی - امید که حق تعالی همه مؤمنین را توفیق ... روزی کند بمنه وجوده » .

(۳۴۴) - کاغذ سمرقندی - جلد مقوا

اندازه : ۱۸ × ۲۴ و در ۱۴ × ۱۸ س ۱۷

۲۵

- ۳ - در کلام بروش شیعی و بیشتر در امامت است و در ۴ باب (نوحید - نبوت امامت - معاد) در آن از کشف زمخشری و تفسیر بزرگ (ابو) علی طبرسی و کتبهای اخبار و اصول چهارگانه شیعی و از ابن ابی الحدید و سعد تفتازانی و قوشچی و شاه

اسمعیل که میگویند او مذهب شیعی را آورده است (۱۲۳ الف) یاد میگرد و نوشته است که چنین نیست و مورخان آئین شیعی را بششصد هفتصد سال پیش رسانده اند. این رساله مانند حدیقة الشیعه نوشته شده و مانند جلد یکم آنست.

[۷۸۵]

این نسخه شماره ۸ دفتر است و بخط تعلیق در جدول لاجوردی و چنین است: «و مانند آن بلکه صفات حقیقه او همه قدیم میباشند بلکه عین او... پنجم آنکه خدای تعالی دیدنی نیست - چه جای آنکه اجماعی باشد که ضروری نشده باشد مثل حرمت جماع در حیض. تمت الرسالة بعون الملك الوهاب» گ ۹۸ الف - ۱۴۰ الف.

۴ - در کلام شیعی و از توحید و پیامبری و امامت و امر بمعروف در آن گفتگو می شود و از ابوعلی و حکمای اشراق و امام فخریاد میگردد.

[۷۸۶]

این نسخه بخط تعلیق خوش در جدول زرین و لاجوردی میباشد و از آغاز ندارد و چنین است: «الفی الف سنة. این حدیث مفسر است بدان معنی که اول ارواح چنان آفرید آنکه اجساد و اجسام - و تجویز و تاثیر و انتفاء مفسد کند. هذا آخر ما اورده ایراده فی هذه الرسالة واحمد الله اولاً و آخراً والسلام» برخی برگها پاره شده و صالی گردید.

(۳۱۷۰) - کاغذ سپاهانی جلد متوا

اندازه: ۱۱ × ۱۹٫۵ و ۷ × ۱۴٫۵

۵ - نگارشی است بتازی در کلام و در آغاز آن دارد که این اصلها از امامان گرفته شده ولی بروش فلسفی در آن گفتگو میشود.

آغاز: بسمله. الحمد لله رب العالمین ... و بعد فان هذه اصول ملقاة من الائمة. انجام: فاذن ما اختلف فی العزائم كان للتنقية فافهم فانه اصل اصیل نافع جدا و السلام.

[۷۸۷]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط تعلیق میباشد. گ ۱ ب - ۸ ب.

۶ - نگارشی است از کلام بتازی از محمد بن عبدالفتاح تنکابنی که در نیمه روز پنجشنبه ۱۴ ج ۲ سال ۱۱۰۲ آنرا بیایان رساند.

[۷۸۸]

این نسخه بخط تعلیق وحاشیه‌هایی دارد که به (منه) پایان میابد وحاشیه‌های
 ۴۰۹ دیگر بخط شکسته. این نسخه شش فصل امامت ومقصد چهارم درمعاد جسمانی
 را دارد وآغاز آن نیست. وچنین است: «لاتمنع ان یولی امورها من کانت
 النبوة فیهم ... الفصل الاول فیما ینعلق بامامة امیرالمومنین. الامامة فی الاصطلاح ریاسة
 عامة فی امرالدین والدنیا نیابة عن النبی - وهومن اکثرالناس عشرة وافلهم حسنة قليل
 التهیؤ للسفرظاهرالاعماض عن الرحیل والخبرالراجی رحمة ربه الفنی محمد بن عبدالفتاح
 التتکابنی ... فی ضحوة یومالخمیس یومالرابع عشرمن شهرجمادی الثانیة من شهر ۱۱۰۲
 ... وجعلنا من حزبهم وزمرتهم بجوده وکرمه وبحقهم آمین رب العالمین» .

(۳۱۳۲) --- کاغذ سمرقندی - جلد متوا

اندازه : ۱۲×۱۸ و ۶×۱۲س ۲۴

[۶۴۵] روضة فی فضائل علی (عربی)

علامه حلی دراین کتاب خبرهائیرا که درباره برتری امیرمومنان علی (ع)
 آمده است آورده درآغاز آن خبریرا گفته که درجامع واسط درروز آدینه ۱۷ ذی
 قعدة ۶۵۱ ازتاج الدین نقیب هاشمیان برمنبر شنیده بود .

آغاز: بسمله وبه نستعین . کتاب الروضة. الفری هم صلی الله علیهم مع الکتاب
 والکتاب معهم لایفارقونه حتی یردالحوض علیهم صلی الله ... اجمعین جعلنا الله وایاکم
 ممن توالاهم وحفظ عهدهم ... فانی قد جمعت فی کتابی هذا الذی سمیته الروضة تشتمل
 علی فضائل امیرالمومنین علی .. ماقلته الثقات راتقت علیه الرواة .

انجام : ولولا ذلك من الادلة لکنت قتلک ثم اجازها واعطاها وسرحها نسریحا
 حسنا. رحمة الله علیها.

[۷۸۹]

این نسخه شماره ۴ دفتر وبخط تعلیق باعنوانهای شنکرف بنسخ ازاحمد بن عباداله
 ۵۰۳ ساوی نجفی درکربلا درنیمه روز پنجشنبه ۱۱ شوال ۱۰۱۸ که میگوید همین
 اندازه را یافتم ومقابله نمودگ ۱۵۱ب- ۱۸۴الف. یکی ازدارندگان نسخه
 احمد بن زین العابدین حسینی کربلائی بوده است .

(همه دفتر ۳) - کاغذ سمرقندی - جلد متوا ته میشن

اندازه : ۱۸×۲۴ و ۱۱×۱۷س ۲۲

[۶۴۶] زواهر الحکم (عربی)

از میرزا حسن قمی (۱۱۲۱) فرزند و بهترین شاگرد مولانا عبدالرزاق فیاض لاهیجی قمی. او نگارنده شمع الیقین فی معرفة الحق والیقین است که در تهران بسال ۱۳۰۳ بچاپ رسید و جمال الصالحین که در ۱۱۲۱ آنرا بپایان رساند و مصابیح الهدی و مفاتیح المنی در حکمت. این کتاب دارای یک مقدمه (در سه مقصد) و سه باب میباشد و در آن از طبیعی و نفس والهی و نبوت و امامت و معاد و روش شیعی گفتگو میشود و ساده و روشن و کوتاه میباشد در آن از «مصابیح الهدی» (گ ۷ ب) یاد میشود. (ش ۷۴۳ طوس - ذریعه ج ۱ ص ۵۲).

آغاز: بسمله. الحمد لله الذی انزل من السماء وجوبه و جوده ماء فیض فضل و جوده فسلکه ینابیع مسالك الاحسان فی ارض مهیات عالم الامکان.

انجام: ولعلها جمیعاً تؤل الی هذا. هذا آخر ما اردنا ایراده فی هذه الرسالة والحمد لله اولاً و آخراً و اتفق الفراغ منها یوم (در نسخه ما پیش از این نیست).

[۷۹۰]

این نسخه شماره ۲ دفر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف و گاهی بی نقطه از محمد بن حسن راویجی در مدرسه سلطانیه کاشان هنگامیکه دانشجو بوده بسال ۱۲۷۰ - در هاشم گاهی از کتاب «روایع» دیده میشود. گ ۴ ب - ۷۱ الف. شماره ۳ ایندفر این لامیه است: «لم یسجنی رسم داردارس الطلل - ولا جری مدعی فی اثر مرتحل» بنسخ معرب با شرح کلمه های دشوار در میان سطرها گ ۹۲ ب - ۹۸. شماره ۴ الفیه سید علیخان است. بنسخ گ ۹۹ الف و ب. پنجم آن پاره ای از قصیده میمیه «برده» از شرف الدین ابی عبدالله محمد بن سعید دولاسی بوصیری (۶۹۴) بنسخ گ ۱۰۱ الف - ۱۰۴ الف میباشد.

[۶۴۷] مراجع الهدی فی بداء حقیقه البداء (عربی)

ابو جعفر محمد قاسم بن محمد رضا (گویا طبرسی و شیخ روایت دانشمند مهدی بن ابی ذر نراقی م ۱۲۰۹ - روضات ص ۶۴۸) در این رساله و روش کلامیان شیعی از روی اخبار درباره بدا گفتگو نمود. او کتاب را در ۲۷ صفر ۱۱۱۱ نگاشته سپس نسخه

اصل را در راه مکه گم کرد و نسخه دیگری یافت که پیش و پس شده و غلط داشت. آنرا بسال ۱۱۱۵ درست نمود و چیزهایی بر آن افزود.

آغاز: بسم الله الحمد لله المقدم المؤخر الذي نزل الفصل الخطاب و به محو ما يشاء و يثبت و عنده ام الكتاب .

انجام: وانا ... ابن محمد رضا محمد قاسم الشریف ... والحمد لله والصلوة على محمد وآله .

[۷۹۱]

این نسخه شماره ۴ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف تاریخ ۱۷ محرم ۸۸۴ ۱۲۰۰ میباشد ک ۱۲۲ پ - ۱۴۸ الف . در پایان مهر «عبدہ ملک محمد» دارد .

۱۰

[۶۴۸] مصدقہ ایمان (فارسی)

از فیاض گیلانی لاهیجی ملا عبد الرزاق ۱۰۷۲ م که آنرا پس از گوهر مراد نگاشته است و دارای یاد مقدمه کوتاهی است در منطق و پنج اصل. این را دره باب با دلیلهای روشن و ساده بشکل اول یا قیاس استثنائی برای نوکاران (۱) نگاشت .

این کتاب در بهمنی بسال ۱۳۰۴ در ۱۳۶ ص چاپ سنگی شده است.

۱۵

[۷۹۲]

۴۱۵ این نسخه بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف که در ۱۱۰۵ نوشته شده است .

(۱۴۴۳) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سرخ فرسوده

اندازه : ۷×۱۴ ۱۴۵ ۱۳×۱۸ ۱۴۵

[۶۴۹] مصدقہ (عربی) ۲۰

علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) این کتاب را برای خواجه سعدالدین (ساوجی دستور وزیر اولجایتو و کشته در دهم شوال ۷۱۱) نوشته و در آن آنچه را که يك شیعی در اصول و فروع باید باور بدارد آشکار ساخت و دلیلهای آنها را آورد .

این دفتر در جنگی دارای بیست رساله در کلام و فلسفه و عرفان و فقه در

۱- (نوکار) را بابا افضل کاشی بجای (مبتدی) بکار برده است .

۲۵

تهران بسال ۱۳۱۵ از ص ۲ تا ص ۴۳ بچاپ رسید.

آغاز: بسملة الحمد لله المتفضل بجعل الانبياء واسطه بينه وبين عباده .

انجام : فان الاخبار في ذلك اكثر من ان تحصى والحمد لله رب العالمين .

[۷۹۳]

این نسخه شماره دوم دفتر و بخط نسخ با نشانه های شنگرف میباشد و لطف الله بن شمس الدین مازندرانی در ۱۱ ج ۱ سال ۹۰۱ آنرا نوشت و حاشیه هایی پیارسی و تازی در هامش و میان سطرها دارد گ ۹ ب - ۵۲ الف .

[۶۵۰] مناظرنامه (عربی)

امام فخرالدین تبرستانی رازی (۵۴۴-۶۰۶) در پایان زندگی در خوارزم بسر میبرد و در آنجا بیمار شد و در شهر هرات در گذشت . او در سختی بیماری در روز یکشنبه ۲۱ محرم سال ۶۰۶ سفارش نامه و دستوری بشاگرد خویش ابراهیم بن ابی بکر بن علی علی سپاهانی داده است که اینک شناسانده میشود . رازی دیری بیمار بود تا اینکه در یکم شوال همین سال در گذشت . او در این سفارشنامه میگوید: مردم اگر چه همینکه بمیرند از دیگران دور میشوند مگر اینکه دوجیز مردمی را با این جهان می پیوندد یکی کار نیکی که دیگران بستایند و از خدای رستگاری کننده آنرا بخواهند دیگری کارهایی که زن و فرزند کنند و مظلومه و جنایتی که ادا گردد. بدانید که من دانش دوست بودم و در هر چیزی راست یادروغ کتاب نوشتم. از خواندن دفترها دریافتم که خدائی پاک و توانا و دانا و مهربان هست. من روش کلامی و فلسفی گرفتم ولی اینها همان سودی را میدهند که قرآن میدهد این است که قرآن را بر گزیدم و هر چه آن و خبر درست میگوید می پذیرم . آنگاه رازی از آنچه نوشته است پوزش میخواهد و میگوید که در نگارشهای خویش جز آوردن بحثهای گوناگون و تند ساختن هوش اندیشندگان نخواسته بودم اگر چه بدهم نوشته باشم. شما اگر سخنان خوبی در آنها یافتید مرا آفرین گوئید .

آغاز: نسخه ما کتب الاستاد الفاضل فخرالدین الرازی فی بیان اعتقاده عند موتہ.

بسملة عونك يا لطيف . قال يقول العبد الراجي رحمة ربه ... محمد بن عمر بن الحسين ۲۵

الرازی وهو فی آخر عہدہ بالدنیا واول عہدہ بالآخرہ ... انی احمد الله بالحمدالتی ذکرها اعظم ملائکتہ .

انجام : والمهم الثاني وهو اصلاح امر الاطفال والعورات . فلا اعتماد فيه على الله تعالى والحمد لله رب العالمين .

- ۵ « در نسخه چاپ شده در عیون الابناء خزر جی (ج ۲ ص ۲۷-۲۸) پس از عبارت «الله تعالی» دارد : «ثم على نائب الله محمد اللهم اجعله قرين محمد الاكبر في الدين والعلو... وهذا منتهى وصيتي... وبالحسان جدير» نزدیک بده سطر و ازین بند پیداست که همه سخنان رازی آورده نشد. در این بند رازی کار فرزندانش را نخست بخدا سپس بشاه محمد (علاءالدین خوارزمشاه ۵۹۶-۶۱۷) آنگاه بکسی که ناء برده نشده میسپارد و میگوید فرزند ما بی بکر را که نشانه هوش و زیرکی او پیداست خوب پرورید و بشاگردان و دوستان میسپارد که مرگ او را نهان بدارند و او را در کوهی که نزدیک روستای مزداخان است بخاک سپارند. پاره ای از این سفارشنامه در دیباچه «اعتقادات فرق- المسلمین والمشرکین» امام رازی (ص ۲۴) نیز دیده میشود .

[۷۹۴]

- ۱۰۳۵ این نسخه شماره ۱۴ دفنراست و بخط شکسه تعلیق ص ۱۵۸.

[۶۵۱] بنیف الالهة (فارسی)

هنری مارتین Henry Martin انگلیسی کشیش که پاتر (Pater -- پدر) یا پادری خوانده میشد بر کتابی که فیلیپ Philippe پادری در فرنگ در رد ب-ر اسلام نوشته بود افزوده رساله ای ساخت و در دسترس مسلمانان گذارد. دانشمندان نیز بخردگی آن پرداختند .

۲۰

نخستین بار دانشمند احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر نراقی کاشانی (۶ یا ۱۱۸۵ هـ - ۵ یا ۱۲۴۴) بدستور عباس میرزای قاجار بر آن ردی بنام سیف الاله نوشته و در آن نصوص عبری تورات را گواه آورد . او در دیباچه از فتحعلیشاه قاجار بی اندازه ستایش نمود و کتاب را در نیمه روز شنبه ۱۷ صفر ۱۲۳۳ پایان رساند . این کتاب در

تهران بسال ۱۲۶۷ بچاپ سنگی رسید .

پس از او آخوند ملا محمد تقی کاشانی فقیه آشنای عبری و سربانی در ردبر ترسیان و همین هنری مارتین «هدایة المسترشدين» را پارسی نوشته و آنرا در ۲۴ محرم ۱۳۰۳ بپایان رساند. آنرا میرزا محمودخان مدیرالدوله متولی آستانه طوس در تهران بسال ۱۳۱۲ بچاپ سنگی رساند (۱) .

[۷۹۵]

این نسخه بخط نسخ در جدول شنکرف ولاجوردی از غلامعلی بن محمد کاشانی ۹۳۰ در روز ۱۶ صفر ۱۲۶۶ - از گ ۱ الف تا ۲۲ الف فهرست و فرهنگی است از واژه های عبری که در کتاب آمده و اعراب و املاء و ترجمه آنها. ابن را پسر نراقی نوشته تا آنها را غلط نخوانند. خود کتاب از گ ۲۳ ب است تا ۲۲۷ ب و چنین است :
 ۱۰ «بسم الله الذی من علی عباده بار سال السفراء المقربین ... چنین گوید ... احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر نراقی ... که در این عهد میمون - تمام شد این کتاب ... بخامه ...

۱ - در همین روز کار کبابی دیگر نیز در رد اسلام نوشته شده و آن ینابیع الاسلام سن کلر تیز دال (Saint Clair Tisdall) است پارسی که در لاهور بسال ۱۸۹۹ بچاپ سنگی رسید و انگلیسی آن بنام «The original sources of the Quran»
 ۱۵ در لندن بسال ۱۹۰۵ چاپ شد. اودر این کتاب ریشه قصص قرآن را در کتبهای آسمانی زردشتی و کلیمی و عیسوی یسافنه و در همان زبانها آورده است چنانکه سیدرسکی Sidersky در کتاب Les origines des Legendes musulmanes dans le Coran et les Vies des prophètes در کتبها دینی یهود و ترسا یافته است. این کتاب در پاریس بسال ۱۹۳۳ بچاپ رسید. شیخ حسین بن عبدالعلی تبریزی تو تونچی در رد بر ینابیع الاسلام و میزان الحق بفاندر R.C.G. Pfander «ازالة الوساوس والاهام عن قدس ساحة الاسلام» نوشته و در ۲۶ صفر ۱۳۴۶ آنرا بپایان رساند و آن در تبریز بسال ۱۳۵۱ چاپ سرب شد. شیخ احمد شاهرودی نیز «ازالة الوساوس فی جواب ینابیع الاسلام» نوشته که در ایران بسال ۲۳۴۴ چاپ گشت.
 ۲۵ این میزان الحق هم در رد بر اسلام است و یکبار در کلکته با طریق الحیات و مفتاح الاسرار هردو در اثبات کیش مسیحی بخط تعلیق از ۱۸۳۳ تا ۱۸۵۰ بچاپ رسید و باره دیگر در لندن بخط نسخ بسال ۱۸۶۲ چاپ گشت. (نیز بنگرید به: فهرست طوس ج ۱ ش ۷۹ حکمت و ج ۴ ش ۱۲۳ و ۱۲۷ ص ۳۶۵ و ۳۶۰ و ۲۲۰ نیز ص ۳۶۴) .

احمد بن محمد مهدی بن ابی ذر نراقی تجاوز الله عنهم بمحمد وآله الاطهار .
(۴۴۲۷) - کاغذ سمرقندی - جلد روغنی ۳ و بوته دار زمینه سرخ و دورو
اندازه : ۱۴ × ۲۱ و ۸ × ۱۶ س ۱۹

[۶۵۲] **سيف المؤمنين في قتال المشركين** (فارسی)

- ۵ علیقلی جدیدالاسلام در روزگار شاه سلطانحسین بدستور مولانا فاضل بهاء الدین محمد در این کتاب بر یهود و نصارا رد نمود و روشن ساخت که متون عبری و یونانی و لاتینی سفر پیدایش باهم ناسازگار و تحریف در آنها هست. در دنبال این چهل سوره از تورات را که میگوید علی (ع) بتازی در آورده بود پیارسی کرد و ۱۲ فصل از حکمت سلیمان را که گواه بر امامت امیر مؤمنان و درستی آئین شیعی میداند نیز پارسی نمود. جلد های دوم تا پنجم آن ترجمه و تفسیر چهار کتاب دیگر از پنج سفر تورات است و میخواهد از آنها خرده گیرد. در دیباچه آن تاریخ تورات را آورد. او میگوید که من ترسا بودم و پادری (کشیش و پدر) و اسلام آوردم چون دیدم که ترجمه عربی تورات درست نیست آنرا با اصل لاتینی برابر کردم تا بتوان بر ترسایان رد نمود. نسخه ای از این در طوس (ش ۷۵۹) هست.

- ۱۵ آغاز: بسمله. بهترین نغمه که عندلیب زبان در بوستان زندگانی بآن ترنم تواند نمود.

انجام: و در آن مذهب باطل مانده بمیرند بجهنم زیرا که ضرری بمانخواهد داشت الاصحاح ۲ (نسخه ماکم دارد).

[۷۹۶]

- ۶۵۳ این نسخه بخط نسخ با عنوانها و نشانه های شنکرف میباشد. ۲۰

(۴۴۲۶) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ ضری مقوالی
اندازه : ۲۴ × ۲۵ و ۱۴ × ۲۲ س ۲۲

[۶۵۳] **شافی** (عربی)

سید مرتضی (۳۵۵-۴۳۶) در این کتاب از المغنی فی الامامة قاضی عبدالجبار

- معتزلی همدانی رازی (۴۱۴ یا ۴۱۵) خرده گرفت. ابن ابی الحدید مدائنی در شرح ۲۵

نهج البلاغه در جزء ۱ و ۲ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۶ و ۱۷ سخنان ایندورا آورده و درباره آنها -
داوری نمود .

دانشمند مجلسی دوم شافعی و تلخیص شیخ طوسی را تصحیح نمود و در پایان رجب
۱۰۹۷ از آن بیاسود (ش ۴۲۲ طوس) ایندو کتاب در رجب ۱۳۰۱ در تهران بچاپ
سنکی رسید (شافعی ص ۲-۲۹۵ و تلخیص ص ۲۹۶-۴۷۹) .

[۷۹۷]

این نسخه بخط نسخ و نسخه بدلها در کنار صفحه ها و روی عبارتهای مغنی
خط سرخ کشیده شده و عنوانها بشنگرف است . حاشیه هائی از مولانا محمد
شفیع در برگهای جداگانه نوشته شده و میان برگها هست و حاشیه هائی هم دارد
۱۰ که بنشانه های «ع ص مباحس» پایان می یابد . در برگ ۸ الف حاشیه ای از محمد بادیا
مازندانی هست . محمد جواد واعظ بن جلال الدین محمد بن شیخ اسدالله بن عبدالمجید
بسال ۱۳۳۹ دارنده نسخه بود . در ک ۱ الف و رویه برگ پیس از آن دارد که نسخه
از آن میرمحمد معصوم خاتون آبادی بوده است .

(۳۴۷۲) -- کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج ساده مقوایی دارای برگردان

اندازه : ۱۵ × ۲۵ و ۱۵ × ۲۴

۱۵

[۶۵۴] شرح باب حادی عشر (عربی)

شیخ فاضل ابی عبدالله مقداد سیوری (م ۸۲۶) باب حادی عشر علامه حلی را بنام
«النافع يوم المحشر فی شرح باب حادی عشر» گزارش نمود که در تبریز بسال ۱۳۰۸
چاپ شد .

[۷۹۸]

۲۰

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط نسخ خوش باحاشیه هائی ریز تر و عنوان قال
۳۳۳ و اقول و عنوانهای دیگر بشنگرف ک ۱ الف - ۱۹ ب و چنین است : «اقول للعلماء
فی اثبات الصانع طریقان (ص ۸ چاپی) - ومن ذلك الثواب والعقاب وتفصيلها
المنقول من جهة الشرع - در فصل ۷ در معاد هفت صفحه مانده با آخر همین چاپ» .

همه دفتر ۳۷۰) - کاغذ ترمه سرقندی - جلد تیماج سرخ ضری

۲۵

اندازه : ۱۴×۱۹ و ۱۳×۱۸ س

[۶۵۵] شرح باب «اديعشر» (معين الفكر) (عربی)

- دانشمند متکلم عارف شیعی محمد بن علی بن ابی جمهور احسائی بدرخواست
دوستان در هنگام درس این گزارش را املانمود و در شام سه شنبه ۲۵ ذی قعدة ۹۰۴ در
مدینه مجلس املای آن پایان رسید و نام آن «معین الفكر» و بقال و اقول میباشد .
آغاز: بسملة . اعلم انما ابتداء المصنفون فی اوایل کتبهم بالبسملة لوجوه . ۵
انجام : وهذا جهد المقل فلعله لا يكون على اسماعهم مللا و كان ذلك منافي
اوقات متعددة و مجالس متباعدة و آخرها عشية يوم الثالث الخامس عشر من شهر
ذی القعدة الحرام سنة اربع و تسعمائة بالمدينة ... اذ كنت مجاورا بها فی تلك السنة
فكتبنا ما اتفق على هذه الرسالة بالتماس جماعة الاصحاب والله الموفق للصواب والحمد لله
وحده ... باملاء مؤلفه الفقير الى الله الغفور عبده محمد بن علی بن ابی جمهور الاحسائی ۱۰
عفی الله عنه وعن والديه وجميع المؤمنين والمؤمنات .

[۷۹۹]

- این نسخه بخط نسخ درشت با عنوانهای شنکرف و من زبر خط سرخ تاریخ
۳۵۳ بامداد یکشنبه ۲۶ جمادی سال ۱۰۸۷ هـ میباشد . در پایان دارد : تم و کمل هذا
الشرح صبح يوم الاحد سادس و عشرين شهر جمادی الاخر فی سنة سبع و ثمانين
بعد الف من الهجرة النبوية عليه الف الف السلام والتحية . ۱۵

(۳۲۲۲) کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد

اندازه : ۱۴ × ۲۰ و ۷ × ۱۴ س ۱۸

[۶۵۶] شرح باب «حاد يعشر» (عربی)

- ابوالفتح بن مخدوم خادم حسینی عربشاهی در نیمه محرم ۹۵۵ این گزارش را
پایان رساند .
آغاز: بسملة وبه نستعين . فاتحة كل كتاب عظيم وديباجة كل كتاب كريم .
نحمدك يا من دل على ذاته بذاته .

- انجام : اللهم افتح بالخير و اختم بالخير ... و اتفق الفراغ عن نقله من
المسودة الى البياض على يد مؤلفه ... ابی الفتح بن مخدوم الحسيني ... فی اوسط شهر ۲۵

[۸۰.]

۳۴۶

این نسخه بخط نسخ خوش در دستون چلیبا هریک در دو بخش. وعنوانها ومتن بشنگرف از محمد اشرف پسر محمد هادی در شنبه ۲۴ صفر ۱۰۸۱

(۱۳۵۸) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکى يياضى

اندازه : ۱۷ ۱۹ و ۹۰ ۱۴۵ س ۲۴

[۶۵۷-۶۵۹] شرح فوحيه صدوق (عربی)

فيلسوف قاضى سعيداء قمى بر توحيد ابن بابويه بروش عرفانى و فلسفى و كلامى گزارشى نگاشته كه در اين كتابخانه سه جلد آن هست .

[۸۰۱]

۱۰

این نسخه جلد يكم وبخط تعليق وحدیثها زیر خط سرخ و بنسخ وبا عنوانهای شنكرف كه محمد حسين بن عليشاه زنوزى تبريزى در طوس شب دوشنبه ۱۰ ذى حجه سال ۱۲۰۴ آنرا نوشت .

۵۹۷

آغاز: بسملة . سبحانك وحنانك ياسبح باقدوس . . . وبعد فهذا علق مضمون الاعن عبادالله... هذا اصول اصول الدين ... اسداه ... محمد بن محمد مفيد المدعو بسعيد الشريف القمى اوفات مطالعة كتاب التوحيد لشبخنا صدوق .

انجام: هذا آخر ما اردنا ايراه فى المجلد الاول من شرح توحيد شيخنا القمى... وبتلوه . . . فى المجلد الثانى ساب تفسير سورة النوحيد والحمد لله وحده والصلوة على محمد وآله .

(۱۹۴۳) كاغذ ورقى جلد تیماج مشکى سادة مقوالى

اندازه : ۱۸ ۲۹ و ۱۰ ۱۹۵ س ۲۴

[۸۰۲]

این نسخه ش ۱ وجلد دوم وبخط نسخ با عنوانهای شنكرف میباشد و ابو القاسم شريف در تهران در شام آدینه ۲۷ شعبان نوشتن آنرا پيايان رساند و خود آنرا مقابله كرد . قمى اين جلد را در پسين روز چهارشنبه ۵ روز گذشته از محرم ۱۰۹۹

۵۹۸

۲۵

بانجام رساند. چنین است آغاز وانجام آن : « بسملة الحمد لله وسلام على عباده ... فهذا هو المجلد الثانى من شرح كتاب التوحيد ... تصنيف ... محمد بن مفيد الملقب بسعيد الشريف القاضى القمى - يساعدا على الوصول الى اقصى مبالغ تلك الاخبار انه الرؤف البار ... وملهم الاسرار وانفق الفراغ فى عصر يوم الاربعاء لخمس مضين من محرم الحرام مبتداً

الف وتسع وتسعين . . . والحمد لله واتفق الفراغ من الانتساخ عصر الجمعة و هو السبعة والعشرين من شعبان المعظم على يد ابوالقاسم الشريف في دار الخلافة طهران . اللهم اغفر . قد بلغ قبالا بنفسی وجهدی ... » ک ۱ ب ۲۰۲ الف . شماره ۲ همان اسرار الصلوة همین قمی است که درس ۴۰۷ این فهرست شناسانده شده (ش ۲) و در آغاز قمی از خود نامبرده و اندکی بانسخه پیش جدائی دارد و نویسنده آن (ابوالقاسم شریف) از خود نامبرد و بخط نسخ میباشد ک ۳ ب ۲۰۳ الف پیدا است که قمی آنرا پس از ۱۰۹۹ نگاشته است .
(همه دفتر ۲۰۷) کاعذ سپاهانی جلد تیماج خنای ضربی مقوایی
اندازه : ۲۷ × ۱۷ و ۱۰ × ۱۹ س ۲۵

[۸۰۳]

این نسخه جلد سوم و بخط نسخ میباشد و چنین است : « بسملة الحمد لله ولی ۱۰ الحمد ... اما بعد فهذا .. هو المجلد الثالث من شرح كتاب التوحيد لشيخنا الصدوق القمي رضی الله عنه تصنف ... محمد المدعو بسعيد الشریف القمي - و علی اهل بیت الحکمه والولایة . وقد اتفق الفراغ بعون الله وتوفيقه من هذا المجلد الثالث من كتاب شرح التوحيد بالخیر والعافية » .
(۱۹۹ س) کاعذ سپاهانی جلد تیماج خنای ضربی مقوایی
اندازه : ۱۱ × ۱۷ و ۷ × ۱۲ س ۲۰

[۶۶۰] شرح صحائف الهیة (عربی)

صحائف در کلام و بسیار شیوا و رسا و استوار و دارای دو مقصد است (۱- مبادی دریک مقدمه و سه قسم و ۲ در مسائل در ۱۹ صحیفه) و در آن یکدوره کلام بروش متأخران و آمیخته، با فلسفه دیده میشود و چنین است آغاز آن : « الحمد لله ۲۰ الذي استحق الوجود والوحدة بالذات و ابدع بحكمته انواع الماهيات ... و بعد فان العلوم وان تنوع اقسامها ... لكن اشرفها مرتبة ... هو العلم الالهي ... و سميته بالصحائف الالهية » نگارنده در آغاز میگوید که من دیری در اندیشه های تاریک فیلسوف منشان سرگردان بوده ام تا اینکه راه راست بمن نموده شد و بنگارش این دفتر پرداختم و گزیده مجتہای عقلی را در آن یاد کرده از بیشتر سخنان فیلسوفان خرده گرفتم و ۲۵ گفتارهای تازه ای هم در آن آوردم و در باره پیامبری بهترین آفریدگان و پاسخ بیهودان و ترسایان نصوص تورات و انجیل را گواه ساختم (۱) در چند جا از امام و در ۱- نسخه با کیزه و کهنه ای از صحائف الهیه از آن دانشمند گرامی آقای حکمت آل آقا
بقیه حاشیه در صفحه بعد

فصل ۱ صحیفه ۳ قسم ۲ مقصد ۱ از نگارنده «الواح» (که در هامش نسخه آقای حکمت آل آقا نوشته شده که از آن سهرودی شهید خواسته شده) یاد شده و گفته است که نگارنده الواح برهان ترسی را ساخته است. در فصل ۱ صحیفه ۱ قسم سوم مقصد ۱ از محمد شهرستانی یاد گردید.

- ۵ چلبی در کشف الظنون (ج ۱ ص ۷۷) میگوید که صحائف در کلام و دارای یک مک مقدمه و ۶ صحیفه و یک خاتمه است و آغاز آنرا چنانکه در نسخه دیده شده یاد می کنند. گویا او چون دیده که مقصد ۱ دارای مقدمه و قسم ۱ دارای ۶ صحیفه است و خانمهای هم در دنبال برخی از فصلها هست بخشهای آنرا چنین یاد نمود. او در همان جا (ج ۱ ص ۶۸) شمس الدین محمد بن اشرف سمرقندی (م. ۶۰۰) (نگارنده آداب البحث والمناظره و قسطاس المیزان) (چاپ شده کلکته در ۱۸۵۴) را نگارنده صحائف میخواند. باز میگوید که صحائف در تفسیر از شمس الدین محمد سمرقندی است که احمد بن محمد و قرمانی اسم ۹۷۱ آنرا بانجام رساند. نیز میگوید که «معارف» شرح «صحائف» گزارشی است به «قال و اقول» از سمرقندی و آغاز آنرا مانند نسخه طوس میآورد. بروکلن در دنبال سرگذشت امام انهدی ابواللیث نصر بن محمد بن احمد بن ابراهیم قفیه سمرقندی (م. ۳۷۳ یا ۳۸۳ یا ۳۹۳) از المعارف فی شرح الصحائف یاد نمود (ج ۱ پیوست ص ۲۷۴ و ۹۵۴- نیز معجم المطبوعات) - در صحائف بارها و در شرح آن (نسخه ماگ ۶۹ ب) از امام و ملخص او یاد شده پس ایندو دیری پس از ابواللیث سمرقندی بنگارش در آمده است.

- بگفته چلبی فاضل علاء یا شمس الدین ابوالعلاء یا ابوبکر محمد بن احمد بهشتی اسفرائینی فخر خراسان گزارنده «آداب البحث» سمرقندی نیز گزارشی بر «صحائف»

بقیه حاشیه صفحه قبل

- دیده ام که یکی از بیروان علاءالدوله سمنانی در پشت آن بخط خود یادی از سمنانی نموده است و عبدالرحمن بن علی بن مؤبد در ادرا نه در ۱۶ سال ۹۰۳ و علی بن امرالله بن محمد در شعبان ۹۷۰ آنرا داشته اند و در ۱۲۹۹ وفات شده و از پایان کم دارد (تافصل ۲ صحیفه ۱۵ مقصد ۲ برابر باگ ۱۴۱ ب نسخه ما) - نیز بنگرید به: کشف الظنون در صحائف - معجم المطبوعات در سمرقندی.

نوشته است. او مانا همان باشد که عزالدین حسین کرکی در اشراق الحق (ش ۲/۲۹۳) ویرا در شمار دانشمندان شیعی بنام «شمس الدین محمد بهشتی» نگارنده «تفرید الاعتماد فی شرح تجرید الاعتقاد» آورد. در ذریعه (ج ۳ ص ۳۵۳ و ج ۴ ص ۲۱۴) از «تفرید الاعتماد» شمس الدین محمد بیهقی اسفرائینی دانشمند روزگار خواجه طوسی یاد گردید.

۵

در آستانه ملوس (ج ۱ ش ۲۴۵ ص ۷۷) نسخه ای از «معارف» در شرح صحائف سمرقندی هست و گفته نشد از کیست و چنین است: «رب یسرو تم بالخیر. الحمد لله الذی لیس لوجوده بدایة ولا لوجوده نهاية. فهذه هی خلاصة سبیل السلوک وزبدة اصول الوصول لیهتدی بها الی معارج السالکین ویستدرج منها الی مدارج العارفين» (نیز کشف الظنون) نسخه ما هم گزارشی است از همان صحائف الهیه رلی گزارنده ۱۰ آن سنی است نه شیعی. چون آغ-از آن نیست نمیتوان گفت از کیست. چنانکه دیده ایم چلبی گاهی صحائف را از سمرقندی و گاهی معارف را از او میداند و نسخه ما هم پیدا نیست که همان معارف باشد.

[۸۰۴]

۱۵ این نسخه بخط نسخ کهنه با عنوانها و نشانه های شنکرف و حاشیه هم دارد ۴۲۶ متن هر بندی با انداختن میانه آن پس از «فال» و شرح پس از «اقول» آمده و چنین است: «وفیه نظر عرفنه فی المنطق وهوانا لانسلم امتناع التعریف بالرسم (در امتناع تعریف وجود از فصل ۱ قسم ۱ مقصد ۱ و مقدمه را ندارد) - ویؤید ذلک ما قاله الشیعة ان اکثر الناس یبغضون علیارض لانه قتل اقرار بهم فلهدا انکرا النص الذی یدل علی امامته ومنعوا حقه وحينئذ یکرن خلافة کل من الخلفاء الاربع حقا» مبحث امامت به ۲۰ پایان نمیرسد و مبحث معاد را هم ندارد و نسخه تا مبحث اخباریکه درباره خلیفه ها آمده و حکومت درباره آنها انجام میگردد (فصل ۳ صحیفه ۱۹ مقصد ۲) - در این نسخه (۶۹-ب) از ملخص و سخن ابی البرکات در اینکه زمان اندازه هستی است یاد شد (۶۹-ب-۷۶ الف) مانند خود متن.

۲۵

(۳۹۱) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکى مقوالی

ال اندازه: ۱۱×۲۰ و ۸×۱۶ س ۲۵

[۶۶۱] شرح طوابع الانوار (عربی)

قاضی عبدالله بن عمر یضای شیرازی (م تبریز ۵۸۵) مفسر متکلم اصولی طوابع (۱) را در کلام نوشته است. قاضی برهان عبیدالله بن محمد بیدلی شریف فرغانی عبری که در تبریز بکار داورى میپرداخت و در ۷۴۳ در گذشت برای شاگردان خود گزارشی بر آن نگاشته و بشهاب الدین مبارکشاه ارمغان داد. در این گزارش همه متن نیامده و بندهائی از آن یاد شده روشن گردید.

آغاز: بسم الله وبه نستعين وعليه نتوكل رب تهمه بالخير احمد الله حمداً بقا صرعن ادراك غايته عقول العلماء ويعجز عن بلوغ نهايته السنة الفصحاء.

انجام: ومحاملها وتاويلاتها مذكور في كتاب نهاية العقول من اراد الاطلاع عليها فليطالعها (ش ۸۱۷ طوس) ۱۰

[۸۰۵]

این نسخه بخط تعلیق ونا پاره از محب امامت میباشد و چنین است انجام آن :
 ۲۷۲ والجواب عن الوجه السادس ان ما ذكرتم من الفضائل في حق علي معارض بمثله في فضائل ابي بكر ... فان المراد بالالتقي ههنا اما ابو بكر او علي بانفاق المفسرين والناني وهو كون علي . ۱۵

۱ - دانشمندانی چند بر طوابع گزارش نوشتند: عبدالصمد بن محمود فارابی که در ۷۰۷ پایان رساند- قاضی برهان فرغانی عبری- شمس الدین محمود سپاهانی (۶۹۴-۷۴۹) بنام «مطالع الانظار» و برای ملک ناصر محمد بن فلاون که در آستانه در ۱۳۰۵ بچاپ رسید (ش ۱۰۲ مجلس و ۲۳۴ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ طوس) - زین الدین عبدالرحمن بن محمد قزوینی بغدادی جلالی ۸۳۶ - شمس الدین محمد بن احمد بسطامی ۸۴۳ - مولی خواجه زاده ۸۹۳ - جلال الدین دوانی (بردیباچه طوابع) - محبی الدین محمد طبل باز ۹۰۶ - قاضی ذکریا بن محمد انصاری ۹۲۶ - عصام الدین اسفراینی ۹۴۳ - غیاث الدین منصور دشتکی ۹۲۸ - احمد بن مصطفی طاشکبری زاده ۹۶۹ - شمس الدین آملی م ۷۵۰ بنام تنقیح الافکار - زین الدین ابوالحسن علی معروف باین شیخ العربیه موصلی حدیثی - حاجی پاشا ایدنی بنام مسالك الکلام فی مسائل الکلام - یوسف حلاج که پس از سعد میزیست (کشف الظنون) در مجلس تهران گزارشی است که گفته نشد از کیست (ش ۹۳) . ۲۰

[۶۶۲] شرح طوابع الانوار (عربی)

قاضی میرحسین منطقی میبیدی یزدی (م نزدیک ۹۰۹) نیز بر طوابع الانوار بیضاوی گزارشی نوشته است .

۵

[۸۰۶]

این نسخه شماره ۳۱۰ دفتر و بخط تعلیق رجبعلی بن جواد علی نزدیک ۱۰۶۲ گ
۱۰۴۶ الف وب و باره ایست از شرح میبیدی بر طوابع الانوار در دستاویز تن و
چنین است : « البحث الثانی فی حشر الاجساد . اجمع المليون علی انه تعالی یحیی
الابدان - ولا شبهة فی ان هذه الحالة هی الغایة الفصوی من مراتب السماوات » در هاشم
۱۰ ۱۴۳ الف گفتاری است از شریف گرگانی در تقسیم حکمت و سخنی از غزالی در اینکه
در دستاویز روان بن دیگر میرود و بتن اینجهانی بر نمیگردد و اینکه چنین تناسخی هم
در شرح رواست .

[۶۶۳] شرح عقائد نسفی (عربی)

نجم الدین ابو حفص عمر نخشبی (نسفی ۵۳۷) رساله ای در عقائد نگاشته است
۱۵ سعد الدین مفتازانی شافعی (۷۱۶-۷۹۲) شاگرد قطب رازی و عضد الدین ایجی گزارشی
آمیخته بر آن نوشته و در شعبان ۷۶۸ بیایانش رساند و آن در اسلامبول بسال ۱۳۱۵
بچاپ رسید .

[۸۰۷]

این نسخه بخط تعلیق شکسته خوش در جدول زرین و لاجوردی و من بنسخ
۲۰ روشن زیر خط سرخ میباشد و سرلوحی زیبا دارد .

[۶۶۴] شرح فصول (عربی)

ترجمه تازی رکن الدین گرگانی از فصول طوسی را عبدالوهاب بن علی حسینی
۲۵ استرآبادی بدرخواست دوستان از روز شنبه ۲۱ محرم تا ۲۰ صفر ۸۷۵ گزارش نوشته
است .

آغاز: وعلیک الاعتماد یا کریم نحمدک الله علی ماوقفنا لادراک فصول الکلام ...
 الفصل الاول فی التوحید ای فی بیان ان الله تعالی موجود واحد ... اصل ... کل من
 ادراک شیئاً. الادراک قد یطلق علی کون حقیقه الشیء حاضراً عند المدراک سواء کان
 بنفسها او بمثالها فیتناول العلم الحضورى والانطباعى .

۵ **انجام:** وخرخرسانا بینا . وصار من الذین ینادون من مکان بعید ... هذا مانیسر
 لنافی شرح هذه الرسالة ... مع تراکم الغموم وتلاطم امواج الهموم .. ولنختم الکلام ...
 وکان الافتتاح بتألیفه یوم السبت الحادى والعشرین من شهر محرم والاختتام بعشرین
 صفر فی سنة خمس وسبعین وثمان مائة والحمد لله رب العالمین .

[۸۰۸]

۱۰ این نسخه شماره ۱ دفر و بنسخ و متن زیر خط سیاه یا سرخ با عنوانهای شنکرف
 ۳۳۰ میباشد گ ۱ الف ۵۳۰ هـ . وچنین است انجام آن : «هدایه ... إعادة المعدوم ...
 محال والا ... لازم تخلل العدم فی وجود واحد ... فیکون ... الواحد اثنین وهو
 محال ... والجواب انه لا معنی لتخلل العدم ههنا سواء انه کان موجود ازمانا ثم زال عنه
 ذلك الوجود» از مبحث از مبحث اعاده معدوم فصل ۴ در معاد برابر با س ۸ گ ۶۲ الف
 ش ۲/۳۲۳ و نزدیک به ۹ برك ندارد .

(همه دفتر ۳۹۰) - کاغذ فرنگی جلد تیماج مشکى ضربی

اندازه : ۱۵×۲۱ و ۸×۱۴ س ۲۰

[۸۰۹]

این نسخه شماره ۲ دفر و بخط تعلیق و متن زیر خط سرخ و حاشیه های «منه» دارد
 ۲۰ ۳۳۳ و نیز حاشیه هائی از فاضی و دیگران که نام برده نشده گ ۲۰ ب - ۷۰ ب
 (۹×۱۴ س ۱۹) .

(عربی)

شرح المواقف السلطانيه

[۶۶۵]

قاضی متکلم عضدالدین عبدالرحمن ایجی (۷۰۰ یا ۷۰۱-۷۵۶) مواقف خویش
 را برای غیاث الدین محمد وزیر ابوسعید بهادرخان از ۷۱۶ تا ۷۳۶ نگاشته است.

۲۵ شمس الدین محمد بن بهاء الدین یوسف کرمانی م ۷۸۶ در ۷۶۷ (ش ۱۵۱ ص ۴۷ ج ۱
 و ش ۸۵۳ ص ۱۹۴ ج ۴ طوس) و سیف الدین ابهری بر آن گزارش نوشتند . گزارش دهنده دیگر
 دانشمند میر سید شریف علی کرگانی (کرگان ۷۴۹- شیراز ۶۲۶ ع ۲۶ سال ۸۱۶) میباشد. او
 شاگرد قطب رازی بوده و بگفته سید محمد نوربخش (۷۹۵ - ۸۸۹) و محمد بن ابی

- جمهور سال ۸۷۸ در مجلس سوم رساله مناظره بافاضل سنی هروی (ش ۸/۸۷۸ گ
 ۹۴ ب و ش ۲/۹۴۴ گ ۵۷ ب) در نهانی آئین شیعی داشت ولی برای دلجوئی از
 درباریان امیر تیمور گورکان (۷۷۱-۸۰۷) و در برابر سعدالدین تفتازانی (۷۹۲ م)
 و شاید برای رفع تهمت رفض و اعتزال که سادات بدان دچار بودند اوروش حنفیان
 را بر شافعیان برتری داد و اینهم روی این بود که تیمور او را ناگزیر کرده بود که یکی
 از این دوروش را برگزیند از اینجا بود که او بگزارش موافق پرداخت و همان شرح
 سیف الدین ابهری را آمیخته ساخت و اندکی از موافق را روشن نمود و آنرا نزدیک
 بشاهگاه شنبه آغاز شوال ۸۰۷ در سمرقند پایان رساند (مجالس المؤمنین و نسخه‌ها)
 بخشی از شرح میرا سوارزن (Soerensen) با ملاحظات بلاتینی در لایه تسلیک بسال
 ۱۸۴۸ بچاپ رساند و همه آن بارها در آستانه ولکناو و دهلی و مصر از ۱۲۳۹ تا
 ۱۳۲۷ چاپ گردید (کشف الظنون - معجم المطبوعات).

[۸۱۰]

- این نسخه از گزارش میر بنسخ و عنوانها درشت تر در متن و هامش و متن زیر خط
 ۳۸۷ سرخ میباشد. صفحه یکم بتعلیق و نو نویسی است. حاشیه‌هایی دارد که برخی
 به «منه» پایان مییابد. برگ ۳۰ سفید و نسخه در اینجا کم دارد. نسخه خطبه
 میرا ندارد و از شرح آغاز میشود. نویسنده آن احمد بن محمد است که در سه شنبه ۱ شوال
 ۸۸۵ آنرا نوشت. فهرست کتاب و صفحه یکم بخط دیگر است.

(۴۴۴) - کاغذ سمرقندی جلد تیماج مشکى ساده فرسوده

اندازه: ۱۸: ۱۱ و ۲۶: ۱۶ س ۲۴

[۶۶۶] الصراط المستقیم الی مستحقى التقدیم (عربی) ۲۰

- زین الدین ابی محمد علی بن محمد .. بن یونس عاملی نباطی بیاضی عنفجوری ادیب
 شاعر کلامی (۸۷۷) که از شیخ ناصر بن ابراهیم احسامی عاملی دانشمند شیعی و از
 خاندان بویه (۷۵۳) اجازه داشته بود این کتاب را در کلام بروش شیعی و آمیخته
 با آیتها و خبرها و تاریخ نوشته و در ۲۵ سال ۸۵۴ آنرا پایان رساند. او در دیباچه
 از ۵۲ کتاب یاد میکند که از روی آنها این را نگاشت و ۲۲۴ کتاب دیگر که از آنها
 ۲۵

بهره برده بود. در این کتاب ۱۷ باب است: «خدا و صفتهای او و فعل او که بی غرض نخواهد بود و اختیار و آزادی مردمی - باطل بود جبر - پیامبر - جانشین او - کرامتهای جانشین - شرائط آن - برتریهای آن - شناساندن آن از روی قرآن - نص پیامبر در این باره - نص او در باره فرزندان وصی - نشانههای آنها - کسانی که بر آنها ستم روا داشتند - نصرت دین وصی - رد شبهه های دشمنان - چهار رهبر خطا کارند - نکوهش از راویان حدیثها - پاسخ از خرده گیریها که درباره پیروی از امام کرده اند». آغاز: بسم الله . الله احمد حمد الایضاهی علی وجوب وجوده ... و بعد فلما کان کمال الایمان بمعرفة ائمة الزمان بمنطوق شریف القرآن .

انجام انصف وثلث من ربیع آخراتی - لاعوام ذق ندمام جماله .

[۸۱۱]

۱۰

این نسخه بخط نسخ خوش باعنوانها و نشانه های شگرف از محمد یحیی در روز شنبه صفر سال ۱۰۸۷ می باشد . در هامش پایان شعرهایی در ستایش از کتاب و نگارنده آن بتعلیق خوش هست . محمد مهدی بن رضی الدین محمد هروی دارنده نسخه بوده و مهراوهم هست . نیز محمد صفی بن محمد تقی در بر و جرد ج ۱ سال ۱۲۶۸ - مجدالدین بن صدر الافاضل در ۱۷ خرداد ۱۳۲۲ خ نسخه را بواقف یادگار داده است . حسنعلی بن محمد صادق مجلسی الماسی مینو بسد که این کتاب نگارش بیاضی است و مجلسی در فهرست از آن یاد نمود . (همه اینها در گ ۱ الف) . (ش ۱۳۰ ص ۲۷۵ ج ۱ فهرست سپهسالار)

(۳۴۰۱) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکی زرکوب

اندازه : ۲۵۰ / ۱۷ و ۹۵ / ۱۷ س ۱۸

(فارسی)

ولا فقه التجريد

[۶۶۷] ۲۰

سید امیر محمد اشرف بن عبدالحسین بن احمد بن زین العابدین علوی حسینی عاملی (م ۱۱۴۵) نگارنده فضائل السادات گزارشی بر تحریر خواجه طوسی بنام بالا نوشته است. در دیباچه نام او و نام گزارش دیده میشود. او در پایان شرح «والا مکان يعطی جواز العدم» از شرح علامه و حاج محمود یاد میکند (گ ۱۱۹ الف) همچنین در جاهای دیگر (گ ۳۵ ب - ۳۶ ب - ۲۷ الف - ۱۰۳ ب) .

آغاز: بسم الله . حمد مر خدا بر اکه تجريد علائق جسمانيه و تهذيب اخلاق ايمانيه

را صراط المستقیم ابواب جنان .

انجام: پس قول آن حضرت است من ابتلی بشیء من هذه القاذورات فليسترها بستر الله وايضاً سیرت آنحضرت ص چنین بوده . تم الکلام بخیر المرام انشاء الله . تم .

[۸۱۲]

- ۵ این نسخه بخط نسخ و متن زبر خط سرخ و عنوان قال بشنگرف میباشد .
 ۲۵۵ در برخی از جاها که تصحیح شده روی عبارتهای نادرست خط کشیده شده و این میرساند که نوشته خود عاملی است ولی در برخی از جاها نسخه بدلها در هامش دیده میشود که گویا بخط دیگری است .

(۳۱۳۲) کاغذ سمرقندی جلد تیماج سبز مقوایی تازه

اندازه : ۲۴×۱۸ و ۸×۱۸ س ۲۱

[۶۶۸] هوائد المزیّد (عربی)

دانشمند محمد جعفر استرآبادی در این رساله که ۱۵ دارای ۱۵ عایده است از برخی از مسئله‌های کلامی گفتگو نمود .

آغاز: بسم الله . الحمد لله علی نواله ... فیقول ... محمد جعفر الاسترآبادی هذه

رسالة مساة بعوائد المزیّد . ۱۵

انجام : و عدم کونه علی سبیل المبالغة كما هو التعارف فی الالسنة تم بالخیر والسعادة فی سنة ۱۲۴۵ .

[۸۱۳]

- این نسخه شماره ۳ دفتر بخط نسخ با عنوانها و نشانه های شنکرف از همان
 ۳۱۹ بسطامی نویسنده شماره یکم میباشد . گ ۱۱۶ ب ۱۲۱ الف . در کنار گ ۲۰
 ۱۰۷ الف بخط تعلیق دارد: «روز زلزله نوشته شد . روز شنبه دوم ماه شوال
 المکرم ۱۲۴۵» .

[۶۶۹] الفرائد البیّه فی شرح العقائد البهائیه (عربی)

- فاضل حاجی مولی عبدالله بن نجم الدین قندهاری که در کابل و طوس میزیست
 ۲۵ در جوانی بر رساله اعتقادیه شیخ بهائی گزارشی نگاشته و دلیل و برهان برای آن

آورد و در شب یکشنبه ۷ شوال ۱۲۴۴ آنرا پایان رساند. اعتقادی بهائی دو ترجمه پارسی دارد که در فهرست طوس (ش ۳۵۵ و ۳۵۶ ص ۲۶ و ۲۷ ج ۴) شناسانده شده است.

آغاز: بسم الله... الحمد لله الذي وفقنا لتبيين العقائد الدينية وتدوين المقاصد اليقينية
انجام: اي عن الصغائر والكبائر والارجاس والنقائص البشرية بنص رب العالمين.
وبعد ما ختم الشيخ... والحمد لله اولاً و آخراً وظاهراً وباطناً.

[۸۱۴]

این نسخه بخط تعلیق خوش با عنوانها و نشانه‌های شنگرف و متن در بالای هر صفحه و میان شرح زیرخط نوشته شده و حاشیه‌هایی از خود قندهاری در هامش هست. سرگذشت او از مطلع الشمس (ج ۲ ص ۴۰۱) در پشت برگ نخستین دیده میشود. نویسنده نسخه همان قندهاری است و پسر او عمادالوعظین (عماد خطیب) بخط خود در پشت همان برگ بسال ۱۳۲۷ نوشته و گواهی داد که این گزارش از پدر او است.

(۳۸۸) - کا ند فرنگی - جلد تیماج سرخ

اندازه: ۱۱، ۱۸ و ۷، ۱۴ س ۱۵

۱۵

[۶۷۰] فرج المهموم فی تاریخ علماء النجوم (عربی)

دانشمند ابن طاوس ابوالقاسم علی بن موسی (۵۸۹-۶۶۴) این کتاب را که در ده باب است نگاشته و در آن روشن نمود که نجوم و ستاره‌شناسی درست است و بسیاری از دانشمندان شیعی بدان آشنا بوده و بسی از فرزندانگان اسلامی پیش‌بینی‌های درستی کرده‌اند و پیامبران و پیشوایان از این دانش بیگانگی نداشته‌اند. نام بسیاری از کتابهای ستاره‌شناسان که بدست او رسید در این کتاب دیده میشود و فهرست خوبی است برای نام آنان و نگارش آنها. او برای درستی ستاره‌شماری و احکام نجوم از حدیثها نیز گواه می‌آورد و میگوید که منکران پنداشتند که ستارگان در علم نجوم آفریننده دانسته شده و این بادین نمیسازد. چنین نیست بلکه ما آنها را آیتها و نشانه‌هایی میدانیم. او از شبهه منکران نیز پاسخ میگوید. کتاب در روز سه‌شنبه ۲۰ محرم ۶۵۰ گویا در کربلا پایان رسید و در نجف به‌ال ۱۳۶۸ بچاپ رسید.

۲۵

[۸۱۵]

این نسخه بنسخ باعنوانهای شنگرف میباشد. پس از سرآغاز يك برک سفید گذارده شده و ننوشته اند و نسخه در اینجا افتاده دارد.

۸۴۸

(۳۱۱۱) ... کاغذ سپاهانی - جلد تِمَاج سرخ ساده مقوایی

اندازه : ۱۵ × ۲۱ و ۳۱ × ۱۶ س ۱۹

۵

[۶۷۱] **فناء الموجودات قبل القيامة (و معاله فی...)** (عربی)

محمد اسمعیل مازندرانی خواجه‌نوی (۱۱۷۳م) دانشمند متکلم پارسا نگارنده «ابطال الزمان الموهوم» و «الرد علی الصوفیه» پارسی (روضات ص ۳-۳۱) در اینکفتار روشن ساخت که همه چیزها بجز خداوند پیش از رستاخیز نابود میشوند.

آغاز: بسمله. بعد حمد الله المتوحد بالعز والبقاء... اقول وانا العبد... محمد بن الحسین بن محمد رضا الشهير باسمعیل المازندرانی.

انجام : وارشدها وایاک الی مافیہ صلاحنا فی البدایة والنهاية. هذا جملة ما خطر بخاطر فی القاتر وذهنی القاصر .. والصلوة علی نبیه وآله ما بقی الغدو والاصال.

[۸۱۶]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ باحاشیه «منه رحمه» بتعلیق شکسته

۱۵ ۸۹۱ گ ۳۹ ب - ۷۴ الف. شماره ۱ آن «رضاعیه» است بنسخ که ابوالحسن بن

محمد رضا دامغانی در ۱۰۷۸ آنرا نوشته است. گ ۱ الف - ۳۸ الف.

(همه دفتر ۳۷۴) - کاغذ فرنگی - جلد مشکى فرسوده

اندازه : ۱۷ × ۲۴ و ۲۰ × ۱۷ س ۲۱

[۶۷۲] **قواهر** (عربی) ۲۰

کمال الدین میثم بن علی بن میثم بحرانی (۶۷۹م) در اینکتاب از بسیاری از مباحث کلام بروش شیعی گفتگو نمود و در ۶۷۶ آنرا پایان رساند. در آغاز میگوید علم اصول دین را که برترین دانشها است بیاموختم و اکنون بدستور ابوالمظفر عبدالعزیز بن جعفر این رساله کوتاه را نوشتم.

آغاز: الحمد لله الولی الحمید ذی العرش المجید... فلما کان شرف العلم بشرف

المعلوم.

انجام : اعنی طبقة الاولیاء وبالله التوفیق والعصمة وبه الحول والقوه والحمد لله رب العالمین اتفاق فراغ مصنفه ومؤلفه ... سنة ست وسبعین وستمائة

[۸۱۷]

این نسخه شماره ۱ دفر است و بخط تعلیق محمد حسین گلپایگانی بسال ۱۳۲۷
 ۲۹۷۵ ک ۱ ب-۷۶ ب. در پایان دارد : «ووقع الفراغ من تحریر. فی الخامس والعشرین
 من شهر جمادی الاولی ۱۳۲۷» .

[۶۷۳] کاشف الحقائق (فارسی)

درسر گذشت امامان و انبیاء امامت آنها دفتری بنام «حديقة الشیعة» (۱) بیارسی
 هست که شیخ محمد بن حسن حر عاملی م ۱۱۰۴ در امل الامل (ص ۶۰) و شیخ سلیمان
 بن عبدالله ماحوزی بحرانی (نزدیک ۱۰۷۱-۱۱۲۱) و شیخ عبدالله بن صالح سماهیجی
 اخباری ۱۱۳۵ و شیخ یوسف بن احمد درازی بحرانی ۱۱۸۶ نگارنده حدائق در
 لؤلؤت البحرین (چاپ سنگی بی شماره) و میرزا عبدالله افندی تبریزی سپاهانی در
 ریاض العلماء و نوری (۱۲۵۴-۱۳۲۰) در مستدرک الوسائل (ج ۳ ص ۵-۳۹۳) آنرا از
 دانشمند پارسا احمد بن محمد اردبیلی دانسته اند. او در نجف میزیسته و شاه عباس
 یکم (۹۸۵-۱۰۳۸) گرامیش میداشته و در همانجا در صفر ۹۹۳ رر گذشت (۲). ۱۵

۱ - حدیقه در دو جلد و نخستین آن درسر گذشت پیامبر باید باشد مگر اینکه از جلد
 یکم آن سراغ ندادند. در آسانه طوس (ج ۱ ص ۳۲ ش ۱۰۳ اخبار) نسخه ای از جلد دوم
 آن هست و همین جلد یکبار در تهران بسال ۱۲۶۵ بخط تعلیق و باره دیگر بسال ۱۲۷۰
 در ایران و سوم بار در تهران کارخانه الله قلیخان بخط ابوالقاسم الشریف بن میرزا محمد
 رضای خوزانی سپاهانی و پدر او در ۱۵ شعبان ۱۳۰۳ در ۲۸۷ ص چاپ سنگی رسید.
 ۲۰ کتابی بنام عقاید الاسلام بربی چاپ عبدالصمد بن احمد تبریزی بسال ۱۳۲۱ در ۱۴۴ ص
 دیده شده که ترجمان آن محمد بن نقی میگوید که آن بترکی عثمانی از مولی محقق
 اردبیلی بوده است و در اثبات خدا و پیامبر و امام می باشد و بروش کلامیان با استدلال
 نوشنه شده و نباید اینرا بجای جلد نخستین حدیقه پنداشت.

۲ - اردبیلی زبدة البیان فی براهین احکام القرآن (آیات الاحکام) را چنانکه در فهرست
 سپهسالار ج ۱ ص ۸۳ آمده در ۹۸۹ نگاشته است ولی در طوس دو نسخه هست که
 بقیه حاشیه در صفحه بعد

در این دفتر از خود اردبیلی و نگار شهایش هم یاد گردید و بدانها بازگشت داده شد و نوری در مستدرک همه آنجاها را بر شمر دودر هاشم ص ۱۰۰ طرائق الحقائق میر معصوم علی شاه م ۱۲۴۴ نیز برخی از آنها آمده و در روضات ص ۲۴ هم یاد گردید (۱).

نگارنده روضات الجنات (۱۲۲۶-۱۳۱۳) و نویسنده طرائق الحقائق (ص ۹۹)

- و محشی ذریعه ج ۶ ص ۳۹۴ آنرا از اردبیلی ندانستند زیرا محقق سبزواری ۱۰۹۰ م ۵ گفته که حدیقه از معزالدین اردستانی است و در فهرست نگار شهای او از این کتاب یاد نکر دید و مولی محمود خراسانی گوید که حدیقه در هند نوشته شده و در بر صوفیان را پس از آن نگاشتند و در میان آن گذاردند و همه را از اردبیلی و انمود کردند و ملا شاه محمد شیرازی همان اردستانی را دیده و ازو پرسید و او آنرا از خود دانست . بگفته حاج محمد جعفر بن حاج صفر خان همدانی در آغاز مرآت الحق اردبیلی در ۱۰ - حاشیه تجرید بوحدت وجود گرا نمیده و دور است که از صوفیان نکوهش کرده باشد.

بقیه حاشیه صفحه قبل

- یکی در ۹۶۲ و یکی در ۹۸۹ نوشته شده است (ج ۱ ش ۶ و ۷ ص ۲-۳ تفسیر و ج ۴ ص ۴۰۲) او مجمع الفائدة والبرهان فی شرح ارشاد الالذهان را در کر بلا رمضان ۹۷۷ آغاز و جلد یکم آن را در نجف ۱۰۷۱ سال ۹۷۸ بیابان رساند و کتاب در نیمه روز یکشنبه ۲ صفر ۹۸۵ ۱۵ انجام گرفت (فهرست سپهسالار ج ۱ ص ۴۴۲- همین شرح ارشاد چاپ سنگی ایران از محمد نقی خوانساری سال ۱۲۷۲).

- ۱ - در اصل یکم حدیقه ص ۳ دارد: «در رساله اثبات واجب یاد کرده ایم» که در گ ۱۲ ص ۱۳ کاشف الحق چنین آمده: «مولانا احمد اردبیلی در رساله اثبات واجب فرموده» در ص ۴ دارد: «مادر اثبات واجب در باب اجماع چند کلمه سودمند یاد کردیم» که در گ ۱۴ الف کاشف نیامده است. در شرح نزول سوره هل اتی به شرح ارشاد فقه بازگشت شده (ص ۲۳) و آن هم در کاشف الحق نیامده است (گ ۳۱ ص ۱۰) نوری در مستدرک میگوید که در شرح ارشاد چنین چیزی دیده نشده مگر اینکه در باب صدقه که اکنون در دست نیست باشد. درباره ابوهاشم کوفی در ص ۲۰۸ بازبادی از زبدة البیان میکند. در ص ۲۲۳ میگوید: «و مؤلف این کتاب... احمد اردبیلی گوید مرا گذار باصفهان افتاد». در ص ۲۸۷ دارد «این فقیر در رساله که هم بفارسی نوشته است» و این در پایان کاشف الحق دیده نمیشود.

آنهم نسخه‌ای از حدیقه که پیش از ۱۰۷۸ نوشته شده باشد دیده نشده که در آن نگارنده را اردبیلی پنداشته باشند. مجلسی نیز حدیقه را از اردبیلی ندانست و خبرهای ضعیفی هم در آن آمده که از اردبیلی گرایندهٔ بخرهای عالی‌السند بسیار در راست (نوری گوید که در هنگام رد تمسک بچنین خبرها رواست) عبارات این کتاب هم در کاشف‌الحق دیده می‌شود و بزبان پارسی است و از اردبیلی پارسی نوشتن دور می‌باشد.

سید ابراهیم بن امیر معصوم قزینی در حواشی امل‌الامل بنام مته‌امل نیز آنرا از اردبیلی ندانست گویا دشمنان صوفیان که برای کمک بمیراوحی دشمن مجلسی یکم ۱۷ رساله در نکوهش از ابی مسلم خراسانی نوشته و در نکوهش از صوفیان توضیح‌المشربین و اصول و فصول التوضیح نگاشته‌اند این بخش از حدیقه را که در رد بر صوفیان است ساخته و در کتاب اردستانی گذارده و همه را از اردبیلی نشان دادند. این بخش بساخت نامهٔ جداگانه‌ای در نزد محدث نوری در نسخه‌ای نوشتهٔ ۲۸ شوال ۱۱۶۹ بوده و بگفته همو آنرا در روزگار اردبیلی نوشته و از حدیقه گزین کرده‌اند.

گویا این بخش از محمد طاهر بن محمد حسین شیرازی نجفی قمی اخباری ۱۰۹۸ شیخ الاسلام و امام جمعه باشد. او کسی بود که نماز آدینه را در نبود امام ناروا می‌دانست و دشمن دوم مجلسی و فیض بود و شاه سلیمان (۱۰۷۷-۱۱۰۵) می‌خواست او را بکشد. او حکمة العارفين والفوائد الدينية فی الرد علی الحکماء والصوفیه نوشته که مجلسی یکم او را رد نمود گرچه فرزندش اینرا نپذیرفت. قمی قصیده را ایمه‌ای درستایش علی (ع) و نکوهش صوفیان دارد که خود آنرا گزارش نمود و هر دو بی‌پارسی است (ذریعه ج ۳ ص ۴۱۷).

قطب‌الدین نیریزی م نزدیک ۱۱۷۳ در الحکمة العلویه (ش ۳/۳۶۴) می‌گوید که اردبیلی در برخی کتابها و در تفسیر «الذین یتفکرون فی خلق السموات والارض» در آیات الاحکام بروش صوفیانه رفت و بخش نکوهش از صوفیان حدیقه از ملا معز اردستانی دشمن صوفیان است که در آن حدیثهای ساختگی خود را آورده است. این راهم باید دانست که در این بخش ص ۲۸۶ از مرك میرمخدوم ۸ یا ۹۹۵ و نواقض

- او (نوشته در ۹۸۸) یاد می‌شود و همین می‌رساند که آن از اردبیلی ۹۹۳م نخواهد بود.
- در طریق الحقائق ص ۹۹ از بستان السیاحه حاج زین العابدین شیروانی آمده که از مولانا محمد باقر خراسانی نگارنده ذخیره درباره حدیقه پرسیده‌اند او گفت در فهرست نگارشهای او دیده نشد و آن از معز اردستانی است و نکوهش صوفیان را هم بر آن افزودند. در همان بستان چاپ ایران ۱۳۴۲ ص ۲۹ دارد «مصنف کتاب حدیقه و صاحب تبصره و دیگران مانند مولانا محمد طاهر قمی ...» و در ص ۵-۲۴ از گفته فخر العلماء مولانا احمد کابلی در پاسخ پرسنده‌ای چنین آمده که «برخی از امامیان دشمن صوفیان چنین گفته‌اند» آنگاه سخنان اردبیلی در حدیقه (ص ۹-۲۰۸) را نوشته است او در ص ۳۳۵ بستان آنچه را که در ص ۲۰۸ حدیقه درباره دسته‌های صوفیان آمده رد نمود و نامی از اردبیلی نبرد و آن سخن را از «علامای ظاهر» دانست. همو ۱۰
- در ریاض السیاحه چاپ ۱۳۳۹ ص ۱۲۰ خبرهایی از پیامبر و علی (ع) در ستایش از تصوف آورد و در ص ۱۲۶ می‌گوید که هفده دسته‌ای که برای صوفیان شمرده و آنرا از رساله‌ای از سید مرتضی میدانند درست نیست (بسخن نگارنده حدیقه مینگرد) چه این رساله (تبصرة العوام) از سید نمیباشد چنانکه اردستانی حدیقه را نوشته و بنام اردبیلی شهرت داد (۱) - باری حدیقه بساخت کاشف الحق در آمده و میر میران معز الدین محمد بن ظهیر الدین محمد حسینی اردستانی شاگرد ابن خاتون محمد عاملی دکنی این کتاب را در یک سال و نیم در حیدرآباد بسال ۱۰۵۸ نوشته و خود بدان نامی نداده و از خود نیز نامی نبرده است (در پشت نسخه ۹۲۷ طوس و پایان نسخه ما کسی آنرا چنین نامیده است) این دانشمند در حیدرآباد می‌زیست. کاشف الحق او همان حدیقه است ۱۵
- تنها سه سطر از خطبه و چند سطر پایان آنرا برداشت و در آغاز آن دیباچه‌ای بنام قطب شاه سلطان عبدالله شیععی (غلکنده ۱۰۲۰-۱۰۸۳) افزود و در پایان از شاه اسماعیل ۲۰
-
- ۱۰ - نیز بنگرید به: طرائق ص ۹۶ و ۹۹ - ذریعه ج ۴ ص ۱۵۰ و ۴۲۲ و ۴۹۵ و ج ۶ ص ۳۸۵ - فهرست طوس ج ۱ ش ۱۰۳ اخبار ص ۳۲ ج ۴ ش ۹۲۷ ص ۲۱۸ - قصص العلماء تنکابنی ص ۲۴۷ - جلال الدین امیر سید بن محمد بن غیاث الدین محمد حدیقه را گزین نمود و او گویا همان جلال الدین محمد بن محمد کاشانی باشد که مناظره احسانیه و هروی را بسال ۱۰۰۱ پی‌ریزی کرد.

یکم (۹۰۷-۹۳۰) بستود (گ ۳۶۵ ب) و بیتهائی در ستایش از شاه عبدالله در پایان گذارد. بخش نکوهش از صوفیان هم در آن نیست. هر جائی که اردبیلی در آن گفته که در چنین و چنان کتابم گفته ام بجای آن «گفته است» آمده یا آنرا انداخته است و دارای يك مقدمه و يك باب در ۱۲ فصل و يك خاتمه در دو اصل میباشد درس ۱۳ گ ۱ الف کاشف الحق از عبارت «امید که از فاتحه تا خاتمه بنحویکه قابل خواندن و شنیدن اهل فضل و کمال باشد ...» برابر است با ص ۸ ص ۱ حدیقه الشیعه چاپ ۱۳۰۳ و درس ۱ گ ۳۶۵ ب عبارت «شهرهای مشهور که از روزیکه بنا شده هرگز بوی تسنن بمشامشان نرسیده و چون قم و کاشان و سبزوار و مشهد» از حدیقه است با دیگر گونگی (ص ۱ ص ۲۸۷) و از اینجا باندازه بیست سطر آن آورده نشد و دو صفحه خود اردستانی افزوده و کتاب را بپایان رساند و بیتهای چند در باره انجام گرفتن کتاب و تاریخ آن و ستایش از شاه عبدالله آورد، است.

در گ ۲۷۸ ب س ۱۱ و ۱۲ جائی است که داستان پیدائی دولت عباسی و کارهای ابوسلمه و ابومسلم و نکوهش از صوفیان که نزدیک به بیست صفحه حدیقه را گرفته است (ص ۲۰۳-۲۲۳) باید باشد و اردستانی آنرا انداخت و عبارت را دیگر گونه

ساخت و بجای عبارت «و ایضا مذکواست که حماد بن عیسی از آن حضرت استدعا نمود که خانه خوب وزن نیکو و اولاد صالح از جهت او از خدا درخواست کند ... و در حج آخرین در جحفه بجهت غسل احرام غرق شده برحمت خدا رفت (اینجا

داستان صوفیان آمده) اگرچه مقالات و عقاید زشت و افعال ناشایسته صوفیه بشمار است و اخبار و احادیث در مذمت ایشان بسیار لکن چون این مختصر را بیش از این گنجایش نبود بهمین چند کلمه اقتصار نمود و از جمله مواظ و نصایح ... بدینگونه

آورده است: «و در حج آخرین در جحفه برحمت خدا رفت و چون کرامات و معجزات را حدی نیست بهمین قدر اکتفا نمود و از جمله نصایح و مواظ ...» گ ۲۷۸ ب س ۱۱ - ۱۲.

در گ ۱ الف و ب نزدیک بسه سطر «چنانچه مقبول فرق انام ... موجود در وجود

الایمیری آمده که در حدیقه نیست و در گک ۳ الفس ۵-۸ دو بیت از مولوی با تفسیر آن آمده که در حدیقه دیده نمی‌شود. نیز در گک ۲۹ الف بیتمی از مولوی آورده شد و در گک ۳۱ ب بر عبارت حدیقه ص ۲۳ افزود و از آن کاست. در گک ۳۲ الف نیز از عبارت حدیقه (ص ۲۴) کاسته است. اردستانی بارها بیت‌هایی از مولوی و حافظ و در گک ۱۲ س ۷ مصرعی از شیخ عطار آورده است در همه اینجا عبارتی از احقاق الحق شوشتری دیده می‌شود که در حدیقه نیست (ص ۹) و پیدا است که او این کتاب را درست از روی حدیقه ساخته و گاهی عبارتهای آن را فشرده و کوتاه کرد و در برخی جاها چیزهایی بر آن افزود و در سرگذشت امام زمان و کسانیکه از شهرها بیاری او می‌آیند نام کسانی را انداخت و در بسیاری از جاها عبارت را برگرداند آنچنانکه در معنی اثری نکند یا معنی درست دیگری را برساند مانند گک ۱۲ الفس ۱۳ که عبارت را دیگرگون ساخت ۱۰ و گک ۴ الف پایان فصل ۱ که يك سطر حدیقه را نیآورد چه در آن بر ساله اثبات واجب اردبیلی بازگشت داده شده (ص ۴ چاپی) باید گفت که این دفتر نمونه آشکاری است از کتابهای ساختگی و معمول. حاجی نوری در مستدرک ج ۳ ص ۳۹۴ میگوید که نگارنده کاشف الحق مردی بود که برای دنیا بهند رفته بدر بار قطب شاه راه یافت و از حدیقه دزدیده این کتاب را ساخت. ۱۵

آغاز: حمدیکه حامدان ملاء اعلی و ذا کران کر مغبرا از ادای آن عاجز آیند (نسخه ش ۹۲۷ تاریخ ۱۰۹۸ و ش ۹۲۸ طوس).

انجام: و از جمله معاونان... آنحضرت باشند بحق محمد و آله الطاهرین آمین یارب العالمین.

بیت گفته :

۲۰

شکر حق را که این خجسته کتاب	که درو نیست غیر صدق و صواب
بود پنجاه هشت بعد هزار	که پایان رسید این گفتار
شکر که این نامه پایان رسید	پیشتر از عمر پایان رسید

این نسخه بخط تعلیق از محمد سلیم بن حاجی محمد امین متولی در روز آدینه دوم ۵۲۴ ذی حجه سال ۱۲۲۰ مبیاشد که مینویسد: «تمت کتاب کاشف الحق ...» و از دیباچه جزیک سطر و نیمی پیش ندارد و چنین است: «صحرای محشرو توشه آن راه پرخطر گردد ... و این رساله ... مرتب شود بر مقدمه و بابی و خاتمه. مقدمه در بیان مقصود از لفظ امام و بیان احتیاج بوجود آن» سپس فهرست باب و خاتمه آنگاه مقدمه میآید. در پایان (گ-۳۶۵ب) از شاه اسماعیل صفوی و شاه «غفران پناه» هند (حیدر آباد) یاد میشود و در همانجا و در گ-۳۶۶ الف از شاه دوست نواز دشمن گداز شاه عبدالله نام برده شده است.

۱۰ (۳۴۶۶) کاغذ فرنگی - جلد تیماج ضربی مفوایی

اندازه: ۱۸ - ۲۷ و ۱۲ × ۲۱٫۵ س ۱۹

[۶۷۴] کشف الانوار (فارسی)

در این گفتار امامت علی (ع) بروش شیعی از روی آیتها و خبرها روشن میگردد. آغاز: بسم الله. الحمد لله الذي جعلنا من المؤمنين الذين هم عن اللغو معرضون ... از این کلمات استنباط میشود که مابین اسلام و ایمان عموم و خصوص مطلق است. ۱۵ انجام: ذات نیافته از هستی بخش - کی تواند که شود هستی بخش. و صلی الله علی محمد و آله.

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق خوش و عبارتهای تازی بنسخ و شنکرف ۲۰ ۱۲۸ ص ۱-۱۲۰ در طوس نسخه ای بشماره ۲۳۴ از این هست و «کشف الاسرار» نامیده شده گویا نگارنده این و «کشف المعاد» یکی باشد.

(همه دفتر ۳۴۲) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشکی مقوایی حاشیه پارچه سرخ

اندازه: ۱۱۵ × ۱۷ و ۱۱۵ × ۱۱ س ۱۱

[۶۷۵] کشف الفوائد فی شرح قواعد المقائد (عربی)

۲۵ علامه حلی بخواش فرزند خود فخر المحققین بر قواعد العقاید، خواه طوسی این گزارش را نگاشته است و آن در تهران بسال ۱۳۰۵ با چند رساله دیگر بچاپ سنگی رسید.

این نسخه بنسخ با عنوانهای شگرف از زکریا بن عبدالله در ۲۵ رجب ۱۰۶۳ ۲۹۹
میباشد .

(۳۲۹۹) -- کاغذ سپاهانی - جلد تیماج سرح

اندازه : ۶ × ۵۴٫۵ و ۵ × ۱۰۵٫۱۴

۵

[۶۷۶] کشف المعاد (فارسی)

در این گفتار از رستخیز از روی آیتها و خبرها گفته گو گردید و بمنکران پاسخ داده شد .

آغاز: بسمله . ربنا انک جامع الناس لیوم لاریب فیه ... مخفی نماناد مستقبل و مآل امور خلق در معاد بواسطه اختلاف اقوال موجب تحیر گردیده .

۱۰

انجام : آرامگاه ایشان خواهد بود . ربنا اتمم لنا نورنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدير .

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق خوش و عباتهای نازی بنسخ و شگرف

۱۲۸ میباشد ص ۱-۵۶ - نسخه ای از این در طوس (ش ۹۴۶) هست و نگارنده این ۱۵
و «کشف الانوار» باید یکی باشد .

[۶۷۷] کشف الیقین فی فضائل امیر المؤمنین (عربی)

علامه حای بدستور شاهنشاه محمد خدا بنده اولجایتو (۷۰۳-۷۱۶) این کتاب را در باره برتری امیر مؤمنان علی (ع) نگاشته و در آن چند فصل است و بالیقین همو در تبریز بسال ۱۲۹۸ بچاپ سنگی رسید .

۲۰

آغاز: بسمله . الحمد لله القديم القاهر العظیم القادر الحامیم ... فان مرسوم السلطان الاعظم .

انجام : ولنقتصر علی هذا القدر فی هذا المختصر .. لان فضائله کثیرة لاتحصی والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد ... وسلم کثیرا .

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنگرف یا بسیمه درشت و از
 ۵۰۳ برك ۲۲ تعلیق میباشد . برگهای ۱ تا ۱۵۱ افزوده شده و اندازه آن چنین است
 « ۱۵/۵ × ۲۲ × ۹/۵ » ص ۲۱ « نویسنده نسخه مانند دیگر شماره ها احمد
 بن عباد الله ساوی نجفی در کربلا در نیمه روز شنبه ۱۲ رجب ۱۰۱۶ میباشد . گ ۱ ب -
 ۵۴ الف . نسخه مقابله گردید . احمد بن زین العابدین حسینی کربلایی دارنده نسخه
 بوده است .

[۶۷۸] كَذَايَةِ الْاَثَرِ فِي النُّصُوصِ عَلَى الْاَثْمَةِ الْاَثَرِ (عربی)

علی بن محمد بن علی خزاز قمی شاگرد صدوق و ابی المفضل شیبانی نصوصی را
 ۱۰ که از یاران پیامبر و امامان در باره دوازده امام آمده است آورد در دیباچه میگوید
 چون دیدم دشمنان در این باره سخت خرده گرفتند تا جائیکه برخی از شیعیان در
 شك افتاده و نص بر امامان را نپذیرفتند و گفتند که در این باره از پیشینیان چیزی بما
 نرسید این بود که من این کتاب را نوشتم .

آغاز: بِسْمِ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَوْحِيدَ بِالْفِئْدِ الْمَنْفَرِدِ بِالْأَزْلِ الْمَتَّعِزِ بِالْبَقَاءِ الْمَذِلِّ عِبَادَهُ
 ۱۵ بِالْفَنَاءِ لَمْ يَصْحَبْهُ فِي أَوَّلِيَّتِهِ وَقْتُ وَلَا زَمَانٌ وَلَا يَضْمَنُهُ قَطْرٌ وَلَا مَكَانٌ
 انْجَام: وَعَرَفَ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ وَالصَّدَقُ مِنَ الْكُذْبِ وَاللَّهُ الْمَوْفِقُ لِلصَّوَابِ وَاللَّهُ
 الْمَرْجِعُ وَالْمَأْبُوتُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ الرَّحِيمِ الْوَهَّابِ وَالصَّادِقِ وَالسَّامِعِ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ إِلَى يَوْمِ الْحِشْرِ وَالْحِسَابِ .

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط نسخ و عنوانها درشت بشنگرف یا لاجورد و نشانه
 ۵۰۳۲۰ هاشنگرف از احمد بن عباد الله ساوی نجفی در شب چهارشنبه ۱۳ ذی قعدة ۱۰۱۷ گ
 ۱۲۱ ب - ۱۵۱ الف و مقابله گردید .

[۶۷۹] کلام (رساله در...) (فارسی)

این رساله در کلام شیعی است و در ۲۸ فصل میباشد و فصل ۲۸ آن در امامت و
 ۲۵ خاتمه آن دو مقاله است نخستین در امر بمعروف و نهی از منکر و دوم در پند و اندرز

ونسخه ما چنین است :

آغاز: دال است بر نفی و تأکید . پس رؤیت از آن مسلوب باشد ... فصل
بانجدهم در بیان انشاء الم ولدت از ذات مقدس .

انجام : وباین دعا مداومت نمائی ... اللهم یا ارحم الراحمین . هذا یقینی و

اعتقادی مع دلائله التی وقتنی لادراکها ... فانه رؤف بالعباد وهوارحم الراحمین . ۵

[۸۲۴]

این نسخه شماره ۱۰ دفر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف نزدیک ۱۰۲۵

۸۹۹ میباشد گ ۱ الف - ۱۶ الف . این نسخه ۱۳ فصل نخستین و بخشی از فصل ۱۴ را ندارد .

[۶۸۰] الکلام والرؤية (رسالة فی ..) (عربی) ۱۰

نگارنده این رساله از کلام نفسی و دیدنی بودن خدا گفتگو میکند و نخست
کلام نفسی خدا را اثبات سپس نشان میدهد که کلام نفسی چیست آنگاه سخنان
مخالفان را میآورد پس از این بمبحث دیدنی بودن خدا میرسد و پیداست که نویسنده
کتاب اشعری است . از شرح مواقف ایجی و میرسید شریف گرگانی و محقق تفتازانی
یاد میکند و در (برگ ۱۲ الف) مینویسد: «قلت لبعض مشاهیر دیارنا» در هاشم دارد: ۱۵
«المراد منه خضر بک» پس نویسنده در روزگار خضر بک میزیسته است . در آستانه
طوس (ش ۶۹۰) رساله دیگری در همین دوشمئله از ابن خطیب رومی محیی الدین
محمد بن تاج الدین (م ۹۰۱) هست که برای سلیمان بایزید خان (۸۸۶ - ۹۱۸)
نوشته است .

آغاز: بسمله و به ثقتی، فی علم الکلام و فیه ثلثة مباحث . فی اثبات کونه متکاملاً ۲۰
و تعیین الکلام النفسی الذی اثبتوه (!؟) اهل الحق و معایرته المعبارات و العلم و الارادة .
انجام : یجوز ان یقع الرؤية حال التکلم و حیا اذا الوحي کلام بسرعة و هو لا
ینافی الرؤية فلا دلیل فیه علی ما ذکر و اصل . تمت الکتاب .

۱۰۸۶ این نسخه بتعلیق نوشته شده و نشانه‌ها در آن بشنگرف است.

(۳۹۱) - کاغذ قرمه سمرقندی جلد ندارد.

اندازه: ۱۴×۱۷٫۵ و ۶٫۵×۱۴٫۵ س ۲۱

۵ [۶۸۷-۶۸۱] گفتارهای سیدمرتضی (عربی)

از دانشمند ادیب کلامی فقیه شیعی علم‌الهدی سیدمرتضی ابوالقاسم علی بن الحسین موسوی (۳۵۵-۴۳۶) پاسخها و گفتارهایی بیادگار ماند که در آنها از پیامبری و پیشوائی و آفریدن هستی از نیستی و جهان ذروستایش و نکوهش از پرندگان و دامها و خوردنیها و زمینها (که آنرا نمیپذیرد) و گرد آوردن قرآن و حجیت خبر واحد و دیگر مسئله‌های کلامی و فقهی گفتگو نمود. او در این رساله‌ها سخنانی دارد که دانشمندان پس از وی آنها را نپسندیدند.

در این کتابخانه هفت گفتار او هست.

۱ - پاسخهایی است که او بکسی داده و در آن از پیامبری و پیشوائی و آفرینش چیز از ناچیز و جهان ذروبدی و خوبی جانوران و جمادات و جمع قرآن و خبر واحد یاد گردید. در دیباچه از پرسنده میستاید که این مسئله‌ها را هوشمندان و خوب برگزید و میگوید که پرسش بهمان اندازه دانش پرسنده را میرساند که پاسخ‌زیرکی پاسخ‌دهنده را. پس از پاسخ پرسش ۱۵ از مردمی گفتگو میکند و در آن سخنان ابوسهل نوبختی در (کتاب فی الانسان) و ابن راوندی و نظام را رد میکند و روش کلامی او بخوبی در اینجا پیداست. در آن از شافی خود یاد نمود (گ ۶ الف) در مسئله ۷ آشکارا میگوید که اعجاز قرآن از روی صرفه است (۱).

۲۰

۱ - بیرونی در «الهند» میگوید که *Veda* (= ودا) را گروهی از هندوان گویند معجز است و کسی نمیتواند مانند آن بسراید. دانشمندان آنها میگویند که مردم میتوانند مگر اینکه چون آن را از بس بزرگ می‌شمارند بسیاری چنین کاری را ندارند (ص ۶۱) پس گویا این صرفه را متکلمان از برهمنان گرفته باشند. از آنها نخستین بار

بقیه حاشیه در صفحه بعد

آغاز: بسمله وبه نستعين الحمد لله على البصيرة في دينه والارشاد الى يقينه...
فاني وقفت على المسائل التي تضمن الكتاب الوارد ذكرها.

انجام: چنانکه در نسخه ما هست: وليس العلم بالحق القادر متعلقا بالاجزاء
التي يدخلها الزيادة. والمقصان وانما يتعلق بالجملة (گک ۱ب - ۵۱الف).

۲ - پاسخ پرسش درباره خبر واحد در ۹ فصل. در پرسش از سید نام برده
شد (گک ۵۲ب - ۸۱الف -- برخی جاهای نسخه سفید است).

آغاز: بسمله وبه نستعين. بحمد الله نستفتح كل قول ونستعين على كل عمل...
وقفت على المسائل التي سالت احسن الله توفيقك.

انجام: ويغني عن ذلك كلمة ما بيناه ورتبناه. وقد اجبنا عن هذه المسائل بما اتسع

له وقت ضيق. تمت المسائل واجوبتها بحمد الله ورحمته.

۳ - پاسخ بهشت پرسش درباره اینکه چرا آفریننده گوهر را گوهر نسازد
و گر نه رواست آنرا بساخت عرضی مانند سیاهی در آورد و درباره توانائی و زندگی
و عرض و پیش بینی ستاره شناسان و کردار ستارگان و خواب و درباره اینکه اندیشنده
و نگرنده تادر شک نباشد بدانائی نخواهد رسید و درباره خبر و اراده. او در اینجا

۱۵ فیلسوفان می تازد و جهان جان را یاره میداند و میگوید آنچه انسان درباره جان
گفته اند روشن نیست (۱۰۰الف) و سخن صالح قهر را از «مقالات» می آورد که: هر
چه در خواب می بینند راست و درست است» سپس میگوید که این گفتار مانند سخنان
سوفسطائیان نادان است (۹۸ب) (گک ۸۲ب - ۱۰۴الف).

بقیه حاشیه صفحه قبل

۲۰ نظام بصری معتزلی (۱۶۰-۲۲۱) سپس هشام بن عمرو فوطی بصری (م نزدیک ۲۱۸)
و عباد بن سلیمان صیمری (م نزدیک ۲۵۰) و ابوالحسن اشعری و ابواسحق نصیبی اشعری
و شیخ مفید (۳۳۸-۴۱۳) و سید مرتضی و شیخ طوسی (۳۸۵-۴۶۰) و جوینی (۴۱۹-
۴۷۸) در العقیده النظامیه ۵۶ چنین گفته اند (بنگرید به: شرح تجرید قوشچو، ص ۳۹۶
چاپ سنگی چاپخانه ملاعباس علی کتاب فروش بسال ۱۳۰۱ و اوائل المقالات مفید چاپ دوم
تبریز بسال ۱۳۳۰ ص ۳۱ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و مسئله ۳۴ از مسائل عکبری مفید).

آغاز: بسمله و به نستعين . قال سيدنا الشريف السيد الاجل الاوحد المرتضى ذوالمجددين علم الهدى تغمده الله برضوانه : وقفت على ما نفذ الاسناد ادام الله عزه من المسائل ... ابتداء بان قال : اما نعم الله تعالى على الخلق بدوام بقاء سيدنا الشريف ... المرتضى علم الهدى .. فالالسن تقصر عن اداء شكرها .

۵ انجام . حتى يؤثر ما قلناه من المقارنة لاول جزء من اجزائه . تمت المسائل والجواب بعون الملوك الوهاب . والحمد لله رب العالمين . آمين

۴ - پاسخ باین پرسش که آیا باید ماه را دید یا بشمارش بس نمود . او میگوید که همه دانشمندان ما بجز دسته ای از پیروان حدیث بدیدن ماه میگویند و از گفتارش پیداست که یهودان نیز در این باره دو گروه بوده اند . باز میگوید که اخباریان خواستند آیت « كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم ... ايا ما معدودات » را گواه گیرند و روزه مسلمانان را با روزه یهود یکی سازند چه یهود بشمارش میگیرند نه دیدن ماه پس در اسلام هم دیدن آن بایستنی نیست - این مسئله را نخستین بار ابن ابی العوجاء آورد (ص ۲۱۵ این فهرست) و اسماعیلیان هم بدان آشنا بودند . (۱۰۴ ب - ۱۲۵ الف) .

۱۵ آغاز: بسمله و به نستعين . الحمد لله على وافر الجباء و باهر العطاء ... وقفت احسن الله توفيقك على ما نفذته من الكلام المجموع في نصره العدد في الشهور والطعن على من ذهب الى الرؤية .

انجام : وتعذر استدراك فرضه عليه و هذا كله واضح لمن تأمله بعين الانصاف . تمت الكتاب بحمد الله تعالى .

۲۰ ۵ - متفردات امامیان که ۱۱۰ مسئله را یاد می کنند و برای همه آنها دلیل می آورد و اجماعی میداند . میگوید که دانشمندان ما می گفته اند که بکار بستن قیاس و خبر و احدا را خرد ناروا میداند و چنین نیست زیرا شاید خرد آن را روا بدارد و تنها در دین ناپسندیده باشد . سید این گفتار را نزدیک بریبع یکم سال ۴۲۰ پایان رساند (۱۲۵ ب - ۱۴۷ الف) .

آغاز: قد اجبت عن المسائل الواردة في شهر ربيع الاول من سنة عشرين و
اربعمائة بما اختصرت الفاظه .

انجام: والكلام في هذه المسئلة طويل . وهذه جملة كافية وسنيسطه في
مسائل الخلاف انشاء الله تعالى . تمت المسائل بحمد الله وعونه .

۵ - گفتاری است از همو و ۹ مسئله فقهی است . (۱۴۷ ب - ۱۵۶ ب) .
آغاز: بسمله وبه نستعين . قد اجبت ادام الله لكم السلامة واسبق (؟) عليكم -
الكرامة .

انجام: ويطلق فيه انه مكاتب وهذا بين لمن تأمله . تمت المسائل بحمد الله
تعالى وعونه .

۷ - پاسخهای است از همو در ۶۶ مسئله فقهی . (۱۵۷ ب - ۱۶۶ الف) .
آغاز: بسمله . نحن - اطال الله بهاء سيدنا الشريف الاجل المرتضى علم الهدى ...
و كبت اعداه وحسدته - في ديار متاخمة لدار الكفر .

انجام: حلت لهم الصدقة مع المنع من هذا الخمس . والله الموفق للصواب . تمت
المسائل والرسائل بحمد الله وعونه وحسن توفيقه .

۱۵ [۸۳۲-۸۲۶]

این نسخه ها شماره های ۱ تا ۷ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف
۱۰۸۰ سلیمان بن مولانا مبارک بن ابراهیم بن عبدالله بن معین الدین قریشی میباشد
و برخی جاها سفید و عبارات ناقص است .

[۶۸۸] گفتگویی حسین بصری باشمعون (فارسی)

۲۰ حسین بصری (۲۲-۱۱۰) باشمعون آتش پرست گفتگویی نموده و در آن درستی
آئین اسلام را روشن نمود اینک پارسی آن در اینجا شناسانده میشود .
آغاز: نقل است که حسن بصری همسایه داشت آتش پرست نام او شمعون
دریه‌ماری مرگ افتاده .

انجام: گفت خداوند معلوم است که کار تو بغلط نیست . گبر هفتاد ساله را

۲۵ ... (بریده شده) مؤمن هفتاد ساله را کی محروم کنی .

دوستان را کجا کنی محروم تو که بادشمنان نظرداری

[۸۳۳]

این نسخه شماره ۲ دفتر بخط تعلیق شکسته و بخشی از آن مورب نوشته شده است
 گ- ۱۹ الف . در پایان دارد : «ناریخ بسسم شعبان المعظم در اکبر آباد قلمی اقل
 خلق الله خاک قدم فخرای باب الله محمد باقر اصفهانی» .

[۶۸۹] گوهر مراد (فارسی)

از فیاض ملا عبدالرزاق بن علی بن حسین گیلانی لاهیجی (۱۰۷۲) فیلسوف متکلم
 شیعی شاگرد صدرای شیرازی که با فیض کاشانی هر دو شوهر دختر ملاصدرای شیرازی
 بوده اند و شیرازی او را فیاض و کاشانی را فیض خوانده است .

۱۰ اوروش استاد را در فلسفه ندارد و خودش مشرب دیگری گرفته است (ریحانة
 الادب ج ۳ ش ۳۷۰) این کتاب برای شاه عباس دوم صفوی (۱۰۵۲-۱۰۷۷) پیش از
 «سرمایه ایمان» نوشته در ۱۰۵۸ نگاشته شده و در یک مقدمه و سه مقاله و یک خاتمه
 است و یک دوره کلام را به فارسی دارد و در سال ۱۲۷۷ در ایران به چاپ سنگی رسید .
 (دباجده سرمایه ایمان- فهرست طوس ج ۱ ش ۱۴۷)

[۸۳۴]

۱۵ این نسخه بخط نسخ روشن با عناوینهای شنگرف و شکلهای زیبا و سرلوح زیبا
 دارد بطلا و لاجورد و شنگرف و درجدولی است زرین و در ۱۰۹۴ ابراهیم بن
 حاجی محمد حسین خراس خانه ای استرآبادی آنرا نوشت .

(۲۵۸ برگ) - کاغذ سباهانی - جلد فرنگی

اندازه : ۲۸×۱۷ و ۱۱×۲۰ س ۱۹

۲۰ [۶۹۰] اللوامع الالهیه فی المباحث الکلامیه (عربی)

دانشمند شیخ ابی عبدالله مقداد سیوری حلی (م ۸۲۶) در این نگارش بسیار شیوا
 و رسا در ۱۲ لامع از کلام بروش دانشمندان شیعی گفتگو نمود و در روز چهارشنبه
 ۲۹ ج ۱ سال ۸۰۴ آنرا بانجام رساند و خود آنرا چنین نامید .

آغاز: بسم الله السجرات اجلال مبدع انطق بآیات وجوب وجوده هویات الاشیاء و

۲۵ اغرق فی تیار بحار الوهیه عقول العقلاء واحرق فی انوار جمال کبریاؤه اجنحة
 افکار العلماء .

انجام : والعمو عند كرام الناس مأمول . والحمد لله وحده والصلوة على من
 لا نبي بعده وآله الطاهرين الاكرمين و وقع الفراغ من تصنيفه يوم الاربعاء تاسع عشرين
 شهر جمادى الاول من سنة اربع وثمانمائة هجرية و كتب هـ صنفه العبد مقداد بن عبدالله
 الاسدي غفر الله له ولوالديه ولمن صنفه له ولمن ينتفع به ولوالديهم ولكافة المؤمنين
 اجمعين بمحمد واله المعصومين . رب اختم بالخير - هـ - ذا آخر صورة خط المصنف
 رحمه الله . والسلام والدعاء .

[٨٣٥]

این نسخه شماره ۱ دفن و بخط تعلیق خوش با عنوانهای شنکرف و با حواشی
 میباشد . صورت خط سیوری در پایان بتعلیق شکسته دیگر میباشد گ ۱ ب- ۱۵۸
 الف . بالای دو برگ نخستین بر بده و وصالی شد و در برگ دوم چند کلمه متن
 رفته است .

در پایان نسخه سخنانی است از شیخ بهائی و از تفسیر عروة الوثقی نگارش همو
 (۱۵۹ ب - ۱۶۰ الف) و گفاری از بابا افضل کاشانی در باره کمال علمی و عملی نفس
 ناطقه (۱۶۰ ب) همه اینها بخط شکسته است . در روی برگ پیش از یکمی محمد رحیم
 نامی بخط خود نوشته و کما برا از سیوری دانست و در گ ۱ الف رباعی هست که در
 تاریخ ۱۲۷۵ نوشته شده .

۱ همه دفتر ۴۱۶۲ - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج زرد ساده ته آن سرخ .
 اندازه : ۱۲ و ۲۱ و ۶ و ۱۴ س ۱۷

[۶۹۱] **ما لا یسمع الله من جهله** (عربی)

مأمون (۹۸-۲۱۸) فضل پسر سهل ذی الریاستین را نزد امام رضا (ع) (۱۴۸)
 (۲۰۳) فرستاد و از او درخواست که اصول و فروع دین را برای او بنگارد امام دوات
 و کاغذ خواست و این گفتار را بنوشت و امامان پیشین را تا پدر خویش در اینجا بر شمرد .
 آغاز : نام خدا و ستایش او و درود بر پیامبر ، حدثنا ابو عبدالله الحسین علی
 بن الفضل ... ان المأمون بعث الی الامام ... و کتب بسم الله الرحمن الرحیم . اول
 الفرائض شهادة ان لا اله الا الله .

انجام : والاصرار علی الصغائر من الذنوب والسلام علی من اتبع الهدی .

۱۰۱۵ این نسخه شماره ۳۳ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۱۰۰ الف - ۱۰۵ الف .

[۶۹۲] مشرق الانوار الملكوتيه في بيان عقائد
الذرية المصطفوية (عربی)

۵ دانشمند محمد بن علی بن عبدالمنبی بن محمد بن سلیمان مقابلی بحرانی در این کتاب که در باب است از کلام بروش شیعی گفتگو نمود و بهمان حدیثها بس کرد و دلیلهای فیلسوفان را بیهوده دانست. او میگوید که خواندن نگارشهای گمراه کننده در دین و آئین نارواست و در استدلال باندیشههای خرد نباید گرائید. این نگارش را او در بامداد ۱۴ ج ۱ سال ۱۱۶۹ پایان رساند.

۱۰ آغاز: بسملة الحمد لله المحتجب عن ابصار خلقه بانوار عزته، فلم يدرك لاحد من خلقه الا آثار قدرته.

انجام: لا يلتفت اليها في مقابلة النص الصحيح الصريح مع انها مزيفة بادننى تأمل فتأمل. وقد تم التصنيف ... وقد فرغ مؤلفه ... سنة ۱۱۶۹ حرره محمد بن علی ... المقابلی البحرانی . غفر الله له ... وصلى الله على محمد وآله الطيبين الطاهرين .

این نسخه شماره ۱۰ دفتر و بخط نسخ بانسانها و عنوانهای شنگرف از راشد بن عبدالله بن حسن الباز یاری در ۱۶ ج ۲ سال ۱۱۶۹ نزدیک یکماه پس از نگارش مقابلی . گ ۱ ب - ۳۶۳ ب .

[۶۹۳] مهاتب النواصب (عربی)

۲۰ معین الدین میرزا مخدوم محمد علی حسینی شریفی (۹۴۷ - مکه ۹۹۵ یا ۹۹۸) دانشمند حنفی فرزند میر شریف عبدالباقی نواده داعی صغیر حسن بن قاسم فرمانروای آمل (۳۰۴ - ۳۱۶) میباشد.

پدر او فرزند دختر شریف دوم بوده و این شریف کسی است که دستور کشتن شیخ الاسلام هروی را داد و علی بن عبدالعالی محقق کرکی (۹۶۰ م) گفته بود چرا پیش

پیش از منظره کشته‌اید. همین شریف صدراعظم شاه اسماعیل یکم صفوی (۹۰۷-۹۳۰) دشمن عثمانیان و پسر شمس‌الدین محمد شیعی (م ۸۳۸) پسر میر سید شریف علی حنفی گرگانی استرآبادی شیرازی (۸۴۰-۸۱۶) بوده است (۱). نیای پدری میرزا مخدوم پاشا رزبهان نگارنده ابطال نهج الباطل است (روضات ص ۵۰۰) مادر میرزا مخدوم دختر میرزا شرف‌حسن قاضی جهان سیفی وزیر شیرازی قزوینی است. پدر او شریف سوم میر عبدالباقی گاهی امیر و گاهی وزیر شاه تهماسب یکم صفوی (۹۳۰-۹۸۴) و نیای او وزیر اسماعیل یکم شده بود

این میرزا مخدوم از شاگردان عبدالرحمن بن زیاد زبیدی مالکی و ابن حجر مکی مصری (۹۰۹-۹۷۴) بشمار می‌آمده سنی و دشمن شیعی گشت. او استاد و وزیر شاه اسماعیل دوم صفوی (۹۸۴-۹۸۵) بوده و با گروهی قلندران نقشبندی او را از آئین شیعی بدر بردند و همین اسماعیل است که دوانی (۸۲۸-۹۰۸) برای او رساله‌ای در ناروائی متعه نوشت. این شاه از این پس دستور داد که بر سکه‌ها نام امامان نگار نکنند. میرزا مخدوم نخست خطیب بوده بسنّیان دشنام میداد و در روزگار اسماعیل دوم سنی گشت و پس از برکنار شدن از کار و مرگ اسماعیل بدربار عثمانی رفت و گشت که من شافعی بودم و حنفی گشتم. آنان او را مفتی و قاضی مکه و عراق کردند ۱۵ و مدرس مدرسه مرجانیه بغداد شد و در ۹۸۷ در آنجا بقضا و فتوی میپرداخت (۲).

۱- در لب التواریخ یحیی فزوینی ص ۲۵۶ آمده که در جنگ چالدران میان اسماعیل یکم صفوی و سلطان سلیم عثمانی (۹۱۸-۹۲۶) رجب سال ۹۲۰ میر عبدالباقی و میر سید شریف از سرداران سپاه اسماعیل بوده و کشته شدند. شوشتری در مجلس ۷ مجالس المؤمنین می‌نویسد که بگواهی سید محمد نور بخش احساسی خراسانی (۷۹۵-۸۸۹) ۲۰ و شیخ محمد بن ابی‌جمهور (زنده در ۸۹۵ و ۹۰۱) میر سید شریف گرگانی شاگرد قطب رازی شیعی و ابن میثم بحرانی و بگواهی مولانا خضر رازی حیلرودی نجفی شاگرد شمس‌الدین محمد، او و پسرش هر دو شیعی بوده‌اند.

۲- گویند میرزا مخدوم پدر سید محمد ناصبی پدر میر ابوالفتح شرقی شریفی شیعی (م ۹۷۶ در اردبیل) نگارنده آیات الاحکام یا تفسیر شاهی بنام تهماسب یکم (۹۳۰-۹۸۴) ۲۵ میباشد (روضات ص ۵۰- ریحانة الادب ج ۲ ص ۲۲۶) !!

او کتابی کلان در خرده گیری از آئین شیعی نوشت سپس از آن گزین کرده نواقض الروافض بساخت و در ۹۸۸ به سلطان مراد سوم عثمانی (۹۸۲-۱۰۰۳) ارمغان داد . نواقض را محمد بن عبدالرسول برزنجی کردی (م ۱۱۳۰) گزین و کوتاه نمود (کشف الظنون) .

۵ قاضی نورالله شوشتری (۹۵۶-۱۰۱۹) مصائب النواصب را به (قال اقول) در خرده گیری از نواقض بنام شاه عباس یکم صفوی (۹۸۵-۱۰۳۸) در ۱۷ شبانه روز پرداخت و در رجب ۹۹۵ آنرا پاپایان رساند و این شاه هم این ارمغان را بر کتابخانه آستانه طوس وقف نمود (۱) . در رایت پنجم میرمخدوم گوید که شیعیان آرامگاه بسیاری از دانشمندان شایسته را ویران ساختند و خواستند بدن آنها را بسوزانند مانند قاضی بیضاوی و قطب الاقطاب ابواسحاق کازرونی و عین القضاة همدانی و نیز آرامگاه مجتهد اعظم و امام اقدم را خوار بدانند . شوشتری گوید که این بدستور نیای تو شریف پیشین بوده است. (گ ۲۳۹ ب) .

۱ - ابوعلی محمد گیلانی (۱۱۵۹-۱۲۱۵) نواده شیخ رئیس و نگارنده منتهی المقال ردی بر نواقض بنام عذاب النواصب علی الجهاد الناصب نوشت (ش ۸۹۱ طوس) مصائب النواصب را محمد اشرف بن عبدالحسین بن سید احمد عاملی سپاهانی نواده سید اماماد و شاگرد مجلسی و نگارنده فضائل السادات بخواهش احمد بیک بوزباشی بسال ۱۰۷۰ بهارسی کرد (ش ۲۶۰ ج ۱ ص ۸۳ فهرست طوس) .

۱۵ علاء الملك محمد علی پسر قاضی نورالله هم آنرا بدستور سلطان محمد قطب شاه (۹۸۹-۱۰۲۰ م ۱۰۳۵) بهارسی کرد همچنین میرزا محمد علی مدرس رشتی چهاردهی (۱۲۵۲-۱۳۳۴) نواقض و مصائب هر دورا بسال ۱۳۰۸ بهارسی نمود .

۲۰ یکی از دانشمندان روزگار شاه عباس یکم بنام محمد تقی حسینی هم آنرا بهارسی در آورده بود .

بنگرید به : فیض الاله فی ترجمه الفاضی نورالله از جلال الدین حسینی که باصوارم مهره در تهران بسال ۱۳۲۷ خ به چاپ رسید - روضات الجنات ص ۵۰ و ۴۷۶ - عالم آرا ص ۱۱۵ - فهرست آستانه طوس ش ۱۰۰۳ (ناربخ ۱۰۵۱ در لاهور) و ۱۰۰۴ (سال ۱۲۸۵) و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ که در اینها ۴ نسخه از مصائب شناسانده شده نیز ش ۱۰۵۹

- در رایت چهارم میرمخدوم گوید که شیعیان نوروز را گرامی میدارند باینکه دانشمندان این را کفر میدانند گ ۲۳۷ ب و آنها بصوفیان بدمیگویند و شهید در مکاسب دروس تصفیه باطن را ناروا دانست گ ۲۰۶ ب در اینجا یادی از امیر فضل الله استرآبادی شیعی پارسا میشود. نیز میگوید که آنها متعه و تحلیل امه را روا میدارند و من چون از متعه سخت باز میداشتم قزلباش ریختند تا مرا بکشند و من با عبدالعالی بن علی در باره ۵ متعه گفتگو کردم گ ۲۱۲ الف و ابن عبدالعالی قبله شهرها را برگرداند ۲۲۵ الف (۱۹۹ ب) در این کتاب یاد میشود از: میرعلی شیرنوائی که مالانباتی شاعر شیعی براو چیره بود و دوانی درباره نباتی گفته: «او ملاء شاعران و شاعر مالایان است» گ ۲۱۵ الف و مصباح الشریعه صادق (ع) ۲۰۹ الف و حیل شرعی محمد بن شجاع شاگرد محمد بن حسن ۲۱۳ الف و حلیه ابوالحسن رویانی که اهل قبله را کافر نمیدانست ۵۴ ب ۱۰ و مغیث الخلق فی تعیین المذهب الاحق ابوالعالی جوینی ۳۹ ب و مستظهریه و سرالعالمین غزالی ۵۱ الف ۹۷ ب و مقالات اشعری ۵۴ الف و النقص عبدالجلیل رازی ۲۱۹ الف در حاشیه و نامه های قطب الدین محیی شیرازی ۵۱ ب و نکت الادله انصاری ۵۴ ب و تفسیر سیدمعین الدین اشعری شافعی ایجی ۲۴ الف و روضه الاحباب بفارسی ۳۰ ب و گزارش فارسی شفقیه پدر شوشتری ۴۰ ب و شرح منازل السائرین ابن قیم ۱۵ حاشیه ۱۶۶ ب و تنفیذ القواعد سیوری حاشیه ۱۵۴ الف و گزارش کشف الحق و نهج

بقیه حاشیه صفحه قبل

- آنجا در باره نواقض و ش ۱۰۶۰ در باره رساله حرمت متعه درانی - مجله دانش ۳ سال دوم دی ۱۳۲۹ خ ص ۲۱۰ - ترجمه دانشمند چهاردهی را نواده او دانشمند گرامی آقای مرتضی مدرسی چهاردهی در تهران سال ۱۳۶۹ ب چاپ رساند و سرگذشت میرمخدوم از روضه الصفویه گنابادی و عالم آرا و گفتار شهاب الدین تبریزی و دیگران در آنجا هست - شوشتری در دیباچه همین نواصب اندکی از سرگذشت میرمخدوم را آورد و می نویسد که اسماعیل دوم بر اثر افیون و زندانی بودن و از ترس دشمنان نیرنگی باخته بآئین سنیان گرائید و میرمخدوم وزین العابدین کاشی دستور داد تا این کیش را میان مردم رائج سازند و فرجام کار این شد که برخی خواستند او را از شاهی بیاندازند، بابکشند. ۲۵ او دریافت و دشمنان را بازداشت و میرمخدوم نیز از آنها بوده و تا مرگ شاه در زندان بسر میبرد.

الصدق از خواجه ملاصاعد سنی سپاهانی ۶۶ ب و ۹۰ ب و ۲۱۵ الف و تعلیقات شوشتری
بر شرح قاضی ایجی ۱۹ الف .

- این کتاب دارای ۸ مقدمه و ۶ جلد (۱ آیات ۱۲ احادیث ۳ دلیلهای ۱۵ صفه ۴ نکوهش
ها در ۲۳ طایفه ۵ بدیها در ۷ رایت ۶ گفتگوی دوفقیه حجازی و عراقی در باره مذهب)
۵ شوشتری در بسیاری از جاها نثر و شعر فارسی از خود و دیگران آورده است . میر
مخدوم در رایت ۷ جنده گ ۱۴۳ ب از پیش از ۱۵ سال پیش از این که جوان بوده است
یاد میکنند که چله می نشست و نوشته های صوفیان می خواند و می رساند که در این هنگام
پیش از سی سال دارد و میگوید که در تاریخ ۷۲ در ۲۵ سالگی از حج نخستین خود
برگشته بشام رسیدم . از اینجا بر می آید که او در ۹۴۷ زاده است . باری نواقض و
۱۰ مصائب از شاهکارهای جدال دینی است و نکته های تاریخی در بردارد مانند جشن
« بابا شجاع الدین » در ۲۶ ذی حجه در کاشان گ ۲۴۰ ب و تعزیه خوانی در عاشورا
که شوشتری میگوید کار نادانها است .

آغاز: بسمله و به ثقتی . نحمدك یا من جعلنا من الفرقة الناجية الامامية الانعاشیه
ووقفنا لرفض سنن سننها بغاة الامویة و بغاث العدویة .

- ۱۵ انجام : والبراءة عن اعدائهم البغاة اللئام . فبذلك فليعمل العاملون ... فمن ابتغى
وراء ذلك فهو الغاوان .. وفي طغيانهم يعمهون .

[۸۳۸]

- این نسخه را محمد امین حسینی بنسخ با نشانه های شنگرف از روی نسخه نوشته
۶۵۱ شده از روی خط شوشتری نوشته و با آن برابر کرد (گ ۱ الف) و این محمد
۲۰ امین از پدر میر بزرگ مرعشی و از مادر بدست غیب میرسد و نیا کانش در مازندران
بوده و خود او در فارس زاده و در سپاهان میزیست . گ ۲۴۵ الف سفید است . در گ
۲۵۶ ب دو حدیث بخط شکسته دارد که در شب شنبه دوم شوال ۲۱۱ حمل سال ۱۲۷۷ در
نماز خانه ارك مرحوم وکیل نوشته شد . حاشیه هایی از خود شوشتری در این نسخه هست
با « منه رحمه الله » در کنار گ ۶ ب سخنی از شوشتری دیده میشود که در آن کارهای
۲۵ نکوهیده پیروان سنت را یاد میکند .
در کنار گ ۱۹۲ الف تا ۲۳۶ الف حاشیه هایی دارد که « شاه م ح » و

«ملا» یا «مولانا شاه محمد دارابی» و گاهی با «دام افاداته» یا «دام ظلّه» یا «دام ظلّه السامی» پایان مییابد و در گ ۲۳۵ ب دارد «من افادات استادنا و مولانا شاه محمد دارابی دام ظلّه السامی». ابن دارابی شاگرد شیخ بهائی (۹۵۳-۱۰۳۰) و اسناد قطب نیریزی (۱۱۷۳م) بوده است (ص ۴۳۲ همین فهرست).

- در گ ۱ الف نام کتاب و شوشتری بنسخ نوشته شده و نام و مهر دو دارنده نسخه ۵ آمده که پاک کردند و درست خوانده نمیشود. بسباق دارد که بتهای نسخه نزدیک ۷۵۰۰ است و نیز: «تخمین کتابت این نسخه چنانچه بنده با کاتب حساب نموده و با احتیاط و ملاحظه طرف او هفت هزار و پانصد بیت - عدد اوراق مکتوبه دوست و پنجاه و دو و نیم ورق» نیز «عده اوراق ۲۵۲» و نام «مهر محمد امین» و بهای کتاب بسباق - در ۱۰ ۲۵۶ الف صورت خط شوشتری دارد: «فدائق انعام اصل المسودة بیده مؤلفه... نورالله بن شریف الحسینی الشوشری... فی سبعة عشر ایام بلیالیهها من شهر رجب... سنة خمس و تسعين و تسعمائة هجریه والحمد لله علی توفیق الاتمام والصلوة... اکمل السلام».

(۴۲۵۶) کاغذ سپاهانی - جلد تیماج مفاوی با حاشیه زرین

اندازه : ۱۱ ۱۹ و ۶۵۵ \ ۶۵۰ \ ۱۲۵ س ۱۷

[۶۹۴] مصباح الهدی (عربی) ۱۵

از دانشمند شریعتمدار حاج ملا محمد جعفر استرآبادی (م ۱۲۶۳) در کلام بروش شیعی که برای فتعلیشاه قاجار (۱۲۱۱-۱۲۵۰) در یک مقدمه و پنج باب نگاشته و بسال ۱۲۳۷ آنرا پایان رساند.

آغاز: بسم الله. الحمد لله الذي ينتهي اليه سلسلة الممكنات و اوجد العالم الذي

لا يخلو من الحركات. ۲۰

انجام: قد خرجت عن الميعاد في بعض الابواب لكونه مقام الاطناب و مزال اقدام اولي الالباب... وقد فرغت من تأليف هذه الرسالة... في السبع الثاني من العشر الثالث من الثالث الثاني من السادس الرابع من النصف الثاني من العشر العاشر من الثالث الثالث من العشر الثالث من الالف الثاني... في سنة ۱۲۳۷ (شماره ۷ پاک شده و درست خوانده

نمی شود)

این نسخه شماره ۱۶ دفر و بخط نسخ با عنوانها و نشانه‌های شنگرف از محمد حسن بسطامی مزجی خراسانی دزدهه نخستین ماه دهم سال ۱۲۴۵ می‌باشد. گ ۱ ب ۱۱۲ الف. در پایان دارد: «وقد وقع لی الفراع من تحریر هذه النسخة الشریفة فی العشر الاول من الشهر العاشر من السنة الخامسة من العشر الخامس من المائة الثالثة من الالف الثاني ... وانا ... محمد حسن البسطامی المزجی الخراسانی الهم اغفر لی ... يوم یوم الحساب فی سنة ۱۲۴۵».

(همه دفتر ۴۱۲۱) کاغذ فرنگی - جلد تیماج مقوای سوخت ضریبی
اندازه: ۲۱ × ۱۵ و ۱۵ × ۲۰

۱۰. [۶۹۵] مالی و نخل (عربی)

امام ابو الفتح محمد بن ابوالقاسم عبدالکریم بن ابوبکر احمد شارستانی (شهر سنان ۴۷۶-۵۴۸) بسال ۵۲۱ برای سید مجدالدین ابوالقاسم علی بن جعفر موسوی نقیب ترمذ ملل و نخل خویش را نوشته و در آن از دین ایرانی و هندی و یهودی و ترسائی و تازی یاد کرد و سخنان فیلسوفان و متکلمان را آورده است. بگفته امام رازی نزدیک بسال ۵۸۲ در مناظرات (چاپ هند بسال ۱۳۵۵ ص ۲۵) اوسر گذشت فیلسوفان را از صوان الحکمه ابو سلیمان سگزی منطقی و سخنان کلامیان را از الفرق بین الفرق استاد ابی منصور بغدادی (م ۴۲۹) که سخت متعصب بوده است و آئین تازی را از ادیان العرب جا حظ گرفته است و کاریکه خود کرده است همان ترجمه چهار فصل حسن صباح خراسانی (۴۸۳-۵۱۸) می‌باشد که غزالی از آن پارسی خرده گیری نمود - غزالی در فضایح الباطنیه (بند ۱۲) نیز بسخنان حسن نگریسته است. پیاره ای از این فصول در تبصرة العوام (ص ۱۸۳) هم دیده میشود. آنچه شهرستانی درباره آئین هند گفته است با گفتار ابن ندیم در فن ۱ و ۲ مقاله ۹ فهرست و شرف الزمان طاهر مروزی پز شک در طبایع الحیوان نزدیک بسال ۵۱۴ مانند می‌باشد (چاپ گزیده آن در لندن بسال ۱۹۴۲) این کتاب در نهران بی کم و کاست بسال ۱۲۸۸ بخط نسخ کلب علی قزوینی و در هند در چاپخانه عنانیه در دو جلد بسال ۱۲۶۳ بچاپ سنگی رسید و امین مدنی حنفی نیز آنرا بسال ۱۲۸۸ چاپ سنگی نمود و دوبار در مصر در کنار فصل ابن حزم یکی در مطبعه ادبیه بسال ۲۱-۱۳۱۷ در ۵ جلد دیگری در مطبعه محمد علی

صبیح نیز در ۵ جلد بسال ۸-۱۳۴۷ و همچنین جداگانه در ۳ جلد در مطبعه - مجازی
 قاهره $\frac{۱۳۶۸}{۱۹۴۸-۹}$ بچاپ رسید .

ویلیام کورتن Coréton در لندن بسال ۱۸۴۶ آنرا چاپ نمود و از روی همین
 دوباره در لایبتسیک بسال ۱۹۲۳ چاپ شد - نسخه ای از آن گویا نوشته خود شهرستانی
 در اسکوربال بشماره ۱۵۲۵ هست (دیباچه پارسی خجندی ص ۲۳) .

خواجه خجندی سپاهانی (۸۵۰م) در ۸۴۳ آنرا برای شاهرخ در سپاهان
 بنام تنقیح الادلة والعلل پیارسی کرد. خجندی گذشته از اینکه بر ترجمه خود افزوده
 و از مخالفان خرده گرفت چون گفتار ابن سینا در نسخه او نبود و نسخه دیگری هم
 در دسترس نداشت آنرا پیارسی نکرد . این پارسی در تهران بسال ۱۳۲۱ خ بچاپ
 رسید .

بنوشته ریو (add ۲۳/۵۳۶ ص ۱۳۹) مصطفی بن شیخ خالق دادهاشمی عباسی
 ملل و نحل را پیارسی در آورد و آنرا در آگره در پنجمین سال شاهی جهانگیر بسال
 ۱۰۲۰ آغاز و در رجب ۱۰۲۱ پایان رساند و توضیح الملل نامید. او میگوید که گفتار
 ابن سینا در ترجمه خجندی نیامده و آن ترجمه هم دشوار است و هم سخن شهرستانی در آن
 دیگر گونه شده و از مخالفان نیز خرده گیری گشت این بود که جهانگیر آنرا نپسندید
 و دستور دارد که من دوباره پیارسی آسانی در آورم . او نسخه بدی در لاهور داشت
 و گفتار ابن سینا را هم پیارسی نکرد و خرده گیریهای خجندی را هم آورد .

ملل و نحل را نوح افندی پسر مصطفی ۱۰۷۰ م بترکی و هاربرو کر - Haarh
 rucker در ۱۸۵۰-۱ بآلمانی در آوردند (۱) .

در ملل و نحل از گفتار جیهانی در باره آئین زردشتی آمده که در نسخه ماگی ۹۴
 الف-۹۶ و در چاپ ایران ص ۲۰-۱۱۷ هست و خجندی هم آنرا ترجمه نمود ص ۹-
 ۲۵۴ ولی در دو چاپ کنار فصل ابن حزم (ج ۲ ص ۸۰) و (ج ۲ ص ۶۵) و در چاپ ۱۳۶۸ مصر

۱ - نیز بنگرید به: معجم المطبوعات (شهرستانی) - کشف الظنون ج ۲ ص ۵۱۷
 دیباچه ترجمه خجندی ص ۲۳-۵۵-۵۸ و خود آن ص ۳-۴۷۲ که از گفته های ریو پاره ای
 در اینجا دیده میشود - پارسی گزیده ای از شهرستانی دیده ام که در دکن بسال ۱۰۱۳
 نوشته شده بود .

(ج ۲ ص ۷۱) ندیده‌ام و بنوشته دیباچه نگار تنقیح ص ۴-۲۳ و ۲۵۴ در چاپ لندن و آلمان هم نیست.

[۸۴.]

این نسخه بنسخ مجداول بلاجورد و شنکرف از حبیب‌الله بن محمد شیرازی در ذی
 ۴۰۷۵ هجری سال ۹۶۲ می‌باشد آغاز آن پس از فهرست بخش یکم (خط تعلیق درگ
 ۱) درگ ۲ الف چنین است: و غلط و انفراد عن اصحابه بخمس مسائل -
 الخياطية والكميه.

انجام: هذا ما وجدته من مقالات اهل العلم ونقله على ما وجدته من صادف فنه خلا
 في النقل فاصلحه اصلاح الله تعالى حاله وسدد اقواله وافعاله والله حسبنا وهو المعين.

۱۰ (۴۲۴۵) - کاغذ سپاهانی آبی - جلد یماج منوالی
 اندازه: ۱۶-۲۷ و ۹-۱۹

(عربی)

ملل و نحل

[۶۹۶]

در کتابهای دین‌شناسی و ملل و نحل دو خبر از پیامبر ص.ا.د کردند. یکی آنکه
 پیروان من ۷۳ گروه خواهند شد و همه آنها گمراهند و باتش دوزخ دچار خواهند
 ۱۵ گشت مگر یک دسته که رستگار می‌باشند دیگر اینکه همه آنها رستگارند مگر
 یک دسته که بدوزخ می‌روند. در برخی از روایات آمده که آن یک دسته رستگار
 پیروان سنت و جماعت هستند. نیز آمده که آن یک دسته گمراه زندیقان می‌باشند.
 مقدسی در احسن التقاسیم (چاپ بریل سال ۹۰۶ ص ۳۹) هر دو خبر را یاد نمود.
 امام رازی در مفاتیح الغیب (ج ۶ ص ۱۹۳) نیز هر دو را آورد و ما نا می‌خواهد در آنها
 ۲۰ شك کند ابن حزم اندلسی در فصل (ج ۳ ص ۲۴۸) دومی و خبر «ان القدریة والمرجئة
 مجوس هذه الامة» را آورده و نادرست دانست. با اینکه او در ابالی قیاس بچنین خبری
 تمسك نمود. متن این خبرها در شماره دسته‌ها و اینکه رستگار یا گمراه کدامند
 اختلاف دارند. گذشته از اینکه دانشمندان در سند اینها شك کرده‌اند متن آنها
 میرساند که اشعریان و پیروان سنت در برابر اهل رأی و قیاس و معتزلیان و زندیقان

از این گونه خبرها ساختند (۱).

در این رساله مامذهبیهای فلسفی و فرقه‌های دینی با جمال‌شمرده شده و صحت روایت نخستین روشن گردید. گویا از دانشمند محمد جعفر استرآبادی باشد. در آغاز دارد که پیش از ارسطو همه فیلسوفان روش اشراقیان داشتند و میزانی برای سنجش فکر در دست نبود تا اینکه او منطق را آورد.

۵

آغاز: بسمله. روی عن النبی ص انه قال ستفرق امتی علی ثلاث و سبعین فرقة، فرقة ناجية و الباقون فی النار. بیان ذلك ان اولاد آدم.

انجام: وامة عیسی علی اثنین و سبعین فرقة. هدا نال الله الی سواء السبیل .. و آله الطاهرین (کتبه فی ۱۲۴۵).

۱۰

[۸۴۱]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بهمان خط و نویسنده شماره یکم سال ۱۲۴۵ می‌باشد. گ ۱۱۲ الف - ۱۱۶ ب.

۳۱۹

[۶۹۷] مناظره احسانى و هروى (عربى)

دانشمند ابن ابی جمهور شمس الدین محمد بن زین الدین ابوالحسن علی

احسانى هجرى (زنده در ۸۳۸ تا ۹۰۴) صوفى و فیلسوف و کلامى و شیعى بوده است. ۱۵

او در اللئالی العمادیه فی الاحادیث الفقهیہ را در استرآباد در روستای گلپان و سرو

کلات بسال ۸۹۹ نگاشته و در ۹۰۱ آنرا پاکنویس نمود. زادالمسافرین خود را

در میان راه طوس پرداخته و برای نقیب میرمحسن بن محمد رضوی قمی در طوس بسال

۸۷۸ بر آن گزارشی بنام «کشف البراهین» نوشته است. او را بجز شرح باب حاد-

ی عشر و غوالی اللئالی و نثر اللئالی، المجلی فی مرآت المنجی در کلام و عرفان و فلسفه ۲۰

است که در نجف درج ۲ سال ۸۹۵ بدرخواست شاگردان آنرا پرداخته و در طوس بسال

۸۹۶ پاکنویس کرد و آن در ۱۳۲۹ بچاپ رسید. ایندانشمند در کربک نوح نزدیک

۱- بنگرید به: دیباجه کثری بر الفرق بین الفرق بغدادی و التبصیر فی الدین اسفرائینی

- مختصر الفرق رسعی ص ۱۵ حاشیه ۱- تاریخ بغداد خطیب ج ۱۳ ص ۳۰۷- اعتقادات فرق

المسلمین رازی ص ۷۴ - تبصرة العوام ص ۲۸ - بیات الادیان ص ۲۳.

بسال ۸۷۷ شاگرد علی بن هلال جزائری عراقی (زنده ۹۰۹) شاگرد ابن فهد حلی عارف فقیه شیعی (۷۵۷-۸۴۱) شده بود. از شرف الدین حسن بن عبدالکریم فتال غروی در عراق هم بهره برد (۱). اوروش اشراقی دارد. ابن ابی جمهور بادهاشمندی سنی در خانه همان سید میرمحسن بن محمد رضوی قمی که میزبان هر دو بود و بدرخواست او در شهر طوس بسال ۸۷۸ در سه مجلس مناظره نمود و درباره امامت علی (ع) و ابوبکر با او گفتگو کرد. دومین در مدرسه سلطان شاه رخ در بود ملاغانم مدرس بوده است. این دانشمند هر دو از مردم کبیر (کیش) و مکران بوده و نزدیک شصت سال در هری میزیست و بادهائی همان قمی از هرات آمده بود تا در طوس احساسی را ببیند چون آوازه دانشش بدانجا رسیده بود. در این گفتگو دانشمند هر دو سرانجام خاموشی گزید و پاسخی نتوانست بگوید. احساسی در آن از دانشمندان شیعی مانند مفید و رضی و مرتضی و شیخ طوسی و طبرسی و علامه حلی و سید شریف و رکن الدین گرگانی و نصیرالدین کاشی یاد میکنند و نکته های تاریخی فراوانی در آن هست.

احساسی میگوید که من اکنون نزدیک به چهار سال دارم (ش ۹۴۴/۲ گ ۹۴۴/۲ ب ۲) و ش ۸۷۸/۷ گ ۹۰ الف) پس او نزدیک بسال ۸۳۸ زاده شد و میدانیم که تا ۹۰۴ زنده بود. درباره نادرست بودن خلافت عمر سخن او و هر دو تا بجائی کشید که شنونده ای حیدری که در آن انجمن بود گفت: «والله راست میگوید شیخ عرب. اگر مرد صحبت پیغمبر کرده بود بیست سال، و ابوی ادب؛ خرمیشود» سپس خود احساسی آنرا چنین ترجمه کرد: «والله صدق الشیخ العربی. اذا کان رجل یحب رسول الله ص، عشرین سنة، و هو بالادب؛ یکون حمارا» (ش ۹۴۴/۲ گ ۵۱ ب ۷ و ۸۷۸/۷ گ ۸۹ الف که تنها همان عبارت تازی را دارد) خود احساسی این سه گفتگو را بدرخواست

۱- بنگرید به: روضات الجنات ص ۲۰ و ۲۱ و ۳۸۹ و ۵۹۷ - مسندک الوسائل ج ۳ ص ۳۶۱ - ذریه ج ۸ ص ۱۳۳ - مجالس المؤمنین مجلس ۵ - فهرست طوس ج ۱ ص ۲۲۴ و ۲۴۶ خطی و ۵۲ چاپی ص ۱۶ و ج ۴ ص ۹۸۲ و ۱۰۳۷ - فهرست مجلس ش ۴۴ - در فردوس التواریخ نوروزعلی بسطامی چاپ تبریز بسال ۱۳۱۵ ص ۳۰۷ و پس از آن پارسی همین مناظره آمده است. ۲۵

کسی گرد آورده بساخت این رساله در آورد .

شوشتی در مجالس المومنین در سر گذشت همین احساسی پاره ای از این گفتگو را پیاری آورد. حلال الدین محمد بن محمد کاشانی آنرا پیاری کرد و در ۱۹ شعبان ۱۰۰۱ دهنده آنرا بیایان رساند (فهرست کتابخانه بهار هندج ۱۱۴ ص ۸۸) .

- آغاز: الحمد لله حق حمده ... سالتنی اطلال الله بقالک عما کان بینی و بین الهروی
 فی بلاد خراسان من المجادلات فی المذهب .
 انجام : ونستغفر الله من الزیادة والنقصان والسهو والغلط والنسیان والحمد لله
 رب العالمین . . وحشرنا فی زمرتهم اجمعین .

[۸۴۲]

- این نسخه شماره ۷ دفتر است و بخط تعلیق در جدول لاجوردی گ ۷۸ ب- ۹۷
 ۸۷۸ ب (۷×۱۳ س ۱۹) در آغاز آن چنین دارد : « بسم الله الذي اذهب عنا
 العزن... هذه مناظرة الشيخ السعيد المغفور محمد بن جمهور الاحساوی والملاء
 الهروی فی بلدة خراسان فی المشهد الشريف الرضوی ... الحمد لله حق حمده » و پایانش
 اینست : « باتفاق الكل فعلم انهم المعنیین بالایة دون غیرهم » برابر با س ۶ گ ۶۱ ب ش
 ۹۴۴/۲ و پاره ای از مجلس سوم را ندارد (باندازه ده صفحه) .

۱۵

[۸۴۳]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانهای شنگرف از محمد شریف
 ۹۴۴ بن ابوتراب داود در پایان ج ۲ سال ۱۰۹۳ که از روی نسخه نادرستی نوشته
 است. گ ۴۰ ب- ۱۶۶ الف . آغازش چنین است : « هذ، مناظرة الشيخ ...
 محمد بن جمهور الاحساوی والملاء الهروی ... الحمد لله حق حمده » .

۲۰

[۶۹۸] هناظرة حجابی بادانشمند معنی (عربی)

دانشمند عز الدین حسین بن عبدالصمد جبعی عاملی (۹۱۸-۹۸۴) شاگرد شهید
 دوم و سید حسن بن جعفر کرکی و از شناختگان دزبار تهما سب یکم صفوی (۹۳۰-
 ۹۸۴) و شیخ الاسلام قزوین و هرات با دانشمندی سنی در حاب سال ۹۵۱ در پاره
 پیروی از ابوحنیفه یا امام صادق (ع) و امامت گفتگو نموده و میگوید که در باره برخی
 ۲۵ مسئله های کلامی و فرعی مانند رؤیت و قضا و قدر و متعه و مسخ نیز با او سخن گفتیم

واو شیعی گشت. (فهرست طوس ج ۴ ص ۲۵۸ ش ۱۰۳۸).

آغاز: بسمله وبه نستعین . الحمد لله على ما انعم فكفى ... فهذه صورة بحث وقع لهذا الفقير .

انجام : و صار من خواص الشيعة . والله الحمد اولاً و آخراً . . . ولعنة الله على اعدائهم اجمعين .

[۸۴۴]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق با نشانه های شنکرف گ ۳۱ ب - ۹۹۴ ۳۷ ب .

[۶۹۹] مناظره و کنگن الدوله با صدوق (عربی)

۱۰ رکن الدوله حسن بن بویه دیلمی (۳۲۲-۳۶۶) با ابن بابویه صدوق (۳۸۱م) در امامت گفتگویی نموده و خود را طرفدار سنیان نشان داد. او ابن بابویه را که در ری رهبری شیعیان داشت و خراسانیان نیز بدو باز می گشتند نزد خود خواست و با او درباره کسانی که شیعیان بر آنها دشنام میفرستند و درباره امامت گفتگو کرد (۱).
 ۱۵ شیخ جعفر دوریستی (درشتی رازی) شاگرد مفید و مرتضی و طوسی آن را در دفتری جدا گانه گرد آورده و شوشتری در مجالس المؤمنین در سر گذشت ابن بابویه آنرا پیارسی کرد .

آغاز: مناظره الملك رکن الدوله للصدوق بن بابویه. قال الملك ايها الشيخ اختلف الحاضرون في القوم الذين يطعن عليهم الشيعة .

انجام : وهذا يدل على ان عثمان افضل من ابي بكر . فقد انتقضت روايتكم .

۲۰ ۱ - ابن بابویه در عيون اخبار الرضا ص ۳۸۱ میگوید که در ۳۵۲ از رکن الدوله خواستم که بطوس روم و امام رضا را زیارت کنم . او از من درخواست تا در آنجا او را دعا نمایم . من رفتم و برگشتم و بدو گفتم که در آنجا بیاد تو بوده ام . ابن بابویه در شعبان همین سال در نیشابور میزیست (ص ۱۱ و ۱۱۶) و در ۳۵۴ در کوفه و در رجب ۳۳۹ در قم بسر میبرد (ص ۱۴۴ و ۳۹۳) و در ۳۵۵ بغداد رفت .

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط تعلیق با عنوانهای شنکرف از محمد شریف
 ۹۴۴ بن ابوتراب داود در آغاز شعبان ۱۰۹۳ گ ۱۶۶ الف - ۷۱ ب .

[۷۰۰] مناظره مأمون (عربی)

- ۵ مأمون عباسی (۱۹۸-۲۱۸) امام رضا (ع) (۱۴۸-۲۰۳) را از مدینه بمرورده در روز پنجشنبه ۵ رمضان ۲۰۱ ولایت عهد بدو سپرد و برای دلجوئی از او انجمن مناظره برپا میکرد و در آن گاهی امام در مسئله های کلامی و گاهی خود او درباره خلافت علی (ع) با مخالفان گفتگو میکردند و آنان را ملزم میساختند . ابن بابویه در عیون اخبار الرضا (۱) ص ۳۱۲ و ۱۰۶ میگوید که مأمون میخواست تا امام در برابر دانشمندان در ماند و خود هم اگر گاهی درباره امامت سخن میگفت برای این بود ۱۰ که او را بفریبد وای امام بیاران میفرمود که فریب نخورید همو است که مرا خواهد کشت .

- در یکی از این انجمنها بود که دانشمند یحیی بن اکثم قاضی مروزی (۲۴۲) بدستور مأمون نزدیک بچهل تن از دانشمندان محدث و متکلم را گرد آورد و مأمون خود با آنان درباره امامت علی (ع) سخن گفت و روشن ساخت که نخستین خلیفه ۱۵ اوست . آنها خاموش ماندند و پاسخی نتوانستند بگویند . او در پایان بفضل پسر سهل سرخسی سجوسی نومسلمان (کشته در ۲ شعبان ۲۰۲ در شصت سالگی) زیر

-
- ۱ - ابن بابویه قمی (۳۸۱) این کتاب را برای گنجینه صاحب عباد طالقانی (۳۲۶ ۳۸۲) پس از ۳۵ نوشته است (ص ۱۴۴ چاپ سنگی ایران ۱۳۱۷) در آن چند مناظره دیده میشود : گفتگوی امام رضا در انجمنی با بود مامون با جاثلیق و راس الجالوت و ۲۰ سران صابئی و هیر بد بزرگ و پیروان زردشت و نسطاس رومی و متکلمانی مانند عمران صابی که فضل پسر سهل آنها را در آنجا گرد کرد - گفتگوی همو با پیروان دینهای یهود و نصارا و مجوس و با علی بن محمد بن الجهم درباره عصمت باب د مامون - گفتگوی او با فقیهان و متکلمان درباره امامت - گفتگوی او با سلیمان مروزی متکلم خراسان درباره توحید با بود مأمون - گفتگوی او با مامون با بود همان ابن جهم در باره عصمت (ص ۸۷-۱۰۰ و ۱۰۷-۱۰۸ و ۳۲۴-۳۲۵ و ۱۰۰-۱۰۶ و ۱۰۸-۱۱۴) .
- ۲۵

و فرمانده خویش گفته که اینان همین اندازه میدانستند و بس. کسی و پندارد که شکوه من آنرا از پاسخ دادن بمن باز داشت. این گفتگو درص ۳۱۲-۳۲۳ عیون آمده است و تاریخ آن باید ۲۰۱ یا ۲۰۲ باشد شوشتری در مجالس المؤمنین در سرگذشت مأمون نوشته که چنین منظره در طرائف ابن طاوس نیز آمده است.

۵ آغاز: باب ذکر ما یتقرب به المأمون الی الرضاع من مجادلة المخالفین فی الامامة والتفضیل. حدثنا ابن عبد الله بن تمیم القرشی.

انجام: قال فخر جنا متحیرین خجائین. ثم نظر المأمون الی الفضل بن سهل فقال هذا اقصى ما عند القوم فلا یظن ظان ان جلالتی منعتهم من النقض علی. والله اعلم.

[۸۴۶]

۱۰ ۱۰۸۰ ابن نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط نسخ گ ۲۰۱ ب - ۲۱۰ ب.

[۷۰۱] منتخب نور العیون (فارسی)

دانشمند محمد باقر شریف قمی «نور العیون» را در کلام شیعی نوشته و دانشمند علی اکبر بن عبدالمعلی کرمانی آنرا گزین نموده در دو باب هریکی يك کتاب گذارد.

نخستین آن ۱۲ تنویر و در نبوت و امامت و رجعت میباشد. و در طریق دوم تنویر ۱۲

۱۵ باب یکم که از فضائل سادات گفتگو میکند از صواعق محرقه ابن حجر عسقلانی چنین

میآورد که مأمون هنگامیکه میخواست خلافت بدو دمان علی (ع) واگذار نماید

دستور داد که فاطمیان پوشاک سبز بپوشند و عباسیان سیاه و دیگران سفید در بر کنند.

مأمون از این واگذاری خلافت برگشت ولی این نشانه در خاندان علی بماند و آنها

بهمن بس کردند که پارچه سبزی در دستار بگذارند. سپس میگوید که در ۷۷۳

۲۰ پادشاه شیعیان فرمود تا علویان دستار سبز بر سر بندند او در همینجا از نقابت سید

مرتضی و ابن طاوس و دادگاه خصوصی هاشمیان یاد میکند و میگوید سزاوار است

که دیگران زن علوی نگیرند یا آنکه گرامیشان بدارند و شایسته است باداشتن زنی

علوی زن دیگری نه از این خاندان نگیرند. اگر هم گرفتند آنرا رها کنند. اگر علوی

را رها ساختند آن دیگر برادر دوباره عقد کنند. گرفتن زن دوم علوی نیز شایسته نیست

و بهتر است آنرا هم رها کنند (گک ۱۰۱) در نسخه ما از باب دوم نشانی نیست مانا آنرا ننگاشته است.

آغاز: منتخب کتاب نورالعیون من مؤلفات محمد باقر الحسینی الاصفهانی بسمله بعد از حمد خدا و درود بر پیغمبر راهنما و ائمه هدی. این منتخبی است از کتاب نورالعیون من مؤلفات مولینا محمد باقر الشریف الحسینی الاصفهانی ابن محمد تقی الشریف الرضوی القمی مشتمل بر دو باب و هر باب یک کتاب ... تنویر اول در بیان احتیاج کافه انام در جمیع ایام بپیغمبر یا امام منصوب از جانب حکیم علام.

انجام: و سنوح این مقدمه در میان اهل آن امصار در غایت اشتهار است میرزا قوام الدین محمد قزوینی گوید سلام علی خیر الانام و سیدی - شفیع ذنوب الخلق فی العرصات ... سلام علیهم ماتکم ناطق - و ما رفع الاصوات فی العرفات - بحمد الله ... ۱۰ که منتخب نورالعیون با تمام رسید و ذخیره یوم لاینفع مال و لابنون گردید علی يد مالک و هو علی اکبر بن عبدالعالی الکرمانی فی رابع و العشرین شهر جمادی الاخر من شهود سنة ۱۲۶۸ فی دار الدوله کرمانشاهان.

[۸۴۷]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط شکسته تعلیق گزیننده و دارنده نسخه ۸۸۹ همان کرمانی در ۲۴۲۶ سال ۱۲۶۸ در کرمانشاهان گک ۳۳ ب ۱۱۳ ب. او سه شماره دیگر این دفتر را نیز نوشته است: یکی آب حیات کبیر دیگری منتخب الزمائل که ریخته خامه او است و در آغاز آن میگوید که در سال ۱۲۶۹ در کرمانشاهان با سختی و بیچارگی و بیکاری زندگی میکنم ناگزیر پس از نگارش و گزین نورالعیون بنگارش این کتاب پرداختم. او در این کتاب داستانهای آورد و در پایان آن نامه ای را که بیکخان امیر معصوم بیک فرمانروای و راورد (ماوراءالنهر) بخانهای خراسان در شعبان ۱۲۰۲ نوشته و در آن از شیعیان نکوهش کرد و دشنام گفت آورد و پاره ای از پاسخی را که آقا محمد رفیع بن عبدالواحد بدستور امیر محمدخان بدو داده است و نسخه پایان نمیرسد. جواهر الاخبار (شماره ۴ دفتر) هم بخامه او است که در ۱۲۴۸ ننگاشته است

[۷۰۲] منهاج الکرامه فی معرفه الاماۃ (عربی) ۲۵

علامه حلی (۶۴۸-۷۲۶) این دفتر را در امامت و برای سلطان محمد خدا بنده

اولجایتو پادشاه مغولی ایران (۶۸۰ - ۷۰۳ - ۷۱۶) نگاشته و آن درشش فصل و بایستی میان سالهای ۷۰۳ و ۷۱۶ نوشته شده باشد . عبدالرحیم بن محمد تقی تبریزی و میرزا محمدعلی مدرس در صفر ۱۲۹۶ آنرا به چاپ سنگی رساندند (خشتی ۹۱ ص و بنام منهاج الکرامه فی اثبات الامامه) و در منهاج ابن تیمیه نیز آمده و به چاپ رسید . این کتاب بر پروان سنت بسیار گران آمده و بخردگی از آن پرداختند . نخستین بار دانشمند حنبلی ابن تیمیه حرانی (۶۶۱ - ۷۲۸) درخواست گروهی که کتاب را بدو بنه و دند و گفتند که حلی آنرا برای خدا بنده نوشت و از سنیان بد گفته است و شایسته است باسخ داده شود پذیرفته در برابر آن « منهاج السنة النبویة فی نقض کلام الشیعة والفدریة » را در ۴ جلد نوشته است که در بولاق مصر سال ۱۲۰۲ - ۱۲۰۱ به چاپ رسیده و در ۱۰ کنار آن « بیان موافقة صریح العقول اصحیح المنقول » او میباشد . ابن تیمیه در دیباچه آن میگوید که یکی از رهبران رافضی روزگار مالین کتاب را برای خواندن فرمانروایان بکیش خویش نوشته و باطنیان ملحد هم که در نهان روش فیلسوفان صابئی بیدین دارند بدو کمک نمودند . نیز میگوید که او آنرا « منهاج الکرامه فی معرفة الامامة » نامید خوب است که آنرا « منهاج الندامه » خوانند (ص ۳ منهاج الکرامه و ص ۵ ج ۱ منهاج السنه) . این دانشمند سلفی حنبلی که میگوید همه مردم جهان تا پایان روزگار بایستی از رهبران گذشته او پیروی کنند در آغاز بسیاری از رفتارها و اندیشه های شیعی را یاد و نکوهش میکند و پس از یاد کردن مفید و کراجکی و موسوی و طوسی می گوید که شیعیان در معقول سخت نا آگاه و در منقول بسیار دروغگو و پیرو معتزلیان و قدریان و مجسمان و جبریان میباشند و آنان ترکان دشمن اسلام و ترسایان و یهودان را بکشور های مسلمانان راه دادند و آئین آنها با کیش یهود و ترسا مانند است و ۲۰ روش رافضی و جهمی در الحاد میباشد این نگارش او گذشته از سخنان نادرست تاریخی و کلامی دشنامهای فراوان دارد (۱) .

۱ - حلی در فصل ۲ وجه ۴ ص ۲۲ چاپی گفزار ابن جوزی را گواه میآورد . ابن تیمیه در اینجا (ج ۲ ص ۱۳۳) میگوید اگر از آن ابوالفرج عبدالرحمن (۵۹۷م) را میخواهد او

- چلبی در کشف‌الظنون از نگارش حلی یکبار پیروی از ابن کثیر بنام «منهاج الاستقامة فی اثبات الامامة» یاد نمود و گفت که ابن کثیر (اسمهیل قرشی م ۷۷۴) گوید او در معقول و منقول همراه است و ابن تیمیه آنرا پاسخ داد. باز میگوید که «منهاج السلامة الی معراج الکرامه» از حلی است و زین الدین سربخا بن محمد ملا می در «سد الفتیق المظهر ررصد الفسیق» بدو پاسخ گفت و ازواژه «فسیق» ابن المطهر را می خواهد. درباره «منهاج السنة النبویه» میگوید که آنرا ابن تیمیه بروش «منهاج - الاستقامة» نوشته و تقی الدین سبکی (م ۷۵۶) درباره اش گوید که آنرا دیده ام و خوب از آن خرده گرفت. مگر اینکه ابن تیمیه خود در آن آشکارا گفته که حادثه را آغازی نیست و آنها در ذات خداوند هستند. (ج ۲ ص ۹-۵۴۸ - معجم المطبوعات در ابن تیمیه)
- ۵ منهاج ابن تیمیه را دانشمندی شیعی بنام «الانصاف و الانتصاف لاهل الحق من الاسراف» بخوبی خرده گیری نمود و آن بروش «قوله - قولنا» در یک مقدمه (وصیت) و یک بحث (اعتقاد امامیان و سنن) و ۱۷ مقام (خرده گیری و پاسخ) و یک خاتمه (حکم و قواعد) میباشد (ش ۳۶۷ ج ۴ طوس) نویسنده نسخه دانشکده حقوق از همین «الانصاف» پنداشت که آن نگارش شیخ خلیل بن ظفر بن خلیل کوفی اسدی میباشد. از ذریعه (ج ۲ ص ۳۹۹) پیداست که او چنین نگارشی دارد و پاسخهایی هم یزیدیان و اسماعیلیان و قمرطیان داده است ولی پیش از متعجب الدین قسبی (۵۰۴ - اندکی پس از ۵۸۵) میزیسته و گویا در روزگار شیخ طوسی بوده است. پس نمیتواند نگارنده این «الانصاف» باشد.

بقیه حاشیه از صفحه قبل

- ۲۰ چنین نگفت و اگر نوه او ابوالمظفر یوسف بن قزواغلی (م ۶۵۴) نگارنده مرآت الزمان و اعلام الخواص درباره دوازده امام را میخواند او گاهی بسود شیعیان و گاهی بسود حنفیان و برای یکی از فرمانروایان چیز نوشته و بسختن او نتوان گرائید. او با ندرز گران و واعظان میماند که بهر شهری روند بکیش آنجا در میآیند و خود دینی ندارند نیز میگوید که عید الله بن میمون قداح یهودی زاده و پرورده مجوس بوده است (نیز ج ۴ ص ۲۱۲) باز در ج ۱ ص ۱۳۱ میگوید که مفید در مناسک مشاهد رواداشت بحج قبور مانند کعبه روند (برای سرگذشت حلی و ابن تیمیه بنگرید به البدایة و النهایة ابن کثیر ج ۱ ص ۱۲۵ و ۱۳۲).
- ۲۵

سید مهدی کاظمی فاضل قزوینی نگارشی بنام «منهاج الشریعه فی الرد علی ابن تیمیه» دارد در دو جلد که نخستین را در ۱۳۳۷/۲/۲ پایان رساند و هر دو در چاپخانه علوی نجف بسال ۷-۱۳۴۶ بچاپ رسید.

[۸۴۸]

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بنسخ خوش با اعراب و با حاشیه های پارسی و تازی در میان سطرها از کمال الدین بن عبدالله بن سعید گرگانی در نیمه رجب ۸۷۹ هـ ۸۷۸ گ ب-۱۰۴ .

[۸۴۹]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بنسخ لطف الله بن شمس الدین مازندرانی نویسنده شماره ۱۰۸۵ ۲ و با اعراب و همانگونه حاشیه های پارسی و تازی و در روز یکشنبه پایان ج ۱۰ سال ۹۰۱ بانجام رسید. چنین است آغاز و انجام نگارش حلی : « الحمد لله » .
الواحد الکرم المجد المقدس بکماله عن الشریک - فهذا آخر ما اردنا اثباته فی هذه -
المقدمه » گ ۵۳ ب - ۱۲۴ الف .

[۷۰۳] نامه طوسی به بحرانی (عربی)

طوسی در این گفتار به بحرانی پاسخ میدهد و همانست که درص ۱۸۰ این فهرست ۱۵ شناسانده شده .

[۸۵۰]

این نسخه شماره ۳ دفتر است و بخط شکسته تعلیق و عبارتهای قال و اقول بنسخ درشت از محمد شریف پسر محمد قائمی روز شنبه ۲۴۲ بسال ۱۰۵۹ گ ۲۵ ب - ۳۶ . و آغاز و انجام در این نسخه چنین است : « بسم الله حمدك يا مفيض الخير والجلود والصلوة على صاحب مقام المحمود وآله خير المخلوقين في دائرة الوجود . الاول في قسمة العلم الى الاقسام التي ينبغي ان يكون ... (۲۴ مسئله را فهرست میدهد) فینبغي ان نتکلم فی هذه المسائل لیكون ذخر الی فی المعاد وحجة لی علی العباد قال صاحب الرسالة اعلم ادام الله هدايتك ان المتکلمین اطلقوا القول بان العلم تابع للمعلوم . قال صاحب الرسالة فینبغي ان نتکلم فی هذه المسائل . اقول الذی هو مہمہ فی هذا الباب مستغن عن ایراد هذه المسائل . وانما اوردت هذه المسائل اقتفاء لكلام اهل البحث عند هذه المسائل . ولنختتم الکلام هنا والله ولی التحقیق و یبده ازمة التحقیق » نامه و دیباچه ش ۳/۳۸۹ و ۸/۱۰۲۲ راندارد و نسخه ایست جداگانه .

[۷۰۴] نفی الحیز و الجبهة (رساله فی...) (فارسی)

امام فخرالدین رازی در این گفتار از خداوند نفی حیز و جهت نموده است .
آغاز: رساله فی نفی الحیز و الجبهة لفخرالدین الرازی - قوله تعالی لا اله الا هو
الحی القيوم . و یقرر ذلك ان الله تعالی هو القيوم .

- انجام : و این منافی آنست که فقر و احتیاج مخصوص بممکنات است . والله
اعلم بحقائق ذاته وصفاته والصلوة علی خاتم الانبیاء و آله العظام الاصفیاء . تمت الرسالة .

[۸۵۱]

- این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق میباشد . ک ۲ ب - ۳ ب . پس از این در
۱۰۸۸ ک ۳ پاره ایست از ادب المریدین شیخ ضیاءالدین ابی النجیب عبدالقاهر بن
عبدالله سهروردی ۵۶۳ در این که تهی دستی بهتر از توانگری است و در ک
۱۰ الف پاره ای از فتوحات محیی الدین اندلسی و از شرح خطبه طوالم ازدوانی .

[۷۰۵] نهج الحق و کشف الصدق (عربی)

- علامه حلی این کتاب را در رد بر سنیان در هشت مسئله (ادراک - نظر - صفات
خدا - نبوت - امامت - معاد - مسئله های اصول فقه شیعی - مسئله های فقهی شیعی) نگاشته
است . پاشا روزبهان و خواجه صاعد بدین دفتر نگریستند (ص ۱۵۴ و ۶۲۰ این فهرست)
۱۵ آغاز: الحمد لله الذی غرقت فی معرفته افکار العلماء و تحیر فی ادراک ذاته انظار
العقلاء ... اما بعد فان الله تعالی حیث حرم فی کتابه .

انجام : و فیما اوردناه فی هذا الكتاب کفاية لمن له ادنى تحصیل و کیف من
یستغنی عن کثیر التنبیه بالقلیل والله الموفق للصواب . والله المرجع والمآب .

[۸۵۲]

- این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط تعلیق و عنوانهای آن بنسخ درشت سیاه
۵۰۳ یاشنکرف از احمد بن عباد الله ساوی نجفی در کربلا در شام پنجشنبه ۳۰ ع ۱
سال ۱۰۱۷ ک ۵۵ ب - ۱۲۰ الف .

[۷۰۶] نهج المسترشدين فی اصول الدین (عربی)

- علامه حلی بدرخواست پسر خویش فخرالمحققین در این کتاب گزیده ای از
۲۵

همه مبحثهای کلام (امور عام - خدا - پیامبر - امام - رستاخیز) را آورده و آن در ۱۳ فصل و هریک چند مبحث است. در مبحث ۱ فصل ۴ (۳ الف) بکتاب الاسرار خود بازگشت میدهد.

این کتاب را او پیش از ۷۰۲ پایان رساند (ش ۱۰۶۵ طوس).

۵ نجم الدین خضر بن شمس الدین محمد بن علی رازی حبلرودی پس از اینکه از استاد خود (شمس الدین محمد بن سید شریف گرگانی ۸۲۸) دور شده و از شیراز بنجف رسیده بود در همانجا گاهی یکده هنوز استاد زنده بود پرداخت باینکه گزارشی برای این کتاب بنویسد و آنرا بنام تحقیق العین در مدرسه ربیبه در حله سیفیه نزدیک بیامداد یکشنبه سیم ذی قعدة ۸۲۸ پایان رساند (ش ۳۹۷ ج ۴ طوس - روضات الجنات ۱۰ ص ۲۶۴).

آغاز: بسم الله. الحمد لله النقد من الحیزة والضلال و المرشد الى سبیل الصواب فی المعاش والمال ... فهذا کتاب نهج المسترشد فی اصول الدین لخصت فيه مبادئ - الفوائد الكلامية ورؤس المسائل الاصولية ... اجابة لسؤال الوالد العزيز محمد.

انجام: ومن اراد التویل فعليه بکتابنا الكبير المسمى بنهایة المرام فی علم الکلام ۱۵ ومن اراد التوسط فعليه بکتاب منتهی الوصول والمناهیج وغيرهما من کتبنا (المشهوره کنظم البراهین والمعارج - بخط ریزتر ومیان دو سطر) والسلام، والحمد لله علی بلوغ ما قصدناه وحصول ما اردناه. والصلوة والسلام علی اشرف الانبیاء وعترته الطیبین

[۸۵۳]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط شکسته تعلیق ریز و عنوانها - بنسخ و شنگرف و ۱۰۲۰۲. برخی جاها سفید گذارده شده و حاشیه هائی دارد شکسته تعلیق از شرح سیوری (ارشاد الطالبین) گ ۲ - ب ۱۴. ۱۴ شماره دیگر این دفتر در حدیث و فقه است و بخط تعلیق و نسخ و نویسنده شماره ۱۶ آن اسد الله حسینی رضوی در تاریخ ۱۲۲۶ می باشد و در گ ۲ الف خط خطیب صدیق سال ۱۲۳۰ دیده میشود.

همه دت ۱۷۶ (۳) - کاغذ آرنجی - جلد نیمه سرخ ضربی

اندازه: ۱۵×۴۱ و ۹×۱۶ س ۲۴ (بیاضی)

[۷۰۷]

وجیزه

(عربی)

دانشمند شبر عبدالله بن محمد رضای نجفی کاظمی (۱۱۸۸-۱۲۴۲) نگارنده تفسیر که در تهران بسال ۱۳۱۴^{۱۳۵۲} بچاپ رسید در این رساله اندکی از اصول و فروع دینی را آورده و آنرا در روز شنبه ۲۲ ذی قعدة ۱۲۲۰ پایان رساند.

- آغاز: بسمله و به نستعین . الحمد لله الذی لا من شیء کان ولا من شیء کون ما قد کان... فیقول... عبدالله بن محمد رضا الحسینی ... هذه رسالة و جیزه و نخبه عزیزه قد تضمنت معرفة الحكمین اللّٰتین یحل بهما الفوز بالسعادتین .
- انجام : وجعل مستقبل حالنا خیرا من ماضیه . تمت الرسالة فی یوم السبت بعد الزوال ثانی و عشرين من ذی القعدة سنة ۱۲۲۰ و الحمد لله اولاً ... وصلى الله على محمد وآله .

۱۰

[۸۵۴]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شگرف از درویش بن کاظم در شب ۱۴ ذی حجه ۱۲۳۱ .

۴۱۰

(۴۱۴۰) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ ساده

۱۵

اندازه : ۱۵٫۵ × ۲۱٫۵ و ۹ × ۱۵٫۵ س

[۷۰۸]

هادیة العوام

(عربی)

این گفتار در اصول و فروع دین است بروش شیعی .

آغاز: بسمله . الحمد لله اللطیف بعباده ، العامر بنواله ، الامر بسئواله ... و بعد فهذه رسالة و جیزه موسومة بهادیه العوام مرتبة علی کلام و مقام و ختام .

- انجام : و قد امر تتابرد الودایع فرد علی عند حضور موتی ، برحمتک یا ارحم الراحمین .

۲۰

[۸۵۵]

این نسخه شماره ۴۲ دفتر و بخط تعلیق میباشد . گ ۱۷۰ ب - ۱۷۱ الف .

۱۰۱۵ در برك ۱۷۱ ب تفسیر « سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر » است از

۲۵

شمس الدین محمد بن مکی شهید یکم .

[۷۰۹] هداية الطالبين في معرفة الانبياء والائمة الهادين (فارسی)

دانشمند حاج ملاهادی سبزواری (۱۲۱۲-۱۲۸۹) در این دفتر از پیامبری و امامت در دو باب گفتگو نمود و آنرا در ۸ رجب ۱۲۷۴ پایان رساند. نسخه‌ای از آن در مجلس (۷۸۸) هست.

۵ آغاز: بسمله. سپس ایزدیرا که آنجا که او موجود است هیچ موجودی را وجودی نیست.

انجام: هر يك از این ممکنات علاوه بر قیام قائم بدانکه بقول مطلق. فهو القيوم تعالی شأنه والقائم قائم به... وقد فرغت من تأليف الرسالة في اليوم الثامن من شهر رجب المرجب سنة اربعة وسبعين بعد المائتين والالف من الهجرة النبوية ۱۲۷۴.

[۸۵۶]

۱۰

۲۶۵ این نسخه بخط تعلیق حسن تقدیسی تفرشی در محرم سال ۱۳۶۱ می باشد.

(۳۹۱) - کاند فرنگی - جلد تیماج سرخ تازه

اندازه: ۱۱×۱۸ و ۸×۱۴ س ۱۴

گفتار پنجم

فلسفه عملی

آرایش خوی یا فرهنگ - کتخدائی یا خانه‌داری - کشورداری
(تهذیب اخلاق یا حکمت خلقی - تدبیر منزل یا حکمت
منزلی - سیاست مدن یا حکمت مدنی)^۱

۱- برای این نامها بنگرید به: نکارشهای بابا افضل کاشانی ج ۱ چاپ دانشگاه
ص ۹۵-۹۶-۲۶۱ - اخلاق ناصری چاپ هند ص ۹ - اخلاق جلالی ص ۱۸ - دیباچه آقای
همائی بر اخلاق ناصری.

فیض کاشانی «ضیاءالقلب» خویش را که در شناختن جان و پرودن آن است از روی خرد و طبع و شرع و عرف و عادت بنام «آئینه شاهی» برای شاه عباس دوم بسال ۱۰۷۶ بپارسی کرد و آنرا در دوازده باب گذارد: «شناختن خرد، شرع، طبع، عادت، عرف، شناختن خود که فرمانبر این پنج است، مرتبه‌های همان پنج، چرا آنها ۵ بر مردمی چیره‌اند، اگر آنها باهم نسازند کدام بر تراست، اگر آنها بایکدیگر بیامیزند چگونه میتوان ازهم جدا ساخت، برخی از داده‌های خدا که در اینجا کمک خواهد بود، چگونه از خدا یاری توان خواست» کاشانی خرد را برتر از شرع میدانند آنهم خرد پیامبران و پیشوایان. این رساله با ترجمه الصلوة والفت نامه اودر چاپخانه موسوی شیراز بسال ۱۳۲۰ خ بچاپ رسید.

۱۰

آغاز: سپاس شایسته و ستایش بایسته سزاوار نثار پروردگاری که رسوم شرع را مطابق مقتضای عقل کامل گردانید.

انجام: چون در دلم محبت ایشان گرفته جا. تمت الرساله والحمد اولاً و آخراً در تاریخ تصنیف برسم تعمیه گفته شد. آئینه جان برگیر از ممکن غیب دل - کائینه شاهی را تاریخ شود حاصل (۱۰۷۶). ۱۵

[۱۸۵۷]

۳۱۴ این نسخه شماره دودفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۱۶ ب - ۳۶ الف.

برای نگارشهای ارسطوسه فهرست در دست هست یکی از دیوگنوس لائرسیوس دوم از کمنام گویا «هسوخیوس ملیتوسی» سوم از قفطی و خزر جی که از بطلمیوس رومی ۲۰ گرفته‌اند. درباره این سه فهرست در Le système d'Aristote از Hamelin

ص ۱۳-۱۷ بررسی شده است. داستان نشر کتابهای ارسطو در جغرافیای سترابن (ج ۳ ص ۵-۵۳) دیده میشود. در «زندگی مردمان نامور» پلوتارخوس داستان نگارش های ارسطو و نامه نگاری او با اسکندر درباره نشر کتابهای سماعی در میان توده مردم آمده (ترجمه فرانسوی Alexis Pierron چاپ پاریس در ۴ جلد بسال ۴-۱۸۴۳ ج ۲ ص ۶-۶۳۵ و ج ۳ ص ۴۴۶) ازین کتابها و همچنین فهرست ابن ندیم پیداست که پندهائی بارسطو نسبت داده اند و برخی از آنها بتازی در آمده است. در جاویدان خرد مشکویه رازی از اینگونه پندها و سخنان آمده است و نمیتوان باور کرد که از ارسطو باشد (دیباچه بدوی بر جاویدان خرد ص ۴۲).

این گفتار در دو بند در جاویدان خرد ص ۷۰-۲۶۶ بچاپ رسید و بسیار بآغاز ادب صغیر ابن مقفع که در رسائل البلاغ ص ۴-۳۷ بچاپ رسیده مانند میباید (ش ۶۳۴/۱۶ مجلس).

آغاز: بسمله هذا آداب ارسطوطاليس . كتبها في صحيفة كان يعلمها اسكندر . لكل انسان حاجة والى كل حاجة سبيل ومن اصابه انجح ومن اخطاه خاب وحاجة الانسان خير الدنيا والاخرة والسبيل الى ادراكها العقل والعقل نوعان غريزي ومستفاد . **انجام:** غير حاسد للاصحاب ولا مخادع للاختيار ولا متحرس بالاشرار ولا مشاغب للمدارس ولا ملاح المسطان ولا مرج للولاية . تمت آداب ارسطوطاليس . والحمد لله واهب العقل .

[۱۵۸]

۲۵۳ این نسخه شماره ۱۵ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۹۵ ب - ۹۶ ب .

[۱۵۹]

۴۰۲ این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق میباشد ک ۵۲ ب - ۵۳ ب .

(فارسی)

آداب متعلم حکمت

[۷۱۲]

در تئمه صوان الحکمه بیهقی ص ۲۰ گفتاری از فارابی درباره روشی که جوینده

حکمت باید داشته باشد آمده و این نسخه مانیز مانند همان است و پبارسی و آغاز آن ترجمه گزیده ای است از آغاز همان متن تازی .

آغاز: حکما فرموده اند که هر که در علم حکمت شروع نماید باید که شاب و صحیح المزاج باشد .

- انجام: و هیچ سفری بهتر از سفر عقل در ملکوت نیست و فتنا لله و ایاکم بحرمة
من لانی بعده .

[۸۶۰]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی در محرم ۱۳۰۲ ک ۱۱۷ ب ۴۳۱
۱۲۰ ب .

۱۰ (فارسی) ابواب الجنان [۷۱۳-۸۱۴]

دانشمند ادیب شاعر رفیع الدین محمد بن فتح الله واعظ قزوینی (۱۰۸۹م) شاگرد ملاخلیل قزوینی میخواست ابواب الجنان خود را در بند و اندرز و سخنرانی دینی و در هشت باب هر یکی در یک جلد بنویسد . نخستین را در روزگار شاه عباس دوم (۱۰۵۲-۱۰۷۷) و دومی را پس از مرگش و در روزگار شاه سلیمان یکم (۱۰۷۷-۱۱۰۵)

- ۱۱۰۵) بسال ۱۰۷۹ نگاشته است و دیگر ننوشت . پسرش محمد شفیع آنرا پایان رساند . این کتاب نمونه ایست از نشر شیوا و دشوار آن زمان . جلد یکم در تبریز بسال ۱۲۶۱ و در تهران بسال ۱۲۸۱ (هر دو جلد) و در هند به چاپ رسید (ذریعه ج ۱ ص ۷۶ فهرست طوس ج ۲ ش ۱ اخلاق چاپی) در مجلس نسخه ای از این هست (ش ۷-۵۶۶) .

[۸۶۱]

- این نسخه جلد یکم و بخط تعلیق خوش تاریخ ۱۲۶۵ و دارای سر لوح بسیار
۲۰ زیبا بشنگرف و زر و لاجورد و رنگ سبز میباشد . صفحه ۱ حاشیه دارد با کلمه و
۵۲۱ بوته و دیگر صفحه ها در دو جدول زر و لاجورد و شنکرف و عبارتهای تازی
بشنکرف است .

آغاز: بهترین زلال مقالی که سرخیل کاروان فنون محاورات تواند بود .

- انجام: برآمزه قلوب دردمندان سازگار و گوارا گردانیده توفیق را بوجه
۲۵ صواب کرامت فرماید . بمنه و کرمه آمین یا رب العالمین برحمتک یا ارحم الراحمین .

امیر فیروز کوهی در ۱۳۱۶ این نسخه را داشته و بهای آن را سی تومان دانست .
 (۳۱۷۱) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد رودنی ۳ و بوته دار دورو وضربی با پوشه تیماجی .
 اندازه : ۲۱×۴۵ و ۱۲×۴۵ س. ۲۰

[۸۶۲]

این نسخه جلد دوم و بخط نسخ با نشانه‌ها و عنوانهای شنگرف از علیقلی فرزند
 ۵۲۰ کر بلانی علی پسر کر بلانی حسین در ۳۰ رجب و روز خمس سال ۱۱۲۸ می باشد
 آغاز: زلال مقالی که از چشمه ساردل بجدول زبان جاری و بوستان جانفزای
 دین و ایمان بان آبیاری تواند شد .
 انجام: در فقیه مرویست که در سجده آخرین این نماز گوید «یا من لبس العز والوقار
 ۱۰ اسئلک بمقاعد العزة» .

(۳۱۴۲) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشغی ضربی
 اندازه : ۲۱×۴۵ و ۱۴×۴۲ س. ۲۰

[۷۱۵-۷۱۶] احیاء العلوم الدین (عربی)

دانشمند محمد غزالی طوسی (۴۵۰-۵۰۵) در سال ۴۸۴ در مدرسه نظامیه بغداد
 ۱۵ بتدریس پرداخت و در ذی قعدة ۴۸۸ برادرش احمد را جانشین خویش ساخته خود
 بسوی مکه رهسپار گشت و در ۴۸۹ بدمشق رفته سپس باورشلیم آمد و باز بدمشق
 برگشت و ده سال در شام مانده است. وی با سکندریه نیز رفته و میخواست بدیدار
 یوسف بن تاشفین پادشاه مراطبی مراکش (۴۸۰-۵۰۰) برسد که او مرد غزالی دیری
 پارسائی وجهانگردی پرداخت . در همین روزگار بود که احیاء العلوم می نوشت.
 ۲۰۱ ببغداد که برگشت آنرا در پند و اندرزها که میداد میخواند (شرح زبیدی بر احیاء
 ج ۱ ص ۷-۸) پس غزالی احیارا در روزگار پارسائی و گوشه گیری (۴۸۹ - ۴۹۹)
 نگاشته است. چنانکه خود او در مقدمه میگوید از رجب ۴۸۶ اندیشه پارسائی و
 کساره جوئی در سرش افتاد باندازه ای که در خود توانائی ماندن بغداد ندید و بیمار
 گشت و حج را بهانه ساخت و از آنجا بیرون رفت و بتصوف گرایید (تعریف الاحیاء
 ۲۵ بفضائل الاحیاء شیخ عبدالقادر در کنار شرح زبیدی ج ۱ ص ۳۷ و پس از آن (۱) .

۱- غزالی مانند اورلیوس اوگوستینوس (Aurelius Augustinus) پاک
 بقیه حاشیه در صفحه بعد

غزالی باحیاء بسیار ارج مینهاد و در پاسخ خرده گیر بها که مفر بیان کرده اند «الاملاء فی اشکالات الاحیاء» نوشته است (زبیدی ج ۱ ص ۳۸) و از آن پیدا است که بهمان سخنان و پرسشهای خراسانیان که پیش شاه بدآوری رفته بودند نیز مینگردد (ص ۱۹۰ همین فهرست) و گویا آنرا نزدیک ۵۰۳ نوشته باشد.

- غزالی خود در مقاصد الفلاسفه (آغاز الهی) درباره سیاست میگوید: «وهذا علم اصله العلوم الشرعیه» و در تهافت الفلاسفه او که پس از آن نوشته و در تاریخ ۱۱ محرم ۴۸۸ بمیانش رساند ص ۳-۳۵۲ دارد: «و علم الاخلاق طویل و الشریعة بالغت فی تفصیلها ولا سبیل فی تهذیب الاخلاق الا بمراعات قانون الشرع فی العمل حتی لا یتبع الانسان هواه» پس او چنین میخواهد که گذشته از ویران ساختن بنیاد فلسفه یونانی علم عملی را نیز از روی شرع بنویسد اینست که در احیا شالود دیدگری برای اخلاق و سیاست ۱۰ و تدبیر منزل ریخته و رنگ دین بدو داده است مگر این که او در این کتاب روش عرفان پیش گرفت و از قوت القلوب ابوطالب مکی و رساله قشیری (زبیدی ج ۱ ص ۳۰) و ذریعه راغب بهره برد و در آوردن اخبار و آثار هم چندان پابند شرایط محدثان نبود این بود که فقیهان از او خرده ها گرفتند و دانشمندان درباره او دو گروه شدند. سخنان دوست و دشمن را در دیباچه زبیدی می بینیم. از نگرستن نگارشهای غزالی برمیآید ۱۵

(۳۵۴-۴۳۰) و هیرونیوس (Eusebius Sophronius Hieronymus) یا

جیروم Jérôme پاك (۳۴۰-۴۲۰) که نخستین از اندیشه مانوی و نوبلاتونی و دومی از فلسفه سیرون و اندیشه های بت پرستان برگشته پارسا و ترسا شدند او هم در اثر کشمکش و نبردهای فیلسوفان و باطنیان و عارفان با پیروان سنت خسته شده خواست زندگی بی آلاشی دور از مردم زمان پیش گیرد و مسائل دین را روی ذوق عرفانی دریا بد غزالی مانند دکارت شك را پایه یقین دانست (بایان میزان العمل که میگوید: اذ السلوك هی الموصلة الى الحق فمن لم يشك لم ينظر ومن لم ينظر لم يبصر ومن لم يبصر بقي فی العمی والضلال) سید مرتضی نیز پیش از او چنین گفت (ص ۱۶۱۱ بنفهرست) او را در گرایش بحس و بداهت مانند هیوم انگلیسی و در ناتوان یافتن خرد مانند کانت آلمانی پنداشتند.

- (بنگرید به: ترجمه تازی تاریخ فلسفه اسلامی دبوئر از ابوریحده ص ۲۱۸ — ۲۵ تاریخ فلسفه اسلام لطفی جمعه ص ۶-۷۵).

- که اودر زندگی علمی چهار دوره را گذراند : ۱ از ۷۸ تا ۸۴ که وجیز را نوشت و فقیه بود ۲ از ۸۴ تا ۸۸ که مقاصد و تهافت و اقتصاد و مستظهری نوشته نگاهبان سنت و دوستدار دربار عباسی بوده و نظام الملک را خوشنود میساخت و بپایندار و اندیشه باطنیان فاطمی مصر و صبا حیان می جنگید ۳ از ۹۲ تا ۹۵ که با حیاء و مستصفی و کیمیا میپرداخت و اندیشه عرفانی دینی داشت ۴ از ۹۵ تا ۱۰۰ که سرانجام بطوس آمد و در این زمان بود که بنگارش مانند جواهر القرآن و مشکات الانوار پرداخته است (متون ماسینیون ص ۹۳) و بگفته وات در روزنامه آسیائی لندن ش ۱ و ۲ سال ۱۹۵۲ ص ۳۰ و ۴۴ دوره پس از احیا هم دوبخش میشود در یکی همان عقل بکار میآمد و مانند الجام و فیصل و قسطاس نوشته شده و در دومی که پایان زندگی او است ذوق هم در کار است و اباحیه و منتقد و مشکات بنگارش در آمد. متن احیا در تهران بسال ۱۲۹۳ و بارها در مصر و در لکناؤ بسال ۱۲۸۱ بچاپ رسید.

[۸۶۳]

- این نسخه دارای نیمه نخسین احیاء است و بخط نسخ در جدول زرین و لاجوردی با عنوانهای شکرگرف و دارای دوسر لوح زیبای زمینه گل و بوته لاجوردی و احمد بن احمد بن شرف الدین کازرونی در روز سه شنبه ۲۴ رمضان سال ۸۹۳ نوشتن آنرا بیابان رساند.

- درگ ۱ الف بخط تعلیق فیض کاشانی از «الریاض الموبقة فی مرتبة اصحاب السنة» امام رازی آمده که اگر معتزلیان بنوشته های فراوان جاحظ که بیشترش یاوه است می نازند شایسته است ما هم بنوشته های فراوان و بسیار پسندیده غزالی بنایم.
- ۲۰ نیز از آغاز جلد ۵ کشکول که شیخ بهائی از پدر خود از یکی از بزرگان آورده است که خطا بیات غزالی از برهانیات ابوعلی دلنشین تر و جان بهتر آنرا می پذیرد. باز بخط همان مولی محسن فیض نوشته شده : که حکیم صدرالدین محمد بن ابراهیم شیرازی (اطال الله بقائه) بدو گفته بود که میرزا ابراهیم همدانی از شیخ احمد اردبیلی آورده است که «اگر همه کتابهای جهان از میان برود و احیاء العلوم بماند چندان زبانی باسلام نخواهد رسید ولی اگر احیا از میان رود زیان بسیاری بدان خواهد رسید» فیض میگوید که این از اردبیلی شگفت انگیز است چه مبحث امامت که از ایمان است در احیا نیامده ولی درباره «الحجة البيضاء» ما که با آن احیا را کامل نمودیم چنین سخنی

درست خواهد بود. درباره میرزا ابراهیم همدانی از اجازات بحار از سید علیخان (سلافه ص ۴۸۸) درهمین برگ چنین آمده: «شاه عباس روزی خواست شیخ بهائی را ببیند نزدش رفته هزارها کتاب در آنجا بدید. از او پرسید کسی در جهان هست که این همه کتابها را بباد سپرده باشد؟ بهائی پاسخ داد نه. اگر باشد همان میرزا ابراهیم خواهد بود. این دانشمند در ۱۰۲۶ درگذشت» همه اینها بخط کاشانی است. خط و مهر دارندگان نسخه (محمد ابراهیم قزوینی و محمد زکی در ۱۱۴۲ و حاج علی نجار و سعدان) دیده میشود (الف - ۳۳۷ / الف).

(۳۳۷) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج سرخ مقوایی

اندازه: ۱۷ × ۲۵ و ۱۲ × ۱۷ س ۲۵

۱۰

[۸۶۴]

این نسخه نیمه دوم احیاء است و بخط نسخ در جدول زرین و شنکرف و با
عنوانهای شنکرف و یک سر لوح زرین که همان کازرونی در نیمه روز آدینه
۲۳ رمضان ۸۹۴ نوشتن آنرا بانجام رساند همان گفتار بهائی در کشکول نیز
در برگ ۱ الف بخط تعلیق آمده و مهر و خط محمد ابراهیم قزوینی در برگ ۱ الف و ب و در
۴۲۹ الف و ب دیده میشود.

۱۵

(۳۴۲۹) - کاغذ سمرقندی - جلد مانند بالا

اندازه: ۱۷ × ۲۵ و ۱۲ × ۱۷ س ۲۵

[۷۱۷] اخلاق (و مآله...) (عربی)

شیخ رئیس در این رساله کوتاه میخواهد بگوید که چگونه مردمی خوش
خوی و نیکرفتار میگردد و چندین فضیلت خلقی را می شناساند و در آغاز آن از «کتب
احصاء العلوم» یاد میکند. این رساله مانند «تهذیب الاخلاق» یحیی بن عدی یعقوبی
۳۶۴م (چاپ شده در رسائل الباغاء) است و کوتاه تر از آن و در آن بروشی علمی از
اخلاق بررسی نشده است. این دانشمندان در اینگونه نگارشها از DeVirtuti
bus et Vitiis یا نکوئیها و بدیهای ارسطو بهره برده اند.

قنوانی در ش ۲۴۶ چندین نسخه از این رساله را شناساند که در آغاز و انجام با
هم یکی نیستند این رساله در تسع رسائل مصر ۱۳۲۶ بچاپ رسیده و آمیختگی در
آن هست چه در ص ۱۵۲ تا ۱۵۴ س ۹ کلمه ۱۴ اینچاپ بخشی از این رساله است و از
آن پس تا ص ۱۵۶ از رساله عهد شیخ رئیس که در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۸-۳۳۶

دیده میشود آمده و دنباله این رساله اخلاق در ص ۱۴۳ س ۲ کلمه ۹ تا ص ۱۵۱ اینچاپ هست که جزء رساله عهد دانسته شد. بگفته ناشر شرح هدایه ص ۳۳۵ در چاپ مطبعه الجوائب نیز چنین آمیخته‌گی دیده میشود. این رساله در مجموعه الرسائل بسال ۱۳۲۸ و در کنار شرح هدایه شیرازی ص ۵-۳۳۴ و ۷-۳۵۱ نیز بچاپ رسید.

۵ آغاز: بسمله المعتنی بامرہ المحب لمعرفة الفضائل و کیفیة اقتنائها لتزکوبہا بنفسہ انجام نسخہما: ولہذا الکلام ذکر فی موضعہ۔ یعنی کتاب المبدء والمعاد. تم الکتاب فی الاخلاق والحمد لله حق حمدہ. آنگاہ دارد: «ہیئتہ یصدر بہا عن النفس افعال بسہول عن غیر تقدم رویة. جالینوس: الخاق حال للنفس داعیة الی ان یفعل الانسان افعال بغير رویة ولا اختیار. و صلوتہ علی محمد و آلہ اجمعین» کہ نویسنده افزود.

[۸۶۵]

۱۰

۱۰۷۴ این نسخه شماره ۱۶ دفتر و بخط تعلیق ریز میباشد گ ۲۲۱ الف - ۲۲۶ ب.

[۸۶۶]

۱۰۷۹ این نسخه شماره ۲۲ دفتر و بخط تعلیق میباشد ص ۱۲۳ - ۱۲۹.

[۷۱۸] اخلاق (و رسالہ...) (فارسی)

۱۵ این رساله در اخلاق و با اخبار و آیات آمیخته است.

[۸۶۷]

این نسخه شماره ۱۱ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۱۰۰ الف - ۱۳۸ ب. نسخه در

۱۰۳۶ آغاز و انجام و میانہ کم دارد و برگہا ہم پس و پیش شدہ و چنین است: «درویش است کہ بدانچہ دارد قناعت کند - و یکی از دلائل سوء خاتمت نفاق است».

۲۰ [۷۱۹] اخلاق (و رسالہ...) (عربی)

رساله ای است کوتاه و شیوا در چهار مقاله: اخلاق نظری - منظرا و کتساب اخلاق - سیاست منزل - تدبیر مدن.

آغاز: بسمله و بہ نستعین الحمد لله علی نوالہ. و بعد فہذہ مختصرۃ فی علم الاخلاق و رتبہ علی اربع مقالات المقالة الاولى فی النظری منہ. الخلق ملکۃ تصدر عنہ الافعال

الانسانية بسهولة من غير روية ويمكن تغييرها للتجربة ولورود الشرع به واتفاق العقلاء
انجام : وقضاء حوائج الناس ولزوم العادات من التعازی والتهانی والعیادات و
اظهار الفرح لفرحهم والغم لغمهم بحيث لا يخرج الى حد النفاق .

[۸۶۸]

۱۰۳۵ این نسخه شماره ۵ دفتر است و بخط تعلیق شکسته ریز با نشانه‌ها و عنوانهای
شنکرف گویا ازدیاجی نزدیک ۱۱۰۰ ص ۹۵-۹۷ .

[۷۲۰] اخلاق ناصری (فارسی)

خواجۀ طوسی فیلسوف (۵۹۷-۶۷۲) این کتاب را در سه مقاله نوشت در
نخستین آن که در اخلاق است تهذیب الاخلاق و طهارة الاعراق مشکوئۀ رازی را پیارسی
کرد و در دومی که از تدبیر منزل بررسی میکند رساله تدبیر منزل شیخ رئیس را
پیارسی برگرداند (۱) و در سومی از اراء مدینه فاضله فارابی بهره برد و در پایان آن
پندیکه افلاطون باسطو داده و در جاویدان خرد مشکوئیه (ص ۹-۲۱۷) متن تازی
آنرا می‌بینیم پیارسی آورده است. خواجۀ تدبیر منزل بروسن (چاپ شده در مجموعه
اربع رسائل نشریسوعی در بیروت بسال ۱۹۲۳) را نیز دیده بود. طوسی آنرا بنام
فروانروای کهستان ناصرالدین ابوالفتح عبدالرحیم بن ابی منصور بسال ۶۳۳ نگاشته

۱- مشکوئیه در طهارة الاعراق از قرآن و سخنان پیامبر و علی و کلیه و دمنه و
طب روحانی رازی پزشک و دفع الاحزان کندی و دیگر نوشته‌های او و اخلاق نیقوماخوس
و فضائل النفس ارسطو و جمهوری افلاطون و اخلاق جالینوس (چاپ شده در مجلد ۵ جزء
۱ مه ۱۹۳۷ از مجله کلیة الاداب جیزه) و « تعرف المرء عیوب نفسه » هم و کتاب بروسن
(Bryson) بهره برده است (بنگرید به: ابن مسکویه، فلسفته الاخلاقية و مصادر هاز
دکتر عبدالعزیز عزت مصر ۱۹۴۶) تدبیر المنزل یا السیاسة شیخ رایسوعی در مجله مشرق
بیروت بسال ۱۹۰۶ (۹) و در « مقالات فلسفیه قدیمه » در همانجا بسال ۱۹۱۱ بچاپ رساند

(قنواتی ش ۲۵۳) و مجله مرشد هم آنرا در مطبعة الفلاح بغداد بسال ۱۳۴۷-۱۹۲۹ در ۴۷ ص بغلی

بنام « تدبیر المنازل او السیاسات الاهلیه » چاپ نمود و دانشمند گرامی آقای محمد نجمی
زنجانى همین را با بخش زناشویی پایان شفا پیارسی کرد که در چاپخانه ایران تهران

۱۳۱۹ خ بچاپ رسید .

- و پس از رهائی از زندان الموتیان (در روز یکشنبه یکم ذی قعدة ۶۵۴) او خطبه دیگری در آغاز آن گذارده و سفارش کرد که خوانندگان خطبه نخستین را بردارند و این یکی را بجای آن بگذارند. نگارنده ذریعه (ج ۱ ص ۳۸۰) نسخه ای را دید که در ۶۷۶ نوشته شده و خطبه نخستین را در پایان آن گذارده بودند. طوسی در سال ۶۶۳ سی سال پس از نگارش آن (ص ۱۴۷ چاپ ساغر در بمبئی بسال ۱۲۶۷) روی یادآوری امیر عبدالعزیز نیشابوری بخشی درباره نگاهداشت حقوق پدر و مادر در دنبال فصل ۴ مقاله ۲ افزود. پیدا است که خواجه آنرا در روزگار علاءالدین محمد بن حسن (۶۱۸-۶۵۳) هفتمین جانشین حسن صباح و هنگامیکه در الموت باز داشته بود نگاشته است این است که در فصل ۱ مقاله ۳ (ص ۱۵۷) از اساس و ناطق یاد کرد. سلطان العلما خایفه سلطان سید امیر علاءالدین حسین حسینی آملی سپاهانی (م ۱۰۶۴) داماد شاه عباس یکم و وزیر او و عباس دوم تاهنگامیکه در گذشت بدستور شاه صفی در ۱۰۵۱ اخلاق ناصری را بعبارت مأنوس تری در آورد و فاضل عبدالرحمن بن عبدالکریم برهان پوری برای عالمگیر شاه (اورنگ زیب ۱۰۶۹-۱۱۱۸) گزارشی بر آن نوشت (ذریعه ج ۴ ص ۴۹۱) این کتاب در بمبئی بسال ۱۲۶۷ و در کلکته بسال ۱۲۶۹ و در لکناؤ بسال ۱۲۸۶ و در لاهور بسال ۱۸۶۵ و گزیده آن با دیباچه آقای همائی در تهران بسال ۱۳۲۰ خ بچاپ رسید. در موزه بریتانیا نسخه تاریخ ۶۸۰ آن هست (فهرست ریوج ۲ ص ۴۴۲ و ص ۸۵۶ درباره نسخه ای که هر دو خطبه را دارد و ج ۴ ص ۱۴۷).

[۸۶۹]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بهمان گونه خط شماره یکم آن از همان کاررازی ۸۹۴۲ در ۱ ج ۱ سال ۱۰۷۳ گ ۹۹ ب - ۲۲۶ الف. در این نسخه همان خطبه دوم آمده است.

[۸۲۱] افراض السیاسة فی افراض الریاسة (فارسی)

دانشمندان خاوری در نگارشهای اجتماعی خویش چند روش پیش گرفته اند گروهی مانند ابن مقفع و جاحظ دستور ها و پندها و رفتارهای خردمندان و فرمانروایان پیشین

- را در نوشته‌های خود می‌آوردند یا اینکه بساخت افسانه و داستان خوهای نیک یا بدو داد گری یا ستمکاری را نشان میدادند مانند کلیله و دمنه و سندبادنامه که بیشتر اینها ریشه ایرانی و هندی دارد. دسته‌ای از اندیشه خردمندان یونانی پیروی نموده از روی نوشته‌های سیاسی و اجتماعی افلاطون و ارسطو بر روش منطقی و علمی کتاب می نوشتند. در میان آنان نیز کسانی بودند که در زندگی سیاسی آزمایشهایی اندوخته و
- ۵ بروشهای بزرگان آشنا بوده‌اند ایندسته مانند غزالی در نصیحة الملوك و نظام الملک طوسی در سیر الملوك یا سیاست نامه (سال ۴۸۵) و عنصر المعالی در قابوسنامه (سال ۴۷۵) مسئله اجتماعی را پیش کشیده برای اثبات آن گواههایی از سخنان بزرگان دینی و سیاسی می‌آوردند این کتاب «اغراض السیاسة» نیز چنین است و بهاء الدین محمد بن علی بن محمد بن الحسن ظهیری نویسنده سمرقندی صاحب دیوان رکن الدین الپ قتلغ تنکابلیکا ابوالمظفر قلج طمغاج خاقان پسر جلال الدین قلج قراخان فرمانروای
- ۱۰ خانی ترکستان نزدیک ۵۵۸ آنرا پس از مرگ سنجر (۵۱۱-۵۵۲) و بنام همان قلج طمغاج نوشته است این فرمانروا همانست که رضی الدین نیشابوری ۵۹۸م را میستود. سمرقندی سندباد نامه را که ابوالفوارس قنauزی در سال ۳۳۹ بدستور نوح منصور سامانی از بهلولی پاریسی ساده شیرین ترجمه کرده بود بنام همو و قلج طمغاج خاقان
- ۱۵ پسر مسعود بن الحسین نزدیک ۶۰۰ پاریسی ساختگی زمان خود در آورد (چاپ احمد آتش در استانبول سال ۱۹۴۸ با ترجمه تازی) او کتاب دیگری دارد بنام «سمع الظهیر فی جمع الظهیر».
- سمرقندی در اغراض از چندین فرمانروا و دانشمند مانند جمشید و فریدون و منوچهر و پیشدادیان دیگر و اسکندر و بطلموس و افلاطون و ارسطو و فورهندی
- ۲۰ و فغفور چین و خاقان خزر و چند پادشاه ساسانی و چند امیر تازی و نصر احمد سامانی و سیف الدوله و عضد الدوله و علاء الدوله و محمود غزنوی و البارسلان و سنجر پسر ملکشاه یاد کرده و بستود و دستورها و روشهای آنانرا آورد. سبک نگارش او بس دشوار و شعرهای پارسی و تازی در آن دیده میشود. خود سمرقندی گزارشی بر آن

نوشت (۱).

آغاز: حمد و ثنا مبدعی را که عدم خزانه ابداع او است و شکرو سپاس موجودی را که نیستی و سیلت اختراع او است.

[۸۷۰]

این نسخه بخط تعلیق در جدول زرین و لاجوردی با عنوانها بزر و لاجورد و برخی عبارتهای تازی آن هم بهمان دو رنگ و روی شعرها خط زرین کشیده شده و سرلوحی دارد بشنگرف و لاجورد و زر. نسخه با «عنوان سلطان سنجر بن ملک شاهیکه مرا کب او مناکب کوا کب گردون بود ...» که آخرین عنوان فهرست است پس از چهار برگ بدینجا پایان مییابد: «و طشت زر برگرفتند و آن مردمان از جمله منعمان» و چندان کم ندارد. سه برگ سفید و برگ ۴ نیست. علی محمد بن هادی حسینی سپاهانی دولت آبادی در شعبان ۱۳۱۷ نسخه را توسط یمین السلطان خرید.

(۳۱۸۵) کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ زر کوب دورو

اندازه: ۲۵×۱۵ و ۲۰×۹ س ۱۷

(فارسی)

پند داذبه

[۷۲۲] ۱۵

داذبه یا ابن مقفع (۲) در این نامه بپسر خویش پند و اندرز میدهد.

آغاز: از رساله ابن مقفع که در نصیحت پسر خود نوشته و آنرا رئیس المحققین

۱ - نیز بنگریده: کشف الظنون - حاشیه قزوینی بر چهارمقاله ص ۱۷۶ - فهرست موزه برینانیا ج ۲ ص ۷۴۸.

۲ - فرزانه ایرانی داذبه چون چندان بسفیان معاویه ارجی نمینهاد او هم کینه ویرا

درد گرفت و سرانجام ویرا در ۳۶ سالگی بسال ۱۴۲ نامردانه بکشت. ایندانشمندرا سخنان شیوا و دلربا بسیار است. ادب کبیرا و درجواهر الحکما با بهجة المجالس ابن عبدالبر اندلسی در مصر بچاپ رسید و در رسائل الباقا ص ۴۰-۱۰۶ نیز دیده میشود. در جاویدان خرد مشکویه ص ۲۹۳-۳۲۷ بجز دو صفحه دیباچه آن آمده و پارسی همین را نگارنده

۲۵ کنوز الدیعه (ش ۳۹۴ گ ۲۳۹ الف-۲۵۱ الف) آورده است و همه آنرا محمد هادی بن

محمد حسین قاینی بیرجندی با ترجمه پارسی در دیماه ۱۳۱۵ خ در چاپخانه آفتاب تهران بچاپ رساند. ادب صغیر او در مکتبه و مطبعة الطلبة قاهره چاپ شده و در رسائل البلقاص ص ۴-۳۷ (چاپ سوم) هم دیده میشود. سخنان و اندرزهای دیگر او هم در این رسائل هست.

نصیر الملة والدين الطوسی بفرموده ناصرالدين عبدالرحيم ترجمه نموده کلمه چند انتخاب نموده از کتاب آداب پادشاهان بقلم آمد. ای پسر بدانکه اول حقی که حقه تعالی بر ما واجب است (؟) آنستکه در ادای شکر او شرط تعظیم رعایت کنیم .

انجام: هر که شروع نمائی از سر انصاف و بصیرت کن که اگر خلاف آن ظاهر

شود مستحق نباشی که دل‌های مردم . ۴۰

[۸۷۱]

این نسخه شماره ۲ دفتر است و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف تاریخ ۱۲۸۶ ۲۸۳ ک ۷۶ ب - ۸۵ .

[۷۲۳] پند فرزانه بفروزند (فارسی)

در این گفتار فرزانه‌ای بفروزند خود اندرز میدهد و باید از متاخران باشد . ۱۰
آغاز: این وصیت نامه حکیمی است که پسر خود را گفت: بدان ای فرزند که خالقی است که ترا و همه خلق را مرجع باو است .
انجام : مرگ را بیاد آرد و در هر چه باشی خدای را فرومگذار. تمت الوصیه .
والحمد لله اولا و آخر .

[۸۷۲]

این نسخه شماره ۱۷ دفتر و بخط تعلیق میباشد ص ۱۶۳ . ۱۰۳۵ درد نبال ۵ بیت است از فارابی :

فقت عن الاكوان وارتفع اللبس	نظرت بنور العقل (الله) اول نظرة
وحضر تكم حتى فنت فيكم النفس	و ما زال قلبي لا ئذا بجمالكم
مباركة اوراقها الصدق والقدس	وزيتونة الفكر الصحيح اصولها
وعقلي مصباحي ومشكاته العس	فروحي زيتي والخيال زجاجتي
ضياء ولاحت من جنا بكم (خيامكم) الشمس	فصار بكم ليلي نهارا وظلمتي

(بنگرید به: ص ۱۱۲ همین فهرست درباره سخن ابن سینا و ص ۱۰ ج ۲ خزر جی)

درباره شعر او در تفسیر آیه نور. آملی در جامع الاسرار (ش ۳۴۱ ک ۱۲۸ ب و ۲۷۸ الف)

همه این بیتها را آورد و نگفت از کیست . ۲۵

و شش بیت از حسین منصور حلاج ره :

فرئونی و بکوالی حزنا
لست ذاك المیت والله انا
كان لبسی و قمیصی زمنا
من تراب فتنحی للفتنا
كان سجننا فالفت السجنا
و بنی لی فی المعاد ولنا

قل لاخوانی روانی میتا
اتخالونی بانی میت
انا فی الصورة هذا بدنی
انا کنز و حجابی طلسم
انا عصفور و هذا قفصی
اشکر الله الذی سرحنی

۵

و سه بیت از شیخ رئیس ره :

لو كنت تعلم كلما علم الوری
لكن جهلت فصار عندك كل من
والعقل اضحی ضاحکا متعجبا
ودو بیت از ابی العباس لو کری که دستور داده بر سنگ آرا مگاهش بنویسند :
الجسم یبلی اذا طال الزمان به
لا تیسأسن عن النفس التي بقيت
ودو بیت از عضد الدوله :

۱۰

وقد لاح شیب فی دجا ک عجیب
فان الکرى عند الصباح یطیب
و دو بیت از گمنام : « لغيره فی هذا المعنی » .

وقالوا افق عن لذة الله و الصبی
فقلت اخلائی ذرونی و لذتی

۱۵

فان الصبا بعد المشیب جنون
لذیذ الکرى عند الصباح یكون

و قائله خل النصابی لاهله
فقلت لها کفی عن اللوم و اقصری

(فارسی)

پند نامه

۲۰ [۷۲۴]

در نسخه ۸۸۱/۲ این کتابخانه پاره ایست از آخر يك کتاب که در پند و اندرز و
پارسی و بند بند می باشد .

از آغاز آنچه هست : آنست که چون بر عیب و اطلاع یابد در اظهار آن نکوشد .
انجام : بعیب بدگو مرد پاک دامن معیوب نگردد .

[۸۷۳]

۲۵

این نسخه شماره ۲ دفتر و نسخ می باشد و در پایان دارد : « والله اعلم ... کتب فی
مدرسه رزم ساریه بدار السلطنه قزوین یوم السبت تاسع عشر شهر جمید الثانی سنة
۱۰۰۴ اربع و الف » گ ۳ الف - ۵ ب .

۸۸۱

[۷۲۵] **پند نامه** (فارسی)

این نامه در پند و اندرز است بفرمانروایان و گواه تاریخی در آن آمده و بدرخواست دوستی نگاشته شد.

آغاز: الحمد لله الكافي . حسب الخلاق وحده ... بعد از حمد و ثنای خداوند

عالم ... در نصیحت ارباب ملك و مملکت شروع کنیم .

انجام : بعافیت و دنیا و آخرت بر مراد . والله رؤف بالعباد .

[۸۷۴]

این نسخه بخط تعلیق خوش در جدول زرین و لاجورد تاریخ شب ۱۸ شعبان

۱۹۲

۱۲۸۴ می باشد و جای عنوانها سفید و سرلوحی دارد بزر و لاجورد بسیار زیبا.

۱۰

(۴۲۰) - کاغذ فرنگی آبی - جلد نیمج سبز و نقوشی

اندازه : ۱۰×۱۶٫۵ و ۱۱٫۵×۱۰ س.

[۷۲۶] **تحصیل السعادة** (عربی)

این کتاب که درص ۸۹ این فهرست شناسانده شده از فارابی است و در آن از

فضیلت و سعادت بررسی نموده مدینه فاضله را نشان داد و در اینجا است که امام و

شاه فیلسوف و آئین گذار رایکی میداند (ص ۴۶ و ۴۷ چاپ هند) این کتاب در نسخه

۱۵

ما «فضائل الانسانية» نام دارد .

[۸۷۵]

این نسخه مانند چاپ هند و شماره ۱۰ دفتر و بنسخ می باشد گ ۶۱ الف -

۲۴۰

۷۳ الف .

[۷۲۷] **التحصين في صفات العارفين** (عربی)

۲۰

دانشمند فقیه عارف ابن فهد ابی العباس احمد بن محمد حلی (۷۵۷ - ۸۴۱)

این کتاب را در سه قطب نوشته از روی خبرهای شیعی روشن نمود که گوشه گزینی و

مردم گریزی رواست . این کتاب در کنار طهارة الاعراق مشکوٰۃ رازی با ترتیب -

السعادات همو (ص ۳۹۲ - ۴۲۱) و در کنار مکارم الاخلاق طبرسی باهمان دو کتاب

۲۵

هر دو در ایران بسال ۱۳۱۴ بچاپ رسید .

[۸۷۶]

این نسخه شماره دفتر و بخط تعلیق رجبعلی بن جواد علی نزدیک ۱۰۶۲ میباشد
 ۱۰۴۶ ک ۱۳۸ ب - ۱۴۲ الف . چنین است: «الحمد لله الذی تجالی لعباده فشغلهم عن
 الشهوات - ولیکن هذا ما نعلقه فی هذه الاوراق ... وان الله بکم لرؤف رحیم و
 صلی الله علی اکرم المرسلین ... وسلم تسلیماً کثیراً کثیراً .»

[۷۲۸] تحفة الملوك فی السیر والسلوک (فارسی)

از سید جعفر بن سیدابی اسحاق موسوی علوی دارابی بروجردی کشفی ۱۲۶۷م
 (نگارنده «سنا» که در ۱۲۶۱ آنرا نوشته است) دارای سه طبق هریک در چند تحفه
 و یک خانمه (حقیقت خرد - پیوستگی آن با هستیها - نشانه خرد - حکم خرد
 ۱۰ درباره سیاست و تدبیر) که بنام فتحعلیشاه قاجار و بدرخواست پسرش شاه زاده محمد
 تقی میرزا شهنشاه نوشته و در ۲۳۵. آنرا بیابان رساند و در تهران بسال ۱۲۷۳ بچاپ
 رسید (ذریعه ج ۳ ص ۴۷۱ - فهرست طوس ج ۲ ش ۷ اخلاق چاپی).

[۸۷۷]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنگرف و شکلها و دایرهها برنک زرد و سیاه
 ۴۲۰۱۵ و لاجورد و زرین و جدولها برنک سیاه و شنگرف تاریخ ۱۲۳۵ که در ۱۲۴۸
 وقف گردید (ک ۱ الف).

(۵۷۰) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج مشکى

اندازه: ۲۴ × ۱۷ و ۱۰ × ۱۸ س

[۷۲۹] تحفة الوزراء (فارسی)

۲۰ رساله‌ای بنام «تحفة الوزراء» یا «تحفة السلاطین» یا «تحفة الملوك در نصیحت و بندو
 بست» از خواجه عبدالله هروی عارف ۴۸۱ و همچنین از چند پنهان برهمن پتیمالی یا
 لاهوری هست (فهرست دیوان هند ج ۲ ص ۱۳۶) در کشف الظنون (ج ۱ ص ۲۴۷) از
 «تحفة الوزراء» نگارش ابی القاسم احمد بن عبیدالله باغی ۳۱۹ و از کتابی بدین نام
 در چهل باب هریک دارای چهار پند یاد نموده و میگوید که پیارسی است و کوتاه. در
 ۲۵ ذریعه (ج ۳ ص ۴۸۰) از «تحفة الوزراء و السلاطین» یا «چهل باب» یاد میشود که آغاز
 آن چنین میباشد: «چهار چیز نگاهداری پادشاهی است. رعایت دین، وزیر با تمکین،

اعمال حزم، ابقاء عزم و آن در ایران بسال ۱۲۸۲ بچاپ رسیده و نگارش جلال-الدین محمد اصفهانی است درص ۴۷۰ آن بازار «حفّة الملوک و الوزراء» دیگری یاد شده و نوشته است که آن هم بیارسی و جز این است. این نسخه ما نیز در چهل باب باید باشد و هر يك دارای چهار بند است که از نوشته های دانشمندان پیشین گزیده شده، و چنین است آغاز آن پس از نام خدا و ستایش او: «اما بعد بدانکه حکما از کتب قدما اختیار کرده اند... باب اول چهار چیز پادشاهی و سلطنت را از آفت نگاهدارد» ما نا از نسخه ای که ذریعه نشان میدهد گسترده تر است. چاپ عکسی زیبایی از آن در چاپخانه مجلس تهران از روی خط عماد حسنی بسال ۱۱۴۲ در تاریخ ۱۳۱۴ خ شده که با نسخه ما در پایان یکی است و چهل باب میباشد.

۱۰

[۸۷۸]

این نسخه شماره ۴ دفتر است و بنسخ تاریخ ۱۲۸۸ و تنها ۳۹ باب را دارد و بدینجا پایان میباشد: «چهارم رحم و شفقت بر خلق خدای تعالی. تمت پند و النصائح من الکاتب بتاريخ چهارشنبه ماه صفر المظفر ۱۲۸۸» ۱۸۹۳ الف-۱۹۴ الف.

(۳۸۹) کاغذ سپاهانی - جلد توماج سرخ متوائی

اندازه: ۱۴×۵/۵ و ۷/۵×۱۵ س ۱۸

۱۵

(۷۳۰) ترجمه مکارم الاخلاق (فارسی)

رضی الدین ابونصر حسن بن فضل طبرسی (تفرشی) از دانشمندان شیعی سده ششم و فرزند امین الاسلام ابوعلی مفسر نگارنده مجمع البیان (۵۴۸م) این کتاب را در در زمان پدر در اخلاق در ۱۲ باب بروش محدثان شیعی نوشته و نسخه ما ترجمه پارسی آنست که ترجمان آن دانسته نشد (ش ۴۳۵ ج ۵ فهرست طوس - ذریعه ج ۴ ص ۱۳۸) سبک زبان تازی در این ترجمه آشکار میباشد.

۱- ابوعلی طبرسی کتابی دارد بنام «الاداب الدینیة للغزاة المعینیة» درخوی و رفتار پیامبر و دودمان او که برای سلطان معین الدین ابونصر احمد بن فضل بن محمد نوشته است. پسرش رضی الدین مکارم الاخلاق را در دنباله همان نگاشته و پسر او ابو الفضل علی «مشکوة الانوار فی غرر الاخبار» را در دنباله این یکی ساخته است. مکارم الاخلاق دوبار با کم و کاست در مصر و یکبار همه آن در ایران بسال ۱۳۱۴ بچاپ رسید (طوس ج ۲ ص ۳۴۴ و ج ۵ ص ۳۲۰ و ۷۲۴)

آغاز: بسمله حمد و ثنای بیحد قیومی را که عقول ذریات آدم از ادراک کنه ذات او قاصر است و شکر و سپاس بیحد آنقدیمی را که آثار قدرت او در تکوین مکونات ظاهر است.

انجام: دیگر مثل این سخنان مگوی بدرستی که دمیده شیطانست بر زبان تو. والله اعلم بالصواب.. وقد وفینا بما شرطنا.. وما نوفیقی الا بالله علیه توکلت والیه انیب وصلى الله على محمد.. وسلم تسليماً كثيراً کثیرا.

[۸۷۹]

۸۹۴ آن نسخه شماره ۳ دفتر است بهمانگونه خط کارزاری در شماره های ۲ و ۱ آن در دوشنبه ۱۷ ذی حجه ۱۰۷۳ ک ۲۲۷ ب- ۳۷۶ الف.

۱۰ [۷۳۱] التنبیه علی سبیل السعادة (عربی)

این کتاب که در ص ۹۰ این فهرست شناسانده شده از فارابی است که در آن از سعادت و شقاوت و کردار نیک و بد و هنر فلسفی گفتگو نمود نام آن در نسخه ما «التنبیه علی اسباب السعادة» میباشد.

[۸۸۰]

۲۴۰ این نسخه مانند چاپ هندو شماره ۱۱ دفتر و بخط نسخ نوشته شده است گ ۷۳ ب ۸۰

[۷۳۲] سوار الایمور (فارسی)

۲۰ دانشمند مولی حسین بن علی واعظ کاشفی بیهقی (م ۹۱۰) این کتاب را که خود جواهر الاسرار و اخلاق محسنی نامیده و در چهل باب است برای شاه سلطان حسین میرزا پسر میرزا منصور پسر میرزا بایقراي خراسانی بادشاه هرات (۸۷۳-۹۱۱) و پسر او محسن میرزا نگاشته و تاریخ انجام آن برابر با «اخلاق محسنی» و سال ۹۰۰ میباشد. در این کتاب مسئله های اخلاق و سیاست و تدبیر منزل بهم آمیخته و گواهای دینی و تاریخی در آن آمده است.

این کتاب چندین بار بچاپ رسید (ذریعه ج ۱ ص ۳۷۸ - فهرست ریو ج ۲ ص ۴۴۳) ۲۵ از آنهاست چاپهای سال ۱۲۸۲ و ۱۲۹۸ و ۱۳۱۳ (هند) و ۳۱-۱۳۲۹ تهران

[۸۸۱]

این نسخه بخط تعلیق زیبا در جدول زرین و شنکرف و لاجورد دارای سرلوح ۴۱۹ ازعلیقی پسر احمد تبریزی بسال ۱۰۰۸ (در نسخه ۱۰۰۸) میباشد.

(۴۱۱۱) - کاغذ فرنگی - جلد تازه نده

اندازه: ۵/۱۸ × ۵/۲۸ و ۱۱/۱۹ × ۱۹ س

۵

[۸۸۲]

این نسخه شماره ۳ دفتر است که یکم آن رساله ایست در نامه نگاری و دوم ۸۶۲ مونس الاحباب یا دیوان شهاب الدین عبدالله م ۹۲۲ و بخط تعلیق در جدول زرین و لاجوردی با عنوانهای شنکرف میباشد. این نسخه تا قسم ۲ باب ۴۰ (شرط ۱۹ وزارت) را دارد و برابر است با ۵ ص ۳۲۴ چاپ تهران و نزدیک بشش صفحه در آن کم است. از برگ پایان آن اندکی پاره شده و کاغذ چسبانده - گ ۳۱ - ب ۲۲۲

(همه دفتر ۴۲۲۲) - کاغذ فرنگی - جلد تیسماج قهوه ای ضری زر کوب

اندازه: ۵/۱۵ × ۵/۹ و ۵/۵ × ۹ س ۱۴

[۷۳۳] الحق المبین و معك يهدى الله المتقين (عربی)

این نگارش درست مانند احیاء غزالی و المحجة البیضاء فیض و آمیخته ایست ۱۵ از عرفان و اخلاق و فلسفه و خبرهای شیعی و سید خلف بن عبداللطیف بن حبیب موسوی مشعشی آنرا پیرداخت.

[۸۸۳]

این نسخه جلد آخرین و سوم و از کتاب ششم آغاز و بخط نسخ میباشد و روی ۵۷۴ عنوانها خط کشیده شده و چنین است: «الكتاب السادس فی ذکر بیات صفتین ۲۰ ینبغی للسالك المحافظة علیها و هی التقوی و الورع - وثبتنا مع اهل الخیر فی کتابك و قطره من تیار عبا بك و جدا مع متولیهك و طلابك. انتهى كلامه ادام الله بالسعادة والخیر ابامه و رفع الله فی علین درجه و مقامه ... بلغ مقابلة بنسخته الاصلية ... من الارجاس قد طهر ا»

در گ ۱ الف (پشت کتاب) ظهیر الدین علی نفرشی در ۱۰۷۲ چنین نوشته: ۲۵ وجدنا و الحمد لله تعالی بموثة من لطیف التدبیر مكنو باعلى ظهر الصفحة الاولى من ذلك الكتاب المستطاب التي اطبق عليها بهذا الورق الذي كتبنا عليه ذینك السطرین ماهذه صورته: هذا الكتاب تصنيف السيد السند خلاصة السادات والعلماء المتبحرين ونقاوة الفضلاء المحققين السيد خلف ولد السيد الكبير العريف السيد عبد اللطيف بن حبيب الموسوي المشعشي ايداه الله تعالی و رزقه سعادة الدارين و قد ارسله الى على سبيل الهبة الشرعية و كتب الفقير ۳۰

الى الله الغنى الحسين بن حبيب الحسينى الكرکى! العالمى عامله الله بلطفه الخفى.

ايضاً : هذا هو المجلد الثالث من كتاب حق المبين و حديقه المتقين وهو آخر الكتاب من تصانيف سيدنا المشار اليه بعنه الى الفقير على سبيل الهبة والتملك وانا الفقير الى الله الغنى الحسين بن حبيب الحسينى الكرکى

وكتب ذلك العبد المفتقر الى رحمة ربه الغنى ابن (رويش كاغذ چسبيده) نفرشى رحمه الله ظهير الدين على فى شهر سنه ۱۰۷۲

زير اينها بخط ديگرى دارد : « وكتب المفتقر محمد بن حاجى صفر » پس چنين برمي آيد كه نسخه را نگارنده آن سيد خلف بحسين بن حبيب كر كى بخشيد. وبراى او فرستاده بود و كر كى بخط خود نام كتاب و نام او را در آنجا نوشته سپس كاغذى روى آن خط چسبانده شده و ظهير الدين على نفرشى نوشته كر كى را دوباره در آنجا نوشت. در گ ۱ الف خط و مهر ابو جعفر محمد بن على بسال ۱۰۹۳ و خط و مهر دارنده نسخه ابو اسمعيل محمد بن على نفرشى بسال ۱۰۷۲ ديده ميشود. مهر ابو جعفر در بيايان هم هست و درست خوانده نميشود.

(۳۸۴) - كاغذ رنگى - جلد تىماج مشكى ساده مقوائى

اندازه: ۳۰ × ۴۰ و ۱۴ × ۲۴ س ۲۴

۱۵

[۷۳۴] حقایق (عربی)

فيض كاشانى (۱۰۰۷-۱۰۹۱) يكسال پيش از مرگ خويش در ۱۰۹۰ از محبته البيضاء خود گزين نموده و اين كتاب حقايق را بنگارش در آورد كه در ۱۲۹۹ بچاپ رسيد در ديباچه آن ميگويد: در اينجا رازهاى نهفته دين را چنانكه از قرآن و گفتار پيامبر و پيشوايان دريافتم نوشتم و از نگارشهاى دانشمندان دينى بويژه احياء غزالى براى روشن كردن آن رازها آوردم.

[۸۸۴]

۳۹۲ اين نسخه بنسخ باعنوانها و نشانه هاى شنكرف بتاريخ ۲۲ رجب ۱۰۹۱ ميباشد و نورالدين محمد بن مرتضى درع ۲ سال ۱۰۹۳ آنرا با نسخه خط مصنف برابر نمود. فهرست در آغاز نسخه ديده ميشود و سيد محمد بن عبدالغفار رضوى درع ۱۸ سال ۱۱۶۰ و محمد رضا كاشانى از دارندگان نسخه بودند و مهر آنها هست.

(۳۱۶۹) - كاغذ رنگى - جلد تازه شده

اندازه: ۲۱ × ۲۱ و ۱۴ × ۷ س ۲۰

[۷۳۵]

دفع الغم من الموت (عربی)

- رازی پزشک در طب روحانی (فصل ۲) از ترس از مرگ گفتگو نمود و مشکویۀ رازی در طهارة الاعراق (ص ۷۰-۴۶۶ چاپ ایران) نیز از آن سخن راند. در خطابه منطق شفا (فصل ۲ مقاله ۳) از ترس بررسی گردید و ریشۀ سخنان آنها گفتار ارسطو است درباره دلیری و ترس در فصل ۵ دفتر ۲ خطابه و باب ۷ و ۸ دفتر ۳ اخلاق نیکوما. ۵
- خوس و باب ۱۹ دفتر ۱ اخلاق بزرگ و باب ۱ دفتر ۳ اخلاق اودموس
- این رسالۀ ماکه مہرن آنرا بچاپ رسانده (جزء ۳ رسالہ z) بگفتہ قنوائی و گواہی نسخہ ہا از شیخ رئیس می باشد مگر اینکہ یسوعی آنرا در «مقالات لبعض مشاہیر فلاسفۃ العرب» در بیروت بسال ۱۹۱۱ چاپ کردہ و از مشکویہ دانست و ہمہ آنہم بجز چہار سطر پایان «والرجل الذی یتصدق عن اخیه المیت... شبیہ شیمی واحد» ۱۰
- در همان طہارۃ الاعراق آمدہ است. قنوائی باز از «دفع الغم والہم» یاد میکند و از شیخ رئیس میدانکہ جز این رسالہ ما می باشد (ش ۲۲۳ و ۲۲۴) در فهرست طوس (ج ۴ ش ۵۹۰) از «رسالۃ فی ان لامخافۃ فی الموت» در ۴ ص نامبرده شدہ و آغاز و انجام و نگارندہ آن یاد نکردید.

- آغاز: بسملة الحمد لله رب العالمين لما كان اعظم ما يلحق الانسان من - ۱۵
- الخوف هو الخوف من الموت

انجام: فلا بفضل المتصدق ذلك الفصل الابمشاكله تلك النفس وعلى هذا ايضا شبه بشئ واحد (والحمد لله رب العالمين)

[۸۸۵]

- این نسخہ شمار ۱۰ دفتر و بخط شکسنہ تعلیق با نشانہ های شنکرف می باشد. ۸۶۲
- ک ۱-ب ۸.

[۸۸۶]

- این نسخہ شمارہ ۸ دفتر است و بخط شکسنہ تعلیق تاریخ شب یکشنبہ ع ۱ ۸۷۶
- سال ۱۳۰۶ ک ۷۰-ب ۱۷۵ الف.

[۸۸۷]

- ۲۵
- این نسخہ شمارہ ۱۷ دفتر و بخط نسخ می باشد. ک ۱۴۲-ب ۱۴۳. در پایان دارد:
- «تمت الرسالة والحمد لله وحده بلغ مقابلة بعون الله وحسن توفيقه» ۱۳۰۸

(فارسی)

دیوان مظالم

[۷۳۶]

از دانشمند جلال‌الدین محمد دوانی (۸۳۰-۹۰۸) که درلار گاهی که از مرز و بوم خویش دور شده بود برای نظام‌الدین ملک علاءالملک فرمانروای آن سامان نگاشته است (نیز مجالس‌المؤمنین) در این نامه برای روشن کردن گفتار خویش نمونه‌هایی از کردار خلفا آورده است.

آغاز: بسمله و به نستعین. وله الحمد علی افضاله العمیم.. و بعد این بعض مسائل است متعلق بدیوان مظالم که از کتب معتبره مثل احکام سلطان که اقصی القضاة ابو الحسن ماوردی که امام عصر بود تصنیف کرده ... و دیگر کتب وقواعد استنباطی رود.

انجام: و بعض ائمه کشف و تحقیق گفته اند که مهدی موعود مدار احکام بر آن خواهد نهاد. اللهم وفقه وسائر ولایة الاسلام لاجراء الاحکام ونظم مصالح الانام. تمت.

[۸۸۸]

این نسخه شماره ۶ دفتر است و بخط تعلیق علی بن مسافر در تبریز بسال ۹۳۹ ک ۱۳۸ الف-۴۳ ب.

(عربی)

الذخيرة لاهل البصيرة

[۷۳۷]

از گفتار زبیدی در اتحاف (ج ۱ ص ۴۱) و چلبی در کشف‌الظنون بر می‌آید که احیاء غزالی را برادرش ابو الفتوح احمد (م ۵۲۰ در قزوین) بنام لباب‌الاحیاء گزین و کوتاه نمود و چلبی باز از «الذخيرة فی علم البصيرة» گزیده همان و نگارش همو یادمی‌کند. پس از او ابی‌العباس احمد بن موسی موصلی (م ۶۲۲) آنرا گزین کرده و گزیده کوچکتر دیگری هم دارد سپس محمد بن سعید یمنی و ابی ذکریا یحیی بن ابی‌الخیر یمنی و محمد بن عمر بن عثمان بلخی بنام «عین‌العلم» و عبد الوهاب بن علی خطیب مراغی بنام «لباب‌الاحیاء» و در بیت المقدس گزیده و کوتاهی از آن ساختند که این یکی را زبیدی داشته بود. شمس محمد بن علی بن جعفر عجلونی بلالی (م ۸۲۰) پیر خانگاه سعید - السعداء مصر و جلال سیوطی و دیگران هم احیاء را گزیده و کوتاه ساختند (بغزالی نامه نیز بنگرید ص ۲۲۳)

۳۹۶

این نسخه که «الذخيرة لاهل البصرة» نامیده شده بخط نسخ با عنوانهای شنکرف حسین بن علی بن احمد عابد ینبوعی است که نیمه روز آدینه ششم ماه جمادی یکم سال ۸۷۲ آنرا پایان رساند. از آغاز کمی افتاده دارد و چنین است: «ان ووجدت من علماء الوقت من يتصدى لتصنيف كتاب يحدو فيه حدوه ويتلوفني استنباط غرائب المعاني تلوه» از دیباچه و اندکی از آن افتاده است.

- در کنار گ ۳ از تفسیر قشیری دیده میشود. نسخه بدلها و تصحیحات درهامش آمده است. پایان آن چنین است: «ويستعملنا فيما يقر بنا اليه ويزلفنا لديه. وهو حسبنا ونعم الوكيل وصلى الله على سيدنا محمد وآله وسلم. وجدت ما هذا مثاله: تم المختصر - المرسوم بالذخيرة لاهل البصرة في شهر شعبان المبارك سنة تسع وتسعين وخمسة - وكان الفراغ من رقه ظهر الجمعة سادس شهر جمادی الاولى احدى شهور سنة اثنين وسبعين وثمانمائة بخط... حسین بن علی بن احمد العابد الینبوعی ... والحمد لله رب العالمين وسلم تسليما». از اینجا پیداستکه کتاب در ماه شعبان سال ۵۹۹ بشگارش در آمد پس باید از همان ابی العباس احمد موصلی (م ۶۲۲) باشد. در دیباچه دارد که «کتابها پیرداختم و اکنون سالم از چهل گذشت. در این نگارش علمهائی که امام ابو حامد در دفترهای خویش بهر ا کند گرد آوردم و در ۴ اصل گذاردم: ۱ خود شناسی ۲ خدا شناسی ۳ کیتی شناسی ۴ رسنا خیز» در پایان دیباچه کتاب را بنام بزرگی که نامش را نمی برد اختصاص میدهد - هر چهار اصل در نسخه ماهست. برخی جاها حاشیه دارد یکی از ابوالحسن بن محمد رضوی در گ ۵ ب. در کنار گ ۳۷ الف باز از تاریخ شعبان ۸۷۲ یاد میشود.

(۳۷ بر ۴) - کاغذ سمرقندی - جلد مقوای رنگ آمیزی شده فرسوده

اندازه: ۱۷/۵ × ۲۵/۵ و ۲۱ × ۲۹ س

[۷۳۸] الذريعة الى هکارم الشريعة (عربی)

- از دانشمند ادیب ابوالقاسم حسین بن محمد بن مفضل بن محمد سپاهانی که (۵۰۲ م) که براغب نامبر داراست. فخر رازی در تاسیس التقدیس او را همانند غزالی و از پیشوایان سنت بشمار آورده و شیخ حسن بن علی طبرسی در اسرار الامامه او را از فرزندان شیعی امامی پنداشت. او را بجز مفردات تفسیر بزرگی است که پیاپایش نرساند و بیضای در انوار التزیل خویش از آن بهره برد. گویند که غزالی ذریعه او را بسی ارج مینهاد و همیشه با خود میداشت (روضات ص ۲۴۸ - الکنی والالقب

ج ۲ ص ۲۴۰ - اعلام زرکلی ج ۱ ص ۲۵۸) او در ذریعه بروش علمی آمیخته با دین از اخلاق و سیاست گفتگو نمود و پیداست که غزالی در احیاء از او گرفته است. این کتاب باره دوم بسال ۱۳۰۸ در مصر بچاپ رسید.

[۸۹۰]

این نسخه بخط نسخ با عنوانهای شنکرف از طهماسبقلی نیمه ع ۲ سال ۱۰۵۰ می باشد که برای خود نوشته است و جلال الدین بن مؤیدالدوله در ۲۴ رجب بسال ۱۲۸۷ دارنده آن بود و خط او در گ ۱ الف و مهرش در پایان دیده میشود نیز خط او در رویه برگ پیش از کتاب بتاریخ بامداد سه شنبه ۱ ع ۲ سال ۱۲۸۸ هست. (۴۹۴۱) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج قهوه ای کنار و ته آن تیماج زرد و کهنه اندازه: ۱۴/۵ × ۲۴ و ۸/۵ × ۱۵ س ۱۹

۱۰

[۷۳۹] الرسالة النصیریة (عربی)

خواجه طوسی در این گفتار روشن میسازد که فیلسوف چندان بخوشی های تن نمی پردازد و اینکه چه اندازه از آنها درزندگی میباید.

آغاز: بسم الله. ان كان الرجل الحكيم غير حريص على اللذات البدنية. وانما يلتمس

۱۵ منها بالمقدار الذي يضطر اليه فبالجری ان يبعد عن الاهتمام للرياسة او للمال انجام: و يكون لها لذات ضعيفة بحسب ادراكها لذاتها. ولما لا بد منه لها والله تعالى اعلم.

[۸۹۱]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر و بخط تعلیق با نشانه های شنکرف و برخی از کلمات زیر خط سرخ می باشد. در پایان دارد: «تمت الرسالة النصيرية حشره الله تعالى مع خير البرية» گ ۶۱ الف - ۶۲ الف

۱۰۴۶

[۷۴۰] سناز و پیرایه شاهان پرمایه (فارسی)

این گفتار در سیاست و کشورداری است و از بابا افضل کاشانی که مبصر السلطنه

حسین بن محمود سپاهانی در کاشان بسال ۱۳۱۱ آنرا با سیب نامه و شرح حی بن

۲۵ یقظان بسته و دوتای نخستین را در چاپخانه خورشید تهران بچاپ رساند و در ۱۳۸

نشریه دانشگاه نیز چاپ شد و نسخه ای از آن بهمین نام بشماره ۲/۶۲۳ و بنام پادشاه

نامه بشماره ۱۴/۶۲۱ در مجلس هست و نسخه های ما یکسان نیستند.

[۸۹۲]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق تاریخ ۱۰۷۹ ک ۹۷ ب - ۱۰۵ ا ب و
 ۴۰۲ در کنار ک ۹۷ ب فرهاد میرزا بخط خود در تاریخ ۲۲ رجب ۱۲۸۱ چنین نوشت:
 افضل چوزدیده‌ها نهان خواهد شد - دردیده اهل دل عیان خواهد شد - گویند
 که کدخدای این خانه چه شد - چون کد برود چه ماند آن خواهد شد .

[۸۹۳]

این نسخه شماره ۱۹۰ دفتر است و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۲ ک ۲۶۴
 ۴۳۱ ب - ۲۸۶ ب. واژه‌های تازی در این نسخه کمتر است .

[۸۹۴]

این نسخه شماره ۱۰ دفتر است و بخط تعلیق ملا محمد علی رودباری سال ۱۱۰۴
 ۱۰ ک ۸۹ الف - ۹۷ ب .

[۷۴۱] التراج المہیر (فارسی)

این نگارش از محمد شریف بن شمس الدین محمد است که در ۱۲۰۲ (ج ۲ ص
 ۳۵۱ فهرست طوس) یا ۱۰۳۲ (ج ۲ ص ۳۳۸ فهرست مجلس) آنرا به پایان رساند و در
 بمبئی بسال ۱۲۶۵ بچاپ سنگی رسید (۱) .

۱۵

آغاز: ستایش کریمی را که حله خلتش زیورست زبینه و رشحه محبتش
 گوهرست ارزنده .

انجام : پس سلیمه ان گفت پسر از آن تست . متصرف شو که این زن دیگر
 کاذب است بیت :

شکر که این نامه پایان رسید - بیشتر از عمر به پایان رسید (فیسنة ۱۲۳۳) .

۲۰

۱ - این دفتر در ۲۰ لمعه است : ۱ - شرایط ادب ۲ - حیا ۳ - فوائد حلم ۴ - مناقب
 عدل ۵ - محامد احسان ۶ - حلوت صبر ۷ - عذوبت عشق ۸ - چاشنی محبت ۹ - مکارم
 سخاوت ۱۰ - محاسن شجاعت ۱۱ - مراعات صحبت ۱۲ - مرارت ادبار ۱۳ - بتایج خاموشی
 ۱۴ - قناعت ۱۵ - ذل طمع ۱۶ - ثمره فتوت ۱۷ - حسن تدبیر ۱۸ - شامت ظلم ۱۹ -
 مذمت خدعه ۲۰ - ملامت حسد - چنانکه خود میگوید (ک ۶ ب) در پایان هریک
 داستانی درخور آن آورده است .

۲۵

[۸۹۵]

این نسخه بخط تعلیق خوش‌تاریخ ۱۲۳۳ و آیتها بنسخ و درجدول زیرین و
 ۱۲۶ لاچورد باعنوانهای شنگرف و سراح زبیا درآغاز .
 (۳۱۱۰) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج متوالی ضربی زرکوب
 اندازه : ۱۸×۹.۵ و ۵×۱۴.۵ س ۵

[۷۴۲] **السیاسات المدنیة** (عربی)

این کتاب که درص ۹۷ اینفهرست یادشده از فارابی است و درآن پس از آوردن
 بخشی از جهان‌شناسی و بحث درباره جسم و عقل و نفس رشته سخن را بانسان و سعادت
 او و مدینه‌های فاضل و جاهل و فاسق و ضال و نوابت میکشاند و پیروی از ارسطو و
 ۱۰ افلاطون دولتهای گوناگون را شرح میدهد .

[۸۹۶]

این نسخه شماره ۹ دفتر و بنسخ میباشد گ ۴۲ الف - ۶۱ ب. و چنین نامیده شده
 ۲۴۰ «مبادی الاجسام والاعراض» .

[۸۹۷]

این نسخه شماره ۲ دفتر و بخط تعلیق ریزحیدربن علی‌هاشمی عاملی بسالهای ۶
 ۲۵۳ - ۱۹۷۵ میباشد . گ ۱۴ ب - ۴۴ الف. درآغاز دارد: «قال الحکیم الفیلسوف ابو
 نصر محمد بن محمد الفارابی» و درپایان آن: «تمت الرسالة السیاسة المدینة الملقب
 بمبادی الموجودات تصنیف المعلم الثانی ابو نصر محمد بن محمد الفارابی» - این دو نسخه
 مانند چاپ هنداست .

[۷۴۳] ۲۰ **شرایط الایمان (منتخب راه صواب)** (فارسی)

فیض کاشانی دراین گفتار آئین درست و استوار را شناساند و آنرا بسال ۱۰۶۲
 پایان رساند

آغاز: بسم‌له. منت خدایرا جل‌شأنه که مستعدان کمال ایمان را از ظلمات جهالت
 بیرون آورده... چنین گوید محمد بن مرتضی المدعو بمحسن... این منتخبی است از
 ۲۵ کتابی که قبل از این نوشته بودیم مسمی براه صواب مشتمل بر دوازده سؤال و
 جواب از آن دوازده بر پنج اقتصار شد و بشرایط الایمان موسوم گردید .

انجام : واكتساب اخلاق پسندیده و در تضاعیف آن . والله المستعان وعلیه
التكلان. والحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد واله الطاهرین کتب شرائط الایمان
وصار هذا الكلام تاریخه بحذف المكرر والحمد لله اولاً و آخراً .

[۸۹۸]

۳۱۴ این نسخه ۴ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۵۷ ب - ۷۰ ب .

[۷۴۴] شرح صدر (فارسی)

این گفتار در سرگ - ذشت فیض کاشانی و داستان دانش و دانشمندان است در
دو مقاله و ریخته خامه خود اوست که در تاریخ ۱۰۶۵ آنرا بانجام رساند و آن در
ش ۸ سال ۱ مجله جلوه ص ۳۹۳ - ۴۰۹ در بهمن ۱۳۲۴ خ از روی نسخه مابچاپ رسید .

[۸۹۹]

۱۰

۳۱۴ این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط تعلیق میباشد گ ۳۷ ب - ۵۶ الف .

[۷۴۵] طریق ترویج الاولاد (عربی)

این نامه از دانشمند دوانی (۸۳۰ - ۹۰۸) است که بدستور میرمیران در ۲۱
محرم سال ۹۰۴ آنرا پیرداخت و نشان داد که فرزند را چگونه باید پرورد و چه کتابی
آنها بخوانند و کدام دانش را فراگیرند او در اینجا از کتابهای سنیان نام میبرد . در ۱۵
آغاز از لوازم الاشراف فی مکارم الاخلاق یاد میکند و میگوید که در آن از پروردن
فرزند بسزا گفته گو کردم . در پایان بفرزندان ه و (ابوعلی حسین و ابی عبدالله محمد
و ابی المعالی عطاءالله) اجازه روایت کتابها میدهد .

آغاز: بسمله و به نستعین . الحمد لولی الحمد . والصلوة والسلام علی من له
السبق فی مضمار الکمال .. فقد اشار الی حضرة السید .. الملقب بمیرمیران ... قال محمد ...
انی اکتب فی هذه الوریقات طریق ترویج الاولاد واستدر اجهم فی مدارج التعلیم والارشاد .
انجام : قال ذلك و کتبه ... ابو عبدالله محمد بن اسعد بن محمد الدوانی فی -
الحادی والعشرين من الشهر الاول من السنة الرابعة من المائة العاشرة من مائى سننى الهجرة

النّبوة ... و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين .

[۹۰۰]

۱۰۱۵ این نسخه شماره ۲۳ دفتر و بخط تعلیق میباشد. گ ۱۵۴ الف - ۱۵۶ الف .

(فارسی)

ظفر نامه

[۷۴۶]

۵ گویند که ظفر نامه بزبان پهلوی بوده و در روزگار نوح پسر منصور سامانی (۳۶۶-۳۸۷) پیارسی کرده اند . در نسخه ها ابن سینا را ترجمان این پارسی پنداشتند و آن در پاورقی های تقویم سال ۱۳۰۷ میرزا محمد علیخان تربیت (ص ۴-۲۷) و گزیده های پارسی Chrestomathie persane شارل شفر Charles Scheffer ج ۱ سال ۱۸۸۳ ص ۲-۷ بچاپ رسید او در دیباچه میگوید که ظفر نامه را دو ترجمه ترکی است یکی از سده ۱۵ و ۱۶ که در کتابخانه ملی پاریس هست دیگری از سنن بیک دفتر دار که برای بایزید پسر سلطان سلیمان ساخته است .

قنواتی در ۲۸۶ نسخه های آنرا شناساند . در کشف الظنون (ج ۲ ص ۱۰۴) آمده که آن پرسش و پاسخ انوشیروان است و بزرگمهر، که شاه آنرا گرد آورد و ابن سینا وزیر نوح سامانی بدستور او آنرا از پهلوی پیارسی برگرداند .

۱۵ اینگونه پندها جسته جسته در کتابهای پارسی و تازی بسیار دیده میشود . گویا ایرانیان شعوبی برای اینکه در برابر تازیان نمایشی از فرهنگ نژادی خویش دهند و خوی و رفتار نکوهیده فرمانروایان روزگار خویش را هم بنمایانند این پندها را بتازی در آوردند و سپس پیارسی شده است (۱)

۲۰ چنانکه در دیباچه نسخه ما آمده ظفر نامه پرسشهایی است از بزرگمهر و پاسخ های استادش و انوشیروان از بزرگمهر خواسته بود که سخنانی کوتاه و پرمغز و سودمند برای او فراهم آورد و پس از یکسال آنها را گرد کرد و «ظفر نامه» نامید و بنوشیروان داد. او هم بفرمود که بآب زر آنها را بنویسند و همیشه با خود میداشت و میخواند.

۱- بنگرید به: دیباچه بدوی بر جاویدان خرد- قابو سنمه چاپ آقای نفیسی ص ۲۳۵

آغاز: ظفر نامه خواجه ابوذر جمهر بسمله و حمد . اما بعد روایت میکند که در عهد انوشیروان هیچ چیز از حکمت عزیز تر نبود و حکمای آن عصر همه متقی و پرهیز کار بودند یک روز انوشیروان ابوذر جمهر حکیم را طلب فرمود . انجام: گفت ظلم بر مظلومان . تمت کلمات حکمت امیر بعون الله الملك العزيز . م

[۹۰۱]

۲۸۳ این نسخه شماره ۳ و بخط نسخ ۱۲۸۶ می باشد. ک ۱۸۶ الف - ۸۸ ب.

[۷۴۷] عدالت (رساله در ده) (فارسی)

فرزانه دانشمند جلال الدین دوانی (۸۳۰-۹۰۸) این نامه را در دادگری بروش علم اخلاق و عرفان در یک مقدمه و شش مقاله و یک خانمه نگاشته است . شوشتری ۱۰ در مجالس المؤمنین میگوید که دوانی انموذج العلوم را بنام سلطان محمود (یکم بایقرا) پادشاه گجرات (۸۶۳-۹۱۷) نوشته و بامیر شمس الدین محمد بن سید جعفر بن سید امیر شمس الدین محمد بن سید المحققین شاگرد خود برای او فرستاد . شاه در برابر هزار درهم برای دوانی فرستاده بود که بدریا ریخت و چیزی شایسته از آن بدوانی نرسید . این بود که او دوباره «رساله در تحقیق عدالت» را بنام همو نگاشته و برایش ۱۵ فرستاد . دوانی در دیباچه آن بچگونگی آن درهمها اشارتی لطیف نمود . پادشاه نیز این باره هزار درهم دیگر باارمغانهایی برای دوانی فرستاده بود . شوشتری باز میگوید که دوانی «رساله در عدالت» را بنام یکی از فروانروایان عراق نگاشته و همراه همان میر شمس الدین محمد بنزد او فرستاد .

۲۰ در دیباچه نسخه ما (ک ۳۴ ب) دارد که کتاب بنام سلطان ابوالمظفر ... بهادر خان می باشد . کتاب در پایان سالنامه پارس بسال ۱۳۲۴ خ بچاپ رسید . آغاز: بسمله . سپس بقیاس مالک الملکی را که پادشاه نفس ناطقه در سواد خط سویدای قلب صنوبری بر عرش روح حیوانی استوا داده . انجام : اگر بگوش هوش استماع رود . بیت: دهقان سالخورده چه خوش گفت

یا پسر ... اللهم اهدنا الصراط المستقیم ... غیر ضالین ولا مضلین آمین بحق النبی وائمة -
المعصومین . تمت الرسالة بحمد الله والمنة .

[۹۰۲]

این نسخه شماره ۱ دفتر و بخط تعلیق با عنوانه ای شنکرف علی بن مسافر در
تبریز نزدیک سال ۹۳۹ می باشد . گ ۳۳-۳۷ ب.

[۷۴۸] گنوز الودیعہ من رموز الذریعہ (فارسی)

فرزند شمس الدین حسن ظافر ذریعۀ راغب سپاهانی را در روزگار ابوالفوارس
شاه شجاع مظفری (۷۶۰-۷۸۶) بیارسی شیوا و دشواری گردانده و در پایان آن سه
نمط افزود .

۱۰- ۱- حکم تازیان (پندهای پیامبر و علی و قس بن ساعده) .

۲- اندرز های فرزنانگان یونانی مانند پند افلاطون بارسطو (ص ۲۱۷-۲۱۹)
جاویدان خرد و پایان اخلاق ناصری) و سفارش ارسطو باسکندر (ص ۲۱۹- ۲۲۵)
جاویدان خرد) و ترانۀ زرین فونانغورس .

۳- پندهای آذرباد فرزانه به پسر خویش (برابر باص ۲۶-۲۸ جاویدان خرد) و
سخن دیگر او (ص ۶۷ جاویدان خرد) و اندرز او و گفتار ابن مقفع در «ادب کبیر» بجز
دیباجۀ آن- او در دیباجه از پادشاهان ایران و هفت آتشکده پارسیان یاد نمود و در
انجام از پدر خویش نامبرده و او را علامه عصر خواند .

آغاز: احسن کلامی که بذریعۀ انوار معانی آن قلوب از باب تحقیق منور شود ،
و این نظامی که بوسیلت فوائح فحای آن مشام عقول اصحاب توفیق معطر
گردد . ۲۰

انجام : در جوار بارگاه عرش مجید که مطاف نفوس مطهر انبیا و اولیا و مقصد
اقصی ارواح منور صدیقان و شهدا است سلوت و طمأنینت یابد انشاء اله العزیز . ربنا
آتنا من لدنک رحمة و هیئ لی لئامن امر نارشد ا وصل اللهم علی من انزلت علیه ولا یشرک
بعبادة ربه احد او علی آله الطیبین ... المنتجبین . تم الکتاب .

[۹۰۳]

۳۹۴ این نسخه بخط شکسته تعلیق باعنوانهای شنگرف میباشد - نسخه‌ای از این درموزه بریتانیا هست (فهرست ربوچ ۴ ش ۱۴۶ ص ۷-۱۰۵) .
(۳۳۵۴) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تیماج زرد تازه .
اندازه : ۲۵×۱۶ و ۹×۱۸ س ۲۹

۵ (فارسی) گیمیای عبادت [۷۴۹]

دانشمند غزالی طوسی «احیاء علوم الدین» خویش را در این نگارش پارسی گزین نمود و میان ۴۹۰ و ۵۰۰ و پیش از مستصفی و منتقد آنرا بیابان رساند و در چهار عنوان آن خود و خدا و گیتی و رستاخیز را شناساند و در چهار رکن آن از عبادات و معاملات و مهملکات و منجیات سخن راند. غزالی را گزیده‌ایست از همین پارسی بهمین نام بزبان تازی که بچاپ رسید. این پارسی در لکناو بسال ۱۲۸۲ (۱۸۶۵م) و در بمبئی ۱۰ بسال ۱۸۸۲ و در ایران بسال ۱۳۱۹ خ بچاپ رسید (۱) .

[۹۰۴]

۳۹۳ این نسخه بنسخ با عنوانهای شنگرف و لاجورد و دارای سرلوح زرین و لاجوردی میباشد و بدینجا : «پیدا کردن کفران هر نعمتی که باشد و پرا از راه حکمت بگرداند» از اصل ۲ رکن ۴ پایات میباشد .
(۳۳۴۵) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج مشکی مقوای
اندازه : ۲۴×۱۷ و ۲۴×۱۱ و ۱۸ س ۱۹

۱۵ (فارسی) لوا مع الاشراف فی مکارم الاخلاق [۷۵۰]

فیلسوف دانشمند دوانی (۸۳۰-۹۰۸) این کتاب را که در سه لامع و هریک در چند لامعه است برای بهادر خان سلطان اوزون حسن بیک آق قوینلو (۸۷۱-۸۸۲) و سلطان خلیل پسر او (۸۸۲-۸۸۳) نوشته و سه بخش فلسفه عملی را در آن آورد و چنانکه خود میگوید آنرا از روی اخلاق ناصری طوسی برداشت (ص ۴۱-۳۲۱ چاپ ۱۲۸۳) و در برخی جاها از آن کاست مانند آئین میکساری و گاهی هم چیزهایی بر آن افزوده است مانند پاره‌ای از سرالاسرار ارسطو که در پایان آورد چنانکه

۱- نیز بنگرید به: غزالی نامه آقای همانی ص ۲۲۸ - شرح احیاء زبیدی ج ۱ ص ۴۲.

سخنانی از فارابی وابن سینا و سهروردی و غزالی نیز در آن دیده میشود (ص ۲۲۹ - ۴۱-۲۹-۶۷-۲۲۲) این کتاب را و.ف. تامپسن (W.F. Thomson) بانگلیسی در آورده و در لندن بنام *Practical philosophy of muhammedan people* بسال ۱۸۳۹ بچاپ رساند و خود آن در کلکته بسال ۱۸۱۰ و در چاپخانه منشی نولکیشور Navalkishor بسال ۱۲۸۳ چاپ شد (فهرست ریوج ۲ ص ۴۴۲).

[۹۰۵]

۸۹۴

این نسخه شماره ۱ دفتر است و بخط تعلیق خوش در جدول زیرین و شنکرف و لاجورد از محمد مظفر بن محمد، باقر الشریف کارزاری در ذی حجه ۱۰۷۷ گ ۱ ب ۱۰ - ۹۸ الف.

(همه دفتر ۳۴۷۶) - کاغذ ترمه سپاهانی - جلد تهاج سرخ ساده مقوایی
اندازه: ۳۰×۱۶ و ۲۱×۹

(عربی)

ماهية الحزن

[۷۵۱]

شیخ رئیس در این نامه از اندوه و پیدائی و درمان آن گفتگو نمود. قنوائی (ش ۲۱۷) از گفته ارکین Engine فهرست نگار ترك میآورد که آن بچاپ رسیده و میگوید که من آنرا ندیده‌ام. مشکویه رازی در پایان طهاره الاعراق از درمان اندوه سخن راند و بندی از «دفع الاحزان» کندی بغدادی را آورده است. محمد زکریاء رازی در فصل ۱۲ طب روحانی از زدودن اندوه گفتگو کرد.

آغاز: بسمله و حمد و صلوه - نبین ما الحزن و اسبابه ایکن اشقیته معلومه.
فتقول الحزن الم نفسانی يعرض لفقد المحبوبات وفوت المظلوبات لا یکاد یعری احد من هذه الاسباب.

انجام: بل یرضی بکل حال یکون فیه لیسلم من الم الحزن انشاء الله تعالی.

[۹۰۶]

۱۳۰۸۲۵

این نسخه شماره ۱۸ دفتر و بخط نسخ با نشانه‌های شنکرف میباشد. گ ۱۴۴ الف
در پایان دارد: «تم. بلغ من اوله الی آخره بعون الله»

[۷۵۲] مبادی آراء اهل المدينة الفاضلة (عربی)

فارابی ایند فتر را در بغداد آغاز و در پایان ۳۳۰ بشام برده و در ۳۳۱ در دمشق بانجام رساند و پاکیزه ساخت سپس باز بدان نگر بسته بخش بندی نمود پس از این کسی از او خواست که فصلهائی در آن گذارد تا بدانند که از چه در آن یاد میشود او در مصر بسال ۳۳۷ فصله‌هایش را درست نمود و آن‌شش بخش میباشد (خزرجی ج ۲ ص ۹۵ - ۱۳۸) فهرست آن در ۱۸ باب در آغاز نسخه‌ها و در ۱۹ باب در آغاز چاپ مصر دیده میشود.

او در پایان آن از کشورهای گوناگون: «مدینه فاضله، جاهله، فاسقه، ضروریه متبدله، ساقطه، مکارمه، جماعیه» مانند «السیاسات المدینه» خود یاد کرد و در اینجا از جمهوری پلانون (بند ۴۴۵ پایان دفتر ۴ و بند ۵-۵۴۳ آغاز دفتر ۸) و اخلاق نیکو- ۱۰ ماخوس (فصل ۱۰ دفتر ۸) و اخلاق اودموس (ف ۹ و ۱۰ د ۷) و اخلاق کبیر (ف ۱۵۳۱) و سیاست (ف ۴ و ۵ د ۳) و خطابه (ف ۴ و ۵ د ۱) ارسطو بهره برد. در خطابه شفا (ف ۱ و ۲ د ۳) و تاخیم خطابه ابن رشد (ص ۱۲۳ و ۱۵۹ ج ۲ علم الادب، مقالات المشاهیر العرب یسوعی) نیز نامی از اینها برده شد.

۱۵ هرودتس در تاریخ (دفتر ۳ بنام تالیا بند ۸ و پس از آن) مینویسد که هفت تن از بزرگان ایرانی پس از کشته شدن مغ گرد آمده از میان آنها اوتانس خواستار دموکراسی (فرمانروایی مردم) و مگابوزوس خواستار اولیگارشی (فرمانروایی خاندانها) و داریوش دوستار پادشاهی شده هریک برای درستی اندیشه خویش سخن راندند و چهارتن دیگر نیز در این درباره سخنی بهمیان آوردند (۱) پس ایرانیان نیز از این بحث بیگانه نبودند.

۲۰ افلاطون در بند ۵۲۱ الف جمهوری میگوید که نیکو ترین کشور آنست که نیازمندان در آن فرمانرانند نه توانگران دارنده زربلکه کسانی که در نیک خوئی و

۱- بنگرید بترجمه‌های فرانسوی و انگلیسی این تاریخ و ترجمه گزیده پارسی وحید مازندرانی چاپ تهران ۱۳۲۴ خ ص ۳-۱۶۰.

خردمندی توانگر باشند و نه بی‌نویان تهی‌دستی که برای چستن کام خویش آتش جنگ خانگی را روشن سازند .

ارسطو درک ۲ ب ۳ ف ۱۰ سیاست میگوید : برخی از نگارندگان برترین دستور را آن میدانند که ریشه‌های دستورهای دیگر در آن باشد و از دستور لاکدمونیا که آمیخته‌ای است از الیگارش و پادشاهی و دموکراسی میستایند (گویا از آن ارخوتاس را میخواهد که در روزگار او بوده و پاره از سخنان او را دیگران آورده‌اند و در همین زمینه است - ترجمه احمد لطفی سید ص ۱۴۵) .

همو در کتاب ۴ سیاست از بهترین کشوریا جمهوری فاضل گفته‌گو نمود و آنرا حکومتی دانست که بهترین زندگی را برای افراد بیاورد و مردم در آن خوشبخت باشند .

فارابی در «مبادی اراء اهل المدينة الفاضلة» و «السیاسات المدینة» بسنخان هر دو فیلسوف مینگریست و جنبه شیوعی و برابری زن و مرد «جمهوری» را بیاورد و بیشتر از فرمانروائی شایستگان نه از روی ارث که در بند ۴۲۳ جمهوری دیده میشود گفتگو نمود گرچه اینگونه فرمانروائی با حکومت استبدادی تازیان سازگاری نداشت .

فارابی درست‌بروش پلاتونها که نخست از هستی و شناخت سخن رانده سپس بشناسائی طبیعت پرداخته آنگاه بخلق و سیاست رسیده سرانجام از دین و هنر یاد میکردند ، رفته نخست بود خدا را روشن ساخته سپس بجهان شناسی پرداخت آنگاه بروان شناسی رسیده ورشته سخن را بمرد برتر یا پیامبر و چگونگی وحی کشاند. در پایان از شهرنشینی و اجتماعی بودن مردم گفتگو کرده آشکار ساخت که رهبر کشور باید چگونه باشد و سرانجام از نیک و بد کشورهای گوناگونی که میتواند در روی زمین

بنیاد گردد سخن راند . او ۱۲ خصلت برای فرمانروا یاد میکند چنانکه در دفتر ۶ بخش علوم ناموسی اخوان صفا (ج ۴ ص ۱۸۲) آمده است . پس او در این مورد بمشرب شیعی نزدیک است چنانکه شیخ رئیس در پایان شفا نیز بهمین روش رفته است .

فارابی رهبر کشور را چنان وصف میکنند که با پیشوای معصوم شیعی سازگارتر

- میباشد از این رو است که ابن رشد اندلسی در تالخیص خطابه میگوید: «... رئاسة الاخیار... وهذه تعرف بالامامیه ويقال انها كانت موجودة فی الفرس الاول فیما حکاه ابو نصر» از این جا چنین برمیآید که فارابی گذشته از نگارشهای افلاطون و ارسطو از دستورهای سیاسی ایرانی نیز بهره برده و گفتار فرزنانگان یونان و دانشمندان ایران را باروش شیعی سازگار ساخت و این هم دور نیست زیرا افلاطون در بند ۵۷۶ کتاب ۵ جمهوری از کشور جمهوری بنام پادشاهی یاد نموده و بهترین کشور نزد او آنست که اریستوکراسی باشد و در آن سر رشته کارها را نیکان در دست گیرند و همان است که فارابی از آن بمدینه فاضله و شیخ رئیس بسیاسة الاخیار یاریاست شریف و ابن رشد بریاسة الملک یاریاسة الاخیار (دوبخش سیاست جودت تسلط) تعبیر نموده اند.
- ۱۰ افلاطون در کتاب «سیاسی» بند ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ (۳۰۰-۳۰۴) میان اریستوکراسی و پادشاهی جدائی نهاده و در نامه هفتم بند ۳۲۶ باز از سه دولت تیرانی والیکارشی و دموکراسی و دولتی که بر پایه دادگری و برابری نهاده شده باشد یاد نمود - باز در کتاب نوا میس بند ۷۱۰ از دولتهای تیرانی و منارشی و دموکراسی والیکارشی یاد کرده و گفته که حکومت کامل آنست که آئین گذار درستی در آن باشد و نیرومندان کشور با آن همکاری کنند.

۱۵

[۹۰۷]

این نسخه شماره ۱۳ دفتر و فهرست آن شماره ۱۲ آن و بنسخ روشن نوشته شده است. گ ۸۱ الف - ۱۰۶ الف . ۲۴۰

- آغاز چنین است: احصاء الابواب التي فی مختصر کتاب المدنی . الباب ا فی الشئ الذی ینبغی ان یعترفیه انه هو الله - الاراء التي فیها راء الملل (منها ینبئ الملل) الضالة (فهرست ۱۸ باب کتاب) هذا کتاب الفه ابو نصر الفارابی وهو محمد بن محمد فی مبادئ اراء اهل المدينة الفاضلة . بسم الله الموجود الاول هو السبب الاول لوجود سائر الموجودات - وانجام چنین: ولا یجعل شیئا محالا اصلا . تم الکتاب بعون رب الارباب ومسبب الاسباب - درباره چاهای این کتاب بنگرید به ص ۸۲ همین فهرست .

[۷۵۳] محاسبه نفس (رساله ...) (فارسی) ۲۵

در این رساله از محاسبه نفس بروش عرفانی گفتگو شده و در آن از شیخ عبدالله

خفیف (ابو عبدالله محمد بن خفیف بن اسفکشاذ دیلمی نیشابوری شیرازی عارف ۳۷۱) یاد گردید .

آغاز: بسمله ... احمد واصلی واسلم . اعلم یا اخی وحبیبی ... اینکه از کلمات یکی از اکابر است که فرمود سرمایه تودل است و وقت تو .

۵ انجام: که خوش گفت آنکه گفت: هر نکته مشکل که ترا در پیش است؛ از حق طلب، از کس نه، گرت تمکین است. کوشش مدار تا زجائی گوید؛ کانرا ره و رسم آشنائی اینست . وهو حسبنا ونعم الوکیل .. و وصلنا وایاکم الی ذروة الکمال انه لما شاء فعال .

[۹۰۸]

۱۰ این نسخه شماره ۲۳ دفتر و بخط تعلیق محمد علی بسال ۱۳۰۲ مییاشد . ک
 ۴۳۱ ۳۹۶ ب - ۴۰۱ الف . این رساله در دنبال رساله های بابا افضل در این دفتر نوشته شده است .

[۷۵۴] محاسبة النفس (عربی)

۱۵ دانشمند علی بن طاوس حلی (۵۸۹-۶۶۴) این نامه را در چهار باب هر یک در چند فصل در باره محاسبه نفس پارسایان از روی خبرهای شیعی نگاشته و در دیباچه می گوید گرچه در نگارشهایم این مطلب را گنجاندم ولی شاید بدست نیازمندان نرسد این بود که جداگانه بدین نامه پرداختم . بجز کتابهای شیعی از تاریخ نیشابور حاکم نیز میآورد . این نامه بچاپ هم رسیده (طوس ج ۲ ص ۳۴۶) .

۲۰ آغاز: بسمله . يقول علی بن موسی بن جعفر بن محمد الطاوس العلوی الفاطمی ... احمد الله جل جلاله الذی ابتدانی بالجود والوعود و ربانی بظهور الابهاء والجدود ... فانی رایت الایات والروایات شاهدة بماتقضى محاسبة الانسان لنفسه .

انجام: وهذا آخر ما اردنا ذکره فی هذه الابواب فیما یقتضی الاستظهار والسلامة من الغفلات والعتاب يوم الحساب فبشر عباد الذین یستمعون القول ... هم اولو الالباب والحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین .

[۹۰۹]

این نسخه شماره ۳ دفتر و بخط نسخ با عنوانهای شنکرف نزدیک سال ۱۰۰۴
 ۸۸۱ ک ۳-ب ۱۱ الف. شماره چهارم دفتر تفسیری است از شهید یکم بر «سبحان الله
 والحمد لله ... والله اکبر» بهمان خط ک ۱۱-ب ۱۲ الف.

۵ [۷۵۷-۷۵۵] المحجبه البيضاء فی احیاء الاحیاء (عربی)

دانشمند فرزانه شیعی فیض کاشانی (۱۰۰۷-۱۰۹۱) از روی احیاء علوم الدین
 غزالی طوسی این کتاب را نوشته و با انداختن داستانهای صوفیانه و اخبار نادرست و
 آوردن خبرهای شیعی بجای روایتهای سنیان آنرا زنده نمود و درست هم توانست
 از عهد آن بر آید. این نگارش مانند احیاء دارای چهار بخش است: «عبادات - عادات
 مهملات - منجیات» هر یک درده کتاب. او در آغاز بخش نخستین میگوید: «که غزالی
 احیاء راهنگامی نوشت که هنوز شیعی نشده بود و من آنرا در این کتاب پاکیزه ساخته
 خبرهای شیعی در آن میآورم و چیزهایی هم بر آن میافزایم. غزالی چنانکه از سر -
 العالمین او بر میآید در پایان زندگی بآئین شیعی گرائید و ابن جوزی هم بدان گواهی
 داد.»

۱۵ [۹۱۰]

این نسخه ربع عبادات و بخش یکم کتاب است و بخط نسخ پاکیزه با نشانه‌ها
 ۱۰۵۳ و عنوانهای شنکرف از محمد شفیع فیروز آبادی قایمی در پایان محرم ۱۱۱۴
 و چنین است: «بسم له وبه نستعین الحمد لله تعالی اولاً حمداً کثیراً دائماً متوالیاً
 - هذا آخر الکلام فی کتاب ترتیب الاوراد ... و بتمامه تم ربع العبادات من المحجبه البيضاء فی
 تهذیب الاحیاء و يتلوه ... فی ربع العادات کتاب اداب الاکل والحمد لله اولاً و آخر اوظاهرأ
 و باطناً» نسخه ای از این ربع بخط نسخ خوش پیش از ۱۱۱۷ و از ربع عادات بخط نسخ
 تاریخ ۱۱۰۰ نزد دانشمند گرامی آقای حکمت آل آقا هست.

(۳۴۰۲) - کاغذ سپاهانی - جلد تیماج ضربی سرخ مقوای فرسوده

ال اندازه : ۱۸×۱۴ و ۱۱×۱۶ س ۱۷

۲۵ [۹۱۱]

این نسخه ربع مهملات و بخش سوم آن و بخط نسخ در جدول شنکرف و با
 ۱۰۵۴ عنوانهای شنکرف تاریخ ۱۲۸۶ میباشد و چنین است: «بسم له الحمد لله الذی

تتحدرون ادراك جلاله القلوب والخواطر - هذا آخر الكلام في كتاب ذم الغرور بتمامه
تم ربع المهكات من المحجة البيضاء في احياء الاحياء ويتلوه... في ربع المنجيات كتاب التوبة
والحمد لله... بمحمد واله... الطاهرين» بخط تعليق دارد «في يوم الجمعة رابع وعشرين
شهر ذي قعدة الحرام سنة ١٢٨٦... قلمي شد ...»

(۳۲۳۰) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج زرد ضری متوالی

اندازه: ۲۱/۵ × ۴۱/۵ و ۱۴ × ۲۲ س ۲۲

[۹۱۲]

این نسخه ربع منجیات و بخش چهارم آن و بخط نسخ در جدول و با عنوانهای
شکرف که در شوشتر بامداد روز یکشنبه ۲۹ رمضان سال ۱۲۸۶ نوشته شده و

چنین است: «بسم الله الذي بتحميده يستفتح كل كتاب وبذکره يصدر كل

خطاب وان يتفضل علينا كما هو اهله بمنه وسعة جوده ورحمته . اللهم عاملنا بعفوك ولا

تعاملنا بعدلك وتم كتاب ذكر الموت وما بعده من المحجة البيضاء في احياء علوم الدين

وهو الكتاب العاشر من الربع الرابع الذي في المنجيات و بتمامه تم كتاب المحجة بكتبه

الاربعة جميعا والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله اجمعين» در پایان همان

خط تعليق ش ۱۰۵۴ که تاریخ را میرساند دیده میشود و این دو نسخه بیک خط است .

این بخش باز پسین را مهدی بن محمد ابراهیم خوانساری در تهران چاپخانه آقامیرزا

علی اصغر بسال ۱۳۴۱ از روی خط سلمان بن ملا احمد طالقانی مرجانی تاریخی ۱۳۲۶ بچاپ

سنگی رساند .

(۳۴۴۷) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج ضری متوالی

اندازه: ۲۱/۵ × ۴۱/۵ و ۱۴ × ۲۲ س ۲۲

[۷۵۸] هر حاد العباد من العبد الى المعاد (فارسی)

این نگارش در پنج باب و در سلوك عرفانی و اخلاق است که نجم الدین دایه ابوبکر

عبدالله بن محمد بن شاهور رازی برای سلطان علاء الدین کیقباد یکم (۶۱۶-۶۳۴)

فرزند کیخسرو پسر قلج ارسلان سوم از فرمانروایان سلجوقی آسیای کوچک

نکاشته و آنرا در رمضان ۶۱۸ در قیصریه آغاز و در روز دوشنبه یکم رجب سال ۶۲۰

در سیواس پایان رساند. این عارف در تهران زاده و شاگرد شیخ ابوسعید مجد الدین

شرف بغدادی و پیرو شیخ نجم الدین کبری بوده و بسال ۶۵۴ در شونیزه بغداد

در گذشت .

گزیده‌ای از همین کتاب «پارسی بنام» تلخیص مرصاد العباد فی کشف سرالایجاد در تهران سال ۱۳۰۱ باندازه بغلی چاپ سنگی شده از آن نجم‌الدین کبری پنداشتند. دیباچه‌ای در سر گذشت همو نیز با آن هست. گزیده‌ای از آن بتسازي نیز در برلین هست (ش ۳۰۰۶ فهرست اهلورث) (۱).

[۹۱۳]

این نسخه بنسخ و چاپ سنگی سال ۱۳۱۲ تهران است با آغاز و انجام یانده کرده ۴۰۴ خواجه طوسی سال ۱۳۱۴ و شمس‌العرفا حسین عارف پروشاه نعمة الله بخط خود بر آن حاشیه نوشته و نسخه را تصحیح نمود.

(۲۷۲+۱۴ص) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج متوالی

اندازه: ۱۷×۲۴

[۷۵۹] همکن الفواد فند فقد الاحبة والاولاد (عربی)

دانشمند پارسای شیعی زین‌الدین بن علی بن احمد عاملی جمعی (۹۱۱-۹۶۶) این نامه را در دلجوئی از آسیب زدگان و داغ دیدگان در یک مقدمه و چهار باب و یک خاتمه نوشته و دلایل‌های عقلی و حدیثها در آن آورده و در نیمه روز آدینه یکم رجب ۹۵۴ آنرا پایان رساند. این نامه در تهران سال ۱۳۱۰ با «اوزان المقادیر» ۱۵ مجلسی بچاپ رسید و میرزا اسماعیل خان مجدالادباء خراسانی آنرا پارسای کرد که در طوس سال ۱۳۲۱ بچاپ سنگی رسید (فهرست طوس ج ۲ ص ۳۴۶ و ۳۵۰)

[۹۱۴]

این نسخه شماره ۲ دفتر بخط نسخ حسین بن مسلم بن حسین بن محمد شهر بابن ۱۰۱۷ شیر عاملی نزدیک ۹۵۴ است. او همانست که ش ۱ دفتر (منیة المرید) را هم نوشته و شاگرد شهید میباشد. در این نسخه از مقدمه هست و اندکی از باب دوم و سوم و چهارم. باب ۱ در آن نیست و بدینجا میانجامد: «عن السائب بن یزید ان للنبی ص

۱- بنگرید به: مرصاد العباد چاپ سربی شمس‌العرفا در تهران سال ۱۳۱۲/۱۳۵۲

فهرست طوس ج ۲ و ۴ - فهرست مجلس ج ۲ - فهرست ریوج ۱ ص ۳۸ وج ۴ ش ۱۷ - نفحات الانس جامی.

لمامات ابنه الطاهر ذرفت عينه ... فقال ص العين تذرف وان الدمع يغلب» درک ۷۳ ب
بخط دیگری دارد «تمت ۹۵۴» - گ ۵۹ ب - ۷۵ ب . درک ۶۹ الف دارد : « تم بلغ
قراءة وفقه الله تعالى » و بخط همان شهید است . علی بن محمد حسین موسوی شوشتری
در ۱۵ ج ۲ سال ۱۲۶۸ (گ ۱ الف) و علی بن حسین بن محمد علی بن زین الدین موسوی و
علی محمد موسوی (رویه برک پیش از آن) از دارندگان نسخه بوده اند .

(همه دفتر ۷۵) - کاغذ سمرقندی - جلد تیماج زرد تازه

الدازه: ۱۴ × ۱۸ هر ۸ × ۱۴ س ۱۷

[۷۶۰] من لا يحضره الا فيس (فارسی)

از شیخ محمد بن حاج ملامؤمن هروی مدرس آستان طوس که در آن بفرزند
خویش هدایه الله اندرزهایی میدهد خودمانی و خانگی و بسیار ساده و پندها جدا از
هم و پیوستگی ندارد و دیباچه ای در آن هست . زندگی آن روزگار بنحوی از آن
پیدا است .

آغاز: نور چشم از باب اینکه به بچه ها بگوئی کتاب من پشت کتابش هم حاشیه
دارد و کتابهای شما ندارد اسم این حاشیه را حاشیه پشت کتابی بگذار ... بسمله . نور
چشم هدایه الله بموافقت بعضی از طلاب محض اینکه نگوئی چرا کتاب من پشت کتابی
ندارد گوش نما (گ ۲ ب) : .. بسمله الحمد لله الذی عرفنی نفسه ... نور چشم هدایه الله
اولا خداوند عالم تو را عالم ربانی نموده بکمال عمر طبیعی رساند بمحمد ... و ثانیاً
آگاه باش ... (گ ۴ ب) .

انجام : اطفأ السراج فقد طلع الصبح وتمت كلمة ربك صدقا وعدلا (۵۲ الف) .

[۹۱۵]

۲۰

این نسخه بنسخ و عنوانهای «نور چشم» بشنگرف و حاشیه ها بتعلیق است نویسنده آن
۱۳۴ ابوتراب موسوی گلپایگانی بسال ۱۳۲۱ می باشد . حاشیه هایی در آن هست بخط
همو که پندهائی است بنام «نور چشم» - در پایان خط تعلیق نگارنده (هروی)

دیده میشود : « هذا بعض مقالاني في الليل الاليل وانا العبد الاقل خادم كشيك الاول في
آستان المقدس الرضوى الشيخ محمد بن جناب الحاج ملامؤمن الهروي اوتيا كتابهما يمينيا .

وحو سبحانه سيرا» .

[۷۶۱]

منهاج النجاة

(عربی)

نگارش فیض کاشانی (۱۰۰۷-۱۰۹۱) که بدرخواست یاران و بروش غزالی

- نوشته و آنچه را که همگان می باید بدانند و مایه رستگاری در رستخیز است در
 آن گزارش داده و در ۱۰۴۲ بیایانش رساد (کشف الحجب ص ۵۶۶).
 این دفتر کوچک دارای يك مقدمه و دو مقصد (اعتقادات کلامی - اعمال و عبادات
 فقهی و خلقی) هر دو در پنج باب و هر يك چند هدایه می باشد.

- در هدایه دوم باب طاعات قلب مقصد دوم از اعتقادات خواجه طوسی (ص ۵۳۱
 این فهرست) و شرح ارشاد اردبیلی یاد کرده و در پایان همین باب به المحجة البيضاء فی
 تهذیب الاحیاء خویش بازگشت داد.

- این کتاب با خلاصه الاذکار و بشارة الشيعة و مرآة الاخره و ضیاء القلب در تهران
 در ۱۳۱۱ بنسخ چاپ سنگی شد (ج ۴ ص ۳۵۷ طوس) نیز با علم الیقین و عین الیقین او
 (۳۰۳) و سرگذشت فیض از مسیح بن علی اکبر حسینی سمنانی (۱۳۱۲) و مرآة
 الاخرة او (۱۳۰۳) بکوشش آقا مشهدی عباس کتاب فروش در تهران بسال ۱۳۱۴
 بنسخ چاپ سنگی شد.

آغاز: الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله ... فيقول... محمد بن
 المرتضى المدعو بمحسن ... هذا كتاب منهاج النجاة .

- انجام : و اياك ثم اياك ان تكون من الفريق الثالث فتهلك هلاك الابر جي فلاحك
 ولا ينتظر صلاحك (انتهی كلامه اعلى الله مقامه . هذا انتهاء منهاج النجاة).
 ۲۰

[۹۱۶]

این نسخه بنسبتعلیق باعنوانها و نشانه های شنکرف از محمد سنجر بن محمد

۱۰۹۲ کاظم در ۱۷ جمادی دوم سال ۱۰۷۱ می باشد و چهار جاحاشیه دارد که به «منه مدظله

العالی - منه - منه دام ظله - منه مدظله» پایان می یابد ک ۱ الف - ۱۲ الف - ۲۵

- ب - ۲۶ الف» و شعر هائی پیارسی در کنار برگها دیده میشود . نزدیک يك صفحه از
 ۲۵

دیباجه را ندارد و چنین است آغاز آن : «والكف عن المعاصي الواضحة الفاضحة... فنهنا مقصدان... المقصد الاول» .

(۴۶۲) کاغذ سمرقندی -- جلد تیهاج سرخ ضری در بکوی

اندازه : ۱۱٫۵ × ۱۸٫۵ و ۱۲٫۵ × ۱۸ س

۵ [۷۶۲] منية المرید فی ادب المفید والمستفید (عربی)

این دفتر که روش آموزش و پرورش دانشمندان دینی را بخوبی نشان میدهد از دانشمند شیعی شهید دوم زین الدین بن علی بن احمد عاملی جبعی (۹۱۱-۹۶۶) می باشد که در نیمه روز پنجشنبه ۲۰ ع ۱۰۵۴ آنرا پایان رساند و در یک مقدمه و ۴ باب و یک خاتمه می باشد . شهید در آن هر گونه دستوریکه دانشجویان از آغاز کار تا گاهی که بیابگاه روایت و نگارش و تدریس یا قضاوت یا افتاء برسند باید بکار بندند آورد . این کتاب چنانکه شهید در دیباجه میگوید پاره ایست از «منار القاصدین فی اسرار معالم الدین» او که بنوشتن آن میپرداخت و پایان نرسیده بود . شهید چنانکه در دیباجه میگوید در این نگارش از سخن خدا و پیامبر و پیشوایان و فرزانشان و دانشمندان بهره برده است.

۱۵ منية المرید را در دنبال روض الجنان همین شهید در شرح بر ارشاد الازهان علامه حلی، حاج شیخ محمد رضا تهرانی بسال ۱۳۰۷ بخط نسخ بچاپ سنگی رساند و پیش از آن در بمبئی در مطبع حسینی بسال ۱۳۰۱ بچاپ رسیده بود باز در تهران کتابخانه بوذرجمهری آنرا بسال ۱۳۶۸ بچاپ رساند که بانسخه ماهم برابر شده و کلیشه خط شهید و خط نویسنده نسخه ها در پایان آن دیده میشود . منية المرید در مجله آموزش و پرورش در ۵ سال ۱۶ تاریخ مراد ۱۳۰۴ ص ۲۰-۳۲ شناسانده شده و گزیده ای از آن پیرامونی در آن دیده میشود (۱) .

۱- در باره آموزش و پرورش اخوان صفا و مشکویه در طهارة الاعراق و ترتیب السعادات و ابن سینا در سیاست و غزالی در احیاء و جز آن و ابن خلدون در مقدمه و دانشمندان دیگر سخن رانده اند . نویسندگان در ایه الحدیث نیز بخشی از آنرا آورده اند . مانند مقدمه یا کتاب علوم الحدیث ابن صلاح ابی عمر عثمان شهرزوری شافعی م ۶۴۳ در باره ادب ۲۵

بقیه حاشیه در صفحه بعد

این نسخه شماره ۱۰۱۷ دفتر است و بخط نسخ باعنوانها و نشانه‌های شنکرف از حسین بن مسلم بن حسین بن محمد شهیر باین شعر عاملی که مانا شاگرد شهید است و در نیمه روز پنجشنبه ۱۳۲۳ ج ۱ سال ۹۵۴ درست دوما و سه روز پس از نگارش

- شهید آنرا بپایان رسانده در رویه برگ نخستین شهید نام خود «زین الدین بن علی بن احمد شامی عاملی» و نام کتاب «منیة المرید فی ادب المفید والمستفید» را بخط خود نوشته و زیر آن تاریخ ۹۵۹ دیده میشود. در کنار صفحه‌ها چندجا بخط شهید دارد «بلغ سماعا وفقه الله تمالی» گ ۷ ب ۱۲ الف ۲۵ الف ۲۹ الف ۳۲ الف ۳۷ الف ۴۳ الف و در کنار گ ۵۸ الف در پایان کتاب باز بخط همودارد که این کتاب را او (همین نویسنده نسخه‌ما) در چند هنگام از من شنیده و نزد من آنرا درست نموده که باز پسین آنها تاریخ روز پنجشنبه ۲ ذی قعدة سال ۹۵۴ میباید. شهید در اینجا از خود بمانند بالا یاد میکند. کلیشه همین خط در پایان چاپ ۱۳۶۸ آمده است. در گ ۱۴ ب و ۱۵ الف حاشیه‌هایی بخط تعلیق دارد که بنام «صالح‌ره» میانجامد:

- نسخه از آغاز دارد تا امر ۸ قسم ۲ نوع ۳ باب ۱ (برابر با ص ۷ ص ۴۳ چاپ ایران) آنگاه میرسد بامر ۱۸ قسم ۳ نوع ۳ باب ۱ (س ۱۴ ص ۵۱) تا اندکی از آغاز باب ۲ (س ۹ ص ۵۳) سپس اندکی از باب ۴ (میان مسئله ۱ تا میان مسئله ۶ برابر با ص ۲۵ ص ۶۸ تا س ۲۱ ص ۶۹) می‌آید آنگاه میرسد بمانند مطلب ۱ خاتمه (س ۹ ص ۷۸) تا پایان کتاب پس افتادگی نسخه بسیار است. گ ۱ ب ۵۸ الف.

بقیه حاشیه صفحه قبل

- ۲۰ محدث و طالب حدیث (چاپ مطبعه السعادة مصر ۱۳۲۶) والتقریب والتیسیر لمعرفه سنن البشیر النذیر از محیی الدین یحیی نووی دمشقی شافعی (۶۳۱-۶۷۶) (چاپ شده در آغاز شرح کرمانی بر صحیح بخاری).
- صوفیان هم از پرورش مرید و ادب آن یاد کرده‌اند. در کتابهای فقهی جسته گریخته برخی از آن دیده میشود. گفتاری نیز در جاویدان خرد مشکویه (ص ۸-۲۷۰) بنام «وصیة افلاطون فی تادیب الاحداث» ترجمه اسحاق بن حنین آمده است.
- ۲۵ پیش از شهید در میان شیعیان خواجه طوسی «ادب المتعلمین» نوشته و در میان سنیان بویژه قاضی القضاة شیخ الاسلام بدرالدین محمد بن ابی اسحاق ابراهیم بن ابی الفضل سعد الله بن جماعه حموی شافعی پارسای محدث مفسر خطیب شاعر (حماة ع ۲ سال بقیه حاشیه در صفحه بعد

نگارشی است در کشورداری آمیخته با آیات و اخبار و درده باب: «دادگری - خلافت - پادشاهی و فرمانروایی - رفتار شاهان با مردم - رفتار وزیران و نوابان و نویسندگان و دیوانیان - رفتار دانشمندان و مفتیان و اندرزگران و داوران - رفتار توانگران - رفتار دهگانان و سران و کشاورزان و روستائیان - رفتار سوداگران و بازرگانان . رفتار پیشه‌وران و هنرمندان .

بقیه حاشیه از صفحه قبل

۶۳۹ - مصرج ۱ سال ۷۳۳ را میتوان نامبرد که «تذکرة السامع والمتکلم فی آداب العالم والمتعلم» را در ۵ باب نگاشته و در ۱۴ ذی حجه سال ۶۷۲ پیاپایش رساند. شهید گویا این کتاب را در دست داشت و بسیاری از جاها از آن بهره برد (بنگرید به: ص ۲۵ و ۳۲ و ۳۳ و ۶۹ و ۷۴ منیه چاپ ایران و ص ۱۷ و ۳۱ و ۳۴ و ۱۶ و ۱۹۱ تذکره چاپ دائرة المعارف عثمانی دکن در ۱۳۵۳).

تذکره و منیه از رهگذر ترتیب منطقی و بخش‌بندی مطلبها بسیار پسندیده و سخنان خشک و ظاهری قابسی و زرنوجی در آنها دیده نمیشود چنانکه زرنوجی میگوید: «وینبغی ان لا یكون فی الکتاب شیء من الحمرة فانها صنیع الفلاسفة لاصنیع السلف» (اهوانی ص ۲۲۰ و حاشیه تذکره ص ۱۹۱) ولی در آندو دارد که شایسته است نشانه‌ها و عنوان های کتاب را بسرخی نوشت و متن را با سرخی از شرح جدا نمود (ص ۱۹۱ تذکره و ص ۷۴ منیه).

ایندانشمندان نیز درباره آموزش و پرورش نگارش دارند که از رهگذر تاریخ آن بسیار ارزنده است :

۱- محمد بن سحنون مالکی مغربی قیروانی ۲۶۵ در «آداب المعلمین مبادون محمد بن سحنون عن ابيه» در نه بخش و بسیار کوچک که استاد حسن حسنی عبدالوهاب در تونس بسال ۱۳۴۸ در ۶۴ ص ۳۸۱ دیباچه خود بچاپ رساند. قابسی از آن بهره برد.

۲- فقیه ابوالحسن علی بن محمد بن خلف قابسی قیروانی مالکی (۳۲۴-۴۰۳) در «الرساله المفصلة لاحوال المعلمین والمتعلمین» که احمد فؤاد اهوانی آنرا با دیباچه‌ای بنام «التعلیم فی رأی القابسی» در قاهره مطبعة لجنة التالیف والترجمة والنشر بسال

بقیه حاشیه در صفحه بعد

جعفر بن اسحاق آنرا بنام «میزان الملوك والطوائف وصراط المستقیم فی سلوك الخلاف» و بدرخواست حسام السلطنة محمد تقی میرزا نگاشته است.

آغاز: بسم الله . الحمد لله رب العالمين بالربوبية الظاهرة ... و بعد ... جعفر بن ابیه اسحق بعرض اهل مودت و وفاق میرساند که این مختصری است ... در بیان میزان در مملکت داری ملوک و اهل خلافت ... که بطلب ... شاهزاده ... حسام الدین و السلطنة ... محمد تقی میرزا ... بقلم دوزبان تحریر ... مییابد .

انجام: بی جمال یوسف و بی عشق یعقوب از کزاف- توئیائی ناید از هر پیرهن- الحمد لله رب العابدین .. و ا ختم لنا ... خاتمة خلفائك ... آمین یا رب العالمین .

بقیه حاشیه از صفحه قبل

۱۳۶۴
در ۲۰ - ۲۴۰ و ۲۴۲ - ۳۱۸ ص بچاپ رساند این کتاب چنانکه از نامش پیدا است ۱۰
۱۹۴۵ در باره آموزش کودکان و کوچک است .

۳ - ابن عبد البر جمال الدین یوسف بن عمر قرطبی نحوی محدث (۳۶۸-۴۶۳) در «جامع بیان العلم وفضله و ما ینبی فی روايته و حمله» از این مسئله یاد نمود (چاپ مصر بسال ۱۹۲۸) .

۴ - برهان الدین زر نوحی ۵۹۱۴ کتاب کوچکی دارد بنام «تعلیم المتعلم طریق التعلیم» که چندان دقیق نیست و سخنان عامیانه و ظاهری در آن هست و در مطبعه رحمانیه بسال ۱۹۳۱ در ۷۹ ص بچاپ رسید و بلاتینی هم ترجمه گردید .

۵ - ابن عدیم ابو حفص کمال الدین عمر فقیه محدث حلبی (۵۸۶-۶۶۰) در «الدراری فی ذکر الدراری» چاپ مطبعة الجوائب قسطنطنیه در ۱۲۹۸ .

۶ - ابی الفرج زین الدین عبد الرحمن بن احمد بن رجب بغدادی دمشقی حنبلی (۷۰۶ - ۷۹۵) در «فضل السلف علی الخلف» چاپ مطبعه منیریه ازهر .

۷ - شیخ الاسلام ابی زکریا انصاری (۹۲۶) در «اللولؤ النظیم فی روم التعلیم» که در آن از غزالی بهره برد .

۸ - احمد بن حجر هیتمی (۹۷۳) در «تحریر المقال فی اداب و احکام ما یحتاج الیه مؤدب و الاطفال» .

بقیه حاشیه در صفحه بعد

این نسخه بخط نسخ باعنوانها و نشانه‌های شنکرف در پنجشنبه ۹ع ۱ و در روز کار
 ۳۵۹ نگارنده نوشته شده است و در پایان دارد: «من تألیفات مولانا ... آقائی آقا
 سید جعفر مدظله العالی».

۵ (۱۰۴۷) - کاغذ فرنگی - جلد تیماج سرخ پاکیزه ضربی

اندازه: ۲۱×۱۳ و ۱۷×۱۷ س ۱۷

[۷۶۴] فزّه الاحباب فی معاشره الاصحاب (عربی)

این نامه در زیبا شناسی و دستور زناشویی و هم‌نشینی و خنیاگری و میکساری و
 خرید برده و درمان بیماریهای جنسی مردانه و زنانه می‌باشد و در آن میان دو گونه
 ۱۰ عشق سنجش شده در گزارش هر مسئله‌ای از عقل و شعر و حدیث و گفتار
 دانشمندان گواه آورده شده و درباره زیبایی برهان ریاضی نیز دیده می‌شود (جمله
 ۷ جز ۱۰ گ ۱۸) شعرابی العلاء معری نیز در آن آمده است. نامه درد و بخش است:
 ۱- علم در ۱۲ جمله (گ ۱- ۷۰) ۲- عمل در ۱۲ جمله (۷۱- ۱۰۴) که در این بخش بهداشت
 جنسی و درمان بیماریهای آن دیده می‌شود. جمله‌ها رو به هم شصت باب دارند. نگارنده
 ۱۵ آن ابو نصر سموئل بن ابی البقا یحیی بن عباس مغربی اسرائیلی حاسب می‌باشد. او از
 مردم مغرب از پدری آشنای بفلسفه و روزگاری در بغداد بوده سپس بفارس آنگاه
 در دیار بکرو آذربایگان زیسته در دستگاه پهلوانیان کار کرده است. کیش یهودی

بقیه حاشیه از صفحه قبل

۹ - برهان الدین اقصرائی در «رسالة فی التریبة والنسلیک».

۲۰ ۱۰ - شمس الدین انبایی در «ریاضة الصبیان» که «رسالة نادیب الصبیان» را از مشکویه
 در آن آورد.

(بنگرید به: دیباچه اهوانی بر قابسی - حواشی تذکرة السامع).

دانشمند عارف ابن الحاج ابو عبدالله محمد بن محمد بن محمد عبدیری فاسی مالکی که پس
 از هشتاد و اند سال در قاهره در ۷۳۷ در گذشت در «مدخل الشرع الشریف علی المذهب»
 ۲۵ که در ۷۳۲ پیاپیانش رساند از آموزش و پرورش و آموزگار و دبستان گفتگو نمود
 (چاپ دوم در مطبعه وطنیه اسکندریه ۱۲۹۳ در سه جلد ص ۵۲-۱۷۹ و ۳۱۶-۳۵۸ ج ۱ و
 ص ۲-۳۳ و ۱۷۹-۱۵۵ ج ۲).

داشت و در ذی حجه ۵۵۸ بآیین اسلام گرائید و از یهودیان خرده گرفت و تحریف تورات را روشن نمود. بسیار زیرک بود و در ریاضی از دانشمندان زمان خویش برتری یافت و هندسه میدانست و در جبر و مقابله سرآمد شد و در این هنرنامه‌ها پیرداخت و در آنها از همزمان خویش ابن خشاب عبدالله بن احمد بغدادی نحوی آشنای بر ریاضی (۵۶۷م) خرده گرفت. او پزشکی هم میدانست و بفلسفه دانا بود. سال مرگش را ۵۶۷ و ۵۷۰ و ۵۷۶ و ۵۹۸ نوشته‌اند (۱). ولی از سرگذشت او و تاریخ نگار شهپاش پیدا است که از ۵۵۸ تا ۵۷۰ بنوشتن کتابه‌ای علمی میبرد اخت فرزندانش هم در مراغه پزشکی بوده‌اند.

باری این دانشمند اسرائیلی در پایان این نامه که در پشت نسخه ما بخط کهنی «نزهة الاحباب فی معاشرۃ الاصحاب» نامیده شده میگوید که در علمهای عقلی نامه‌ها ۱۰

- ۱ - برو کلمن نام این نگارش را «نزهة الاصحاب فی معاشرۃ الاحباب» یاد میکنند و میگوید که نسخه‌ای از آن در لایبتسیک ش ۷۷۴ و برلین ۶۳۸۱ و گوتا ۲۰۴۵ و پاریس ۳۰۵۴ و اسکوریال ۱/۸۳۰ و ایاصوفیا ۲۱۲۱ هست. اینست نگار شهپاش دیگر او: التبصیر فی علم الحساب - الاجوبة الفاخرة رداعن الملة الکافرة - غایه المقصود فی الرد علی النصاری و اليهود - افحام اليهود که در روز آدینه سال ۵۵۸ پیاپاش رسانند (فهرست مجلس ج ۲ ش ۴/۵۹۳ - ۱۵ قاهره ج ۶ ص ۱۱۳) - بذل المشهود فی اقناع اليهود - الباهر فی علم الحساب - المجیز الرضوی فی الحساب - فی کشف عوار المنجمین و غلطهم فی اکثر الاعمال و الاغلاط که در اروپا و اسلامبول و قاهره نسخه‌ای از اینها هست (تاریخ برو کلمن ج ۱ ص ۶۴۳ و پیوست ج ۱ ص ۸۹۲) خزرچی (ج ۲ ص ۳۰) این نامه‌ها را از او میداند: المفید الاوسط در پزشکی که در ۵۶۴ برای وزیر مؤیدالدین ابی اسماعیل حسین بن محمد نوشت - رساله‌الی ابن خدود در مسئله‌های حساب و جبر - اعجاز المهندسین که در صفر ۵۷۰ برای نجم‌الدین ابی الفتح شاه غازي ملك شاه بن طغرلک (گویا نجم‌الدین ابی ارتقی فرمانروای ماردین ۵۴۷ - ۵۷۲) پیرداخت - الرد علی اليهود - القوامی در حساب هندی که در ۵۶۲ نوشت - المثلث القائم الزاویه که بسیار خوب و برای شریف‌حاجی نگاشته است - المنبر در مساحت جسمهای گوهرهای آمیخته برای دریافت نادانسته آن - کتاب فی الباه (نیز اعلام زرکلی ج ۲ ص ۱۳۹۴) در تاریخ قفطی ص ۱۴۲ او را سموئل بن یهوذا میخواند و میگوید که ما نا از ندلس میباشد و نامه‌هایی در پزشکی دارد.

نوشتم مگر اینکه دیدم کسی خریدار آنها نیست ناگزیر مانند مردم شدم و بدین نامه پرداختم. در جمله ۲ جزء ۱۰ میگوید که پیری هشتاد ساله از دربانان اتابک نصره الدوله بنام حاجب ماهر و در دژ رویندز (روئیندژ) در شعبان ۵۶۲ بنزد من آمد (گک ۵ الف) نیز میگوید که زیستن در شهرهای مکه و مدینه و بغداد بر نیروی بیه میافزاید و سفارش میکند که «اخبار النساء» ابن حاجب نعمان و «جوامع اللذة» ابی نصر کاتب را بخوانید در همینجا شعری از سعدالدین ابو عبدالله بن شیب مشرف مخزن در بغداد میآورد که برای او خوانده است (پایان جمله ۱ جزء ۲ گک ۷۲ الف).

بگفته چلبی سموئل این نامه را برای ابو الفتح نورالدین محمد بن فخرالدین قره ارسلان از فرمانروایان ارتقی حصن کیفا (۵۷۰ - ۵۸۱) نوشته است (در نسخه ما نامش دیده نمیشود).

آغاز: بسم الله الذي جعل رحمته للمذنبين ملاذا. وخلق لعباده آلاما و ملاذا و فطر غرائز البشر على الصبوة الى اتباع الشهوة تسخير الضعيفهم و قويهم. **انجام:** على ان فصول هذا الكتاب الهزلية، غير خالية من فوائد جديدة، و مواظ خلاصة، للقلوب الصدية؛ و لا منفكة عن نصيحة نافعة، و غير رادعة، و تثقيف و ادب. ۱۵ و استغفر الله مما يحبط العمل لديه. و استوفقه لما يقرب اليه. تم الكتاب.

[۹۱۹]

این نسخه بنسخ کهنه با اعراب و با عنوانهای شنگرف یا بخط درشت تر میباشد. در ۴۷۶ میان نسخه برخی جاها بخط نستعلیق تازه تر و پایان هم بدین خط است که دارای تاریخ پایان شوال سال ۱۰۲۲ میباشد. و نام نویسنده در اینجا خوانده نمیشود. خط صفحه ۱ کهنه و فرسوده شده و بخوبی خوانده نمیشود.

پایان باب ۳ جمله ۹ جزء ۱۰ (ادب المشاربه) و نیمه نخستین باب ۴ همین جمله (ادب السماع) از نسخه افتاده است (میان گک ۳۵ و ۳۶) همچنین دنباله باب ۵ همین جمله (ادب المنادمة) و آغاز باب ۶ آن (ادب المضاجعة) نیست (میان گک ۳۷ و ۳۸) نیز دنبال باب ۷ این جمله (ادب المجامعة) و همه ۵ باب جمله دهم (خریداری برده) و باب ۱ جمله ۱۱ جزء ۱۰ (خوبیهای پسندیده زن) و باب ۲ (خوبیهای زشت او) و آغاز باب سوم (پندها بمردیکه میخواهد زن بگیرد) از همین جمله در میان برگهای ۳۸ و ۳۹ افتاده است.

[۷۶۵] وسیلة النجاة الموصلة الى سبيل الهداة (فارسی)

از محمد بن عبد النبي بن نعمة الله بحرانی کرمانی که برای فرمانروای کرمان

مرتضی قلیخان پسر محمد اسمعیل خان نوری نگاشته و در اصول و فروع دین و اخلاق

میباشد و مانند احماء غزالی و نوشته های فیض کاشانی آمیخته با آیتها و خبرها است.

آغاز: بسم الله سپاس مبرا از قیاس پروردگار را باید که انوار حقیقت را از صبح

ازل پرتوافکن ساخت .

انجام: بر توفیق این کتاب مستطاب در هر باب الحمد لله رب العالمین ... حاصل

شد فراغ از این کتاب . . در روز پنجشنبه بیست و نهم شهر شعبان المعظم از سنه هزار

ودویست و نود و پنج هجری بردست ... محمد بن عبد النبي کرمانی از آل نعمة الله

بحرانی ... حامدا مصليا مستغفرا . تمت .

[۹۲۰]

این نسخه شماره ۱۰ و بنسخ در دو جدول که کوچکتر آن دو بر نك سرخ و لا جور

۶۲۲ و بزرگتر لا جور دی تنها و حاشیه ها میان آن دو است و متن در جدول کوچکتر . ۱۵

نویسنده آن ملاحسین معلم ماهانی میباشد که در روزگار کرمانی بسال ۱۲۹۶

آنرا نوشته و نامش در شماره ۲ دیده میشود. گ ۱ ب - ۲۳۰ الف و فهرست آن پیش از

آن آمده است . شماره دوم دو مطلب است (ذکر - دعا) در چند فصل و خود کرمانی

میگوید که آنرا پس از «وسيلة النجاة» نوشته ام و پیوست آنست و چنین میباشد: «بسم الله

الحمد لله رب العالمین ... اما بعد چنین گوید بند، خاطی جانی محمد بن عبد النبي بن نعمة الله

البحرانی - و مسلمین همگی بگذشتند بر طوائفی که غیر ایشانند . الحمد لله الذی جعل ختام

هذا الكتاب ... و لا حول ... العظيم» ک ۲۳۱ ب - ۲۳۹ ب .

تا اینجا گفتار پنجم از فهرست کتابهای فلسفی
کتابخانه دانشگاه تهران که استاد دانشمند ارجمند
جناب آقای سید محمد مشکوة پیر جندی بخشیده اند
پایان رسید و گفتارهای دیگر نیز از این پس
خواهد آمد .

گردآورنده و نگارنده این فهرست: محمد تقی
دانش پژوه - از آمل تبرستان - تهران، یوسف آباد ،
کوی کارمندان .

فروردین ماه ۱۳۳۲ خورشیدی .

انتشارات دانشگاه تهران

- ۱ - وراثت (۱) تألیف دکتر عزت‌الله خیبری
- ۲ - A Strain Theory of Matter « « محمود حسابی
- ۳ - آراء فلاسفه درباره عادت ترجمه « برزو سپهری
- ۴ - کالبدشناسی هنری تألیف « نعمت‌الله کیهانی
- ۵ - تاریخ بیهقی جلد دوم بتصحیح سعید نفیسی
- ۶ - بیماریهای دندان تألیف دکتر محمود سیاسی
- ۷ - بهداشت و بازرسی خوراکیها « « سرهنگ شمس
- ۸ - حماسه سرانی در ایران « « ذبیح‌الله صفا
- ۹ - مز دیسنا و تأثیر آن در ادبیات پارسی « « محمد معین
- ۱۰ - نقشه برداری جلد دوم « مهندس حسن شمسی
- ۱۱ - گیاه شناسی « حسین گل‌گلاب
- ۱۲ - اساس الاقتباس خواجه نصیر طوسی بتصحیح مدرس رضوی
- ۱۳ - تاریخ دیپلوماسی عمومی جلد اول تألیف دکتر حسن ستوده تهرانی
- ۱۴ - روش تجزیه « « علی اکبر پریمن
- ۱۵ - تاریخ افضل - بدایع الازمان فی وقایع کرمان فراهم آورده دکتر مهدی بیانی
- ۱۶ - حقوق اساسی تألیف دکتر قاسم زاده
- ۱۷ - فقه و تجارت « زین‌العابدین ذوالمجدین
- ۱۸ - راهنمای دانشگاه —
- ۱۹ - مقررات دانشگاه —
- ۲۰ - درختان جنگلی ایران « مهندس حبیب‌الله نادنی
- ۲۱ - راهنمای دانشگاه بانگلیسی —
- ۲۲ - راهنمای دانشگاه بفرانسه —
- ۲۳ - Les Espaces Normaux تألیف دکتر هشترودی
- ۲۴ - موسیقی دوره ساسانی « مهدی برکشلی
- ۲۵ - حماسه ملی ایران ترجمه بزرگ علوی
- ۲۶ - زیست شناسی (۲) بحث در نظریه لامارک تألیف دکتر عزت‌الله خیبری
- ۲۷ - هندسه تحلیلی « دکتر علینقی وحدتی

- ۲۸- اصول گداز و استخراج فلزات جلد اول
 ۲۹- اصول گداز و استخراج فلزات « دوم
 ۳۰- اصول گداز و استخراج فلزات « سو
 ۳۱- ریاضیات در شیمی
 ۳۲- جنگل شناسی جلد اول
 ۳۳- اصول آموزش و پرورش
 ۳۴- فیزیولوژی گیاهی جلد اول
 ۳۵- جبر و آنالیز
 ۳۶- گزارش سفر هند
 ۳۷- تحقیق انتقادی در عروض فارسی
 ۳۸- تاریخ صنایع ایران - ظروف سفالین
 ۳۹- واژه نامه طبری
 ۴۰- تاریخ صنایع اروپا در قرون وسطی
 ۴۱- تاریخ اسلام
 ۴۲- جانورشناسی عمومی
 ۴۳- Les Connexions Normales
 ۴۴- کالبد شناسی توصیفی (۱) - استخوان شناسی
 ۴۵- روان شناسی کودک
 ۴۶- اصول شیمی پزشکی
 ۴۷- ترجمه و شرح تبصرة علامه جلد اول
 ۴۸- اکوستیک « صوت » (۱) ارتعاشات - سرعت
 ۴۹- انگل شناسی
 ۵۰- نظریه توابع متغیر مختلط
 ۵۱- هندسه ترسیمی و هندسه رقومی
 ۵۲- درس اللغة و الادب (۱)
 ۵۳- جانور شناسی سیستماتیک
 ۵۴- پزشکی عملی
 ۵۵- روش تهیه مواد آلی
 ۵۶- ماهمانی
 ۵۷- فیزیولوژی گیاهی جلد دوم

- تألیف دکتر یگانه حایری
 « « «
 « « «
 « دکتر هورفر
 « مهندس کریم ساعی
 « دکتر محمد باقر هوشیار
 « دکتر اسمعیل زاهدی
 « « محمد علی مجتهدی
 « « غلامحسین صدیقی
 « « پرویز نازل خانلری
 « « مهدی بهرامی
 « « صادق کیا
 « عیسی بهنام
 « دکتر فیاض
 « « فاطمی
 « « هشرودی
 « دکتر امیر اعلم - دکتر حکیم -
 دکتر کیهانی - دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس - دکتر نائینی
 « دکتر مهدی جلالی
 « « آ. وارتانی
 « زین العابدین ذوالمجدین
 « دکتر ضیاء الدین اسمعیل بیگی
 « « ناصر انصاری
 « « افضلی پور
 « احمد بیرشک
 « دکتر محمدی
 « « آرم
 « « نجم آبادی
 « « صفوی گاپایگانی
 « « آهی
 « « زاهدی

۵۸- فلسفه آموزش و پرورش

۵۹- شیمی تجزیه

۶۰- شیمی عمومی

۶۱- امیل

۶۲- اصول علم اقتصاد

۶۳- مقاومت مصالح

۶۴- کشت گیاه حشره کش پیرتر

۶۵- آسب شناسی

۶۶- مکانیک فیزیک

۶۷- کالبدشناسی توصیفی (۲) - مفصل شناسی

۶۸- درمانشناسی جلد اول

۶۹- درمانشناسی «دوم

۷۰- گیاه شناسی - تشریح عمومی نباتات

۷۱- شیمی آنالیتیک

۷۲- اقتصاد جلد اول

۷۳- دیوان سیدحسن غزنوی

۷۴- راهنمای دانشگاه

۷۵- اقتصاد اجتماعی

۷۶- تاریخ دیپلوماسی عمومی جلد دوم

۷۷- زیبا شناسی

۷۸- تئوری سیستم گازها

۷۹- کارآموزی داروسازی

۸۰- قوانین دامپزشکی

۸۱- جنگل شناسی جلد دوم

۸۲- استقلال آمریکا

۸۳- کنجکاوهای علمی و ادبی

۸۴- ادوار فقه

۸۵- دینامیک گازها

۸۶- آئین دادرسی در اسلام

۸۷- ادبیات فرانسه

۸۸- از سرین تا یونسکو - دو ماه در پاریس

۸۹- حقوق تطبیقی

تألیف دکتر فتح الله امیر هوشمند

« « علی اکبر برین

« مهندس سعیدی

ترجمه غلامحسین زیرک زاده

تألیف دکتر محمود کیهان

« مهندس گوهریان

« مهندس میردامادی

« دکتر آرمین

« « کمال جناب

تألیف دکتر امیراعلم - دکتر حکیم -

دکتر کیهانی - دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس

تألیف دکتر عطائی

« « «

« مهندس حبیب الله نابتی

« دکتر گازیگ

« « علی اصغر پورهمايون

بصحيح مدرس رضوی

—

تألیف دکتر شیدفر

« « حسن ستوده تهرانی

« علینقی وزیری

« دکتر روشن

« « جنیدی

« « میمندی نواد

« مهندس ساعی

« دکتر مجیر شیبانی

—

« محمود شهابی

« دکتر غفاری

« محمد سنگلجی

« دکتر سپهبدی

« « علی اکبر سیاسی

« « حسن افشار

- ۹۰- میکروب شناسی جلد اول
 ۹۱- میز راه جلد اول
 ۹۲- « « دوم
 ۹۳- کالبد شکافی
 ۹۴- ترجمه و شرح تبصره علامه جلد دوم
 ۹۵- کالبد شناسی توصیفی (۳) - عضله شناسی
 ۹۶- « « (۴) - رگ شناسی
 ۹۷- بیماریهای گوش و حلق و بینی جلد اول
 ۹۸- هندسه تحلیلی
 ۹۹- جبر و آنالیز
 ۱۰۰- تئوق و برتری اسپانیا
 ۱۰۱- کالبد شناسی توصیفی - استخوان شناسی اسب
 ۱۰۲- تاریخ عقاید سیاسی
 ۱۰۳- آزمایش و تصفیه آبها
 ۱۰۴- هشت مقاله تاریخی و ادبی
 ۱۰۵- فیه مافیه
 ۱۰۶- جغرافیای اقتصادی جلد اول
 ۱۰۷- الکتروسیته و موارد استعمال آن
 ۱۰۸- مبادلات انرژی در گیاه
 ۱۰۹- تلخیص البیان عن مجازات القرآن
 ۱۱۰- دو رساله - وضع الفاظ و قاعده لاضرر
 ۱۱۱- شیمی آلی جلد اول تئوری و اصول کلی
 ۱۱۲- شیمی آلی «ارماتیک» جلد اول
 ۱۱۳- حکمت الهی عام و خاص
 ۱۱۴- امراض حلق و بینی و حنجره
 ۱۱۵- آنالیز ریاضی
 ۱۱۶- هندسه تحلیلی
 ۱۱۷- شکسته بندی جلد دوم
 ۱۱۸- باغبانی (۱) باغبانی عمومی
 ۱۱۹- اساس التوحید
 ۱۲۰- فیزیک پزشکی
 ۱۲۱- اکوستیک «صوت» (۲) مشخصات صوت - لوله - تار
 ۱۲۲- جراحی فوری اطفال
- تألیف دکتر سهراب- دکتر میردامادی
 « دکتر حسین گلزوی
 « « « «
 « نعمت الله کیهانی
 « زین العابدین ذوالمجدین
 « دکتر امیراعلم- دکتر حکیم
 دکتر کیهانی- دکتر نجم آبادی- دکتر نیک نفس
 « « « «
 تألیف دکتر جمشیداعلم
 « دکتر کامکار پاریسی
 « « « «
 « بیانی
 تألیف دکتر میر بابائی
 « « محسن عزیزی
 « « محمد جواد جنیدی
 « نصرالله فلسفی
 « بدیع الزمان فروزانفر
 « دکتر محسن عزیزی
 « مهندس عبدالله ریاضی
 « دکتر اسمعیل زاهدی
 « سید محمد باقر سبزواری
 « محمود شهابی
 « دکتر عابدی
 « دکتر شیخ
 « مهدی قمشه
 « دکتر علیم مروستی
 « دکتر منوچهر وصال
 « دکتر احمد عقیلی
 « دکتر امیر کیا
 « مهندس شیبانی
 « مهدی آشتیانی
 « دکتر فرهاد
 « « اسمعیل یگی
 « « مرعشی

- ۱۲۳- فهرست کتب اهدائی آقای مشکوة (۱)
۱۲۴- چشم پزشکی جلد اول
۱۲۵- شیمی فیزیک
۱۲۶- بیماریهای گیاه
۱۲۷- بحث در مسائل پرورش اخلاقی
۱۲۸- اصول عقاید و کرامت اخلاق
۱۲۹- تاریخ کشاورزی
۱۳۰- کالبدشناسی انسانی (۱) سر و گردن
۱۳۱- امراض واگیر دام
۱۳۲- درس الةة والادب (۲)
۱۳۳- واژه نامه گرسانی
۱۳۴- آت یاخته شناسی
۱۳۵- حقوق اساسی چاپ پنجم (اصلاح شده)
۱۳۶- عضله و زیبائی بالاستیک
۱۳۷- طیف جذبی و اشعه ایکس
۱۳۸- مصنفات افضل الدین کاشانی
۱۳۹- روان شناسی
۱۴۰- ترمودینامیک (۱)
۱۴۱- بهداشت روستائی
۱۴۲- زمین شناسی
۱۴۳- مکانیک عمومی
۱۴۴- فیزیولوژی جلد اول
۱۴۵- کالبدشناسی و فیزیولوژی
۱۴۶- تاریخ تمدن ساسانی جلد اول
۱۴۷- کالبدشناسی توصیفی (۵) قسمت اول
سلسله اعصاب محیطی
۱۴۸- کالبدشناسی توصیفی (۵) قسمت دوم
اعصاب مرکزی
۱۴۹- کالبدشناسی توصیفی (۶) اعضای حواس
۱۵۰- هندسه عالی (گروه و هندسه)
۱۵۱- اندام شناسی گیاهان
۱۵۲- چشم پزشکی (۲)
۱۵۳- بهداشت شهری
۱۵۴- انشاء انگلیسی
۱۵۵- شیمی آلی (ارگانیک) (۲)
۱۵۶- آسیب شناسی (گانگلیوت استر)
۱۵۷- تاریخ علوم عقلی در تمدن ساسانی
۱۵۸- تفسیر خواجه عبدالله انصاری

- ۱۵۹ حشره شناسی
- ۱۶۰ نشانه شناسی (علم العلامات)
- ۱۶۱ نشانه شناسی بیماریهای اعصاب
- ۱۶۲ آسیب شناسی عملی
- ۱۶۳ احتمالات و آمار
- ۱۶۴ الکتر یسته صنعتی
- ۱۵۶ آئین دادرسی کیفری
- ۱۶۶ اقتصاد سال اول (چاپ دوم اصلاح شده)
- ۱۶۷ فیزیک (تابش)
- ۱۶۸ فهرست کتب اهدائی آقای مشکوة (جلد دوم)
- تألیف دکتر جلال افشار
- » » محمد حسین میمندی نژاد
- » » صادق صبا
- » » حسین رحمتیان
- » » مهدوی اردبیلی
- » » محمد مظفری زنگه
- » » محمد علی هدایتی
- » » علی اصغر پورهمایون
- » » روشن
- » » علینقی منزوی

